

Giới thiệu Tuyệt Đại Vũ Thần Convert

Một bả thần kỳ dao găm, chia cắt thương khung, cũng mở ra Giám Định Sư Truyền Kỳ nhân sinh.

Lâm Nhất Minh bỗng nhiên nổi tiếng, đập vào võ đạo đỉnh phong!

Ta vi Võ Thần, tuyệt đại tao nhã! !

P/s: Tác giả của những truyện lịch sử: (Hân Thích) (Ác Hán) (Tống Thi Hành) (Hình Đồ) (Soán Đường) (Tào Tặc).... Giờ cùng thưởng thức " Canh Tân " chuyển qua viết Huyền huyền nha

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 01: Không trả tiền đừng muốn đi (thượng)

Chương 01: Không trả tiền đừng muốn đi (thượng)

"Người anh em Minh, người anh em Minh. . ."

Cây xanh râm mát, cỏ thơm thê thê hồi hương trên đường nhỏ, một cái ước chừng mười ba mười bốn tuổi, sinh khỏe mạnh khẩu khinh thiếu niên lang, một bên chạy trốn, một bên lớn tiếng gọi lấy. Thanh thúy thanh âm, dẫn trong thôn từng chích chó nuôi trong nhà nhóm, cũng đi theo phát ra nhiều tiếng phệ gọi. Càng có choai choai dần dần, rừ cụp lấy đầu lười đi theo phía sau của hắn, nhảy về phía trước đi tới.

Chỉ chốc lát công phu, thiếu niên chạy ra thôn.

Rất xa, hắn có thể mơ hồ chứng kiến, xa xa trên đồi núi nhỏ, đứng vững một cái thân ảnh quen thuộc.

"Người anh em Minh quả nhiên ở chỗ này."

Thiếu niên trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, hắn quả nhiên không có tìm sai địa phương, bất quá. . .

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, thiếu niên trên mặt sắc mặt vui mừng lập tức biến mất không thấy gì nữa, trong nội tâm thở dài một tiếng, bước nhanh chạy đến dưới đồi núi nhỏ, giờ tay lên hướng về phía trên gò núi bóng người, một bên dùng sức loạn choạng cánh tay, một bên hô lớn: "Người anh em Minh, mau xuống đây, hồi điểm rồi."

Trên đồi núi nhỏ, một cái thoạt nhìn mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên nghe tiếng, quơ quơ đầu, tựa hồ là từ trong trầm tư bị người kéo về sự thật, cúi đầu nhìn về phía dưới thiếu niên, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười sáng lạn: "Tiểu Hồ Nhi, chuyện gì, chạy vội vã như vậy?"

"Là có khách hàng lớn đã đến." Tiểu Hồ Nhi bởi vì chạy quá gấp, nói một câu nói về sau, lập tức miệng lớn thở hổn hển mấy câu chửi thề, lúc này mới vội vội vàng vàng nói ra: "Có người đến trong tiệm muốn xem xét bảo bối, bên cạnh Lý đại thúc nói, đó là một Võ Giả, là khách hàng lớn, lại để cho Tiểu Hồ Nhi tranh thủ thời gian tới tìm người."

"Võ Giả, chính mình đã từng cũng có thể trở thành Võ Giả. . ."

Tiểu Hồ Nhi chứng kiến người anh em Minh hai mắt một hồi hoảng hốt, trong nội tâm thở dài, tuy nhiên Nhất Minh ca ca trong thôn, luôn treo một bức đáng tươi cười, thoạt nhìn giống như sinh hoạt rất vui vẻ, thế nhưng mà toàn bộ thôn người, ai cũng biết, Nhất Minh ca ca nội tâm, nhất định rất thất lạc.

Tại sáu năm trước, Nhất Minh ca ca danh tự Lâm Nhất Minh, cũng đã vang vọng mười dặm tám hương, khi đó, nhưng hắn là toàn bộ Nam Lâm thôn kiêu ngạo, ai ngờ về sau Đại ca ca lại là vì không cách nào dẫn khí, bị đuổi xuống núi môn, thật sự là thật là đáng tiếc!

Lâm Nhất Minh, chỉ là nhớ lại một lát liền phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt, tựa hồ là so với chính mình còn muốn càng thêm khổ sở Tiểu Hồ Nhi, hắn đưa tay sờ lên Tiểu Hồ Nhi đầu, nhẹ giọng cười nói: "Tiểu Hồ Nhi, mỗi người đều có mạng của mình, ta tuy nhiên không cách nào trở thành Võ Giả, thế nhưng mà ta lại có thể tiến hành xem xét."

Lâm Nhất Minh nhẹ nhẹ cười cười, nhưng trong lòng thì cảm thán, người vận mệnh, thật sự là tràn đầy khúc chiết biến hóa.

Nhớ ngày đó, mình cũng là bị môn phái đoán trọng, trở thành thiên tài đến bồi dưỡng. Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, theo trên mình núi bắt đầu, sáu năm thời gian, chính mình nhưng vẫn không cách nào thành công dẫn khí.

Người khác xem chính mình không cách nào dẫn khí, đều cho rằng, chính mình không có Võ Giả tư chất, có thể chỉ có mình mới biết rõ, nguyên nhân là bởi vì chính mình là kẻ xuyên việt.

Chính mình vốn là cái người địa cầu, linh hồn cũng không thuộc về cái thế giới này, bị cái thế giới này chỗ bài xích. Toàn bộ thế giới đều không thừa nhận chính mình, chính mình sao có thể dẫn vào bên ngoài linh khí tiến vào thân thể của mình?

Nhớ rõ chính mình lúc nhỏ, chính mình tự một lòng muốn trở thành trên cái thế giới này cường giả, nhưng cuối cùng bị đuổi xuống núi môn.

Duy nhất may mắn chính là, mình ở trong môn phái, chỉ tốn một năm thời gian, sẽ hiểu chính mình không cách nào dẫn khí nguyên nhân.

Còn lại năm năm thời gian nội, chính mình một mực đang đọc sách, mặc dù không có giải quyết dẫn khí vấn đề, thế nhưng bởi vì xem sách nhiều hơn. Hơn nữa có lẽ là chính mình là xuyên việt nhân sĩ nguyên nhân, Tinh Thần Lực Thiên Sinh so người khác cường rất nhiều, cho nên thành một cái Giám Định Sư.

Có lẽ cái này là số mạng của mình, chính mình nhất định không cách nào trở thành cường đại Vô Giả!

Lâm Nhất Minh tự giễu cười cười, chậm rãi hướng về thôn đi đến.

Tại Nam Lâm thôn, có một gian mang theo trước sân sau từ đơn sơ phòng ở, đây chính là hán cho người xem xét bảo vật địa phương.

Rất xa, Lâm Nhất Minh liền chứng kiến, chính mình phòng ốc trước, đang đứng một cái thoát nhìn có ba mươi mấy tuổi đàn ông, một thân màu xám sức lực sắp xếp, rõ ràng có thể chứng kiến, từng khối cao cao nổi lên cơ bắp, tại sau lưng của hắn càng là cồng một bả rộng rãi bồi đại đao.

Lâm Nhất Minh thoáng nhanh hơn bước chân đi đến hán tử này trước mặt, đưa tay hướng về trong môn hư dẫn nói: "Vị này khách hàng, lại để cho ngài đợi lâu, bên trong mời."

"Người tự là Giám Định Sư?" Đàn ông mở trừng hai mắt, có chút không thể nào tin được nhìn qua lấy thiếu niên ở trước mắt, hắn đã sớm nghe nói qua, tại đây Giám Định Sư rất tuổi trẻ, thế nhưng mà cái này cũng quá trẻ tuổi a, thoát nhìn cũng tự mười sáu mười bảy tuổi bộ dạng. Giám Định Sư, có thể không thể so với mặt khác.

Giám Định Sư, cần phải có phi thường cao Tinh Thần lực, Tinh Thần Lực là theo người niên kỷ tăng trưởng không ngừng tăng trưởng, một cái nhỏ như vậy thiếu niên, hẳn thật là Giám Định Sư?

Đàn ông nhìn trước mắt thiếu niên cái kia trương tuổi trẻ mặt, trong nội tâm thờ dài, xem ra cái này một chuyến chính mình vừa muốn một chuyến tay không rồi. Còn có những cùng kia tự người nói, tại đây Giám Định Sư rất lợi hại hỗn đản, chính mình trở về, nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút bọn hắn, vậy mà lại để cho chính mình chạy đến cái này thâm sơn cùng cốc địa phương đến.

Bảo bối của mình, mà ngay cả trên thị trấn nổi danh Giám Định Sư đều xem xét không xuất ra là bảo bối gì. Trước mắt thiếu niên này, tuy nhiên trong truyền cực thật tinh mắt, còn chưa từng có hắn xem xét không được bảo bối, có thể còn trẻ như vậy, ai tin tưởng, hắn có thể xem xét ra bảo bối của mình đến.

Đi tiến gian phòng, đàn ông càng phát ra không tin, thiếu niên này có thể xem xét ra bảo bối của mình rồi.

Những Giám Định Sư kia, cái đó một cái trong phòng không là có thêm đủ loại, lại để cho chính mình xem không rõ dùng để trợ giúp xem xét bảo bối, thiếu niên này tại đây cũng có, thế nhưng quá ít a, rất nhiều cái khác Giám Định Sư chỗ đó đều nhìn thấy đồ vật, ở chỗ này căn bản cũng không có chứng kiến.

Đàn ông hai mắt trong phòng đánh giá một vòng, bên tai thiếu niên thanh âm cũng vang lên.

"Khách nhân, ngài muốn xem xét vật gì? Thỉnh lấy ra đánh giá."

Đàn ông nghe tiếng, trong nội tâm do dự một chút, hay vẫn là lấy ra bảo bối của mình, bất kể thế nào nói, hắn đều đã đến, đối phương muốn xem, tự cho hắn nhìn một chút.

Một đũa con nít nắm nắm một loại lớn nhỏ, toàn thân óng ánh màu xanh da trời hạt châu xuất hiện tại Lâm Nhất Minh trước mặt.

Lâm Nhất Minh tiếp nhận hạt châu, phóng trước người, mượn ngoài cửa xuyên thấu qua ánh mặt trời cẩn thận quan sát.

Cái này hạt châu nhan sắc cũng không phải thông thường cái chủng loại kia màu xanh da trời, mà là một loại phi thường phi thường nhạt lam, tại hạt châu bên trên, càng là còn điều khắc lấy từng đạo dài nhỏ đường vân.

"Xin chờ một chút một lát, ta đi cấp ngài xem xét thoáng một phát bảo vật."

Lâm Nhất Minh nói xong đi vào một bên trong phòng, Giám Định Sư xem xét bảo vật, là không thể bị người quấy rầy. Nếu rơi vào tay người có ý quấy rầy, kẻ nhẹ xem xét thất bại, kẻ nặng cho Giám Định Sư mang đến trên tinh thần bị thương, thậm chí sẽ để cho Giám Định Sư bởi vì trên tinh thần tổn thương mà biến thành tên điên thậm chí là tử vong!

Lâm Nhất Minh cầm hạt châu, đi vào đằng sau trong tinh thất, lập tức trở tay khóa lại cửa phòng, song mắt thấy hạt châu, một cỗ Tinh Thần Lực theo trong đầu của hắn chảy ra, phảng phất nước chảy một loại, chậm rãi dừng hẳn vào trong hạt châu này.

Giám Định Sư muốn xem xét vật phẩm, tự cần dựa vào Tinh Thần Lực tiến vào bảo vật bên trong, chỉ cần Tinh Thần Lực đầy đủ, trong đầu sẽ xuất hiện kiện vật phẩm này đi qua trong năm tháng chỗ kinh nghiệm sự tình hình ảnh, thông qua trong đầu quan sát hình tượng này, tôi biết xem xét vật phẩm công dụng.

Đương nhiên, tuy nhiên là quan sát, thế nhưng mà Giám Định Sư cũng là cần công cụ, mặc dù là đồng dạng một kiện vật phẩm, thế nhưng mà Tinh Thần Lực từ khác nhau góc độ tiến vào trong đó, gặp được lực cản cũng là không giống với đại, những công cụ này tự là dùng sức phán đoán, Tinh Thần Lực từ góc độ nào tiến vào xem xét vật, gặp được lực cản là nhỏ nhất.

Thế nhưng mà trước mắt loại này viên cầu đồng dạng bảo vật, nhưng lại không cần phán đoán rồi, bởi vì nó trước sau cao thấp tả hữu, Tinh Thần Lực vô luận từ nơi này tiến vào trong đó chỗ tại đồng lực cản đều là giống nhau.

Rất nhanh, theo Lâm Nhất Minh Tinh Thần lực tiến vào trong đó, trong đầu của hắn, một đoạn hình ảnh hiển hiện.

Nước biển vô tận chỉ một người trong diện mạo mơ hồ, căn bản là thấy không rõ bộ dáng người, cầm trong tay cái này cái này hạt châu đi về phía trước tiến lấy, những nơi đi qua, nước biển tự động tránh ra đến.

"Nguyên lai là Tị Thủy Châu. Hán tử này ngược lại là vận khí tốt, có thể đến như thế một kiện bảo bối!"

Lâm Nhất Minh mở hai mắt ra, cầm hạt châu đi ra tĩnh thất, đối với đến đây xem xét người nói khẽ: "Đây là Tị Thủy Châu, ba trượng nội, nước gặp này châu tự động né tránh, là một người bình thường, mang theo này châu, cũng có thể qua sông, nhập biển, vạn nước bất xâm!"

Dứt lời, Lâm Nhất Minh lại cao thấp đánh giá thoáng một phát trước mắt hán tử này, trong nội tâm cảm thán, cũng không biết hán tử này đi cái gì vận, có thể đạt được bậc này bảo bối. Tị Thủy Châu thế nhưng mà không được thấy nhiều bảo bối, chính mình nửa năm xem xét bảo bối chính giữa, Tị Thủy Châu tuyệt đối là phải tính đến tốt bảo bối.

Tầm thường địa phương có thể không thấy được Tị Thủy Châu, hắn là người này vừa mới theo cái nào đó đi tích trữ lại?

"Tị Thủy Châu!"

Lâm Nhất Minh đối diện, đàn ông hai mắt đột nhiên sáng ngời, một bả theo Lâm Nhất Minh trên tay đem Tị Thủy Châu đã đoạt trở về, hắn đương nhiên biết rõ Tị Thủy Châu giá trị, như loại này có đặc thù công dụng bảo bối, cái kia đều là giá trên trời một loại tồn tại.

Lâm Nhất Minh chứng kiến đối phương động tác, trong nội tâm cười cười, nửa năm qua này, theo danh tiếng của hắn càng lúc càng lớn, hắn xem xét bảo bối cũng càng ngày càng nhiều, nhìn thấy người cũng càng phát ra nhiều hơn, hắn nhìn thấy qua rất nhiều cùng trước mắt đàn ông một người như vậy, hắn đã sớm thấy nhưng không thể trách rồi.

Nhẹ nhàng duỗi ra một bàn tay, Lâm Nhất Minh mỉm cười nói: "Vị này khách hàng, thừa huệ một trăm lượng bạc." Hắn xem xét phí, cũng không phải cố định không thay đổi, hắn muốn căn cứ xem xét bảo vật giá trị đến thu xem xét phí. Rẻ nhất bảo vật xem xét phí là hai mươi lượng bạc, cao nhất, hắn hiện tại thu đúng là một trăm lượng, hắn tổng cộng thu qua ba lượt một trăm lượng xem xét phí.

"Một trăm lượng? Tiểu tử ngươi đoạt đây này!" Đàn ông một đôi thô thô lông mi khoa trương hướng lên nhảy lên: "Ngươi liếc mắt nhìn tự muốn một trăm lượng bạc, nào có chuyện tốt như vậy! Đừng nói một trăm lượng bạc, tự là một đồng tiền đều không có!"

"Lời nói không thể nói như vậy. Nhưng nếu không có ta cho ngươi xem xét, ngươi căn bản là sẽ không biết bảo vật này giá trị, nói không chừng còn có thể loạn dùng thử xấu bảo vật này. Giám Định Sư đám người xem xét bảo vật, khách nhân trả thù lao, đây là thiên kinh địa nghĩa sự tình. Tiền này ta cũng không phải loạn muốn, là căn cứ bảo vật giá trị đến muốn, ngươi nếu như đi nội thành xem xét, xem xét phí chỉ biết rất cao."

Lâm Nhất Minh vây quanh đàn ông hơi nghiêng, ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ nói: "Khách nhân, ngươi muốn thoáng một phát, nếu như là ngươi cho người khác giám định bảo bối, người khác không trả tiền, ngươi hội nghĩ như thế nào?"

"Người khác không để cho lão tử tiền, lão tử liền trực tiếp bỏ người nọ. Thế nhưng mà ngươi, ngươi cũng không phải là lão tử, lão tử là võ giả, ngươi cái rắm cũng không phải."

Đàn ông về mặt khinh miệt nhìn xem Lâm Nhất Minh, khinh thường nói: "Nếu như là nội thành Giám Định Sư, muốn bao nhiêu tiền, lão tử tự cho bao nhiêu. Thế nhưng mà ngươi, ta chính là không để cho ngươi tiền, ngươi lại có thể như thế nào đây? Lão tử đến các ngươi cái này chim không ỉa phân phá địa phương, tự là cho các ngươi thiên đại mặt mũi."

Lâm Nhất Minh sạch sẽ trên gương mặt, thon dài lông mi như cũ giãn ra lấy, trên mặt vui vẻ không giảm, cười nói: "Nói như vậy, ngươi là xem ta để khi dễ, không muốn trả thù lao rồi hả?"

Chương 02: Không trả tiền đừng muốn đi (hạ)

Chương 02: Không trả tiền đừng muốn đi (hạ)

Người đàn ông kia nhìn trước mắt cái này về mặt tuổi cười thiếu niên, không có tồn tại rừng mình một cái.

Thiếu niên này nhìn về phía trên là như vậy bình thường không có gì lạ, có thể nụ cười này, như thế nào cười làm cho lòng người ở bên trong có chút hốt hoảng!

Mình cũng nói không để cho hắn tiền, muốn uy hiếp hắn rồi, hắn lại vẫn đang cười, cười như vậy bình tĩnh. Thiếu niên này, rốt cuộc là có cái gì dựa, lại để cho hắn có thể như thế bình tĩnh?

Không đúng, chính mình đang suy nghĩ gì!

Đàn ông quơ quơ đầu, mặt mũi tràn đầy ngạo khí nhìn xem trước người thiếu niên.

Một cái nông dân, cho dù không trả tiền, có thể đem mình như thế nào? Phải biết rằng, nhưng hắn là Võ Giả! Hơn nữa là người trong thành. Đối với Lâm Nhất Minh loại này Hai lúa, đàn ông trong nội tâm, có một loại tự nhiên cảm giác về sự ưu việt.

"Đúng vậy! Lão tử, lão tử tự là nhìn người dễ khi dễ, người cái này ở nông thôn thổ báo tử, lại có thể thế nào!"

Lâm Nhất Minh tiếp tục cười: "Người không trả tiền, cũng không phải là không để cho ta một người, người đây là không cho bên trong làng của chúng ta tiền. Của ta cái phòng này, là thôn thúc thúc bá bá nhóm ra công, ra liệu kiến, ta xem xét công cụ, là các thôn dân xuất tiền mua. Cái này cửa hàng, trong thôn mỗi một hộ người đều có phần. Người nếu không trả tiền, tự là khi dễ chúng ta toàn bộ thôn cao thấp phụ lão hương thân. . . Hắc hắc, cái này hậu quả, chỉ sợ người thừa đảm đương không nổi a!"

Lâm Nhất Minh dáng tươi cười chân thành, thế nhưng mà người đàn ông kia lại càng phát ra cảm thấy đáng ghét, đồng thời lại để cho hắn cảm thấy rất không thoải mái.

Cái này chết tiệt Hai lúa rõ ràng dám uy hiếp ta?

Ghê tởm nhất chính là, hắn vậy mà thật sự có chút ít sợ. . . Nghĩ tới đây, đàn ông then quá hoá giận, rất nhanh nắm đấm tại Lâm Nhất Minh trước mặt quơ quơ: "Các người toàn bộ thôn có đủ thế nào? Một đám ở nông thôn thổ báo tử, các người còn có thể ngăn lại lão tử!"

"Người có thể thử một lần." Lâm Nhất Minh phảng phất không có chứng kiến đàn ông uy hiếp, như cũ chậm âm thanh nói: "Người không là người thứ nhất xem xét không trả tiền người, ta muốn người cũng sẽ không biết là cuối cùng một cái, thế nhưng mà vô luận là qua đi những không trả tiền kia người, hay vẫn là người, hay hoặc giả là tương lai những không trả tiền kia người, chỉ cần không trả tiền, cũng đừng nghĩ đi ra thôn chúng ta."

Vốn là tàn nhẫn đích thoại ngữ, theo trong miệng hắn nói ra, nhưng lại không có một điểm nóng tính, giống như là tại kẻ ra một kiện lại bình thường bất quá sự tình.

"Chết tiệt đồ nhà quê, làm ta sợ sao?" Đàn ông đột nhiên đưa tay đến sau lưng, một bả rút ra sau lưng của hắn đại đao, phát ra "Bang" một tiếng giòn vang: "Lão tử là võ giả, lão tử tự là không trả tiền, xem các người những đồ nhà quê này ai dám ngăn cản!"

Nói xong, hắn cầm lấy trong tay đại đao, quay người nghênh ngang đi ra ngoài.

"Hôm nay người có thể đi ra ngoài, ta hãy theo người họ." Lâm Nhất Minh cũng không ngăn trở, quay người đi đến chính mình xem xét sau cái bàn mặt, đưa tay bắt lấy một căn dây thừng dài, dùng sức kéo một phát.

"Keng. . . Keng. . ."

Lập tức, từng tiếng nặng nề chung tiếng vang lên.

"Tiếng chuông vang lên, người anh em Minh có phiền toái."

"Lại có người tới đến xem xét không trả tiền rồi, đi mau."

"Muốn khi dễ thôn chúng ta người, đại gia hóa đi."

Tiếng chuông tại trong thôn truyền bá ra đến, nguyên một đám hoặc là trong nhà nghỉ ngơi, hoặc là ở đồng ruộng làm việc tay chân, hoặc là ở chăn nuôi lấy gia súc thôn dân, nghe thế tiếng chuông, thuận tay nắm lên một bên làm việc tay chân công cụ, hướng về Lâm Nhất Minh xem xét điểm chạy tới.

Xem xét điểm bên ngoài, đàn ông cầm lấy trong tay đại đao, mới mới vừa đi ra cửa tiệm không bao lâu, trước người, ba cái cầm cái cuốc lão nông tự

ngăn cản đường đi của hắn.

"Ha ha, cười chết người rồi, tụi ba người các người lão đầu, cũng muốn ngăn lại lão tử?" Đàn ông cầm lấy đại đao, trước người hư không vung lên, phát ra một đạo vu vu âm thanh.

"Không muốn lão tử đem đầu của các người cắt bỏ đương tức tức đấy, cũng sắp điểm cút!"

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, đàn ông hai mắt đột nhiên co rút lại, trong tầm mắt của hắn, lại có sáu cái lão nông ra hiện tại trong tầm mắt của hắn, cái này ba cái lão nông trên tay cái kia lấy không phải cái cuốc, mà là liềm đao.

Chín cái lão nông, trong tay còn có liềm đao, cái này có thể có chút phiền phức rồi, cho dù hắn là võ giả, một cái không tốt, cũng là sẽ bị làm bị thương.

Đàn ông kể tính toán một cái thực lực của hai bên đối lập, vừa mới muốn cân nhắc, muốn dùng như thế nào khi thế, đem những hương ba lão này dọa đi, trong tầm mắt, nguyên một đám nông dân thân ảnh xuất hiện.

Nhưng lại tại hắn tính toán cái này thời gian nháy con mắt, trên đường nhỏ đã rậm rạp chằng chịt vây đầy trong thôn nông dân. Những nông dân này, cầm cái cuốc, liềm đao, xiên sắt, xẻng chờ bọn hắn làm việc tay chân lúc công cụ, bao quanh đem hắn vây quanh tại chính giữa.

Thậm chí, hắn đều trong đám người chứng kiến, có bốn năm cái thôn dân, trong tay còn cầm cung nỏ.

Cung nỏ, đây chính là có thể uy hiếp được tánh mạng hắn vũ khí!

Thật lớn trận thế!

Đàn ông thoáng một phát dọa sợ, quay đầu nhìn lại, chứng kiến chậm rãi theo xem xét trong phòng đi tới Lâm Nhất Minh, hắn vội vàng cầm trong tay đại đao quảng ra, liên tục hướng về phía Lâm Nhất Minh khoát tay nói: "Thỏ. . . Huynh đệ, đừng động thủ, đừng động thủ, chúng ta có chuyện hảo hảo nói! Vừa rồi ta chỉ là cùng người hay nói giỡn, một trăm lượng bạc, ta cho, ta cho!"

"Hảo hảo nói? Vừa mới hảo hảo cùng người nói chuyện, người như thế nào không nghe? Hiện tại hối hận, đã muộn!"

Lâm Nhất Minh vừa mới nói xong xuống, đàn ông trên đỉnh đầu, một trương cực lớn lưới đánh cá đồng dạng lưới từ trên trời giáng xuống, thoáng một phát đem đàn ông gắn vào bên trong.

Đây là hắn chuyên môn vì đối phó những cái kia, xem xét sau không trả tiền Võ Giả chuẩn bị, lưới dây thừng chỉ dùng để trên núi gốc cây già da cùng mười năm trở lên dây leo biến chế thành về sau, lại đang dẫu ở bên trong ngâm qua, cứng cỏi dị thường, coi như là võ giả tám thương, cũng đừng muốn bức đứt.

"Các hương thân, không để cho chúng ta tiền, đánh hắn!"

Cũng không biết là ai kêu một tiếng, các thôn dân la lên tưng tưng tới, bao quanh đem đàn ông vây vào giữa tưng tưng là một hồi quyền đâm cước đá.

"Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, ta trả thù lao, ta trả thù lao."

Đàn ông bị lưới bao phủ, căn bản là không có cách nào dùng tay bảo vệ đầu, chỉ có thể mặc cho do thôn dân quyền đâm cước đá, những thôn dân này quanh năm làm việc tay chân, lực lượng so người trong thành đánh nhiều lắm, cho dù hắn là võ giả cũng chịu không được.

Tay tại bên hông một hồi lục lọi, rốt cục đàn ông bắt lấy tiền của mình túi, một bả ném đi đi ra, sau đó cao giọng hô lớn: "Đừng đánh nữa, ta trả thù lao rồi, ta sở hữu tiền đều cho các người, van cầu các người đừng đánh nữa."

Nghe được đàn ông cho tiền, các thôn dân lúc này mới dùng tay, đàn ông ở thời điểm này, cũng rốt cục giãy dụa lấy, xóc lên tráo tại trên thân thể lưới, một cái lý ngư đã đỉnh đứng lên, quay người liền hướng thôn bên ngoài chạy tới.

Lúc này thời điểm, trên mặt của hắn sớm đã xanh một miếng tím một khối, khuôn mặt càng là sưng cùng trong thôn Trương đại thúc trong nhà uy lão mẫu như heo mập, một thân trang phục, từ lâu nát thành một đầu một đầu, nửa cái bờ mông đều lộ liễu đi ra.

Đàn ông căn bản là mặc kệ những này, hướng về thôn bên ngoài tưng tưng là chạy trốn chết đi, có thể mới vừa vận chạy không có vài bước, ầm một thanh âm vang lên, trên người của hắn, một cái bao phục rớt xuống, cái kia trong bao quần áo, chứa, chính là hắn hôm nay tới xem xét bảo bối.

Chỉ bất quá hắn cái lúc này, đã bất chấp những bảo bối kia, cũng không quay đầu lại hốt hoảng mà trốn. Những chết tiệt này đồ nhà quê quá độc ác, tận xuống ba đường đi. Dù là hắn đường đường Võ Giả, cũng có chút ngăn cản không nổi. . .

Bất quá, các thôn dân cũng không có muốn không phải bắt được đàn ông, Lâm Nhất Minh nhặt lên đàn ông rớt xuống ngân lượng, trong tay suy nghĩ thoáng một phát, lập tức mở ra.

"Không thể tưởng được, hán tử kia còn rất có tiền, trong lúc này tổng cộng có hai trăm lượng bạc, chúng ta lần này thế nhưng mà buôn bán lời."

Lâm Nhất Minh cầm túi tiền, vừa mới muốn đem một trăm lượng bạc phân đi ra, Tiểu Hồ Nhi nhưng lại cầm hán tử kia rớt xuống bao khóa đã đi tới: "Người anh em Minh, đây là đầu cá nhân rớt xuống đồ vật, người nhanh lên cầm a."

"Tốt, ta đây trước hết cảm. Chờ qua mấy ngày, đi nội thành thời điểm, bán đi tiền, chúng ta mọi người lại chia tiền." Lâm Nhất Minh tiếp nhận bao khóa.

"Phân cái gì tiền!"

"Đúng đây, người anh em Minh, thứ này, người giữ lại là tốt rồi."

"Người anh em Minh người mở cái này xem xét điểm, chúng ta bình thường cũng không thiếu lợi nhuận tiện nghi, cái gì cũng không cần làm, toàn bộ thôn người, có thể phân một nửa tiền. Chúng ta sao có thể lại muốn thứ này đến chia tiền."

Lâm Nhất Minh mới vừa vặn rơi xuống, các thôn dân tự bầy mồm tám lười mà thảo luận nói.

"Người anh em Minh thật đúng là có bản lĩnh, chỉ là giám định dưới một như vậy lần, tự buôn bán lời hai trăm lượng bạc, chúng ta thế nhưng mà có thể phân một trăm lượng bạc. Đây chính là có thể mua 50 đầu trâu rồi."

"Đúng vậy a, ta nghe nói, tự là tại trong đại thành thị, một trăm lượng bạc đều có thể lại để cho một nhà năm khẩu, ba năm năm ăn mặc không lo rồi."

"Hay vẫn là Minh ca bốn sự đại, ta thế nhưng mà nghe nói, nội thành Giám Định Sur đều xem xét không xuất ra cái kia đồ chơi, người anh em Minh có thể xem xét đi ra."

Lâm Nhất Minh nghe thôn dân tiếng nghị luận, trong nội tâm thời gian dần qua, lộ vẻ cảm động, hay vẫn là trong nhà tốt!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 03: Tiên Khí (thượng)

Chương 02: Tiên Khí (thượng)

Lâm Nhất Minh phân cho các thôn dân một trăm lượng bạc, chính mình để lại một trăm lượng bạc, đương nhiên còn có người đàn ông kia bao khóa.

Trở lại trong tiệm, hắn đóng lại cửa tiệm.

Hôm nay thu hàng không nhỏ! Tuy nhiên đó là một Võ Giả hoành hành thế giới, nhưng Lâm Nhất Minh cũng không sợ hãi. Đương nhiên, tên kia cũng không tính là cái gì cường giả, bằng không thì hắn cũng không dám đơn giản cùng đối phương trở mặt. Cường giả chân chính, lại có cái nào hội chạy tới cái này thâm sơn cùng cốc giám bảo đâu này?

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh cười lắc đầu.

Hắn mở ra bao khóa, mới phát hiện cái này bao khóa ngoại trừ cái kia Tị Thủy Châu bên ngoài, rõ ràng còn có một kiện vật phẩm.

Cái này là một thanh màu sắc Cổ Đồng, giống nhau dao găm thứ đồ tầm thường. Bất quá không có cần điều khiển, chỉ có một mảnh hơi mỏng lưỡi dao. Mà trên lưỡi dao, còn hiện đầy từng đạo phức tạp đường vân, cùng với hắn chưa từng có bài kiến kỳ dị ký tự.

Tại môn phái sáu năm ở bên trong, Lâm Nhất Minh xem qua rất nhiều điển tịch, cơ hồ đem trong môn phái sở hữu sách đều lật xem qua một lần. Nhưng trước mắt trên lưỡi dao này đường vân cùng ký tự, hắn theo chưa từng gặp qua. Cái kia vô cùng đơn giản đường vân cùng ký tự ở bên trong, tựa hồ có một loại không hiểu lực hấp dẫn, lại để cho ánh mắt của hắn không cách nào dời.

"Không đúng, đây là phù văn!"

Đột nhiên, Lâm Nhất Minh ánh mắt đã rơi vào cái này trên lưỡi dao một đường vân trên đường.

"Cái này phù văn ta có ấn tượng, hình như là cùng không gian có quan hệ phù văn!" Lâm Nhất Minh gãi gãi đầu.

Tại môn phái phần đông trong điển tịch, ghi lại lấy rất nhiều kỳ văn dị sự.

Lúc trước vì gia tăng đối với cái thế giới này rất hiểu rõ, Lâm Nhất Minh đã từng hạ qua một phen công phu đọc.

Hắn có thể khẳng định, đây là một đạo phù văn, hơn nữa là một đạo không gian phù văn. . . Cùng không gian có quan hệ bảo bối? Thứ này lai lịch, chỉ sợ không tầm thường.

Bất quá, có phù văn, nhưng không thấy được, cái này bảo vật tự là bảo bối.

Hắn nguyên lai chỗ trong môn phái, cũng có rất nhiều bảo vật bên trên là có loại này phù văn, có thể những phù văn kia đều là thất bại phù văn, căn bản cũng không có một điểm dùng.

Lâm Nhất Minh cầm ảnh chụp lưỡi đao, nghiên cứu cả buổi, cũng không có nghiên cứu ra đến. Hắn muốn dùng Tinh Thần Lực rót vào trong đó, xem xét thoáng một phát đây là cái gì pháp bảo, tuy nhiên lại phát hiện, tinh thần lực của hắn căn bản là không cách nào rót vào trong đó dù là nhỏ tí tẹo.

"Mặc kệ, hay vẫn là trước cài đặt cần điều khiển nói sau."

Lâm Nhất Minh theo một đồng vật lẫn lộn trong tìm đến một cái cán cây gỗ, bận việc nửa ngày trời sau, cuối cùng đem lưỡi đao chứa vào thượng diện.

"Cũng không biết, thứ này có người hay không hội mua, không có người mua, chỉ có thể trở thành gọt hoa quả dao găm dùng."

Lâm Nhất Minh ngồi tại chính mình xem xét sau cái bàn mặt, tiện tay cầm lấy một chỉ quả táo, cái tay còn lại, cầm lấy cổ quai lưỡi đao dao găm nhẹ nhàng một gọt.

Đầu ông một thanh âm vang lên, khí lực toàn thân giống như thoáng cái bị rút sạch đồng dạng, Lâm Nhất Minh thiếu một ít tự do quắp té trên mặt đất.

Bất quá, không đợi hắn hiểu rõ đến tột cùng chuyện gì xảy ra, sau một khắc, kinh người một màn tại trước mắt của hắn hiển hiện.

Dao găm xẹt qua, lại như là tại một mặt mỏng trên giấy xẹt qua một loại, một đạo dài đến một xích, cây thăm bằng trúc một loại rộng đích khe hở ra hiện tại trước mắt của hắn.

"Đây là vết nứt không gian!"

Lâm Nhất Minh kinh ngạc trường miệng rộng, ngơ ngác nhìn xem trước người của mình, trong cái khe, một cổ mờ mịt khí tức chậm rãi bay ra, Lâm Nhất Minh vô ý thức nhẹ nhàng khẽ người.

Lập tức, một cổ thấm vào ruột gan khí tức chui vào trong hơi thở của hắn. Lâm Nhất Minh chỉ cảm thấy toàn thân, từng cái lỗ chân lông đều phảng phất hoàn toàn giãn ra khai một loại, thư thái tới cực điểm. Mà lúc trước bị rút sạch tinh lực cũng thoáng cái khôi phục bình thường, thậm chí còn có chỗ tăng trưởng. . . Loại cảm giác này, giống như là nóng bức mùa hạ, đột nhiên nổi lên mát như gió, thoải mái khó nói lên lời.

Hắn càng là theo trong cổ hơi thở này, cảm thấy, tinh thuần đã đến cực hạn linh khí.

Trong khí tức này có linh khí!

Lâm Nhất Minh tâm đột nhiên run lên, ban đầu ở trong môn phái thời điểm, hắn là môn phái trọng điểm chú ý nhân vật thiên tài, bởi vì không cách nào dẫn khí, môn phái thậm chí lại để cho trưởng lão tự mình ra tay, hướng trong cơ thể của hắn quán thâm Tiên Thiên Chi Linh khí, dùng để trợ giúp hắn dẫn khí.

Priest Tiên Thiên linh khí, đây chính là Tiên Thiên cảnh cao thủ tân tân khổ khổ tu luyện ra linh khí.

Tại Thủy Dao Môn bên trong, lợi hại nhất là Tiên Thiên cảnh cao thủ.

Có thể coi là là Tiên Thiên linh khí, vậy cũng xa xa không hữu hiện tại, trước mắt hắn cái này linh khí tinh thuần. Thậm chí nói, song phương căn bản là không cách nào so sánh.

"Tiên Linh Chi Khí!"

Lâm Nhất Minh triệt để sợ ngây người!

Cái này linh khí, cái này linh khí hắn đã từng nhìn thấy qua, ngay tại Thủy Dao Môn ở bên trong, liền có loại này linh khí.

Mặc dù chỉ là như vậy một đỉnh điểm linh khí, tuy nhiên lại là bị chứa ở một cái giá trị liền thành trong bình ngọc. Linh khí vô hình, rất dễ dàng xói mòn. Bất quá dùng bình ngọc nở rộ, linh khí là có thể có thể bảo tồn.

Một vòng linh khí có thể làm cho Thủy Dao Môn như thế coi trọng, bởi vì cái kia linh khí chính là Tiên Linh Chi Khí, là Tiên giới linh khí. Là Thủy Dao Môn là tối trọng yếu nhất bảo bối một trong!

Tương truyền, cái này Tiên Linh Chi Khí, là Thủy Dao Môn lão tổ đang nhìn đến người khác Phá Toái Hư Không phi thăng thời điểm, khiến cho Thiên Địa vỡ tan, từ phía trên giới rơi xuống một vòng linh khí, lão tổ tự là lúc kia, vụng trộm đem cái này sỡ linh khí cho thu vào, trở thành bảo vật trấn phái.

Cái này Tiên Linh Chi Khí chứa ở trong bình ngọc, bình thường chỉ có trong môn phái thiên tài, tài năng đi xem xét.

Lúc trước, hấn cũng là trong môn phái thiên tài, bị dẫn vào qua để đó bình ngọc trong mật thất.

Cái này trong mật thất, bởi vì quanh năm bày đặt bình ngọc, toàn bộ mật thất khí tức cũng tùy theo cái biến, tràn đầy Tiên Linh khí tức.

Tự là những chỉ là này chịu ảnh hưởng khí tức, hấn đến nay đều nhớ rõ lúc trước, vừa mới hô hấp đến loại này không khí lúc cảm giác. Cái loại cảm giác này, như phảng phất là một ngày một nhọc toàn thân đau buốt nhức đều không muốn nhúc nhích về sau, phao trong suối nước nóng cảm giác, toàn thân thư thái lại để cho người không khỏi nhẹ giọng rên rĩ.

Hiện tại, hấn lần nữa cảm nhận được cổ hơi thở này, hơn nữa, còn không phải bị ảnh hưởng ngoại giới khí tức, là chân chính Tiên Linh Chi Khí!

Thậm chí, hấn cũng có thể cảm giác được, cái này Tiên Linh Chi Khí, so với Thủy Dao Môn Tiên Linh Chi Khí còn phải lại tinh thuần một chút.

Đây chính là Tiên Linh Chi Khí!

Lúc trước, Thủy Dao Môn người, lại để cho những thiên tài kia, đi thể nghiệm cảm thụ Tiên Linh Chi Khí, chính là vì kích thích mọi người, nói cho mọi người, chỉ phải phi thăng về sau, tự có thể hấp thu loại này Tiên Linh Chi Khí.

Nhưng bây giờ, hấn đã có thể hấp thu những Tiên Linh Chi Khí này rồi.

Tại Lâm Nhất Minh, kinh ngạc thời điểm, cổ hơi thở này đã chậm rãi phiêu tán đã đến Lâm Nhất Minh trước mặt, theo hô hấp của hấn, chui vào trong cơ thể của hấn.

Chỉ một thoáng, Lâm Nhất Minh cảm giác được, trong cơ thể mình, cái này cỗ linh khí chảy qua, thân thể của mình như phảng phất là bị nước chảy cọ rửa qua một loại, vô tận tạng hổi chi khí bị cọ rửa xuất thân thể. Tiếp theo, cái này cỗ linh khí tại thân thể của mình ở bên trong xoay tròn một tuần sau, chui vào linh trong nước.

Lâm Nhất Minh không dám tin cảm thụ được thân thể của mình, chính mình vậy mà dẫn vào linh khí, mình không phải là đang nằm mơ a! Chính mình lại vẫn có thể tu luyện!

Lâm Nhất Minh mang đầu đang nhìn bầu trời, trong phòng, thậm chí có thể rõ ràng nghe được trái tim của mình, điên cuồng nhảy lên thanh âm.

"Sáu năm rồi, sáu năm thời gian trôi qua rồi, ta rốt cục có thể dẫn khí rồi!"

Lâm Nhất Minh hồi tưởng lại quá khứ của mình.

Sáu năm trước, khi đó, quận ở bên trong đại môn phái, Thủy Dao Môn đến trong thôn thu đồ đệ. Bọn hấn muốn khảo thí sở hữu mười tuổi đã ngoài, mười sáu tuổi phía dưới hải đồng thiên phú.

Mỗi người trong cơ thể, tại có một cái chứa đựng bản thân linh khí Linh Hải tồn tại, chỉ là không có người chỉ dẫn, căn bản cũng không có người có thể kích phát trong cơ thể khí tức, Thủy Dao Môn người khảo thí thiên phú, tự là thông qua dẫn đạo phương thức, đến quan sát đám trẻ con khí tức thiên phú.

Bọn hấn thêm chút dẫn đạo, chỉ cần có thể cảm nhận được trong cơ thể khí tức hải đồng, bọn hấn đều mang đi, thu vào sơn môn. Có thể cảm nhận được khí tức, tự là tiến vào Linh Động kỳ tiêu chí.

Mỗi người, trong cơ thể đều có khí tức của mình, chỉ có tìm được, hơn nữa lại để cho trong cơ thể mình khí tức động, mới có trở thành một cái Võ Giả khả năng.

Lúc ấy khảo thí chi tế, kể cả Nam Lâm thôn ở bên trong, chung quanh trong thôn, chỉ có ba cái cùng tuổi hải đồng, Thủy Dao Môn người dẫn đạo xuống, đã qua hơn nửa thiên công phu, cảm nhận được khí tức của bọn hấn, bị Thủy Dao Môn thu nhập môn tường.

Còn có hai cái hải đồng, tuy nhiên một mực không có cảm nhận được khí tức, thế nhưng mà Thủy Dao Môn người nói, bọn hấn cũng có cảm nhận được bản thân khí tức khả năng, cũng thu nhập môn phái.

Mà đợi đến lúc chính mình thời điểm, bởi vì chính mình là kẻ xuyên việt nguyên nhân, ừng có người thành niên tư tưởng chính mình, tại đối phương vừa mới dẫn đạo lập tức, trong cơ thể mình khí tức tự đột nhiên bạo phát ra.

Sở hữu khảo thí hải đồng, không có một cái nào có thể cùng chính mình so sánh với.

Cứ như vậy, chính mình được nhận định vì thiên tài, mang về bọn hấn môn phái, kế tiếp sáu năm thời gian, Thủy Dao Môn dùng hết các loại phương pháp, nhưng lại một mực không cách nào làm cho chính mình dẫn khí.

Linh Động kỳ không tính là Võ Giả, nếu muốn trở thành chính thức Võ Giả, phải dẫn ngoại giới linh khí tiến vào trong cơ thể, không ngừng tuần hoàn, cải biến chính mình thể chế, đồng thời tại thời điểm chiến đấu, cũng có thể lại để cho ngoại giới linh khí cùng trong cơ thể mình linh khí hợp hai làm một, tiến hành chiến đấu, lúc này mới có thể đủ xưng là loại này Võ Giả.

Cái này một cái cảnh giới, xưng là Linh Dẫn kỳ.

Cuối cùng nhất tại chính mình tuổi tròn mười sáu tuổi về sau, chính mình còn không có có đạt tới Linh Dẫn kỳ về sau, bọn hắn buông tha cho chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 04: Tiên Khí (hạ)

Chương 04: Tiên Khí (hạ)

Vốn là Lâm Nhất Minh cho rằng, chính mình cả đời này cứ như vậy rồi, nhưng bây giờ, chính mình vậy mà thành công dẫn khí, hơn nữa chính mình dẫn vào trong cơ thể khí tức, so với Tiên Thiên linh khí còn muốn càng thêm tinh thuần.

"Chính mình vậy mà có thể dẫn khí rồi, nói như vậy, mình có thể trở thành Vô Giả, có thể một lần nữa trở lại môn phái!"

Lâm Nhất Minh trong nội tâm hưng phấn không thôi. Hẳn chỗ môn phái gọi là Thủy Dao Môn, năm đó hắn tiến vào Thủy Dao Môn về sau, bởi vì là thiên tài, cho nên tất cả mọi người mở to mắt muốn đoạt lấy hắn làm đồ đệ.

Bất quá, vừa tiến vào môn phái về sau, nhưng lại không thể lập tức bái sư, mà là muốn trước tiến hành một thời gian ngắn huấn luyện, cũng có thể nói là dẫn đạo.

Tại đây dẫn đạo trong lúc, bởi vì hắn một mực không cách nào dẫn khí.

Từ vừa mới bắt đầu tiến vào môn phái về sau, tất cả mọi người mở to mắt muốn đoạt lấy hắn làm đồ đệ thời gian dần qua, biến thành không có người muốn chủ động thu hắn làm đồ đệ.

Cuối cùng, hắn bái tại thầy của hắn thủ hạ.

Thầy của hắn, không chỉ có bối phận cực cao, thực lực cao cường, luận chỉ biết thức uyên bác trình độ, càng là cả trong môn phái số một số hai đích nhân vật.

Hắn tại trong môn phái nhìn nhiều như vậy sách, cũng là thụ đến lão sư ảnh hưởng.

Lão sư nói, đã không thể tu luyện, vậy thì nhìn nhiều sách. Đọc sách nhiều hơn, chung quy là không có chỗ xấu.

Mà lão sư, cũng là trong môn phái ít có đối với hắn người tốt.

Lâm Nhất Minh tuy nhiên cũng một mực không có tiến vào Linh Dẫn kỳ, nhưng là tiến vào Linh Dẫn kỳ sau đích phương thức tu luyện hắn sớm đã biết rõ, hiện tại, cái này không biết đến từ ở đâu linh khí vậy mà tiến nhập hắn Linh Hải ở trong. Hắn biết rõ, đây chính là tu luyện thời khắc mấu chốt.

Bất cứ người nào, dẫn vào ngoại giới linh khí tiến vào trong cơ thể, bởi vì ngoại giới khí cùng chính bọn hắn trong cơ thể linh khí bất đồng, bọn hắn nhất định phải thời gian dần qua luyện hóa những linh khí này mới được, nếu không những linh khí này sẽ theo người hô hấp thở nạt, sự trao đổi chất chậm rãi tiêu hao sạch sẽ.

Lâm Nhất Minh không dám kéo dài, vội vàng dựa theo ban đầu ở trong môn phái sở học dẫn đạo chi pháp, dẫn dắt đến trong cơ thể linh khí cùng cùng bản thân linh khí dung hợp.

"Ân? Thật nhanh dung hợp tốc độ!"

Lâm Nhất Minh giờ mới bắt đầu dung hợp, lập tức phát hiện, trong cơ thể mình, cái này linh khí dung hợp tốc độ vậy mà mau kinh người, ban đầu ở trong môn phái thời điểm, hắn xem qua trong thư tịch cũng có giới thiệu.

Bởi vì theo ngoại giới hấp thu linh khí bất đồng, luyện hóa dung hợp hai chủng linh khí tốc độ cũng tất cả không giống nhau. Lâm Nhất Minh lúc trước chứng kiến cái kia một đoạn thời điểm, phản ứng đầu tiên tự là ăn đồ ăn.

Ăn đồ ăn, tốt đồ ăn, dinh dưỡng hấp thu lại tự nhiên nhanh; mà không tốt đích đương nhiên muốn chậm, thậm chí còn hội ăn xấu bụng. Linh khí ngược lại là tốt một chút, hắn lúc ấy trở mình lần toàn bộ điển tịch, cũng không có thấy có nói cái gì có thể làm cho người trúng độc linh khí.

Dung hợp tốc độ nhanh hơn, vậy thì có thể có nhiều thời gian hơn đi làm những chuyện khác, ví dụ như tu luyện vũ kỹ.

Với tư cách là một cái Võ Giả, cũng không phải là chỉ cần thu nạp linh khí là được.

Lâm Nhất Minh trước người không khí, chỉ vỡ ra một trong nháy mắt tự một lần nữa bẻ hợp lại. Vô luận như thế nào không nhận ra không xuất ra, tại đây đã từng vỡ ra qua một đường vết rách.

Theo trong vết rách này tiết lộ ra Tiên Khí cũng không nhiều, Lâm Nhất Minh rất nhanh liền đem cái này Tiên Khí hấp thu một sạch.

Cổ nên muốn lập tức đem tin tức này nói cho tỷ tỷ, lại để cho tỷ tỷ cùng chính mình cùng một chỗ chia xé xúc động, hần theo trên mặt đất đứng lên, trong phòng chém ra một quyền.

Tuy nhiên chưa từng có hấp thu qua ngoại giới linh khí, thế nhưng mà hần cũng biết, hấp thu hết linh khí về sau, phải lập tức đánh một bộ quyền pháp.

Ngoại giới linh khí, tiến vào trong cơ thể về sau, không chỉ là lại để cho trong cơ thể con người nhiều hơn linh khí, cái này linh khí càng là có thể một mực đáng kể, thời gian dài cải tạo mỗi người trong cơ thể da, thịt, cốt, gân.

Từng cái Võ Giả, vô luận tại cái gì cảnh giới, trong thân thể da, thịt, cốt, gân, đều là một mực tại cường hóa. Hấp thu hết linh khí về sau, tự là cường hóa da, thịt, cốt, gân thời cơ tốt nhất, mà đánh quyền tự là tốt nhất rèn luyện da, cốt, thịt, gân phương thức.

Lâm Nhất Minh tại Thủy Dao Môn sáu năm thời gian, mặc dù không có trở thành chính thức Võ Giả, thế nhưng mà quyền pháp hần nhưng lại học qua.

Trong cơ thể đã có linh khí, Lâm Nhất Minh cảm giác được, hần mỗi một quyền đánh đi ra ngoài, đều nội kích thích một hồi phản phát tiếng gió, hần thậm chí có một loại cảm giác, ngoài cửa mặt những chén ăn cơm kia thô cộc gỗ, hần đều có thể một quyền đánh nát.

Một bộ quyền pháp đánh xong, Lâm Nhất Minh tông cửa xông ra hướng về nhà mình chạy trốn mà đi, hần muốn đem mình có thể trở thành Võ Giả tin tức cùng tỷ tỷ chia xé.

Hần chưa từng có nhìn thấy qua cha mẹ của hần!

Theo hần ghi việc lên, cùng với tỷ tỷ sống nương tựa lẫn nhau, sinh hoạt chung một chỗ.

Đối với Lâm Nhất Minh mà nói, tỷ tỷ chính là hần trên thế giới này người thân cận nhất!

Rời điếm đi phố, Lâm Nhất Minh một đường chạy về gia. Mới vừa vặn mở ra cửa sân, chợt nghe đến trong phòng một cái vội vàng thanh âm vang lên: "Thôn trưởng, không được, người không thể gả cho hần!"

Lâm Nhất Minh lập tức sững sờ, thôn trưởng, tỷ tỷ của mình tự là thôn trưởng, tỷ tỷ của mình phải lập gia đình? Chính mình như thế nào tuyệt không biết rõ?

Hần vội vàng đi qua, không đợi hần vào nhà, chợt nghe đến tỷ tỷ thanh âm quen thuộc tự truyền tới: "Không gả cho hần làm sao bây giờ? Thượng du Đào Lý thôn chặt đứt chúng ta nguồn nước, chúng ta thôn hoa màu đã thiếu nước nửa tháng rồi. Lại tiếp tục như vậy, năm nay thu hoạch muốn giảm bớt hơn một nửa. Ít như vậy thu hoạch, cái kia địa đã có thể không tới phiên chúng ta thuê. Nếu như không có đấy, chúng ta toàn bộ thôn phụ lão hương thân sống thế nào!"

Trong phòng hết thảy mọi người thoáng một phát đã trầm mặc.

Người trong thôn, cơ bản đều dựa vào trồng trọt sinh hoạt, thế nhưng mà trong thôn căn bản cũng không có đấy, hiện tại mọi người loại hơn là thuê, nội thành Lưu đại quan nhân địa phương.

Trong thôn trồng trọt, cuối cùng thu hoạch, chia 3:7, Lưu đại quan nhân bảy phần, trong thôn lưu lại ba phần.

Nhưng là bây giờ, trong thôn địa không có nước nguyên, tiếp tục như vậy xuống dưới, năm nay khẳng định đại lượng giảm sản lượng. Giảm sản lượng rồi, như vậy Lưu đại quan nhân thu nhập cũng sẽ biết giảm bớt, bởi như vậy, Lưu đại quan nhân chắc chắn sẽ không tiếp tục đem địa tô cho thôn.

"Gả cho Lưu Ngọc Lương là biện pháp duy nhất. Lưu Ngọc Lương là Lưu đại quan nhân con độc nhất, chỉ có ta gả cho hần, tài năng bảo trụ bên trong làng của chúng ta đấy, mới có thể để cho mọi người có lao động chân tay."

"Lâm Ngưng thôn trưởng, người không thể gả cho hần a!"

Nghe được Lâm Nhất Minh tỷ tỷ, trong thôn một cái lão nông lập tức gấp: "Tộc trưởng, cái kia Lưu Ngọc Lương là người nào, chúng ta trong thôn người người nào không biết? Cái kia căn bản chính là cái vô lại, bị hần tai họa qua cô nương, đều muốn lên trầm rồi."

"Đúng vậy a. Hần ý vào trong nhà có tiền, chỉ cần là bị hần vừa ý cô nương, không có một cái nào có thể chạy ra hần ma chương, trực tiếp đến thăm cướp đi, căn bản mặc kệ người ta có nguyện ý hay không."

"Cái kia Lưu Ngọc Lương, thật đúng là đem hần cha bốn sự học được cái thấu. Nguyên lai, cha hần luôn đoạt người khác tân nương, cuối cùng, bức người ta kết hôn đều muốn lúc nửa đêm, lại để cho lên lút lại để cho tân nương về nhà chồng, chính là sợ bị cha hần cướp đi. Hiện tại, là đến phiên hần đoạt nữ nhân, đoạt người khác tân nương rồi."

"Cái kia Lư Ngọc Lương, căn bản chính là **! Bị hấn cướp đi nữ nhân, không có một cái có kết cục tốt, không phải là bị hấn chơi chán đưa cho thú hạ, tựu là đem người bán được nội thành. . . Dưới như vậy ba lăm, thôn trưởng, chúng ta cho dù toàn bộ thôn chết đói, cũng không thể khiến người gả cho hấn!"

"Đúng, chúng ta Nam Lâm thôn đám ông lớn, cũng không thể khiến thôn trưởng gả cho Lư Ngọc Lương!"

"Ta xem, lúc này đây, Đào Lý thôn đoạn chúng ta nguồn nước, khả năng tựu là Lư Ngọc Lương cho Đào Lý thôn gây áp lực."

Phòng ốc bên ngoài, Lâm Nhất Minh nghe trong phòng, các thôn dân kích động thanh âm, cảm thấy cảm động.

Các hương thân đều là nhất chất phác người. Về phần cái kia Lư Ngọc Lương. . .

Lâm Nhất Minh khoe miệng cười lạnh, mình tuyệt đối sẽ không để cho tỷ tỷ gả cho một người như vậy, cái kia Lư Ngọc Lương, chính mình trở lại nửa năm thời gian. Tuy nhiên gần đây một thời gian gần không có lại nghe được tin tức của hấn, có thể là trước kia đoạn thời gian kia, nhưng hấn là vô số lần nghe được người này danh tự.

Không phải nói hấn đã đoạt nhà ai tân nương tử, tựu là bức tử nhà ai nữ nhân. Còn có cái gì mạnh người ta con gái, đem người ta lão phụ lão mẫu đều đánh chết. . .

Đây là một cái tiêu chuẩn cận bã, chính mình sao có thể lại để cho tỷ tỷ gả cho hấn!

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh đẩy ra cửa phòng, cất bước đi vào trong phòng.

"Tỷ tỷ, người không thể gả cho hấn."

Lâm Nhất Minh đi vào trong phòng, một phát bắt được Lâm Ngưng tay, nhẹ nói nói: "Tỷ tỷ, Đào Lý thôn không để cho chúng ta nước, vậy chúng ta đi tìm bọn họ đàm phán là được, người tại sao phải gả cho Lư Ngọc Lương đâu này?"

"Đúng vậy, người anh em Minh nói rất đúng, chúng ta đi tìm Đào Lý thôn đàm phán."

"Đàm phán? Đàm phán cũng sẽ vô dụng thôi."

Một cái bên hông dừng suy nghĩ tui lão nông lắc đầu thờ dài nói: "Chúng ta cùng Đào Lý thôn đàm số lần còn thiếu sao? Hai người chúng ta thôn bởi vì nguồn nước tranh đấu, cũng không phải một ngày hay hai ngày rồi. Bởi vì nguồn nước, hai người chúng ta thôn mâu thuẫn, cũng đã giằng co trên trăm năm. Đây không phải đàm có thể đàm tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 05: Đại Bằng quyền pháp (thượng)

Chương 05: Đại Bằng quyền pháp (thượng)

Lâm Ngưng luôn mãi bảo đảm, sẽ không gả cho Lư Ngọc Lương đem đòi lấy làng thổ địa.

Lâm Nhất Minh lúc này mới yên tâm, trở lại phòng của mình. Tuy rằng Lâm Ngưng là tỷ tỷ của hấn, nhưng hấn cũng không tính để lộ ra bí mật này. Dù sao, cái này thân bí chủ thù, lai lịch thực tại có chút quái dị. Dù cho Lâm Ngưng sẽ không bán đi hấn, có thể người biết càng nhiều, liền càng nguy hiểm.

Trở lại phòng của mình, hấn lần thứ hai lấy ra này thanh thân bí chủ thù.

Nếu biết, chủ thù này có thể cắt hư không, có thể làm cho mình được tiên khí, có thể làm cho mình trở nên mạnh mẽ, như vậy đương nhiên phải càng thêm nỗ lực tu luyện.

Giống nhau trước như vậy, Lâm Nhất Minh cầm chủ thù ở trước người vẽ ra một đao.

Nhưng một đao vẽ ra, trong hư không nhưng không có động tĩnh gì, cũng không có hấn tượng tượng bên trong vết rách xuất hiện.

Lâm Nhất Minh sừng sốt một chút, lại liên tục về ra mấy đao, trước sau không bắt được trọng điểm, cũng chưa từng xuất hiện vết rách. Hắn ngồi xếp bằng trên đất, xem chủy thủ trong tay ngơ ngác sững sờ, cẩn thận hồi ức trước hấn về ra vết rách cái kia một đao, tâm thần dần dần cùng chủy thủ hợp lại làm một, ở trước người nhẹ nhàng vạch một cái.

"Hà?"

Vừa mới mới vừa tìm một đao, Lâm Nhất Minh lòng này chính là vừa nhú.

Có cảm giác!

Cái kia một đao về ra, sức mạnh toàn thân thật giống bị điều đi một không cảm giác trùng lại xông lên đầu. Đồng thời, chủy thủ hoa ở trong không khí, dĩ nhiên có một loại thật giống xen vào cứng rắn bùn đất cảm giác, phải dùng tận khí lực của toàn thân, mới có thể sản sinh tác dụng.

Phế bỏ nửa ngày kinh, Lâm Nhất Minh rốt cục cắt ra một đao tinh tế vết nứt, một đao tiên khí từ trong vết nứt chảy ra.

Lâm Nhất Minh không phải lần đầu tiên cảm nhận được loại này tiên khí, nhưng là ở đây cảm nhận được loại này tiên khí, hấn vẫn là không thể tránh khỏi xuất hiện chốc lát hoảng hốt, này tiên khí, thực sự khiến người ta quá thoải mái.

Hoảng hốt một hồi, Lâm Nhất Minh rất nhanh tập trung ý chí, bắt đầu hấp thu tiên khí.

Này một đao tuy rằng hoa lên, khó khăn cực kỳ, nhưng là cắt ra khe hở, nhưng là cùng trước khe hở gần như giống nhau đại.

Lâm Nhất Minh trước người không gian, chỉ là nứt ra một cái khe, lập tức đóng.

Rất nhanh Lâm Nhất Minh triệt để luyện hóa trong cơ thể Tiên Linh chi khí, lập tức đứng dậy bắt đầu đánh quyền.

Một bộ quyền pháp vừa mới mới vừa đánh xong, ngoài cửa, tiểu Hồ Nhi âm thanh liền hưởng lên.

"Lâm Nhất Minh ca ca, không tốt, hôm nay tới giám định người kia, bọn họ lại tới nữa rồi." Tiểu Hồ Nhi đầu đầy mồ hôi chạy vào sân, mặt hốt hoảng mở miệng nói: "Hắn còn tìm hai người đến, nói muốn tới đòi tiền, đồng thời đã thương sáu bá bá."

"Bọn họ còn dám đã thương người!" Lâm Nhất Minh nhất thời giận dữ.

Người võ giả kia dĩ nhiên vào lúc này đến trong thôn, bọn họ khẳng định là ở bên ngoài quan sát hồi lâu, biết hiện tại, trong thôn thanh niên trai tráng lên một lượt sơn tìm được liệu, lúc này mới đến trong thôn gây sự. Trong thôn chỉ còn dư lại tuổi già lão nông môn cùng nữ nhân, đứa nhỏ, những phiên toái này.

"Tiểu Hồ Nhi, ngươi nhanh lên một chút đi tìm khắp nơi tìm người, còn có chuẩn bị kỹ càng cung nỏ, lưới đánh cá, ta trước tiên qua xem một chút." Lâm Nhất Minh dặn dò tiểu Hồ Nhi một câu, cấp tốc hướng về chính mình giám định phòng chạy đi.

Một đường chạy trốn ở quen thuộc nông thôn trên đường nhỏ, Lâm Nhất Minh rõ ràng cảm giác được, chính mình bắt đầu chạy sau khi, tốc độ so với quá khứ nhanh hơn rất nhiều rất nhiều. Thậm chí không cần dùng quá dùng sức, chỉ cần nhắc chân bước ra đi, trong cơ thể khí hải bên trong, một luồng linh khí một cách tự nhiên sẽ chảy ra, chảy khắp toàn thân.

Có điều thời gian ngắn ngủi, Lâm Nhất Minh liền chạy đến chính mình giám định trước phòng.

Giám định trước phòng, hôm qua bị đánh chạy người võ giả kia, lúc này đang theo mặt khác hai cái vừa nhìn cũng là võ giả người đứng chung một chỗ, điều võ dương oai từng mất một bên mày cái lão nông.

Bởi vì trong thôn thanh niên trai tráng lên một lượt sơn hái thuốc đi tới, lưu lại, cũng chỉ có bốn, năm cái lão nông.

Đối mặt bốn, năm cái lão nông, này ba cái võ giả cười to trước hướng về bước ra một bước, nhất thời, mấy cái hai tay run run rẩy rẩy cầm cái cuốc lão nông nhất thời thân thể run run một cái, về phía sau liền lùi lại vài bước.

"Ha ha ha, các ngươi ngày hôm qua không phải rất ngông cuồng sao? Hiện tại liền sợ đến như vậy, thật là không có trứng nhuộm hồng." Trước bị cướp võ giả cười lớn một tiếng, vừa quay đầu, nhưng là một chút nhìn thấy Lâm Nhất Minh.

"Tiểu súc sinh, ngươi rốt cục đi ra." Bị cướp võ giả giơ tay chỉ tay Lâm Nhất Minh, quay về bên người hai người khác nói: "Chính là hắn, chính là hắn cướp đi bảo bối của ta, còn có bạc."

"Là hắn!" Hai ở ngoài hai người quay đầu nhìn về Lâm Nhất Minh.

Lâm Nhất Minh hai mắt chỉ một thoáng co rút lại, bình thường võ giả, là không cách nào nhìn ra cùng cảnh giới người thực lực, chớ đừng nói chi là cảnh giới càng cao hơn võ giả thực lực.

Chỉ là hay là bởi vì lực lượng tinh thần đặc biệt cao duyên có, hấn nhưng là có thể thấy được, so với hấn hơi hơi cường một ít võ giả thực lực.

Này mặt khác hai cái theo đến võ giả, cũng là linh dẫn kỳ võ giả, hơn nữa một người trong đó càng là linh dẫn kỳ hậu kỳ. Ba cái linh dẫn kỳ võ giả, đối

phương cũng thật là "lai già bất thiện".

Đối phương ba người phát hiện Lâm Nhất Minh sau khi, cấp tốc liền đi tới.

"Tiểu tử, chính là người đánh người của chúng ta, đoạt đồ của chúng ta cùng tiền. Người cũng thật là không sợ chết!" Cái kia linh dẫn kỳ hậu kỳ cao thủ ý vào cao hơn Lâm Nhất Minh vóc người, ở trên cao nhìn xuống nhìn Lâm Nhất Minh.

"Ta cũng không có cướp hấn tiền, hấn tới nơi này giám định, trả thù lao đó là thiên kinh địa nghĩa." Lâm Nhất Minh nhàn nhạt mở miệng trả lời lời của đối phương, không một chút nào quan tâm đối phương vênh vào hung hăng ngữ khí.

"Trả thù lao? Chúng ta giám định món đồ gì, cần cho một trăm lạng bạc ròng? Còn có cái kia giám định bảo bối đây? Cái kia bảo bối cũng bị các người lấy đi!"

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến đối phương nói cái kia bảo bối, trong lòng nhất thời căng thẳng, cái kia tránh thủy châu đúng là không đáng kể, then chốt là này thanh thần bí đao nhỏ, cái kia đao nhỏ là tuyệt đối không thể cho bọn họ. Vậy cũng là có thể cắt ra không gian, khiến người ta hấp thu Tiên Linh chi khí bảo vật! Loại bảo vật này, mặc dù là trong truyền thuyết những kia ngàn cảnh cao thủ, bọn họ nhìn thấy đều nhất định sẽ vì đó điên cuồng, đây là có thể làm cho bất luận người nào điên cuồng bảo vật!

Tiên Linh chi khí, là thể gian linh khí căn bản là không có cách khác là.

Chỉ có Phá Toái Hư Không sau khi, mới có thể hấp thu tiên khí, cũng không có chính mình tiên khí chính mình hấp thu tiên khí càng thêm tinh khiết.

Huống hồ, Phá Toái Hư Không, cỡ nào khó khăn.

Chính là mình vị trí cái trấn này, thậm chí là toàn bộ đại thành, đều chưa từng nghe nói, có ai phá nát qua hư không.

Chính mình hiện tại liền có thể hấp thu tiên khí tu luyện, cây tiểu đao này, tuyệt đối không thể giao ra.

Chỉ cần có thể bảo vệ đao nhỏ, coi như cho bọn họ một ít tiền cũng không sao.

Lâm Nhất Minh nghĩ tới đây, há mồm ra, lộ ra một cái răng trắng, hướng về phía đối phương cười một tiếng nói: "Các người muốn tiền sao? Được, những kia tiền ta có thể còn cho các người, thế nhưng, các người không thể sẽ ở trong thôn chúng ta gây sự!"

"Trả tiền lại? Người cho rằng chỉ là trả tiền lại là được?" Đối phương dùng sức nắm chặt nắm đấm, phát sinh từng trận tiếng răng rắc, nâng quyền ở Lâm Nhất Minh trước mặt quơ quơ, uy hiếp nói: "Huynh đệ ta bị các người đã thương, việc này tính thế nào? Không bồi cái ba, bốn trăm lạng bạc ròng, các người đừng nghĩ dễ chịu!"

"Đại bại hoại, chúng ta mới không cho người tiền!"

Người võ giả này vừa mới vừa hạ xuống dưới, một bên, một tiếng tràn ngập phần nộ giọng trẻ con liền hưởng lên, một tám, chín tuổi hài đồng đột nhiên từ một bên vọt ra, há mồm ra, hướng về người võ giả này liền vọt tới.

"Thằng con hoang muốn chết." Linh dẫn trung kỳ võ giả nổi giận gầm lên một tiếng, giờ tay hướng về đứa bé này liền tóm tới.

"Cẩn thận." Lâm Nhất Minh trong lòng cả kinh, vội vã đưa tay ngăn cản quá khứ.

"Đừng. . ."

Lâm Nhất Minh tay cùng tay của đối phương đụng vào nhau, phát sinh một tiếng vang nhỏ, rốt cục ngăn lại đối phương.

"Tiểu tử, còn dám phản kháng!"

Hôm qua bị người trong thôn bạo đánh một trận võ giả mất thấy Lâm Nhất Minh động thủ, nhất thời hô to một tiếng, từ một bên lao ra, hướng về Lâm Nhất Minh bách liên vọt tới. Hấn nhưng là một cái võ giả, nhưng là bị một đám nông dân đánh cho một trận, cái kia thực sự quá mất mặt. Hiện tại có cơ hội động thủ, hấn làm sao có thể buông tha, hấn nhất định phải cố gắng giáo huấn một chút đối phương, báo ngày hôm qua cừu.

Lâm Nhất Minh vốn không muốn cùng đối phương xung đột trực tiếp, đối phương là ba cái võ giả, trong đó càng có linh dẫn trung kỳ võ giả, hấn chỉ là một linh dẫn sơ kỳ thôi, có thể không động thủ, hấn liền không muốn động thủ.

Nhưng là bây giờ đối phương đều động thủ, hấn không động thủ cũng không xong rồi.

Hai chân bắt đĩnh bắt bắt đứng trên mặt đất, Lâm Nhất Minh hai tay hướng về trước ngực một khúc, xếp đặt một tiêu chuẩn quyền pháp lên thủ thế.

"Ha ha, nhà quê còn muốn động thủ, được, lão tử liền giáo huấn một chút người, để người biết, cái gì gọi là võ công!"

Trong ba người một võ giả, trên mặt mang theo sâu sắc xem thường, bước nhanh vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt, một ở nông thôn nhà quê lại vẫn muốn cùng hấn động thủ, này không phải muốn chết là cái gì? Ngày hôm nay, hay dùng từ võ quán học được hồ điệp quyền pháp, cố gắng giáo huấn một chút tên tiểu tử này.

Mắt nhìn đối phương một quyền đập tới, Lâm Nhất Minh tay trái cực kỳ thông thạo khúc lên về phía trước chặn lại, một hồi chặn lại rồi đối phương nắm đấm.

"Võ giả?" Nam tử mắt thấy một quyền của mình bị ngăn trở, trên mặt thoáng chốc lộ ra một vết kinh sắc, xã này ba lão dĩ nhiên cũng là cái võ giả? Giống như chính mình cảnh giới, đều là linh dẫn sơ kỳ võ giả.

Nam tử kinh ngạc trong nháy mắt, Lâm Nhất Minh một bên ngăn trở sự công kích của đối phương, đồng thời hữu tay nắm chặt thành quyền, dùng diễn luyện qua vô số lần phương thức, một quyền đập ra. .

"Chạm!"

Đối phương còn chưa kịp phản ứng, khuôn mặt đã bị đối phương tăng tăng một quyền bắn trúng, sống mũi trong nháy mắt gãy vỡ, huyết máu đỏ tươi từ trong lỗ mũi, xông thẳng mà ra.

Đột nhiên xuất hiện to lớn lực xung kích, để nam tử kia trong nháy mắt nằm đến trên đất, chính trương đều thống khổ vận vẹo lên, hấn lại bị bắn trúng, đối phương lại vẫn là một võ giả! Còn có, tên tiểu tử này, hấn dùng thật giống là nông phu quyền?

Tiểu tử kia cảnh giới xem ra giống như chính mình, có thể quyền pháp của chính mình càng thêm cao minh, chính mình hồ điệp quyền pháp nhưng là dùng tiền từ võ quán học được, làm sao sẽ bị dùng nông phu quyền nhà quê bắn trúng!

Nông phu quyền lại gọi Đại Bàng quyền pháp, cũng là Đại Bàng Vương triều khai quốc hoàng đế sử dụng quyền pháp, sau đó Đại Bàng Vương triều thành lập sau khi, liền đem bộ quyền pháp này phổ cập thiên hạ, trở thành một bộ người người có thể luyện, người người có thể học quyền pháp.

Ban đầu mọi người rất có hứng thú học tập khai quốc hoàng đế quyền pháp, kết quả dần dần mọi người phát hiện, bộ quyền pháp này cũng không như trong tưởng tượng mạnh mẽ uy lực, trái lại bình thường tìm không ra một điểm ưu điểm đi ra.

Lại đến lúc sau, liền ngay cả làm ruộng nông phu, không có chuyện gì thời gian nhàn hạ đều sẽ ở vùng đồng ruộng đánh một trận Đại Bàng quyền pháp, mọi người liền lại cho quyền pháp này gia tăng rồi một cái tên: Nông phu quyền.

Chính mình làm sao sẽ bị như vậy một loại, ai cũng sẽ nông phu quyền bắn trúng? Chính mình dùng nhưng là từ võ quán trung học đến hồ điệp quyền pháp!

Bất cần, mình nhất định là bất cần rồi mới sẽ bị đánh đổ. Đối với nhất định là như vậy!

Có điều, tiểu tử kia khí lực thật đúng là rất lớn, cú đấm này đánh chính mình cũng có chút khó chịu!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 06: Đại Bàng quyền pháp (hạ)

Chương 06: Đại Bàng quyền pháp (hạ)

"Lão yêu!"

Một mặt khác, mắt thấy đồng bạn của chính mình bị đánh đổ, hai người khác cũng sờ một chút, không có nhìn lầm sai, cái kia nhà quê dùng chính là nông phu quyền, dùng nông phu quyền lại vẫn biết đánh nhau cũng lão yêu? Nhà quê thật không biết đi rồi cái gì số chó ngáp phải ruồi.

Hai người cũng sờ sau khi, đồng thời ra tay, từ hai cái phương hướng hướng về Lâm Nhất Minh liền công quá khứ.

Lâm Nhất Minh nhìn thấy động tác của hai người, trong lòng hơi động, không chút do dự nào, một cách tự nhiên, nhắc chân hướng về trước một bước, vung tay lên, lập tức cực kỳ tinh chuẩn nắm lấy đối diện Linh Dẫn trung kỳ võ giả cánh tay, lập tức thân thể bắt đầu xoay tròn, một hồi dựa vào dùng phía sau lưng, tựa ở đối phương trước ngực.

"Xảy ra chuyện gì? Người này, làm sao có thể có sức mạnh lớn như vậy!" Linh Dẫn trung kỳ võ giả mắt thấy cánh tay của chính mình bị đối phương nắm lấy, trong lòng nhất thời cả kinh, hấn nhưng là Linh Dẫn trung kỳ, lần này càng là ra tay toàn lực, cánh tay lại vẫn là bị đối phương nắm lấy, sao lại có thể như thế nhỉ!

Hắn vẫn không có nghĩ rõ ràng vấn đề này, đã dùng phía sau lưng dựa vào ở trên người hắn Lâm Nhất Minh, toàn bộ phía sau lưng nhất thời bỗng nhiên run lên, tầng tầng về phía sau một dựa vào.

Nhất thời, một luồng sức mạnh khổng lồ, nhất thời từ hắn trước ngực ngay phía trước tấn công tới, lại như là một tấm to lớn chùy sắt đập xuống giống như vậy, sức mạnh khổng lồ nhất thời đem hắn đánh bay ra ngoài.

Hắn thân thể cao lớn, ở giữa không trung, bởi vì quán tính, bay ra năm, sáu mét khoảng cách sau khi, lúc này mới rơi xuống, sau đó lại trượt ba, bốn mét khoảng cách, lúc này mới dừng lại.

Này một suất, hắn cảm giác được, ngũ tạng lục phủ của mình, phảng phất đều bị chấn động di động vị trí, trước ngực xương ngực, ở vừa cái kia va chạm bên dưới, càng là một hồi bị đụng gãy, từng trận đông cứng đau đớn, không ngừng từ trên người truyền đến.

Hắn không nghĩ ra, chính mình rõ ràng là Linh Dẫn trung kỳ võ giả, dùng càng là từ võ quán học được cơ sở quyền pháp, vẫn cùng đồng bạn đồng thời công kích đối phương, đối phương chỉ là Linh Dẫn sơ kỳ, dùng chính là tất cả mọi người đều sẽ nông phu quyền.

Cảnh giới của hắn cùng quyền pháp đều so với đối phương mạnh, hắn lại vẫn sẽ thua với đối phương, này đến tột cùng là hắn mẹ chuyện ra sao! Hắn không nghĩ ra, làm sao cũng nghĩ không thông, tiểu tử kia đến cùng là làm sao bây giờ đây!

Lâm Nhất Minh một hồi đánh bay một người, động tác trên tay hào không ngừng lại, tại người tử xoay tròn trong nháy mắt, cùi chỏ của hắn vung ra, khuỷu tay vung lên, phảng phất một cái sắc bén chùy thủ đâm ra, mạnh mẽ đâm trúng một người khác trước ngực.

Thoáng chốc, một luồng xốt ruột đâm nhói chui vào đối phương trong cơ thể, cùng lúc đó, càng có một nguồn sức mạnh kéo tới, không hề chuẩn bị bên dưới, nam tử nhất thời, dường như bị một cái thiết côn bắn trúng giống như vậy, bay ngược mà ra, tầng tầng té rớt đến xa xa!

Thất bại, hắn lại bị đánh bại, bị một cảnh giới so với hắn còn thấp hơn người, dùng ai cũng sẽ nông phu quyền cho đánh bại, vẫn là ở đánh bại đồng bạn của hắn đồng thời, bị đánh bại!

Chuyện này. . . Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Làm sao chính mình liền bị đánh bay? Còn có tiểu tử kia, công kích tới thời điểm, vì là cảm giác gì hắn linh khí áp súc trình độ, so với mình linh khí còn muốn càng thêm chặt chẽ?

Ba cái ngã trên mặt đất võ giả, đều há hốc mồm, không riêng là bọn họ, một bên mấy cái lão nông cũng há hốc mồm.

Lâm Nhất Minh làm sao trở nên lợi hại như vậy. Lâm Nhất Minh hắn không phải là bởi vì trở thành không được võ giả, mới bị môn phái đuổi ra sao? Làm sao. . . Làm sao Lâm Nhất Minh lại thành võ giả?

Không riêng là trở thành võ giả, Lâm Nhất Minh còn đánh bại đối phương ba cái võ giả!

Quả nhiên, ông trời vẫn là đặc biệt quan tâm người tốt, người tốt là có báo đáp tốt.

Lâm Nhất Minh nhìn trên đất thống khổ kêu rên ba người, trong lòng cũng có chút say xe, chính mình đã vậy còn quá lợi hại!

Đây là chính mình lần thứ nhất cùng chân chính võ giả giao thủ, đối với ba cái võ giả, chính mình dĩ nhiên vừa đối mặt liền đánh bại đối phương. Đối phương dùng cái kia cái gì cái gọi là cơ sở võ kỹ, cảm giác so với từ bản thân nông phu quyền muốn kém xa lắm.

Còn có chính mình linh khí.

Chính mình tuy rằng chỉ là một Linh Dẫn sơ kỳ, nhưng là mới vừa cùng đối phương giao thủ thời điểm, chính mình rất dễ dàng liền có thể tóm lại cái kia Linh Dẫn trung kỳ võ giả cánh tay, so với trong cơ thể linh khí tinh khiết trình độ, chính mình linh khí hiển nhiên càng thêm tinh khiết.

Linh khí càng thêm tinh khiết, ở vận may thời điểm, sản sinh kinh khí sức mạnh lại càng lớn.

Linh Dẫn trung kỳ võ giả chính mình cũng có thể nhẹ như vậy dịch đánh bại, như vậy Linh Dẫn hậu kỳ đây? Chính mình lại có thể hay không đối kháng, chính mình hấp thu nhưng là Tiên giới linh khí.

Lâm Nhất Minh trong lòng chính suy tư, trước mắt, trên đất ba người nhưng là la lên lên.

"Người xã này ba lão, lại dám đánh thương chúng ta, người có biết hay không chúng ta là người nào!" Linh Dẫn trung kỳ võ giả một bên nhẫn nhịn xương gãy vỡ đau nhức, một bên lên tiếng uy hiếp nói: "Nói cho người, chúng ta nhưng là tang sơn bang hội người, các người chọc chúng ta, các người sẽ chờ chết đi!"

"Tang sơn bang hội, đây là bang hội gì?" Lâm Nhất Minh có chút kỳ quái quay đầu lại, nhìn phía bên người lão nông, hắn trở về này thời gian nửa năm, còn thật chưa từng nghe nói cái này bang hội tên.

"Tang sơn bang hội, đó là hương chúng ta bên trong mấy cái võ giả tạo thành bang hội, bang hội tổng cộng mười mấy người, toàn bộ đều là võ giả. Bọn họ bình thường ngày ở trong thôn khắp nơi chuyên loạn, càng cảm chút trộm gà bắt chó, cướp người tiền tài sự tình."

"Há, là như vậy bang hội a." Lâm Nhất Minh một hồi nở nụ cười, này không phải là một đám lưu manh sao? Đặt ở chính mình xuyên qua trước trên địa

cầu, bọn họ liền xã hội đen cũng không tính, thậm chí cũng không bằng những tên côn đồ các kẻ kia môn, nhân gia bọn côn đồ còn có cái bài có thể xem, bọn họ thì đều không có.

Linh Dẫn trung kỳ võ giả xem Lâm Nhất Minh không nói lời nào, còn tưởng rằng Lâm Nhất Minh sợ, nhất thời mở miệng nói: "Hiện tại ngươi biết chúng ta tang son bang hội lợi hại đi. Nói cho ngươi, ngươi cướp chúng ta hai trăm lạng bạc ròng, vậy cũng không phải chúng ta tiền của mình, đó là chúng ta bang hội tiền. Ngươi đoạt chúng ta bang hội tiền, chúng ta giúp sẽ sẽ không bỏ qua cho các ngươi. Bé ngoan đem tiền cho chúng ta, lại đưa các đại gia mấy trăm lạng bạc ròng, các đại gia liền không với các ngươi tính toán. Không phải vậy, thôn các ngươi từ, sẽ chờ bị đồ sạch sẽ đi!"

Lâm Nhất Minh quơ quơ đầu, nhìn người võ giả này, trong lòng không khỏi hiếu kỳ, người này đầu óc không có vấn đề chứ, bị chính mình đánh bại vẫn như thế cuồng. Trả lại tàn sát thôn của chính mình? Trước tiên không nói ở Đại Bồng Vương triều bên trong, bọn họ có dám hay không làm chuyện như vậy. Liền coi như bọn họ dám, bọn họ có thực lực này sao?

Thôn của chính mình tuy rằng không phải cái gì đại làng, có thể toàn thôn cũng là từng có bách hộ người. Ngày hôm nay nếu như không phải người trong thôn đều đi trên núi hái thuốc, liền ba người bọn hắn, bọn họ dám nhảy vào trong thôn sao?

Có điều ba người này, muốn xử lý như thế nào ngược lại cũng đúng là cái vấn đề.

Đại Bồng Vương triều pháp luật nhưng là rất nghiêm minh, ở chính mình không có đạt được công danh trước, giết chết ba người này, một khi bị tra được, chính mình phiền phức liền lớn hơn, thậm chí còn sẽ liên lụy toàn bộ làng.

Cho tới để cho chạy ba người này, cái kia thì càng thêm không thể, để cho chạy bọn họ, để bọn họ lại mang người tìm đến sự?

Ba người này, giết, không giết được, thả, thả không được.

Biện pháp duy nhất, chỉ có đem bọn họ nhốt lại.

Lâm Nhất Minh quay đầu lại nhìn phía sau một lão nông, đột nhiên mở miệng hỏi: "Hứa lão bá, chúng ta trong thôn thả cây cải củ cùng cải trắng hầm, có còn hay không không?"

Nam lâm thôn phần lớn người đều là họ Lâm, chỉ có số ít họ khác, Hứa bá là trong thôn, duy nhất một họ Hứa người, có điều hắn ở trong thôn nhiều năm, uy vọng cũng không phải thấp.

"Hầm? Rảnh rồi, đương nhiên có rảnh rồi." Hứa lão bá không chút suy nghĩ, liền mở miệng về trả lời.

"Cái kia quá tốt rồi, chúng ta liền đem bọn họ đường ông cái kia hầm bên trong."

"Nhốt vào hầm bên trong? Cái này không được đâu?" Hứa lão bá đồn lúc đó có chút do dự.

"Không cái gì không tốt, đây là biện pháp tốt nhất." Lâm Nhất Minh trầm giọng nói: "Chúng ta không thể giết người, tuy nhiên không thể thả bọn họ, những người này, thả bọn họ bọn họ chỉ có thể mang người, tiếp tục đến chúng ta làng quấy rối. Chỉ có đem bọn họ nhốt lại tốt nhất!"

Hứa lão bá nghe tiếng nghĩ đến biết, rốt cục gật gật đầu: "Đúng, nhốt lại, đem bọn họ nhốt lại tốt nhất."

Rất nhanh, ở Từ lão bá dẫn dắt đi, mọi người đem bị thương ba người nhốt vào hầm bên trong.

Giải quyết ba người phiền phức, Lâm Nhất Minh trở lại nhà mình, lại một lần nữa lấy ra cái kia thần bí đao nhỏ. Từ khi đi tới thế giới này, hắn liền luôn luôn ham muốn thành vì là chân chính cường giả, nguyên lai hắn bởi vì không thể dẫn khí, không có cơ hội này, hiện tại hắn có thể dẫn khí, đương nhiên phải nắm chặt tất cả thời gian tu luyện.

Lâm Nhất Minh cầm đao nhỏ, ở trước người trong không khí một đao cắt xuống, nhưng là kinh ngạc phát hiện, chính mình đao nhỏ dĩ nhiên không cách nào đi tới một điểm, đao nhỏ lại như là rơi vào cứng rắn trong hòn đá giống như vậy, bất kể như thế nào dùng sức, đều khó mà đi tới mấy may.

"Linh khí. . . Đúng rồi, ta hiện tại có linh khí, như vậy dùng linh khí thử một chút."

Lâm Nhất Minh thôi thúc khí hải bên trong linh khí, trong nháy mắt kinh mạch dừng vào cánh tay bên trong, nắm đao nhỏ cánh tay dùng sức hướng phía dưới vạch một cái.

"Xẹt xẹt. . ."

Đao nhỏ ở trên bầu trời vùng vẫy, phát sinh một tiếng vang nhỏ, nhưng là cây tiểu đao này cũng chỉ là hơi đi tới một điểm mà thôi.

"Cứng quá, có điều, có thể vùng vẫy là được."

Lâm Nhất Minh rốt cục nhìn thấy hi vọng, điên cuồng thôi thúc trong cơ thể linh khí, tiểu đao trong tay, một chút hướng phía dưới vùng vẫy, mãi cho đến hắn cũng lại hoa bất động mới thôi.

"Dài ba tấc khe hở, lại cắt xuống đi, đi ra tiên khí liền muốn chạy không còn, vẫn là trước tiên hấp thu, một hồi luyện hóa xong lại hoa cũng giống như vậy."

Lâm Nhất Minh thiếp thân thu hồi đao nhỏ, bắt đầu hấp thu luyện hóa trong khe hở tiết lộ ra tiên khí.

Có điều một khắc đồng hồ, tiên khí đã toàn bộ bị hấp thu luyện hóa xong, lần thứ hai đánh một bộ Đại Bàng quyền pháp sau khi, hấp lại một lần nữa lấy ra đao nhỏ, thôi thúc trong cơ thể linh khí, quay về trước người không khí, một đao cắt xuống.

Đao nhỏ ở trong không khí vùng vẫy, nhưng phảng phất là rơi vào sắt thép bên trong, lần này, đao nhỏ càng là không thể đi tới mây may.

Lâm Nhất Minh không tin tà tiếp tục vùng vẫy, nhưng là lần này, bất luận hắn dùng sức thế nào, đao nhỏ đều không thể đi tới mây may.

Cuối cùng, làm Lâm Nhất Minh đem trong cơ thể linh khí hoàn toàn tiêu hao hết sau khi, vẫn cứ không cách nào ở trên bầu trời, cắt ra dù cho một phần một hào lỗ hồng.

"Đây rốt cuộc là làm sao sẽ là? Làm sao hoa không ra? Lẽ nào, này đao nhỏ, chỉ có thể cắt ra ba lần, sau đó liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục dùng? Vẫn là nói, thực lực của ta không đủ, vì lẽ đó chỉ có thể cắt ra ba lần, chờ lúc nào, thực lực của ta đầy đủ sau đó, ta mới có thể cắt ra càng nhiều thứ?"

Lâm Nhất Minh trong lòng kinh hoàng không ngớt, nếu như là người sau cũng còn tốt, có thể vạn nhất là người trước, đây chẳng phải là nói, sau này mình cũng không còn cách nào tu luyện.

Nằm ở gian phòng của mình trên giường, Lâm Nhất Minh một buổi tối đều ngủ không được ngon giấc, chờ hán mơ mơ màng màng vừa ngủ, trong thôn gà trống đã bắt đầu đánh minh, trời đã sáng.

Lâm Nhất Minh bị gà gáy thanh đánh thức, từ trên giường tọa đứng lên đến, ngay lập tức, chính là lấy ra cất giấu trong người đao nhỏ, sau đó ở trước người trong không khí vạch một cái. .

Sau một khắc, kỳ tích xuất hiện.

Lâm Nhất Minh trước người trong không khí, lần thứ hai cắt ra một đao khe hở, tiên khí chậm rãi từ này trong khe hở chảy ra.

"Tiên khí! Ta dĩ nhiên lại có thể hấp thu tiên khí!"

Lâm Nhất Minh mừng rỡ trong lòng, vội vã tọa đứng lên đến, bắt đầu hấp thu tiên khí, sau đó đánh quyền.

Trời vừa sáng thượng thời gian, Lâm Nhất Minh lần thứ hai dùng trong tay đao nhỏ, ba lần cắt ra không khí, hấp thu ba lần tiên khí. Nhưng là đến lần thứ bốn thời điểm, hắn vẫn cứ không cách nào lại cắt ra không khí.

Mãi cho đến lại một ngày sáng sớm, hắn mới lại một lần nữa cắt ra không khí.

Lâm Nhất Minh có chút hiểu được, chính mình hiện tại hắn là một ngày chỉ có thể cắt ra ba lần không khí, sau đó liền không thể lại tìm.

Sau đó đợi được ngày thứ hai, chính mình lại có thể tiếp tục cắt ra không khí.

Hay là đợi được sau đó, chờ thực lực mình cao, chính mình có thể càng nhiều thứ cắt ra không khí, nhưng là hiện tại, còn không được.

Đồng thời hắn càng phát hiện một điểm, khi hắn đào ra khe hở sau khi, chảy ra tiên khí chỉ là một phần rất nhỏ, càng nhiều tiên khí vẫn là cần dựa vào chính hắn chủ động đi hấp thụ.

"Cũng không biết, lúc nào, ta mới có thể cắt ra đao thứ tư khe hở, như vậy ta tốc độ tu luyện cũng có thể trở nên càng gấp rồi. Ta chỉ là tu luyện bốn ngày thời gian, cũng đã tiến vào Linh Dẫn hậu kỳ. Này vẫn là chỉ là có thể cắt ra ba đao khe hở, nếu ta có thể cắt ra bốn đao khe hở, như vậy tốc độ tu luyện lại phải nhanh đến mức nào?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 07: Triệu Dong Ly (thượng)

Chương 07: Triệu Dong Ly (thượng)

Đêm đã rất sâu, nhưng là hôm nay, nam lâm thôn đầu thôn, nhưng tụ tập rất nhiều thôn dân. Tối hôm nay, chính là bọn họ đi học trò thôn đào thủy cừ tháng ngày.

Tính toán thời gian, đi đào thủy cừ các thôn dân, nên cũng sắp trở về rồi.

"Mau nhìn, đến rồi, đến rồi."

Đột nhiên, thôn dân bên trong, có người thấp giọng la lên lên, rất nhanh, hầu như hết thảy thôn dân, cũng nghe được một trận hỗn độn tiếng bước chân truyền đến, lập tức ngừng ngừng nhìn thấy mấy đạo nhân ảnh hướng về đầu thôn phương hướng đi tới.

"Là Trần bá bọn họ trở về, nhanh, nhanh lên một chút thượng đẳng!"

Đêm nay vừa vặn là một trời đầy mây tháng ngày, trên bầu trời, nguyệt quang âm đạm, càng là không nhìn thấy một viên đầy sao, cũng chính vì như thế, trong thôn mới quyết định, vào hôm nay đi đào thủy cừ.

Rất nhanh, có thôn dân đốt hai cái đèn lồng, nhất thời, đầu thôn trở nên trở nên sáng ngời, mà lúc này, năm cái đi vào học trò thôn đào thủy cừ thôn dân cũng quay về rồi.

"Hà?"

Lâm Nhất Minh đã thành Linh Dẫn trung kỳ võ giả, thị lực so với các thôn dân có thể muốn tốt hơn nhiều, hần một chút nhìn thấy, trở về năm cái thôn dân, mỗi người bước chân, đều rất không bình thường. Mọi người, đều là lão đảo, lẫn nhau nâng đi về tới.

Đặc biệt là tuổi tác to lớn nhất đi đầu Trần bá, hần hầu như là do người khác đỡ đi về tới.

Mà ở tại bọn hần năm người, trên mặt của mỗi người, đều từ lâu trở nên thanh một khối, từ một khối, y phục trên người, càng là mang theo từng khối từng khối vết máu màu đỏ, huyết dịch từ lâu phơi khô. Thậm chí, ở Trần bá trên mặt, còn bọc lại một khối, màu xám vải áo. Vải áo đã bị nhuộm đỏ.

Rất nhanh, hết thảy thôn dân đều thấy rõ mấy người đáng đáp.

"Đại bá, các người đây là bị phát hiện?" Trong thôn, một cường tráng tiểu tử vừa nhìn thấy Trần bá đáng đáp kia, vội vã chạy đến Trần bá trước mặt, hai tay nâng lên Trần bá. Hần là Trần bá bồn gia chất nhĩ. Trần gia ở nam lâm thôn cũng là đại tính. Ngoại trừ người nhiều nhất họ Lâm, liền chúc bọn họ họ Trần người nhiều nhất.

"Ai. . ." Trần bá thở dài, còn chưa kịp nói chuyện, trong thôn, tính tình tối gấp Trương lão ngũ nhưng cướp mở miệng trước: "Trần bá, các người bị phát hiện, làm sao không nhanh lên một chút chạy a. Bị phát hiện liền bị phát hiện đi, chúng ta quá mức lần sau lại đi đào, có thể so với các người so với đã thương tốt."

"Chạy? Chúng ta đúng là cũng muốn chạy, nhưng chúng ta chạy đi đâu a!"

"Chạy không được, chẳng lẽ nói, bọn họ phái mấy chục người trông coi đập nước? Cái này không thể nào chứ? Bọn họ cũng là cần làm ruộng, có thể phái sáu, bảy người xem đập nước liền không thiếu." Trương lão ngũ nghe được Trần bá, lòng mảy mảy thời vừa nhủ: "Cũng không thể, chúng ta đêm nay hành động, bị bọn họ sớm biết rồi đi."

"Không phải, không phải, người không muốn nghĩ nhiều như thế." Trần bá khoát tay áo một cái, sau đó đuổi ra một đầu ngón tay nói: "Bọn họ chỉ có một người tại khán thủ đập nước."

"Một người?" Hết thảy thôn dân đều kinh sợ: "Một người làm sao có khả năng đem các người đánh thành như vậy? Trừ phi người kia là cái võ giả, không phải vậy bị đánh người, chi có thể là người kia. Chính là bọn họ học trò thôn giỏi nhất đánh Lý lão nhị, cũng đánh không lại các người năm cái!"

Trần bá đối mặt mọi người nghi hoặc, mở miệng lên tiếng nói: "Người kia thật là một võ giả!"

"Võ giả? Không thể!"

"Không thể, bọn họ học trò thôn, tuy rằng có thiên tài, có thể thôn của bọn họ bên trong, hiện tại cũng không có võ giả."

"Đúng đấy, nếu như học trò thôn có bị môn phái khác tuyển chọn võ giả, người trong thôn chúng ta, không thể không biết. Lấy bọn họ học trò thôn tác phong, chỉ cần thôn bọn họ bên trong xuất hiện võ giả, bọn họ nhất định sẽ chỉ lo người khác không biết, khắp nơi tuyên dương."

"Người kia đúng là cái võ giả, người này, các người cũng đều biết." Trần bá chậm rãi mở miệng nói: "Đại gia còn nhớ không nhớ rõ mười hai năm trước, học trò thôn phát sinh cái kia chuyện lớn?"

"Mười hai năm trước? Trần bá, người nói nhưng là, học trò thôn đối trưởng thôn sự kiện kia?" Trong thôn có người hơi hơi tự hỏi một chút liền mở miệng nói: "Mười hai năm trước, khi đó học trò thôn trưởng thôn vẫn là Lý Tam Thủy. Hần không biết từ nơi nào tìm đến rồi phương pháp, đem bọn họ thôn lương thực đều giá cao bán đi ra ngoài. Sau đó con trai của hần Lý Nham, nhưng đem số tiền này toàn bộ trộm đi, sau đó chạy đến nơi khác."

"Liền bởi vì chuyện này, Lý Tam Thủy bị cản đi, đổi thành bọn họ học trò thôn hiện tại trưởng thôn. Cũng bởi vì sự kiện kia, bọn họ học trò thôn, gần

như có năm năm công phu, đều không có vượt qua thân đến. Bọn họ địa, nhưng là thuê trong trấn đại quan người."

"Đúng, ta nói chính là chuyện này. Tối hôm nay, chúng ta nhìn thấy người, chính là mười hai năm trước, đào tẩu cái kia Lý Nham. Lý Nham không chỉ có trở về, hơn nữa còn trở thành tòa linh hậu kỳ đỉnh cao võ giả. Chúng ta vốn là đều muốn bắt đầu đào móc thủy cừ, hán một hồi liền xuất hiện, sau đó ba quyền hai chân liền đem chúng ta đánh đổ."

Trần bá kể ra, bọn họ tối hôm nay trải qua: "Chính hán nói, hán cầm năm đó khoản tiền kia, ra đi học võ vừa học thành trở về, vừa thấy đến người nhà tâm tình tốt. Xem ở lần thứ nhất phát hiện chúng ta phản thượng, trước tiên nhiều chúng ta một mạng, nếu có lần sau nữa, hán muốn cho chúng ta toàn thôn đẹp đẻ."

Hết thấy thôn dân, trong nháy mắt trầm mặc. Nhân gia có võ giả, vẫn là tòa linh đỉnh cao võ giả, bọn họ có thể như thế nào!

Lâm Nhất Minh đứng ở trong đám người, hai tay không khỏi nắm chặt, học trò thôn quả thực khinh người quá đáng. Người trong thôn đi đào thủy cừ, bị bọn họ phát hiện, đánh đuổi là được rồi, cần phải xuống tay nặng như vậy sao? Đặc biệt là Trần bá, Trần bá đều muốn sáu mươi tuổi, có thể chống lại bọn họ như vậy đánh?

Đừng xem, hiện tại Trần bá xem ra không có cái gì quá đáng lo, ai biết có thể hay không hạ xuống mầm bệnh gì. Lại nói, trong thôn đi đào thủy cừ, vốn là không sai.

Cái kia chu vinh hà, vốn là không phải bọn họ học trò thôn tài sản tư hữu. Chu vinh hà nhưng là lưu kinh năm cái làng hà, cho tới nay, năm cái làng đều ở dùng chu vinh hà nước sông.

Nhưng là bọn họ học trò thôn, nhưng sửa chữa đề, ngăn cản nước sông, không cho hạ du thôn của chính mình dùng thủy, này vốn là bọn họ không đúng.

Ở tại bọn họ học trò thôn thượng du, còn có ba cái làng, cũng không gặp người ta ba người kia làng tu bá cản thủy.

Hiện tại, thôn của chính mình thương lượng với bọn họ, bọn họ không đồng ý nhượng, lén lút đi đào thủy đề, bọn họ còn đánh người, bọn họ đây là muốn vào chỗ chết bức thôn của chính mình.

Đáng trách, thôn của bọn họ bên trong, vẫn còn có một tòa linh kỳ cao thủ. Tòa linh kỳ vậy cũng là chỉ đứng sau võ đạo linh tâm cảnh giới, tòa linh kỳ đỉnh cao, cùng mình rõ ràng chênh lệch hai cái đại cảnh giới. Chính mình căn bản là không phải đối thủ của đối phương.

Lâm Nhất Minh song quyền càng nắm càng chặt, tu luyện! Minh nhất định muốn càng thêm khắc khổ tu luyện, chờ mình trở thành võ đạo linh tâm cao thủ thời điểm, mình nhất định phải cho Trần bá, cho làng báo thù!

Lâm Nhất Minh chính âm thầm thề, trong thôn, lại có người mở miệng.

"Hiện tại, chúng ta làm sao bây giờ? Trong thôn không có nguồn nước, lương thực nợ thu, chúng ta không chỉ có giao không được địa tô, chính là chúng ta chính mình người trong thôn, sau đó ăn thả đều muốn không ăn."

"Ai, thực ở không có cách nào, chúng ta chỉ có thể đi ra ngoài, đi trong trấn làm công ngắn hạn."

"Làm công ngắn hạn cũng không phải biện pháp, hiện tại vừa vặn là công nhân thời điểm, trong trấn căn bản là không cần nhiều thiếu làm công nhật."

"Thử vận may cũng là tốt, dù sao cũng hơn tiếp tục như vậy, không công chết đói được rồi."

Lâm Nhất Minh nghe các thôn dân, đột nhiên từ trong đám người, đi ra mở miệng nói: "Thúc thúc bá bá môn, nghe ta nói một câu. Ta chỗ này còn có chút tiền, cầm số tiền này, đi trong trấn mua chút lương thực. Chúng ta lẽ ra có thể vượt qua đoạn này khó khăn nhất thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Triệu Dong Ly (trung)

Chương 08: Triệu Dong Ly (trung)

"Không được, không thể dùng người tiền!"

"Làm sao có thể dùng người tiền đây!"

Lâm Nhất Minh mới vừa mở miệng, một đám các thôn dân lập tức xua tay từ chối lên.

"Một mình, người tiền, đó là muốn giữ lại sau đó cho người nấp nhà, cưới vợ dùng, chúng ta không thể dùng người tiền."

"Chính là, một mình, người hiện tại cũng là vô giá. Người tiền, dùng để mua đồ bổ, trợ giúp người tu luyện mới là then chốt, người tiền không thể đem ra dùng linh tinh."

Các thôn dân đều biết, cầm Lâm Nhất Minh tiền, đi mua lương thực xác thực có thể làm cho bọn họ vượt qua trước mắt cửa ải khó, nhưng là bọn họ là sẽ không dùng Lâm Nhất Minh tiền.

"Không, đại gia nghe ta nói một tiếng." Lâm Nhất Minh chân thành nói: "Năm đó ta cùng tỷ tỷ lưu lạc đến chúng ta trong thôn, tuy rằng khi đó ta còn nhỏ, thế nhưng ta cũng biết. Tỷ tỷ ta chỉ là lớn hơn so với ta vài tuổi mà thôi, dựa vào nàng, nàng có thể chính mình sống sót là tốt lắm rồi, nơi nào còn có thể lại nuôi sống đạt được ta. Nếu như không phải, trong thôn thúc thúc bá bá, thăm thăm các a di, chúng ta tỷ đệ hai đã sớm chết đói."

"Hiện tại, ta chỉ là ra một ít tiền, tiền không còn có thể kiếm lại. Thế nhưng mệnh không có, nên cái gì đều không còn. Đại gia liền không muốn cự tuyệt ta tiền, không phải vậy, các người để chúng ta tỷ đệ hai, còn mặt mũi nào ở lại chỗ này!"

Lâm Nhất Minh nhớ tới rất rõ ràng, lúc nhỏ, hắn cùng tỷ tỷ đi tới trong thôn, lão thôn trưởng thu nhận giúp đỡ bọn họ. Tỷ tỷ tính cách mạnh hơn, không muốn ở tại trong nhà người khác, ăn nhờ ở đậu.

Người trong thôn liền tự phát cho bọn họ nấp một gian nhà lá, bình thường lại nhà ai đánh đã cầm cái gì, cũng hầu như là sẽ đưa tới một điểm, còn nói là, toàn thôn các thôn dân đều có phần.

Kỳ thực, như vậy một điểm đã cầm, làm sao có khả năng đủ tất cả thôn phân.

Liền ngay cả Lâm Nhất Minh khi còn bé truyền ra quần áo, đại thể cũng đều là trong thôn các phu nhân cho làm.

Trong thôn đối với hắn và tỷ tỷ tốt, hắn nhớ tới rất rõ ràng, hắn đòi này đều sẽ không quên.

Lâm Nhất Minh thoải cũng đã nói đến cái này mức, các thôn dân chính là muốn cự tuyệt cũng không cách nào từ chối, có điều, bọn họ cũng sẽ không hoàn toàn tiếp thu.

Cuối cùng hết thấy thôn dân nhất trí quyết định, tiền, bọn họ muốn, thế nhưng bọn họ là mượn, chờ sau này, trong thôn tình huống đổi mới, bọn họ nhất định sẽ còn số tiền kia.

Xem các thôn dân rốt cục tiếp nhận rồi chính mình hảo ý, Lâm Nhất Minh rốt cục yên lòng, trên mặt một lần nữa treo lên nụ cười: "Nếu như vậy, sáng mai, ta liền mang tới tiền, chúng ta cùng nhau lên đường."

"Cùng nhau lên đường, Lâm Nhất Minh người cũng muốn đi?" Các thôn dân hơi kinh ngạc.

"Đương nhiên, ta đương nhiên muốn đi tới. Đi trong trấn mua lương, này vừa đi một hồi, nhưng là phải bảy, tám Thiên quang cảnh. Dọc theo con đường này có thể không yên ổn, lại là có Mã Phi, có là có sơn tặc, ta làm sao cũng là cái vô giá, gặp phải cướp đoạt, cũng có thể để bảo vệ đại gia an toàn."

Lâm Nhất Minh vừa dứt lời hạ xuống, đại gia nhất thời càng thêm không yên lòng. Lâm Nhất Minh mới mười sáu tuổi, vừa vặn là tuổi ngựa non háu đá.

Trên đường không gặp được người xấu cũng còn tốt, một khi gặp phải người xấu, Lâm Nhất Minh cùng người khác chém giết, lại có thêm chuyện bắt tặc, bọn họ cả đời này đều sẽ băn khoăn.

"Không được, Lâm Nhất Minh người cũng không thể đi." Trần bá khoát tay áo nói: "Người vẫn là lưu lại giáo dục trong thôn bọn nhỏ tốt nhất, còn đi mua lương thực, đến thời điểm đi quan đạo là được. Quan đạo dù sao cũng là triều đình xây dựng, dọc theo đường đi người cũng nhiều, nạn trộm cướp cũng không nhiều. Chúng ta nhiều nhất hướng về triều đình một ít qua cầu phí, xe ngựa phí, nhưng là an toàn có thể bảo đảm."

Lâm Nhất Minh nghe tiếng vừa nghĩ, Trần bá nói cũng là lý, lập tức cũng không có kiên trì nữa.

Sáng sớm ngày thứ hai, đi trong trấn mua lương thực người liền xuất phát, mà Lâm Nhất Minh thì lại tiếp tục ở nhà, một bên tiếp tục dùng chùy thủ đào ra thân bí tiên khí không gian tu luyện, một bên giáo dục trong thôn hài đồng môn.

Trong nháy mắt, hai ngày trôi qua.

"Ngưng Nguyên kỳ! Ta dĩ nhiên đột phá!" Lâm Nhất Minh một mặt kinh hi từ trên mặt đất đứng thẳng lên, đột phá, chính mình dĩ nhiên liền như vậy đột phá. Từ bắt đầu tu luyện tới hiện tại, tổng cộng mới sáu ngày thời gian, này sáu ngày thời gian, chính mình dĩ nhiên từ mới vừa vừa mới bắt đầu tiến vào Linh Dẫn kỳ, một câu đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ, rõ ràng vượt qua một cảnh giới lớn! Đây tốc độ tu luyện, quả thực quá đáng sợ!

Ngưng Nguyên kỳ, mỗi người ngoại trừ có thể hấp thu linh khí trong trời đất ở ngoài, trong cơ thể mình đồng dạng là có linh khí. Mà nếu có thể mượn trong thiên địa hấp thu linh khí, tái dẫn động trong cơ thể mình linh khí bắt đầu vận chuyển, cái kia chính là tiến vào Ngưng Nguyên kỳ.

Một bên trong một ở ngoài, trong cơ thể mình linh khí cùng linh khí trong trời đất đều phát sinh biến hóa, này mới xem như là chân chính tu luyện. Tiến vào Ngưng Nguyên kỳ sau khi, trong cơ thể linh khí sẽ ngưng kết thành nguyên khí, chứa đựng ở khí hải bên trong. Đợi được vận chuyển công pháp, thời điểm đối địch, nguyên khí sẽ tuôn ra, hóa thành linh khí đánh ra.

Mà ở Ngưng Nguyên kỳ sau khi, chính là Tỏa Linh kỳ.

Mỗi người, mặc dù là hấp thu linh khí, cũng không thể vẫn ở trong thân thể, mặc dù là hấp thu sau khi, lập tức tu luyện, vẫn là sẽ còn có một phần linh khí tiêu tán.

Mà Tỏa Linh kỳ chính là, phảng phất là một cái tỏa như thế, ở trong cơ thể chính mình, đem trong cơ thể linh khí triệt để khóa lại, không cho chúng nó tiêu tán.

Tỏa Linh kỳ, lại sau này chính là võ đạo linh tâm.

Ở thủy điều trong môn phái, có lượng lớn tiến vào Linh Dẫn kỳ mười mấy năm, đều không có đột phá đánh tới Ngưng Nguyên kỳ người. Giống như vậy, ở thủy điều trong môn phái, trong vòng mười năm, có thể đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ người, vậy cho dù là rất người có thiên phú. Trong vòng năm năm có thể đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ, vậy thì là bên trong môn phái đều rất là chói mắt đệ tử.

Trong vòng ba năm có thể đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ, đều không ngoại lệ, toàn bộ là bị môn phái coi trọng đệ tử thiên tài môn.

Cho tới trong vòng sáu ngày đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ, coi như là những môn phái kia bên trong, tối bị coi trọng thiên tài, do môn phái cao thủ cho bọn họ rót vào linh khí Tiên Thiên tu luyện, bọn họ cũng không thể có như thế nhanh phương thức tu luyện.

Có linh khí Tiên Thiên rót vào tu luyện, có thể trong vòng một năm, đột phá liền phi thường phi thường khó được.

Sáu ngày, nếu người khác biết, có người trong vòng sáu ngày có thể đột phá đến Ngưng Nguyên kỳ, có thể trực tiếp hù chết. Đây Tiên giới khí không hổ là đến từ Tiên giới, thực sự quá nghịch thiên, quá mạnh mẽ, quá khủng bố!

Lâm Nhất Minh mừng như điên nắm chặt nắm đấm, ở trong phòng mạnh mẽ vung vẩy một hồi, có này Tiên giới khí, chính mình còn sợ gì?

Những khác không dám hứa chắc, có Tiên giới khí, mình nhất định có thể xung kích thành tựu võ đạo linh tâm.

"Khẩu khẩu. . ."

Đột nhiên, một tràng tiếng gõ cửa vang lên, lập tức, Tiểu Hồ Nhi âm thanh truyền tới: "Đại ca ca, trong thôn đến rồi cái quái nhân, muốn tới giám định, người mau đi xem một chút đi."

"Quái nhân?" Lâm Nhất Minh nghe tiếng sững sốt một chút, lập tức đi ra khỏi phòng, hướng về chính mình giám định phòng đi đến, tiến vào Ngưng Nguyên kỳ, thị lực của hắn rõ ràng so với người bình thường mạnh rất nhiều rất nhiều.

Đi ra khỏi cửa không bao xa, hắn rất xa liền nhìn thấy, ở chính mình giám định phòng bên ngoài, lúc này đang đứng một quái vật khổng lồ!

"Dị thú!"

Lâm Nhất Minh hai mắt bỗng nhiên co rút lại, phía trên thế giới này, là có thật nhiều phi thường hung thú phi thường lợi hại, những hung thú này rất nhiều thực lực đều ở võ giả bên trên, những hung thú này bị người gọi là dị thú.

Hắn ở thủy điều trong môn phái, liền gặp ba con dị thú, nhưng là thủy điều môn cái kia ba con dị thú hiển nhiên không có trước mắt này con dị thú lợi hại.

Đây là một con xem ra có trắng niên con cạp lớn như vậy dị thú, tứ chi cường tráng, tràn đầy cảm giác mạnh mẽ.

Thân như hùng sư, cường tráng mạnh mẽ, đồng thời còn mọc ra một giống quá con nai đầu, đầu định song giác. . .

Này dị thú, bỗng nhiên vừa nhìn, cùng trong truyền thuyết Tứ Bất Tượng (không ra ngô ra khoai) có chút giống nhau, nhưng nhìn kỹ, cũng tuyệt đối không giống nhau.

Lâm Nhất Minh tìm khắp trong đầu ký ức, nhưng là phát hiện, hắn ở thủy điều trong môn phái xem qua thư tịch bên trong, cũng không có liên quan với trước mắt này con dị thú giới thiệu. .

Dị thú trên người, vượt tọa một người đàn ông trung niên, một bộ dày đặc chòm râu, đem hắn hơn nửa khuôn mặt che khuất.

Nhưng dù là như vậy một Đại Hồ tử, Lâm Nhất Minh nhưng cảm nhận được một loại không tên nguy hiểm. . . Tuy rằng không nhìn ra sâu cạn của đối phương, lại biết, người này tuyệt không đơn giản!

Hắn ít nhất, phải có thủy điều môn đệ tử chân truyền như thế thực lực.

Lâm Nhất Minh bước nhanh đi tới mặt của đối phương trước, hướng về đối phương chấp tay cười nói: "Vị đại thúc này, nhưng là đến giám định bảo

vật?"

"Cái gì? Người gọi ta đại thúc!" Ky trên dị thú nam từ hai mắt nhìn chăm chăm phía dưới Lâm Nhất Minh, trên một gương mặt thoáng chốc tràn ngập bất đắc dĩ. "Đại huynh đệ a, người xem ta có như vậy lão sao? Ta so với người cũng không lớn hơn mấy tuổi, ta chỉ là trường có chút nóng nảy thôi, ta năm nay mới chừng hai mươi một điểm, liền hai mươi lăm tuổi cũng chưa tới, người liền gọi ta đại thúc!"

Lâm Nhất Minh bị chấn động rồi, người này so với mình lớn hơn không được bao nhiêu. Có thể xem ra, hẳn thật sự có hơn ba mươi tuổi, chẳng lẽ. . . Là chưa già đã yếu!

Lúng túng nở nụ cười, Lâm Nhất Minh cố ý tăng hắng một cái, dừng một chút sau, lúc này mới cười nói: "Vị đại ca này, người là muốn tới giám định bảo vật đi, chúng ta xin mời vào. . ."

"Được."

Đối phương từ dị thú thượng nhảy xuống, sau đó theo Lâm Nhất Minh đi vào trong phòng. Nhìn đối phương quần áo trang phục, còn có khí chất, hiển nhiên là lai lịch không nhỏ. Có điều, cùng với trước cái kia tang son sẽ vỡ già so với, Đại Hồ từ không hề có một chút vênh vào hung hăng đáng vẻ, biểu hiện phi thường bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 09: Triệu Dong Ly (hạ)

Chương 09: Triệu Dong Ly (hạ)

Đi tới trong phòng, đối phương lấy ra một viên chứa ở trong bình ngọc đan dược.

"Ta muốn giám định chính là này một viên đan dược, tiểu huynh đệ, người đến thử xem."

Lâm Nhất Minh gật đầu, xoay người đi vào trong tĩnh thất. Đan dược hẳn trước đây cũng khảo nghiệm qua, có điều kiểm tra nhưng không nhiều, bởi vì rất nhiều đan dược, căn bản cũng không cần tìm chuyên gia giám định đến giám định, trực tiếp tìm thầy luyện đan, thầy luyện đan liền có thể nhận ra đó là đan dược gì đến.

Đến giám định đan dược, bình thường đều là rất hiếm thấy đến đan dược, bởi vì hiếm thấy, vì lẽ đó rất nhiều thầy luyện đan cũng phán đoán không ra đó là đan dược gì đến.

Vừa vừa mở ra bình ngọc, nhất thời, một mùi thơm khí ở trong phòng cấp tốc lan tràn, khiến người ta gửi tâm thần nhất thời một trận thoải mái.

Lâm Nhất Minh không chế tinh thần lực của mình tiến vào đan dược bên trong, lực lượng tinh thần vừa mới mới vừa đi xuống tra xét một chút, nhất thời, hẳn hơi nóng mảy, đan dược này thật mạnh bài xích tính.

Bài xích tính mạnh, hoặc là là giám định item chất rất đặc biệt, hoặc là là giám định item tồn lưu năm tháng phi thường trường, vì lẽ đó tự nhiên sản sinh đối với lực lượng tinh thần chống lại.

Lần trước, giám định tránh thủy châu bài xích tính đã rất mạnh, nhưng là viên đan dược kia so với tránh thủy châu bài xích tính mạnh hơn.

Lại một lần nữa mạnh lực lượng tinh thần phát ra, Lâm Nhất Minh lực lượng tinh thần lúc này mới hoàn toàn tiến vào đan dược bên trong, đồng thời, trong đầu, một đoạn hình ảnh tái hiện ra.

Một diện tích căn phòng rất lớn bên trong, một diện mạo mơ hồ, không thấy rõ nhất định đáng vẻ người, đem từng cây đồng dạng không thấy rõ đáng vẻ dược liệu nhưng vào một bên một trong lò luyện đan, người này không ngừng luyện chế, hồi lâu sau, đan dược rốt cục ra lò.

Xem đến nơi này, Lâm Nhất Minh cảm giác được trong đầu truyền đến một trận mê muội, lực lượng tinh thần vội vã lui ra, thoáng nghĩ ngợi một hai hô hấp thời gian, lúc này mới một lần nữa không chế lực lượng tinh thần tiến vào bên trong.

Phòng ốc ở ngoài.

Người đến nhìn mất thất phương hướng, trong lòng rất là quái lạ, làm sao tên tiểu tử kia đi vào thời gian dài như vậy đều chưa hề đi ra, bình thường giám

định đến hiện tại, nên đã sớm đi ra mới đúng.

Chuyên gia giám định lực lượng tinh thần có thể đều là có hạn, có rất ít chuyên gia giám định có thể kiên trì thời gian lâu như vậy, tiểu tử kia, ở trong phòng đến cùng đang làm gì?

Trong phòng, Lâm Nhất Minh trong đầu, liên quan với viên thuốc này hình ảnh không ngừng xuất hiện, rốt cục, viên đan dược kia ở trên đầu giá hội bán đầu giá một màn xuất hiện.

"Đoạt mệnh đan, có thể hướng thiên đoạt mệnh thánh dược chữa thương. Bất kể là nặng đến đâu thương thế, coi như chỉ còn dư lại cuối cùng một hơi, chỉ cần có một khắc đoạt mệnh đan, liền có thể đem cứu sống."

Tĩnh thất ở ngoài trong phòng, Lâm Nhất Minh đem chính mình nhìn thấy đoạt mệnh đan tin tức nói ra.

Dĩ nhiên thật sự giám định ra đến rồi!

Người đến sững sờ nhìn trước mắt xem ra non nớt rất thiếu niên, hần sở dĩ tới nơi này, cũng là chuyện không có biện pháp, chỉ là nghe người khác nói nơi này chuyên gia giám định rất lợi hại, tùy tiện đến thử xem thôi. Ai nghĩ đến, thiếu niên này dĩ nhiên thật sự giám định ra bảo vật!

Nhiều như vậy lão chuyên gia giám định đều giám định không ra bảo vật, càng dễ thiếu niên này giám định ra đến, hần vẫn là như vậy tuổi trẻ. Thiếu niên này, tương lai không thể đo lường!

"Dĩ nhiên là Đoạt Thiên đan? Ha ha, thực sự là đập phá thiết hải vô mịch xử, chiếm được toàn không uống thời gian. Ta còn đau đầu tìm khắp nơi bảo vật như vậy, không nghĩ tới, ta trên tay mình thì có như thế bảo bối như vậy." Đối phương hai mắt nhìn chăm chăm Lâm Nhất Minh, tràn đầy chân thành nói: "Tiểu huynh đệ, thực sự là rất cảm tạ ngươi. Cao nhân tự tại dân gian tìm, câu châm ngôn này, thật là không có có lỗi."

Ta trước khi tới nơi này, ở trong trấn trong phòng đầu giá, tìm tới lợi hại nhất chuyên gia giám định, bọn họ đều không thể giám định bảo vật này, đến bên trong trong tay ngươi, đã vậy còn quá nhanh liền giám định thành công, tiểu huynh đệ ngươi thực sự là quá lợi hại."

Người đến khen Lâm Nhất Minh vài câu sau khi, đột nhiên giọng nói vừa chuyển, nói thật: "Tiểu huynh đệ, ta xem ngươi có như thế một thân giám định thuật, sao không đi trong trấn một cái nào đó lỗi thoát? Dù sao ở bên trong trấn, cơ hội càng nhiều, thu vào cũng càng cao hơn. Nếu như tiểu huynh đệ ngươi có hứng thú, ta có thể thay dẫn tiến, tiểu huynh đệ đi trên trấn phòng đầu giá làm chuyên môn chuyên gia giám định."

Hần vốn là xem người trước mắt thời gian dài như vậy không ra, trong lòng đều muốn từ bỏ, nhưng ai biết, đối phương dĩ nhiên thật sự giám định ra bảo vật.

Nói như vậy, đối phương thời gian dài như vậy không ra, đều là ở giám định bảo vật.

Thời gian lâu như vậy, coi như là ở trong trấn, e sợ cũng chỉ có giám định mình ở trấn trên phân hội trường mới có thể có bức này lực lượng tinh thần đi. Nhưng là phân hội trường cũng bao lớn, trước mắt thiếu niên này mới bao lớn!

"Cái này. . ." Lâm Nhất Minh suy nghĩ một chút, vẫn lắc đầu một cái: "Ý tốt của ngài ta chân thành ghi nhớ, nhưng là trong thôn này, có ta muốn bảo vệ người, ta tạm thời không hề rời đi làng dự định."

Đối phương nhìn thấy Lâm Nhất Minh trong mắt kiên định, cũng không có lại khuyên đi. Mà vào lúc này, Lâm Nhất Minh đột nhiên như là nghĩ tới điều gì, mở miệng nói: "Đúng rồi, ngài vẫn không có cho ta giám định chi phí. Ngài đối với này có thể đan dược giá trị đã có hiểu biết, nghĩ đến cũng hẳn phải biết giám định khó khăn. Chúng ta chuyên gia giám định giám định bảo vật, đều là căn cứ bảo vật không cùng đi thu lấy không giống chi phí. Ngài giám định này bảo vật bởi vì giám định độ khó, vì lẽ đó ta muốn thu lấy ngài hai trăm lạng bạc ròng giám định chi phí."

"Hai trăm lạng bạc ròng?" Đối phương sững sờ một chút, lập tức phản ứng lại, như Đoạt Thiên đan bức này quý giá đan dược, thu hai trăm lạng bạc ròng giám định phí đã rất công đạo, nếu như ở trong phòng đầu giá giám định, phòng chừng phải có ba trăm lạng bạc ròng.

Nghĩ tới đây, hần đưa tay tiến vào bên hông túi tiền, một trận tìm tòi, nhưng là không có tìm được túi tiền.

Chuyện này. . .

Hần đột nhiên phản ứng lại, chính mình quá khứ đi phòng đầu giá giám định bảo vật, tựa hồ xưa nay đều không phải là mình trả tiền. Mà chính hần, càng không có mang tiền quen thuộc.

"Cái kia, tiểu huynh đệ." Đối phương phi thường thật không tiện sờ sờ đầu, trướng đỏ mặt, có chút phun ra nuốt vào nói: "Tiểu huynh đệ, ta quên mang tiền."

"Ngươi quên mang tiền?" Lâm Nhất Minh hai mắt là co rút lại, giờ tay liền muốn đi vang lên trong phòng cảnh báo, nhưng là sau một khắc, hần lại ngừng tay đến, đối phương nhưng là dẫn theo một con dị thú thú mã. Coi như toàn thôn thôn dân, hơn nữa chính mình, e sợ cũng không phải người ta cái kia một con dị thú đối thủ, vậy phải làm sao bây giờ mới thật?

"Khắc khắc. . . Tiểu huynh đệ, ta đúng là quên. . ." Đối phương lúng túng sờ sờ mặt thượng râu quai nón nói: "Không bằng như vậy, lúc nào ngươi rảnh rồi đi trong trấn một chuyến. Ngươi có thể đi phòng đầu giá tìm ta đòi tiền, hoặc là ta sau khi trở về, phái người đem tiền đưa cho ngươi. . ."

Nói chuyện, Đại Hồ từ lấy ra một tấm danh thiếp, đặt tại Lâm Nhất Minh trước mặt: "Đây là ta danh thiếp, tiểu huynh đệ lúc nào muốn đi phòng đấu giá, chỉ cần cầm ta danh thiếp, đến trong phòng đấu giá tự nhiên sẽ có người tiếp đón. Coi như người không muốn đi phòng đấu giá, chỉ cần ở trong trấn bên trong gặp phải phiền phức, người cũng có thể nắm cái này danh thiếp, đi tìm phòng đấu giá người hỗ trợ. . "

Lâm Nhất Minh thuận lợi tiếp nhận danh thiếp, hai mắt ở phía trên hơi quét qua. Nhìn thấy mặt trên tên sau khi, hít vào một ngụm khí lạnh.

Triệu Dong Ly, dĩ nhiên là hấn!

Triệu Dong Ly danh tự này, hấn mấy năm qua, đã nghe nói qua không biết bao nhiêu lần. Đừng nói, ở trong thôn, trong trấn thậm chí là trong thành, coi như là ở toàn bộ Đông Sơn quận, Triệu Dong Ly đều là rất nổi tiếng du hiệp.

Tương truyền, Triệu Dong Ly nguyên bản chỉ là một người bình thường, sau đó không biết lại kỳ ngộ gì, thực lực tăng mạnh.

Người này trong ngày thường chung quanh mạo hiểm, yêu thích bất bình dùm, tên tuổi rất lớn.

Chính là mình nguyên lai vị trí thủy điều môn, cũng mấy lần mời hấn, cũng đồng ý thu hấn làm đệ tử thân truyền, nhưng hấn vẫn là từ chối.

Triệu Dong Ly, xem ra chính mình là nhìn nhầm, hấn đâu chỉ là đệ tử chân truyền thực lực, làm sao cũng là đệ tử thân truyền thực lực!

Đối mặt người như vậy, nhóm người mình động thủ, căn bản cũng không có một điểm thắng khả năng, huống hồ Triệu Dong Ly danh tiếng luôn luôn tốt vô cùng, nghĩ đến hấn cũng sẽ không nợ tiền của mình.

Lâm Nhất Minh nghĩ tới đây, hướng về phía Triệu Dong Ly gật đầu một cái nói: "Được rồi, như vậy rảnh rồi ta đi trong trấn thời điểm đi tìm người đòi tiền."

Triệu Dong Ly trên mặt vẻ lúng túng rất cục biến mất không ít, hướng về phía một người khác thân mật cười nói: "Ta còn có việc, trước hết cáo từ, hi vọng sau đó, chúng ta còn có ở thấy cơ hội."

Đối phương lưu lại danh thiếp cùng sau khi, lại để lại một câu nói, liền xoay người cáo từ rồi đi, Lâm Nhất Minh nhìn ra, hấn xác thực còn có chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Nguồn nước tranh chấp (thượng)

Chương 10: Nguồn nước tranh chấp (thượng)

Ở trong thôn một gian đã hoang phế hồi lâu một gian phòng lớn bên trong, bày ra mười mấy cái vại nước.

Trong thùng gỗ tràn đầy đều là màu xanh nhạt nước thuốc, nóng hổi, mùi thuốc phân tán. Mỗi một cái trong thùng gỗ, đều ngồi một choai choai hài đồng.

"Lâm Nhất Minh ca ca, tại sao ban ngày cũng phải phao được tảo a, không phải chỉ có buổi tối mới phao sao?"

"Đúng đấy, Lâm Nhất Minh ca ca, này thủy thật nặng a, ta không chịu được."

Một đứa bé con nhả không chịu được nước thuốc nhiệt độ, liền muốn đứng thẳng lên, Lâm Nhất Minh xem đến nơi này, vội vã chạy tới, một cái đè lại đứa bé này, nghe tiếng an ủi: "Hòn đá nhỏ ngoan, kiên trì nữa một hồi là tốt rồi. Những thuốc này tảo, người nhiều hơn nữa phao một hồi, đến thời điểm liền có thể thi được môn phái khác. Khi đó, gia gia người, không cần tiếp tục phải như vậy mệt mỏi."

"Hừm, hòn đá nhỏ nghe lời. . ."

Lâm Nhất Minh ở trong phòng, an ủi từng cái từng cái hài tử, để bọn họ kiên trì phao được tảo. Lúc đó, hấn sát hạch thời điểm, cũng không có phao qua được tảo.

Phao được tảo, cũng là hấn từ thủy điều bên trong cửa thư bên trong nhìn thấy phương pháp, chưa tròn mười sáu tuổi hài đồng kiên trì phao được tảo, là có thể tăng cường bọn họ thể chế, đồng thời cũng có thể càng dễ dàng cảm giác được khí hải linh khí.

Vì để cho trong thôn có thể có càng nhiều hài tử thi vào trong môn phái, mặc dù trong thôn phi thường khuyết thủy, thế nhưng, mỗi ngày được tảo vẫn là

vẫn lại để bọn nhỏ phao. Đương nhiên, phao xong được tảo, những thuốc này thủy, hay là muốn dùng để đúc Trang gia.

Lâm Nhất Minh chính đang cho bọn nhỏ ngâm được tảo, đột nhiên, trong thôn, từng trận náo động thanh truyền đến, trong đó còn nương theo từng tiếng tiếng chó sủa.

"Động tĩnh lớn như vậy, nhất định là có người đến trong thôn gây sự." Lâm Nhất Minh vừa nghe, vội vã an ủi vài cái hải đồng cố gắng phao được tảo, chính mình nhưng là bước nhanh xông ra ngoài, lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới đầu thôn.

Đầu thôn.

Rất xa, Lâm Nhất Minh liền nhìn thấy, có hơn mười cái võ giả trang phục người, nghênh ngang từ đầu thôn hướng về trong thôn đi tới, mà ở đối diện, trong thôn mấy cái cầm cái cuốc lão nông, còn có thôn phụ, từng bước một lùi về sau.

"Nhanh lên một chút gọi các người trong thôn, có thể người quân sự lẫn ra đây. Lại dám bắt chúng ta Tang Sơn bang hội người, thực sự là chán sống rồi!"

Hơn mười cái võ giả bên trong, một người dáng dấp xấu xí, vóc người so với bình thường người muốn thấp bé rất nhiều gia hòa chỉ vào đối diện một đám lão nông, la lớn: "Đem chúng ta ba cái huynh đệ đưa ra đến, lại bồi chúng ta một ngàn lạng bạc. Để các anh em, từ thôn các người chọn mười cái đàn bà. Đại ca chúng ta liền nhiều các người một mạng. Không phải vậy các người toàn thôn sẽ chờ bị giết sạch đi!"

Người này vừa nói, một bên phát tay làm cái chặt đầu động tác nói: "Nam trực tiếp giết chết, đưa nhỏ đun sôi, bán cho bánh bao thịt phô, nữ, tiền dâm hậu sát!"

"Tiền dâm hậu sát, cái này không thể được!" Xấu xí mặt sau, một mực ra hướng lên trời tị trắng hán nghe tiếng, nhất thời khoát tay chặn lại, giọng ồm ồm nói: "Gián mấy lần liền giết cái kia cỡ nào đáng tiếc a, người xem cái kia đàn bà, ngực cái mông to viên, da kia, nộn cùng trong thành đàn bà như thế bạch, con mụ này giết rất đáng tiếc a."

Trắng hán chỉ tay trong đám người một thôn phụ, một mặt cười dâm đãng nói: "Con mụ này, so với trên trần mẫn xuân trong vườn đàn bà đều có mùi vị, lão tử muốn đem nàng đoạt lại đi, mỗi ngày ôm nàng ngực to từ cùng cái mông to ngủ."

"Cái này không thể được, này chuyện tốt, làm sao có thể để một mình người chiếm. Con mụ này, làm sao cũng phải phân huynh đệ một nửa, chúng ta một người ngủ một ngày."

"Một người ngủ một ngày, có phải là huynh đệ hay không môn đều có phần?"

"Đương nhiên là các anh em đều có phần, có điều, ai trước tiên nắm lấy, nàng sẽ phải trước tiên bồi ai." Xấu xí hán từ đột nhiên quát to một tiếng, một hồi đột nhiên lao ra ngoài, vài bước liền lên đến mấy người bọn họ vẫn nói cái kia thôn phụ trước mặt, đem thôn phụ nắm lấy.

Tuy rằng hán xem ra thân thể rất là nhỏ gầy, nhưng là sức mạnh nhưng là không nhỏ. Hai tay xoay một cái, hán rất dễ dàng liền đưa cái này thôn phụ vác ở trên vai.

"Thả ra Vương gia người vợ!"

Mấy cái lão nông tuy rằng sợ sệt, có thể nhìn thấy đối phương dĩ nhiên bắt được bọn họ người trong thôn, vẫn là vùng vẫy cái cuốc, liền xông lên trên.

"Vướng chân vướng tay lão bắt từ ngoạn ý!" Xấu xí người gầy mắng to một tiếng, thân thể xoay một cái, chạm chạm hai chân, đem hai cái lão nông đạp lăn ở địa.

"Đem người thả ra!"

Lâm Nhất Minh rất xa nhìn thấy đối phương dĩ nhiên bắt được chính mình người trong thôn, càng là đã thương hai cái lão nông, lập tức tăng nhanh tốc độ, mấy hơi thở công phu, vọt tới mặt của đối phương trước, giơ tay thẳng tắp một quyền đánh tới.

"Võ giả!"

Xấu xí hán từ, vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh động tác, nhất thời sợ hết hồn, cái này hẻo lánh trong thôn vẫn còn có võ giả!

Nhưng là sau một khắc, hán liền nở nụ cười.

Thực sự là trong thôn nhà quê, người này dùng dĩ nhiên là nông phu quyền, thực sự là cười chết người.

Hán thậm chí căn bản cũng không có thả xuống, vừa bắt được trên bà vai thôn phụ, né người sang một bên, chính là một chân đá ra ngoài. Công phu của hán nhưng là từ trong trần võ quán dùng tiền học, nếu như lại đối phó không được nông phu quyền vậy thì thật là chuyện cười.

Nhưng mà chân vẫn chưa hoàn toàn đá ra đi, trước mắt của hán, nhưng là nhất thời một hoa, tốc độ của đối phương xa xa so với hán ngấm lại còn nhanh hơn rất nhiều, hán vẫn không có thấy rõ là xảy ra chuyện gì, thân thể đã bị đánh bay ra ngoài, nguyên bản kháng trên bờ vai thôn phụ, cũng rơi xuống, vừa lúc bị Lâm Nhất Minh tiếp được.

Ngưng Nguyên kỳ cao thủ!

Tang Sơn bang hội mấy người bên trong, từng tiếng kinh ngạc thốt lên đột nhiên vang lên.

Bọn họ vừa đều đứng ở phía sau, xem phi thường rõ ràng, tuy rằng trong thôn này thiếu niên dùng chính là nông phu quyền, nhưng là thực lực nhưng là chân thật Ngưng Nguyên kỳ.

Ngưng Nguyên kỳ, vậy cũng là cao hơn bọn họ rỗng rã một cảnh giới lớn, bọn họ nhưng là liền Linh Dẫn kỳ hậu kỳ cũng chưa tới, là một cái như vậy xa xôi tiêu trong thôn, tại sao có thể có cao thủ như vậy.

Đừng nói này trong thôn này, chính là ở xã xuất hiện một như thế tuổi trẻ Ngưng Nguyên kỳ cao thủ, đều sẽ lập tức truyền ra.

Chính là lão đại của bọn họ, cũng là gần nhất, mới mới vừa tiến vào Ngưng Nguyên kỳ.

Một đám Tang Sơn bang hội bang chúng, nhìn phía lão đại của bọn họ.

"Ngưng Nguyên kỳ, thật là làm cho lão tử kinh ngạc. Có thể đồng dạng là Ngưng Nguyên kỳ, cũng là có khoảng cách!" Tang Sơn giúp lão đại lạnh rên một tiếng, đột nhiên xông ra ngoài, đối diện thiếu niên kia, mới như thế tuổi trẻ chính là Ngưng Nguyên kỳ, đợi được sau đó, vậy còn sẽ tuyệt vời?

Hiện tại, bọn họ Tang Sơn giúp đã cùng thôn của thiếu niên này có mâu thuẫn, chờ sau này thiếu niên này lại trưởng thành một thời gian sau đó, khi đó Tang Sơn bang hội liền phiền phức. .

Vừa vặn chống hiện tại thiếu niên này, còn chỉ là sẽ một nông phu quyền thời điểm, nhanh lên một chút tiêu diệt hẳn là lẽ phải.

Lão đại đều đã xông ra ngoài, mặt sau, Tang Sơn giúp mấy người khác cũng theo sát phía sau.

"Mãnh Hổ quyền pháp!"

Tang Sơn giúp lão đại hét lớn một tiếng, cả người tự mãnh hổ ra lung, mang theo khí thế nhiếp người, lăng không đánh về phía Lâm Nhất Minh.

"Thực sự là quá chậm."

Lâm Nhất Minh bước chân một sai, một nghiêng người, trong nháy mắt vọt đến đối phương một bên, lập tức phát tay, một quyền nện xuống.

"Chạm!"

Tầng tầng một quyền, trực tiếp đập trúng Tang Sơn giúp lão đại bên eo xương sườn, vang lên một trận lạnh lạnh tiếng răng rắc, hẳn thân thể cao lớn, nhất thời như điều đứt dây giống như vậy, rất xa bay ra ngoài.

Suất rơi xuống đất sau khi, hẳn há mồm đột xuất một ngụm máu tươi, đầy mặt không thể tin tưởng nhìn trước mắt thiếu niên này, tương tự là Ngưng Nguyên kỳ võ giả, thiếu niên này vì sao lại mạnh đến mức độ này. Tốc độ của đối phương thực sự quá nhanh, hẳn chẳng qua là cảm thấy trước mắt lóe lên, chính mình cũng đã bị đánh bay ra ngoài.

Ngưng Nguyên kỳ võ giả làm sao có khả năng có tốc độ nhanh như vậy? Như vậy cường sức mạnh, đặc biệt là, thiếu niên này dùng vẫn là nông phu quyền!

Lão đại bị trong nháy mắt đánh đổ, Tang Sơn giúp còn lại mấy người nhất thời há hốc mồm, còn không chờ bọn họ phản ứng lại, Lâm Nhất Minh đã nhảy vào trong đó, ba quyền hai chân đem mấy người hết thảy đánh ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nguồn nước tranh chấp (hạ)

Chương 11: Nguồn nước tranh chấp (hạ)

Những người này tuy rằng bị đánh ngã xuống đất, thế nhưng, vấn đề còn chưa kết thúc.

"Tiểu tử, ngươi tốt nhất nhanh lên một chút thả chúng ta, không phải vậy, thôn các ngươi từ sẽ chờ người bị diệt thôn đi! Đừng tưởng rằng đánh bại chúng ta tang son bang hội coi như xong, nói cho ngươi, chúng ta sau lưng nhưng là có đại nhân vật!"

"Đại nhân vật? Các ngươi sau lưng có có thể có đại nhân vật gì?" Lâm Nhất Minh một hồi nở nụ cười.

"Nói ra, sợ hù chết các ngươi! Lão tử hậu trường, là Hắc Lang Bang!"

"Hắc Lang Bang!"

Mấy cái lão nông vừa nghe đến danh tự này nhất thời giật nảy cả mình, mà cái kia mấy cái thôn phụ chi là nghe được danh tự này, càng là sợ hãi đến thân thể run run một cái.

Lâm Nhất Minh cũng là ngẩn ngơ, hẳn thật không nghĩ tới, đối phương vẫn còn có bức này chỗ dựa. Hắc Lang Bang đã là bang phái, tương truyền cho bọn họ Đại đương gia cùng hai đương gia, càng là thủy điều môn Phó đương chủ cấp độ kia cấp bậc cao thủ.

"Là Hắc Lang Bang, Lâm Nhất Minh, chúng ta mau mau thả bọn họ đi." Một lão nông đi tới Lâm Nhất Minh sau lưng, lặng lẽ lôi kéo Lâm Nhất Minh quần áo, run giọng nói: "Cái kia Hắc Lang Bang, nhưng là không chuyện ác nào không làm, không hề có một chút hạn cuối bang phái, chúng ta không thể đắc tội bọn họ a!"

"Đúng đấy, chúng ta không đắc tội được Hắc Lang Bang." Một cái khác ông lão cũng mở miệng nói rằng: "Hắc Lang Bang căn bản cũng không có bọn họ không làm được sự tình. Bọn họ không riêng khắp nơi chặn đường đánh cướp, có lúc, còn sẽ trực tiếp vọt vào những khác trong thôn đoạt tiền, cướp nữ nhân. Đắc tội kết cục của bọn họ, thực sự quá thảm."

"Sát vách tiểu quan thôn, cũng là bởi vì đắc tội rồi Hắc Lang Bang, ở tại bọn hắn Trang gia chỉ lát nữa là phải thành thực thời điểm, hết thấy hoa màu đều bị một cây đuốc cho đốt. Hắc Lang Bang không thể đắc tội. Chúng ta mau đưa người thả đi."

Lâm Nhất Minh nghe lão nông môn, vẫn lắc đầu một cái: "Không được, người vẫn không thể thả. Thả người, bọn họ chỉ có thể đến cho chúng ta quấy rối. Người, chúng ta trước tiên nhốt lại đi. Hắc Lang Bang ta sẽ đi tìm bọn hắn, ta mới vừa từ thủy điều môn rời đi, ta nghĩ bọn họ nên cũng sẽ cho một ít mặt mũi."

Lâm Nhất Minh vẫn là đem người quan lên. Sau đó rời đi làng, hướng về Hắc Lang Bang sào huyệt mà đi.

Hắc Lang Bang thành viên nòng cốt, đều là đến từ một làng, bọn họ đều là hạ lý thôn người.

Hạ lý thôn thổ địa cũng không biết nguyên nhân gì, xem ra cùng chỗ khác thổ địa như thế, nhưng là gieo vào lương thực sau đó, thu hoạch nhưng dù sao là dùng những khác làng thiếu còn hơn một nửa.

Vì lẽ đó hạ lý thôn vẫn luôn là ở xã tới cùng một làng, sau đó, theo Hắc Lang Bang quật khởi, người trong thôn cũng phần lớn đều gia nhập Hắc Lang Bang. Hiện tại, toàn bộ làng đều đã biến thành Hắc Lang Bang sào huyệt.

Lâm Nhất Minh mới mới vừa tới khi đến lý thôn đầu thôn, liền bị người ngăn cản đường đi.

Hai cái bên hông kim nén eo đao, ngoài miệng ngậm cỏ xanh thanh niên ngăn cản Lâm Nhất Minh đường đi.

"Này, ngươi, đến chúng ta nơi này làm gì?" Hai cái thanh niên rất không khách khí trên dưới đánh giá Lâm Nhất Minh.

Lâm Nhất Minh khẽ mỉm cười, nghe tiếng nói: "Ta là tới tìm các ngươi hai vị chủ nhà, không biết vị nào chủ nhà ở?" Hẳn biết, ở Hắc Lang Bang, Đại bang chủ mà Nhị bang chủ, hai vị này đều là giữ lời nói người.

"Tìm lão đại của chúng ta? Hôm nào trở lại đi, hai người bọn ta vị lão đại đều đi ra ngoài."

"Đi ra ngoài?" Lâm Nhất Minh trong lòng hồi hộp một tiếng, hai cái lão đại đi ra ngoài, sẽ không là bởi vì Tang Sơn giúp sự đi.

"Cái này, ta tìm hai vị lão đại có chút việc gấp, có được hay không cái thuận tiện, nói cho ta, lão đại các ngươi bọn họ đại khái lúc nào có thể trở về?" Lâm Nhất Minh trên mặt vẫn cứ chất đầy nụ cười.

"Chúng ta làm sao biết lão đại lúc nào có thể trở về? Lão đại là trang bị Trần trưởng đại nhân đi cho thành chủ qua đại thọ tám mươi tuổi, lúc nào trở về, ngươi phải đến hỏi trưởng trấn!"

"Thành chủ đại thọ?" Lâm Nhất Minh trong lòng nhất thời yên lòng, chỉ nếu không phải là bởi vì Tang Sơn giúp sự là tốt rồi, có điều Hắc Lang Bang cho thành chủ chúc thọ? Nghĩ cũng biết, bọn họ khẳng định là không thấy được thành chủ, bọn họ đi vậy là cho trưởng trấn trợ trợ uy.

Lâm Nhất Minh bắt đầu đi, chỉ được trở về làng, tiếp tục tu luyện.

Rất nhanh ba Thiên thời gian trôi qua, Lâm Nhất Minh trong ba ngày qua, thực lực tiến thêm một bước nữa, đột phá đến Tỏa Linh sơ kỳ. Quảng thời gian này, hẳn càng là phát hiện, mặc dù là hấp thu tiên khí, cũng là có chênh lệch nhỏ bé.

Hắn về ra không gian càng sâu, hấp thu đến tiên khí liền càng ngày càng tinh khiết.

Hiện tại, hấn cắt ra không gian phương thức đã có thay đổi. Hấn không còn là lần lượt cắt ra, mà là đem ba lần tập trung đến đồng thời. Một bên cầm chùy thủ cắt ra không gian, một bên không ngừng hấp thu tiên khí.

Chính là quay về một chỗ, không ngừng cắt xuống đi, vẫn hoa xong ba lần, đến không thể lại vùng vẫy vị trí. Đương nhiên, trong quá trình, hấp thu tiên khí là không thể đình chỉ.

Bởi vì trong thôn thanh niên trai tráng đại thể cùng đi trên trấn mưa lương thực, Lâm Nhất Minh không thể không tự mình đi trên núi hái cho trong thôn các thiếu niên phao được tảo được liệu.

Từ trên núi hạ xuống, vừa mới mới vừa trở lại trong thôn, hấn nhưng là phát hiện, đầu thôn dĩ nhiên đặt một chiếc phi thường phi thường xe ngựa cũ nát, chung quanh xe ngựa, vây quanh từng cái từng cái quần tinh xúc động thôn dân, trên xe ngựa, còn nằm ba người.

"Son bá, Mông bá, Kim bá."

Lâm Nhất Minh bên trong cặp mắt, một đôi con ngươi nhất thời co rút lại, trên xe ngựa, ba cái lão nông trên người đầu đầu cũng có vết thương, thậm chí còn có vài chỗ vết thương chính đang chảy xuôi máu tươi, không ngừng thấp giọng rên rỉ lên, thậm chí xem ra, bọn họ đều có chút thần trí không rõ.

Ở xe ngựa một bên, còn đứng một một mặt kiêu căng tráng hán. Lâm Nhất Minh chưa từng thấy cái này tráng hán, người này hiển nhiên không phải người trong thôn.

"Này, người ta đã đưa đến, các ngươi nhanh lên một chút đem người mang đi, xe ngựa này ta một hồi còn muốn chạy trở về." Một mặt kiêu căng hán tử rất là thiếu kiên nhẫn hướng về phía mọi người giục lên.

"Ngươi còn muốn đi?"

"Chính là, không đem lời nói rõ ràng ra, ngươi ngày hôm nay cũng đừng muốn đi."

"Nói nhanh một chút, các ngươi Đào Lý thôn tại sao đã thương chúng ta người trong thôn, còn có chúng ta thôn Đỗ gia Tam huynh đệ đây? Tại sao không có thấy bọn họ!"

Từng cái từng cái thôn dân nghe được lời của đối phương sau khi, nhất thời lớn tiếng bắt đầu kêu gào, bọn họ một bên ra phân ra đi mấy người, cẩn thận từng li từng tí một đem trên xe ba người khiêng xuống đến, một bên đem đối phương bao quanh bao vây vào giữa.

"Tại sao đánh các ngươi? Cái này phải hỏi chính các ngươi." Đào Lý thôn người bị mọi người vây quanh, trên mặt nhưng không có lộ ra một điểm thần sắc sợ hãi: "Nếu như không phải bọn họ đi thâu chúng ta thủy, bọn họ có thể bị chúng ta đã thương à!"

"Thâu thủy? Cũng không thể nói như vậy. Chu Vinh Hà từ xưa tới nay, liền tưới chúng ta trong thôn mấy cái làng, nó là thuộc về Đại Bàng Vương triều không phải là chúc cho các ngươi Đào Lý thôn. Các ngươi Đào Lý thôn một mình cần hà đắp bờ vốn là không đúng, chúng ta đi mở ra đê, làm sao có thể là thâu thủy?"

Lâm Ngưng từ trong đám người hoàn bước ra ngoài, nhìn đối phương, tiếng nói tuy rằng mềm nhẹ, thế nhưng trong giọng nói ẩn chứa dị thường kiên định.

Đào Lý thôn người nhất thời nghẹn lời, Lâm Ngưng nói không hề có một chút nào sai. Không sai, chỉ cần là biết chuyện này người, ai cũng sẽ nói là thôn của bọn họ sai.

Có thể coi là thôn của bọn họ sai, lại làm sao, thôn của bọn họ to bằng nắm tay, liền thôn của bọn họ định đoạt.

Hán tử rất thiếu kiên nhẫn vung tay lên, lớn tiếng nói: "Đừng nói những thứ vô dụng này, ngược lại bọn họ nhân tại sao bị đã thương các ngươi cũng biết. Chúng ta trưởng thôn đại nhân tâm địa thiện lương, lúc này mới đưa bọn họ trở về. Hơn nữa thôn chúng ta trưởng, cũng nói rồi, xem ở đồng hương phần thượng cũng không muốn làm khó các ngươi. Các ngươi nắm lấy ba trăm lượng bạc ròng, sau đó sẽ thêm một tấm khế ước, đem các ngươi thôn năm nay một năm thu hoạch, đưa cho chúng ta làng, chúng ta liền đem ba người kia thả lại đến."

"Cái gì? Còn muốn đòi tiền, còn muốn thu hoạch, các ngươi quá không biết xấu hổ!"

"Thực sự là quá không nói lý, đánh người của chúng ta, còn muốn chúng ta nắm tiền. Trên đời này nào có đạo lý như vậy!"

Các thôn dân từng cái từng cái phần thanh kêu to lên, thực sự là từ trước tới nay chưa từng gặp qua Đào Lý thôn không biết xấu hổ như vậy, liền như vậy, chụp xuống chính mình người trong thôn, còn hỏi thôn của chính mình đòi tiền, bọn họ đây là thiện lương?

Lâm Nhất Minh đứng ở trong đám người không nói gì, hấn tuy rằng vừa trở về, nhưng là nghe xong những người này nói rồi mấy câu nói sau khi, trong lòng hấn cũng hiểu được chuyện gì xảy ra.

Hấn là ở chính mình đi tìm Hắc Lang Bang thời điểm, trong thôn lão nông môn lại lên lút đi Đào Lý thôn đào thủy cừ đi tới. Kết quả, khẳng định là lại bị đối phương phát hiện.

Nhưng là coi như là phát hiện, Đào Lý thôn bọn họ đem người đánh đuổi là được rồi, cần phải động thủ sao? Hơn nữa còn là xuống tay nặng như vậy.

Trong thôn thanh niên trai tráng hầu như đều đi bán lương đi tới, lưu lại đều là lão nông môn. Đào Lý thôn thủ dê người, nhưng là một cái Tỏa Linh hậu kỳ đỉnh cao võ giả, đối với cũng đã hơn sáu mươi tuổi lão nông, hẳn làm sao có thể xuống tay được, còn ra tay như thế tàn nhẫn!

Đào Lý thôn hán tử đối mặt mọi người lên tiếng phê phán, nhưng là trực tiếp ngạnh từ trong đám người bỏ ra một con đường đến, để lại một câu nói

"Thoại, ta đã mang tới, ta còn có việc, trước hết đi rồi."

Đối phương nói xong sau liền rời khỏi mà đi, mà người trong thôn xác thực quần tình xúc động

"Việc này, làm sao có thể không thể liền như thế quên đi."

"Đúng, chúng ta muốn đi tìm bọn họ Đào Lý thôn lý luận đi, không được, chúng ta liền đi ở xã cáo trạng."

"Cáo trạng? Cáo trạng có ích lợi gì? Chúng ta nam lâm thôn người không phải là túng bao, chúng ta cùng bọn họ liều mạng!"

"Đúng, chúng ta cùng bọn họ liều mạng. Ta sớm liền muốn cùng bọn họ liều mạng."

"Liều mạng, chúng ta nam lâm thôn nam nhân, không có một là loại nhát gan!"

Nam lâm thôn lưu lại tuy rằng đều là tuổi già thôn dân, nhưng là lúc này, mọi người nhưng là quần tình xúc động, la lên muốn cùng Đào Lý thôn người liều mạng.

Mất thấy tình huống càng diễn càng liệt, Lâm Ngưng không thể không đứng ra động viên mọi người.

"Đại gia không nên kích động, chúng ta cùng bọn họ liều mạng không hề có một chút dùng. Như vậy hai người chúng ta làng cừu chỉ có thể càng ngày càng lớn, đối với hai người chúng ta làng đều không có lợi. Chúng ta muốn duy trì lý trí, chuyện này sẽ không liền như vậy kết thúc, ta nhất định phải làm cho bọn họ Đào Lý thôn cho chúng ta một công đạo."

Lâm Ngưng cao giọng quay về mọi người nói: "Chúng ta trước tiên đi với bọn họ Đào Lý thôn đàm phán."

"Đàm phán? Đây không có vấn đề. Có điều, trưởng thôn, người liền không muốn theo đi tới, những chuyện này, giao cho chúng ta Đại lão gia là được." Mọi người dồn dập khuyên lơn Lâm Ngưng, đi cùng Đào Lý thôn lý luận, đến thời điểm rất có thể song phương sẽ động thủ, bọn họ có thể nào để Lâm Ngưng cái này nhu nhược nữ nhân đi đây?

"Ta biết các ngươi lo lắng chính là cái gì." Lâm Ngưng nhẹ nhàng cắn môi, một mặt kiên định nhìn mọi người nói: "Ta là trong thôn trưởng thôn, hiện tại là chúng ta người trong thôn vì chúng ta làng nguồn nước bị người khác khấu lưu, ta có thể nào không đi? Lần này, ta nhất định phải cùng mọi người cùng nhau đi."

Lâm Nhất Minh nghe được tỷ tỷ Lâm Ngưng nói như thế, nhất thời minh bạch tỷ tỷ là nhất định sẽ đi tới. Tuy rằng tỷ tỷ xem ra đều là làm cho người ta một bộ ôn nhu nhu nhược đáng vẻ, thể nhưng trong xương, nhưng là phi thường có chủ kiến người, bằng không nàng cũng sẽ không trở thành trong thôn trưởng thôn. Một khi là nàng nhận định sự tình, ai cũng không cách nào khuyên bảo nàng.

"Tỷ tỷ, ta bồi tiếp ngươi cùng đi." Lâm Nhất Minh từ trong đám người đi ra, lần thứ nhất mở miệng nói: "Đại gia có thể không nên quên, ta hiện tại cũng là một tên võ giả."

Cuối cùng Lâm Nhất Minh cùng Lâm Ngưng còn có trong thôn hơn mười cái đức cao vọng trọng lão nông, cùng đi, hướng về Đào Lý thôn đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cường hãn Nhất Minh (thượng)

Chương 12: Cường hãn Nhất Minh (thượng)

Đào Lý thôn ở vào nam lâm thôn thượng du, muốn đi tới Đào Lý thôn trong thôn, nhưng là muốn trước tiên đi ngang qua Đào Lý thôn dê.

Rất xa, Lâm Nhất Minh liền nhìn thấy, trên mặt sông, đạo kia rõ ràng là người vì là kiến tạo dê, dê thượng, có mấy đạo nhân ảnh đi tới đi lui, xem ra, lại

như là trong môn phái, những kia dò xét đệ tử như thế.

Một dò xét người rất nhanh nhìn thấy Lâm Nhất Minh mấy người.

"Là nam lâm thôn người đến rồi." Dò xét người hướng về người của hai bên nhẹ giọng nói một tiếng, lập tức cao giọng hướng về phía phía dưới nam lâm thôn mọi người la lớn: "Các người nam lâm thôn người rốt cục đến rồi, tiền chuẩn bị xong chưa!"

"Còn chuẩn bị tiền! Chuẩn bị tiền gì!" Nam lâm thôn mọi người một bên hướng về phía trước đi đến, một bên theo bản năng lớn tiếng hỏi ngược lại lên.

"Các người nói tiền gì?" Đối phương một mặt vẻ lạnh lùng nói: "Thiếu từ nơi này giả bộ hồ đồ. Người của chúng ta cùng các người nói rất rõ ràng. Mang tới tiền đến, một trăm lượng một người người, năm ba trăm lượng bạc ròng, còn có các người thôn một năm thu hoạch, các người liền có thể mang đi thôn các người ba người kia lão bắt từ đồ vật. Không có tiền, liền cắt đi!"

"Người nói cái gì, các người còn giảng không nói lý!" Lâm Nhất Minh bên người, trong thôn một tính khí phi thường táo bạo lão nông vừa nghe đến lời của đối phương âm, lập tức hồng gương mặt, lời kéo cổ họng rống to lên: "Dựa vào cái gì muốn cho các người tiền, các người vội vàng đem người trả cho chúng ta, không phải vậy chúng ta liền cùng các người liều mạng!"

"Cùng chúng ta liều mạng, các người lấy cái gì liều?" Một xem ra hơn ba mươi tuổi người từ đề thượng đi xuống, hần cao nghênh đầu, hai mắt thậm chí đều không có nhìn thẳng vào Lâm Nhất Minh mấy người, tràn đầy xem thường phát phát tay nói: "Không tiền cũng sắp cắt về năm tiền, không phải vậy liền các người, lão tử cũng đồng thời đánh."

Lâm Nhất Minh vừa nhìn thấy người này, trên người bắp thịt trong nháy mắt căng thẳng, người này là võ giả, hơn nữa còn là một Tòa Linh kỳ võ giả. Lần trước, đại gia còn nói, Đào Lý thôn thì có một Tòa Linh hậu kỳ võ giả Lý Nham, trước mắt người này, nên chính là cái kia Lý Nham.

"Các người cũng quá không nói lý. Vốn là người của các người không đúng, chúng ta chỉ là đến đào ra dê, các người dựa vào cái gì đánh chúng ta thôn người. Còn muốn hỏi chúng ta đòi tiền, trong thiên hạ nào có đạo lý như vậy. . ." Nam lâm thôn trong đội ngũ, một thanh âm lại hưởng lên, có thể lời còn chưa nói hết, liền bị Lý Nham đánh gãy.

"Chúng ta chính là không nói lý, các người có thể thế nào? Lão tử chính là đánh các người, các người có thể làm sao tìm được?" Lý Nham một mặt ngạo khí giờ lên hai ngón tay tại người thân quen, cực kỳ càn rỡ nói: "Hiện tại, lão tử thay đổi chủ ý, bạc, lão tử muốn sáu trăm hai, còn có thu hoạch cũng không phải vừa thành : một thành, đổi thành hai phần mười. Không bỏ ra nổi đến, đừng nói người các người mang không đi, các người cũng đừng nghĩ đi rồi."

Lâm Ngưng đứng ở trong đám người, nghe đến nơi này, tâm biết mình nhất định phải đứng ra, bằng không, một hồi sự tình tất nhiên sẽ làm căng, mặc dù đối phương nói chuyện phi thường khó nghe, cũng phi thường quá đáng nhưng là hôm nay, bọn họ là đến yêu nhân, hay là muốn khiếm tốn.

"Không biết các người trưởng thôn ở nơi nào? Ta là nam lâm thôn trưởng thôn, muốn tìm các người trưởng thôn cố gắng nói một chút." Lâm Ngưng không có đàm luận vấn đề tiền, mà là xảo diệu dời đi đề tài, giòn thanh mở miệng nói: "Chúng ta nam lâm thôn cùng các người Đào Lý thôn đều là đồng hương, họ hàng xa còn không bằng cận lân, hai chúng ta làng lẻ ra nên trợ giúp lẫn nhau."

Lý Nham đột nhiên nghe được giọng của nữ nhân, nhất thời quay đầu đi, hướng về trong đám người nhìn tới, nhất thời, một đạo yếu diệu thiên ảnh đập vào mi mắt bên trong.

Thật là một mỹ nhân!

Lý Nham hai mắt thoáng chốc sáng ngời, thật không nghĩ tới, một ở nông thôn làng lại vẫn có thể có như thế mỹ nhân. Tuy rằng chỉ là một thân bình thường vải thô y, nhưng là vẫn như cũ không cách nào che lấp năng trời sinh đoan trang, đặc biệt là cái kia trắng mịn da dẻ, xem ra thật giống như là dương chi giống như vậy, thật là khiến người ta nhưng không được, muốn dùng tay sờ một cái, da kia đến tốt cùng có cỡ nào non mềm. Chính là trong thành nữ nhân, đều chưa thấy mấy cái như vậy trắng mịn nữ nhân, thật không biết, nàng là ăn cái gì lớn lên.

Nhìn thấy Lâm Ngưng, Lý Nham trong lòng, nhất thời có tâm chủ ý, hần tiến lên một bước, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Lâm Ngưng, một mặt tùy tiện nói: "Tìm chúng ta trưởng thôn? Các người không cần tìm trưởng thôn, tìm ta liền được rồi. Cha của ta, là thôn chúng ta đòi mới trưởng thôn, mà ta liền có thể đại diện toàn quyền cha của ta. Lâm trưởng thôn, người có cái gì không cần tìm phụ thân ta đàm luận, tìm ta nói chính là như thế "

Lâm Ngưng nhìn thấy Lý Nham tùy tiện dáng vẻ, trong lòng liền bay lên một luồng căm ghét, nàng có thể cảm giác được, ý nghĩ của đối phương. Trong lòng tuy rằng căm ghét, có thể vì làng, nàng không thể không ngăn chặn trong lòng căm ghét, nỗ lực bỏ ra một phần khuôn mặt tươi cười, nhẹ giọng nói: "Ta là đại biểu thôn của chúng ta đến, hi vọng, các người thả chúng ta người trong thôn. Kỳ thực, thôn các người từ trào người của chúng ta, cũng đã trái với chúng ta Đại Bàng Vương triều luật pháp."

"Chúng ta trái với Đại Bàng Vương triều luật pháp? Làm sao chúng ta không biết đây? Các người có thể có chứng cứ gì?" Lý Nham một mặt cười quái dị nhìn này Lâm Ngưng.

Lâm Ngưng trong lòng nhất thời thở dài, nàng làm sao có thể không hiểu Lý Nham ý cười bên trong ý tứ. Trái với Đại Bàng Vương triều luật pháp, chuyện như vậy, được với bên trong trấn đi tìm.

Nhưng là trên trấn quản hạt một trăm hương, mỗi cái ở xã lại có mười cái làng. Bọn họ nam lâm thôn ở trong trấn lại không quen biết người nào, trong trấn người, làm sao có khả năng sẽ vì loại chuyện nhỏ này đại phí hoảng hốt đến tra đây?

Lý Nham một bên nhìn Lâm Ngưng mặt, một bên chậm rãi về phía trước tới gần, một mặt hèn mọn nói: "Đương nhiên. Vừa lâm trường thôn người cũng nói rồi, bà con xa không bằng láng giềng gần, vấn đề này, chúng ta vẫn là có thể cố gắng giao lưu một phen. Không bằng như vậy, tối nay, lâm trường thôn liền lưu lại, cùng Lý mỗ cố gắng giao lưu một phen vấn đề này. Còn trong thôn các người người, hiện tại, ta là có thể thả bọn họ trở lại."

Lâm Ngưng cường bỏ ra khuôn mặt tươi cười trên mặt, ý cười biến mất không còn tăm hơi, một đôi mày liễu trong nháy mắt nhấn lại: "Xin người tự trọng, ta ngày hôm nay là tới tìm các người trường thôn đến đàm luận. Kính xin người mời ra các người trường thôn đến."

"Đề ta tự trọng?" Lý Nham bị Lâm Ngưng trước mặt mọi người nói ra bức này si nhục đến, sắc mặt nhất thời trở nên khó xem ra: "Không muốn cho các người mặt không biết xấu hổ! Nơi này hết thấy đều là lão tử định đoạt, người có biết hay không lão tử là người nào? Nói cho người, lão tử là một võ giả. Là Tòa Linh hậu kỳ võ giả. Nếu như các người bé ngoan thức thời còn nói được, nếu không nhìn được thức thời. Chọc giận lão tử, lão tử đi đồ thôn các người tử, cũng là không công tàn sát."

Thế giới này, chính là thực lực vi tôn, quả đấm của người nào lớn, chính là ai đạo lý, liền muốn nghe ai."

Lý Nham nói đột nhiên đưa tay ra cánh tay, vỗ một cái về phía Lâm Ngưng phụ cận một lão nông: "Lại như hiện tại, lão tử to bằng nắm tay, lão tử muốn đánh người, liền đánh người, người có thể như thế nào!"

Mắt thấy hấn tay liền phải tóm lấy lão nông, tà đâm bên trong một cánh tay duỗi ra, nắm thật chặt cánh tay của hấn. .

Lý Nham một hồi sững sốt, chính mình này một trào tuy rằng không dùng toàn lực, tuy nhiên không phải người bình thường có thể ngăn cản, muốn ngăn cản chính mình, trừ phi là võ giả, từ đối phương linh lực đến xem, đây là một Tòa Linh tiền kỳ võ giả. Còn có đối phó ngăn cản thủ pháp của chính mình, lại vẫn là nông phu quyền, thời đại này còn có võ giả dùng nông phu quyền sao?

Lý Nham quay đầu đi, nhìn thấy chính là một tám tuổi trẻ quá đáng mặt.

Lâm Nhất Minh buông ra cầm lấy Lý Nham tay cười nói: "Quả đấm của người nào lớn chính là ai đạo lý. Ý của người chính là nói, nếu như ta có thể đánh thắng người, ta muốn như thế nào đều được, thật sao?"

"Không sai, các người tất cả mọi người tính gộp lại, cùng tiến lên, chỉ cần có thể đáp ứng ta, liền cho các người thông thủy. Trảo người cũng cho người để cho chạy!"

Lý Nham cười lạnh một tiếng, hấn đứng là không nghĩ tới, đối phương trong thôn dĩ nhiên cũng có một võ giả, hơn nữa còn là một Tòa Linh kỳ võ giả. Vừa nãy đối phương ngăn cản hấn thời điểm, hấn đã cảm nhận được đối phương cảnh giới, mặc dù đối phương chỉ là Tòa Linh tiền kỳ, mà hấn đã là Tòa Linh hậu kỳ. Nhưng là đối phương tuổi là ở quá tuổi trẻ, xem ra mới mười sáu, mười bảy tuổi thiếu niên, dĩ nhiên liền đã trở thành Tòa Linh tiền kỳ cao thủ, chuyện này thực sự quá hiếm thấy!

Tuy rằng tu luyện là càng về sau, tiến triển càng chậm. Nhưng đối phương chỉ là một mười sáu, mười bảy tuổi hài tử, ở cái tuổi này liền có thể đạt đến Tòa Linh tiền kỳ, ai biết hấn dùng thời gian bao lâu liền có thể đến Tòa Linh hậu kỳ.

Đối thủ như vậy, nhất định phải ở đối phương trưởng thành trước, đem bóp chết!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Cường hãn Nhất Minh (hạ)

Chương 13: Cường hãn Nhất Minh (hạ)

Lý Nham một đôi mắt chỉ một thoáng, trở nên sắc bén cực kỳ, phảng phất là chọn người mà thị mãnh thú hai mắt giống như vậy, gắt gao tập trung Lâm Nhất Minh, trong cơ thể linh khí dĩ nhiên bắt đầu lưu chuyển.

Cảm nhận được Lý Nham biến hóa, Lâm Nhất Minh thân thể chìm xuống, bày ra Đại Bằng quyền pháp thức mở đầu, đối phương là một Tòa Linh hậu kỳ cao thủ, so với mình Tòa Linh tiền kỳ muốn cao hơn hai cái cảnh giới không sai, nhưng là chính mình cũng không phải là không có sức đánh một trận.

Chính mình hấp thu nhưng là đến từ Tiên giới Tiên Linh chi khí, so với tầm thường linh khí mạnh hơn không biết bao nhiêu lần. Hơi thở của chính mình so với đối phương khí tức càng thêm tinh khiết, chính mình không chắc liền so với bất quá đối phương.

"Còn muốn muốn động thủ?" Lý Nham vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh xua tay thức mở đầu, một hồi bật cười: "Vừa người dùng chính là nông phu quyền,

ngồi đến người ngoại trừ nông phu quyền, cũng sẽ không những khác chiều thức đi. Ha ha, thực sự là cười chết người, dĩ nhiên muốn dùng nông phu quyền cùng lão tử đánh! Lão tử liền để người mở mạng, cao cấp vào giải quyền pháp lợi hại."

Lý Nham cười lớn một tiếng, phi thân đánh về phía Lâm Nhất Minh, theo động tác của hắn, trong không khí, thậm chí phát sinh một trận phản phát phong thanh. Đối phương dĩ nhiên là dùng nông phu quyền, thực sự là cười chết hắn.

Nông phu quyền, đây chính là cơ bản nhất quyền pháp, coi như là sáu, bảy tuổi hài đồng đều sẽ quyền pháp đến với hắn đối với đánh, này không phải muốn chết là cái gì?

Hắn dùng nhưng là từ võ quán trung học vào giải võ học, hơn nữa hắn sử dụng quyền pháp, ở vào giải võ học bên trong, cũng là cực kỳ lợi hại tồn tại.

Cánh giới so với đối phương cao, công pháp càng thêm cao minh, muốn muốn thu thập trước mắt tên tiểu tử này còn không phải bắt vào tay!

"Phi Hoa Lạc Kiếm Chương!"

Phản phát trong tiếng gió, Lý Nham hai tay nhanh chóng tung bay, song chưởng đập xuống, phảng phất từng đoá từng đoá kiếm hoa tỏa ra, đem Lâm Nhất Minh bao phủ trong đó.

"Thật là lợi hại a!"

"Lý Nham thiếu gia thực sự là quá lợi hại, đây chính là Tỏa Linh kỳ cao thủ thực lực."

"Dùng đôi bàn tay, có thể như là sử dụng kiếm như thế, đâm ra kiếm hoa!"

"Tiểu tử kia, chỉ có thể nông phu quyền, lại vẫn vọng muốn khiêu chiến Lý Nham thiếu gia, thực sự là điếc không sợ súng!"

Đào Lý thôn mọi người thấy Lý Nham công kích, nhất thời hoan hô lên. Đối diện, nam lâm thôn mọi người, mặt nhưng là trong nháy mắt hiện ra vẻ lo âu.

"Tiểu minh cẩn thận!"

Ở Lâm Ngưng kinh ngạc thốt lên tiếng kinh hô bên trong, Lâm Nhất Minh thân thể căng thẳng, bắp thịt toàn thân trong nháy mắt căng thẳng, nhìn Lý Nham công kích công kích. Ở Lý Nham công kích sắp sửa hạ xuống thời khắc, bước chân một sai, một hồi tách ra Lý Nham công kích.

Lý Nham song chưởng thất bại, trong lòng nhất thời ngẩn ngơ, vẫn không có chờ hắn phản ứng lại, Lâm Nhất Minh bước chân lần thứ hai hơi động, tiến lên một bước, một hồi thoan đến Lý Nham trước mặt. Khúc lên khuỷu tay, eo khổ một nhing, tăng tăng một khuỷu tay nện ở Lý Nham trên ngực.

Khuỷu tay như nhọn châm, tăng tăng đâm vào Lý Nham ngực vị trí. Nhất thời, Lý Nham cảm giác mình ngực, phảng phất là bị ngồi trên lưng ngựa, cấp tốc nỗ lực kỵ binh dùng sắc bén trường mâu đâm trúng giống như vậy, một luồng xót ruột đau đớn từ ngực truyền đến, lập tức, chính là một nguồn sức mạnh, phảng phất là như thủy triều vọt tới, thân thể bị rất xa quãng bay ra ngoài, sau đó tăng tăng suất rơi xuống đất.

"Phù phù!"

Một tiếng vang trầm thấp ở dê thượng truyền ra, Lý Nham rơi xuống đất bên trên, ở cứng rắn dê trên mặt đất, gây nên từng mảnh từng mảnh bụi bặm. Này đập một cái, hắn cảm giác được, chính mình xương cốt toàn thân phảng phất đều tan vỡ rồi giống như vậy, ngực vị trí, càng là truyền đến từng trận xót ruột gai đau. Trái tim tựa hồ cũng ở đối phương vừa công kích hạ, bị chấn động chệch đi vị trí ban đầu. Hắn thậm chí hoài nghi, trái tim có phải là cũng đã bị phá vỡ.

Lý Nham gian nan ngẩng đầu lên, hai mắt đại ra nhìn thiếu niên ở trước mắt, trên mặt tất cả đều là mê vẻ nghi hoặc, chính mình dĩ nhiên thua, hơn nữa còn thua như vậy thẳng thắn, một chiêu, chỉ dùng một chiêu, chính mình thậm chí đều không có đụng tới đối phương, chính mình liền bị đánh bại, sao lại có thể như thế nhỉ!

Chính mình nhưng là Tỏa Linh hậu kỳ cường giả, so với tiểu tử này cao đầy đủ hai cái cảnh giới, chính mình võ kỹ càng là võ quan trung học đến vào giải võ kỹ, so với tiểu tử kia nông phu quyền mạnh không biết bao nhiêu lần, nhưng là chính mình dĩ nhiên thua!

Tiểu tử kia, hắn xem ra, căn bản là không giống như là một Tỏa Linh tiền kỳ võ giả. Tốc độ của hắn thực sự quá nhanh, còn có cái kia một khuỷu tay sức mạnh, cái kia sức mạnh so với sức mạnh của chính mình đều cường đại hơn nhiều lắm, một Tỏa Linh tiền kỳ võ giả, tại sao có thể có sức mạnh mạnh như thế đây?

Lý Nham làm sao cũng không nghĩ ra, trước mắt tên tiểu tử này, làm sao sẽ mạnh tới mức này.

Lý Nham bị đánh ngã xuống đất, phía sau hắn, mấy cái Đào Lý thôn nông phu nhưng là hét lớn một tiếng, hầu như chính là theo bản năng, giơ lên trong tay bọn họ cái cuốc, hướng về Lâm Nhất Minh đầu, phủ đầu liền đập xuống.

Lâm Nhất Minh xuyên mắt thoáng chốc ngưng lại, hơi một bên đầu, để qua nện xuống đến cái cuốc, đồng thời phát tay như đao, một hồi chém vào cái cuốc mộc chuôi thượng.

Con dao chém xuống, ở trong không khí mang theo một trận lạnh lẽo kinh phong, cái cuốc mộc chuôi lại như là bị một cái sắc bén Khai Sơn đao chém trúng giống như vậy, bị con dao chém trúng nơi, trong nháy mắt gãy vỡ. Thiết cái cuốc một mặt, liền bay ra ngoài, rơi vào trong sông.

Chỉ là dùng bàn tay dĩ nhiên một hồi liền chặt đứt đoạn mất cái cuốc mộc chuôi!

Vừa động thủ mấy cái nông phu bị Lâm Nhất Minh động tác, một hồi giật mình tỉnh lại, bọn họ lúc này mới chiếu phim lại đây, trước mắt thiếu niên này nhưng là một chiêu đánh bại Lý Nham thiếu gia người.

Lý Nham thiếu gia, vậy cũng là có thể một người đánh bại bọn họ tất cả mọi người võ giả. Nếu như không phải Lý Nham, hẳn vậy lão tử cũng sẽ không lại Lý Nham sắp tới an vị trở về trường thôn vị trí.

Trước mắt người này có thể đánh bại Lý Nham thiếu gia, bọn họ lại sao có thể có thể là đối thủ?

Nghĩ tới đây, Đào Lý thôn nông phu môn từng cái từng cái mặt lộ vẻ về sợ hãi, lạng lẽ lui về phía sau.

Tận đến giờ phút này, nam lâm thôn người cũng phản ứng lại, bọn họ thắng, Lâm Nhất Minh đánh bại đối phương cao thủ! Có người nói, đối phương là Tỏa Linh hậu kỳ cao thủ, nói như vậy, Lâm Nhất Minh chẳng phải là cảnh giới càng cao hơn? Tối thiểu, cũng là cùng cảnh giới cao thủ.

Nhưng là, nhớ tới Lâm Nhất Minh chính mình cũng không có nói, hẳn đến Tỏa Linh hậu kỳ.

Đồng đảo lão nông môn tuy rằng kinh ngạc, mà là bọn họ đối với võ giả hiểu rõ cũng không nhiều, trong lòng ngoại trừ kinh ngạc, vui vẻ nhiều hơn duyệt, hiện ở tại bọn họ thắng, như vậy bọn họ liền có thể đào ra đề.

Đề mở ra, như vậy bọn họ năm nay thu hoạch thì sẽ không có vấn đề quá lớn.

Mọi người ở trong, Lâm Ngưng đồng dạng lại là kinh ngạc vừa mừng rỡ, có điều nàng mừng rỡ càng nhiều chính là nhân nàng đệ đệ Lâm Nhất Minh, nàng vị thiên tài kia đệ đệ rốt cục lại trở về.

Lâm Nhất Minh từng bước một đi tới bị đánh bay ra ngoài Lý Nham trước mặt, nhìn hầu như không hề có một chút sức tái chiến Lý Nham, trong lòng hẳn so với người khác càng thêm kinh ngạc.

Hắn biết, hắn hấp thu chính là Tiên giới linh khí, thực lực tự nhiên so với người cùng cảnh giới muốn càng thêm lợi hại, nhưng là hắn vạn lần không ngờ, hắn dĩ nhiên có thể lợi hại đến mức độ này.

Mới vừa cùng Lý Nham giao thủ thời gian tuy rằng ngắn ngủi, thế nhưng hắn vẫn là rõ ràng có thể cảm giác được, hắn dĩ nhiên có thể toàn diện áp chế lại Lý Nham.

Bất kể là tốc độ vẫn là sức mạnh, hẳn đều so với Lý Nham mạnh hơn.

Hắn nhưng là so với Lý Nham muốn thấp hơn hai cái cảnh giới, đánh tới đến, trái lại như là Lý Nham so với hắn thấp hai cái cảnh giới.

Này Tiên giới linh khí cũng thực sự quá biến thái!

Lâm Nhất Minh đi tới Lý Nham trước mặt, vừa muốn mở miệng nói chuyện, đề phía dưới, một đám người nhưng là hấp tấp chạy tới.

"Trường thôn, là Tam Thủy trường thôn đến rồi!"

Lý Tam Thủy đi đầu, một đám người hấp tấp xông lên đề, có thể vừa nhìn thấy đề thượng tình huống, một đám người quần bù ngay người.

"Lý Nham, xảy ra chuyện gì, là ai đánh tổn thương người!"

Lý Tam Thủy vừa nhìn thấy con trai của chính mình nằm trên đất, nhất thời lớn tiếng bắt đầu kêu gào, có thể thoạt mới nói ra khỏi miệng, trong lòng hắn chính là chấn động, việc này không đúng. Con trai của chính mình nhưng là Tỏa Linh hậu kỳ đỉnh cao võ giả, ở này một mảnh còn có ai có thể đánh thắng con trai của chính mình sao? Chẳng lẽ nói, là nam lâm thôn, hoặc là Lâm Ngưng từ bên ngoài tìm cao thủ trở về?

Lý Tam Thủy ánh mắt từ nam lâm thôn trong đám người đảo qua, hắn sờ dĩ chạy tới, chính là nghe nói Lâm Ngưng mang người đến lý luận. Nếu như là người khác dẫn người đến lý luận, hắn cũng sẽ không chạy tới, nhưng là Lâm Ngưng.

Lâm Ngưng nhưng là bị Lưu Ngọc Lương coi trọng nữ nhân, Lý Nham vừa trở lại làng, cũng không biết chuyện này. Lý Tam Thủy chính là sợ sệt Lý Nham đối với Lâm Ngưng có ý đồ không an phận, cho nên mới mang người vội vã tới rồi ngăn cản. Nào có biết mới vừa đến, liền nhìn thấy trước mắt tình cảnh này cảnh tượng. . .

Lý Nham đứng là có vẻ rất lưu manh, cũng không trả lời Lý Tam Thủy.

Hắn nhìn về mặt hồ hững hờ, lỗi lạc mà đứng Lâm Nhất Minh, cắn răng nói: "Cha, mở đề nhường, chúng ta trở lại."

Trong lòng hắn rất rõ ràng, hắn bị đánh bại, đối phương muốn nhường, ai cũng không cách nào ngăn cản, đã như vậy, vậy thì thắng thán nhường, còn thiếu niên kia, chỉ cần hắn không chết, tổng có thể tìm tới cơ hội báo thù. Chính là: Lưu manh không ăn trước mặt thiệt thòi, hẳn Lý Nham không phải là loại kia lỗ mãng người.

Lý Tam Thủy tuy rằng không biết phát sinh cái gì, nhưng là nhìn thấy đối phương đại phí hoảng hốt mà đến, cũng biết đối phương đến mục đích, hắn cũng không hỏi nhiều, nhắc vung tay lên, nhân tiện nói: "Nhường."

Dứt lời, hắn lại chỉ tay trên đất nhĩ tử quay về bên người mọi người nói: "Chúng ta trở lại."

Mấy cái Đào Lý thôn thôn dân tự nhiên là biết trường thôn ý tứ, lập tức ngồi xổm người xuống, đỡ lên Lý Nham, lập tức liền muốn đuổi tới Lý Tam Thủy, có thể còn không chờ bọn hắn đi, Lâm Ngưng âm thanh nhưng là hường lên.

"Tam Thủy trưởng thôn, các người bắt thôn chúng ta người. . ."

"Ồ. Người nói chính là sự kiện kia a." Lý Tam Thủy nghe được Lâm Ngưng âm thanh, không thể không dừng bước lại, trên mặt nỗ lực bỏ ra một nụ cười, đối trả cười nói: "Đó là một hiểu lầm, chúng ta lập tức liền thả người, lập tức liền thả!"

Con trai của hắn đều bị đánh bại, người hắn đương nhiên phải thả.

Rất nhanh, đề bị mở ra, Đào Lý thôn người cũng đem bắt đi ba cái thôn dân phóng ra.

Lâm Nhất Minh cùng tỷ tỷ còn có các thôn dân một lần nữa trở lại làng.

Ở tại bọn hắn còn chưa có trở lại làng thời điểm, bọn họ ở Đào Lý thôn chuyện đã xảy ra, sớm đã có trở về thông báo các thôn dân, đề nhường, chuẩn bị sẵn sàng thôn tên đem hết thầy đều nói cho người trong thôn.

Lâm Nhất Minh vừa về tới làng, lập tức bị một đám các thôn dân vây nhốt, mọi người đồn dập khen thôn bọn họ bên trong anh hùng, liền ngay cả bình thường hấn giáo dục mấy cái hài đồng, cũng chạy qua lại đây.

"Nhất Minh ca ca, người thật là lợi hại. Đại người xấu cũng làm cho người đánh bại, chúng ta muốn theo người học võ!"

"Đúng đấy, Nhất Minh ca ca, chúng ta muốn theo người học võ, chúng ta không đi thi môn phái, chúng ta muốn theo người học!"

"Không thi môn phái? Cái này không thể được!" Lâm Nhất Minh vừa nghe đồng đạo hài đồng, sắc mặt nhất thời trở nên trở nên nghiêm túc: "Đại gia hay là muốn thi môn phái. . Các người phải biết, trong môn phái có thật nhiều rất nhiều Nhất Minh ca ca đều không có tài nguyên. Ở bên trong môn phái, các người có thể được càng nhiều biết, có thể học càng nhiều võ học, còn có thể xem càng nhiều thư tịch.

Nhất Minh ca ca tri thức có thể đều là ở bên trong môn phái thư tịch trung học. Chính là Nhất Minh ca ca ta, ta cũng là muốn một lần nữa thi vào môn phái."

Lâm Nhất Minh vừa nói, một bên âm thầm nghĩ, mình có thể hấp thu Tiên giới linh khí, tiến vào võ đạo linh tâm hấn không có vấn đề. Chỉ cần vừa tiến vào võ đạo linh tâm, chính mình nhưng là phải một lần nữa phản về môn phái. Võ đạo linh tâm sau khi phương thức tu luyện, chính mình nhưng là không biết.

Môn phái, cũng không biết, sư phụ lão nhân gia người hiện tại hoàn hảo sao?

Cũng trong lúc đó, Đào Lý thôn.

Lý Tam Thủy thông qua nhĩ tử giảng giải, rốt cuộc biết trước phát sinh tất cả.

"Hóa ra là hấn, nhĩ tử người nói người này chính là Lâm Ngưng đệ đệ. Ở sáu năm trước, hấn nhưng là toàn bộ ở xã, nổi danh nhất thiên tài. Chỉ là sau đó, bởi vì vẫn không cách nào dẫn khí, vì lẽ đó bị thủy ngưng môn căn xuống núi đến, bây giờ nhìn lại, tất cả khả năng đều là tin đồn."

Lý Tam Thủy nói thờ dài nói: "Hiện tại, nam lý thôn có Lâm Nhất Minh, chúng ta lại nghĩ muốn cắt đứt nguồn nước, hỏi bọn họ đòi tiền là không làm nổi. Cứ như vậy, người lại đi nữa học võ tiền, chúng ta lại muốn một lần nữa nghĩ biện pháp."

"Không cần một lần nữa nghĩ biện pháp." Lý Nham trên mặt lộ ra một vết vẻ tàn nhẫn: "Ta hai cái sư huynh, hai ngày này liền muốn đến chúng ta trên trấn. Phụ thân ta hiện tại cho bọn họ viết một phong thư, yêu hai vị sư huynh đến đây, thực lực của bọn họ cùng ta bộ phận sần sần. Ta một người không phải là đối thủ của Lâm Nhất Minh, nhưng là ba người chúng ta liên thủ, định có thể bắt Lâm Nhất Minh!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mua lương bị lừa gạt (hạ)

Chương 14: Mua lương bị lừa gạt (hạ)

Lâm Nhất Minh trở lại làng sau kế tục tu luyện.

Ngày thứ sáu, trong thôn đi trên trấn mua lương thực người rốt cục trở về.

Từng chiếc từng chiếc chứa đầy lương thực xe ngựa từ ngoài thôn, gồ ghề trên đường nhỏ, một đường lái vào trong thôn. Từng cái từng cái đầy mặt hưng phấn các thôn dân tụ tập đến đầu thôn.

"Rốt cục có lương thực, quá tốt rồi!"

"Đúng đấy, có lương thực, coi như năm gần đây nợ thu, chúng ta cũng có thể chống đỡ qua một quãng thời gian."

"Này còn nhờ vào Nhất Minh a, nếu như không phải Nhất Minh, chúng ta nào có tiền mua lương thực."

Ở thôn dân đồn dập tiếng bàn luận bên trong, đi đầu đi mua lương thực Trương Tam bá chỉ huy đi mua lương thực mọi người đình xuống xe ngựa.

"Các hương thân, chúng ta trở về. Hiện tại nhà nhà, phái một người đi ra, chúng ta phân lương thực." Trương Tam bá lời kéo cổ họng hô to một tiếng, ở mọi người tiếng hoan hô bên trong, mở ra từng cái từng cái chứa lương thực vại nước.

Nhất thời, từng viên một tròn trịa no đủ mạch hạt ánh vào mọi người mi mắt bên trong.

Rất nhanh, ở Trương Tam bá cùng làng mấy cái có tiếng vọng ông lão, cùng với Lâm Nhất Minh tỷ tỷ Lâm Ngưng dưới sự chỉ huy, mọi người bắt đầu chia lương thực.

Từng viên một lương thực rất nhanh bị một hộ gia đình phân đi, trên mặt mọi người, cũng đều tràn trề thần sắc kích động.

Đột nhiên. . .

"Đây là cái gì!"

Đột nhiên, ngay ở trong thùng gỗ lương thực vừa mới mới vừa phân đi vừa thành : một thành thời điểm, bị phân đến lương thực một người hán tử chỉ vào cái đĩa lương thực túi lớn tiếng bắt đầu kêu gào.

Nghe được hán kêu gào, mọi người đồn dập hướng về vại nước hướng về quá khứ. Này vừa nhìn, mọi người nhất thời giật nảy cả mình.

Trong thùng gỗ, xuất hiện không còn là mạch hạt, mà là mạch khang, cũng chính là lúa mạch bị tuột!

"Tại sao có thể có mạch khang?"

Trương Tam bá kinh ngạc thốt lên một tiếng, đưa tay ở trong thùng gỗ chụp tới, nhất thời, hán mò ra càng nhiều mạch khang, mạch hạt có thể ăn, này mạch khang nhưng là không thể ăn.

Phát hiện có mạch khang, mọi người không tin tả tiếp tục ở trong thùng gỗ tìm lên, rất nhanh toàn bộ vại nước bị phiên đến, bên trong dĩ nhiên hầu như đều là mạch khang còn có thật nhiều cục đá.

"Những khác vại nước đây? Mau nhìn những khác vại nước."

Có người kinh ngạc thốt lên một tiếng, mọi người đồn dập mở ra cái khác mấy cái vại nước.

Cùng cái thứ nhất vại nước như thế, những này vại nước trên cao nhất đều là mạch hạt, nhưng là phía dưới nhưng chính là mạch khang, hơn nữa vì không khiến người ta phát giác trọng lượng chênh lệch, bên trong cho còn đựng không ít cục đá.

"Bị lừa rồi!"

Nhìn một chỗ mạch khang, trong thôn tổ có danh vọng Trần bá mắt tối sầm lại, một hồi té xỉu quá khứ.

"Làm vậy a, thực sự là làm vậy a!" Trương Tam bá, càng là một hồi ngồi vào ở trên mặt đất, hán là phụ trách đi mua lương thực, hiện tại nhưng là bị người lừa, hán làm sao có thể xứng đáng đại gia.

"Ta. . . Ta. . ." Trương Tam bá ngoác miệng ra, một ngụm máu tươi há mồm phun ra ngoài, cũng theo té xỉu quá khứ.

Còn lại từng cái từng cái đi mua lương thực các thôn dân, hầu như đều ngã trên mặt đất, một bên chảy nước mắt, một bên dùng hai tay không ngừng nện đánh mặt đất, đem hai tay đánh vỡ, vẫn cứ không có phát hiện, vẫn là đang không ngừng đánh, trong miệng không ngừng hô to.

Lâm Nhất Minh căn bản cũng không có nghĩ đến, có thể phát sinh trước mắt tình cảnh này.

Trước mắt tình huống như thế, đơn giản chính là hai loại, một loại là Trương Tam bá bọn họ thu về lừa gạt hẳn, còn có một loại Trương Tam bá bọn họ thật sự bị lừa rồi.

Lâm Nhất Minh tin tưởng, Trương Tam bá bọn họ hẳn là sẽ không lừa gạt mình, nói như vậy, nên chính là Trương Tam bá bọn họ bị lừa rồi.

Trong lòng thờ dài một hơi, Lâm Nhất Minh tiến lên một bước, tìm tới một đi mua lương thực thôn dân, nhẹ giọng mở miệng dò hỏi: "Các người là đi nơi nào mua lương thực?"

"Trên trấn, Mẫn Nông cửa hàng."

Vừa nghe đến cửa hàng tên, trong thôn một đám các thôn dân nhất thời lớn tiếng bắt đầu kêu gào: "Mẫn Nông cửa hàng, nếu bọn họ lừa chúng ta, vậy chúng ta liền đi tìm bọn họ đi, chúng ta không thể liền như thế để cho người khác lừa. Còn có những kia lương thực, chúng ta còn có vài cái rương lương thực không có sách đã khai phong điều, những thứ này đều là chứng cứ, đến nơi đó cho bọn họ xem, ta liền không tin bọn họ còn có thể chống chế!"

"Đứng, đi tìm bọn họ!"

Lâm Nhất Minh đứng ở trong đám người, nghe quần tình kích động mọi người, đột nhiên mở miệng nói rằng: "Chúng ta nhất định phải đi tìm bọn họ, lần này ta và các người cùng đi, vừa vặn, trong thôn bọn họ nhỏ phao được tảo, cũng đã ổn định lại. Vừa vặn có thời gian."

Lâm Nhất Minh nói như thế, nhưng trong lòng là âm thầm thờ dài, trong thôn các thôn dân đều quá thiện lương, để bọn họ đi tìm, nói không chắc lại muốn cho người khác lừa. Tốt xấu chính mình vẫn là làm người hai đời, lần này, chính mình hãy cùng đến xem một lần đi.

Mọi người đối với Lâm Nhất Minh không có phản đối, bán lương thực tiền là Lâm Nhất Minh ra, hiện tại, Lâm Nhất Minh muốn theo đi một lần, bọn họ làm sao có khả năng từ chối.

Mọi người thương lượng thật sau khi, sáng sớm ngày thứ hai liền khởi hành xuất phát.

Bởi vì làng thông thủy, trong thôn thanh niên trai tráng môn đều lưu lại. Đất ruộng đã hoang phế hồi lâu, hiện tại thật vất vả thông thủy, bọn họ cũng không thể rời đi.

Thanh niên trai tráng lưu lại, xuất phát chỉ có thể là lão nông môn. Càng thêm lúng túng chính là, bọn họ càng không có tiền đi quan đạo, chỉ có thể đi phổ thông đường nhỏ.

Lần trước mua lương thực tiền mặc dù nói là Lâm Nhất Minh ra, thế nhưng các thôn dân cũng không thể một phân tiền không ra, đại gia đều là tập hợp tiền, chỉ có điều đầu to là Lâm Nhất Minh.

Mọi người điều khiển xe ngựa xuất phát, dọc theo đường đi đúng là không có gặp phải cái gì rắc rối son tặc.

Sắc trời dần dần đen kịt lại, mọi người không được không dừng lại, tìm cái địa phương, bắt đầu dựng lều vải.

Từ nam lâm thôn đến bên trong trấn, phải đi ba, bốn Thiên thời gian. Ngày trung gian, nhất định phải phải ở bên ngoài ngủ ngoài trời qua đêm.

Lão nông môn thông thạo dựng thật lều vải sau khi, lập tức bắt đầu tìm kiếm củi khô, bắt đầu sinh hoạt. Ở dã ngoại nghỉ ngơi sợ nhất đi ra son tặc chính là dã thú, vì lẽ đó nhất định phải nhanh chóng chuẩn bị đầy đủ củi khô, đại thể dã thú đều là sợ sệt hòa diêm.

Sắc trời còn chưa hoàn toàn đêm đen đến, hỏa diêm cũng đã nhen lửa. Theo lửa nhảy lên, từng trận hỗn độn tiếng bước chân từ đằng xa truyền tới.

Có điều thời gian ngắn ngủi, hoang vu mà gồ ghề trên đường, từng đạo từng đạo bóng người từ trong tầm mắt của mọi người tái hiện ra.

"Son tặc!"

Lâm Nhất Minh tiếp theo ánh lửa cùng vừa bay lên nguyệt quang, thấy rõ trước mắt đám người kia dáng vẻ sau khi, trong lòng nhất thời căng thẳng, những người ở trước mắt có tới ba mươi người, mỗi một cái đều là thân cường thể kiện. Trong đó có mấy người trong tay cầm là cầm phác đao, còn có một cang là cười một thót màu đỏ chiến mã.

Đây chính là chiến mã, không phải kéo giao hàng vật ngựa tồi, tuy rằng này chiến mã xem ra màu lông cũng không thuần, tuổi nên cũng không nhỏ, thế nhưng có thể có chiến mã đã phi thường phi thường làm người ta giật mình.

Hơn ba mươi tên son tặc mới vừa mới vừa xuất hiện, ngay lập tức sẽ đem Lâm Nhất Minh chờ người bao vây vào giữa.

Lâm Nhất Minh không được dẫu vết đi về phía trước một bước, đi tới trong thôn mọi người phía trước nhất, ồng tay áo hạ hai tay từ lâu chăm chú nắm lên, mặc dù nói, trong thôn đến lão nông số lượng cùng đối phương so ra, cũng không ít, có thể thật muốn đánh lên. Lão nông môn làm sao có khả năng sẽ là son tặc đối thủ. Những son tặc này bất luận thực lực cao thấp, ít nhất, mỗi một cái đều là võ giả. Đặc biệt là cái kia ngồi trên lưng ngựa người.

Lâm Nhất Minh ánh mắt rơi xuống màu đỏ chiến mã bên trên, chỉ có này một tên son tặc là cười chiến mã, như vậy không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn đã cùng chính là son tặc đầu lĩnh. .

Tôi khiến người ta cảm thấy kinh ngạc chính là, cái này đầu lĩnh căn bản cũng không có lộ ra hấn mặt đến, ở trên mặt hấn, mang theo một mô dạng dị thường dữ tợn khủng bố đỏ như máu sắc quỷ mặt nạ.

Một phổ thông son tặc tại sao muốn che mặt?

Lâm Nhất Minh tâm trạng kỳ quái, chẳng lẽ nói, tên son tặc này còn có những khác thân phận, hơn nữa còn phi thường có tiếng, cho nên mới mang theo mặt nạ. Nếu như đúng là như vậy, vậy làm phiền liền lớn.

So với tâm thường son tặc, hiển nhiên, trước mắt tên son tặc này, càng khiến người ta bận tâm.

Từng cái từng cái lão nông môn nhìn thấy son tặc xuất hiện, tuy rằng trong lòng sợ sệt, còn là chứa lá gan, đứng Lâm Nhất Minh phía sau.

Theo son tặc đem mọi người vây quanh, son tặc ở trong, một cái vóc người phi thường thấp bé, sáu cùng một cái cây gậy trúc như thế, phảng phất một cơn gió liền có thể thổi đi, trường đến mức dị thường hèn mọn son tặc càng nặng mà ra, đi tới Lâm Nhất Minh đối diện, chỉ vào mọi người lớn tiếng nói: "Lưu lại đồ vật, các người có thể rút đi!"

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến lời của đối phương, nhưng trong lòng là thoáng yên tâm, cũng còn tốt, những son tặc này chỉ là giết tiền không giết người, như vậy liền dễ làm.

Bước lên trước, Lâm Nhất Minh quay về trước mắt cái này, vừa nhìn liền biết một bụng ý nghĩ xấu son tặc nói: "Chúng ta xe ngựa này thượng đồ vật, chỉ là một ít mạch khang thôi, các người mang đi cũng không hề dùng."

"Cái gì? Mạch khang? Tiểu tử đừng nghĩ gạt lão tử!" Son tặc trên mặt, một vết tiểu hồ tử hướng lên trên bỗng nhiên vẩy một cái, tràn đầy khinh thường nói: "Gia gia qua cầu đều so với người đi được đường nhiều, tiểu tử người đừng nghĩ gạt gia gia. Bên trong đều là mạch khang, các người cần phải tìm nhiều người như vậy, còn lôi kéo xe ngựa đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Mua lương bị lừa gạt (hạ)

Chương 15: Mua lương bị lừa gạt (hạ)

Lâm Nhất Minh trên mặt khẽ mỉm cười, hồi đáp: "Ta thật không có lừa các người, nguyên lai chúng ta là đi trên trấn mua lương thực, nhưng là ai biết, lại bị cửa hàng cho lừa, cho chúng ta mạch khang, chúng ta hiện tại chính là lại muốn đi cửa hàng, đem lương thực đổi lại."

Lâm Nhất Minh vừa mới vừa ra hạ, một bên, cười ở cao đầu đại mã thượng, mang theo khủng bố mặt nạ son tặc đột nhiên mở miệng nói: "Nếu như vậy, vậy hãy để cho bọn họ đi thôi. Hai chủ nhà, chúng ta đi tìm người khác."

Một câu nói hạ xuống, Lâm Nhất Minh không khỏi ngẩn ngơ, chính mình không có nghe lầm chứ, như thế đơn giản tên son tặc này liền muốn thả nhóm người mình đi? Trên đời này còn có như vậy son tặc sao? Chẳng lẽ nói, này son tặc còn có âm mưu gì hay sao?

Nhưng là, nhóm người mình trên người đòi tiền không tiền, yếu nhân đều là một đám lão nông, bọn họ lại có gì tất yếu dùng âm mưu đây?

Không phải âm mưu, vậy thì là tên son tặc này thực sự quá nghiệp dư, quá nghiệp dư!

Nghe được ngựa thượng son tặc, Lâm Nhất Minh cũng không biết có phải ảo giác hay không, hấn từ Tiểu Hồ Tử son tặc trên mặt dĩ nhiên nhìn thấy lóe lên một cái rồi biến mất về chân ghét, còn có cái kia Đại đương gia, hấn cảm giác Đại đương gia âm thanh, so với người bình thường muốn lạnh lạnh một ít.

"Không được, Đại đương gia, chúng ta cũng không thể nghe được bọn họ nói như vậy liền buông tha bọn họ!" Tiểu Hồ Tử son tặc giờ tay chỉ tay trên xe ngựa đồng dao cái ruộng, nói: "Chúng ta mở ra cái ruộng nhìn, liền biết, hấn nói thật hay giả."

"Các người muốn xem cái ruộng, được, chúng ta cho các người xem." Lâm Nhất Minh rất thoải mái đồng ý để bọn họ xem cái ruộng, bên trong ruộng vốn là mạch khang, hấn lại có cái gì không cho xem?

Nếu như là chính hấn một người, hấn ngược lại là không có làm sao e ngại những son tặc này, đánh không lại chạy là được rồi.

Nhưng là những lão nông này môn làm sao bây giờ? Vì lẽ đó, có thể không cùng đối phương phát sinh xung đột, hẳn liền phải tận lực phòng ngừa phát sinh xung đột.

Trên xe ngựa, một cái rương rất nhanh bị mở ra, lộ ra lẫn lộn mạch hạt mạch kang.

Hai tên sơn tặc tiểu lâu la mạnh mẽ nhảy đến trên xe ngựa, kiểm tra một phen sau, chạy đến Tiểu Hồ Từ sơn tặc bên người, thấp giọng nói: "Hai chủ nhà, thật sự, hẳn không có lừa gạt chúng ta. Cái kia bên trong rương chứa chính là mạch kang, bên trong này điểm lương thực, căn bản là bán không được bao nhiêu tiền."

Sơn tặc tiểu lâu la âm thanh tuy rằng tiểu, nhưng là hẳn mở miệng lúc nói chuyện, cũng không có có ý định không để cho người khác nghe được, tiếng nói của hẳn, cách gần người toàn bộ cũng nghe được.

Lâm Nhất Minh đối với Tiểu Hồ Từ hai đương gia sơn tặc mở ra tay nói: "Hiện tại các ngươi cái rương cũng nhìn thấy, các ngươi hẳn phải biết ta không có lừa các ngươi đi."

Lâm Nhất Minh vừa dứt lời hạ, ngồi trên lưng ngựa sơn tặc Đại đương gia mở miệng lần nữa: "Đúng rồi, hẳn thật không có gạt chúng ta. Bên trong đều là mạch kang, hai chủ nhà ta sao đi thôi."

"Đi? Hiện tại cũng không thể đi!" Sơn tặc hai chủ nhà khoát tay chặn lại, trên mặt lộ ra âm lãnh vẻ, âm thanh âm trầm nói: "Ngươi loại này trò vật giả gia ta thấy hơn nhiều. Nhiều như vậy cái rương, ngươi cố ý mở ra một, bên trong sắm thượng mạch kang, sau đó cho chúng ta xem. Kỳ thực những khác bên trong rương đều là lương thực. Muốn để chúng ta đi cũng không phải không được, ngươi đem những khác cái rương đều mở ra, để các gia gia nhìn một chút."

Lâm Nhất Minh lông mày nhất thời vừa nhíu, trước mắt tên sơn tặc này hai đương gia, cũng thật là một bụng ý nghĩ xấu, so với Đại đương gia đến, cảm giác cái này hai đương gia mới thật sự là sơn tặc lão đại.

Về phần bọn hắn muốn xem cái khác cái rương, vậy dĩ nhiên là không được.

"Những này cái rương vẫn là không muốn mở ra đi, ngươi xem, mặt trên giấy niêm phong đều không có mở ra, chúng ta là muốn đi trong trấn đổi lương thực, nếu như giấy niêm phong mở ra. Cái kia cửa hàng không công nhận, chúng ta tổn thất liền lớn. Kính xin cho vị gia cao đánh khẽ, dàn xếp một hồi." Lâm Nhất Minh hướng về phía trước mắt sơn tặc chấp tay.

"Không được! Phải thay đổi lương thực lại không phải các gia gia, không sách giấy niêm phong, các gia gia làm sao biết, ngươi có phải là lừa gạt gia gia!" Tiểu Hồ Từ hai đương gia cười lạnh một tiếng, căn bản không đồng ý Lâm Nhất Minh kiến nghị.

"Ngươi có thể phải người theo chúng ta." Lâm Nhất Minh phía sau một lão nông đột nhiên mở miệng nói rằng: "Ngươi theo chúng ta đi xem chúng ta cùng cửa hàng người đổi lương thực, đến thời điểm liền biết, chúng ta có phải là lừa các ngươi."

"Ý kiến hay!" Ngồi trên lưng ngựa Đại đương gia mang theo mặt nạ đầu dùng sức điểm hai lần: "Hai chủ nhà, chúng ta phải hai người theo bọn họ đi."

"Không được!" Hai chủ nhà rất thẳng thắn cự tuyệt nói: "Chúng ta nhưng là tặc, làm sao có thể đi trên trấn đây!"

"Vậy làm sao bây giờ?" Đại đương gia âm thanh trở nên phi thường mê man.

Lâm Nhất Minh nghe Đại đương gia âm thanh, trong lòng càng cảm giác, hai chủ nhà mới như là chân chính sơn tặc lão đại, cái kia ngồi trên lưng ngựa Đại đương gia, hẳn mang theo cụ đúng là rất đáng sợ. Nhất gan người, ở buổi tối đơn độc nhìn thấy phía này cụ, phỏng chừng đều có thể bị trực tiếp hu chết.

Có thể mặt nạ đáng sợ, này Đại đương gia nói chuyện cũng quá không chuyên nghiệp, phỏng chừng nghiệp dư sơn tặc đều so với hẳn chuyên nghiệp, người đại đương gia này, hẳn đúng là sơn tặc sao?

"Làm sao bây giờ? Đương nhiên là lục soát!" Hai chủ nhà vừa quay đầu lại, hướng về phía phía sau một bọn sơn tặc hô: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, còn không cho gia gia đi lục soát!"

Hai đương gia một tiếng hạ xuống, nhất thời, có ba, năm tên sơn tặc hướng về, lôi kéo dán vào giấy niêm phong cái rương xe ngựa liền chạy tới.

"Không được, không thể sách giấy niêm phong."

Lâm Nhất Minh vừa nhìn thấy đối phương động tác, trong lòng quỳnh lên, vội vàng hướng mấy tên sơn tặc đuổi tới, những này giấy niêm phong một khi mở ra, cửa hàng người tuyệt đối sẽ không nhận món nợ, như vậy bọn họ tổn thất nhưng lớn rồi!

Mất thấy một tên sơn tặc đã nhảy đến trên xe ngựa, sau một khắc muốn dỡ bỏ mở ra điều, Lâm Nhất Minh không nghĩ ngợi nhiều được, vội vã giơ tay lên, từ phía sau một phát bắt được tên sơn tặc này phía sau lưng, sau đó mạnh mẽ sau này một duệ.

Sơn tặc không hề chuẩn bị bên dưới, bị Lâm Nhất Minh một cái ném xuống, tảng tảng ngã chổng vó trên đất, phía sau quần áo đều bị cào nát.

"Tiểu tử thú còn dám động thù!"

"Tiểu tử muốn chết!"

Phụ cận hai tên sơn tặc nhìn thấy Lâm Nhất Minh động thủ, lập tức nộ quát một tiếng, hướng về Lâm Nhất Minh nhào tới, nhưng là bọn họ vừa đập xuống, trước mắt, một con to lớn nắm đấm liền nhanh chóng phóng to, sau một khắc, này nắm đấm tầng tầng nện ở trên mặt của bọn họ.

"Chạm, chạm." Hai tiếng, hai tên sơn tặc ngửa mặt ngã trên mặt đất. .

"Tòa Linh kỳ võ giả."

Tiểu Hồ Tử sơn tặc nhất thời giật nảy cả mình, trước mắt người này, dĩ nhiên giống như hắn, đều là Tòa Linh kỳ võ giả, cái này nông dân trong đội ngũ, vẫn còn có cường giả như vậy.

Một phổ thông nông dân trong đội ngũ, tuyệt đối sẽ không có võ giả, chớ đừng nói chi là là Tòa Linh kỳ võ giả, những này trong xe ngựa, tuyệt đối có thứ tốt.

Tiểu Hồ Tử sơn tặc trên mặt lộ ra sâu sắc vẻ tham lam, hướng về phía lập tức sơn tặc lớn tiếng kêu lên: "Đại đương gia, nhanh lên một chút động thủ, giết chết tiểu tử kia, trên xe ngựa tuyệt đối có thứ tốt."

"Không, ta không giết người, giết người không được, ta không muốn giết người!" Lập tức sơn tặc cao giọng từ chối.

"Không giết người, ngươi ăn cái gì? Nhanh lên một chút giết chết hắn. Ngươi phải nhớ kỹ ngươi hiện tại là sơn tặc."

"Không, ta không giết người!"

"Ngươi. . ." Tiểu Hồ Tử sơn tặc quay mặt đi, cảm tức ngồi trên lưng ngựa sơn tặc, âm thanh đột nhiên trở nên lạnh: "Ngươi thật sự không giết bọn họ?"

"Không giết!" Đại đương gia dùng sức lắc lắc đầu.

"Rất tốt!" Tiểu Hồ Tử sơn tặc giận dữ cười, quay đầu nhìn về những sơn tặc khác, lớn tiếng kêu lên: "Đại gia đều nhìn thấy, xe ngựa này đội ngũ có võ giả bảo vệ, bên trong khẳng định có thứ tốt. Chúng ta Đại đương gia, nhưng không muốn giết người, không muốn cướp đồ vật, đây là đoạn chúng ta chính mình tài lộ! Căn bản là không vì là chúng ta đại gia cân nhắc, ta xem chúng ta này Đại đương gia, cũng không cần tiếp tục làm tiếp."

Tiểu Hồ Tử dứt lời, dừng một chút, đột nhiên cao giọng hô: "Còn tưởng là ta là huynh đệ, đồng thời giết cái này ngay ở trước mặt chúng ta tài lộ người."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tuyệt sắc Loli (thượng)

Chương 16: Tuyệt sắc Loli (thượng)

Tiểu Hồ Tử gọi hàng hạ xuống, nhưng là một bọn sơn tặc vẫn không có động thủ.

Nhìn những sơn tặc này một chút, Tiểu Hồ Tử biết, đại gia tại sao không động thủ, lặng lẽ trói lại trong tay áo lạnh lẽo đao đem, Tiểu Hồ Tử tiếp tục la lớn: "Kỳ thực, từ mấy ngày nay, ta vẫn luôn ở cho hắn hạ độc, hắn hiện tại cũng sớm đã trúng độc, căn bản là không phát huy ra ba phần mười thực lực."

"Trúng độc? Không, ta không có trúng độc." Đại đương gia nghe tiếng nhất thời phủ nhận lên.

"Ngươi không thừa nhận cũng không hề dùng!"

Tiểu Hồ Tử hô to một tiếng, đột nhiên quay người lại, từ trong tay áo rút ra một cây chủy thủ, hướng về lập tức Đại đương gia, mạnh mẽ đâm tới.

Động tác của hắn thực sự quá đột nhiên, mãi đến tận chủy thủ của hắn đâm tới Đại đương gia trước người một thước nơi, Đại đương gia mới phản ứng được.

Thân thể đổ ra, Đại đương gia phảng phất là một mặt thụ trực ngã xuống thiết bản như thế, một hồi từ trên ngựa ngã xuống, tránh thoát Tiểu Hồ Tử công kích.

Nhưng là, hần vừa mới mới vừa rơi xuống đất, vẫn không có đứng thẳng lên, hai bên, ba bốn cầm trong tay phác đao son tặc đã vung vẩy trong tay bọn họ phác đao bỏ xuống. Còn lại son tặc rất cục động thủ.

Mất thấy Đại đương gia liền muốn bị phác đao chém trúng, suýt xảy ra tai nạn thời khắc, thân thể hần nhưng là quý dị vận vẹo đi, phảng phất rắn độc thân thể giống như vậy, một phi thường khuếch đại chuyển động, tránh thoát phác đao công kích, sau đó nhanh chóng đứng dậy.

Tiểu Hồ Từ nhìn Đại đương gia động tác, trên mặt không dễ phát hiện lộ ra một nụ cười lạnh lùng, hần sớm đã có tâm làm Đại đương gia, chỉ là vẫn bận tâm Đại đương gia cao siêu thực lực, mới không hề động thủ.

Có điều, ở mấy ngày trước, Đại đương gia cùng mặt khác một nhóm son tặc động thủ, chịu đến trọng thương, thực lực hạ thấp lớn, điều này làm cho hần nhìn thấy hi vọng.

Ở son tặc bên trong, hần tư lịch có thể so với Đại đương gia phải sâu đậm hơn, rất dễ dàng, hần liền liên hệ mấy cái tâm phúc thủ hạ.

Chỉ là, còn có mấy tên son tặc, nhưng là vẫn không có biểu thị đầu hiệu cùng hần, lúc này mới để hần vẫn không hề động thủ. Ngày hôm nay nhưng là cơ hội trời cho, Đại đương gia làm đại gia tài lộ, như vậy chỉ cần hần vừa động thủ, mấy cái tâm phúc thủ hạ lại một hô ứng, những khác son tặc cũng muốn động thủ.

Làm son tặc chính là vì tiền tài, cần tài lộ, coi như là Đại đương gia, cũng phải giết! Trước những khác son tặc còn bận tâm Đại đương gia thực lực không dám động thủ, nhưng là tự mình nói ra hần sau khi trúng độc, cái kia liền không giống.

Nhưng là, xem ra, tựa hồ Đại đương gia thật không có trúng độc, nhưng là độc, chính mình là thật sự rơi xuống.

Tình cảnh lập tức trở nên quái dị phi thường, tổng cộng hơn ba mươi tên son tặc vây quanh bọn họ Đại đương gia bắt đầu công kích, nhìn bọn họ hung ác đáng sợ, hiển nhiên là muốn trực tiếp chém giết Đại đương gia.

Lâm Nhất Minh lắc đầu, chính mình lần này gặp phải đánh cướp, chỉ có thể dùng kỳ hoa hai chữ để hình dung, Đại đương gia tên son tặc này nghiệp dư không thể lại nghiệp dư, sau đó, còn không cùng tự mình động thủ đây, chính bọn hần đứng là đánh lên.

Mặc dù là hơn ba mươi tên son tặc công kích Đại đương gia một, thế nhưng Đại đương gia thực lực hiển nhiên muốn so với những son tặc này cao không ít, trong lúc nhất thời, những son tặc này căn bản là kiếm lời không tới tiện nghi.

"Người đại đương gia này, thực lực của hần theo ta tựa hồ đang sán sán với nhau. Còn có hần đến võ học xem ra chuyện tốt cao thâm, so với mình từng thấy Tang Sơn giúp người, còn có Lý Nham võ học cũng cao hơn thâm rất nhiều. Chỉ là hần tựa hồ quá thiện lương."

Lâm Nhất Minh nhìn giao thủ một bọn son tặc, trong lòng quái lạ, thật không biết cái kia Đại đương gia là làm sao lên làm son tặc, thực lực của hần rõ ràng so với những son tặc này phải cao hơn nhiều, nhưng là công kích thời điểm, hần nhưng thật giống như hạ không được tàn nhẫn tay, nếu không thì, trên đất đã sớm nằm thượng năm, sáu tên son tặc.

Đại đương gia thực lực so với những khác son tặc muốn cao, nhưng là dần dần, Đại đương gia cũng không biết là linh khí không ăn thua, vẫn là những nguyên nhân khác, động tác dần dần chậm lại, những son tặc kia đã từ từ chiếm cứ thượng phong.

"Còn tiếp tục như vậy, người đại đương gia này nhưng là phải thất bại."

Lâm Nhất Minh dùng sức một nắm nắm đầm, này Đại đương gia xem ra là cái người rất hiền lành, trước càng là bởi vì hần không muốn giết nhóm người mình, mới để hai chủ nhà Tiểu Hồ Từ xúi giục một bọn son tặc động thủ với hần. Kỳ thực, hần là trợ giúp nhóm người mình, mà cái kia Tiểu Hồ Từ, thấy thế nào, đều chẳng ra gì.

Chính mình vô luận nói như thế nào, đều phải giúp một hồi người đại đương gia này.

Lâm Nhất Minh, hai chân trên đất giẫm một cái, vận chuyển linh khí, đột nhiên liền nhảy vào son tặc bên trong, quay về Tiểu Hồ Từ son tặc, một quyền liền đập tới. Loại này một bụng ý nghĩ xấu gia hỏa, không đập hần, đập ai!

Tiểu Hồ Từ son tặc vừa vòng tới Đại đương gia phía sau, muốn ra tay đánh lên, đột nhiên, phía sau một trận mãnh liệt kinh gió thổi tới, trong lòng hần nhất thời cả kinh, tối nay phong có thể không lớn, có thể có lớn như vậy kinh phong, hiển nhiên là có người ở sau lưng đánh lên, hơn nữa trực tiếp nghe phong thanh liền biết, đánh lên người thực lực cực cao.

Không lo được đánh lên Đại đương gia, Tiểu Hồ Từ son tặc cũng không xoay người, hướng về một bên chính là đổ ra qua, hần biết, vào lúc này xoay người căn bản là không kịp, chỉ có thể quay lưng trốn hướng về một bên, hơn nữa còn muốn hướng về người khác mặt sau trốn.

Tiểu Hồ Từ son tặc thân thể lệch đi, một hồi trốn đến một cái khác son tặc phía sau, Lâm Nhất Minh đang nhìn đến hần tránh né chính là, cũng đã biến chiêu, cánh tay xoay một cái, theo đập tới.

Nhưng ai biết, cái này Tiểu Hồ Từ dĩ nhiên nắm người khác làm chịu tội thay, trốn đến phía sau người khác, Lâm Nhất Minh nắm đầm nhất thời nện ở một cái khác son tặc sau lưng, trực tiếp đem tên son tặc này đập bay ra ngoài, bay ba, bốn mét khoảng cách, mới rơi xuống đất thượng.

Tiếp theo cơ hội này, Tiểu Hồ Từ son tặc cũng quay đầu lại đến, nhìn thấy người đánh lên hần.

"Là nguoi!" Tiểu Hồ Từ son tặc trên mặt che kín hàn ý, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, hiện tại sao nguoi sợ, cùng nguoi nguoi cút nhanh lên, đừng e ngại lão từ chuyện tốt!"

Lâm Nhất Minh căn bản là không phản ứng đối phương, giờ quả đấm, hướng về Tiểu Hồ Từ son tặc liền vọt tới, hắn là nhìn ra rồi, này Tiểu Hồ Từ tuyệt đối là cái cực kỳ vô liêm sỉ gia hỏa, nói chuyện với hắn, này Tiểu Hồ Từ tuyệt đối sẽ đánh lén, vì lẽ đó thẳng thắn, hắn liền không nói chuyện với Tiểu Hồ Từ.

"Tiểu tử thôi!"

Tiểu Hồ Từ mắt nhìn đối phương không chỉ có không nghe còn gia tốc xông lại, sắc mặt giận dữ, một tay nắm chủy thủ cứng rắn đối phương nắm đấm liền đâm tới.

"Cầm xà trảo!"

Lâm Nhất Minh hai mắt rùng mình, biến quyền vì là trảo, quay về Tiểu Hồ Từ chủy thủ, một cái tóm tới. Hắn tu luyện võ học tuy rằng gọi Đại Bàng quyền pháp, nhưng là võ học bên trong cũng không phải chỉ có quyền pháp, trong đó càng bao hàm chưởng pháp, chân pháp, trảo công. .

Này cầm xà trảo chính là tay không vào dao sắc công phu, có người nói, là năm đó Đại Bàng Vương triều người khai sáng, nhìn thấy chim điêu hâu bộ xà, trong lòng sinh ra ý nghĩ mà sáng tạo chiêu thức.

Cầm xà trảo cũng không khó tu luyện, coi như là không phải võ giả người bình thường đều có thể luyện thành, trong thôn lão nông môn, liền có không ít sẽ cầm xà trảo, thậm chí còn có hai cái lão nông dùng này một chiêu, chung quanh trảo rắn độc, sau đó nói trên trấn buôn bán. .

Cầm xà trảo, chú ý chính là nhanh, chuẩn hai chữ.

"Dĩ nhiên là cầm xà trảo." Tiểu Hồ Từ son tặc vừa nhìn thấy đối phương chiêu thức, trong lòng nhất thời liền nở nụ cười, nông phu quyền, dĩ nhiên muốn dùng nông phu quyền tới bắt chủy thủ của chính mình, tiểu tử này đang nằm mơ sao? Nếu như là người bình thường, hay là hắn có thể đã nắm chủy thủ, có thể đối lại là chính mình. . . Tiểu tử này liền chờ mình cắt đứt bàn tay của hắn đi!

Tiểu Hồ Từ son tặc trong đôi mắt hàn mang lóe lên, chủy thủ trong tay biến đâm vì là chém, nằm ngang gọt đi quá khứ, có thể mới gọt đi một tấc khoảng cách, trên cổ tay của hắn mới, một con xem ra thậm chí có chút gầy gò bàn tay đã vỡ xuống.

"Dùng" một tiếng vang nhỏ. Tiểu Hồ Từ son tặc bàn tay run lên, thủ đoạn của hắn lại bị tóm chặt lấy! Tiểu tử kia dĩ nhiên nắm lấy thủ đoạn của hắn, dùng vẫn là nông phu quyền!

Tiểu Hồ Từ son tặc không khỏi kinh hãi trong lòng, còn mỗi chờ hắn hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, hắn cũng cảm giác được, đối phương cầm lấy cổ tay hắn không ngón tay, dĩ nhiên như từng đạo từng đạo thiết cô, chăm chú lực thủ đoạn của hắn, lập tức mạnh mẽ chuyển động thủ đoạn của hắn. Đối mặt với đối phương động tác, hắn căn bản là dùng không ra một điểm sức mạnh đến.

"Răng rắc. . ."

Tiểu Hồ Từ son tặc chủy thủ trong tay đi rơi xuống đất thưng, phát sinh một tiếng vang giòn, lập tức, trước mắt của hắn, một nắm đấm đập xuống mà xuống, ở giữa hắn ngực.

Bị một quyền bắn trúng, hắn nhỏ gầy thân thể nhất thời, hướng về mặt sau bay thẳng mà đi, vẫn bay ra sáu, bảy mét khoảng cách mới rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tuyệt sắc Loli (hạ)

Chương 17: Tuyệt sắc Loli (hạ)

"Sức mạnh thật lớn!" Tiểu Hồ Từ son tặc trong lòng kinh ngạc không thôi, vừa động thủ trong nháy mắt, hắn đã nhìn ra rồi, đối phương là một Tỏa Linh tiền kỳ võ giả, mà chính hắn nhưng là Tỏa Linh trung kỳ võ giả, nhưng là giao thủ sau, đối phương nhưng là hoàn toàn có thể áp chế hắn!

Tỏa Linh tiền kỳ so với Tỏa Linh trung kỳ đều lợi hại hơn?

Tiểu Hồ Từ không nghĩ ra, có điều hắn biết, hắn không phải đối thủ của đối phương là được rồi.

Ngẩng đầu lên, mắt nhìn đối phương bị những khúc sơn tặc ngăn cản, Tiểu Hồ Từ sơn tặc tính toán một chút so sánh thực lực của hai bên, từ dưới đất bò dậy đến, nhưng là một chiêu hô một bọn sơn tặc, bắt đầu nghĩ xa xa bỏ chạy.

Bọn họ tất cả mọi người gộp lại, đối phó Đại đương gia không có vấn đề, nhưng là hơn nữa cái so với hắn còn lợi hại hơn người, bọn họ liền không phải là đối thủ.

Một bọn sơn tặc rất mau bỏ đi lùi, Lâm Nhất Minh cũng không có truy đối phương, hắn đi rồi, những lão nông này môn có thể làm sao bây giờ!

Nhặt lên Tiểu Hồ Từ sơn tặc rơi xuống chủy thủ, Lâm Nhất Minh lúc này mới phát hiện, một bọn sơn tặc bên trong, cái kia Đại đương gia cũng chưa đi, lúc này Đại đương gia chính quay lưng hắn, nhìn xa xa đào tẩu một bọn sơn tặc.

"Hả? Tóc của hắn..." Lâm Nhất Minh ánh mắt đột nhiên ngừng lại ở Đại đương gia sau lưng tóc bên trên, nguyên lai Đại đương gia chính là mang theo mặt nạ cùng một nón, hiện tại hắn mũ sớm liền không biết bay tới nơi đâu, sau đó từ phía sau lưng nhìn lại, phía sau lưng hắn thượng, nhưng là buông xuống một con tóc dài đen nhánh, ở ánh lửa chiếu xuống, xem ra dị thường nhu thuận.

Đây là một nữ nhân?

Lâm Nhất Minh trong lòng hơi động, này một con như là thác nước nhu trường xinh đẹp tóc đen, nam nhân hắn là sẽ không nắm giữ.

Ở Lâm Nhất Minh ánh mắt nhìn kỹ, vẫn quay lưng hắn Đại đương gia rốt cục chậm rãi xoay đầu lại, chỉ một thoáng, Lâm Nhất Minh cảm giác được nhịp tim đập của chính mình bỗng nhiên gia tốc, hắn thậm chí có thể vô cùng rõ ràng nghe được tiếng tim mình đập, hắn thậm chí hoài nghi, trái tim của chính mình có thể hay không nhảy ra.

"Đây thực sự là cá nhân?"

Lâm Nhất Minh kinh ngạc há to mồm, một đôi mắt chưa từng có từng lớn, trước mắt Đại đương gia xem ra dĩ nhiên so với mình đều nhỏ hơn, nhìn đáng đáp của nàng, cũng là mười hai mười ba tuổi.

Như vậy tiểu nhân tuổi, một mực nàng đáng vẻ, quả thực cùng chính mình kiếp trước xem những kia tranh châm biếm bên trong thiếu nữ giống như vậy, thậm chí càng đẹp hơn. Đặc biệt là nàng cái kia một đôi đôi mắt to sáng ngời, chính mình xưa nay chưa từng nhìn thấy như vậy mỹ con mắt, cũng xưa nay chưa từng nhìn thấy lớn như vậy con mắt.

Đôi mắt này phi thường lớn vô cùng, có thể nhưng sẽ không làm cho người ta một loại đại quá đáng, không phối hợp cảm giác. Như vậy mỹ con mắt, chưa từng có ở đâu cái thật trên thân thể người từng thấy, chỉ có kiếp trước trên địa cầu những kia tranh châm biếm bên trong có thể tình cờ nhìn thấy.

"Người nhìn quả quả làm gì?" Đột nhiên, phảng phất là hoàng anh xuất cốc bình thường âm thanh lạnh lạnh ở Lâm Nhất Minh vang lên bên tai.

Nghe được thanh âm này, Lâm Nhất Minh lần này ý thức được chính mình thất thần, phục hồi tinh thần lại vừa nhìn, cái kia Đại đương gia đã đi tới trước mặt nàng, lúc này chính mở to một đôi, có thể làm cho những kia kiếp trước một game, đại thúc tất cả đều điên cuồng mất to, một mặt hồ đồ đang nhìn mình.

"Ta... Ta đang kỳ quái, người làm sao không đi." Lâm Nhất Minh khoảng cách gần vừa nhìn, càng ngày càng cảm giác được trước mắt tên thiếu nữ này kinh diễm, hắn thật sự rất tò mò, tên thiếu nữ này cha mẹ đến cùng là làm sao sinh, dĩ nhiên có thể sinh ra đẹp như thế nữ hài. Có điều, sắc mặt của nàng nhưng khá là khó coi.

Nhìn ra, làn da của nàng tốt vô cùng, phi thường trắng mịn, nhưng là nàng mặt nhưng cùng da trên người không giống, có vẻ phi thường phi thường trắng xám, là loại kia không có màu máu trắng xám.

"Đi? Ta muốn đi hướng nào?" Nữ hài một mặt mê man trừng mắt một đôi mắt to.

Lâm Nhất Minh trong nháy mắt có một loại bị đánh bại cảm giác: "Đương nhiên là về nhà. Người như thế tiểu, tại sao phải làm sơn tặc đây? Về nhà không tốt sao?"

"Nhưng là quả quả không biết gia ở nơi nào." Thiếu nữ nhăn lại khéo léo mũi ngọc tinh xảo, khổ sở đáng vẻ, khiến người ta không nhịn được muốn đem hắn ôm vào trong ngực cổ gắng che chở.

"Như vậy, người làm sao làm sơn tặc?" Lâm Nhất Minh càng ngày càng kỳ quái lên.

"Bởi vì bọn họ đánh cướp quả quả, muốn cướp quả quả tiền, sau đó bị quả quả đánh, bọn họ liền để hắn làm sơn tặc. Nói làm sơn tặc có thể có cơm ăn, quả quả rất đói, muốn ăn cơm, coi như sơn tặc. Lần đó, quả quả còn không cần thận đánh chết một người, bọn họ nói cho quả quả, đó là Đại đương gia, bọn họ nói quả quả lợi hại, ai lợi hại nhất, ai chính là Đại đương gia, quả quả liền thành Đại đương gia." Thiếu nữ rất nói đơn giản ra nàng làm sơn tặc trải qua.

Lâm Nhất Minh thực sự không biết nói cái gì tốt, này đều có thể làm sơn tặc. Nhìn một chút trước mắt vẫn tự xưng quả quả thiếu nữ, hắn dừng một chút, sau đó hỏi: "Hiện tại, bọn họ đều đi rồi, người muốn đi đâu đây?"

"Không biết, quả quả không biết gia ở nơi nào, ai cũng không quen biết." Thiếu nữ phi thường mờ mịt nhìn Lâm Nhất Minh.

"Chuyện này..."

Lâm Nhất Minh một hồi sững sốt, trầm mặc chốc lát, hần đột nhiên đối với thiếu nữ hỏi: "Nếu như không có địa phương đi, người hãy cùng chúng ta đi, được không?"

"Tốt." Thiếu nữ rất thẳng thắn gật gật đầu, nàng có thể cảm giác được, trước mắt người này là người tốt.

Thiếu nữ gia nhập trong đội ngũ, rất nhanh, Lâm Nhất Minh thông qua cùng nàng trò chuyện biết được, tên thiếu nữ này tựa hồ là mất trí nhớ, hầu như cái gì tình đều quên, liền ngay cả bao lớn cũng không biết, chỉ là nhớ tới tên của nàng gọi là quả quả.

Một đêm thời gian trôi qua rất nhanh, ngày thứ hai, mọi người tiếp tục xuất phát. So với ngày thứ nhất đến, ngày hôm nay vận may của bọn họ tựa hồ là càng kém, bọn họ vừa mới mới vừa đi rồi nửa ngày không tới công phu, trước người lại có một bọn sơn tặc ngăn cản đường đi của bọn họ.

"Con đường này, sơn tặc thực sự quá hơn nhiều, đội được thay đổi lương thực sau khi, nhất định phải nghĩ biện pháp làm chút tiền, nhất định phải đi đại lộ!"

Lâm Nhất Minh thấp giọng nói thầm một tiếng, nắm từ Tiểu Hồ Từ sơn tặc nơi đó cướp chủ thủ, chuẩn bị đi theo sơn tặc giao thiệp, có thể chưa kịp hần đi ra ngoài, ngồi trên lưng ngựa quả quả nhưng là đột nhiên vậy tay, lấy ra một tấm lệnh bài ở đông đảo sơn tặc trước mắt loáng một cái, sau một khắc, để Lâm Nhất Minh không nghĩ tới một màn xuất hiện.

"Hóa ra là người mình, như vậy chúng ta đi." Đối phương sơn tặc đầu mục bắt chuyện một tiếng, mang người rất nhanh rời đi.

"Chuyện gì thế này?" Lâm Nhất Minh một mặt quái lạ nhìn phía quả quả.

"Nhân vì là lệnh bài này." Quả quả cầm lệnh bài ở Lâm Nhất Minh trước mặt quơ quơ nói rằng: "Chung quanh đây hết thấy sơn tặc đều là có liên hệ, này tấm lệnh bài chính là sơn tặc bằng chứng, chỉ cần có lệnh bài, chính là sơn tặc. Đại gia đều thương lượng được rồi, sơn tặc không cướp sơn tặc, vì lẽ đó bọn họ nhìn thấy lệnh bài của ta liền đi."

Quả quả nhẹ giọng ở Lâm Nhất Minh một bên giải thích: "Còn có một nhóm sơn tặc, bọn họ theo chúng ta không giống nhau. Bọn họ ai cũng cướp, chạm thấy bọn họ, lệnh bài của ta cũng không có tác dụng. Hơn nữa bọn họ đều rất xấu, ta nghe hai chủ nhà nói. Bọn họ ngoại trừ lão nhân không cướp, nam nhân, nữ nhân, đứa nhỏ bọn họ đều cướp. Nam đi đào sơn, nữ làm áp trại phu nhân, đứa nhỏ bọn họ sẽ luộc luộc ăn, thật là dọa người."

Lâm Nhất Minh thật không biết, còn có như vậy sơn tặc tồn tại, mà trên trán dĩ nhiên cũng vẫn mặc kệ. Có điều cái này tiểu quả quả, làm sao tiếp xúc càng nhiều càng ngày càng hiện, cô bé này, tựa hồ linh trí có chút vấn đề.

Cũng còn tốt, dọc theo con đường này, bọn họ vẫn luôn không có gặp phải nhóm này sơn tặc.

Sau khi xuất phát ba ngày rưỡi, ngày thứ tư buổi trưa, bọn họ rốt cục đến trên trán.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Sóng to gió lớn (thượng)

Chương 18: Sóng to gió lớn (thượng)

"Đây là thôn trấn!" Lâm Nhất Minh đứng thôn trấn ngoài thành, nhìn phồn hoa to lớn thôn trấn, trong lòng truyền hình trực tiếp mộng, này vẫn là hần lần đầu tiên tới trên trấn đến.

Nguyên lai nghe người trong thôn nói trên trấn thật tốt thật tốt, hần còn không có để ý, nhưng hôm nay vừa nhìn, hần triệt để kinh sợ. Thế này sao lại là thôn trấn, chuyện này quả thật chính là một đại thành thị!

Không nói khoa học kỹ thuật hàm lượng, liền này phồn hoa trình độ, bắt được trên địa cầu, chuyện này quả thật là hạng hai thành thị phồn hoa!

"Trời đã rất muộn, chúng ta vẫn là đi ra ngoài tìm một chỗ trước tiên lâm thời ngủ một giấc, sau đó ngày mai lại tìm đi tìm Mẫn Nông cửa hàng đổi lương

thực đi." Trong đám người một lão nông mở miệng nói rằng.

"Đi bên ngoài, tại sao muốn đi bên ngoài đây?" Lâm Nhất Minh một mặt không rõ quay đầu nhìn về thân bên cạnh người lão nông: "Ta biết, đại gia không muốn ở khách sạn là không muốn tốn nhiều tiền. Nhưng là, chúng ta đã đi tới trên trần, buổi tối trụ ở bên ngoài vạn nhất xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn liền cái được không đủ bù đắp cái mất. Vẫn là trụ khách sạn bảo hiểm một ít. Chúng ta hay là đi khách sạn đi."

Đồng đảo lão nông vốn định cự tuyệt nữa, nhưng là quay đầu vừa nghĩ cũng đúng, vạn nhất vào lúc này lại ở bên ngoài gặp phải nguy hiểm gì, đó mới là thiệt thòi lớn rồi.

Cuối cùng mấy người tìm cái xem ra vẫn tính là sạch sẽ khách sạn bao xuống bốn cái gian phòng, một cái phòng là Lâm Nhất Minh trụ, một cái khác là Quả Quả, còn lại hai cái gian phòng nhưng là một đám lão nông chen chúc ở cùng một chỗ. Mặc dù là trụ khách sạn, thế nhưng bọn họ cũng không muốn lại tốn nhiều tiền, có thể tính liên tính, vậy cũng đều là Lâm Nhất Minh tiền.

Chọn xong gian phòng, mọi người ngay ở khách sạn phòng khách bắt đầu ăn cơm, đây chỉ là một tầm thường khách sạn, cũng không có cái gì bằng hiệu món ăn loại hình, cơm nước cũng chỉ là tầm thường cơm nước, đại gia gọi món ăn thời điểm cũng không có nói nhiều câu, có thể ăn no là được, thậm chí món ăn đều không thượng mấy cái, đúng là bánh mỳ thầu cùng cơm tẻ muốn không ít.

Đuổi một ngày đường, Lâm Nhất Minh cũng đói bụng, vừa nhìn thấy cơm nước bung lên, hần giáp một cái rau xanh, há mồm liền bới một ngum lớn cơm tẻ, trong lúc vô tình ngẩng đầu lên, nhưng là hành suất chút nữa kinh rơi mắt cảm.

Trong tầm mắt, đối diện xem ra chỉ có mười hai mười ba tuổi Quả Quả liền món ăn đều không có giáp, há mồm liền nuốt vào hơn một nửa cái bánh mỳ thầu, đây chính là cùng quả đám của hần không chênh lệch nhiều bánh mỳ thầu.

Cái tiểu nha đầu này, hần đây là đến thời gian bao lâu không ăn thả, có thể làm cho nàng đói bụng thành như vậy.

Lâm Nhất Minh cảm giác mình đã đầy đủ đói bụng, ăn thả tốc độ cũng so với trước đây nhanh hơn rất nhiều, nhưng là hần vừa mới mới vừa ăn xong một chén cơm, đối diện Quả Quả càng nhưng đã ăn năm cái bạch diện bánh bao lớn, con kia trắng nõn béo mập tay nhỏ lại bắt được một cái bánh bao.

Lâm Nhất Minh nuốt ngum nước miếng, lúc này mới chú ý tới chu vi từng cái từng cái lão nông môn cũng đều ngo ngoe nhìn Quả Quả.

Quả Quả tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt của mọi người, nàng ăn xong trong tay bánh mỳ thầu ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Nhất Minh, nghe giọng hỏi: "Còn có bánh mỳ thầu sao? Ta còn không ăn no."

"Còn không ăn no?" Lâm Nhất Minh cảm giác thế giới quan của bản thân có chút đồ nát: "Quả Quả, ngươi còn muốn ăn bao nhiêu? Ca ca cho ngươi muốn."

"Ta cũng không biết, ta ăn hai phần mười no rồi." Quả Quả rất chăm chú nói, nàng để Lâm Nhất Minh trực cảm thấy tan vỡ, đã sáu cái bánh bao lớn, chính là mình cũng ăn không được nhiều như vậy, Quả Quả còn chỉ nói là có hai phần mười no, cái kia nàng chẳng phải là muốn ăn ba mươi bánh mỳ thầu mới có thể no?

Quả Quả không có ăn ba mươi bánh mỳ thầu, mà là ăn được hai mươi thời điểm ngừng lại, nhẹ nhàng xoa xoa bụng nhỏ, tự như: "Quả Quả không ăn, mụ mụ đã nói, ăn cơm chỉ có thể ăn sáu, bảy phần no."

"Mẹ? Ngươi nhớ tới mẹ ngươi? Vậy ngươi biết mẹ ngươi là ai sao?"

"Mẹ chính là mụ mụ, Quả Quả chính là nhớ tới!"

Lâm Nhất Minh nhìn từng cái từng cái bánh mỳ thầu ăn đi Quả Quả, hơi choáng. Nhìn dáng dấp, nàng là thật sự mất trí nhớ! Dù cho nhớ tới mụ mụ, nhưng không nhớ ra được mụ mụ tên. . . Có điều, xem Quả Quả vóc người, có thể là phi thường tinh tế, cũng không biết nàng ăn nhiều như vậy bánh mỳ thầu, đều đi tới nơi nào.

Không trách Quả Quả nói gia nhập sơn tặc mới có thể ăn no cái bụng, còn có cái kia Tiểu Hồ Từ sơn tặc, lúc đó hần tạo phản, sẽ không cũng là bởi vì Quả Quả ăn quá nhiều, thực sự thừa không chịu được mới tạo phản đi. Mà hiện tại, nàng theo chính mình, chiếu cái này ăn pháp, không tốn thời gian dài, e sợ cũng chống đỡ không quá lâu.

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh lại là trở nên đau đầu.

Một bữa cơm sau khi, mọi người từng người trở về phòng bên trong.

Lâm Nhất Minh ở trong phòng của chính mình, vừa mới mới vừa tu luyện một chút thời gian, cửa phòng nhưng là bị người vang lên, mở cửa phòng, ngoài cửa cười tươi rồi đứng Quả Quả.

"Ta có thể vào sao?" Quả Quả nghe đầu, một đôi mắt to trát cũng không được nhìn Lâm Nhất Minh.

Lâm Nhất Minh trong lòng nhất thời một trận mê muội, này đại buổi tối, Quả Quả một nữ hài, đột nhiên đến gõ phòng của mình môn, lại muốn tiến vào phòng của mình, nơi này. . . Sẽ không phải là đối với mình có ý tứ chứ.

Mặc dù nói, Quả Quả tuổi còn có chút tiểu, có điều. . .

Lâm Nhất Minh trên dưới nhìn quét Quả Quả toàn thân một chút, thoát nhìn nhỏ, có điều, tựa hồ nên phát dục địa phương cũng đều phát dục, Quả Quả còn sinh như vậy đẹp đẽ, nếu như muốn phát sinh điểm chuyện tốt đẹp gì, chính mình không phải là Liễu Hạ Huệ.

Ở Lâm Nhất Minh trong lúc miên man suy nghĩ, Quả Quả đi vào gian phòng đóng cửa phòng.

Nghe được cửa phòng đóng lại âm thanh, Lâm Nhất Minh trong lòng lại là run lên, kiếp trước, hẳn nhưng là từ các loại điện ảnh bên trong, từng thấy tương tự đoạn ngắn, tiếp đó, có phải là chính là. . .

"Người là Vũ Pháp cảnh võ giả sao?" Quả Quả đột nhiên mở miệng hỏi thăm tới đến.

Lâm Nhất Minh một hồi sững sốt, xảy ra chuyện gì? Sự tình phát triển phương hướng tựa hồ cùng chính mình tưởng tượng không giống nhau, Vũ Pháp cảnh? Nàng hỏi cái này để làm gì?

Vũ Pháp cảnh, chính mình khoảng cách Vũ Pháp cảnh chênh lệch không phải là nhỏ tí tẹo, vậy cũng là chính mình chỉ có thể ngược nhìn tồn tại. Vũ Pháp cảnh võ giả, e sợ toàn bộ trần trên đều sẽ không có.

"Ta không phải Vũ Pháp cảnh võ giả." Lâm Nhất Minh trong lòng quái lạ, còn là thành thật trả lời: "Ta chỉ là một võ giả bình thường."

"Võ giả bình thường? Võ giả bình thường cũng gần như." Quả Quả nghiêm trang nói: "Ta vừa đột nhiên nhớ tới một rất lợi hại tuyệt chiêu, ta dạy cho người."

Lâm Nhất Minh sững sờ nhìn chăm chăm trước mắt bé gái, một xem ra so với mình còn nhỏ hơn bé gái, đột nhiên ở khuya khoắt chạy đến phòng của mình, bảo là muốn giao chính mình tuyệt chiêu, làm sao đều cảm giác quái dị.

Nhưng là, Quả Quả căn bản là không chờ hắn mở miệng, nói xong cũng nhấc lên hai tay.

"Chiêu này gọi là sóng to gió lớn."

Quả Quả hai tay về phía trước đẩy một cái, đột nhiên, trong phòng, đầy trời chường ảnh hiện lên, lít nha lít nhít liền quả nhiên như sóng lớn giống như vậy, mãnh liệt trùng kích.

Lâm Nhất Minh mãnh hít một hơi, mặc dù chiêu này không phải nhằm vào hắn, hắn cũng có thể cảm giác được, này đầy trời chường ảnh hạ ngột thở cảm. Nhưng là tất cả còn chưa kết thúc.

Đầy trời chường ảnh đột nhiên biến đổi, phảng phất là từng đạo từng đạo dọa người sóng lớn đánh ở to lớn đá ngầm bên trên, lăng không cuốn lên từng đạo từng đạo cao mấy trượng sóng lớn, trong không khí, càng là xuất hiện từng trận vang lên giòn giã.

"Kỳ thực, sóng to gió lớn tuy rằng tên là một chiêu, nhưng trên thực tế thượng lại có thể chia làm hai thức, một thức là sóng lớn, mặt khác một thức sóng biển, chân chính sát chiêu cũng không phải xem ra càng kinh người sóng lớn, mà là sóng biển." Quả Quả biểu diễn qua uy lực của chiêu thức sau khi, liền cho Lâm Nhất Minh giảng giải lên, nàng về mặt cũng đột nhiên trở nên lại như là một người khác lấy giống như, xem ra căn bản là không giống như là một chỉ có mười hai tuổi bé gái.

Lâm Nhất Minh có thể rõ ràng cảm giác được, chiêu thức kia ẩn chứa cường hãn uy lực, mặc dù là ở bên trong môn phái, hắn cũng từ chưa từng thấy như thế cường tuyệt chiêu.

Hắn nghe rất chăm chú, nhưng là một đêm thời gian, hắn cũng chưa hề đem này một chiêu học được. Bực này uy lực dĩ nhiên tuyệt chiêu, tuyệt không phải có thể sớm chiều trong lúc đó học được.

Đúng là lần thứ hai dùng đao nhỏ cắt ra không gian, lại hấp thu ba lần Tiên giới linh khí sau khi, hắn cảm giác khoảng cách võ đạo linh tâm lại tiến một bước. .

"Quả Quả, tiểu cô nương này thực sự quá quái dị. Xem ra so với ta còn muốn tiểu, nhưng là thực lực nhưng không thấp hơn ta, như vậy thiên phú, để ở nơi đâu đều là mấy đến thiên tài. Còn có nàng ăn thả nhưng ăn nhiều như vậy. Tối ngày hôm qua lại giáo cho mình tuyệt chiêu.

Uy lực lớn như vậy tuyệt chiêu, nàng tùy tùy tiện tiện sẽ dạy cho mình. Tuyệt chiêu này nàng là từ nơi nào học được, nàng đến cùng lại là lai lịch ra sao?"

Lâm Nhất Minh càng ngày càng cảm giác được Quả Quả thần bí, bất tri bất giác, trời đã sáng.

Hải hùng khiếp vía nhìn Quả Quả hài lòng ăn xong điểm tâm sau khi, Lâm Nhất Minh cùng đại gia rồi đi khách sạn, hướng về Mẫn Nông lương cất bước đi. Nhưng là đi tới cửa hàng, mọi người nhưng biết được. Mẫn Nông cửa hàng mở cửa doanh nghiệp thời gian hơi trễ, muốn qua một quãng thời gian mới mở cửa.

Mọi người thấy thế, cũng chỉ có thể trước tiên trở về khách sạn.

Có điều, Lâm Nhất Minh không có theo mọi người trở về khách sạn, mà là hướng về bên trong trấn, phồn hoa nhất cái kia đường phố đi đến.

Trên trấn, phồn hoa nhất trung tâm đường phố nơi trung tâm nhất, đứng sừng sững một toà diện tích rất lớn bốn tầng cao lâu, khí thế rộng rãi, đặc biệt

chối mắt.

"Thực sự là thật lớn phòng đấu giá, phòng đấu giá này, so với kiếp trước một sân thể dục cũng phải lớn hơn." Lâm Nhất Minh nhìn trước mắt này tòa lầu cao, không khỏi ở trong lòng âm thầm cảm thán một tiếng, liền cất bước đi vào.

Cái kia gọi Triệu Dong Ly gia hỏa, nợ tiền mình vẫn không có cho đây!

Cái tên này lần trước sau khi rời đi, cũng không biết là duyên có gì, vẫn chưa hề đem tiền đưa tới. Có điều, hẳn lúc trước đã nói, để hẳn tới phòng đấu giá tìm hắn đòi tiền chính là.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Sóng to gió lớn (hạ)

Chương 19: Sóng to gió lớn (hạ)

Đi vào trong phòng đấu giá, liền nhìn thấy một diện tích kinh người phòng khách.

Phòng khách hai bên, còn có này một tấm phiến cửa gỗ, thỉnh thoảng có người ra ra vào vào.

Lâm Nhất Minh mới mới vừa tiến vào phòng đấu giá, trước mắt, một đồng nghiệp trang phục người liền khom người chạy tới.

"Quý khách chào ngài, không biết quý khách, ngài là muốn có bảo vật muốn để phòng đấu giá chúng ta thay quyền bán ra, còn muốn muốn chọn bảo vật?"

"Không phải, ta là tới tìm người." Lâm Nhất Minh khoát tay áo nói: "Các người phòng đấu giá nhưng là có vị gọi Triệu Dong Ly?"

Đồng nghiệp vẻ mặt vốn là rất khách khí, nhưng là vừa nghe đến tên Triệu Dong Ly, nhất thời càng là trở nên cung kính lên: "Quý khách ngài muốn tìm Triệu đại hiệp? Thực sự là không khéo, Triệu đại hiệp đã ra ngoài hai ngày, hiện tại cũng không ở trong phòng đấu giá."

"Không đang đấu giá hành?" Lâm Nhất Minh lắc lắc đầu, xem ra chỉ có thể lần sau trở lại, có điều lấy Triệu Dong Ly danh tiếng, còn có nhìn thấy phòng đấu giá này quy mô, nghĩ đến Triệu Dong Ly cũng không đến nỗi khinh chính mình giám định phí.

Lâm Nhất Minh trong lòng thờ dài, xoay người đi ra ngoài, có thể vừa mới mới vừa đi rồi hai bước, một trận náo động thanh truyền đến. Trước mắt, trong đại sảnh, bốn, năm cái gia nô trang phục người, chen chúc một sắc mặt cực kỳ kiêu căng người thanh niên trẻ, phi thường lộ liễu hướng đi bên cạnh một cái phòng.

Mấy người vừa đi, còn một bên cao giọng la lên, như là chỉ lo người khác không nghe được bọn họ.

"Thiếu gia, ngày hôm nay là chuyên gia giám định sát hạch tháng ngày. Lần này người nhất định có thể trở thành là chuyên gia giám định!"

"Phí lời, thiếu gia làm sao có khả năng thất bại đây? Chúng ta toàn bộ thôn trấn, có thể ở ba mươi tuổi trở xuống trở thành chuyên gia giám định, cũng chỉ có chúng ta thiếu gia một người, ngoại trừ thiếu gia, ai cũng không làm nổi."

"Chờ thiếu gia trở thành chuyên gia giám định, thiếu gia tên nhất định có thể vang vọng toàn bộ thôn trấn."

Mấy người thét to, đi vào một cái phòng.

Lâm Nhất Minh nghe mấy người, hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời, mấy người đi vào bên ngoài phòng cửa nhà thượng, ba chữ lớn đập vào mi mắt.

Giám Định Minh.

Lâm Nhất Minh trong lòng hơi động, chính mình mặc dù là chuyên gia giám định, nhưng là nhưng không có Giám Định Minh ban phát chuyên gia giám định chứng minh.

Quá khứ, đi trong thôn tìm ta giám định người, có rất nhiều cũng không cho tiền. Có thể như quả ta có Giám Định Minh ban phát chuyên gia giám định chứng minh, bọn họ nhưng cũng không dám bắt nạt ta không trả thù lao. Nếu như bọn họ không trả thù lao, chính là không cho Giám Định Minh từ, sẽ

phải chịu toàn bộ Giám Định Minh truy nã.

Giám Định Minh tồn tại chính là vì bảo vệ chuyên gia giám định lợi ích, mặc dù là lợi tiểu nhân sự tình, chỉ cần liên quan đến đến chuyên gia giám định lợi ích, Giám Định Minh đều sẽ xuất thủ.

Đương nhiên, chuyện này phải cùng giám định có quan hệ, cùng giám định không quan hệ sự tình, Giám Định Minh là sẽ không xuất thủ.

Mặc kệ thấy thế nào, gia nhập Giám Định Minh đều là chỗ tốt nhiều, duy nhất cần trả giá chính là hàng năm lên một lượt chúc nhất định chi phí cho Giám Định Minh, dùng để giữ gìn Giám Định Minh chỉ tiêu hàng ngày. So với gia nhập Giám Định Minh có thể được che chở tới nói, những này nộp lên trên chi phí không đáng nhắc tới.

Nếu ngày hôm nay vừa vặn là Giám Định Minh sát hạch tháng ngày, vậy mình vì sao không tham gia sát hạch.

Lâm Nhất Minh xoay người lại, đi vào Giám Định Minh bên trong gian phòng. Vừa đi vào phòng, hắn mới phát hiện, tuy rằng bên ngoài xem ra, những này gian phòng đều rất không nổi bật, nhưng là đi vào trong đó mới phát hiện, những này gian phòng so với tưởng tượng lớn hơn rất nhiều.

Người trong phòng này cũng không phải rất nhiều, ngoại trừ cái kia Lưu công tử cùng mấy cái gia nô cùng với Giám Định Minh người ở ngoài, cũng chỉ có hai người, Lâm Nhất Minh đi vào trong phòng, cũng không có ai chủ động bắt chuyện hắn.

Hai mắt ở trong phòng nhìn quét một vòng, Lâm Nhất Minh hướng đi ngồi ở một tấm hắc cái bàn gỗ sau nam tử.

Nghe có người đi vào, nam tử kia cũng không ngẩng đầu lên, tiện tay liền ném ra một cục bài, hướng về bên cạnh chỉ tay nói: "Đến sát hạch chuyên gia giám định? Chính mình quá khứ xếp hàng."

Dứt lời nam tử đầu một thấp, tiếp tục nằm ở trên bàn.

Lâm Nhất Minh cũng không để ý lắm, đi tới một bên, bắt đầu bắt đầu chờ đợi.

Tuy là hắn chờ đợi, rất nhanh, trong phòng lục tục lại tới nữa rồi năm cái đến đây sát hạch chuyên gia giám định người.

Lại chờ đợi thời gian một nén nhang, cửa phòng lần thứ hai bị mở ra, có điều lần này không phải bên ngoài môn, mà là bên trong môn.

Một hoa giáp lão nhân ở hai cái ngoài năm mươi tuổi ông lão làm bạn hạ, đi vào trong phòng, phía sau bọn họ còn theo mấy người, trong tay cầm một trong suốt, xem ra cùng xúc xúc không xê xích bao nhiêu viên cầu.

Theo lão nhân xuất hiện, nguyên bản nằm lên bàn nam tử cường đẩy lên thân thể, đứng qua một bên.

Ông lão từ phía sau mấy người trong tay tiếp nhận viên cầu, tự mình đặt ở trên bàn, sau đó xem nam tử một chút: "Ngày hôm qua ngươi cũng mệt mỏi, chuyện kể tiếp liền giao cho chúng ta đi. Ngươi đi về nghỉ ngơi trước đi."

Ông lão nói xong, ánh mắt rơi xuống mọi người trên người, trầm giọng nói: "Nếu là đến sát hạch chuyên gia giám định, như vậy nghĩ đến sát hạch chuyên gia giám định quy củ đại gia cũng đều biết, không biết, vậy thì đi cho ta. Phía dưới, bắt đầu sát hạch."

Ông lão vừa dứt lời hạ, mọi người phân biệt đi lên phía trước, mỗi người chọn lựa một cái vòng tròn cầu.

Giờ tay đặt tại trong suốt viên cầu thượng, nhất thời, viên cầu sáng ngời, dưới đáy bị nhuộm thành màu lam nhạt.

Chuyên gia giám định sát hạch, duy nhất tiêu chuẩn chính là sát hạch tinh thần bao nhiêu, mà trước mắt cái này viên cầu chính là kiểm tra lực lượng tinh thần đạo cụ. Chỉ cần đem tinh thần lực của mình đưa vào trong đó, cái này viên cầu sẽ toả sáng.

Lâm Nhất Minh không có cùng những khác chuyên gia giám định trao đổi qua, cũng không biết những khác chuyên gia giám định thực lực làm sao, đứng lại sau khi, hắn không có động tác, mà là hướng bốn phía nhìn lại. .

Này vừa nhìn nhất thời phát hiện, phần lớn người, đưa vào lực lượng tinh thần sau, quả cầu này dĩ nhiên chỉ là sáng ngấn ấy, nói rõ tinh thần của bọn họ lực thực sự là có hạn.

Lâm Nhất Minh chỉ là âm thầm suy tư, nhưng là chu vi, nhưng là có mấy người trực tiếp liền mở miệng nói chuyện.

"Liền điểm ấy lực lượng tinh thần cũng tới sát hạch, còn chưa đủ mất mặt."

"Người này khả năng chính là đến cho chúng ta tìm thú vui, ha ha."

"Tìm thú vui, vậy cũng đừng ở chỗ này cho chúng ta lãng phí thời gian a."

Cái kia mấy cái tùy tùng cái gì Lưu thiếu gia mà đến gia nô, không kiêng dè chút nào lớn tiếng kêu la, một mặt trào phúng nhìn kiểm tra mọi người.

Lâm Nhất Minh nhìn mấy người một chút, lại nhìn một chút cái kia phụ trách kiểm tra người, phát hiện ông lão kia cũng không có nói quát bảo ngưng lại ba người thiếu niên. Lúc này, hắn đột nhiên vang lên, lúc trước chính mình nhìn thấy một quyển sách bên trong, viết chuyên gia giám định tạt ký.

Có chút chuyên gia giám định sát hạch thời điểm, phụ trách sát hạch chuyên gia giám định, xưa nay sẽ không quản sát hạch hiện trường trật tự, dưới cái nhìn của bọn họ, chuyên gia giám định sát hạch tiêu chuẩn có chút thấp. Thế nhưng, nếu như có thể ở người khác dưới ảnh hưởng, còn có thể sát hạch thành công, đó mới miễn cưỡng có thể được cho là chuyên gia giám định.

Xem ra, chính mình lần này gặp phải, chính là như vậy một chuyên gia giám định.

Lần này tới sát hạch người có chín người, có thể tới nơi này tham gia sát hạch, hiển nhiên đều là tới chính mình có lòng tin người, nhưng là những người này, phần lớn có thể nhiễm viên cầu tích, cũng chỉ có nửa thành khoảng chừng : trái phải, này rõ ràng không đạt tới chuyên gia giám định tiêu chuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Đại chuyên gia giám định (thượng)

Chương 20: Đại chuyên gia giám định (thượng)

"Một đám vô dụng, xem bốn thiếu gia." Lưu thiếu gia một mặt xem thường nhìn quét mọi người một chút, nhấc đặt tại viên cầu thượng, tuy động tác của hắn, viên cầu rất nhanh bị nhuộm thành màu xanh lam, hơn nữa diện tích không ngừng tăng trưởng, rất nhanh đạt đến vừa thành : một thành trình độ.

"Hả?" Một bên, phụ trách tham gia sát hạch cái kia hoa giáp ông lão cùng phía sau hắn hai người tinh thần đột nhiên chấn động, trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng ạch nhìn phía Lưu thiếu gia.

"Vừa thành : một thành, vừa thành : một thành lực lượng tinh thần, liền có thể trở thành là sơ cấp chuyên gia giám định. Tuy rằng không biết người này tuổi bao lớn, nhưng là vừa nhìn liền biết chắc không tới ba mươi tuổi."

"Đúng đấy, làm sao thôn trấn đã rất nhiều năm không từng ra như thế tuổi trẻ chuyên gia giám định."

Ba cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, tiếp tục nhìn phía Lưu thiếu gia, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Lưu thiếu gia tiếp tục rót vào lực lượng tinh thần, dần dần, hắn trước người quả cầu ánh sáng bị nhiễm lam tích lại tăng lên một điểm, này mới ngừng lại.

"Vừa thành : một thành hai, hắn này lực lượng tinh thần so với chúng ta chính mình bồi dưỡng đệ tử đều mạnh hơn, nếu đem hắn chiêu vào, lại tỉ mỉ giáo dục một phen, năm nay giám định đại hội, chúng ta cũng có thể hãnh diện một phen."

Một ông già hô khẽ một tiếng, bên người hai vị hai cái ông lão cũng là rất tán đồng gật gật đầu.

Mà vào lúc này, phía dưới, Lưu thiếu gia mấy cái gia nô, đi liền bắt đầu la lên lên.

"Thiếu gia quả nhiên là lợi hại nhất."

"Vẫn là thiếu gia lợi hại, người xem bọn họ, nào có một có thiếu gia lợi hại."

"Chính là, mau nhìn, còn có cái gia hòa, hắn quả cầu ánh sáng liền màu sắc cũng không có thay đổi. Không thay đổi màu sắc, vậy nếu không có lực lượng tinh thần đi, chẳng lẽ là cái kẻ ngu si?"

Lưu thiếu gia một thủ hạ đột nhiên chỉ vào Lâm Nhất Minh bắt đầu kêu gào, theo hắn kêu gào, ánh mắt của mọi người cũng đều rơi xuống Lâm Nhất Minh trên người.

"Xem tiểu tử này quần áo, đây là trong thôn đến đi. Báo đất, nhanh lên một chút trở về đi thôi, nơi này không phải người có thể chờ địa phương."

"Đừng ở chỗ này lãng phí đại gia môn thời gian, nhanh lên một chút cút đi. Báo đất còn muốn thành chuyên gia giám định, làm giấc mộng đẹp của người đi thôi."

Từng tiếng tràn ngập xem thường âm thanh từ Lưu thiếu gia mấy cái gia nô trong miệng phát sinh.

Lâm Nhất Minh không nói gì, mà là đi tới pha lê cầu trước, giờ tay xoa bóp đi tới.

Tay vừa mới vừa mới ấn tới pha lê cầu thượng, nhất thời, một đạo tia sáng chói mắt đột nhiên sáng lên, cả phòng cũng biến thành trở nên sáng ngời.

Trong suốt pha lê cầu thượng, chỉ ít một nửa tích bị nhuộm thành màu xanh lam.

"Cái gì!"

"Một nửa!"

"Dĩ nhiên có nhiều như vậy, ta không có nhìn lầm đi!"

"Cái này không thể nào, cái này không thể nào!"

"Đây chính là năm phần mười a. Có thể làm cho vừa thành : một thành biến sắc, vậy thì là sơ cấp chuyên gia giám định, có thể làm cho bốn phần mười một bên màu sắc là trung cấp chuyên gia giám định, có thể làm cho sáu phần mười màu sắc thay đổi chính là cao cấp chuyên gia giám định, hẳn dĩ nhiên nhiễm năm phần mười, nói như vậy, hẳn đã là trung cấp chuyên gia giám định."

"Người này xem ra, mới mười lăm, mười sáu tuổi đi, làm sao như thế lợi hại!"

Trong nháy mắt, cả phòng bên trong, còn lại chỉ có thán phục thanh.

Vừa còn chuyện cười Lâm Nhất Minh mấy người, kinh hãi há hốc miệng ba, không thể tin tưởng nhìn hình ảnh trước mắt. Toàn bộ báo đất dĩ nhiên có nhiều như vậy lực lượng tinh thần, sẽ không là kiểm tra lực lượng tinh thần kiểm tra thủy tinh hồng rồi đi.

Lưu thiếu gia đầy mặt không tin nhìn chằm chằm Lâm Nhất Minh, người này nơi nào nhô ra, còn trẻ như vậy, làm sao có thể có như thế cường lực lượng tinh thần đây? Tại sao chính mình xưa nay chưa từng nghe nói người này?

Ngày hôm nay rõ ràng là chính mình biểu hiện thời cơ, làm sao liền đi ra một người như vậy.

Một bên, vẫn vẻ mặt hồ hững hờ chuyên gia giám định một hồi thẳng tắp thân thể, hai mắt sáng quắc nhìn phía Lâm Nhất Minh.

Phụ cận hai cái lão chuyên gia giám định tâm cũng không ngừng đập trùng kịch liệt.

Lâm Nhất Minh không ngừng đưa vào tinh thần lực của mình tiến vào trong suốt pha lê cầu bên trong, mãi đến tận cảm thấy đại não có chút mê muội, hẳn mới ngừng lại, sau đó lưu lại một cái tay đỡ quả cầu ánh sáng, bắt đầu nghỉ ngơi lên. Hẳn tay cũng không thể rời đi quả cầu ánh sáng, vừa rời đi, quả cầu ánh sáng kia nhưng là khôi phục bình thường màu sắc.

Khoảng chừng nghỉ ngơi hơn mười cái hô hấp thời gian, Lâm Nhất Minh đứng dậy, lần thứ hai đưa vào lực lượng tinh thần.

Theo lực lượng tinh thần truyền vào, quả cầu ánh sáng thượng, nguyên bản đỉnh chỉ tăng trường ánh sáng màu lam lần thứ hai lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu tăng trường.

"Cái gì? Dĩ nhiên lại gia tăng rồi."

"Ta không có nhìn lầm chứ? Hẳn vừa rõ ràng đều không có lực lượng tinh thần, làm sao mới nghỉ ngơi như thế một chút thời gian, liền lại có lực lượng tinh thần?"

"Này tốc độ khôi phục cũng quá nhanh đi, xưa nay chưa từng nghe nói có cái nào chuyên gia giám định, có nhanh như vậy tốc độ khôi phục."

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, so với vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh quả cầu ánh sáng màu sắc nhiễm bình thường còn kinh ngạc hơn.

Một bên, ba cái đến chuyên gia giám định từ lâu không bình tĩnh thân thể đều lay động lên, nhìn Lâm Nhất Minh ánh mắt, lại như là tắc tị mị mị nhìn thấy hi thế trần báo, sắc bên trong sói đối nhìn thấy tuyệt thế mỹ nữ.

Lâm Nhất Minh nghe được lời của người khác cười thầm trong lòng, hay là chính mình linh hồn xuyên qua duyên cớ, lực lượng tinh thần không chỉ có mạnh hơn người khác rất nhiều rất nhiều, khôi phục tốc độ càng là kinh người nhanh.

Lâm Nhất Minh như vậy như vậy, không ngừng đưa vào, sau đó một hồi nghỉ ngơi nữa, dần dần, trong phòng tất cả mọi người mất cảm giác.

Tiểu tử này đều lặp lại bảy, tám lần, lại vẫn có thể đưa vào lực lượng tinh thần, hơn nữa mỗi lần hồi phục thời gian, đều không phải rất dài.

Tiểu tử này hồi phục lực lượng tinh thần tốc độ cũng quá nhanh đi.

Rốt cục, ở lần thứ mười thời điểm, Lâm Nhất Minh triệt để đem toàn bộ pha lê cầu đều nhuộm thành màu xanh lam, này mới ngừng lại.

"Giám định đại sư!"

Trong phòng, cũng không biết ai trước tiên la lên một tiếng, khản đón lấy, tất cả mọi người, cũng không nhận được kinh ngạc thốt lên lên.

Giám định đại sư, chỉ có giám định đại sư mới có thể đem kiểm tra giám định cầu toàn bộ nhuộm thành màu xanh lam, mà giám định đại sư, toàn bộ trên

trần cũng chỉ có một, chính là trước mắt vị này phụ trách kiểm tra ông lão.

Trước mắt, cái này từ nông thôn nông thôn đến tiểu tử, dĩ nhiên là giám định đại sư!

Tiểu tử này xem ra cũng chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi đi, như thế tuổi trẻ giám định đại sư, quả thực nghe đều chưa từng nghe nói.

Không chỉ là người bên cạnh, chính là mấy cái chuyên gia giám định cũng có chút không thể tin tưởng, trước mắt người này đúng là giám định đại sư? So với bọn họ đều lợi hại hơn tồn tại? Một mười lăm, mười sáu tuổi hài tử, so với bọn họ càng thêm lợi hại?

Trong lúc nhất thời, toàn bộ giám định bên trong phòng, từ vừa mới bắt đầu náo động, liền yên tĩnh phi thường. .

Một lúc lâu phụ trách sát hạch hoa giáp ông lão tăng hắng một cái sau, mở miệng nói rằng: "Chư vị đều đi về trước đi, hai người các ngươi, theo chúng ta đi."

Ông lão chỉ chỉ cái kia Lưu công tử cùng Lâm Nhất Minh xoay người mang theo đồng đạo chuyên gia giám định đi vào mặt khác một gian phòng bên trong.

Lâm Nhất Minh lập tức cùng Lưu công tử theo đi vào.

"Hai vị cứ việc tọa."

Ông lão chờ Lâm Nhất Minh cùng Lưu công tử phân biệt sau khi ngồi xuống, lập tức từ trong tay lấy ra hai tấm chỉ đưa cho hai người: "Ta là Giám Định Minh ở phong kiều trần phân quản hội trưởng, không cảm thấy chịu thiệt, các ngươi có thể gọi ta một tiếng Tần lão. Các ngươi trước tiên điền một hồi quan với các ngươi tin tức của chính mình, chờ ta đăng ký vào sách sau, mới có thể cho các ngươi phân phát chúc cho chúng ta Giám Định Minh ngọc bội."

Lâm Nhất Minh tiếp nhận trang giấy, lập tức trảm đã nghiền tốt mực nước, ở trên tờ giấy viết lên. Chỉ là điền một hồi tư liệu thôi, này không có gì hay kỳ quái. Kiếp trước thời điểm, trên địa cầu mặc kệ làm món đồ gì, hầu như cũng là muốn điền tư liệu.

Không một chút thời gian, Lâm Nhất Minh liền điền thật tư liệu, đưa cho ông lão.

Chỉ là không biết làm sao, hắn xem Tần lão ánh mắt, đều là cảm giác là lạ, ánh mắt này so với trước, xem ánh mắt của chính mình, không biết hiện lãnh bao nhiêu lần.

Mặc dù mình đã trở thành giám định đại sư, tuy nhiên không cần như vậy đi.

Lâm Nhất Minh cảm giác lão giả trước mắt có chút quái lạ.

Chờ một bên Lưu công tử cũng đem hân tư liệu điền xong xuôi, giao cho ông lão.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vù Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Đại chuyên gia giám định (hạ)

Chương 21: Đại chuyên gia giám định (hạ)

Tần lão tăng hắng một cái, mở miệng nói: "Chúc mừng các ngươi, các ngươi đã trở thành chân chính chuyên gia giám định. Chúng ta trên trần, đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện trẻ tuổi như vậy chuyên gia giám định, hai người các ngươi đều là hiếm thấy một cái thiên tài."

Lưu công tử nghe Tần lão, làm sao nghe làm sao cảm giác khó chịu. Nếu như không có bên cạnh tên tiểu tử kia, xưng hô chính mình là thiên tài, chính mình không chỉ có sẽ không cảm giác khó chịu, còn có thể phi thường tự hào. Có thể trước mắt, bên cạnh tên tiểu tử kia tuổi càng nhỏ hơn, cũng đã là giám định đại sư.

Như vậy ở ngay trước mặt hân, nói mình là trời mới, này không phải đánh mặt của mình à.

Lưu công tử hai mắt trừng một bên tiểu tử một chút, trong lòng tràn ngập oán hận. Nếu như không phải tên tiểu tử này, chính mình chính là ngày hôm nay tối có danh tiếng người, có thể có tiểu tử này, chính mình tính là gì?

Nhắc tới trẻ tuổi thiên tài chuyên gia giám định, người khác chỉ sẽ nghĩ tới tiểu tử kia, chính mình trái lại thành lá xanh!

Ở Lưu công tử oán hận trong ánh mắt, Tàn lão tiếng nói xoay một cái tiếp tục mở miệng nói: "Nói đến cũng đủ mất mặt, kỳ thực ở chúng ta Giám Định Minh bên trong, hàng năm đều sẽ có một chuyên gia giám định trẻ giải thi đấu. Phàm là ba mươi tuổi trở xuống chuyên gia giám định cũng có thể đại biểu mỗi cái trong trấn Giám Định Minh xuất chiến thi đấu. Nhưng là trấn chúng ta thượng, đã có thật nhiều năm, chưa từng sinh ra tuổi trẻ chuyên gia giám định. Những năm này, mỗi một giới chuyên gia giám định trẻ thi đấu, trấn chúng ta đều không có tham gia.

Cũng còn tốt, năm nay rốt cục ra hai người các ngươi, chúng ta cũng có thể hãnh diện một cái. Còn có mười tháng, lần đầu tiên chuyên gia giám định trẻ giải thi đấu sẽ cử hành, ta nghĩ đề hai người các ngươi đại biểu chúng ta trấn tham gia, các ngươi sẽ không có ý kiến chứ."

Lâm Nhất Minh không nói gì, Lưu thiếu gia nhưng là sắc mặt khó coi gât gât đầu, một trận tham gia thi đấu tiêu chuẩn chỉ có một, Giám Định Minh người lại nói hai người bọn họ chuẩn bị, hiện tại là cảm chính mình làm dự bị binh đến dùng.

Nhưng nếu không có tên tiểu tử kia, chính mình sẽ làm dự bị binh? Không nghĩ ngờ chút nào, chỉ có lời của mình, mình nhất định sẽ đại biểu trấn tham gia thi đấu. Đến thời điểm trong trấn đấu, lại thu được một tốt tiêu chuẩn, sau khi trở về, tên của chính mình tất nhiên sẽ truyền khắp toàn trấn.

"Hà?"

Đột nhiên, chính nhìn Lâm Nhất Minh diên tư liệu được Tàn lão khẽ ồ lên một tiếng, ngẩng đầu lên, tràn đầy kinh ngạc nhìn Lâm Nhất Minh hỏi: "Ngươi gọi Lâm Nhất Minh?"

"Không sai, ta là gọi Lâm Nhất Minh." Lâm Nhất Minh trên mặt cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, tên của chính mình không có đặc biệt gì đi.

Tàn lão bên cạnh hai cái chuyên gia giám định cũng là một mặt kỳ quái.

"Tàn lão, làm sao? Lâm Nhất Minh danh tự này, có đặc biệt gì sao?"

Hai người thoại vừa mới mới vừa hỏi ra lời, sau một khắc, bọn họ tựa hồ liền phản ứng lại.

"Lâm Nhất Minh, là người chuyên gia giám định kia?"

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến mấy người, nhất thời hiểu được, những người này nên đều nghe nói tên của chính mình. Dù sao mình trước đây tuy rằng không có kiện vào Giám Định Minh, tuy nhiên giám định qua rất nhiều thứ, tính được là có chút danh tiếng, những người này đều là chuyên gia giám định, cùng mình là đồng hành, bọn họ biết mình, đến là không có gì hay kỳ quái.

"Quả nhiên là ngươi." Tàn lão cảm Lâm Nhất Minh diên tư liệu chỉ, cất tiếng cười to lên: "Chúng ta đã sớm nghe nói qua ngươi tên tuổi. Chỉ là vẫn không có nhìn thấy ngươi, thậm chí chúng ta đều cân nhắc qua mấy ngày đi thôn các ngươi từ, yêu mời ngươi tới trấn trên tham gia một hồi chuyên gia giám định sát hạch. Không nghĩ tới, chúng ta vẫn không có mời ngươi, chính ngươi trước hết đến rồi. Nguyên lai chúng ta vẫn liền biết ngươi, chỉ là không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên trẻ tuổi như vậy, thực sự quá kinh người."

Lưu thiếu gia nghe Tàn lão khen, càng nghe, sắc mặt càng là khó coi, cuối cùng đều đã biến thành tái nhợt tái nhợt.

Đột nhiên, ngay ở mấy người trò chuyện thời điểm, ngoài cửa phòng, tiếng gõ cửa vang lên.

Tàn lão bất mãn liếc nhìn cửa, thu hồi Lâm Nhất Minh diên trang giấy, nhàn nhạt nói tiếng tiến vào.

Lập tức cửa phòng bị người đẩy ra, đi vào một phòng đấu giá trang phục người.

"Tàn lão." Người này vừa đi vào phòng, lập tức quay về lão Tàn lão lộ ra một có chút nịnh nọt khuôn mặt tươi cười: "Phòng đấu giá chúng ta hội chủ đề cho ta tới hỏi một chút chứ vị nghỉ ngơi làm sao? Là không phải có thể đi cho giám định?"

Lão Tàn lão mặt một hồi khoa đi: "Nghỉ ngơi tốt? Mới thời gian ngắn như vậy, chúng ta làm sao có khả năng nghỉ ngơi tốt? Hôm nay chúng ta là không cách nào cho các ngươi giám định, muốn giám định, chỉ có thể chờ đợi đến ngày mai."

"Ngày mai, này có thể không kịp." Đến sắc mặt người sốt sáng nói: "Này một cái bảo vật là chúng ta buổi đấu giá thượng, lập tức sẽ tiến hành bán đấu giá, hiện tại sẽ chờ giám định đây? Nếu như hôm nay không cách nào giám định ra đến, phòng đấu giá chúng ta danh dự tổn thất nhưng lớn rồi. Tàn lão, ngài nhìn có thể hay không giúp đỡ, cũng chỉ giám định một cái bảo vật."

"Không được, nửa cái cũng không được." Tàn lão nhìn đối phương tám kia cầu xin mặt, nhưng là phi thường thẳng thắn cự tuyệt nói: "Mấy người chúng ta chuyên gia giám định, hôm qua mới vừa lên thủ giám định một cái bảo vật, tiêu hao rất lớn, ngày hôm nay tuyệt đối hoàn không tới được. Nếu mạnh mẽ giám định, chuyện này quả là chính là lấy mạng chúng ta."

Người đến biết, Tàn lão lời đã nói đến đây cái mức, có thể thấy được hẳn xác thực không phải qua loa, nhưng là phòng đấu giá cũng là thật sự vội vã cần người đến giám định bảo vật. Hết cách rồi, hẳn chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt, cầu khẩn nói: "Lão hội trưởng, ngài giao thiệp rộng, ngài nhìn có không có biện pháp khác, hoặc là có cái gì có thể đề cử người, cho chúng ta giám định hạ bảo vật. Món bảo vật này thật sự rất gấp."

"Cái này. . ." Tàn lão trầm ngâm lên, ánh mắt trong lúc lơ đãng, nhìn thấy ngồi ở đối diện Lâm Nhất Minh, hai mắt nhất thời sáng ngời đối mặt Lâm Nhất

Minh, vừa mở miệng liền đem Lâm Nhất Minh đem hất đặt tới đồng dạng vị trí.

"Nhất Minh a, ta vừa xem ngươi kiểm tra, xem ngươi khôi phục tốc độ phi thường kinh người, tuổi trẻ chính là tốt. Ta nghĩ ngươi hiện tại nên đã nghỉ ngơi tốt đi."

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến Tàn lão, nhất thời liền rõ ràng Tàn lão muốn làm gì nhưng là hắn cũng không muốn lừa dối người, liền gật đầu một cái nói: "Không sai, ta hiện tại đã khôi phục được rồi."

Tàn lão tuy rằng đã sớm nghĩ đến, Lâm Nhất Minh nên gần như hoàn toàn khôi phục, nhưng là chính tai nghe được Lâm Nhất Minh thừa nhận, trong lòng vẫn là không khỏi cảm thán lên, này tốc độ khôi phục thật là khiến người ta ước ao.

Quay đầu, nhìn phía một bên phòng đấu giá người, Tàn lão chậm rãi mở miệng nói: "Bên cạnh ngươi vị tiểu hữu này, hắn là vừa thông qua chúng ta Giám Định Minh sát hạch chuyên gia giám định, có thể do hắn đi vào giám định."

"Hắn?" Người đến quay đầu nhìn Lâm Nhất Minh một chút, do dự một chút, vẫn còn có chút không tin nhiệm mở miệng nói: "Hắn xem ra còn trẻ như vậy, hắn được không? Món bảo vật này, nhưng là lần đầu giá này sẽ thượng báu vật."

"Có ý gì!" Tàn lão vừa nghe đến người đến nghi vấn Lâm Nhất Minh, một đôi râu mép nhất thời một quyết, hoa râu lông mày cũng cao cao trướng lên, Lâm Nhất Minh nhưng là hắn đề cử người, nghi vấn Lâm Nhất Minh, này không phải là nghi vấn hắn?

"Hắn không được? Nếu như hắn không được, toàn bộ phong kiều trần người cũng tìm không ra một người, có thể giám định ra món bảo vật này đến. Hắn nhưng là giám định đại sư, giám định đại sư đều giám định không ra bảo vật, các người chỉ có thể đi trong thành tìm người."

"Giám định đại sư!" Người đến một hồi ngây người, trước mắt thiếu niên này dĩ nhiên là cái giám định đại sư, hắn mới bao lớn a? Xem ra cũng là mười lăm, mười sáu, mười bảy dáng vẻ, như thế tuổi trẻ chính là giám định đại sư? Toàn bộ trần trên, cũng chỉ có Giám Định Minh ở trong trần phân hội Tàn lão là giám định đại sư, nhưng là Tàn lão, đó là hơn năm mươi tuổi thời điểm, mới trở thành giám định đại sư.

Tên tiểu tử trước mắt này, như thế tuổi trẻ liền trở thành giám định đại sư, đây cũng quá đáng sợ đi.

Nếu như là người khác nói cho hắn, thiếu niên này là giám định đại sư hắn nhất định sẽ không tin tưởng, nhưng là Tàn lão lấy thân phận của Giám Định Minh đoạn sẽ không ăn nói ba hoa nói lung tung, Tàn lão nói hắn là giám định đại sư, vậy thì nhất định đúng rồi.

Giám định đại sư, cái kia địa vị nhưng là khá cao, đặc biệt là phòng đấu giá, càng là muốn cùng chuyên gia giám định giữ gìn mối quan hệ, không có tốt chuyên gia giám định, như vậy liền đứt khoát mở ra cái khác phòng đấu giá.

Người đến nghĩ tới đây, vội vã khom lưng hướng về phía Lâm Nhất Minh hành lễ: "Vị đại sư này, tiểu nhân vừa đường đột, kính xin đại sư lượng lớn không muốn cùng tiểu nhân tính toán."

Lâm Nhất Minh trừng người này khẽ mỉm cười, biểu thị không ngại. Lấy chính mình tuổi, bị nghi ngờ không thể bình thường hơn được, trước chính mình cho người khác giám định thời điểm, liền không ít bị nghi ngờ.

Tàn lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh vẻ mặt, trong lòng âm thầm than thở, bằng chừng ấy tuổi lại là một giám định đại sư, vừa người khác xem thường, nhưng mặt không biến sắc, đừng người nói xin lỗi, cũng rất đại độ tiếp nhận rồi, coi là thật là không quan tâm hơn thua, bằng chừng ấy tuổi, có thể làm được như vậy, thực sự là không dễ.

Trong lòng cảm thán một tiếng, Tàn lão sắc mặt hiền lành nhìn Lâm Nhất Minh nói: "Ngươi xem, ngươi đi một chuyến, đi giúp bọn họ giám định một hồi làm sao?"

Lâm Nhất Minh cười lắc lắc đầu, lần này đến trên trần, chính là vì đòi lương thực. Chính mình bởi vì thuận tiện tới tham gia sát hạch, đã làm lỡ một quãng thời gian, lại đi giám định, cái kia lại muốn làm lỡ không ít thời gian, cho nên mới từ chối giám định.

Tàn lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh lắc đầu, hơi kinh ngạc một hồi, lập tức mở miệng nói: "Như vậy, Nhất Minh. Lần này giám định, chúng ta Giám Định Minh không lại thu lấy đánh thành, hết thảy giám định đoạt được, chúng ta toàn bộ cho ngươi làm sao?" Ngày hôm nay việc này, nói đến cũng trách bọn họ. Bọn họ đang đấu giá hành có lớn như vậy nhà, tự nhiên là muốn làm một ít chuyện.

Phòng đấu giá hết thảy bảo vật giám định, xưa nay đều là do bọn họ phụ trách, đương nhiên, phòng đấu giá cũng sẽ trả tiền cho bọn họ. Hiện tại, bởi vì bọn họ ngày hôm qua tập thể giám định một cái bảo vật, khiến ngày hôm nay không cách nào lại giám định, để trong lòng hắn rất là băn khoăn. Vì lẽ đó, hắn cũng muốn tận lực bù đắp, lúc này mới nói ra không muốn đánh thành đến.

Cho tới một bên Lưu Đại ít, một vừa đặt đến sơ cấp chuyên gia giám định người, tự nhiên không thể hi vọng.

Lâm Nhất Minh nghe tiếng vẫn cứ lắc lắc đầu.

Xem đến nơi này, Tàn lão trầm mặc chốc lát, nhìn thấy Lâm Nhất Minh mặc quần áo, lập tức tiếp tục mở miệng nói: "Nhất Minh a, lần này giám định bảo vật, nhưng là buổi đấu giá thượng từ đầu bảo vật. . Giám định phí cũng sẽ không thấp, tuy rằng ta còn chưa từng nhìn thấy, thế nhưng ta dùng người cách cho ngươi bảo đảm, món bảo vật này giám định phí, ít nhất cũng có hai trăm lạng bạc ròng."

"Ít nhất hai trăm lạng?" Lâm Nhất Minh một hồi đề ngẩng đầu lên, nếu như đúng là hai trăm lạng bạc ròng, cái kia đúng là không thiếu, vậy cũng là có thể

mua không ít lương thực, hơn nữa càng đầy đủ để bọn họ lúc trở về đi đại lộ. Còn có, Quả Quả cái kia ăn vặt hàng, này hai trăm lạng bạc ròng có thể đường Quả Quả một trận.

Tần lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh động lòng, lập tức tăng mạnh giọng nói: "Không sai, nếu như là phổ thông bảo vật, bọn họ cũng sẽ không phí lớn như vậy hoảng hốt."

"Được, đã như vậy, như vậy ta đi." Lâm Nhất Minh gật gật đầu biểu thị đồng ý.

Mất thấy Lâm Nhất Minh đồng ý, Tần lão hiểu ý nở nụ cười, đồng thời lấy ra một khối ngọc bội còn có hai cái trường bào màu đỏ đưa tới: "Đây là tượng trưng người đại chuyên gia giám định thân phận quần áo cùng ngọc bội."

Lâm Nhất Minh tiếp nhận quần áo cùng ngọc bội, khinh khê nhìn lướt qua.

Ngọc bội ngọc chỉ là một khối phổ thông ngọc thạch, nghĩ đến cũng bình thường, tuy rằng chuyên gia giám định nhân số ít, thế nhưng phóng tầm mắt toàn bộ Đại Bàng Vương triều, vậy cũng là không ít số lượng, nếu dùng thượng đẳng ngọc bội, như vậy Giám Định Minh không biết muốn xài bao nhiêu tiền.

Ngọc bội ngọc chất mặc dù bình thường, nhưng là điêu khắc nhưng là rất tinh tế. Ở ngọc bội một mặt, là Đại Bàng Vương triều tiêu chí, một con giương cánh bay cao Côn Bằng chim lớn; một mặt khác, nhưng là Giám Định Minh tiêu chí một con phăng phất có thể thấy rõ vạn vật con mắt, ở này con mắt một bên còn có bốn cái không lớn không nhỏ tự, đại chuyên gia giám định.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Thần bí hội trưởng (thượng)

Chương 22: Thần bí hội trưởng (thượng)

Đem ngọc bội treo ở bên hông, lập tức thu cẩn thận quần áo, Lâm Nhất Minh theo phòng đấu giá người một đường hướng về bên trong phòng đấu giá bộ đi đến.

Hai người một đường quẹo trái quẹo phải, trực chuyển Lâm Nhất Minh đều có chút say xe sau khi, lúc này mới đứng ở bốn chiếc một cửa phòng.

Tuy rằng chỉ có Lâm Nhất Minh một người, nhưng là phòng đấu giá người vẫn là cung kính dị thường đi tới cửa gian phòng, nhẹ nhàng dùng tay gõ hai lần môn, cực kỳ cung kính nói: "Hội chủ, giám định đại sư đã đến rồi."

"Hừm, xin mời đại sư vào đi."

Trong phòng, một phi thường có từ tính âm thanh truyền ra, thanh âm này nghe tới, không chỉ có không có cái gì uy nghiêm, thậm chí còn mang theo một ít ôn hòa tâm ý.

"Đại sư, bảo vật ở hội chủ nơi đó, tiếp đó, liền phiên phức đại sư." Mang theo Lâm Nhất Minh đến người lui sang một bên, hiển nhiên là không chuẩn bị tiến vào phòng bên trong.

Lâm Nhất Minh gật gật đầu, nhưng trong lòng là âm thầm nghĩ tới, lần này cần giám định bảo bối, xem ra quả nhiên là không bình thường, nếu không thì cũng sẽ không chuyên môn đặt ở hội chủ nơi này.

Theo răng rắc một tiếng tiếng đóng cửa, Lâm Nhất Minh đi vào trong phòng, mi mắt bên trong, một khoanh chân ngồi ở hồ giường bên trên người tu luyện ánh đập vào mi mắt bên trong.

Thấy rõ người này đáng vẻ, Lâm Nhất Minh không nhịn được miệng lớn kinh ngạc thốt lên lên: "Cực vũ ngàn cảnh!"

Trước mắt người này, theo hần hô hấp, bốn phía không khí, cũng tựa hồ theo hơi nhảy lên, hoặc là nói là, hần hô hấp theo bốn phía không khí đang nhảy nhót, hần đã cùng tất cả xung quanh đều hòa làm một thể.

Hơn nữa, chính mình từng thấy nửa ngàn người cực cảnh cao thủ, trước mắt người này, tu vi hiển nhiên cao hơn nữa, như vậy chỉ có thể là cảnh giới càng cao hơn cực vũ ngàn cảnh.

Trước mắt người này dĩ nhiên là cái cực vũ ngàn cảnh, chuyện này thực sự quá kinh người.

Lâm Nhất Minh cảm giác đầu óc của chính mình cũng phải có chút không phản ứng kịp, cực vũ ngàn cảnh, đó là nhân vật cỡ nào! Toàn bộ Đại Bàng Vương triều bên trong, mạnh nhất võ giả chính là cực vũ ngàn cảnh!

Một nhân vật như vậy, làm sao sẽ ở phong kiều trấn mở một phòng đấu giá đây?

Mặc dù nói phong kiều trấn cũng là một thôn trấn lớn, càng là có hơn một nghìn cái làng, nhưng so với cực vũ ngàn cảnh thân phận tới nói, căn bản là không đáng nhắc tới.

Cực vũ ngàn cảnh, đó là có thể trường mệnh ngàn năm tồn tại, càng là có thể đơn độc khai sáng đại tông môn đại môn phái, có thể hùng bá một phương nhân vật hàng đầu.

Ở cực vũ ngàn cảnh trước mặt, phong kiều trấn có thể đáng là gì? Coi như là chính mình quá khứ vị trí thủy điều môn, toàn bộ môn phái gộp lại, không sánh được một cực vũ ngàn cảnh.

Ở Đại Bàng Vương triều bên trong, mọi người nhìn thấy cực vũ ngàn cảnh, hầu như đều là tôn xưng vì là ngàn cảnh bá chủ, bởi vì trở thành cực vũ ngàn cảnh, vậy thì là một phương bá chủ, này một phương thổ địa chi rộng rãi, tuyệt không là nhỏ nhỏ phong kiều trấn có thể so bì.

Như vậy một đại nhân vật, dĩ nhiên ở phong kiều trấn mở phòng đấu giá, điều này có thể không làm người ta giật mình.

Lâm Nhất Minh dưới sự kinh hãi, thất thanh hô lên, một gọi ra, trong lòng nhất thời hoảng hốt, một ngàn cảnh bá chủ dĩ nhiên giấu ở phong kiều trên trấn, hiển nhiên không bình thường.

Chuyện như vậy, dĩ nhiên để cho mình nhìn thấy, chính mình nhìn thấy là được rồi, còn hô lên, chuyện này. . .

Trong phòng bởi vì Lâm Nhất Minh hô to, ngồi xếp bằng ở hồ nam tứ trên giường mở hai mắt ra, đình chỉ tu luyện.

Này một đôi mắt vừa mở ra, Lâm Nhất Minh nhất thời cảm giác được, toàn bộ thế giới tựa hồ cũng trở nên cực kỳ hắc ám, trong phòng, càng tựa hồ là quất nổi lên từng trận âm phong.

"Ngươi rất sợ sệt."

Lâm Nhất Minh đối diện, phòng đấu giá hội chủ mở hai mắt ra, quay về Lâm Nhất Minh cười nói: "Nói cho ta, ngươi là làm sao biết, ta là cực vũ ngàn cảnh."

Lâm Nhất Minh mãi đến tận hiện tại này mới nhìn rõ dáng dấp của đối phương, người này trương thực sự quá yêu. Nghe hắn tiếng nói, rõ ràng là một người đàn ông, nhưng là hắn mặt nhưng là so với người phụ nữ đều muốn càng thêm tinh xảo, thậm chí khiến người ta hoài nghi hắn kỳ thực không phải một người đàn ông, mà là một người phụ nữ.

Cả người hắn làm cho người ta cảm giác, chính là một yêu tú.

Thậm chí, nhìn hắn mặt đều không nhìn ra tuổi tác của hắn đến, bởi vì hắn yêu, năm tháng phảng phất đều không thể ở trên mặt của hắn lưu lại một điểm dấu vết, khiến người ta căn bản là đoán không ra tuổi tác của hắn.

Nghe được đối phương câu hỏi, Lâm Nhất Minh hơi dừng một chút, lập tức quyết định, vẫn là ăn ngay nói thật, đối mặt ngàn cảnh bá chủ, nếu chính mình còn muốn lừa dối đối phương, xui xẻo sẽ chỉ là chính mình.

Hít một hơi thật sâu, Lâm Nhất Minh thành thật mở miệng nói: "Ta có thể nhận ra ngài đến, là bởi vì ta đã từng gia nhập qua một môn phái, ta từng là thủy điều môn đệ tử. Mà thủy điều môn chương giáo đại nhân, nhưng là nửa ngàn người cực cảnh cao thủ. Mà ngài khí tức, hiển nhiên so với chương giáo càng mạnh hơn, so với nửa ngàn người cực cảnh càng mạnh hơn, vậy ta chỉ có thể phán đoán, ngài là cực vũ ngàn cảnh."

Lâm Nhất Minh nói tới chỗ này, cố ý dừng một chút, tiếp theo sau đó nói rằng: "Hơn nữa ta trước đây cũng từ trong sách từng thấy ghi chép, nói cực vũ ngàn cảnh, lúc tu luyện cùng thiên địa hòa làm một thể, người tức thiên địa, thiên địa tức người. Mà ngài vừa tu luyện thì trạng thái, cùng thư bên trong ghi chép chính là như thế."

"Ồ? Ngươi chỉ là một Tòa Linh tiên kỳ, dĩ nhiên có thể cảm giác được, ta cùng thiên địa hòa làm một thể, thực sự là không dễ dàng, không dễ dàng a. Không nghĩ tới, ở phong kiều trấn còn có thể gặp phải như vậy thú vị người." Hội chủ trong lòng cảm thấy thú vị, hắn sờ đi ở lúc tu luyện, liền dám để cho người khác đi vào, là bởi vì hắn tin tưởng, ở phong kiều trấn nơi này, sẽ không có người có thể nhận ra tu vi của hắn, không nghĩ tới, ngày hôm nay nhưng xuất hiện bất ngờ.

Hội chủ một đôi hẹp dài mắt phượng quét qua, rơi xuống Lâm Nhất Minh bên hông trên ngọc bội, trên mặt lần thứ hai lộ ra kỳ dị vẻ.

"Đại chuyên gia giám định? Còn nhỏ tuổi liền thành đại chuyên gia giám định, thực sự là không dễ dàng, không trách, ngươi có thể cảm nhận được ta tu luyện khí tức, hóa ra là lực lượng tinh thần đặc biệt cường!" Hội chủ nhẹ nhàng cười cợt, một người đàn ông nụ cười, nhưng là khiến người ta cảm thấy, giống như bách hoa nở rộ, nghiêng nước nghiêng thành.

Lâm Nhất Minh chỉ là hơi nở nụ cười, hắn không biết vào lúc này nên làm sao đáp lời, tuy rằng lộ ra nụ cười, nhưng là nội tâm của hắn, nhưng là dĩ thường căng thẳng.

Hắn biết rồi hội chủ bí mật, nếu hội chủ muốn giết chết hắn, như bóp chết một con kiến đơn giản.

Ngay ở hắn thấp thòm bên trong, đối diện hội chủ mở miệng lần nữa.

"Ta ngược lại thật ra rất kỳ quái, ngươi là giám định đại sư, ta nhưng chưa từng có nghe qua tên của ngươi, chúng ta làm phòng đấu giá đối với chuyên gia giám định đều là rất quen thuộc."

"Bởi vì ta là ngày hôm nay mới đến tiến hành lần thứ nhất sát hạch, lý do sẽ chủ trước đây chưa từng nghe nói tên của ta." Lâm Nhất Minh ăn ngay nói thật.

"Lần thứ nhất sát hạch?" Hội chủ sắc mặt càng ngày càng quái lạ lên.

"Đúng, là lần đầu tiên tới sát hạch." Lâm Nhất Minh cảm giác gian phòng không khí so với vừa nãy tựa hồ còn có càng thêm nặng nề, dùng sức thở ra một ngụm trọc khí, hắn ổn định lại tâm thần, lúc này mới tiếp tục nói: "Bởi vì ta là trụ ở nông thôn trong thôn, khoảng cách thôn trấn phi thường xa. Ta từ môn phái trở lại làng sau, liền cũng không còn rời khỏi làng, đây là lần đầu tiên tới trên trấn."

Lần này đến trên trấn, cũng là vì trong thôn sự. Sau đó thuận tiện tìm đến một hồi các ngươi phòng đấu giá Triệu Dong Ly, lại thuận tiện đi thi hạch một hồi chuyên gia giám định."

"Thuận tiện sát hạch chuyên gia giám định?" Hội chủ một hồi thất thanh nở nụ cười, gương mặt càng trở nên yêu mị phi thường, rung động lòng người: "Thật là có ý tứ, ta vẫn là lần đầu tiên nghe nói, có thuận sát hạch chuyên gia giám định. Còn có, ngươi tìm Triệu Dong Ly làm cái gì? Tìm hắn hỗ trợ?"

Lâm Nhất Minh phát hiện, cái này hội chủ mặc dù là một ngàn cảnh bá chủ, nhưng là nói chuyện nhưng phi thường hiền hoà, không có cái gì cao thủ cái giá.

Theo hội chủ, Lâm Nhất Minh khe khẽ lắc đầu nói: "Không phải, hắn nợ ta tiền, ta là tới muốn trái."

"Muốn trái?" Hội chủ sững sốt, Triệu Dong Ly còn có thể nợ tiền của người khác, để cho người khác thảo tới cửa đến?

"Đúng, mấy ngày trước, hắn đi thôn của ta, tìm ta giám định một viên đan dược. Nhưng là trên người hắn mang không đủ tiền, liền để ta có thời gian tới nơi này tìm hắn đòi tiền. "

"Ngươi cho hắn giám định đan dược, nguyên lai dung cách cùng ta nói người chính là ngươi." Hội chủ đuổi ra một con đề vô số nữ người ghen tỵ thon dài ngón tay trắng nõn, nhẹ giọng nói: "Ngươi là gọi Lâm Nhất Minh đi, dung cách cùng ta nói rồi chuyện của ngươi. Lúc trước hắn còn hướng về ta đề cử ngươi, để ta tìm ngươi tới phòng đấu giá làm chuyên gia giám định. Không nghĩ tới, dĩ nhiên ở tình huống như vậy nhìn thấy ngươi, nhìn thấy thuận tiện đến sát hạch ngươi."

Lâm Nhất Minh trong lòng khẽ động, tựa hồ Triệu Dong Ly so với mình giấu lại bên trong còn lợi hại hơn một chút, nghe giảng chủ, Triệu Dong Ly và hội chủ quan hệ rất là rất quen. Có thể cùng một ngàn cảnh bá chủ quen thuộc như thế, không thể không khiến người ta cao liếc hắn một cái, cũng không biết hắn có biết hay không hội chủ là ngàn cảnh bá chủ.

Hội chủ không tiếp tục nói liên quan với Triệu Dong Ly đề tài, tiếng nói xoay một cái, hắn lần thứ hai đem câu chuyện dẫn tới Lâm Nhất Minh trên người.

"Trẻ tuổi như vậy đại chuyên gia giám định, thực sự là tiền đồ vô lượng a. Y theo ngươi tuổi, tiếp tục tu luyện, thậm chí có thể tu luyện ra thần thức, trở thành giám định tông sư, thần tượng bình thường tồn tại. Giám định tông sư cùng thần tượng, địa vị nhưng là cực kỳ cao thượng, coi như là gặp phải cực vũ ngàn cảnh, cũng không cần hành lễ."

Hội chủ nói tới chỗ này, tiếng nói đột nhiên xoay một cái nói rằng: "Có điều muốn đề lực lượng tinh thần phát sinh biến hóa về chất, ngưng luyện ra thần thức, nhất định phải có đầy đủ kinh nghiệm tích lũy, cần phải không ngừng rèn luyện tinh thần lực của ngươi. Nếu như ngươi chỉ là ở nông thôn, ngươi đòi này rất khó ngưng luyện ra thần thức, cũng không cần nói trở thành giám định tông sư, giám định thần tượng. Không bằng ngươi đến ta phòng đấu giá."

Ở ta phòng đấu giá, ngươi có càng nhiều giám định bảo vật cơ hội, cũng có thể bất cứ lúc nào cùng cái khác chuyên gia giám định giao lưu. Đối ngươi như vậy tới nói là càng tốt đẹp. Mà ta, thậm chí có thể không lấy ra ngươi giám định đánh thành."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Thần bí hội trưởng (hạ)

Chương 23: Thần bí hội trưởng (hạ)

Lâm Nhất Minh một đôi lông mày vì là không thể tra nhẹ nhàng vậy một cái, không muốn đánh thành? Hắn là nghe nói qua, chuyên gia giám định cho phòng đấu giá giám định. Trong đó Giám Định Minh muốn đánh thành một phần, dù sao Giám Định Minh bảo vệ chuyên gia giám định lợi ích, không thu lấy chi phí hiển nhiên là không hợp lý, cái kia chẳng phải là không công làm công sao? Ai muốn ý làm như thế!

Mà phòng đấu giá cũng sẽ có một phần đánh thành.

Tuy rằng cái này phòng đấu giá đánh thành xem ra là làm điều thừa, nói thí dụ như, trực tiếp khấu trừ đánh thành, trực tiếp sửa chữa giám định chi phí chính là, căn bản không cần làm điều thừa, kì thực không phải vậy.

Có một ít phòng đấu giá vì lưu lại một số đặc biệt lợi hại chuyên gia giám định, bọn họ sẽ ở trên mặt này làm văn, sửa chữa một cái nào đó người bán đấu giá đánh thành tỉ lệ, lấy này lôi kéo một số người bán đấu giá. Thế nhưng cái khác người bán đấu giá, vẫn cứ sẽ như thường lệ đánh thành, cho nên mới có phòng đấu giá đánh thành này nói chuyện.

Chỉ là không nghĩ tới, bị lừa phòng đấu giá Hội Chủ sẽ coi trọng như thế chính mình, dĩ nhiên trực tiếp miễn trừ chính mình đánh thành.

Có điều, mình còn có quá nhiều chuyện muốn ở trong thôn làm, chính mình thật không thể đồng ý. Nhưng là nhân gia thoạt đều nói đến đây cái mức, trực tiếp từ chối cũng không tốt.

Lâm Nhất Minh trầm mặc một chút, mở miệng nói rằng: "Hội Chủ, việc này, dung ta suy nghĩ mấy ngày, lại cho Hội Chủ trả lời chắc chắn làm sao?"

"Không có vấn đề, người cứ việc chậm rãi suy nghĩ." Hội Chủ nói, thân thể nhẹ nhàng lệch đi, phảng phất là một rất có tu dưỡng công tử ca, lại dường như một tràn ngập phong tình quý phụ người, lười biếng tựa ở hồ bên giường thượng, khẽ cười nói: "Có điều, có một chút ta nhưng là phải nhắc nhở người, người tuy là giám định đại sư, có thể người có thể giám định đều là item, người người nhưng là không cách nào giám định. Ta chỉ là một phòng đấu giá Hội Chủ, người vừa bắt đầu nhìn lầm."

Lâm Nhất Minh nghe Hội Chủ, một hồi nở nụ cười, kiếp trước nhìn nhiều như vậy tiểu thuyết, điện ảnh, kịch truyền hình, nếu như lại không nghe rõ Hội Chủ trong lời nói ý tứ, hẳn liền trực tiếp từ nơi này nhảy xuống ngã chết quên đi.

"Đúng, Nhất Minh là nhìn lầm. Nhất Minh chỉ là một chuyên gia giám định, chỉ có thể giám định bảo vật. Hiện tại, Hội Chủ, chúng ta có phải là muốn giám định bảo vật?"

Rất nhanh, Hội Chủ lấy ra một quả xoài một kích cỡ tương đương màu trắng trái cây, đưa tới Lâm Nhất Minh trước mặt nói rằng: "Đây là Cửu Biến linh quả, là một loại phi thường quý giá tiên quả, đồng thời càng là rất nhiều quý giá đan dược phương pháp phối chế. Có điều, loại này Cửu Biến linh quả. Mỗi mười năm kết trái một lần, mười năm sau khi, lại sẽ một lần nữa kết quả. Mỗi kết quả một lần, trái cây được tính đều sẽ tăng cường, có thể kết trái được tính đều sẽ không giống. Một mực, ngoại trừ lần thứ nhất, trái cây sau đó mỗi lần biến hóa, màu sắc đều là giống nhau.

Có điều, Cửu Biến linh quả được tính biến hóa trình tự đã sớm bị người biết được, người chỉ cần biết rằng, lần đầu tiên kết quả, kết ra chính là quả gì, đồng thời biết, lần tổng cộng sinh trưởng bao nhiêu năm, chúng ta liền có thể biết, trái cây kia được tính cụ thể làm sao."

Lâm Nhất Minh tiếp nhận Cửu Biến linh quả, kỳ thực không cần Hội Chủ nói, loại này trái cây, hẳn cũng nhận thức, nguyên lai ở bên trong môn phái, hẳn xem qua liên quan với Cửu Biến linh quả giới thiệu.

Xem trong tay óng ánh long lanh Cửu Biến linh quả, Lâm Nhất Minh trực tiếp truyền vào lực lượng tinh thần tiến vào bên trong, bình thường chuyên gia giám định giám định thời điểm, cũng phải cần có một đơn độc tinh thất, chính là phòng ngừa người khác ở chuyên gia giám định giám định thời điểm quấy rối chuyên gia giám định.

Nhưng là trước mắt Hội Chủ là một ngàn cảnh bá chủ, hiển nhiên sẽ không làm chuyện như vậy đến, còn cố ý nói chuyện, cái kia càng không thể. Một ngàn cảnh bá chủ muốn đối phó hắn, trực tiếp động thủ chính là.

Từng đạo từng đạo sóng tinh thần từ Lâm Nhất Minh trong đầu tác dụng, giống như dòng nước nhỏ róc rách, rót vào Cửu Biến linh quả bên trong.

Dần dần, trong đầu của hắn, hiện ra một bức tranh.

Một chỗ non xanh nước biếc bên trong, một chỗ vách cheo leo bên trên, một viên Cửu Biến linh quả mấy dần dần mọc ra, cuối cùng kết ra một màu đỏ rực trái cây, lập tức năm tháng thời gian biến hóa, màu đỏ rực trái cây đã biến thành trước mắt loại này óng ánh long lanh màu trắng.

Lâm Nhất Minh vẫn lăng lăng quan sát trái cây biến hóa, mãi đến tận trái cây chín lần sau khi biến hóa, lần thứ hai biến thành nguyên lai màu đỏ rực, Lâm Nhất Minh cảm giác được, trong đầu của chính mình dần dần truyền đến một trận cảm giác đau đớn, đồng thời một luồng cảm giác hôn mê từ trong đầu hiện lên.

Hắn biết, hắn tạm thời không cách nào tiếp tục kiên trì, lập tức gián đoạn lực lượng tinh thần điều tra, thu tay về, hơi dừng một chút, lúc này mới một lần nữa khống chế lực lượng tinh thần tràn vào trong đó.

Chỉ chốc lát sau, Lâm Nhất Minh mở hai mắt ra.

"Ta đã nhìn rõ ràng, trái cây kia lần thứ nhất kết quả là màu đỏ rực trái cây, trái cây tuổi thọ, tổng cộng là 216 năm."

"216 năm, cũng chính là 210 năm, lần thứ nhất là màu đỏ rực trái cây, chiếu như vậy tiếp tục suy tính, trái cây kia được tính hẳn là bổ huyết bổ khí vật đại bổ, lần này vận may thực là không tồi, dĩ nhiên được loại này được tính, đây chính là Cửu Biến linh quả chín loại được tính bên trong, giá trị cao nhất ba loại được tính bên trong một loại."

Hội Chủ kết quả Cửu Biến linh quả, hướng về phía ngoài cửa la lên một tiếng, rất nhanh trước mang theo Lâm Nhất Minh đi tới gian phòng người kia tiến vào phòng bên trong.

Hội Chủ đem Cửu Biến linh quả giao cho trong tay đối phương nói: "Bổ huyết bổ khí Cửu Biến linh quả, thời gian là 216 năm, ngươi dán lên chuyên gia giám định tên, sau đó cầm bán đấu giá đi."

Người đến cung kính tiếp nhận Cửu Biến linh quả rất nhanh lùi ra, Lâm Nhất Minh nhưng là có chút không rõ nhìn Hội Chủ: "Cái này còn cần dán lên tên của ta?" Hắn có chút không rõ Hội Chủ ý tứ.

"Đương nhiên, đây là phòng đấu giá chúng ta cùng Giám Định Minh trong lúc đó định ra quy củ." Hội Chủ giải thích: "Bởi sợ sệt chuyên gia giám định giành tư lợi, thu nhận hối lộ lung tung giám định, cho nên mới muốn dán lên chuyên gia giám định tên tuổi. Đợi được sau đó kiểm nghiệm bảo vật công dụng thì, nếu giám định kết quả chính xác, là có thể ở một mức độ nào đó tăng cường chuyên gia giám định danh vọng và danh dự; nếu như giám định sai lầm, chuyên gia giám định nhất định phải gánh chịu toàn bộ trách nhiệm."

Lâm Nhất Minh không nghĩ tới, Giám Định Minh cùng phòng đấu giá còn có như vậy quy củ, nhất thời cảm thấy thú vị, đây rõ ràng chính là trách nhiệm chế à.

Hội Chủ giải thích xong vừa dụng ý, lập tức đối với Lâm Nhất Minh nói: "Cho tới ngươi giám định chi phí, bởi vì tạm thời không biết bảo vật giám định chính xác hay không, ta tạm thời cũng không cách nào cho ngươi giám định phí. Đợi được bảo vật xác nhận thật giả sau khi, ta sẽ đem bạc cho ngươi, lần này, ngươi giám định phí là ba trăm lượng bạc ròng. Trước đó, ta sẽ trước đem xong cách nợ ngươi tiền trước tiên đổi cho ngươi. Ngươi ở đây lưu lại ngươi địa chỉ, đến thời điểm, ta làm cho ngươi đi cho ngươi đưa giám định phí."

"Được, ta liền ở tại trên trần khách khách tới sạn bính tự số chín." Lâm Nhất Minh rất thẳng thắn nói ra bản thân lâm thời địa chỉ, nói xong lại bổ sung một câu: "Hội Chủ vẫn là nhanh lên đi, này một trong vòng hai ngày, ta liền sẽ rời đi thôn trấn."

Hội Chủ một hồi nở nụ cười, tên tiểu tử này, vừa bắt đầu còn nói suy nghĩ một chút đến mình phòng đấu giá làm chuyên gia giám định, nhưng là hắn bây giờ nói một hai nhất liền đi, trước nói cân nhắc rõ ràng chính là qua loa chính mình.

Lâm Nhất Minh rất mau rời đi phòng đấu giá, trở lại khách sạn, vừa về tới khách sạn, hắn nhìn thấy nhưng là một thân vết thương chúng lão nông, còn có từng chiếc từng chiếc đã mở ra giấy niêm phong xe ngựa.

"Chuyện gì thế này?" Lâm Nhất Minh hướng về một đường tùy tùng mà đến lão nông hỏi thăm tới đến.

"Cái này là, chúng ta sau khi trở lại, vẫn không có đợi được ngươi, chúng ta liền chính mình đi tìm cửa hàng người, nhưng là cửa hàng người đem giấy niêm phong hủy đi, nói những kia giấy niêm phong là tự chúng ta dán lên, là chúng ta muốn lừa bọn họ tiền, sau đó đem chúng ta đánh, còn nói chúng ta còn dám đi gây sự, liền để quan phủ đem chúng ta đều nắm lên đến. ."

Lâm Nhất Minh trong lòng ta hận, nếu chính mình không đi phòng đấu giá là tốt rồi, có thể hiện tại không phải lúc nói chuyện này. Giải quyết vấn đề mới là chuyện gấp gáp.

"Sau đó, không có chuyện gì, đại gia yên tâm, ta là giám định đại sư, những kia giấy niêm phong là chúng ta sách hay là bọn hắn sách, ta chỉ cần một giám định, liền có thể giám định ra chân tướng, đến thời điểm bọn họ muốn chống chế cũng không được."

Lâm Nhất Minh an ủi mọi người một tiếng, sau đó mang theo mọi người rời đi, hướng về Mẫn Nông cửa hàng mà đi.

Ngay ở Lâm Nhất Minh chờ người rời đi không lâu, khách sạn ở ngoài, đi tới hai cái vẻ mặt nghiêm túc, một mặt sát ý, tướng mạo hầu như một nửa không hai nam tử, hai người kia thực sự quá mức lạnh lẽo, nơi bọn họ đi qua, tất cả mọi người tránh ra thật xa qua một bên.

"Là bọn họ!" Khách sạn chương quỹ vừa vận nhìn thấy đi vào hai người, trong lòng nhất thời hồi hộp một tiếng, hai vị này có thể đều là trong phòng đấu giá Đại chấp sự, không chỉ có là trong phòng đấu giá thư đại nhân vật, chính là ở toàn bộ phong kiều trấn, hai vị này bên trong bất kỳ một vị, đều là giậm chân một cái, phong kiều trấn đều muốn chiến ba chiến nhân vật.

Coi như là trưởng trấn nhìn thấy hai vị, cũng phải khách khách khí khí, cho đủ mặt mũi.

Tầm thường hai vị đại nhân này, một vị đều không thấy được, ngày hôm nay sao đến đồng thời xuất hiện?

Ở chương quỹ ánh mắt nghi hoặc bên trong, hai người đi vào khách sạn, vừa đi vào bên trong, hai người liền hỏi ra một câu: "Lâm Nhất Minh có thể ở khách sạn?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Mẫn Nông cửa hàng (thượng)

Chương 24: Mẫn Nông cửa hàng (thượng)

Lâm Nhất Minh vốn là cùng người trong thôn đến trên trấn lù bị lừa gạt lương thực, không nghĩ tới hẳn từ phòng đấu giá sau khi trở về, lại phát hiện bị thương mọi người, trong con giận dữ, hẳn mang theo mọi người chạy đi Mẫn Nông lương hành.

Một nhóm mười mấy người mệnh mông cuồn cuộn, còn lôi kéo xe ngựa, muốn không để cho người chú ý cũng khó khăn. Mấy cái đứng cửa hàng cửa đồng nghiệp rất nhanh chú ý tới mấy người.

"Mau nhìn, những kia nhà quê lại tới nữa rồi."

"Nhà quê chính là nhà quê, lừa bọn họ thì thế nào, lại vẫn tìm trở về. Bọn họ đến hữu dụng không?"

"Vừa vặn ngày hôm nay còn không chuyện làm ăn, chúng ta liền bắt bọn họ hài lòng hài lòng."

Mấy cái điểm tiểu nhị lẫn nhau cười, đi từ từ ra cửa hàng, bọn họ ngày hôm nay vừa mở cửa tiệm môn thời điểm, này quán người nhà quê liền chạy tới nói, cái gì cửa hàng lừa bọn họ, muốn cửa hàng cho bọn họ đổi lương thực.

Bọn họ nhớ tới những này người nhà quê, lúc đó bọn họ đến mua lương thực thời điểm, cửa hàng thiếu nhà nước nói, những này người nhà quê, vừa nhìn liền không có kiên thức, dùng mạch khang cùng cục đá lừa bọn họ.

Bọn họ cũng không phải lần đầu tiên như vậy lừa người, rất đơn giản liền đã lừa gạt này quán không có kiên thức người nhà quê.

Trong dự liệu, những này người nhà quê là tìm đến rồi, có thể tìm đến thì thế nào? Còn không phải là bị bọn họ đánh cho một trận, ai biết, mới quá khứ không bao lâu, những này người nhà quê lại tới nữa rồi.

Xem ra là trước đánh bọn họ quá nhẹ, dĩ nhiên lại tới, lần này đến cố gắng giáo huấn một chút bọn họ.

Mấy cái phòng đấu giá đồng nghiệp trong tay cầm lấy côn bổng, đi thẳng tới mấy chiếc xe ngựa bên, nắm cây gậy trong tay, một bên không coi ai ra gì gõ xe ngựa, vừa nãy: "Các ngươi này quán ở nông thôn lão, đánh qua các ngươi không trưởng trí nhớ thật sao? Cùng các ngươi đã nói, không muốn lại tới quấy rối, các ngươi không nghe thật sao? Xem ra là đánh các ngươi không đủ, cho các ngươi giáo huấn không đủ thâm thật sao?"

Tính khí nóng nảy Trần bá nghe được cửa hàng đồng nghiệp, trên cằm, đã sớm hoa râu rầu mép nhất thời đứng thẳng lên, chỉ vào đối diện mấy cái đồng nghiệp, nhảy gọi kêu to lên: "Ai tới quấy rối, rõ ràng là các ngươi cầm mạch khang gạt chúng ta là mạch hạt, không phải vậy chúng ta tại sao thật xa chạy tới nơi này! Các hương thân, đại gia đều đến phân xử thử."

Trần bá quả thực bị tức nổ phổi, chỉ vào đối diện đồng nghiệp, hướng về bốn phía vây xem những người đi đường, lớn tiếng tố nói đến: "Thôn chúng ta bên trong đến bọn họ cửa hàng mua lương thực. Nhưng là bọn họ cho chúng ta lương thực, nhìn bề ngoài đều là thật lương thực, có thể bên trong tất cả đều là mạch khang cùng cục đá sam lên. Chúng ta tới đây bên trong tìm bọn họ đổi lương thực, cái kia giấy niêm phong đều không sách. Nhưng là bọn họ ngay trước mặt chúng ta, đem giấy niêm phong hủy đi, còn nói là tự chúng ta dán lên giấy niêm phong."

Có như thế bắt nạt người sao? Chúng ta không cho sách, bọn họ còn đánh người, nói chúng ta lừa gạt lương thực. Trời đất chứng giám, chúng ta tuy rằng cùng, tuy nhiên không làm được những này thấp hèn sự đến, quá bắt nạt người, bọn họ quả thực coi trời bằng vung, thói đời, có còn lẽ trời hay không? Có còn vương pháp hay không!"

Mẫn Nông cửa hàng vốn là ở phồn vinh trên đường phố, Trần bá này một hét to, nhất thời, gây nên không ít người đi đường vây xem, nghe Trần bá, mọi người đồn dập bắt đầu nghị luận.

"Còn có việc này, này Mẫn Nông cửa hàng cũng quá bầy người đi."

"Đúng đấy, bán cho người ta giả lương thực, người sau còn đánh người, đây cũng quá bắt nạt người."

"Các ngươi chính là dễ lừa. Người lão nông kia như vậy nói các ngươi sẽ tin? Nói không chắc, chính là bọn họ cùng điên rồi, muốn lừa gạt lương thực."

"Chính là như vậy, vậy cũng không thể đánh người, bất kể nói thế nào, cửa hàng người đánh người chính là không đúng."

Những người đi đường nghị luận sôi nổi, cái gì cũng nói, nhưng là càng nhiều vẫn là ở khiển trách cửa hàng.

Nghe mọi người khiển trách, cửa hàng mấy cái đồng nghiệp sắc mặt nhất thời trở nên hơi xanh lên, lại để những kia ở nông thôn lão nói tiếp, cửa hàng danh dự nhưng là phải chịu ảnh hưởng, đến thời điểm, ông chủ trách tội xuống, xui xẻo chính là bọn họ.

Một cái vóc người rất là nhỏ gầy, dài đến xấu xí điểm tiểu nhị một đôi mắt hạt châu gian xảo xoay một cái, nhìn lão nông môn mang theo miếng vá quần áo, nảy ra ý hay: "Đại gia đừng nghe bọn họ nói lung tung."

Điểm tiểu nhị chỉ vào lão nông môn y phục trên người, lớn tiếng gào lên: "Các người xem, bọn họ xuyên như thể rách nát, bọn họ có thể có tiền đến mua chúng ta lương thực sao? Vừa nhìn liền biết, những người này, khẳng định là tên lừa đảo."

"Nói cũng đúng đấy."

"Đúng vậy, một nhìn bọn họ đáng đáp như vậy, liền biết, khẳng định là từ rất xa, rất nghèo trong thôn đến. Người ở đó, nơi nào có tiền đến mua lương thực a."

"Chính là, chúng ta rất ít nghe nói, có người trong thôn mua lương thực."

"Nói rất đúng, lại nói. Mẫn Nông cửa hàng mở ra nhiều năm như vậy, danh tiếng luôn luôn không sai, cũng không nghe nói bọn họ bắt người."

Vậy xem những người đi đường nghe được điểm tiểu nhị, từng cái từng cái cũng đều phản ứng lại đây, điểm tiểu nhị này nói quá đúng rồi, những người trong thôn kia, rất khả năng chính là tên lừa đảo.

Cái khác mấy cái điểm tiểu nhị, vừa nghe đến đồng bạn, từng cái từng cái trong lòng không khỏi than thở lên, tiểu tử này, chính là đầu óc linh, mắt thấy chính mình đồng bạn một câu nói, một hồi đem tình cảnh xoay chuyển, bọn họ cũng theo sát mở miệng.

"Bọn họ nói chúng ta lừa bọn họ. Nhưng bọn họ cái kia con mắt nhìn thấy? Các người lại có chứng cứ gì? Giấy niêm phong? Đừng cho là chúng ta không thấy được, tiệm chúng ta chính mình thiếp giấy niêm phong chúng ta nhận ra. Vậy căn bản không phải chúng ta chính mình thiếp giấy niêm phong, đó là bọn họ chính mình kéo xuống đến, sau đó đổi thành mạch kang lại dán lên."

Cửa hàng đồng nghiệp một mặt xem thường cao giọng thét to nói: "Một đám anh nông dân, thực sự là cùng điên rồi, muốn biện pháp như thế lừa gạt tiền."

Lâm Nhất Minh đứng ở trong đám người, một tấm thanh tú mặt, hiện ra một tầng tức giận, này quần cửa hàng người, bọn họ nói rõ là ở chơi xấu, bòn lõng thị phi. Bọn họ đều là thương nhân, một cái miệng da không biết hoạt thành ra sao, bạch cũng có thể bị bọn họ nói thành đen. .

Trong thôn lão nông môn, đều là trung thực nông dân, càng là chưa bao giờ đầu trí, nghị luận, làm sao có thể là này quần gian thương đối thủ.

May là chính mình trở thành giám định đại sư, bằng không, ngày hôm nay chuyện này thực sự là muốn phiền phức.

Mất thấy, liền ngay cả những người đi đường cũng đều bị Mẫn Nông cửa hàng người mê hoặc, dồn dập nói khiển trách lão nông môn, mà trong thôn lão nông, từng cái từng cái cũng đều lên ở cái kia giọng chân, có thể nói lại nói không lại nhân gia, Lâm Nhất Minh gương mặt lạnh lùng đi ra.

"Ai nói chúng ta liền mua không nổi lương thực?" Lâm Nhất Minh đi tới trong đám người, vẫy một cái quần áo lộ ra bên hông đại chuyên gia giám định ngọc bội, lạnh lùng nói: "Ta là đại chuyên gia giám định, mua lương thực tiền, là ta ra. Còn có những kia giấy niêm phong, đến tốt cùng là ai thiếp không phải là các người định đoạt. Dựa vào ta giám định, ta có thể giám định ra đến, này giấy niêm phong, rõ ràng chính là các người chính mình dán lên!"

"Đại chuyên gia giám định!" Cửa hàng đồng nghiệp còn có mấy cái tay chân đáng đáp người nghe được Lâm Nhất Minh, đột nhiên kinh sợ, thậm chí thân thể còn ra phát hiện trong nháy mắt hình ảnh ngất quăng, vốn là muốn muốn nói, cũng thu về.

Đại chuyên gia giám định là cái gì bọn họ không biết, thế nhưng bọn họ biết, chính mình thiếu gia chính là một chuyên gia giám định, người này cùng thiếu gia một nghề nghiệp, điều này làm cho bọn họ như thế nào cho phải, đây chính là cùng thiếu gia một cấp bậc người a.

Chu vi, mọi người vậy xem nhìn thấy cửa hàng mặt người sắc sau khi biến hóa, từng cái từng cái mặt lộ vẻ vẻ kinh dị.

"Xảy ra chuyện gì, người chuyên gia giám định này là cái thứ gì, thật giống rất lợi hại đáng sợ?"

"Ta cũng không biết, các người ai biết chuyên gia giám định sao? Làm sao đứa trẻ kia nói chuyện hần là chuyên gia giám định, cửa hàng người thật giống như rất sợ sệt tự."

Chương 25: Mẫn Nông cửa hàng (hạ)

Chương 25: Mẫn Nông cửa hàng (hạ)

Mọi người nghị luận sôi nổi, bọn họ thật sự chưa từng nghe nói cái gì là chuyên gia giám định.

Cửa hàng đồng nghiệp bên, hai cái chủ nhà quanh năm sắp xếp ở cửa hàng, phụ trách cửa hàng an toàn gia đình về mặt đau khổ, tràn đầy bất đắc dĩ đối diện một chút.

Bọn họ quanh năm đi theo thiếu gia bên người, thường thường nghe được thiếu gia nói, muốn thì chuyên gia giám định. Tuy rằng bọn họ cũng không phải hiểu lắm, thế nhưng thiếu gia luôn luôn ham muốn thì, cái kia nhất định là phi thường lợi hại.

Như thế một vừa nhìn chính là xa xôi làng lão nông, bọn họ làm sao sẽ nhận thức một như thế cao thân phận đại nhân vật?

Sớm biết như vậy, bọn họ liền không khanh những này nông dân. Lần này được rồi, náo động đến cửa hàng khó làm, càng quan trọng chính là, cửa hàng danh tiếng.

Nếu như danh tiếng hỏng rồi, vậy sau này ai còn biết được cửa hàng mua đồ a? Cửa hàng sẽ chờ đóng cửa đi.

Trách nhiệm này, bọn họ có thể không gánh nổi! Nhất định phải mau chóng thông báo thiếu gia!

Hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó một người trong đó tiến lên, một phản trước hung hăng, sâu sắc cúi người xuống, đi tới Lâm Nhất Minh bên người, trên mặt chùng mím cười nói: "Vị đại sư này, chuyện các người kể, chúng ta không biết, chúng ta cũng không cách nào làm chủ. Chúng ta muốn hỏi qua ông chủ sau khi, nhìn ông chủ nói thế nào làm sao? Phiền phức ngài hiện ở chỗ này chờ một hồi. Ngài thấy thế nào?"

"Được, vậy thì nhanh đi thông báo có thể làm chủ người đến." Lâm Nhất Minh nói một tiếng, liền không lại phản ứng người này, có điều hấn cũng sự tình như thế đối phương không làm chủ được.

Hai cái gia đình sau khi rời đi, rất nhanh đi tới một mảnh đầu đầu cũng có nhà cao cửa rộng nhà ở khu tụ tập, quen cửa quen nẻo đi vào trước cửa môn biển thương, viết Lưu phủ chữ phủ đệ đi vào.

Không thời gian dài, hai người đi tới một chỗ biệt viện, biệt viện bên trong, một nam tử trẻ tuổi chính diện sắc không vui răn dạy trong phủ một đứa nha hoàn.

"Xem ra thiếu gia ngày hôm nay tâm tình không tốt." Hai người liếc mắt nhìn nhau, ở đối phương trong mắt nhìn thấy tất cả đều là bất đắc dĩ, biết rõ thiếu gia hiện tại không vui, có thể thoái vãn phải nói.

Hai người nhắm mắt, một đường tiểu bào đến người thanh niên trẻ trước mặt, cẩn thận từng li từng tí một lên tiếng nói: "Thiếu gia không tốt, cửa hàng gặp sự cố."

"Hả?" Lưu Thông chính răn dạy nha hoàn, đột nhiên nghe được hai người thủ hạ, xoay đầu lại, nhìn về mặt hoang mang hai người, tâm tình càng ngày càng không nhanh hơn: "Hoang mang hoảng loạn, như cái hình dáng gì, chuyện gì? Nói!"

Nói xong, ánh mắt của hấn lại rơi xuống bên người nha hoàn trên người: "Người là óc heo sao? Còn không mau cút đi, cửa hàng bên trong sự, là người có thể nghe sao?"

Nha hoàn nghe tiếng, liền vội vàng khom người chạy mất, vẫn nhìn nàng biến mất không còn tăm hơi, hai cái gia đình mới mở miệng báo cáo lên.

"Thiếu gia, người còn có nhớ hay không mấy ngày trước, chúng ta bán đến cái kia một nhóm lương thực?"

"Các người nói nhưng là, bốn thiếu gia dùng mạch khang cùng tảng đá sấm lên, khanh đám kia nhà quê sự?" Lưu Thông một mặt cười đắc ý lên. Hấn vừa nghe đến thủ hạ, lập tức phản ứng lại đây, trận này, có thể có thể xưng tụng là đại buôn bán cũng chỉ có một bút.

Đây chính là hấn đắc ý tác phẩm, nhớ lúc đầu, hấn tiếp nhận cửa hàng sau, liền vẫn cân nhắc làm sao mở rộng cửa hàng lợi ích.

Muốn a nghĩ tới, liền để hấn nghĩ tới rồi một chiêu như thế. Lần này, càng là bởi vì cơ hội có thể leo lên Lưu Ngọc Lương Đại thiếu gia.

Hấn cùng Lưu Ngọc Lương tuy rằng đều họ Lưu, nói đến đều là người của Lưu gia.

Nhưng là Lưu Ngọc Lương đó là Lưu gia dòng chính Đại thiếu gia, phụ thân hấn chỉ là Lưu gia chi thứ thôi.

Lần này, chính là Lưu Ngọc Lương tìm tới hấn, nói cho hấn, đám kia nhà quê đến mua lương thực, để hấn nghĩ biện pháp làm cho đối phương mua không được lương thực.

Nhìn bộ Lưu Ngọc Lương, cơ hội tốt như vậy làm sao có thể bỏ qua, hẳn mới mặc kệ đối phương đến cùng là nhân tại sao tới Lưu Ngọc Lương, ngược lại hăm hại hẳn môn chính là.

"Là thiếu gia, chính là lần đó, bọn họ hiện ở tìm tới cửa." Hai cái gia đình con gà con đồ ăn bình thường máy móc điểm con này.

"Tìm tới cửa lại làm sao?" Lưu Thông bắt mắt trừng mắt hai người thủ hạ, hai người này rác rưởi, liền bởi vì chút chuyện nhỏ này đến phiền phức thiếu gia, thực sự là càng ngày càng không còn dùng được.

Lưu Thông thiếu kiên nhẫn khoát tay chặn lại: "Các người trước đây theo thiếu gia, cũng không làm thiếu chuyện như vậy. Còn cần phải thiếu gia lại giao các người làm thế nào sao? Đem giấy niêm phong cho thiếu gia xé ra, liền nói là chính bọn họ hẳn thiếp giấy niêm phong, bọn họ là muốn khản chúng ta tiền. Chút chuyện này đều sẽ không làm, các người làm cái gì hành!"

"Thiếu gia, chúng ta chính là dựa theo ngài nói làm, nhưng là lần này, gặp phải phiền toái." Gia đình mắt thấy thiếu gia sắc mặt biến không được xem, sợ hãi đến vội vã mở miệng giải thích: "Bọn họ đến trong đám người có một nói là chuyên gia giám định, người chuyên gia giám định kia nói, hẳn có thể giám định ra giấy niêm phong đến cùng là ai sách."

"Bọn họ có chuyên gia giám định." Lưu Thông thoải mái nằm ở trên xích đu thân thể một hồi đứng thẳng lên, lưu lại phía sau xích đu không ngừng lung lay.

Ngày hôm nay đến cùng là ngày gì, chính mình làm sao liền xui xẻo như vậy. Vốn là đi thi hạch chuyên gia giám định, hẳn là chính mình phong quang thời điểm, nhưng là hào quang của chính mình hoàn toàn cũng bị cái kia nông thôn đến nhà quê cho che lấp.

Hiện tại, chính mình tùy tiện lừa gạt một đám nhà quê, lại vẫn tìm tới, bên trong còn có chuyên gia giám định. Chính mình bán lương thực lừa người, cũng xưa nay đều là tìm loại kia, vừa nhìn chính là nông thôn đến người lừa gạt, này đều có thể gặp phải chuyên gia giám định. Ngày hôm nay chính mình làm sao liền như thế xui xẻo đây!

Lưu Thông chính mình chính là chuyên gia giám định, hẳn biết, chuyên gia giám định tự nhiên là có thể giám định ra giấy niêm phong là ai sách, lần này, thực sự là phiền phức.

"Đi, theo bọn thiếu gia đi xem xem."

Lưu Thông trầm ngâm chốc lát, lập tức mang theo hai cái gia đình rồi đi phủ viện, đi hướng mình gia cửa hàng, dọc theo đường đi, dần dần, hẳn tâm cũng dần dần bình phục lại.

Sự tình không chắc hẳn cùng tưởng tượng phiền phức như vậy.

Chính mình vẫn luôn đang chăm chú chuyên gia giám định, trấn trên chuyên gia giám định, chính mình cũng đều biết, hiện tại chính mình cũng là chuyên gia giám định, nghĩ đến đối phương chuyên gia giám định cũng sẽ cho mình chút mặt mũi.

Những kia ở nông thôn quý nghèo, phỏng chừng là cùng người chuyên gia giám định kia có thể leo lên cái gì thân thích quan hệ, lúc này mới tìm đến rồi đối phương. Đến thời điểm, chính mình cùng người chuyên gia giám định kia nói vài câu, lại cho điểm chỗ tốt, sự tình đã liền có thể giải quyết.

Đúng là những kia nhà quê, dĩ nhiên hại chính mình lại muốn tồn thất tiền, món nợ này, mình nhất định phải cố gắng cùng bọn họ toán toán.

Một đường suy tư, không bao lâu công phu, Lưu Thông đã mang theo hai cái gia đình, đi tới cửa hàng cửa.

Vừa nhắc mắt liền có thể nhìn thấy, cửa hàng bên ngoài, đã sớm bu đầy người. Rất rõ ràng, trong những người này có không ít là đến xem trò vui. Ngoại trừ những người này ở ngoài, còn có một đám, vừa nhìn chính là rõ ràng từ nông thôn đến nhà quê, bọn họ vây quanh ở từng chiếc từng chiếc xe ngựa phía trước.

"Là hẳn. . ."

Đột nhiên, Lưu Thông hai mắt ngưng lại cố, ánh mắt dừng lại ở một đám lão nông bên trong thiếu niên kia trên người.

Lâm Nhất Minh, dĩ nhiên là hẳn!

Lưu Thông lông mày nhất thời nhăn lại, sắc mặt trở nên lại như là ăn được con ruồi giống như vậy, khó coi phi thường, trong lòng càng to lớn hơn là khó chịu, chính là tên tiểu tử này, nếu như không phải hẳn, ở Giám Định Minh bên trong, làm náo động người hẳn là mình mới đúng, hiện tại lại đến gây sự với chính mình, người này là cố ý cùng mình không qua được à!

Nhưng hẳn cũng biết, lần này thật sự phiền phức, đối phương là một chuyên gia giám định, mà giấy niêm phong xác thực cũng là người của mình tháo ra. Nếu như đối phương nghi vấn muốn dây dưa xuống, chính mình này một phương nhất định sẽ thương tiền, hơn nữa còn sẽ ảnh hưởng cửa hàng danh tiếng.

Nếu như là người khác cũng còn tốt, có thể Lâm Nhất Minh, hẳn chính là cái nhà quê, thậm chí có thể cùng những kia nhà quê là một nhóm.

Tuy rằng cửa hàng thường thường dùng lừa dối thủ đoạn mưu tài, nhưng là đối tượng đều là những kia xa xôi nông thôn nhà quê, đối với trấn trên người,

cửa hàng chưa bao giờ lừa dối, vì lẽ đó cửa hàng danh tiếng ở trên trấn vẫn là rất tốt, cũng không thể bởi vì chuyện này, bại hoại cửa hàng danh tiếng. .

Nhưng là nếu đồng ý thường tiền, không nói tiền không muốn cho, danh tiếng cũng là chứng thực, cái này không thể được, phải nghĩ một biện pháp mới được.

Lưu Thông hai mắt đánh giá Lâm Nhất Minh còn có phụ cận lão nông môn, đột nhiên, hấn trong lòng hơi động.

Lâm Nhất Minh bọn họ những người này rõ ràng đều là lão nông, làm sao bọn họ ngược lại sẽ đến trấn trên đến mua lương thực đây? Hơn nữa hiện vào lúc này, không phải là bán lương thực mùa, bọn họ mua nhiều như vậy lương thực, nhất định là vội vã dùng. Mà hiện tại, tựa hồ sắp đến lương thực được mùa mùa, bọn họ bán lương thực rất có thể, chính là muốn ứng trả cho bọn họ đất cho thuê gia đình giàu có.

Hồi trước Lưu Ngọc Lương càng là tìm tới qua chính mình, trấn trên, rất nhiều người gia thuê loại thổ địa có thể đều là nhà bọn họ. Nói như vậy, những người này rất có thể chính là vì ứng phó Lưu Ngọc Lương!

Lưu Thông càng nghĩ càng thấy được bản thân nghĩ không sai, hấn là làm lương thực chuyện làm ăn, hấn biết rõ, bên dưới thôn trấn những kia thôn, rất nhiều thôn đều là không có chính mình thổ địa, bọn họ đều là thuê trên trấn nhà giàu thổ địa, hàng năm bọn họ đều muốn giao nhất định thu hoạch lương thực, thu hoạch không đủ, thổ địa bọn họ liền thuê không xuống đi tới.

Những người ở trước mắt nên chính là gặp phải tình huống như thế, lúc này mới đến mua lương thực.

Còn có, những người này xem ra cũng không tiền gì, từng cái từng cái quỹ nghèo, nếu như nói với bọn hấn lên tòa án, nghĩ đến bọn họ khả năng liền tên xúi bẩy đều mời không nổi, huống hồ, bọn họ hiện tại nên rất gấp, bọn họ cũng thật chính mình không kéo dài được.

Chờ mấy ngày nữa, nhà giàu đi thu thuê thời điểm, phỏng chừng khi đó bọn họ cũng không có trải qua truy cứu nữa lương thực sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Vô liêm sỉ (thượng)

Chương 26: Vô liêm sỉ (thượng)

Lưu Thông nghĩ tới đây, tâm rốt cục trở nên chân thật hạ xuống, mang theo hai cái gia đình, hấn nghênh ngang đi tới chính mình thương hội trước mặt, cố ý hướng về thương hội người đầy mặt bất mãn nói: "Xảy ra chuyện gì? Gặp phải tới quấy rối người, làm sao không báo quan, để bọn họ ở đây, chẳng phải là ảnh hưởng chúng ta chuyện làm ăn mà!"

Lão nông môn nghe được Lưu Thông, nhất thời tức giận giọng chân kêu to lên.

"Cái gì quấy rối."

"Chúng ta là đến đòi lễ phải."

"Nhanh lên một chút đưa chúng ta lương thực."

Lão nông môn phần thanh kêu to, diện đối với bọn họ âm thanh, Lưu Thông rốt cục xoay đầu lại, nhìn mọi người nói: "Các ngươi có thể không nên nói lung tung, cần thận ta đến quan phủ cáo các ngươi vu."

"Có phải là vu, chính các ngươi trong lòng rõ ràng. Các ngươi cố ý dùng cám cùng cục đá đảm nhiệm lương thực gạt chúng ta, việc này các ngươi như thế nào nói?" Lâm Nhất Minh đi tới Lưu Thông trước mặt, thật không nghĩ tới, nhanh như vậy lại cùng cái kia thông qua sát hạch Lưu Thông gặp mặt.

"Thật sao? Như vậy các ngươi có chứng cứ gì sao?" Lưu Thông căn bản không một chút nào sợ.

"Chứng cứ chính là cái kia giấy niêm phong, ta nhưng là chuyên gia giám định, ta có thể giám định ra, những này giấy niêm phong chính là các ngươi người mình dán lên đi, người của chúng ta căn bản cũng không có động tới."

"Thật sao? Nhưng là ta cũng là chuyên gia giám định." Lưu Thông một mặt bất mãn nói: "Tuy rằng ta không phải giám định đại sư, hay là ta giám định cao đẳng bảo vật không sánh bằng ngươi, nhưng là giám định phổ thông đồ vật, tỷ như giấy niêm phong, bốn thiếu gia không chắc liền không bằng ngươi. Ngươi giám định này giấy niêm phong là chúng ta thương hội người dán lên đi, nhưng là ta giám định nhưng là, này giấy niêm phong là chính các ngươi

dán lên đi."

Lưu Thông sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng tức giận: "Các người này quần người nhà quê, đúng là sẽ kẻ ác cáo trạng trước. Ta xem các người là cùng điên rồi sao, dĩ nhiên nghĩ ra này hồng vu tội tay của chúng ta đoạn lừa gạt tiền."

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, đối phương đây là muốn chơi xấu. Nhưng là hắn lại không có biện pháp nào khác.

Vừa lúc đó, Lưu Thông âm thanh lại vang lên: "Nếu như người còn lời không phục, vậy thì chờ trưởng trấn trở về, sau đó cùng chúng ta cửa hàng lên tòa án, chúng ta cửa hàng luôn sẵn sàng tiếp đón. Có điều, hiện tại, người tốt nhất vẫn là mang theo người của các người rồi đi nơi này, không nên quấy rầy chúng ta cửa hàng làm ăn."

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến lời của đối phương, trong lòng nhất thời nở nụ cười khổ, lên tòa án, này lên tòa án thời gian nhưng là có thể trưởng có thể ngăn, mình và người trong thôn làm sao đã tiêu hao lên? Lại nói, đây là ở trong trấn, Lưu Thông bọn họ là địa đầu xa, chính mình hi vọng ở trong địa bàn của người ta cùng nhân gia lên tòa án có thể đánh thắng sao?

Huống hồ, cái kia trưởng trấn không chắc liền có thể công chính, nếu Lưu công tử vốn là cùng trưởng trấn quen biết, hoặc là đưa chút lễ vật, cái kia nhóm người mình lại càng không có thắng độ khả thi.

Lâm Nhất Minh trong lòng cảm thán, bản coi chính mình trở thành chuyên gia giám định, liền có thể giải quyết chuyện này, không nghĩ tới, hiện tại vẫn là rơi vào khó cục.

Xem ra đây chính là bình dân thế giới, ở nơi nào đều sẽ gặp phải đặc quyền, chỉ có mạnh mẽ vũ lực, mới có thể nắm giữ đặc quyền, nếu chính mình là ngàn cân bả chủ, bản thân liền sẽ trở thành đặc quyền giai tầng.

Như thế một thế giới, nhưng là sinh sống hai cái to lớn giai tầng.

Trong lòng cảm thán một tiếng, Lâm Nhất Minh suy nghĩ một chút, quyết định vẫn là lùi nhường một bước, hắn nhẹ giọng mở miệng nói: "Chúng ta còn có thể trong thôn có việc, không có thời gian cùng mấy vị lên tòa án. Lưu công tử, chuyện này, đại gia đều là rõ ràng trong lòng. Chúng ta cũng không muốn cưỡng cầu cái gì, không bằng Lưu công tử tạo thuận lợi bồi thường chúng ta một ít lương thực làm sao? Nếu Lưu công tử như vậy, ta đồng ý nhận hạ Lưu công tử người bạn này, dù sao mặc kệ ở nơi nào, nhiều một người bạn dù sao cũng hơn thêm một kẻ địch mạnh hơn."

"Bằng hữu?" Lưu công tử vừa nghe đến Lâm Nhất Minh, nhất thời bắt đầu cười ha hả: "Bằng hữu? Chỉ bằng một mình người nhà quê cũng bồi cùng bốn thiếu gia làm bằng hữu?"

"Nói như vậy, Lưu công tử là không muốn cùng giải!" Lâm Nhất Minh nhìn đối diện một mặt kiêu căng Lưu công tử, trong lòng đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, này giấy niêm phong chính mình giám định nói là cửa hàng dán lên, Lưu công tử nói hắn giám định là nhóm người mình dán lên, vì lẽ đó lâm vào thế bí.

Nhưng là nếu thứ khác, cũng có hai cái chuyên gia giám định có sự khác biệt ý kiến, cái kia lại sẽ làm sao? Tổng không thể không có biện pháp giải quyết đi, nghĩ đến Giám Định Minh nhất định có giải quyết phương pháp, đã như vậy, vậy mình sao không đi Giám Định Minh làm cái công chứng?

Lưu Thông vẫn đang len lén quan sát Lâm Nhất Minh, nhìn thấy Lâm Nhất Minh sắc mặt biến hóa, trong lòng hắn lập tức nói thầm một tiếng không tốt. . Vừa hắn cũng chính là muốn bắt nạt đối phương là một đám nhà quê, cái gì cũng không hiểu, có thể lừa dối qua ải. Nhưng xem Lâm Nhất Minh sắc mặt biến hóa, rõ ràng đã phản ứng lại.

Cái này không thể được, cũng không thể cho bọn họ cơ hội.

Lặng lẽ nhìn phía sau gia đình một chút, Lưu Thông ưỡn một cái lồng ngực, cố ý cao giọng hô: "Ta cảnh cáo người, bốn thiếu gia sẽ không đem người như thế nào, nhưng là các người không đi nữa, ta những này thủ hạ, khả năng liền không chịu được, bọn họ có thể đều là bạo tính khí, vạn nhất thương tổn được các người liền không tốt."

Lưu công tử vừa dứt lời hạ, phía sau từng cái từng cái bọn gia đình nhất thời hiểu được, đây là thiếu gia để bọn họ động thủ, vừa bắt đầu bọn họ nhìn đối phương là cùng thiếu gia như thế chuyên gia giám định còn không dám động thủ, hiện tại nếu thiếu gia lên tiếng, cái kia động thủ chính là. Coi như đã xảy ra chuyện gì, cũng có thiếu gia hỗ trợ bãi bình.

Từng cái từng cái gia đình gào thét xông ra ngoài, hướng về Lâm Nhất Minh mấy người liền bao vây lại.

Lúc này, Lưu công tử lần thứ hai hướng lên: "Không nên động thủ, đều không nên động thủ. Còn có, đừng đập phá đối phương xe ngựa cùng trang lương thực cái rương còn có giấy niêm phong, cái kia đều là chứng cứ, đợi được trưởng trấn trở về lên tòa án thời điểm còn muốn sử dụng đây!"

Lưu công tử một bên lớn tiếng hô, bình thường ở cười to trong lòng, cùng chính mình đấu, thực sự là muốn chết. Chính mình trực tiếp đem lục soát có chứng cứ đều phá hủy, nhìn bọn họ có thể tìm chứng cứ gì.

Lưu công tử một đám thủ hạ, nghe tiếng, nhất thời hiểu được, thiếu gia đây là để bọn họ hủy hoại chứng cứ đâu, không do dự, từng cái từng cái gia đình la lên, khiêu hướng về xe ngựa.

Lâm Nhất Minh, trên trán, một sợi gân xanh nhảy lên, quả thực khinh người quá đáng, Lưu công tử đây là nói rõ muốn hủy diệt chứng cứ, quả thực quá bắt nạt người.

"Dừng tay, không nên cử động!"

Từng cái từng cái lão nông môn mắt nhìn đối phương muốn hủy hoại chứng cứ, nơi nào chịu để, liền vội vàng tiến lên ngăn cản, nhưng là, bọn họ chỉ là phổ thông lão nông, đối phương đều là chuyên môn dùng để giữ nhà hộ viện tay chân gia đình, mỗi một cái đều là võ giả, bọn họ ở đâu là đối thủ.

"Lão bất tử ngoạn ý, cho tiểu gia cắt!"

"Cắt qua một bên!"

Những này xông lên gia đình, mỗi một người đều là võ giả, chỉ là vừa tiếp xúc, lập tức có bốn, năm cái lão nông bị đánh đổ ở địa .

Cũng trong lúc đó, Lâm Nhất Minh bên người, cũng đồng thời vẩy lên ba cái gia đình.

Ba cái gia đình, la lên hướng về Lâm Nhất Minh liền vọt tới.

Lâm Nhất Minh quét ba người một chút, trong lòng nhất thời rõ ràng đối phương cảnh giới, đây là ba cái linh động hậu kỳ võ giả.

Dưới chân tầng tầng trên đất đập xuống, lưu cái kế tiếp rõ ràng vết chân, Lâm Nhất Minh hai tay hoàn toàn mở ra, phảng phất một con giương cánh hùng ung, hai tay nắm tay, hướng về ba người liền luân qua khứ.

Xông lên ba người còn chưa kịp phản ứng, chỉ là cảm giác, thấy hoa mắt, khăn đống lấy, gò má của chính mình cũng đã bị người bắn trúng, một luồng sức mạnh mạnh mẽ tầng tầng đánh ở trên mặt, nhất thời đập cho ba người đại não một trận mê muội, hàm răng đều bị đập chết mấy viên, phù phù một tiếng, liền ngã trên mặt đất. Trong đầu, càng là chóng mặt.

Mãi đến tận ngã trên mặt đất, bọn họ cũng không nghĩ rõ ràng, rõ ràng là chính mình tới đánh người, làm sao lập tức, trái lại là mình bị người khác cho đánh?

"Võ giả? Tiểu tử này dĩ nhiên cũng là cái võ giả!" Lưu Thông nhìn thấy Lâm Nhất Minh kích thương ba người, sợ hãi đến theo bản năng chính là lùi về sau một bước, trong đôi mắt, tất cả đều là vẻ khó tin. Xã này hạ tiểu tử, xem ra mới mười sáu, mười bảy tuổi, làm sao không chỉ có là đại chuyên gia giám định, còn là một võ giả, hơn nữa còn là cái rất lợi hại võ giả. Nhìn đối phương cảnh giới, đó là Tỏa Linh hậu kỳ võ giả.

Tiểu tử này, chính là một ở nông thôn dã tiểu tử thôi, làm sao liền như thế đến ông trời ưu ái, cho hắn như vậy thiên phú, thực sự quá không công bằng!

"Nhanh, lên một lượt đi, cho ta ngăn cản tiểu tử kia."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Vô liêm sỉ (hạ)

Chương 27: Vô liêm sỉ (hạ)

Lưu Thông cũng không kịp nhớ cái khác, hắn hiện tại hận chết Lâm Nhất Minh, hận chết cái này khắp nơi đều còn mạnh hơn hắn ở nông thôn tiểu tử, chính hắn không phải đối phương, nhưng hắn có thù hata.

Lưu Thông nhìn Lâm Nhất Minh một đôi mắt bên trong, lộ ra một vết hung ác vẻ, tiểu tử, coi như ngươi lợi hại đến đâu, có thể ngươi trước sau là một người, ta liền không tin, ta nhiều như vậy thù hata, đánh không lại một mình ngươi.

Bốn thiếu gia không người lợi hại, có thể một mình ngươi ở nông thôn tiểu tử, thân phận làm sao cũng không sánh được bốn thiếu gia!

Từng cái từng cái gia đình ở Lưu Thông la lên hạ, nhằm phía Lâm Nhất Minh. Tuy rằng Lâm Nhất Minh thực lực so với những võ giả này muốn cao một chút, có thể những võ giả này hiển nhiên so với trước ba người mạnh quá nhiều, trong bọn họ dĩ nhiên cũng có ba cái tỏa linh kỳ cao thủ, trong lúc nhất thời, Lâm Nhất Minh căn bản là không cách nào đột phá mấy người.

Không có Lâm Nhất Minh, mấy cái lão nông hoàn toàn rơi vào chịu đòn bên trong, mà những gia đình kia môn nhưng là càng đánh càng tàn nhẫn, căn bản là mặc kệ, trước mắt có phải là tay không tác sát lực lượng lão nông.

Hồn chiến bên trong, cửa hàng bên ngoài, hai cái vẻ mặt lạnh lùng người, sống vai đi tới, nhìn thấy trước mắt hỗn loạn một màn, bên trái, một nam tử mặc áo đen tiến lên một bước, đánh tới đập một chính đang đánh lão nông gia đình vai, dĩ thường trần lạnh thanh âm vang lên.

"Hỏi một chút, Lâm Nhất Minh có thể ở đây?"

Bị câu hỏi gia đình hiển nhiên từ lâu đánh rơi vào trong cơn điên cuồng, cảm giác được có người đập bờ vai của hắn, hắn cũng không nhìn là ai, quay đầu lại, chính là một gậy đập xuống.

Người mặc áo đen đối mặt này một gậy, nhưng là sắc mặt không hề thay đổi, ở gậy sắp rơi xuống trên đầu hắn thời điểm, một tia sáng đột nhiên từ hắn trước người né qua.

Sau một khắc, tên gia đình này thân thể đột nhiên từ trung gian, chém thành hai nửa, một đám mưa máu phóng lên trời, phảng phất là cuồng phong bên trong, cuốn lên cát bụi giống như vậy, cao cao vung lên, sau đó rải rác mà xuống, rơi xuống đất thượng, trong nháy mắt đem chu vi thổ địa toàn bộ nhuộm thành màu đỏ.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, để tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại, tất cả mọi người hắn đều quay đầu lại, ngơ ngác nhìn giữa trường người mặc áo đen.

Một bên, gia đình thân thể khoảng chừng : trái phải đoạn vỡ thành hai mảnh, máu tươi vẫn cứ không ngừng từ thân thể trung gian lưu ra, một bên trên mặt đất, là từng khối từng khối vỡ vụn bộ phận ha ha từng cây từng cây tách ra ruột.

"Ấu . . "

Nhìn thấy này một màn kinh khủng, không ít người xoay người lại há mồm liên thở lên, thậm chí còn có chút kẻ nhát gan, thân thể mềm nhũn, một hồi té xỉu.

Lâm Nhất Minh cũng là lần thứ nhất nhìn thấy bức này một màn kinh khủng, hắn cảm giác được trong dạ dày quay cuồng một hồi, suýt nữa chính là phun ra ngoài, người mặc áo đen này thực sự đủ tàn nhẫn, có điều thực lực mới là càng thêm khiến người ta kinh ngạc.

Người mặc áo đen này, hẳn dĩ nhiên là một Vũ Pháp cảnh cao thủ!

Đây chính là Vũ Pháp cảnh, luận võ đạo linh tâm tình cường giả còn phải mạnh mẽ hơn nhiều tồn tại, coi như ở chính mình quá khứ thủy điều trong môn phái, Vũ Pháp cảnh cao thủ cái kia đều là rất có địa vị, rất có địa vị tồn tại.

Tầm thường, một thôn trấn căn bản cũng không có Vũ Pháp cảnh đi, làm sao cái trấn trên này, lúc nào xuất hiện nhiều như vậy Vũ Pháp cảnh cường giả?

Lâm Nhất Minh trong lòng cực kỳ không rõ, một bên, Lưu công tử trong lòng càng là quái dị, nhìn hai người này, hắn cảm giác đầu óc của chính mình cũng không đủ dùng. Hai vị này, này không phải phòng đấu giá Đại chấp sự sao? Hai vị này, bình thường chính là trưởng trấn muốn gặp trong đó một vị đều muốn sớm hẹn trước, còn chưa chắc chắn có thể nhìn thấy, ngày hôm nay đây là muốn xảy ra chuyện gì, làm sao để hai vị này đồng sự hiện thân?

Ở Lưu công tử không rõ trong ánh mắt, hai cái chấp sự ánh mắt nhưng là ở giữa sân quét qua, rất nhanh, ánh mắt của hai người rơi xuống Lâm Nhất Minh trên người.

Liếc nhìn Lâm Nhất Minh bên hông ngọc bội, hai người đồng thời tiến lên một bước, ôm quyền quay về Lâm Nhất Minh nói: "Lâm công tử, chúng ta là chấp sự phòng đấu giá, Hội Chủ có chuyện tìm ngài, mời ngài lại trở về một lần, phải chúng ta hai người, đến đây tiếp Lâm công tử. Kính xin Lâm công tử có thể nể nang mặt mũi đi vào."

Lưu công tử một hồi há hốc mồm, sao có thể có chuyện đó!

Hai vị này chấp sự, lúc nào, bọn họ sẽ đối với người khác khách khí như vậy? Chính mình không có nhìn lầm chứ? Bọn họ đúng là chấp sự phòng đấu giá? Chuyện này quả thật quá quái dị!

Còn có bọn họ là tìm đến Lâm Nhất Minh, hơn nữa còn là Hội Chủ tự mình phái tới. Đây Lâm Nhất Minh dĩ nhiên liên lụy Hội Chủ quan hệ?

Phòng đấu giá Hội Chủ, vậy cũng là vô cùng thần bí, căn bản là không người nào từng thấy hắn. Tương truyền, chính là trưởng trấn nhiều lần muốn gặp Hội Chủ, Hội Chủ cũng không để ý trưởng trấn. Hiện tại Hội Chủ dĩ nhiên chủ động xin mời Lâm Nhất Minh đi, hơn nữa hai cái chấp sự còn khách khí như thế, đây rốt cuộc là nhân tại sao?

Lâm Nhất Minh làm sao có thể được Hội Chủ coi trọng như thế!

Lưu công tử trong lòng không rõ, Lâm Nhất Minh trong lòng cũng không hiểu, vì sao lại chủ yếu tìm đến mình, nhưng là hắn nhìn phía sau lão nông môn, nhưng là khe khẽ lắc đầu nói: "Hội Chủ mời, ta vốn không nên từ chối, nhưng là ta các hương thân, bọn họ vừa bị đả thương, ta không thể bỏ lại bọn họ mặc kệ, chính mình đi gặp Hội Chủ."

"Không sao." Hai cái chấp sự mặt phảng phất không lộ vẻ gì biến hóa giống như vậy, tuy rằng dáng vẻ rất khách khí, có thể sắc mặt vẫn lạnh lẽo, bọn họ giờ tay chỉ tay một loại lão nông nói: "Đề bọn họ đồng thời đến chính là, phòng đấu giá chúng ta có ưu tú nhất y dược sư, vừa vặn giúp Lâm công tử các hương thân nhìn một chút thương thế. . "

"Như vậy liền phiền phức." Lâm Nhất Minh hướng về hai người lấy chấp tay, hai mắt lập tức nhìn phía Lưu công tử, ánh mắt trong nháy mắt trở nên lạnh

lẽo cực kỳ: "Lưu công tử, chuyện này sẽ không xong, người lừa chúng ta, lại đã thương chúng ta thôn dân, mối thù này, ta Lâm Nhất Minh nhất định sẽ ký ở trong lòng, sớm muộn ta muốn cho người trả giá gấp mười lần, gấp trăm lần đánh đổi đến trả lại."

Lạnh lùng để lại một câu nói, Lâm Nhất Minh mang theo các hương thân, theo hai cái chấp sự phòng đấu giá, hướng về phòng đấu giá đi đến, đồng thời bị mang đi còn có chỗ ngồi chứng cứ xe ngựa, giấy niêm phong.

Lưu công tử nhìn theo mọi người sau khi rời đi, trở nên trống rỗng cửa hàng cửa, gương mặt trầm tư dường như một khối Huyền Thiết, Lâm Nhất Minh dĩ nhiên liên lụy thân bí phòng đấu giá Hội Chủ, còn có làm chứng có cái rượu, lương thực, giấy niêm phong toàn bộ bị thương hội người mang đi. Đến thời điểm, chỉ cần tìm Giám Định Minh người hơi hơi một đôi chứng, cửa hàng xấu xa liền muốn triệt để bại lộ.

Khi đó cửa hàng tổn thất liền không chỉ là tiền, tổn thất còn có cửa hàng tín dự. Coi như nịnh bợ lên Lưu Ngọc Lương, có thể bởi vậy đắc tội phòng đấu giá Hội Chủ, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Xem ra, bây giờ cũng chỉ có hai con đường có thể đi rồi, một con đường chính là đi cầu nhiều, hi vọng đối phương tha thứ. Còn có một cái, vậy cũng muốn ngẫm giải quyết, cho đối phương lùi nể. Xem ra, Lâm Nhất Minh bọn họ rất thiếu tiền, như vậy chính mình cửa hàng liền nhiều cho bọn họ tiền, nhiều cho lương thực. Được được bọn họ rồi đi thôn trấn sau khi, sẽ ở nửa bước tiết giết bọn họ.

Có điều, mặc kệ làm thế nào, đều muốn trước tiên đánh tham một hồi, Lâm Nhất Minh cùng phòng đấu giá Hội Chủ quan hệ đến tốt cùng làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Hoang Linh Cổ Kinh (thượng)

Chương 28: Hoang Linh Cổ Kinh (thượng)

Cửa hàng khoảng cách phòng đấu giá cũng không xa, không bao lâu, Lâm Nhất Minh cùng lão nông môn liền ở hai vị chấp sự dẫn dắt đi, tiến vào phòng đấu giá.

Một đám lão nông môn mới mới vừa tới đến phòng đấu giá, ngay lập tức sẽ bị mang tới một trong đại sảnh.

Vừa đến cái đại sảnh này, lão nông môn lập tức trở nên cau mày lên, nơi này cũng quá xa hoa đi, bọn họ cả đời này đều chưa từng nhìn thấy như thế xa hoa gian phòng, chớ đừng nói chi là tiến vào tới đây mặt.

Dưới chân, cái kia bóng loáng chứng giám mặt đất, không nhìn thấy một điểm tro bụi, đều muốn đuổi tới nhà bọn họ giường như thế sạch sẽ. Còn có những kia gỗ cái bàn, mỗi một cái ghế mỗi trên một cái bàn, đều điêu khắc tinh mỹ hoa văn. Bọn họ không thể nói được cái kia hoa văn có cái gì tốt, nói chung chính là rất ưa nhìn cực kì đẹp đẽ, vừa nhìn liền biết, cái kia nhất định là phi thường phi thường quý đồ vật.

Nơi như thế này, bọn họ chính là nằm mơ đều sẽ không mơ tới, ngày hôm nay, bọn họ nhưng đi tới nơi như thế này.

Không bao lâu thời gian, ở một cái chấp sự dẫn dắt đi, mấy cái y sư đến, bắt đầu cho lão nông môn trị liệu thương thế.

Nhìn thấy lão nông môn có người trị liệu thương thế, Lâm Nhất Minh mới yên tâm, theo một cái khác chấp sự, lại một lần nữa đi tới Hội Chủ gian phòng, cũng không biết có phải ảo giác hay không, lại một lần nữa đi tới gian phòng này, cảm giác căn phòng này so với lần trước muốn sáng sủa một ít.

Gian phòng đối diện, Hội Chủ khá là tùy ý ngồi ở một cái ghế gỗ, nhìn thấy Lâm Nhất Minh tiến vào phòng, giơ tay chỉ tay đối diện, nói một tiếng tọa, lập tức mặt lộ vẻ vẻ cổ quái: "Xem người hô hấp cùng dáng vẻ, trước người cùng người khác động thủ một lần? Thật là quái, lấy thân phận của người bây giờ, sẽ không có cái gì cần phải người động thủ đi. Đại chuyên gia giám định địa vị có thể không thấp."

Lâm Nhất Minh không có khách khí ngồi ở Hội Chủ đối diện, nghe tiếng lập tức đem ngày hôm nay phát sinh hết thảy đều nói ra, đối với Hội Chủ cũng không có gì hay ẩn giấu.

"Há, hóa ra là như vậy. Đây là người giám định phí, tổng cộng ba trăm lượng bạc ròng." Hội Chủ gật gật đầu, đem Lâm Nhất Minh giám định đơn được tiền cho hắn, nhưng không nói gì thêm.

Lâm Nhất Minh nhất thời có chút sững sờ, tình hình này cùng tự mình nghĩ không đúng lắm a, dựa theo đạo lý tới nói, Hội Chủ sau khi nghe lời của mình, nên chủ động mở miệng, sau đó nói giúp mình quyết định, làm sao trực tiếp liền không nói lời nào cơ chứ?

Hơi kinh ngạc một hồi, lập tức Lâm Nhất Minh tự giấu nỗi cười, chính mình thực sự là cả nghĩ quá rồi, nhân gia Hội Chủ cùng mình mới chỉ là lần thứ hai gặp mặt, lại không phải cỡ nào thực, tại sao phải giúp đỡ chính mình?

Lâm Nhất Minh nhận lấy tiền, vừa muốn đứng dậy rời đi, đối diện, Hội Chủ âm thanh lần thứ hai hưởng lên.

"Người gần nhất muốn xung kích võ đạo Linh Tâm đi."

Lâm Nhất Minh nghe tiếng gât gât đầu, đối phương là ngân cảnh bá chủ, có thể thấy rõ tu vi của chính mình không thể bình thường hơn được.

"Như vậy người sẽ tu luyện võ đạo Linh Tâm công pháp?"

Lâm Nhất Minh nghe Hội Chủ hỏi dò, trong lòng càng quái lạ lên, làm sao Hội Chủ đột nhiên quan tâm tới tu vi của chính mình đến rồi? Trong lòng tuy rằng kỳ quái, nhưng hắn vẫn là mở miệng nói: "Ta trước đây là Thủy Điều Môn đệ tử, lúc trước ở môn phái thời điểm, ta mặc dù không cách nào tu luyện, nhưng cũng là học được công pháp tu luyện."

"Ồ? Là công pháp gì?"

Lâm Nhất Minh cười khổ một tiếng: "Ta một gia nhập môn phái bên trong, còn có thể học công pháp gì, chỉ có thể học cơ bản nhất công pháp. Sau đó, ta vẫn không cách nào dẫn khí tiến vào lĩnh khí kỳ, cũng vẫn không có được ban cho dư công pháp."

"Cơ sở công pháp, nếu là cơ sở công pháp, người là không thể ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm." Hội Chủ đột nhiên mở miệng nói một câu để Lâm Nhất Minh kinh hãi, sau khi nói xong, hắn nhưng là nhìn Lâm Nhất Minh không nói nữa.

Lâm Nhất Minh thật không nghĩ tới, chính mình vẫn công pháp tu luyện dĩ nhiên có động không ra võ đạo Linh Tâm, hắn ở bên trong môn phái xem qua thư tịch bên trong, đối với phương diện này giới thiệu vẫn đúng là không nhiều.

Đang muốn tiếp tục nghe Hội Chủ nói tiếp, có thể Hội Chủ dĩ nhiên đình miệng.

Mất thấy Hội Chủ không nói nữa, Lâm Nhất Minh cũng không vội vã hỏi dò, chỉ là mở to một đôi mắt, nhìn đối diện Hội Chủ.

Trong lúc nhất thời, gian phòng rơi vào trong trầm mặc.

Lâm Nhất Minh và hội chủ làm người đối diện đối phương, ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Hai người đối diện khoảng chừng hơn mười cái hô hấp sau khi, Lâm Nhất Minh đối diện, Hội Chủ trên mặt, đột nhiên lộ ra một vết ý cười, một tấm thật là đồ tươi mới hơi thượng chọn, phác họa ra kinh người yêu diêm: "Tiểu tử người, đúng là có thể giữ được bình tĩnh, còn thật là khó khăn. Đừng nói người chỉ có mười mấy tuổi, coi như là những kia hơn hai mươi tuổi người, đột nhiên nghe được nếu như vậy, đều sẽ không nhịn được hỏi thăm đi, mà người, kinh người có thể như vậy trầm ổn, thực sự hiếm thấy!"

"Kỳ thực cũng không có gì. Ta tin tưởng, Hội Chủ người đại phí hoàng hốt phải người bảo ta tới nơi này, không thể chỉ là cho ta giám định phí, sau đó tuy rằng cùng ta nói mấy câu liền đi đi, nghĩ đến Hội Chủ còn có đừng muốn nói với ta nói. Vì lẽ đó ta căn bản không cần hỏi nhiều."

Lâm Nhất Minh cười nhạt, ngoài miệng tuy là nói như thế, nhưng trong lòng lại là thầm nói: Ta đây chính là làm người hai đời, hơn hai mươi tuổi. . . Chính mình đời trước hoạt tuổi tác cũng đã đầy đủ, chớ đừng nói chỉ là hơn nữa đời này tuổi, hai đời tuổi tác gộp lại, chính mình cũng muốn bốn mươi tuổi. Huống hồ đời này, sáu năm qua, chính mình càng là nhận hết khinh thường cùng cười nhạo, nếu chính mình còn dễ kích động, như vậy chính mình chẳng thán đừng sống sót.

"Thông minh, ta thực sự là càng ngày càng phát hiện sự thông minh của người." Hội Chủ không có vội vã nói tiếp võ đạo Linh Tâm vấn đề, trái lại là mở miệng tán dương: "Nghe người trong lời nói ý tứ, người là ở sau khi xuống núi, ở này ngăn ngăn không tới một năm này bên trong, tu luyện tới cảnh giới bây giờ. Nói đến, thiên phú của người cũng được cho là xuất sắc. Hơn nữa, người vẫn là đại chuyên gia giám định, nếu không phải ta mạch này chỉ có thể thu ba cái đồ đệ, mà ta ba cái đồ đệ cũng đều đã thu đầy, ta còn thực sự muốn thu người làm đồ đệ."

Cảm thán một câu, Hội Chủ về mặt rốt cục dần dần trở nên bình thường lên: "Nghĩ đến người hẳn phải biết, trên đời công pháp, là có phân chia cao thấp, thế nhưng cái này phân chia cao thấp là làm sao phân, nghĩ đến người là không rõ ràng."

Hội Chủ chậm rãi mở miệng nói: "Trên đời công pháp tốt xấu, xem chính là đối với tu luyện về sau ảnh hưởng. Tốt công pháp, sau đó tu luyện đường có thể đi càng xa hơn, mà kém công pháp, sau đó có thể đi đường nhưng là cực kỳ có hạn. Liền đường như nắp lâu, căn cơ nhất định phải kiên cố, như vậy sau đó mới có thể nắp ra càng cao hơn lâu. Ngược lại căn cơ càng là không vững chắc, sau đó có thể nắp tầng trệt liền càng ít, khả năng không mấy tầng lâu sẽ sụp đổ. Đây đều là một cái đạo lý."

Có công pháp, có thể khiến người ta ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm sau khi, vẫn tu luyện tới cực vũ ngân cảnh, còn có công pháp có thể khiến người ta tu luyện tới tiên thiên cảnh, còn người công pháp tu luyện, ta đến nay vẫn chưa từng nghe nói, có ai có thể ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm. Muốn ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm, người nhất định phải tu luyện càng cao hơn công pháp."

"Ồ? Như vậy nơi nào có thể có càng cao cấp công pháp có thể để cho ta đi học?" Lâm Nhất Minh rốt cục mở miệng hỏi thăm tới đến.

"Muốn học tập cao đẳng công pháp, ở chúng ta Đại Bàng Vương triều bên trong, chỗ đi tốt nhất chính là Tề Vương thư viện." Hội Chủ nói rằng này, dừng một chút, sau đó mới mở miệng nói: "Có điều, người cũng phải bị Tề Vương thư viện người coi trọng mới được. Trước tiên không nói Tề Vương

thư viện cỡ nào khó thi, coi như thi vào trong đó, dựa vào cái gì nhân gia liền muốn cho người tốt nhất công pháp? Càng nhiều khả năng, là ban tặng người bình thường công pháp."

"Lẽ nào cũng chỉ có thể đi Tề Vương thư viện sao? Lẽ nào ta quá khứ vị trí Thủy Diệu Môn không được sao?" Lâm Nhất Minh nghe được Hội Chủ nói Tề Vương thư viện, đột nhiên nghĩ đến chính mình quá khứ vị trí môn phái.

"Thủy Diệu Môn?" Hội Chủ nghe tiếng, khẽ cau mày suy nghĩ chốc lát, mới chậm rãi gật đầu nói: "Thủy Diệu Môn công pháp đúng là cũng có thể cho người ngưng luyện ra không sai võ đạo Linh Tâm đến, có điều, ta rất kỳ quái rõ ràng là bọn họ Thủy Diệu Môn đuổi người hạ sơn, người vì sao lại lại muốn gia nhập Thủy Diệu Môn đây?"

"Bởi vì sự phụ của ta." Lâm Nhất Minh nhìn phía trước, trong hai mắt, lộ ra vẻ tưởng nhớ: "Năm đó ta ở Thủy Diệu Môn kinh dần khí thất bại, nhận hết mất lạnh, châm chọc. . . Tất cả mọi người đều xem ta không nổi, chỉ có sự phụ ta đối ta như lúc ban đầu, còn dạy cho ta rất nhiều thứ.

Bây giờ, sự phụ ta lớn tuổi!

Vì lẽ đó ta muốn trở về chăm sóc hắn, bởi vì ở Thủy Diệu Môn bên trong, hắn chỉ có ta như thế một đồ đệ. Có đạo là một ngày sự phụ, chung thân vì phụ, cái này cũng là ta muốn trở về Thủy Diệu Môn nguyên nhân."

"Thật khiến cho người ta cảm động." Hội Chủ yêu diễm trên mặt, nhất thời lộ ra một tia vẻ phức tạp, trong giây lát này, hắn tựa hồ cũng rơi vào trong ký ức, hơi dừng một chút, tầm kia có thể nghiêng nước nghiêng thành trên mặt lần thứ hai hiện ra mỉm cười, một tiếng cảm thán vang lên: "Một ngày sự phụ, chung thân vì phụ. . . Nói tới thật tốt! Làm người liền không thể quên cội nguồn, ta quả nhiên không có nhìn lầm người. Có điều, Thủy Diệu Môn công pháp mặc dù không tệ, nhưng là coi như người trở lại Thủy Diệu Môn, người lại có mấy phần chắc chắn học cho bọn họ môn phái tốt nhất công pháp đây? Nói thật, ngoại trừ cái kia môn công pháp, hắn Thủy Diệu Môn những công pháp khác cũng chỉ đến như thế, không ra gì, mặc dù là học được, cũng khó có thể có thành tựu quá lớn."

Nói tới chỗ này, Hội Chủ tiếng nói xoay một cái, âm thanh trở nên càng thêm giàu có từ tính: "Có điều, ta tuy rằng bị vướng bởi môn quy, không thể nhận người làm đồ đệ truyền thụ cho ta hệ này công pháp, có thể trong tay ta còn có một môn công pháp, đúng là có thể để cho người tu luyện. Chỉ là môn công pháp này có chút đặc biệt, hắn không chắc có thể để cho người tu luyện tới cảnh giới cực cao, thế nhưng là lại xác thực có thể để cho người ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm đến."

Lâm Nhất Minh bị Hội Chủ nhiều bị hồ đồ rồi: "Này rốt cuộc là ý gì?" Hội Chủ còn nói có thể luyện, còn nói không thể luyện, hắn thật sự không nghĩ ra.

Hội Chủ nghe tiếng nhẹ nhàng khoát tay áo một cái, nhẹ giọng nói: "Không nên gấp gáp, nghe ta nói. . Môn công phu này gọi là Hoang Linh Cổ Kinh, trong truyền là Man Hoang thời kì liên đã tồn tại công pháp. Môn công phu này tu luyện sau khi, có thể ngưng luyện ra phi thường mạnh mẽ võ đạo Linh Tâm, đồng thời môn công pháp này càng là có thể hàng phục Yêu Linh, thậm chí là thai nghén Yêu Linh cường đại công pháp. Thân là một võ giả, người hẳn phải biết, Yêu Linh mạnh mẽ.

Đáng tiếc công pháp này nhưng có một đặc điểm, vậy thì là tu luyện lên phi thường chậm chạp.

Đã từng, cũng có người tu luyện qua Hoang Linh Cổ Kinh. Hơn nữa đều không ngoại lệ, phàm là có dũng khí đi tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh người, đều là tuyệt thế thiên tài. Ta nói thiên tài tuyệt thế, không phải là người cho rằng loại kia thiên tài. Phóng tầm mắt toàn bộ Đại Bàng Vương triều, bọn họ cũng là tuyệt thế thiên tài!

Bọn họ biết Hoang Linh Cổ Kinh khó có thể tu luyện, thế nhưng bởi vì Hoang Linh Cổ Kinh mạnh mẽ, bọn họ vẫn là lựa chọn tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh. Có thể coi là là tu luyện nhanh chóng nhất người, cũng chỉ là tu luyện tới Bá thể cảnh, sau khi liền không cách nào tu luyện, bởi vì còn chưa kịp xung kích Âm Dương cảnh, hắn cũng đã chết già."

"Như thế chậm?" Lâm Nhất Minh không khỏi ngẩn ngơ, mọi người là có tuổi thọ, thế nhưng tu luyện cảnh giới càng cao, hoạt liên càng lâu xa. Nhưng là Hoang Linh Cổ Kinh, dĩ nhiên có thể tu luyện tới Âm Dương cảnh liền chết già, này vẫn là tu luyện nhanh nhất người, cái kia muốn cỡ nào khó tu luyện!

Võ đạo Linh Tâm sau khi là huyết phách biến, lại sau khi là thiết cốt biến, sau đó sẽ đột phá đến Bá thể cảnh sau khi, mới có thể xung kích Âm Dương cảnh.

Bá thể cảnh đã là một phương cường giả, là nhân vật hết sức khủng bố.

Có thể vấn đề là những này tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh đều là người nào! Vậy cũng là có thể thân là ngàn cảnh bá chủ Hội Chủ tán thưởng thiên tài tuyệt thế, bọn họ mới tu luyện tới Bá thể cảnh, có thể thấy được này Hoang Linh Cổ Kinh có cỡ nào khó có thể tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Hoang Linh Cổ Kinh (hạ)

Chương 29: Hoang Linh Cổ Kinh (hạ)

"Hoang Linh Cổ Kinh xác thực khó tu luyện, có điều, nếu ngươi có thể được Nghịch Thế Cửu Linh bên trong tùy ý một cái, tốc độ tu luyện của ngươi biết bay tốc tăng trưởng. Hoang Linh Cổ Kinh là một môn phi thường thần kỳ công pháp, hẳn có thể để người ta hấp thu thiên địa Yêu Linh."

"Nghịch Thế Cửu Linh? Đây quá mật mờ." Lâm Nhất Minh thở dài lay động đầu, hẳn biết Nghịch Thế Cửu Linh. Bên trong đất trời, có tu nhiều linh khí là tụ tập cùng nhau, chậm rãi, một ít linh khí tụ tập cùng nhau càng ngày càng nhiều, chúng nó tụ tập địa phương cũng bởi vì phi thường đặc thù, chậm rãi, theo thời gian tích lũy, những linh khí này liền sẽ phát sinh biến hóa về chất, thăng hoa thành một loại cường đại dị thường linh khí, mọi người xưng hô loại này linh khí vì là Yêu Linh.

Mà trong thiên hạ, cường đại nhất Yêu Linh tổng cộng có chín cái, này chín cái Yêu Linh chính là Nghịch Thế Cửu Linh. Chúng nó hằng cổ trường tồn, không có ai biết bọn họ tổng cộng tồn tại bao lâu, có điều, tất cả mọi người đều biết, này Nghịch Thế Cửu Linh, vĩnh không tắt, mặc dù nhân do nhiều nguyên nhân biến mất, lại trải qua vô tận năm tháng sau, sẽ có tân Nghịch Thế Cửu Linh xuất hiện.

Đương nhiên, mỗi một thời đại, này Nghịch Thế Cửu Linh cũng chưa chắc sẽ toàn bộ xuất hiện.

Thiên hạ chi lớn, tổng cộng cũng chỉ có như thế cửu thiên Nghịch Thế Cửu Linh, hẳn một nho nhỏ Tòa Linh kỳ võ giả, làm sao đến cướp đoạt cái kia Nghịch Thế Cửu Linh!

Tựa hồ là nhìn ra Lâm Nhất Minh suy nghĩ, Hội Chủ lần nữa mở miệng nói: "Yên tâm, không nhất định nhất định phải Nghịch Thế Cửu Linh, chỉ cần ngươi có thể được tùy ý một cái Yêu Linh, tốc độ tu luyện của ngươi đều sẽ tăng mạnh. Huống hồ, ngươi hiện tại cũng không có lựa chọn tốt hơn không phải sao? Lại nói, chỉ cần là công pháp tu luyện, chỉ cần ngươi không có đạt đến Bá thể cảnh cũng có thể thay đổi, sau đó ngươi nếu là có càng mạnh hơn công pháp, hoặc là cảm thấy Hoang Linh Cổ Kinh tu luyện quá chậm, ngươi cũng là có thể thay đổi công pháp. Lúc trước những kia lựa chọn tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh các thiên tài, đến lúc sau cũng không có thiếu thay đổi công pháp."

Dứt lời, Hội Chủ nhìn Lâm Nhất Minh nhưng là ngậm miệng không nói nữa.

Lâm Nhất Minh trong lòng thở dài, chính mình xác thực không có lựa chọn tốt hơn!

Lâm Nhất Minh nguyên vốn có chút uốn lượn ngồi ở trên ghế thân thể, một hồi trở nên thẳng tắp, nhìn người đối diện, hẳn há mồm ra, chậm rãi mở miệng: "Nói đi, muốn đem bí tịch cho ta, ngươi có điều kiện gì."

Hội Chủ so với nữ nhân còn tinh xảo hơn trên mặt, nhất thời hiện ra kinh ngạc vẻ, một lát, tầm này tựa hồ không tìm được một điểm tỳ vết trên mặt phóng ra như họa giống như nụ cười, duỗi ra tước hành lễ: cái giống như ngón tay, chỉ vào Lâm Nhất Minh cười nói: "Ngươi tên tiểu tử này, cũng thật là thú vị, đã vậy còn quá trực tiếp liền nói ra những lời này đến, thực sự là đủ trực tiếp."

Nhìn trước mắt người cười yểu như hoa người, Lâm Nhất Minh trong lòng không khỏi bốc lên một loại ảo giác, ngồi ở trước mắt mình tựa hồ không phải một người đàn ông, mà là một tuyệt thế Yêu Cơ, chỉ là cùng Hội Chủ tiếp xúc hai lần, có thể có lúc thật sự sẽ làm người đại não sản sinh hỗn loạn, không nhận rõ trước mắt đến tốt cùng là người đàn ông vẫn là một người phụ nữ.

Lâm Nhất Minh dùng sức lắc lắc đầu, tựa hồ muốn đem trong đầu lung ta lung tung ý nghĩ điều ra não ở ngoài, lúc này mới lên tiếng nói: "Tại sao không muốn như thế trực tiếp đây? Chúng ta nói nhiều lời như vậy, mặc kệ làm sao nhiều, chung quy là muốn trở về đề tài chính, đã như vậy, hà không bắt đầu liền nói rõ? Hơn nữa ta tin tưởng, Hội Chủ ngươi tới tìm ta, còn nói nhiều lời như vậy, tự nhiên là có việc muốn tới tìm ta làm."

"Nói rất đúng." Hội Chủ thân trên không trung ngón tay hơi xoay một cái, biến hóa cái động tác, so với một chín con số, lên tiếng nói: "Ta xác thực là có điều kiện, ta muốn ngươi giúp ta giám định bảo vật. Ta chỗ này có một quyển rất đặc thù bí tịch, ta có thể hiện tại liền đem bí tịch cho ngươi, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một điều kiện, tương lai giúp ta giám định chín cái bảo vật."

"Chỉ là giám định chín cái bảo vật?" Lâm Nhất Minh mặt lộ vẻ vẻ cổ quái: "Hội Chủ ngươi phòng đấu giá thì có giống như ta đại chuyên gia giám định, coi như vị kia đại chuyên gia giám định giám định không ra bảo vật đến, ngài cũng có thể đi tìm càng lợi hại chuyên gia giám định, nghĩ đến, ngài lẽ ra có thể tìm tới. Không biết Hội Chủ, ngài tại sao muốn cùng ta làm loại này giao dịch đây?"

"Bởi vì ta yêu quý ngươi. Đây chín cái bảo vật, ngươi hiện tại cũng giám định không được, có điều, ngươi mới còn trẻ như vậy, liền có thể trở thành là đại chuyên gia giám định, sau đó tất nhiên sẽ có càng cao hơn thành tựu, ta yêu quý ngươi sau đó thành tựu, cho ngươi công pháp, cũng coi như là cùng ngươi kết một thiện duyên đi, huống hồ. . ." Hội Chủ thoáng do dự một chút, vẫn là mở miệng nói: "Huống hồ, ta cũng có chính mình cân nhắc, vì lẽ đó ta mới chịu tìm ngươi."

Lâm Nhất Minh có chút không rõ, Hội Chủ lại có cái gì cân nhắc đây? Có điều nghe giảng chủ trong lời nói ý tứ, cũng là phi thường thành khẩn, huống chi mình xác thực cần Hoang Linh Cổ Kinh.

Chính mình đi tới thế giới này sau khi, đặc biệt là lên núi cái kia thời gian sáu năm, từ mọi người chú ý thiên tài, biến thành bị người cười nhạo châm chọc vô dụng, trong này lòng chua xót, ai có thể hiểu? Còn có chính mình kiếp trước, kiếp trước, chính mình chỉ là một tâm thường kẻ vô tích sự ** tia nhân vật. Thật vất vả có tân sinh mệnh, đời này, chẳng lẽ mình còn có lại giống như một đời trước như vậy, tâm thường lại sống hết đời?

Hiện tại, chính mình có cơ hội một bước lên trời, chính mình có thể nào cự tuyệt nữa!

Lâm Nhất Minh cắn răng một cái, trong đôi mắt lộ ra cực kỳ thần sắc kiên nghị: "Được, ta đáp ứng ngươi!"

"Này liền đối với." Hội Chủ cũng không đứng dậy, tiện tay ném một cái, cũng không biết hắn là từ nơi nào lấy ra một quyển bí tịch, nhưng đến Lâm Nhất Minh trước mặt, chờ Lâm Nhất Minh đưa tay tiếp được sau, hắn mới mở miệng

"Này chính là Hoang Linh Cổ Kinh. Kỳ thực ngươi cũng không cần vội vã đi. Trong thôn các ngươi những lão nông kia đều bị thương, ngươi còn trẻ, nếu như là ngươi chịu đến thương thế như vậy, đúng là cũng không có gì, thậm chí không cần trị liệu chính mình cũng có thể được rồi. Nhưng là trong thôn các ngươi lão nông không giống nhau, bọn họ tuổi đều lớn rồi không chịu nổi dằn vặt. Ngươi cũng không thể hiện tại liền để bọn họ theo ngươi đồng thời chạy đi đi,

Lại nói phòng đấu giá chúng ta y sư cũng so với các ngươi trong thôn cao minh hơn một ít, ta kiến nghị ngươi vẫn là trước tiên cho bọn họ trị thương, trải qua ba lạng nhạt, chờ bọn họ thương thế ổn định lại đi. Những ngày gần đây, ngươi cũng có thể lưu lại cho phòng đấu giá chúng ta giám định bảo vật, giám định tiền coi như là, cho bọn họ trị thương cùng ở lại chi phí. Nếu có còn lại, ta tự sẽ cho ngươi."

Lâm Nhất Minh gật gật đầu, lưu lại xác thực là tạm thời lựa chọn tốt nhất, chính mình cũng không có cần thiết vội vã trở lại.

"Vậy ta liền quấy rối Hội Chủ, Nhất Minh trước tiên cáo từ." Lâm Nhất Minh hướng về phía Hội Chủ vừa chấp tay, cầm Hoang Linh Cổ Kinh xoay người, hướng về môn đi ra ngoài, hắn còn mau chân đến xem trong thôn lão nông môn thương thế.

"Chờ đã. . ." Mắt thấy Lâm Nhất Minh đã xoay người đi tới cửa, Hội Chủ do dự một chút vẫn là mở miệng nói: "Kỳ thực ngươi bị người lừa gạt chuyện này, ngươi nên học được vận dụng ngươi sức mạnh của chính mình."

"Ta sức mạnh của chính mình?" Lâm Nhất Minh chậm rãi xoay người lại: "Ngài nói chính là Giám Định Minh?" Lâm Nhất Minh suy tư một hồi, mặc dù mình nhận thức Hội Chủ, có thể điều này cũng chỉ là lần thứ hai gặp mặt, chuyện này căn bản là không thể toán sức mạnh của chính mình, nghĩ đến cũng chỉ có Giám Định Minh, dù sao mình là Giám Định Minh giám định đại sư.

"Trẻ nhỏ dễ dạy." Hội Chủ cúi đầu nhìn mình cấp kia có thể nói hoàn mỹ hai tay, nhàn nhạt mở miệng nói: "Không chỉ là Giám Định Minh, bao quát những đan dược khác mình, rèn đúc mình, sức mạnh của bọn họ đều Viễn Siêu sự tưởng tượng của ngươi. Ngươi là giám định đại sư, toàn bộ trên trần thêm vào ngươi cũng chỉ có hai cái giám định đại sư, địa vị của ngươi cùng quyền lực ở Giám Định Minh bên trong cũng là rất lớn. . . Chuyện này, ngươi có thể chính mình đi tìm Giám Định Minh hỗ trợ, đương nhiên, Giám Định Minh cũng sẽ không không công giúp ngươi, bọn họ cũng sẽ lấy ra nhất định chỗ tốt."

"Tìm Giám Định Minh hỗ trợ, ta cũng nghĩ tới. Nhưng là cái kia Lưu gia ở trần trên có thể có lớn như vậy sản nghiệp, nghĩ đến bọn họ tất nhiên cũng là nhận thức trưởng trấn, bọn họ càng có tiền tài, nếu bọn họ hỏi lộ trưởng trấn, việc này cũng là khó làm." Lâm Nhất Minh nói ra sự lo lắng của chính mình.

"Trưởng trấn?" Hội Chủ một hồi cười nhạo lên, trên mặt trần ngập xem thường ý vị: "Ngươi sai rồi, trưởng trấn cũng không có ngươi tưởng tượng quyền lực lớn như vậy. Trưởng trấn chức trách càng nhiều chính là quản lý bình dân. Không cần nói những kia tuyệt đối cường giả, chính là đối với các ngươi những này người có thân phận, hắn nhiều nhất chỉ là điều hòa thôi, ngươi có thể không nên quên, ngươi hiện tại đã là đại chuyên gia giám định, chính là trưởng trấn cũng phải cho ngươi nể phần mặt mũi.

Cho tới quản lý người của các ngươi, kỳ thực có một người khác, chỉ là hắn không quá lộ diện thôi, hơn nữa trong tình huống bình thường, hắn cũng không muốn đắc tội các ngươi, dù sao các ngươi là thuộc về các loại mình sẽ. Huống hồ, ngươi cũng có thể đem chuyện này, chuyển hóa thành các ngươi Giám Định Minh chính mình bên trong sự vật, như vậy trừ bọn ngươi ra Giám Định Minh, coi như là hoàng tử đến rồi cũng không cách nào can thiệp chuyện của các ngươi."

Lâm Nhất Minh trừng lớn hai mắt nhìn Hội Chủ, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói, trưởng trấn chỉ là bức này chức trách, bởi vì đến từ Địa cầu, hắn không cảm thấy có chút mang vào địa cầu thượng trưởng trấn chức trách, đúng là đem trưởng trấn toàn lực nghĩ tới lớn hơn rất nhiều, như vậy như vậy, hắn đúng là có thể đi tìm Giám Định Minh người hỗ trợ.

Chuyện này vốn là hắn chiếm lý, huống hồ, hắn vẫn là đại chuyên gia giám định, đối phương chỉ là sơ cấp chuyên gia giám định, tin tưởng Giám Định Minh người nên lựa chọn trợ giúp hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Tần lão ra tay

Chương 30: Tần lão ra tay

Lâm Nhất Minh hướng về Hội Chủ cáo tạ sau khi, không có vội vã đi Giám Định Minh, mà là đi tới Giám Định Minh cho lão nông môn sắp xếp gian phòng.

Vừa mới mới vừa đi tới cửa phòng, nhất thời, nồng đậm thảo dược vị liền truyền vào Lâm Nhất Minh trong lỗ mũi, đi vào phòng khách vừa nhìn, lão nông môn toàn bộ đều nằm ở, giường gỗ bên trên, ngoại trừ mấy cái đã thoa khắp thuốc mỡ, rõ ràng đã trị liệu kết thúc lão nông ở ngoài, còn lại lão nông môn, mỗi một cái đều có một đại phu ở cho trị liệu, thậm chí có lão nông, vẫn là trực tiếp do là hai, ba cái đại phu đồng thời trị liệu.

Lâm Nhất Minh vừa mới mới vừa vừa đi vào gian phòng, nhất thời bị lão nông môn chú ý tới, một thương thế tương đối nhẹ lão nông, lập tức từ trên giường đứng thẳng lên, bước nhanh đi tới Lâm Nhất Minh bên người, tuy rằng vừa bị người đánh cho một trận, nhưng là trên mặt của hắn, ý cười nhưng là làm sao cũng không che giấu nổi.

"Nhất Minh a, ngươi thực sự là lớn rồi, thực sự là quá thần kỳ." Lão nông chỉ vào rộng rãi sáng sủa gian phòng, cười liền miệng đều không đóng lại được: "Ngươi làm sáu bá sống này nhanh sáu mươi năm, vẫn là lần thứ nhất vào ở lớn như vậy, như thế sạch sẽ nhà. Nhất Minh ngươi đứng là sắp xếp trước chuyện. Nhất Minh, ngươi là tại sao biết như thế lợi hại bằng hữu."

"Ta đã sớm biết, chúng ta Nhất Minh không bình thường." Một cái khác thương thế so sánh khinh lão làm cũng tập hợp lại đây, một mặt kích động nói: "Nhất Minh a, bằng hữu ngươi cho chúng ta tìm những thầy thuốc này, thật sự quá tốt rồi. Chỉ ta thương thế kia, cần bản là không cần tìm thầy thuốc, ở trong thôn, loại này tiểu thương, chính mình đồ điểm thảo dược, qua mấy ngày liền quá khứ. Có thể nhân gia đại phu, vẫn cứ kiểm tra cho ta đã lâu, còn mở cho ta một bộ dược, nói là trị ta ho khan. Vậy cũng là bệnh cũ rồi : cái, nhân gia đại phu chính là lợi hại, một hồi liền tra xét đi ra, bảo quản thuốc đến bệnh trừ."

Nghe được hai cái lão nông, trong phòng, cái khác lão nông môn cũng dồn dập mở miệng, khen Lâm Nhất Minh còn có Lâm Nhất Minh cái kia không có gặp mặt, nhưng đem bọn họ sắp xếp đến bằng hữu cùng với các đại phu.

Lâm Nhất Minh nhìn trị liệu thỏa đáng lão nông môn, nụ cười trên mặt xưa nay sẽ không có tiêu tan qua.

Chờ mọi người âm thanh dần dần tiêu sau khi thức dậy, Lâm Nhất Minh mới mở miệng cao giọng nói rằng: "Được rồi, các vị thúc thúc bá bá môn, đại gia đều trước tiên nằm xong dưỡng thương, vị bằng hữu này, ta đã từng giúp hắn giám định qua đồ vật, các ngươi liền yên tâm tạm thời trước tiên ở đây trụ một trận. Ta đây, cũng đi giải quyết hạ chúng ta lương thực sự tình. Đại gia yên tâm đi, ta hiện tại là chuyên gia giám định, một hồi ta liền đi tìm chúng ta Giám Định Minh người, chỉ cần bọn họ đứng ra, chính là trưởng trấn đều quản không được, bọn họ nhất định sẽ giúp chúng ta nhất định sẽ giải quyết chuyện này."

"Trưởng trấn đều quản không được, lợi hại như vậy."

"Như vậy quá tốt rồi, chúng ta có thể cầm lại lương thực."

Lão nông môn nghe được Lâm Nhất Minh sau, nhất thời hoan hô lên, bọn họ không có Lâm Nhất Minh, đều là người của một thôn, Lâm Nhất Minh cũng là bọn họ từ nhỏ nhìn lớn lên người, bọn họ rất rõ ràng, Lâm Nhất Minh không phải loại kia nói mạnh miệng người. Hơn nữa đi tới nơi này, nhìn thấy Lâm Nhất Minh ở trong trấn, còn có như vậy bằng hữu, bọn họ đối với Lâm Nhất Minh càng lớn có lòng tin.

"Nhưng là, Nhất Minh a, chúng ta ở nơi này, có thể hay không quá quá rồi bằng hữu của ngươi?" Đột nhiên có cái lão nông lo lắng hỏi thăm tới đến.

Lời kia vừa thốt ra, chúng lão nông môn cũng dồn dập hỏi ra : mở miệng hỏi thăm tới đến, bọn họ là thật sự sợ cho người ta thêm phiền phức, bọn họ người cũng không ít.

"Sẽ không, đại gia yên tâm ở là tốt rồi. Ta vị bằng hữu này, vừa còn tìm ta, chính là hắn đề nghị, để nhà hắn trước tiên ở đây trụ một trận." Lâm Nhất Minh trả lời một tiếng, nhưng trong lòng là cảm thán, trải qua kiếp trước, này thế lại ở bên trong môn phái đại sáu năm, cuối cùng, vẫn là cảm giác người trong thôn, mới là nhất là thuần phác.

Đỗ dành xong lão nông môn, Lâm Nhất Minh đứng dậy rồi đi, đi vào Giám Định Minh.

"Nhất Minh, ngươi đến rồi." Tần lão vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh trở lại Giám Định Minh, một hồi từ ghế ngồi đứng thẳng lên, một mặt ôn hòa tiến lên nghênh tiếp, mặt sau, Giám Định Minh mấy người khác, cũng dồn dập đứng dậy hướng về Lâm Nhất Minh chào hỏi,

"Tần lão, ta lần này đến, nhưng là phải phiền phức chúng ta Giám Định Minh." Lâm Nhất Minh đối với Tần lão mấy người vừa chấp tay, biểu hiện trên mặt đột nhiên biến đổi, lộ ra một vết sự thù hận, bực tức nói: "Kỳ thực lần này ta đến trên trấn, là nhân vì là trong thôn chúng ta sự. Chúng ta đến trên trấn mua lương thực, nhưng là cái kia Mẫn Nông cửa hàng, bọn họ nhưng dùng mạch khang giả mạo lương thực bán cho chúng ta, chúng ta đến lý luận, bọn họ còn đem người đã thương, càng nói xấu nói là tự chúng ta thiếp giấy niêm phong, nói chúng ta là lừa gạt tiền."

"Kỳ cục!" Tần lão nghe được Lâm Nhất Minh, một hồi nhảy lên, mang theo nếp nhăn mặt trong nháy mắt che kín vẻ giận dữ: "Lại dám như vậy bắt nạt phụ chúng ta Giám Định Minh người, bọn họ đây là xem thường chúng ta Giám Định Minh à!"

Nói, sắc mặt của hắn nhưng là đột nhiên biến đổi, lại như là cổ xưa trở mặt tài nghệ giống như vậy, trong nháy mắt liền hòa ái dễ gần, khiến người ta có

loại như gió xuân ấm áp cảm giác, quay đầu nhìn về Lâm Nhất Minh, nghe giọng hỏi: "Nhất Minh, lẽ nào ngươi không có cùng bọn họ nói thân phận của ngươi sao?"

"Nói rồi." Lâm Nhất Minh cắn răng, nhớ tới trước, Lưu Thông chờ người đáng ghét, gương mặt biến càng ngày càng lạnh lẽo lên: "Ta còn nói ta có thể giám định ra, giấy niêm phong là chính bọn hắn dán lên, nhưng là bọn họ cũng có một chuyên gia giám định, người chuyên gia giám định kia, lại nói, hắn giám định, giấy niêm phong là chúng ta thiếp. Cuối cùng, bọn họ lần thứ hai động thủ đánh chúng ta, nếu như không phải ta còn có hai tay công phu, nói không chừng hiện tại cũng nằm đến y xá bên trong."

"Còn có một chuyên gia giám định? Người kia là?" Mọi người nghe đến nơi này, nhất thời liếc mắt nhìn nhau, cứ như vậy, này nhưng là Giám Định Minh bên trong chuyện của chính mình, có điều người nào sẽ là ai chứ? Thật giống Giám Định Minh bên trong chuyên gia giám định, không có ai cùng cửa hàng có quan hệ đi.

"Người kia gọi Lưu Thông." Lâm Nhất Minh dứt lời, chỉ lo mọi người quên Lưu Thông là ai, tiếp tục giải thích: "Người kia chính là hôm nay tới cùng ta đồng thời thông qua chuyên gia giám định sát hạch người kia, cái kia cửa hàng chính là nhà bọn họ. Việc này, kính xin Tàn lão có thể làm chủ."

Nói xong, Lâm Nhất Minh một đôi mắt, tràn đầy chờ mong nhìn phía Tàn lão, chuyện này cuối cùng kết cục, rất có thể, liền muốn do Tàn lão thái độ đến quyết định.

Tàn lão có thể hay không dường như chính mình suy nghĩ như vậy trợ giúp chính mình đây?

"Hóa ra là người này." Tàn lão gật gật đầu, không trách chính mình không biết, hóa ra là mới vừa tiến vào Giám Định Minh người, hai người đều là Giám Định Minh người, bây giờ nhìn lại là muốn làm ra một quyết định.

Tàn lão âm thầm suy tư, mặc dù nói hai người đều là chuyên gia giám định, nhưng là lẫn nhau chênh lệch vậy thì lớn hơn, Lưu Thông chỉ là một sơ cấp chuyên gia giám định, mặc dù nói tuổi cũng tuổi trẻ, vẫn rất có phát triển tiềm lực, nhưng là cùng Lâm Nhất Minh một chút chênh lệch liền lớn hơn nhiều.

Lâm Nhất Minh nhưng là so với Lưu Thông càng thêm tuổi trẻ, hướng hồ Lâm Nhất Minh vẫn là giám định đại sư. Trẻ tuổi như vậy liền đã trở thành giám định đại sư, ai cũng có thể tưởng tượng được, Lâm Nhất Minh tương lai nhất định sẽ có càng cao hơn thành tựu, nói không chừng sau đó, trấn trên Giám Định Minh còn muốn dựa vào Lâm Nhất Minh.

Như vậy so sánh so sánh, giúp ai không giúp ai, nhưng là rất dễ dàng hạ quyết định.

Tàn lão chỉ là thoáng hơi trầm ngâm, lập tức trên mặt lộ ra một mặt chính khí, trầm giọng nói: "Nhất Minh, ngươi yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ làm cho ngươi chủ, chúng ta giám định môn người cũng không thể chịu thiệt."

Nhìn thấy Tàn lão mở miệng, cái khác mấy cái chuyên gia giám định cũng dồn dập mở miệng, đại gia đều không ngốc, giúp ai không giúp ai, trong lòng đều nắm chắc, một sơ cấp chuyên gia giám định cùng đại chuyên gia giám định so với, giúp ai lại sáng tỏ có điều.

"Không sai, cái kia Lưu Thông, hắn chỉ là một sơ cấp chuyên gia giám định, hắn giám định thủy phẩm, làm sao có thể cùng ngươi so với được."

"Chính là, chúng ta vậy thì đem chứng cứ đem ra, đến thời điểm chúng ta đồng thời giám định, đến cùng ai nói hoang, vừa xem hiểu ngay."

Tàn lão nhìn thấy mục tiêu sáng tỏ người trong, thỏa mãn một gật đầu, lập tức hướng về phía bên ngoài hô: "Người đến, đi Mẫn Nông cửa hàng, đem Lưu Thông tìm đến."

Rất nhanh, trong phòng, một nhìn đáng đáp còn không phải chuyên gia giám định người giúp việc, nghe tiếng rồi đi, quay lưng trên mặt của mọi người, nhưng tất cả đều là bất đắc dĩ về.

Hắn đi tới Giám Định Minh cũng có thời gian hơn một năm, nhưng là này thời gian hơn một năm, hắn bản lĩnh không học bao nhiêu, nhưng tất cả đều là làm những này chán chạy chuyện.

Một đường đi qua từ lâu quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn đường phố, điểm tiêu nhị rất nhanh đi tới Lưu phủ, báo lên chính mình thân phận của Giám Định Minh sau, rất nhanh được mời vào trong phủ.

Ở Lục phủ hạ nhân dẫn dắt đi, đến đến trong đại sảnh. Đợi không bao lâu công phu, một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Đồng nghiệp ngẩng đầu lên, một chút nhìn thấy, ở toàn bộ thôn trấn đều rất có tên Lưu Thông Lưu công tử đi vào.

Nghĩ đến mình và Lưu công tử trong lúc đó thân phận chênh lệch, hắn vội vã sợ hãi đến trạm lên.

"Không nên khách khí, tọa, tọa!" Lưu Thông cười xếp đặt cái mời ngồi thủ thế, rất tự nhiên đi tới một bên ngồi xuống, một mặt cười híp mắt nhìn đồng nghiệp hỏi: "Không biết, Tàn hội trưởng tìm ta có chuyện gì?" Vừa hắn được hạ nhân bẩm báo, Giám Định Minh người tìm hắn, lập tức vội vã chạy tới.

Ngày hôm nay, hắn vừa mới mới vừa trở thành chuyên gia giám định Lâm Nhất Minh có xung đột, Giám Định Minh liền tìm đến, không thể kìm được hắn không trọng thị.

"Tiểu nhân không biết, tiểu nhân chỉ là phụng mệnh, đến thông báo Lưu công tử, để Lưu công tử đi Giám Định Minh, những khác tiểu nhân hoàn toàn không biết." Điểm tiêu nhị nghe được Lưu Thông câu hỏi, rất là kinh hoàng đứng thẳng lên, cẩn thận từng li từng tí một chuyển đạt Tàn lão ý tứ.

Lưu Thông nhìn trước mắt cái này phổ thông đồng nghiệp trang phục người đến, đột nhiên nở nụ cười, lập tức một mặt hiền lành lấy ra năm mươi lượng bạc, nhét vào đồng nghiệp trong tay.

"Vị này tiểu ca, ta cũng không làm khó ngươi, ta chỉ là muốn biết, đến cùng xảy ra chuyện gì, để Giám Định Minh phái ngươi đến mang ta đi Giám Định Minh? Ta chỉ là muốn biết phát sinh cái gì."

"Chuyện này. . ." Điểm tiểu nhị nhìn trước người tiền do dự lên, tình huống bình thường, tiền này khẳng định không thể nhận, không phải vậy Giám Định Minh có thể không tha cho hắn, nhưng là Lưu công tử dĩ nhiên chỉ là để hắn đem đến trước, Giám Định Minh chuyện đã xảy ra nói ra, này ngược lại là không có gì. Ngược lại, một hồi Lưu công tử đi tới, cũng liền biết tất cả mọi chuyện, chỉ là chuyện sớm hay muộn, chính mình động động miệng lưỡi, liền có thể bắt được năm mươi lượng bạc, tại sao không nói? Đây chính là năm mươi lượng bạc a, có thể làm cho mình tiêu dao đã lâu đã lâu.

Điểm tiểu nhị do dự lại, cẩn thận từng li từng tí một tiếp nhận tiền, lập tức hắn dùng sức nắm nắm trong tay bạc, như là chỉ lo Lưu Thông sẽ đổi ý tự, vội vã đem bạc thiếp thân thu cẩn thận, lúc này mới ngẩng đầu lên, hạ thấp giọng nhỏ giọng nói rằng: "Là Lâm Nhất Minh đi tìm hội trưởng, hắn nói rồi cửa hàng sự tình. Sau đó hội trưởng hoà hội bên trong mấy ông già đều nói phải cho hắn làm chủ, hội trưởng liền phái tiểu nhân tới gọi ngài. Nha, đúng rồi, có người nói, là phòng đấu giá Hội Chủ cho Lâm Nhất Minh ra chủ ý, để hắn đi tìm hội trưởng."

"Hội Chủ!" Lưu Thông hít vào một ngụm khí lạnh, phòng đấu giá Hội Chủ quả nhiên liên lụy đến bên trong, còn có Giám Định Minh những lão gia hỏa kia, nhìn dáng dấp bọn họ cũng đều là nói rõ phải giúp Lâm Nhất Minh, lần này không cúi đầu cũng không xong rồi.

Lưu Thông hai mắt xoay một cái, trong nháy mắt có quyết định, cùng với đến thời điểm đi tới bị động, không bằng chính mình chủ động đi xin lỗi, như vậy mới có thể bảo vệ cửa hàng danh tiếng, có điều, Lâm Nhất Minh tuyệt đối không thể để cho hắn lưu lại.

Chính mình cho tới nay liên tục thi đậu chuyên gia giám định, kỳ thực chính là muốn sau đó trở thành trấn trên, Giám Định Minh hội trưởng. Có thể bây giờ nhìn lại, chỉ cần có Lâm Nhất Minh ở, sau đó người hội trưởng này, chính mình là không nên nghĩ muốn ngồi lên rồi. Chỉ có Lâm Nhất Minh chết rồi, mình mới có thể lên làm hội trưởng.

Lại nói, tiền của mình không phải là dễ kiếm như vậy, năm tiền mình đánh đổi nhất định phải chết! Xem cái kia Lâm Nhất Minh mang không ít trong thôn lão nông đến, hắn khẳng định hay là muốn về trong thôn.

Đã như vậy, vậy hãy để cho hắn trở lại, có điều trên đường trở về, hắn liền muốn chết!

"Được rồi, vị này tiểu ca, phiền phức ngài đi ra ngoài trước chờ một chút, ta cùng phía dưới dọn dò một hồi, hãy cùng ngài đi." Lưu Thông khách khí đem Giám Định Minh đồng nghiệp mời đi ra ngoài.

Chờ Giám Định Minh đồng nghiệp vừa mới đi ra cửa phòng, Lưu Thông sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, nhìn bên cạnh tâm phúc thủ hạ, lạnh lùng nói: "Ngươi, đi trấn trên, mời chào chút lợi hại kẻ liều mạng, ta muốn cho Lâm Nhất Minh chết!"

"Vâng, thiếu gia yên tâm, tiểu nhân nhất định đem việc này làm thỏa thỏa đáng làm."

"Nhớ kỹ, không cần lo lắng chi phí, nhất định phải mời đến cao thủ, ta muốn tiểu tử kia chết!" Lưu Thông tàn nhẫn thanh để lại một câu nói, lập tức đi ra khỏi phòng, theo Giám Định Minh đồng nghiệp, đi tới Giám Định Minh.

Mãi cho đến đi tới Giám Định Minh cửa, dọc theo con đường này, hắn lại nói bóng gió mấy câu nói, càng nghe, trong lòng hắn đối với Lâm Nhất Minh càng là oán hận, liên đới, đối với Giám Định Minh người cũng hận lên.

Này quần lão gia hỏa, chính mình sớm muộn để bọn họ đẹp đẽ. .

Đi tới Giám Định Minh cửa, Lưu Thông thâm hít một hơi thật sâu, trong đầu, cấp tốc suy nghĩ một lần tự hiểu sắp sửa nói, lúc này mới đẩy cửa phòng ra.

Cửa phòng bên trong, Lâm Nhất Minh cùng Tàn lão mấy người ở điểm tiểu nhị sau khi rời đi, liền bắt đầu trò chuyện. Có điều, lại qua một trận sau, Giám Định Minh bên trong nhưng là đến rồi một người muốn giám định item, Tàn lão mấy người vẫn không có nghỉ ngơi tốt, Lâm Nhất Minh ngược lại cũng là nhàn rồi, cũng là liền ra tay giám định một cây chủy thủ như thế bảo vật, khấu trừ Giám Định Minh đánh thành tay, thu rồi mười lượng bạc giám định phí.

Mười lượng bạc, này đã là không nhỏ so sánh tiền. Một lượng bạc, là có thể mua hai trăm đầu mét, đây chính là hai mươi thạch, một thạch tương đương với kiếp trước 120 cân.

Nếu miễn cưỡng muốn dùng kiếp trước tiền cùng hiện tại bạc để đổi toán, trên căn bản, một lượng bạc có thể bù đắp được một trăm đôla Mỹ.

Này mười lượng bạc chính là một ngàn đôla Mỹ, chỉ trong chốc lát, liền có thể kiếm lời một ngàn đôla Mỹ, chuyên gia giám định không phải bình thường kiếm tiền, đáng tiếc, trên đời này có thể trở thành là chuyên gia giám định người đã ít lại càng ít, nếu không thì, giám định phí cũng sẽ không cao đến như vậy trình độ khủng bố.

Đương nhiên giám định phí cao, cũng chứng minh bảo vật càng thêm trước, bình thường giám định phí đều là lấy item giá trị 5% thu lấy chi phí.

Vừa làm cho người ta giám định xong item, Lâm Nhất Minh còn chưa kịp mở miệng cùng Tàn lão mấy người nói chuyện, Giám Định Minh môn đột nhiên một hồi bị người từ bên trong đẩy ra.

Một bóng người rất nhanh từ bên ngoài vọt vào, mọi người còn chưa kịp thấy rõ hần dáng vẻ, người đến liền "Phù phù" một tiếng, quỳ rạp xuống Lâm Nhất Minh trước mặt, lúc này, mọi người mới thấy rõ, người này dĩ nhiên là Lưu Thông.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Quả Quả (thượng)

Chương 31: Quả Quả (thượng)

"Lâm công tử, Lưu Thông chuyên tới để nói xin lỗi ngài!" Lưu Thông quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn Lâm Nhất Minh, một mặt xin lỗi nói: "Là Lưu Thông thức người không rõ, lại bị thủ hạ che đậy, lúc này mới để Lâm công tử bị tổn thất, là Lưu Thông xin lỗi ngài!"

Lưu Thông nói đưa tay tiến vào bên hông, lấy ra bốn tấm trang giấy, giơ lên trước mặt, đối với Lâm Nhất Minh nói: "Lưu Thông đã điều tra rõ tất cả, Lâm công tử tổn thất, chúng ta cửa hàng đồng ý gấp ba bồi thường, nơi này có ba tấm lương phiếu. Còn có Lâm công tử ngài các thôn dân, bọn họ tiền thuốc thang, chúng ta cửa hàng cũng cùng nhau phụ trách, nơi này còn có một trăm lạng bạc ròng, mời ngài nhận lấy."

Lưu Thông vừa nói, nhưng trong lòng là mắng to, lão tử ngoại trừ cha đẻ, này vẫn là lần thứ nhất cho người khác quỳ xuống. Lão tử quỳ không phải là như thế dễ dàng tiếp thu, không tốn thời gian dài, lão tử liền muốn để người trả giá thật lớn!

Này Lưu Thông dĩ nhiên chủ động tới xin lỗi!

Lâm Nhất Minh quét mắt Lưu Thông trong tay ngân phiếu cùng lương phiếu, trong lòng cười gằn, tự mình rót là coi thường Lưu Thông, người này đúng là quả đoán, biết sự không thể làm, ngay lập tức, liền chủ động chạy tới xin lỗi, còn gấp ba bồi, càng là đem trách nhiệm toàn bộ giao cho thủ hạ. Xem ra, đúng là rất có thành ý. Nhưng là chính mình có thể cảm giác được, Lưu Thông không phục lắm, hơn nữa trong lòng tràn ngập oán hận.

Có điều, tiền này, chính mình hay là muốn thu. Mặc dù nói, Giám Định Minh người đáp ứng rồi giúp mình, nhưng là mình với bọn hắn dù sao không quen, hiện tại Lưu Thông đã xem ra rất có thành ý đến xin lỗi, điều kiện này thấy thế nào, đều không kém. Nếu chính mình tiếp tục nháo xuống, cũng chưa chắc có thể được càng to lớn hơn chỗ tốt.

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh tiếp nhận ngân phiếu cùng lương phiếu, từ trên xuống dưới, nhìn xuống này Lưu Thông: "Được, đã như vậy, vậy chuyện này liền liền như vậy coi như thôi đi."

"Lâm công tử quả nhiên rộng lượng!" Lưu Thông chờ Lâm Nhất Minh tiếp nhận ngân phiếu lúc này mới đứng thẳng lên, quay về Lâm Nhất Minh khom người lại, cảm kích nói: "Đa tạ Lâm công tử lượng giải, cái kia Lưu Thông này liền xin cáo lui. Sau đó có thời gian, kính xin Lâm công tử có thể tìm thông tុ tập tới, chúng ta cũng coi như là không đánh nhau thì không quen biết. Không bây giờ muốn làm sao? Đêm nay ta làm chủ, địa phương do Lâm công tử định?"

"Đêm nay thì thôi, ta còn muốn đi chăm sóc lão nhân trong thôn môn." Lâm Nhất Minh khoát tay chặn lại, trực tiếp mở miệng từ chối, cũng đã không nề mặt mũi, còn đi đem những kia phí lời làm cái gì? Cùng Lưu Thông cùng nhau ăn cơm? Cùng như vậy người vô liêm sỉ, chính mình có thể ăn không ngon đi.

"Đã như vậy, cái kia thông liền không quấy rầy, chur vị, Lưu Thông cáo lui trước." Lưu Thông đứng lên, xoay người, trong mắt, một vệt sự thù hận chột lóe lên.

Lâm Nhất Minh cười cười không nói gì, nhìn theo Lưu Thông rồi đi, lúc này mới xoay người nhìn phía Tần lão mấy người. Hướng về mấy người uốn cong eo, Lâm Nhất Minh chân tâm nói cảm tạ: "Lần này nhờ có chư lão, bằng không, sự tình còn không biết muốn giải quyết như thế nào đây?"

"Nhất Minh, không nên khách khí, chúng ta đều là Giám Định Minh người, lẽ ra nên trợ giúp lẫn nhau."

"Đúng đấy, Nhất Minh, chúng ta cũng không làm cái gì, chỉ là gọi hắn người đến thôi."

Tần lão mấy người nói, mắt thấy Lâm Nhất Minh nhưng là đưa tay tiến vào vào trong ngực, hiển nhiên là ở nắm tiền, Tần lão nhất thời khoát tay chặn lại, ra hiệu Lâm Nhất Minh dừng lại.

"Được rồi, Nhất Minh, không muốn nắm tiền, ta biết đây là Giám Định Minh quy củ, nhưng là chúng ta đều là người mình, nắm tiền cũng quá khách khí. Ta xem không bằng như vậy, tiền ngươi cũng không muốn cầm, ngươi không bằng đáp ứng chúng ta một điều kiện làm sao? Hoặc là nói một cơ hội. Sau

đó, thẳng nếu chúng ta Giám Định Minh cần giám định bảo vật, đi thôn các người mời người tới, người có thể vạn vạn không muốn chối từ, làm sao?"

Lâm Nhất Minh nghe tiếng, thoáng do dự một chút, lập tức gật đầu đáp ứng, lần này, bất kể nói thế nào, cũng là Giám Định Minh giúp mình, chính mình tự nhiên không tiện cự tuyệt.

Mất thấy Lâm Nhất Minh đồng ý, Tần lão trên mặt lần thứ hai hiện ra nụ cười, bọn họ phong kiều trần Giám Định Minh vẫn là quá yếu, cũng chỉ có hắn một đại chuyên gia giám định. Nhưng là thân là hội trưởng, có lúc, hắn vẫn là cần phải đi trong thành Giám Định Minh thuật chức, cũng có những chuyện khác muốn đi ra ngoài, nếu hắn không ở đây, bọn họ cũng cần một đại chuyên gia giám định trần tràng.

Có điều, nghĩ đến Lưu Thông lúc rời đi tinh táo, Tần lão nhìn phía Lâm Nhất Minh ánh mắt lại nhiều một phần lo lắng.

"Nhất Minh, vừa cái kia Lưu Thông mặc dù là đến xin lỗi, nhưng ta có thể thấy, hắn cũng không phải thật tâm thực lòng, sau đó nói không chừng hắn sẽ gây sự với người, người gần nhất những này qua, vẫn là cần tắc vô ưu. Nếu có phiền phức, liền đến Giám Định Minh tìm chúng ta."

"Đa tạ Tần lão nhắc nhở, Nhất Minh trong lòng hiểu rõ." Lâm Nhất Minh lần thứ hai bái tạ Tần lão mấy người sau, này mới rời khỏi Giám Định Minh, một lần nữa trở lại y xá.

Vừa mới mới vừa đi vào y xá, Lâm Nhất Minh nhất thời phát hiện, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo ánh mắt liền rơi xuống trên người chính mình.

Ở mọi người tràn đầy ánh mắt mong chờ bên trong, Lâm Nhất Minh trên mặt, hiện ra nụ cười xán lạn, giọng lên thật cao, cầm ngân phiếu cùng lương phiếu bàn tay, cao giọng quay về mọi người hô: "Thúc thúc bá bá môn, cửa hàng đã bồi thường chúng ta. Không chỉ có là bồi thường, hơn nữa còn là gấp ba bồi thường! Trong tay ta cầm, chính là bọn họ bồi cho chúng ta lương phiếu!"

Tiếng nói vừa mới vừa hạ xuống hạ, toàn bộ y xá trong nháy mắt bùng nổ ra một trận tiếng hoan hô.

Từng cái từng cái lão nông môn, không để ý thương thế trên người, càng là một hồi đứng thẳng lên, bọn họ cũng không kịp nhớ đau đớn, không chỉ có xem ra không có bị thương, thân thể cũng một hồi trở nên mạnh mẽ lên, vài bước liền vẩy lên Lâm Nhất Minh.

"Nhất Minh, chúng ta không có nghe lầm chứ, bọn họ thật sự bồi thường? Vẫn là gấp ba bồi thường?"

"Nhất Minh, nhanh, cho chúng ta nhìn lương phiếu, này không phải là giả chứ?"

Lão nông môn kích động đem Lâm Nhất Minh vây vào giữa, mồm năm miệng mười nói lên.

Lâm Nhất Minh cảm thụ mọi người mừng rỡ, trên mặt nụ cười càng sâu, hai mắt quét qua, ở trong đám người, tìm tới đức cao vọng trọng Trần bá, đem lương phiếu cùng ngân phiếu đồng thời đưa tới: "Lương phiếu ở này, Trần bá, người xem một chút, tuyệt đối không có vấn đề."

Trần bá hai tay run run đem lương phiếu nhận lấy, cúi đầu vừa nhìn, một tấm phẳng phát là khô cạn đất vàng địa giống như vậy, bất mãn ngàn câu vạn hác nếp nhăn trên khuôn mặt già nua, nhất thời phẳng phát gấp phải nước mưa thoải mái giống như vậy, toả ra tràn ngập sinh cơ ý cười.

"Quan ấn, này lương phiếu trên có quan phủ quan ấn. Không người nào dám giả tạo quan ấn, này lương phiếu là thật sự, đúng là lương phiếu, bọn họ thật sự gấp ba bồi thường chúng ta!"

Trần bá nắm lương phiếu tay bởi vì kích động, run rẩy càng thêm lợi hại lên, liền ngay cả tiếng nói của hắn, cũng tràn ngập tiếng rung.

Tiếng nói của hắn vừa rơi xuống, y xá bên trong, càng to lớn hơn tiếng hoan hô lại vang lên.

"Là thật sự, chúng ta rốt cục có lương thực, chúng ta có thể ăn cơm no!"

"Đúng đấy, bọn nhỏ sau đó không cần lại chịu đói, cũng không cần một ngày chỉ ăn hai bữa cơm."

"Có lương thực, chúng ta năm nay giao địa tô cũng có thể cùng năm rồi như thế, như vậy chúng ta liền có thể tiếp tục thuê Lưu Đại quan nhân địa. Đợi được sang năm, chúng ta có nguồn nước, thu hoạch nhất định sẽ càng tốt hơn. Sau đó, chúng ta làng cũng có thể càng ngày càng tốt!"

"Tất cả những thứ này đều là bởi vì mình anh em!"

"Đúng đấy, nếu như không có mình anh em, chúng ta còn không biết làm sao bây giờ đây? Minh anh em thực sự là lớn hơn!"

Lão nông môn hoan hô, nhưng là đều nhìn phía Lâm Nhất Minh.

Cảm thụ ánh mắt của mọi người, trong lúc nhất thời, Lâm Nhất Minh tuy rằng làm người hai đời, nhưng cũng có chút bắt đầu ngại ngùng, cũng còn tốt, không bao lâu, Trần bá lại vang lên, nhưng là giải trừ hắn lúng túng.

"Nhất Minh a, làm sao nơi này còn có tiền đấy?" Trần bá lấy ra lương phiếu phía dưới ngân phiếu, tràn đầy không rõ nhìn Lâm Nhất Minh.

"Đây là bọn hắn bồi tiền. Bọn họ nói đây là bồi chúng ta tiền thuốc thang, đem chúng ta đánh thành như vậy, nhưng chỉ là thường tiền, thực sự là tiện nghi bọn họ!" Lâm Nhất Minh nhìn Trần bá trên mặt ô thanh, nắm đầm không cảm thấy nắm lên, đánh người thường tiền là được, đây chính là những người có tiền kia ý nghĩ đi.

"Một trăm lạng bạc rỗng, nhiều như vậy!" Trần bá có chút không dám tin tưởng xem trong tay ngân phiếu, một lát mới bóc lên một câu: "Bị đánh một trận liền có thể có một trăm lạng bạc rỗng, nếu như vậy, lần sau có cơ hội, ta lại để bọn họ đánh một trận. . "

Trần bá vừa dứt lời hạ, nhất thời đưa tới một mảnh cười vang.

Nghe tiếng cười kia, nhìn mọi người nụ cười trên mặt, Lâm Nhất Minh trong lòng càng ngày càng cảm giác khó chịu, có thể thấy, Trần bá bọn họ là thật sự rất vui vẻ, bởi vì được một trăm lạng bạc rỗng mà hài lòng.

Có một trăm lạng bạc rỗng, trong thôn có thể việc làm thực sự quá hơn nhiều. Nhưng là nếu như có thể làm cho mình tuyên, chính mình tình nguyện không muốn số tiền này, cũng phải để Lưu Thông bọn họ trả giá thật lớn.

Hồi lâu, chờ đại gia đều cười được rồi, Trần bá khoát tay chặn lại, sắc mặt trở nên chính kinh lên, trầm giọng quay về mọi người nói: "Này ba tấm lương phiếu, chúng ta muốn đi đổi một tấm. Dù sao chúng ta chính mình cũng phải đi lĩnh thực, còn có muốn giao địa tô. Coi như hiện tại trong thôn có thủy, có thể làm lỡ thời gian dài như vậy, là nhất định sẽ nợ thu.

Năm nay vừa vặn là thuê ước mãn kỳ thời gian, địa tô không đủ, Lưu Đại quan nhân có thể sẽ không tiếp tục đem địa tô cho chúng ta. Còn lại hai chương lương phiếu liền lưu lại chính là. Ngược lại lương phiếu là quan phủ phát hành, cũng không sợ sẽ tương lai không lấy ra đến. Còn có này ngân phiếu mà. . ."

Nói đến đây, Trần bá đột nhiên tha dài ra âm thanh, hai mắt mang đầy ý cười nhìn phía Lâm Nhất Minh nói: "Này một tấm ngân phiếu, liền giao cho Nhất Minh, mọi người có ý kiến gì hay không?"

"Đúng, cho Nhất Minh, nếu như không có Nhất Minh chúng ta liền lương thực đều đổi không trở lại, chứ nói chi là bạc, này ngân phiếu cho Nhất Minh chúng ta không có ý kiến!"

Trần bá vừa dứt lời hạ, lập tức được đại gia hưởng ứng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Quả Quả (hạ)

Chương 32: Quả Quả (hạ)

Lâm Nhất Minh vội vã vung vung tay, nói với mọi người nói: "Đừng, tiền này là bọn họ bồi cho đại gia tiền thuốc thang, ta vừa không có bị thương làm sao có thể nắm tiền đây!"

"Nhưng là Nhất Minh, chúng ta điểm ấy thương, cái nào cần phải thương tiền a, hơi hơi trị một hồi là tốt rồi."

"Chính là a, lại nói, cho chúng ta chữa bệnh đại phu cũng là bạn của Nhất Minh tìm, những này tiền thuốc thang, cũng là Nhất Minh ra, tiền đương nhiên phải cho người."

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến đại gia, một hồi ngẩn ra, trong thôn các hương thân, làm sao đột nhiên như thế có thể nói, trước thời điểm, có thể không thấy bọn họ như thế có thể nói.

Mất thấy chính mình một cái miệng căn bản là nói không lại mọi người, Lâm Nhất Minh hơi hơi trầm ngâm, lập tức mở miệng nói: "Không bằng như vậy đi, tiền ta nhận lấy, thế nhưng số tiền này, chúng ta muốn để dùng cho trong thôn đào giếng, cho đại gia nắp nhà. Hiện tại tiền này là của ta rồi, ta phải dùng làm sao, đại gia có thể không quản được."

Lâm Nhất Minh nói xong, thở ra một hơi, rốt cục, lần này tất cả mọi chuyện đều giải quyết, còn lại chính là chờ đại gia thương thế đều tốt, sau đó về thôn.

Có điều. . . Tại sao luôn cảm giác còn có chuyện không có làm?

Lâm Nhất Minh tả muốn hữu nghĩ, nửa ngày, hần rốt cục nhớ tới đến, tiểu Quả Quả, còn giống như ở trong khách sạn. Tiểu nha đầu kia, tựa hồ vẫn đang ngủ, ngủ thời gian dài như vậy, nên cũng tỉnh rồi đi. Nàng tuy rằng thực lực cao, nhưng là thông minh hãy cùng cái đứa nhỏ như thế, không, phải nói, nàng vốn là cái đứa nhỏ.

Thời gian dài như vậy chưa thấy nhóm người mình, nàng có thể khiến người ta cho lừa.

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh sốt sắng, vội vã rời đi phòng đầu giá, một đường một tốc độ nhanh nhất nhảy vào khách sạn, đi tới Quả Quả trước cửa phòng, không lo được thở dốc, vội vã gõ lên môn đến.

Gõ nửa ngày, trong cửa phòng diện nhưng là không hề có một chút động tĩnh.

"Đều lâu như vậy rồi, chính là lại có thể ngủ người, cũng nên tỉnh ngủ, tiểu Quả Quả tại sao không có một chút động tĩnh, lẽ nào nàng thật sự xảy ra vấn đề rồi?"

Lâm Nhất Minh cả kinh, hai tay ở trên cửa gỗ dùng sức đẩy một cái, đẩy cửa phòng ra.

Vừa đi vào cửa phòng, nhất thời, một trận mùi thơm thoang thoang bay vào trong mũi, đối diện cửa phòng trên giường lớn, một đạo khéo léo thân thể nằm thẳng ở thượng.

"Tiểu nha đầu này còn đang ngủ?"

Lâm Nhất Minh chú ý vọng trên giường vừa nhìn, chỉ một thoáng, trực giác khéo léo bên trong một dòng nước nóng vọt lên, hay là khí trời quá nóng, hay là quen thuộc vấn đề, tiểu Quả Quả xuyên dị thường mát mẻ, hơn nữa người đều bại lộ ở trong không khí. Đặc biệt là một đôi như bạch ngọc hoàn mỹ trắng như tuyết chân ngọc khép lại cuộn mình, uốn lượn độ cong, khiến người ta hai mắt không tự chủ được muốn hướng về cái kia trung gian thần bí chỗ nhìn tới.

Hai chân bên trên, tron nhẵn trắng mịn bụng thượng không nhìn thấy một tia sẹo lồi, nhưng là lên trên nữa, hai toà ngọn núi nhỏ màu trắng khâu ngạo nghễ đứng thẳng.

"Hà?"

Ngủ say bên trong, Quả Quả đột nhiên lật qua lật lại thân thể, trước ngực, một đôi môi vừa vừa mới bắt đầu phát dục trắng mịn động tác bị đè ép ở cùng nhau, lộ ra một đạo nhọt nhọt khe, loáng thoáng tựa hồ còn có thể nhìn thấy một vệt phấn hồng.

Lâm Nhất Minh cảm giác được chính mình hô hấp không bị khống chế càng ngày càng trầm trọng, một đôi roi vào Quả Quả trên người con mắt càng là căn bản là không có cách dời.

Cái tiểu nha đầu này, ngủ dĩ nhiên mặc ít như thế, này không phải mê người phạm tội sao! Nhìn chăm chăm Quả Quả nhìn hồi lâu, Lâm Nhất Minh đột nhiên đưa tay, dùng sức bấm bấm cánh tay của chính mình, không được, mình làm như vậy quả không đạo đức, nhân gia đang ngủ, chính mình chạy tới nhìn trộm, chuyện này thực sự quá hèn mọn.

Cũng không đứng, chính mình này không phải nhìn trộm, đây là quang minh chính đại xông môn đi vào xem, so với hèn mọn còn cao thượng hơn nhiều. Nhưng là, như thế xem dù sao không tốt.

Nói thế nào, chính mình kiếp trước cũng không phải sơ ca, làm sao có thể như vậy, chính mình cũng Thiên không hăng hái.

Không được, không thể còn tiếp tục như vậy. . .

Một chút, lại liếc mắt nhìn chính mình liền không nhìn.

Nhìn chăm chăm Quả Quả, Lâm Nhất Minh quyết định lại liếc mắt nhìn, một chút thời gian dài ngắn chờ định. . .

"Tùng tùng tùng. . ."

Một trận rõ ràng thanh âm vang lên, Lâm Nhất Minh cảm giác được rõ rệt, chính mình hô hấp càng lúc càng nhanh, trái tim nhảy lên chỉ có thể dùng điên cuồng để hình dung, cái cảm giác này quả thực chính là dục hỏa đốt người.

Đột nhiên, trên giường tiểu Quả Quả tựa hồ là mơ tới món đồ gì, nhẹ nhàng nhú nhú cái mũi nhỏ, nhắm trong đôi mắt, lông mi khẽ run lên, dường như muốn tỉnh lại.

"Tiểu Quả Quả thật giống muốn tỉnh rồi."

Lâm Nhất Minh rộng mở xoay người, cũng như chạy trốn, nhanh chóng chạy ra cửa phòng, sau đó tầng tầng đem cửa phòng đóng lại.

"Hô. . ."

Đứng ngoài cửa phòng, hẳn thật dài hít thở một hơi, vừa gần như mất đi lý trí dần dần tỉnh lại.

"Này, tiểu Quả Quả tuổi nhỏ như thế, liền mê người thành như vậy, to lớn hơn nữa thượng hai ba tuổi, còn có để cho người sống hay không, nếu như không phải tinh thần lực của mình đặc biệt cao, vừa tự mình nói không được muốn làm ra ** không bằng việc."

Lâm Nhất Minh lắc lắc đầu, ép buộc chính mình không nghĩ nữa chuyện mới vừa rồi, nhưng là trong đầu, không biết làm sao, đều là hiện ra, vừa nhìn thấy kinh diễm cảnh tượng, gần làm cho người ta hoa mắt mê mẩn.

"Chi dát. . ."

Nổi lòng vẫn không có ổn định lại, phía sau một tiếng vang nhỏ truyền ra, Lâm Nhất Minh xoay người, nhưng là phát hiện, cửa phòng đã mở ra, mặc chính tề tiểu Quả Quả cười tươi rói đứng cửa phòng.

"Ồ? Nhất Minh ca ca, người làm sao ở? Người là chờ Quả Quả sao?"

Lâm Nhất Minh cúi đầu nhìn Quả Quả cặp kia không hề có một chút tạp chất mắt to, nhất thời có chút chột dạ mặt đỏ lên, nói quanh co nửa ngày, hắn mới gật gật đầu: "Hừm, đúng đấy, ta là đang chờ người, đại gia đều đi rồi, chúng ta đổi chỗ ở."

"Ồ? Đổi địa phương?" Quả Quả căn bản cũng không có nhận ra được Lâm Nhất Minh vẻ mặt như thế, đúng là rất vui vẻ nhảy lên lên.

Theo Quả Quả nhảy lên, Lâm Nhất Minh hai mắt không tự chủ được rơi xuống đôi kia nhảy lên ngực nhỏ thượng, nhớ tới trong phòng một màn, trong lòng âm thầm nghĩ tới, cái tiểu nha đầu này, nàng cũng quá không biết nàng đối với nam nhân mê hoặc, hôm nào phải cùng nàng nói chuyện, khỏe mạnh giáo dục hạ nàng, đặc biệt là lúc ngủ, sau đó nhiều xuyên một điểm. Nhưng là câu nói này, muốn nói thế nào? Cũng không thể nói, người vừa lúc ngủ, bị ta nhìn, ta đều sụt chút nữa làm ra ** không bằng việc đến, sau đó ngủ chú ý một chút?

Cái kia không phải thừa nhận chính mình nhìn trộm? Cái này không thể được!

Lâm Nhất Minh mang theo Quả Quả, một đường xoắn xuýt đi trở về phòng đấu giá.

Đêm dần dần sâu hơn, người đi trên đường phố càng ngày càng ít, nhưng là Lưu phủ hậu môn, nhưng không ngừng mở ra, từng cái từng cái tinh tráng hán tử đi vào trong phủ. Đi vào Lưu Thông biệt viện bên trong.

Chỉ chốc lát sau, Lưu Thông biệt viện trong đại sảnh, bên trong gian phòng tràn đầy đã ngồi hơn mười cái thân thể cường tráng, diện mạo kiệt ngạo hán tử.

Ngày hôm nay bị Lưu Thông dẫn dò đi làm sự đồng nghiệp, mắt thấy người cũng đã đến đủ, tâm trạng đặc ý phi thường, chính mình lần này làm sự, có thể là phi thường đẹp đẻ, đặc biệt là, còn có vị tâm thường khó mời đến đại nhân vật, thiếu gia biết rồi nhất định sẽ phi thường hài lòng.

Quét mắt bên trong người, đồng nghiệp hiện vật quý tự, hướng về Lưu Thông giới thiệu một đầy mặt ngạo khí, trên mặt mang theo một đạo thật dài vết đao hán tử.

"Thiếu gia, vị này chính là uy bá võ quán điện Đại sư huynh, điện Đại sư huynh đã là Linh Tâm cảnh cao thủ."

Nhìn thấy Mẫn Nông cửa hàng ông chủ nhỏ Lưu Thông nhìn lại, hán tử này mới đứng dậy, đầu tiên là đầy mặt xem thường quét bên trong phòng mọi người một chút, ánh mắt mới rơi xuống Lưu Thông trên người, bất mãn nói: "Lưu công tử, nếu muốn giết cá nhân thôi, ta Thiên mỗ người một người là đủ, đám rác rưởi này, mang theo bọn họ thì có ích lợi gì?"

Không ai từng nghĩ tới, điện Đại sư huynh câu nói đầu tiên, càng nói ra bức này thoại đến, nghe tiếng, trong lúc nhất thời, bên trong phòng một bên yên lặng như tờ. .

Cái khác được mời tới, đều là trần trên có tiếng ác bá, có thể đối mặt điện Đại sư huynh hán, mọi người không khỏi không dám mở miệng, trên mặt đều mạnh hơn nhần nhện treo ra một nụ cười.

Điện Đại sư huynh vậy cũng là Linh Tâm cảnh cao thủ, muốn muốn tiêu diệt bọn họ, thực sự lại đơn giản có điều.

Điện Đại sư huynh hiển nhiên rất hài lòng về mặt của mọi người, hán quét mọi người một chút, sắc mặt về đặc ý càng ngày càng rõ ràng: "Hiện tại, ta đã là võ đạo Linh Tâm hai tầng, giết chết cái kia nhà quê, liền dường như bóp chết một con kiến như thể đơn giản. Nếu Lưu công tử là sợ những người khác chạy, như vậy chúng ta từ võ quán mang mấy cái tiểu sư đệ đến, liền đầy đủ, mang những người này tới làm cái gì!"

Lưu Thông nghe đến nơi này, nhất thời hiểu được, đây là điện Đại sư huynh coi chính mình là thành dê béo, còn muốn lại tìm chút võ quán sư đệ, để sư đệ của hán môn hỗn chút tiền hoa, điện Đại sư huynh nhằm vào cũng không phải những người khác.

Nghĩ rõ ràng tất cả những thứ này, Lưu Thông trong lòng nhất thời có ý nghĩ.

"Điện Đại sư huynh còn có thể mời chào sư đệ đến? Như vậy không thể tốt hơn, nghĩ đến Thiên sư huynh sư đệ, vậy dĩ nhiên cũng đều là cao thủ, lần này liền phiên phức điện Đại sư huynh. Có điều, lần này, ta cũng muốn đích thân đi, cái kia Lâm Nhất Minh, ta muốn tận mắt nhìn thấy hán chết."

Mặc kệ xài bao nhiêu tiền, chỉ có thể có thể làm cho Lâm Nhất Minh chết, tất cả đã đáng giá!

Lưu Thông một đôi thâm độc hai mắt ném ra cửa sổ, nhìn phía xa xa một tòa lầu cao, Lâm Nhất Minh lần này bốn thiếu gia mời Linh Tâm cảnh cao thủ giết người, xem người sống thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Võ đạo Linh Tâm (thượng)

Chương 33: Võ đạo Linh Tâm (thượng)

Lâm Nhất Minh sắp xếp cẩn thận mọi người, sắc trời đã tối, cùng ăn qua đi, mọi người phân biệt phản trở về phòng, đúng là tiểu Quả Quả, ngủ vừa cảm giác sau khi, nàng càng là so với lần trước càng có thể ăn.

Lâm Nhất Minh quả thực không nghĩ ra, cái này tiểu Quả Quả, ăn chính là ngủ, tỉnh ngủ liền ăn, ngủ vừa cảm giác, có thể ngủ chừng hai mươi giờ, còn ăn nhiều như vậy, quả thực cũng sắp cùng trư như thế.

Làm sao vóc người vẫn như thế thật? Ngày hôm nay nhìn trộm, nàng bụng dưới có thể là phi thường hòa , còn có tron hay không, chính mình không sờ qua không biết.

Loại này ăn pháp, vóc người là làm sao duy trì?

Ăn xong cơm tối, Lâm Nhất Minh rời đi phòng đấu giá, tìm một chỗ yên tĩnh, lấy ra này thanh thần kỳ chủ thụ, bắt đầu cắt ra không gian, hấp thụ tiên khí.

Hắn không dám ở phòng đấu giá làm những này, bên trong phòng đấu giá nhưng là có Hội Chủ như vậy siêu cấp cao thủ, vạn nhất để Hội Chủ nhận ra được, mình có thể hấp thụ tiên khí, ai biết Hội Chủ có thể hay không lên lòng tham.

Chính mình hấp thụ nhưng là tiên khí, bảo bối như vậy, coi như là ngàn cánh bá chủ, chi sợ cũng phải động lòng.

Ở bên ngoài tu luyện hoàn tất, Lâm Nhất Minh mới mở ra Hoang Linh Cổ Kinh, bắt đầu tu luyện.

"Ồ? Thật kỳ quái. . ."

Lâm Nhất Minh vừa mới vừa bắt đầu tu luyện, trên mặt liền hiện ra vẻ cổ quái, này Hoang Linh Cổ Kinh không phải nói tốc độ tu luyện rất chậm sao? Làm sao chính mình cảm giác tốc độ tu luyện không một chút nào chậm đây?

Chẳng lẽ nói, là bởi vì vừa mới bắt đầu tu luyện duyên có, một hồi sẽ chậm lại?

Lâm Nhất Minh tập trung ý chí, tiếp tục bắt đầu tu luyện.

Theo tu luyện, hắn dần dần cảm giác được, từng luồng từng luồng linh khí từ chính mình khí hải bên trong chảy ra, hội tụ đến khí hải phía trên, sau đó không ngừng ngưng tụ, chậm rãi, mơ hồ có thể cảm giác được, một nhân nhát phảng phất là trái tim bình thường tồn tại, từ khí hải phía trên hình thành.

Tâm . .

Võ đạo Linh Tâm, chính là muốn ngưng luyện ra người thứ hai tâm, lòng này cùng thân thể tự thân trái tim là không giống, thân thể trái tim, duy trì người sinh mệnh.

Mà võ đạo Linh Tâm tâm, ở thời điểm chiến đấu, sẽ chìm vào khí hải bên trong, mà nó nhảy lên thì lại quyết định, một tức, linh khí bạo phát lượng.

Hiện tại, chính mình dĩ nhiên cảm giác được Linh Tâm tồn tại, này ở thu được Hoang Linh Cổ Kinh trước, là tuyệt đối không cảm giác được. Hội Chủ nói quả nhiên không sai, dùng chính mình trước đây công pháp, làm sao cũng sẽ không ngưng luyện ra võ đạo Linh Tâm.

Lâm Nhất Minh hoàn toàn chìm đắm ở trong tu luyện, dần dần, hắn cảm giác, chính mình phảng phất là từ trên mặt đất bay lên, ngồi xếp bằng bay đến trong hư không.

Bay qua tầng mây, bay đến chân trời xa xôi bên trong, trước mắt màu đen trong hư không, một đạo hình ảnh đột ngột hiện lên ở trước mắt.

Thê lương đại địa bên trên, một con trăn ngập duyên có khí tức, giống như núi cao bình thường to lớn Man Hoang cự thú, không ngừng gầm thét lên, này con Man Hoang cự thú xem ra như là một con to lớn trâu nước, nhưng là nó nhưng là hai chân đứng thẳng trên mặt đất.

Một lúc sau, một con đồng dạng to lớn hoang thú xuất hiện, này con hoang thú khắp toàn thân, tựa hồ cũng là do tảng đá tạo thành, đáng vẻ xem ra, nhưng là có chút giống là một con cự hùng.

Hai con hoang thú vừa thấy mặt sau khi, liền gào thét nhằm phía đối phương, sau đó tăng tăng đánh vào nhau.

Trong lúc nhất thời, đất rung núi chuyển, đại địa tùy theo gãy vỡ, liền ngay cả bầu trời đều xuất hiện một cái khe.

Hai con hoang thú quần quýt lấy nhau. . .

Dần dần, trong hình, càng ngày càng nhiều hoang thú xuất hiện, những này hoang thú, hoặc đại hoặc, hoặc là có thể cười mây đập gió, hoặc là có thể phun lửa ngự lôi.

Hết thấy hoang thú, gặp mặt sau liền lẫn nhau tranh đấu lên.

Lâm Nhất Minh nhìn này đột nhiên xuất hiện hình ảnh, cảm giác được bốn phía từng luồng từng luồng, cổ xưa mà thần bí khí tức chiếm giữ bốn phía, hần không ngừng tu luyện, muốn phải bắt được một tia phảng phất thiên địa hình thành thời khắc, liền tồn tại viễn cổ khí tức, nhưng là làm thế nào cũng không bắt được.

Trong lúc vô tình, một đêm thời gian đã qua, Lâm Nhất Minh mở hai mắt ra, không biết có phải ảo giác hay không, hần cảm giác, trước mắt, này phi thường phi thường thấp bé, liền ngay cả hần khoanh chân ngồi xuống sau, đều không có hần đầu gối cao bụi cỏ, tựa hồ một đêm, lại trương trương một chút.

Thậm chí, hần đều có thể từ những này trong bụi cỏ, cảm giác được một luồng quen thuộc, Hoang cổ khí tức.

Còn có trong cơ thể hần, hần đã có thể rõ ràng cảm giác được, Linh Tâm tồn tại.

"Chuyện này. . . Này tu luyện cũng quá nhanh đi. Không phải nói, Hoang Linh Cổ Kinh tốc độ tu luyện phi thường chậm sao? Nhưng là tốc độ này, chính là cái khác, có thể cô đọng võ đạo Linh Tâm đỉnh cấp công pháp, e sợ đã tu luyện lên, cũng không có nhanh như vậy tốc đi."

Lâm Nhất Minh cảm thấy quái lạ, theo lý tới nói, Hội Chủ hần là sẽ không lừa gạt mình, hần cũng không có cần thiết dùng chuyện như vậy đến lừa gạt mình. Không phải Hội Chủ nguyên nhân, cái kia chính là mình đặc thù.

Chính mình đặc thù nhất chỉ có hai điểm, một điểm là, chính mình là xuyên qua nhân sĩ. Có điều, chính mình xuyên qua cùng tinh thần lực của mình có quan hệ, đối với tu luyện tới nói, trái lại để cho mình không cách nào hấp thu thế giới này phổ thông linh khí.

Nếu như không phải xuyên qua vấn đề, vậy thì là mặt khác một điểm, chính mình hấp thu chính là tiên khí!

"Đúng rồi, chính là tiên khí!"

Lâm Nhất Minh đột nhiên hiểu được. Hoang Linh Cổ Kinh, là phi thường cổ xưa công pháp tu luyện, mà tiên khí, cái kia càng là cực kỳ xa xôi thời gian liền đã tồn tại.

Trong cơ thể mình bản nguyên, là hấp thu tiên khí luyện hóa mà thành, chính mình dùng tiên khí này vốn là cổ xưa khí tức, tu luyện đồng dạng cổ xưa Hoang Linh Cổ Kinh, hay là này bản thân liền là một loại phù hợp.

Huống hồ, Hội Chủ cũng nói đủ, muốn gia tốc tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh, vậy sẽ phải hấp thu Yêu Linh. Yêu Linh kỳ thực chính là đặc thù dị chủng nguyên khí đất trời. Hoang Linh Cổ Kinh đặc điểm chính là, đem Yêu Linh hấp thu sau khi, hóa thành mặt khác một loại sức mạnh, đến giúp đỡ tu luyện.

Mà chính mình tiên khí, tuy rằng không phải Yêu Linh, có thể cái kia dù sao cũng là tiên khí, cùng cái kia Yêu Linh lực lượng so với, có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

Vì lẽ đó chính mình dùng tiên khí tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh mới biết cái này giống như cấp tốc.

Tương đồng điểm này, Lâm Nhất Minh rộng mở đứng thẳng lên, suýt nữa cao kêu thành tiếng, lần này, chính mình là tìm tới tới thích hợp bản thân công pháp tu luyện.

Hoang Linh Cổ Kinh, không thể nghi ngờ là phi thường mạnh mẽ công pháp. Mà tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh vấn đề lớn nhất chính là tốc độ tu luyện, chuyện này đối với nắm giữ tiên khí chính mình tới nói, căn bản là không là vấn đề, ngược lại, ngược lại sẽ để cho mình tu luyện càng nhanh hơn.

Người khác tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh, muốn khổ tâm tìm kiếm Yêu Linh, không có Yêu Linh, liền muốn chịu đựng so với người khác chậm vô số lần tu luyện, mà chính mình tiên khí, cái kia thì tương đương với, đem Yêu Linh chém thành hơn mười khối, chính mình mỗi ngày đều phân thấy một khối.

Này tương đương với, chính mình hầu như vẫn luôn ở dùng Yêu Linh đến tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh.

Còn có so với Hoang Linh Cổ Kinh càng thích hợp bản thân công pháp tu luyện sao?

Lâm Nhất Minh bắt đầu điên cuồng tu luyện lên, mỗi ngày ngoại trừ ở sau giờ ngủ một quãng thời gian bên trong đi Giám Định Minh làm giám định ở ngoài, những thời gian khác tất cả đều dùng cho tu luyện.

Đêm đã khuya, Lâm Nhất Minh ngồi xếp bằng ở dã ngoại trên cỏ, chìm đắm ở trong tu luyện.

Nửa tỉnh nửa say bên trong, hần phảng phất lại trôi nổi ở chân trời bên trong, chu vi là vô số ngôi sao, này từng viên một ngôi sao, tựa hồ lấy hần vì là tâm, chậm rãi chuyển động lên.

Chuyển chuyển, này từng viên một ngôi sao, nhưng là ngừng lại, sau đó bắt đầu chậm rãi nhảy lên lên.

Theo này vô số ngôi sao nhảy lên, Lâm Nhất Minh cảm giác được, trái tim của chính mình cũng bắt đầu theo nhảy lên lên, dần dần, từ chậm đến nhanh, chậm rãi tăng nhanh.

Này tim đập cũng không phải trái tim nhảy lên, mà là khí hải bên trong, dường như có thêm một trái tim, đang nhảy nhót.

Theo này tim đập không ngừng tăng nhanh, đến cuối cùng, một tức công phu, này tim đập đầu nhảy đến mười hai lần, đột nhiên, sau một khắc, một tiếng cực kỳ to lớn, phảng phất là thiên địa phá nát bình thường nổ vang ở hần bên tai nổ vang.

Nổ vang vang lên, Lâm Nhất Minh trong nháy mắt từ trong tu luyện tỉnh lại, mở hai mắt ra, đập vào mắt, tất cả đều là một mảnh cao cao lục thảo, đem tầm mắt của hần che kín trụ.

"Đây là. . . Ta không phải ở một mảnh ải thảo từ bên trong sao?"

Lâm Nhất Minh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc từ trên mặt đất đứng thẳng lên, hướng bốn phía nhìn tới, những này thảo, tựa hồ cùng trước chỗ ở mình bãi cỏ thảo là như thế, chỉ là những này thảo, cao lớn lên rất nhiều.

Từ chính mình khoanh chân ngồi xuống sau, không tới đầu gối của chính mình cao, đến hiện tại, chính mình sau khi đứng dậy, dĩ nhiên so với mình cũng cao hơn một phần.

Chu vi, này một vùng không gian tất cả, tựa hồ cũng toả ra, viễn cổ khí tức. Càng thêm thần kỳ chính là, hần có thể cảm giác được, chu vi hoa cỏ, cây cối, thậm chí là dưới chân một viên hòn đá nhỏ, tựa hồ cũng nắm giữ sinh mệnh giống như vậy, giờ khắc này đang tản phát này sung sướng khí tức, hơi thở này trùng, còn mang theo, cổ xưa thần bí khí tức.

Tựa hồ, vừa việc tu luyện của chính mình, ảnh hưởng đến tất cả xung quanh!

"Ta khí hải."

Đột nhiên, Lâm Nhất Minh rõ ràng cảm giác được, chính mình khí hải bên trên, một phảng phất là trái tim thứ tám thường, tồn tại với này.

"Võ đạo Linh Tâm, ta dĩ nhiên ngưng tụ ra võ đạo Linh Tâm."

Lâm Nhất Minh chính mình cũng kinh sợ, chính mình tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh bắt đầu, chỉ là tu luyện ba ngày thời gian, chính mình cũng đã ngưng tụ ra võ đạo Linh Tâm!

Võ đạo Linh Tâm cùng võ đạo Linh Tâm trước, hoàn toàn là hai khái niệm.

"Võ đạo Linh Tâm tổng cộng chia làm bảy tầng, mà mỗi một tầng, bởi vì công pháp tu luyện không giống, võ đạo Linh Tâm ở một tức công phu, nhảy lên số lần cũng không giống nhau. Nói như vậy, ở võ đạo Linh Tâm một tầng thời điểm, võ đạo Linh Tâm, một tức công phu, chỉ có thể khiêu động dậy hoặc là hai lần, không biết ta có thể nhảy lên mấy lần?"

Lâm Nhất Minh hít sâu một hơi, giờ lên nắm nắm, quay về trước người không khí một quyền nện xuống. .

Nhất thời, trong cơ thể hần, võ đạo Linh Tâm trong nháy mắt chìm vào trong khí hải, ở khí hải bên trong, nhanh chóng nhảy lên lên, một tức công phu, võ đạo Linh Tâm nhanh chóng nhảy lên là mười hai lần.

Theo võ đạo Linh Tâm nhảy lên, từng đạo từng đạo linh khí bỗng nhiên từ trong cơ thể hần thoát ra, theo cánh tay hướng ra phía ngoài tuôn tới.

"Vù vù. . ."

Quyền phong thổi qua, Lâm Nhất Minh ngơ ngác nhìn cánh tay của chính mình, chính mình vừa cú đâm kia, một tức công phu, chính mình võ đạo Linh Tâm dĩ nhiên nhảy lên mười hai lần.

Chính mình có thể cảm giác được, chính mình võ đạo Linh Tâm còn cực kỳ nhỏ bé, chỉ là võ đạo Linh Tâm một tầng thôi, làm sao có thể nhảy lên mười hai lần!

Võ đạo Linh Tâm, một tầng nhảy lên vừa đến hai lần, hai tầng nhảy lên ba đến sáu lần, chỉ có tiến vào ba tầng mới có thể nhảy lên bảy đến mười hai lần.

Còn lại bốn tầng nhảy lên là mười ba đến hai mươi lần, năm tầng là hai mươi một đến ba mươi lần, sáu tầng ba mươi một đến bốn mươi lần, bảy tầng đỉnh cao nhưng là bốn mươi trở xuống đến năm mươi lần.

Chính mình vén vén là mới vừa lĩnh ngộ võ đạo Linh Tâm tầng cảnh giới thứ nhất, lại nhảy lên nhiều lần như vậy?

Đây là nhân vì chính mình tu luyện chính là Hoang Linh Cổ Kinh, còn có nhân vì chính mình sử dụng linh khí là tiên khí duyên có. Lâm Nhất Minh thậm chí phát hiện, theo chính mình linh ngộ vô đạo Linh Tâm, lực lượng tinh thần của hắn cũng thuận theo đột ngột tăng, dĩ nhiên so với quá khứ đầy đủ tăng trưởng sắp tới hai lần.

"Này Hoang Linh Cổ Kinh, thực sự quá thần kỳ! Đòi này, ta nhất định sẽ không lại về phía trước thế như vậy, tầm thường cả đòi xuống, tỷ tỷ, còn có trong thôn thúc thúc bá bá môn, các người chờ, Nhất Minh nhất định sẽ làm cho các người trải qua ngày thật tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Võ đạo Linh Tâm (hạ)

Chương 34: Võ đạo Linh Tâm (hạ)

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Nhất Minh rất sớm rời giường, cũng không biết là không phải là bởi vì lực lượng tinh thần tăng mạnh duyên có, tỉnh lại sau giấc ngủ sau, hắn phát hiện tinh lực so với dĩ vãng có vẻ dồi dào rất nhiều.

"Chi dát..."

Ngay ở Lâm Nhất Minh mở cửa phòng đồng thời, cửa phòng đối diện cũng đồng thời mở ra, Quả Quả từ trong phòng đi ra, hơn nữa cùng ngày xưa so ra, sắc mặt của nàng xem ra so với quá khứ tựa hồ muốn hồng hào một chút, còn có thực lực của nàng..

"Người luyện thành võ đạo Linh Tâm."

Lâm Nhất Minh cùng Quả Quả kinh ngạc nhìn đối phương, đồng thời mở miệng.

"Ta này võ đạo Linh Tâm là ngày hôm qua luyện thành, người ngày hôm qua cũng tu luyện thành?" Lâm Nhất Minh kinh ngạc nhìn Quả Quả.

"Ta không biết." Quả Quả lắc đầu nhỏ, một mặt hồ đồ nói: "Ta ngủ tỉnh lại sau giấc ngủ, liền luyện thành võ đạo Linh Tâm"

"Ngủ cũng có thể đột phá!" Lâm Nhất Minh kinh sợ đến mức há hốc miệng ba, ngơ ngác nhìn trước mắt tiểu nhân, này tiểu Quả Quả rốt cuộc là ai, còn nhỏ tuổi dĩ nhiên liền thành tựu võ đạo Linh Tâm, hơn nữa không cần tu luyện liền trực tiếp đột phá, này so với mình tựa hồ cũng lợi hại hơn, thật không biết nàng đến cùng có bí mật gì.

Còn có, nàng dĩ nhiên có thể nhìn thấu tu vi của chính mình, mình có thể nhìn thấu người cùng cảnh giới tu vi, là nhân vì là tinh thần lực của mình đặc biệt mạnh, nhưng là tiểu Quả Quả đây?

Nàng có thể nhìn thấu cảnh giới của chính mình, cũng không thể nói là bởi vì tinh thần của nàng lực mạnh, nếu tinh thần của nàng lực đặc biệt cường, như vậy chính mình liền không nhìn thấu cảnh giới của hắn, cái kia lại là nguyên nhân gì?

Lâm Nhất Minh không nghĩ ra, hắn càng ngày càng cảm giác được tiểu Quả Quả thần bí.

Còn có lượng cơm ăn của nàng, cũng càng lúc càng lớn, thật không biết, sau đó có thể hay không nuôi sống lên tiểu nha đầu này, dựa theo nàng này lượng cơm ăn tăng trưởng xuống, nói không chắc lúc nào, nàng một người liền có thể bù đắp được người cả thôn lượng cơm ăn.

Ăn xong điểm tâm, Lâm Nhất Minh phát hiện các hương thân thương thế cũng đều chữa trị tốt. Vốn là lưu lại, cũng là bởi vì muốn trị liệu các hương thân thương thế, nếu thương đã được rồi, cũng không có tiếp tục lưu lại cần phải.

Có điều lại trước khi đi, nhưng là muốn tìm phòng đấu giá Hội Chủ chào từ biệt, dù sao, lần này, Hội Chủ là giúp đại ân.

Lâm Nhất Minh chờ mọi người chuẩn bị kỹ càng sau khi, một thân một mình đi tới Hội Chủ cửa, nhưng là ở Hội Chủ cửa gian phòng, hắn lại bị ngăn cản.

"Cái gì? Các người nói Hội Chủ bế quan?" Lâm Nhất Minh nhìn cửa hai cái chấp sự, có chút không tin lời của hai người, nói thế nào bế quan liền bế quan, đây cũng quá đột nhiên đi.

Chẳng lẽ là, Hội Chủ không muốn gặp mình?

Nghĩ tới đây, Lâm Nhất Minh đột nhiên tỉnh ngộ lại, Hội Chủ nhưng là ngàn cảnh bá chủ, chính mình đây? Đơn giản là một nho nhỏ vừa ngưng luyện ra

võ đạo Linh Tâm võ giả, mình và Hội Chủ sự chênh lệch cỡ nào to lớn, Hội Chủ thấy mình, chính là cho mình mặt mũi, không muốn gặp mình, chính là không gặp, chính mình có thể nói cái gì?

Thế giới này, dù sao cũng là cường giả vi tôn.

Nghĩ, Lâm Nhất Minh trùng hai cái chấp sự cười cợt, lập tức chấp tay nói: "Nếu đã biết chủ không ở, như vậy Nhất Minh cáo từ, người trong thôn còn đều đang đợi chúng ta đây. Đợi lát nữa chủ xuất quan, xin mời chuyển cáo Hội Chủ, Nhất Minh đối với hân những ngày qua chăm sóc cảm tạ."

"Dễ bàn."

Hai cái chấp sự cười cợt, nhưng trong lòng là từ lâu lật lên sóng to gió lớn, Lâm Nhất Minh hân cang nhưng đã luyện thành võ đạo Linh Tâm.

Lúc này mới hai, ba ngày, hân dĩ nhiên liền đột phá, bản đến nhóm người mình cũng đã rất đánh giá cao hân, có thể coi là đến, hân làm sao cũng phải nửa tháng hoặc thời gian một tháng mới có thể đột phá, hân đã vậy còn quá nhanh liền đột phá?

Có thể, cái tên này trên người có bí mật không muốn người biết, không trách hội trưởng đối với hân sẽ coi trọng như thế.

Cá nhân có người gặp gỡ, một số thời khắc cường cầu không được.

Nói đến, hai cái chấp sự đồng dạng không có ai biết kỳ ngộ, có thể Lâm Nhất Minh kỳ ngộ đối với hân mà nói rất trọng yếu, thế nhưng đối với hai cái chấp sự tới nói, rồi lại qua quỷ binh bình. Đến bọn họ cảnh giới này, lại há lại là bảo vật tầm thường có thể đánh động bọn họ?

Chờ đến cảnh giới nhất định, cái kia bảo vật, liền không còn là bảo vật.

Chờ Lâm Nhất Minh rời đi, hai người nhưng là mở cửa phòng, đi vào.

Bên trong gian phòng, Hội Chủ lười biếng ngồi ở hồ trên giường, đùa một con thịt thịt mèo, nghe được tiếng bước chân, hân ngẩng đầu lên, liếc hai người một chút, lập tức tiếp tục cúi đầu một bên xoa xoa mèo nhu thuận bộ lông, vừa nói: "Hân đi rồi?"

"Đúng, đi rồi. Hơn nữa chúng ta còn phát hiện hân đã đột phá."

"Ồ? Nhanh như vậy liền đột phá? Thực sự là ngoài dự đoán mọi người." Hội Chủ động tác trên tay dừng lại, dừng một chút sau, mới tiếp tục vuốt ve bên người mèo: "Đây là thú vị, cái kia người của Lưu gia sẽ không như thế dễ dàng liền buông tha hân, các người theo đi xem xem."

"Phải!" Hai cái chấp sự cấp tốc rời đi, lạng lẽ đi theo Lâm Nhất Minh chờ nhân thân sau.

Lâm Nhất Minh cùng các thôn dân lần này trở lại, đi rồi quan đạo, Lưu Thông nhưng là cùng với một trăm lạng bạc ròng, đầy đủ bọn họ đi quan đạo.

Đi rồi hơn nửa ngày, sắc trời dần dần đêm đen đến.

Lâm Nhất Minh nhìn bầu trời sắc không còn sớm, mà đại gia cũng đều phi thường khổ cực, liền liền quyết định nghỉ ngơi một chút, chờ hừng đông sau khi lại đi chạy đi.

Có điều, khi bọn họ vừa mới vừa tìm địa phương tốt, điểm lên lửa trại, giữa núi rừng đột nhiên truyền đến một trận thác loạn tiếng bước chân.

Mười mấy cái che mặt hân từ xuất hiện ở nơi đóng quân chu vi, trong nháy mắt công phu, liền đem Lâm Nhất Minh mọi người vây quanh lên.

"Đi quan đạo cũng có thể gặp phải đánh cướp?" Lâm Nhất Minh nhìn đối với mặt bao vây người của mình, hơi nhướng mày, không phải lúc trên quan đạo có rất ít sơn tặc sao? Lâm sao mình mới đi rồi ngày thứ nhất liền gặp phải sơn tặc, nhóm người mình vận may cũng quá chênh lệch đi.

Còn có những người này, không biết làm sao, đều là cảm giác thấy hơi quen thuộc.

Lâm Nhất Minh cảm giác mình lực lượng tinh thần tăng mạnh sau, chính mình cũng không biết làm sao dị thường tin tưởng trực giác của chính mình, mà trực tiếp tự nói với mình, những người này, không phải sơn tặc.

Hai mắt ở trên những người này vọng qua, đột nhiên, Lâm Nhất Minh ánh mắt dừng lại ở trong đó trên người một người, người này, cái hông của hân, có một khối tượng trưng chuyên gia giám định thân phận ngọc bội!

Lâm Nhất Minh biểu hiện trên mặt ngưng lại, bấp thịt cả người cang là trong nháy mắt bình lên, duỗi ra một cái tay chỉ vào người này, lạnh lùng nói: "Lưu Thông, là người, xem ra ngươi vẫn là chưa từ bỏ ý định, dĩ nhiên giả trang sơn tặc!"

"Ngươi dĩ nhiên biết là ta!" Đối phương mắt thấy Lâm Nhất Minh vạch trần bọn họ không phải sơn tặc, nhất thời sửng sốt một chút, một hồi lâu, hân mới chậm rãi lấy xuống móng ở trên mặt miếng vải đen.

"Tuy rằng không biết, để lộ ra sơ hở ở chỗ nào, để ngươi nhìn ra, đã như vậy, như vậy cũng không có ẩn giấu cần phải."

Nam tử lấy tấm che mặt xuống, lộ ra một tấm âm lãnh mặt.

Lưu Thông một cái ném xuống mặt nạ, hai mắt mạnh mẽ trừng mắt Lâm Nhất Minh, lạnh lùng nói: "Ngươi cho rằng, thu rồi bốn công tử tiền cùng lương thực, để bốn công tử cho ngươi quý xuống, ngươi còn có thể tiếp tục sống sót. ** một nhà quê ngươi phối bốn công tử cho ngươi quý xuống sao? Để bốn công tử cho ngươi quý xuống, đánh đôi nhất định phải chết!"

Lưu Thông lại như là xem người chết như thể nhìn Lâm Nhất Minh, cực kỳ đặc ý nói: "Ngươi là để ta thường tiền, thậm chí còn tìm Giám Định Minh người giúp ngươi, nhưng là này thì phải làm thế nào đây? Ngày hôm nay ngươi hay là muốn chết. Bên cạnh ta vị này Diên tiên sinh nhưng là Linh Tâm cảnh cao thủ, giết người như ngươi, liền dường như giết gà bình thường đơn giản... Ha ha ha, có phải là sợ sệt? Ta xem ngươi lần này còn có thể từ nơi nào tìm tới người giúp đỡ!"

Lưu Thông càng nói càng là đặc ý, trên mặt vẻ mặt rất cũng là càng ngày càng dữ tợn lên cùng điên cuồng lên: "Như thế nào, có phải là rất sợ sệt? Vậy ngươi xin tha a! Ngươi để van cầu ta vòng qua ngươi đi... Ha ha ha, có điều coi như ngươi cầu ta, ta cũng sẽ không tha ngươi. Ta muốn cho ngươi chết, không riêng là ngươi, các ngươi tất cả mọi người đều phải chết!"

Lâm Nhất Minh không nói gì, trong cơ thể linh khí nhưng điên cuồng phun trào lên, cái này Lưu Thông, chính mình hấn căn bản cũng không có đặc tội qua hấn, nhưng là hấn nhưng muốn giết chết chính mình, còn muốn giết chết trong thôn hết thầy thôn dân. Người này, đáng chết! .

Lưu Thông kêu to vài tiếng, lại phát hiện Lâm Nhất Minh căn bản không đáp lời, lúc này, hấn tiếng cười càng lớn lên: "Thế nào? Còn không cầu xin tha thứ, có phải là dọa sợ? Thật là không có ý tứ." Dứt lời hấn nhìn phía bên cạnh nam tử, chỉ tay Lâm Nhất Minh nói: "Diên sư huynh, giết chết hấn."

"Để bàn!"

Diên Đại sư huynh nanh cười một tiếng, lập tức cũng không chào hỏi, đột nhiên liền xông lên Lâm Nhất Minh.

"Quả nhiên là võ đạo Linh Tâm."

Lâm Nhất Minh nhìn xông lại võ giả, thăm nghĩ trong lòng một tiếng may mắn, người đến dĩ nhiên là một võ giả, hơn nữa còn là một Linh Tâm cảnh hai tầng võ giả, nếu chính mình ngày hôm qua không có đột phá võ đạo Linh Tâm, hôm nay chính mình chắc chắn phải chết.

Thế nhưng hiện tại mà.

Mặc dù mình là Linh Tâm một tầng, nhưng là chính mình lúc trước liền có thể vượt qua cảnh giới đối địch, hiện tại, chính mình chưa chắc không có sức đánh một trận.

Mất nhìn đối phương vọt tới trước mặt chính mình, Lâm Nhất Minh hai mắt khẩn nhìn chăm chăm đối phương.

Lập tức, hấn phát hiện, đối phương động tác xem ra tựa hồ, phi thường chậm chạp.

Nhìn đối phương ra quyền động tác, Lâm Nhất Minh nhanh chóng hướng về bên cạnh lóe lên, lập tức giơ lên nắm đấm, quay về đối phương nơi cổ một quyền đập xuống.

Chỉ một thoáng, trong cơ thể, võ đạo Linh Tâm chìm vào trong khí hải, bỗng nhiên nhảy lên lên.

Một tức công phu, võ đạo Linh Tâm điên cuồng loạn động mười hai lần. Theo mỗi một lần võ đạo Linh Tâm nhảy lên, mãnh liệt dường như sóng biển bình thường linh khí phun trào mà ra.

Một quyền đập ra, cuồng bạo khí lưu nhất thời khuấy động mà lên, trên mặt đất, từng mảng từng mảng lá cây, theo khí lưu cuốn lên, rơi vào diên Đại sư huynh.

"Àm!"

Tầng tầng một quyền nện xuống, trong nháy mắt, diên Đại sư huynh cảm giác, chính mình phảng phất là bị nghìn cân búa lớn bắn trúng giống như vậy, phảng phất như thủy triều linh khí vọt tới, điên cuồng ở trong cơ thể hấn phá hoại.

Mạnh mẽ lực xung kích, càng làm cho hấn một xa xa bay lên.

Tuy rằng có linh khí bảo vệ, nhưng là hấn cổ, vẫn là ở đối phương một quyền hạ, bị đập cho hoàn toàn vụn vụn lên, toàn bộ cái cổ càng là máu thịt be bét thành một mảnh.

"Khặc khặc..."

Ngã trên mặt đất, diên Đại sư huynh gian nan ho khan hai tiếng, ở đối phương đòn nghiêm trọng hạ, hấn hiện tại liền hô hấp đều trở nên trở nên nặng nề.

Ngẩng đầu nhìn đối diện thiếu niên, hấn làm sao cũng nghĩ không thông, đối phương còn nhỏ tuổi, dĩ nhiên cũng thành tựu võ đạo Linh Tâm, hơn nữa rõ ràng cảm giác đối phương chỉ là Linh Tâm một tầng, nhưng là tốc độ của đối phương dĩ nhiên có thể nhanh chóng đến ngay cả mình đều thấy không rõ lắm, sức mạnh càng là so với chính hấn một Linh Tâm hai tầng đều mạnh hơn, vừa trong nháy mắt đó vọt tới linh khí, càng là không một chút nào như là một võ đạo Linh Tâm một tầng võ giả, đó là võ đạo Linh Tâm ba tầng thậm chí bốn tầng mới có thể phát sinh cường hấn linh khí, chuyện này rốt cuộc là như thế nào!

Lần này, thật không nên tới giúp Luru Thông.

Xa xa, Luru Thông nhìn thấy diên Đại sư huynh ngã xuống, cả người đều ngốc roi mắt, đến nửa ngày hắn mới phục hồi tinh thần lại, ngón tay chỉ vào Lâm Nhất Minh run lập cập nói: "Người... Người làm sao lợi hại như vậy? Diên sư huynh là võ đạo Linh Tâm cao thủ, người làm sao có khả năng đánh chết Diên sư huynh, không thể, cái này không thể nào! ..."

"Không cái gì không thể, bởi vì ta cũng là võ đạo Linh Tâm." Lâm Nhất Minh trong đôi mắt, né qua sâu sắc sát ý: "Người nếu muốn giết ta, còn muốn giết chúng ta thôn người, như vậy ta liền không thể bỏ qua người!"

Lâm Nhất Minh quát lên một tiếng lớn, đột nhiên hướng về Luru Thông vọt tới.

Mất thấy Lâm Nhất Minh vọt tới, Luru Thông cũng không còn trước hung hăng, nhưng là đột nhiên đi quá mức đến, liền muốn chạy trốn.

Liền lợi hại nhất diên Đại sư huynh đều bị đánh đổ, như vậy còn có ai có thể đánh thắng Lâm Nhất Minh, lúc này không chạy, lúc nào chạy!

"Hừ, còn muốn chạy!"

Lâm Nhất Minh trong mắt loé ra một tia sát ý, nhanh chóng đuổi theo Luru Thông, từ phía sau lưng một cước đá ra, phảng phất cự thạch ngàn cân giống như cự lực trực tiếp đem Luru Thông đầu một cước đập bọ.

Dừng thân lại, nhìn bị Quả Quả đánh bại mấy người khác, Lâm Nhất Minh mạnh mẽ cắn răng một cái, lần thứ hai xông lên, từ trong tay đối phương đoạt lấy một nửa eo đao, đem mấy người, từng cái chém giết .

"A, Nhất Minh, người làm sao giết người!" Tất cả mọi người bởi vì Lâm Nhất Minh đột nhiên ra tay giết người mà kinh sợ, lúc nào, Lâm Nhất Minh trở nên máu tanh như thế?

"Ta giết bọn họ, là bởi vì bọn họ nếu muốn giết chúng ta." Lâm Nhất Minh giết người xong, nhìn phía các thôn dân thời điểm, trên mặt một lần nữa treo lên ý cười: "Nếu thả bọn họ đi, bọn họ nhất định sẽ lại tìm người, không ngừng đi gây sự với chúng ta. Như vậy ta chỉ có thể lựa chọn giết bọn họ, như vậy thôn của chúng ta mới có thể yên ổn. Huống hồ, bọn họ nếu có thể đến giết người, bản thân liền không phải vật gì tốt, người như vậy, giữ lại chỉ có thể gieo vạ người khác, không bằng trực tiếp giết chết bọn họ."

Lâm Nhất Minh dứt lời, đột nhiên tự như: "Huống hồ không phải hết thấy người "xuyên việt", đều là như vậy quyết đoán mãnh liệt sao?"

"Cái gì, người "xuyên việt"? Đó là cái gì?" Mọi người nghe được Lâm Nhất Minh mặt sau, đều một mặt mê man nhìn quá khứ.

"Híc, không có gì, không có gì. Chúng ta từng trị thi thể, sau đó chạy đi đi."

Một bên, trong rừng, hai cái chấp sự liếc mắt nhìn nhau, quay người rời đi, một đường hướng về phòng đấu giá nhanh chóng rời đi, chỉ là thời gian một tiếng, bọn họ liền hoàn thành Lâm Nhất Minh bọn họ dùng một ngày đi con đường, trở lại phòng đấu giá.

Đi vào Hội Chủ gian phòng, hai người đem nhìn thấy tất cả bẩm báo cho Hội Chủ.

"Ồ? Tiểu từ kia dĩ nhiên như vậy quả quyết, thực sự là không đơn giản, thực sự là càng ngày càng thú vị. A Nhị, người khoảng thời gian này không muốn làm chuyện khác, liền đi theo tiểu từ kia, nhìn hắn còn có thể cho chúng ta cái gì kinh hi." Hội Chủ quét mắt ngoài cửa sổ bóng đêm, khóe miệng lộ ra ý tứ sâu xa ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Giải quyết vấn đề (thượng)

Chương 35: Giải quyết vấn đề (thượng)

Một đường cẩn thận từng li từng tí một đi tới, sau năm ngày, Lâm Nhất Minh mọi người rốt cục trở lại trong thôn.

Đoàn xe mới vừa về tới trong thôn, trong thôn, mọi người nhất thời xông tới, đặc biệt là Tiểu Hồ Nhi đi đầu mấy cái hài đồng chạy nhanh nhất, chạy ở mọi người trước nhất đầu.

Nhìn thấy kéo tràn đầy xe ngựa, còn có Lâm Nhất Minh trên mặt mấy người tràn trề nụ cười, cơ linh Tiểu Hồ Nhi một hồi hiểu được, lần này, Nhất Minh ca ca bọn họ nhất định thay đổi lương thực trở về!

"Nhất Minh ca ca, trong này đều là lương thực?" Tiểu Hồ Nhi cao giọng hỏi một tiếng, nhìn thấy mọi người khẳng định gật đầu, hần nhất thời quay đầu đi, hướng về phía mặt sau, còn chưa từng có đến các thôn dân, cao giọng la lên.

"Trở về, Nhất Minh ca ca bọn họ mang theo lương thực trở về. Quá tốt rồi, chúng ta có lương thực!"

"Chúng ta có lương thực."

"Quá tốt rồi, có thể ăn no cái bụng!"

"Nhất Minh ca ca vạn tuế!"

Theo Tiểu Hồ Nhi hô to, từng cái từng cái trong thôn hải đồng, cũng dồn dập theo cao giọng la lên.

Ở tại bọn hần la lên bên trong, trong thôn các đại nhân, mới lục tục chạy tới, nhìn bị Lâm Nhất Minh bọn họ mở ra, lộ ra một xe, một xe lương thực, mọi người lần thứ hai hoan hô lên.

Hồi lâu, mọi người mới dần dần bình phục lại.

Từ trên xe ngựa đi xuống, Lâm Nhất Minh vừa muốn cùng trong thôn các thôn dân đại một tiếng bắt chuyện, chưa kịp hần tới kịp mở miệng, đối diện, một trong thôn lão bá liền đi tới, một mặt cấp thiết đối với hần mở miệng nói rằng: "Nhất Minh a, lần này còn phải phiền toái nữa người một lần. Chúng ta trong thôn cần một ít hạt giống, người đối với thôn trấn quen thuộc, lần này liền phiền phức người chạy nữa một lần đi."

"Muốn đi mua hạt giống?" Lâm Nhất Minh có chút kỳ quái nhìn trước người lão nhân, bởi vì trong thôn họ Trương người thực sự quá nhiều, lão bá ở nhà lại bài Hành lão đại, vì lẽ đó đại gia cũng gọi hần một bá. Một bá là trong thôn tối có uy vọng mấy người một trong. Bình thường, hần càng như là một phó trưởng thôn, trong thôn rất nhiều chuyện, đều là hần phụ trợ tỷ tỷ đi giải quyết.

Nhưng là hôm nay, một bá làm sao làm cho người ta cảm giác, như thế quái dị đây?

Mua hạt giống, hiện tại thật giống không phải mua hạt giống thời gian đi, huống hồ mua hạt giống cũng không cần như thế cấp thiết đi, mình mới vừa trở lại trong thôn, liền để cho mình đi? Thật giống là vội vã cản chính mình đi như thế.

Lâm Nhất Minh tâm trạng hoài nghi, lập tức ở trong đám người quan sát đến, tìm một vòng, hần rốt cục phát hiện vấn đề: "Tỷ tỷ ta đây? Một bá, tỷ tỷ ta ở nơi nào? Ta vừa mới mới vừa trở lại trong thôn, làm sao cũng phải để ta thấy hạ tỷ tỷ, lại đi đi."

"Tỷ tỷ của người? Tỷ tỷ của người hần ngày hôm nay có việc đi tới thôn bên cạnh." Một bá tiếp tục thúc giục: "Nhất Minh a, người xem, người vẫn là nhanh lên một chút đi trấn trên đi mua hạt giống đi, mua chậm, thật hạt giống cũng làm cho những khác thôn người mua đi liền không tốt. Năm ngoái, chúng ta làng chính là đi trễ, không mua tốt nhất hạt giống."

Lâm Nhất Minh xem một bá giục gấp, càng ngày càng cảm giác được quái dị, lần thứ hai hướng bốn phía nhìn lại, này vừa nhìn, hần lần thứ hai phát hiện vấn đề, trong thôn thủy tựa hồ đứt đoạn mất.

Gió tay chỉ tay ngoài thôn diện thổ địa, Lâm Nhất Minh âm thanh cũng không cảm thấy tăng cao một đường.

"Một bá, ta không ở quãng thời gian này, đến tốt cùng xảy ra chuyện gì? Các người tại sao muốn vội vã để ta đi? Tỷ tỷ ta ở nơi nào? Còn có chúng ta trong thôn thủy tại sao đứt đoạn mất? Nơi này thổ địa tại sao như thế khô cạn? Ta lúc đi, Đào Lý thôn không phải đã nhường sao?"

"Chuyện này. . ." Một bá một hồi không biết nói cái gì tốt.

Tình cảnh một hồi yên tĩnh lại, ngay vào lúc này, đoàn người phía sau, một thanh âm vang lên: "Nhất Minh, nghe lời của tỷ tỷ, nhanh lên một chút đi ra ngoài trốn một trận đi."

Lâm Nhất Minh nghe được này thanh âm quen thuộc, cấp tốc quay đầu lại, tỷ tỷ Lâm Ngưng mặt hiện lên trước mắt, mà ở tỷ tỷ bên người, còn theo ba bốn thôn dân, chỉ là xem những thôn dân này đáng vẻ, rõ ràng là mang theo thương.

"Chuyện gì thế này? Tỷ tỷ, người tại sao phải nhường ta đi ra ngoài trốn? Ta muốn trốn cái gì? Còn có bọn họ làm sao bị thương?" Lâm Nhất Minh chỉ vào tỷ tỷ bên cạnh bị thương mấy cái thôn dân, trong lòng kỳ quái, đến cùng xảy ra chuyện gì? Làm sao sắp tới, tất cả mọi người liền để cho mình đi?

Lâm Ngưng nghe tiếng, trên mặt nhất thời do dự một chút, nhìn Lâm Nhất Minh mặt, nằng chậm rãi mở miệng nói rằng: "Người vừa nhiên đã phát hiện, ta cũng không muốn ở giấu người. Kỳ thực ở người đi rồi sau khi, bọn họ Đào Lý thôn liền đến rất nhiều võ giả, những người này nói đã thương sự đệ của bọn họ. Muốn tìm người đi ra đánh chết người, nhưng là người đã đi trên trấn. Bọn họ liền cắt đứt nguồn nước, lại tìm người trong thôn đã thương hạ gận, còn đánh chết trong thôn Ngũ thúc gia nhi tử, lúc này mới trở lại."

Bọn họ lúc đi còn nói, chờ người sau khi trở về, bọn họ sẽ lại trở về tìm được người rồi, bọn họ nhất định phải cho sự đệ của bọn họ báo thù. Bọn họ nhưng là có năm, sáu cái võ giả, hơn nữa mỗi cái thật giống đều rất lợi hại. Đệ đệ, người tuy rằng lợi hại, nhưng là không chịu nổi bọn họ nhiều người, đệ đệ, người vẫn là đi ra ngoài trốn một trận đi."

Nói rằng sau đó, Lâm Ngưng càng nói càng nhanh, sau khi nói xong, nàng trực tiếp hai tay đẩy một cái, một mặt cấp thiết đẩy Lâm Nhất Minh đi ra ngoài.

"Đệ đệ, đi nhanh một chút đi, không đi nữa, khả năng liền không kịp."

Lâm Nhất Minh hai chân lại như là mọc ra rễ giống như vậy, vững vàng trát ở trên mặt đất, trên mặt sương lạnh một mảnh, lại là cái kia Lý Nham, lần này, còn đánh chết làng người!

Ở nông thôn, làng cùng làng trong lúc đó, thường thường bởi vì nguồn nước phát sinh tranh đấu, cũng có mấy cái làng, ở tranh đấu bên trong, chết hơn người, sau đó cái kia mấy cái làng sẽ phát triển trở thành tử địch, hàng năm đều sẽ phát sinh mấy lần tranh đấu lớn. Thôn của chính mình cùng Đào Lý thôn tuy rằng vẫn có tranh đấu, nhưng là nhưng cũng không có chết hơn người, lần này, thôn của chính mình dĩ nhiên người chết.

Người chết, sự tình liền không cách nào hoà đàm, hai cái làng chỉ có thể trở thành là tử thù!

Có thể nói, thôn dân là nhân vì chính mình mà chết, chính mình có thể nào rời đi, mối thù này, mình nhất định phải báo!

Lâm Nhất Minh song quyền nắm thật chặt, bởi vì dùng sức quá độ, trên ngón tay móng tay thậm chí sâu sắc roi vào thịt trong lòng bàn tay.

"Tỷ, ta. . ."

Lâm Nhất Minh hé miệng, vừa nói rồi hai chữ, làng bên ngoài, một dị thường thanh âm phách lối nhưng giành trước vang lên.

"Chạy? Còn muốn chạy? Các người chạy sao?"

Nghe được này đột nhiên vang lên, dị thường thanh âm phách lối, Lâm Nhất Minh nghe tiếng quay đầu đi, trong tầm mắt, năm bóng người xuất hiện.

Năm người này, toàn bộ đều là ăn mặc kiểu dáng như thể trang phục màu xanh, người người xem ra đều là thân thể cường tráng, một người cầm đầu, trong tay thậm chí còn cầm lấy một cây đại đao, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Lâm Nhất Minh.

"Đã thương sư đệ, còn muốn chạy? Các người này quần nhà quê, nghĩ tới cũng thật là đơn giản." Nhắc theo đại đao hán tử hai mắt nhắm lại, chậm rãi hướng về Lâm Nhất Minh đi đến, trên mặt liên tục cười lạnh: "Lời nói thật nói cho cùng các người, chúng ta căn bản cũng không có đi, vẫn liền chờ ở chỗ này, vì là chính là đợi được người, sau đó giết chết hán!"

"Các người còn dám giết người? Còn dám tới thôn của chúng ta!" Một bá nghe được đối phương chính mồm ngay trước mặt, nói muốn giết Lâm Nhất Minh, tuy rằng trong lòng sợ sệt, có thể trên mặt râu mép nhất thời giương lên, lớn tiếng quát: "Người có biết giết người là phạm pháp, người liền không sợ triều đình truy cứu!"

"Ha ha. Lão tử lại không phải các người trấn trên người, lão tử giết hán, sau đó sẽ quê hương, lẽ nào các người trưởng trấn còn có thể làm một cái tiểu tử khắp nơi đi tìm lão tử sao? Đừng nằm mơ! Ngày hôm nay, chính là tiểu tử này giờ chết, dĩ nhiên đã thương chúng ta sư đệ!"

Đối phương cầm đầu hán tử quát to một tiếng, giọng lên hán đại đao, hướng về Lâm Nhất Minh liền vọt tới, phía sau, ngoài rừng bốn người, theo sát động thủ.

Giương mắt quét năm người này một chút, Lâm Nhất Minh trên mặt, lộ ra sắc mặt giận dữ, những người này nên chính là Lý Nham sư huynh đệ, chính mình chỉ là đã thương sư đệ của bọn họ, bọn họ cũng không hỏi, đến tột cùng là ai đúng ai sai, liền muốn đến giết chính mình. Nhìn thấy không chính mình, còn đã thương người trong thôn, giết người trong thôn, thực sự quá kiêu ngạo.

Chỉ là năm cái vẫn không có ngưng tụ ra võ đạo Linh Tâm võ giả thôi, dĩ nhiên há mồm ngậm miệng liền muốn giết người, tốt lắm, nếu bọn họ giết người trong thôn, vậy sẽ phải có bị đánh chết giác ngộ.

Khoảng cách song phương cũng không xa, chỉ là thời gian ngắn ngủi, đối phương đã vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt, tựa hồ là dùng tinh cương chế tạo đại đao cao cao vung lên, hướng về phía Lâm Nhất Minh đầu liền bổ xuống.

Đại đao ở trên bầu trời chém xuống, hung mãnh sức mạnh, thậm chí sản sinh một đạo tiếng gió vu vu.

Thấy cảnh này, trong thôn mấy cái thôn dân, làm như không đành lòng nhìn thấy Lâm Nhất Minh chết ở đối phương dưới đao, một hồi nhắm hai mắt lại, Lâm Ngưng càng là không nhìn được hô lớn lên.

"Không được!"

Ở Lâm Ngưng tiếng kinh hô bên trong, Lâm Nhất Minh nhắc chân một tháp, đột nhiên bước một bước về phía trước, lập tức, cánh tay đóng đưa, võ đạo Linh Tâm chìm vào khí hải, nhanh chóng nhảy lên lên. .

Trong nháy mắt công phu, võ đạo Linh Tâm ở khí hải bên trong nhảy lên mười hai lần, một tức cũng chưa tới công phu, vô tận linh khí từ khí hải bên trong nhảy vào, tràn vào hán toàn thân các nơi.

Cảm nhận được trong cơ thể dồi dào sức mạnh cùng linh khí, Lâm Nhất Minh tầng tầng một quyền đập ra.

Hán tử mất thấy chính mình liền muốn chém trúng đối phương, trên mặt hiện ra một vết nộ cười tàn nhẫn, hán thích nhất, chính là nhìn thấy những người yếu kia ở dưới đao của chính mình, lộ ra vẻ tuyệt vọng, cầu xin về, sau đó, chết ở chính mình đánh đao bên dưới. Điều này làm cho hán phi thường phi thường có cảm giác thành công, bởi vì hán là võ giả, vì lẽ đó hán có thể thỏa thích ức hiếp những người yếu kia.

Nhưng là hán khi hán đại đao chém xuống sau khi, nhưng là cảm giác được đến tay hết sạch, hán phách hết rồi, tên tiểu tử kia, không biết vào lúc nào, càn nhưng đã né qua, đồng thời một quyền đập tới.

Cú đấm này thực sự quá nhanh, hán thậm chí ngay cả đối phương ra quyền quỹ tích đều không có thấy rõ, trước mắt, một nắm đấm cực lớn đã hạ xuống.

"Chạm!"

Một tiếng vang trầm thấp, hán tử sững mũi trong nháy mắt gãy vỡ, máu đỏ tươi phun ra tung toé, mà ẩn chứa ở Lâm Nhất Minh trên nắm tay cường độ nhưng không có dừng lại ở linh khí bao vây, tiếp tục hướng về hán tử đầu xung kích mà đi.

Sức mạnh cuồng bạo xung kích mà xuống, phảng phất là một thanh hơn trăm cân bên trong búa lớn đập xuống, hán tử toàn bộ đầu, thoáng chốc bị đập cho kịch liệt vận vẹo lên. Lại như là một nát đi cây hồng như thế, một chính cái đầu, đều bị đập cho thay đổi hình dạng. Trên mặt càn là đã sớm máu thịt be bét, từng khối từng khối huyết nhục ở cự lực trùng kích vào, tứ tán bay vụt, lộ ra thịt nát mặt sau, sâu sắc ao hăm gãy vỡ xương sọ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Giải quyết vấn đề (hạ)

Chương 36: Giải quyết vấn đề (hạ)

Đột nhập lên biến hóa, để giữa trường ngoại trừ Lâm Nhất Minh ở ngoài, tất cả mọi người ngây người. Tấn công về phía hán bốn người, lại như là bị người trong nháy mắt hoá đá giống như vậy, duy trì này vừa đông đi, hai mắt trợn lên con ngươi tựa hồ cũng muốn rơi ra ngoài, ngơ ngác nhìn Lâm Nhất Minh.

Chuyện này. . . Đây cũng quá lợi hại đi!

Bốn người toàn bộ há hốc mồm, sư huynh hán nhưng là Tỏa Linh hậu kỳ cao thủ, lại bị thiếu niên này, một quyền đập cho đầu đều biến hình.

Nếu đổi thành một người bình thường, thậm chí là cảnh giới càng thấp hơn người, vậy chẳng phải là muốn bị một quyền đập bể đầu.

Tỏa Linh hậu kỳ, thân thể ở linh khí thôi thúc hạ, cùng quanh năm rèn luyện hạ, nhưng là so với người bình thường cường ngạnh hơn rất nhiều, chớ đừng nói chỉ là, trong cơ thể linh khí, càn là sẽ tại mọi thời khắc bảo vệ thân thể này, này đều bị bị một quyền đập thành như vậy, trừ phi là võ đạo Linh Tâm cao thủ mới có thể làm đến, hơn nữa còn không phải phổ thông võ đạo Linh Tâm cao thủ, ít nhất cũng phải võ đạo Linh Tâm hai tầng mới được!

Thiếu niên ở trước mắt là cái võ đạo Linh Tâm cao thủ!

Bốn người phía sau lưng, trong nháy mắt hiện ra một tầng mồ hôi lạnh, bọn họ dĩ nhiên đến khiêu khích một võ đạo Linh Tâm cao thủ, còn muốn giết chết nhân gia, này không phải muốn chết sao!

Xoay người, bốn người nhắc chân liền muốn chạy, nhưng là vào lúc này, Lâm Nhất Minh đã vọt tới bốn người trước người.

Thân tay nắm lấy hai cái muốn chạy trốn võ giả, nhắm vào hai vị hai cái nhân cơ hội đi ra ngoài vài bước võ giả, Lâm Nhất Minh cầm lấy hai người, đem hai người coi như là đồng cát như thế, quay về đảo tẩu hai người, dùng sức đập tới.

Hai tiếng vang trầm sau khi, mặt sau hai cái võ giả đập xuống đến phía trước đảo tẩu trên người hai người, nhất thời bốn người hầu như là cũng trong lúc đó ngã trên mặt đất.

Chỉ là thân thể va chạm, đối phương thậm chí đều không có tác dụng nắm đấm đập ở trên người bọn họ, nhưng là, bọn họ nhưng cảm giác được, bọn họ lại như là bị to lớn tảng đá từ trên trời đập trúng giống như vậy, đập cho trong cơ thể khí huyết sôi trào không ngớt, trên người xương sườn càn là ở vừa trong nháy mắt, hầu như toàn bộ gãy vỡ.

Từng trận, khiến người ta hầu như có thể đã hôn mê cự thống không ngừng từ trong cơ thể truyền ra, đau bọn họ chỉ có thể không ngừng kêu rên rên rì.

Mắt nhìn đối phương chậm rãi hướng về chính mình mấy người đi tới, bốn cái ngã trên mặt đất vỡ giả, bản năng muốn lùi về sau, nhưng là đau đớn nhưng là để bọn họ căn bản là không sinh được một điểm sức mạnh đến.

"Tê... Anh hùng, đừng có giết chúng ta, đừng có giết chúng ta."

"Anh hùng, chúng ta chỉ là đến trợ quyền, việc không liên quan đến chúng ta."

"Đúng đấy, anh hùng chúng ta không thù không oán, ngài hà tất giết chúng ta đây? Giết chúng ta, ngài nhưng là phải trên lưng mạng người."

Bốn người nhìn Lâm Nhất Minh đi tới, ngoại trừ dọa sợ một ở ngoài, ba người khác dồn dập lên tiếng xin tha.

Lâm Nhất Minh cúi đầu nhìn không hề cốt khí bốn người, trên mặt lộ ra một vết vẻ lạnh lùng: "Hiện tại biết sợ? Nhưng là các ngươi đã thương tổn chúng ta người bên trong thời điểm, tại sao không có nghĩ tới những thứ này. Các ngươi bức này kẻ cận bã, lưu lại chỉ có thể gieo vạ người!"

Lạnh rên một tiếng, Lâm Nhất Minh giơ chân lên, tầng tầng đạp ở đối phương nơi tim.

"Chạm chạm... " Bốn tiếng vang trầm qua đi, trên đất, bốn người đã khí tuyệt.

Tận mắt đến Lâm Nhất Minh trong nháy mắt giết chết đối phương năm cái vỡ giả, nam lâm thôn các thôn dân mỗi một người đều há hốc mồm, Lâm Nhất Minh lúc nào trở nên lợi hại như vậy, đây chính là năm cái vỡ giả a, hơn nữa có người nói còn là phi thường phi thường lợi hại vỡ giả, làm sao Lâm Nhất Minh như thế đơn giản liền toàn bộ đánh chết!

Hơn nữa, hần lúc nào trở nên tàn nhẫn như vậy, hần dĩ nhiên giết người!

Tất cả mọi người đều ngây người, rất lâu sau đó sau khi, vẫn là lớn tuổi nhất một bá trước tiên phục hồi tinh thần lại, hần một mặt trách cứ nhìn Lâm Nhất Minh, lúc đầu thở dài lên: "Nhất Minh, ngươi gây rắc rối, ngươi làm sao có thể giết người đây? Còn có bọn họ là sư huynh đệ, khẳng định là có môn phái, để bọn họ sư môn biết, càng là ** phiền."

"Không giết bọn họ mới càng là ** phiền." Lâm Nhất Minh nghe tiếng sau khi, trong lòng thở dài một tiếng, các thôn dân vẫn là quá thiện lương.

Chỉ vào trên đất mấy người, Lâm Nhất Minh trầm giọng nói: "Thả bọn họ đi, bọn họ chỉ sẽ đi tìm bọn hần sư môn, sau đó tới trả thù chúng ta làng, chúng ta làng có thể không chịu nổi bọn hần dân vật. Đánh chết bọn họ, bọn họ sư môn không chắc liền có thể tra được trên đầu chúng ta, lại nói, bọn họ cái này cũng là gieo gió gặt bão.

Dĩ nhiên muốn giết chết chúng ta làng người, đánh chúng ta thôn người, bọn họ liền muốn trả giá thật lớn, chúng ta làng không phải là dễ ức hiếp!"

Một bá nghe được Lâm Nhất Minh nhất thời không biết nói cái gì tốt, thở thật dài một tiếng, hần lúc này mới nhìn thôn dân chung quanh môn, trầm giọng nói rằng: "Nhất Minh giết người, là vì chúng ta làng, chuyện ngày hôm nay, ai cũng chớ nói ra ngoài, ai nói ra, vậy thì không phải chúng ta thôn người!"

Các thôn dân tất cả đều gật đầu lia lịa, bọn họ tự nhiên biết, Lâm Nhất Minh giết người là vì làng, là cho người trong thôn báo thù, coi như một bá không nói lời này, bọn họ cũng sẽ không nói ra đi.

Mắt thấy bầu không khí trở nên nặng nề lên, Lâm Nhất Minh hướng mọi người khoát tay áo một cái, an ủi: "Kỳ thực, sự tình cũng không như thế nghiêm trọng, qua một tháng nữa, chính là Thủy Diệu Môn một lần nữa chiêu thu đệ tử thời gian. Biết đến thời điểm ta thành công gia nhập Thủy Diệu Môn, chuyện này, bọn họ chính là muốn tra cũng không cách nào tra xét. Còn bọn họ sư môn, tất cả phiền phức đều sẽ có Thủy Diệu Môn để giải quyết."

Nghe được Lâm Nhất Minh, mọi người nhất thời yên lòng.

Bọn họ căn bản là không lo lắng, Lâm Nhất Minh không cách nào thi vào Thủy Diệu Môn. Năm đó Lâm Nhất Minh là thiên tài, hần có thể đi vào Thủy Diệu Môn, như vậy hiện tại Lâm Nhất Minh một lần nữa trở nên thiên tài lên, hần đương nhiên có thể tiếp tục tiến vào Thủy Diệu Môn.

Rất nhanh, mọi người bắt đầu thanh lý hiện trường, Lâm Nhất Minh càng là tự tay đem năm thi thể, bước vào địa bên trong.

Làm xong tất cả sau, bóng đêm cũng dần dần thâm đi, Lâm Nhất Minh về nhà sau khi ăn cơm xong, lạng lẽ rời nhà môn, lên vào thượng du Đào Lý thôn.

Đào Lý thôn toàn bộ làng xem ra, rõ ràng so với nam lâm thôn muốn giàu có rất nhiều, thậm chí có một nhiều hơn phân nửa nhân gia đều che lên phòng gạch ngói.

Vẫn tính rộng rãi trên đường phố, Lý Nham loạn choa loạn choạng trở lại nhà mình, tối mấy ngày gần đây, hần nhưng là mỗi ngày uống rượu, sư huynh của hần đệ môn đều đến rồi, hơn nữa còn mai phục tại nam lâm thôn, chỉ cần Lâm Nhất Minh vừa xuất hiện, sư huynh của hần đệ môn sẽ giết chết Lâm Nhất Minh.

Mắt thấy, liền muốn đi tới gia tộc, dưới bóng đêm, một vết bóng đen đột nhiên từ một bên lóe lên mà ra, xuất hiện ở trước mặt hần.

Lý Nham nhất thời bị sợ hết hồn, thân thể bỗng nhiên run run một cái, lập tức hần phản ứng lại, lớn tiếng chửi bới lên: "Mẹ nhà hần, tên khốn kiếp nào, hơn nữa dám ở bên ngoài lẩn, muốn hù chết người sao!"

Tiếng nói vừa hạ xuống, dựa vào treo cao bầu trời đêm nguyệt quang, hần nhưng là thấy rõ người trước mắt đáng đáp, này vừa nhìn, hần nhất thời giật nảy cả mình, từ cũng tỉnh rồi hơn nửa.

"Lâm . . Lâm Nhất Minh, ngươi tại sao lại ở chỗ này!"

"Ta ở này, tự nhiên là tìm ngươi tính sổ." Lâm Nhất Minh bỗng nhiên tiến lên một bước, một phát bắt được Lý Nham trước người quần áo, đem Lý Nham duệ đến trước người, hai mắt chết nhìn chòng chọc Lý Nham hai mắt: "Hai người bọn ta thôn mâu thuẫn, bản chính là các ngươi có lỗi trước, sau đó, các ngươi lại lật lọng, đáp ứng mở nước nguyên, nhưng thừa dịp ta không ở làng, càng làm nguồn nước đứt rồi. Sau khi, càng làm cho sư huynh của ngươi đệ môn đến giết ta, ta không ở, trái lại giết chết thôn của chúng ta người."

Có bản lĩnh, hướng về phía ta tới. Các ngươi thân là võ giả, dĩ nhiên giết chết vô tội phổ thông thôn dân. Nợ máu tự muốn trả bằng máu, hôm nay, ta chính là đến giết ngươi!"

Từng đạo từng đạo lạnh lẽo phảng phất hàn băng âm thanh từ hai lỗ tai tiến vào, trực nghe Lý Nham tâm thần run lên, từ càng là hầu như toàn tỉnh, đột nhiên, hần nghĩ tới rồi một rất vấn đề máu chó: "Ngươi biết sư huynh của ta đệ môn đi thôn các ngươi từ, ngươi nhìn thấy bọn họ? Ngươi nhìn thấy bọn họ, ngươi chạy thế nào đi ra?"

"Bởi vì bọn họ cũng đã chết rồi, ngươi, rất nhanh, cũng muốn đi cùng bọn họ." Lâm Nhất Minh mặt ở dưới ánh trăng, có vẻ rất là lạnh lẽo.

"Sư huynh của ta môn chết rồi? Cái này không thể nào, không thể!" Lý Nham lắc đầu, lớn tiếng bắt đầu kêu gào: "Sư huynh bọn họ đều là Tỏa Linh kỳ cao thủ, một mình ngươi làm sao có khả năng giết chết bọn họ năm cái! Nhất định là, các ngươi người trong thôn lên lút cho ngươi báo tin, ngươi mới biết chuyện này, nhất định là như vậy!"

"Tỏa Linh kỳ? Ở trước mặt ta, có điều gà đất chó sành thôi!" Lâm Nhất Minh đột nhiên bùng nổ ra trong cơ thể linh khí, cuồng bạo linh khí ở hai người bốn phía lan tràn. .

"Chuyện này. . . Võ đạo Linh Tâm. . ." Lý Nham hai mắt trong nháy mắt đại ra trụ, Lâm Nhất Minh dĩ nhiên thành tựu võ đạo Linh Tâm, như thế một nhà quê, hần là làm thế nào đến, chuyện này quả thật quá khó mà tin nổi. Hần mới bao lớn a, làm sao liền trở thành võ đạo Linh Tâm cường giả?

Chính mình nhiều năm như vậy, đều không có trở thành võ đạo Linh Tâm, tiểu tử này dĩ nhiên là võ đạo Linh Tâm!

Không trách, hần có thể nói hần giết chết không cái sư huynh đệ, như vậy hần muốn muốn giết mình.

Nghĩ đến Lâm Nhất Minh là muốn tới giết chính mình, Lý Nham thân thể nhất thời mềm nhũn, nếu như không phải Lâm Nhất Minh còn cầm lấy hần, sớm đã sớm nằm ở trên mặt đất.

"Đừng có giết ta, đừng có giết ta, chúng ta vậy thì mở ra nguồn nước, còn có ta các sư huynh sự tình, ta cũng sẽ không nói ra đi, ta coi như không biết, hết thảy đều chưa từng xảy ra như thế." Lý Nham rất nhanh phản ứng lại, hai tay không ngừng đưa ra, hướng về Lâm Nhất Minh xin tha, đáng đáp kia xem ra, đáng thương tới cực điểm.

"Không giết ngươi? Không giết ngươi, làm sao cáo úy thôn chúng ta chết đi thôn dân?" Lâm Nhất Minh lời Lý Nham bàn tay nắm càng chặt, cái tay còn lại giờ lên nắm đấm, một quyền nện xuống.

Một tiếng vang thật lớn qua đi, Lý Nham khuôn mặt mơ hồ, nằm ở trên mặt đất, hô hấp dĩ nhiên đoạn tuyệt.

"Tất cả những thứ này đều là bởi vì ngươi mới phát sinh, nếu như không có ngươi, thôn của chúng ta người cũng sẽ không chết, giết thôn chúng ta người, ta liền muốn để ngươi nợ máu trả bằng máu. Huống hồ, sư huynh của ngươi đệ đều chết rồi, lưu lại ngươi, để ngươi thông báo sau lưng ngươi võ quán, chẳng phải là cho trong thôn gây phiền phức, ngươi hần phải chết!"

Lâm Nhất Minh làm bầm lều bầu một tiếng, quay người trở lại làng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Bức hôn (thượng)

Chương 37: Bức hôn (thượng)

Tháng ngày dần dần bình tĩnh lại.

Lâm Nhất Minh ở trong thôn tiếp tục làm giám định cùng tu luyện, đồng thời, cũng chia ra nhiều thời gian hơn, dùng để giáo dục trong thôn hài đồng môn.

Còn có thời gian một tháng, môn phái sát hạch liền muốn bắt đầu rồi. Hẳn hy vọng có thể đề cử càng nhiều hài tử thi vào môn phái.

Làng mặt sau trên đất trống, nơi này chính là Lâm Nhất Minh giáo dục bọn nhỏ đánh quyền địa phương, giáo dục bọn nhỏ, đột nhiên, trong thôn, từng trận náo động thanh truyền đến.

"Như thế náo động, chẳng lẽ lại đã xảy ra chuyện gì?"

Lâm Nhất Minh ngừng lại, dặn dò bọn nhỏ tiếp tục luyện quyền, chính mình đi ra ngoài, hướng về đầu thôn náo động địa phương đi đến, trong thôn có náo động thanh, nhất định là có chuyện phát sinh, thân là trong thôn duy nhất võ giả, hẳn nhất định phải qua xem một chút.

Vừa mới mới vừa đi tới đầu thôn, Lâm Nhất Minh kinh ngạc phát hiện, đầu thôn thượng, hầu như có hay không ra ngoài các thôn dân, đều đang tụ tập ở cửa thôn, ló mũi chân, hướng về xa xa nhìn xung quanh, như là ở chờ cái gì người.

"Tỷ tỷ, các người đây là?"

Lâm Nhất Minh mới vừa tới đến cùng hỏi một câu thoại, xa xa, một loạt tiếng bước chân vang lên.

Một không lồ đội ngũ xuất hiện ở trong tầm mắt.

Một chiếc toàn thân trắng như tuyết tuần mã chậm rãi đi tới, hai đội gia đình trang phục tinh trắng hẳn tử vệ tuần mã hai bên, theo xe ngựa, chậm rãi đi tới đầu thôn dừng lại.

Tuần mã cái trước cả người ăn mặc thượng hạng tư lự, tướng mạo rất là anh tuấn nam tử từ trên ngựa nhảy xuống. Sạch sẽ lưu loát động tác, để lộ ra một luồng người trẻ tuổi đặc hữu sắc bén.

"Lư Ngọc Lương, đây là Lư Ngọc Lương, Lư Đại quan nhân nhi tử."

Thôn dân bên trong, có nhận thức người đến thôn tên chỉ một thoáng kinh ngạc thốt lên lên.

Nghe được này kinh ngạc thốt lên, Lâm Nhất Minh hai mắt nhất thời co rút lại, trong thôn địa chính là thuê Lư Đại quan nhân, nhưng là Lư Ngọc Lương làm sao đến rồi? Trước tiên không nói, hiện tại vẫn chưa tới thu thuê thời điểm. Coi như là thu thuê, dựa theo năm rồi thông lệ, vậy cũng là làng đi tìm Lư Đại quan nhân, chủ động cho Lư Đại quan nhân, Lư Đại quan nhân, chỉ là phái cái tâm phúc đến nhìn chính là, làm sao con trai của hắn đến rồi?

Chẳng lẽ là bởi vì tỷ tỷ việc kết hôn?

Còn có cái này Lư Ngọc Lương đáng vẻ, này vẫn là lời đồn đãi kia bên trong, chán chường, không hề lòng cầu tiến công tử bột sao? Chính mình trước cũng rất nhiều thứ nghe được Lư Ngọc Lương tên của người này.

Có người nói, đã từng Lư Ngọc Lương là toàn bộ trấn trên chói mắt nhất thiên tài. Thậm chí được khen là, trăm năm qua, phong kiều trấn từng ra nhân vật thiên tài nhất.

Chỉ là sau đó, không biết bởi vì nguyên nhân gì, Lư Ngọc Lương tổn rơi xuống, thậm chí liền ngay cả hắn tu luyện ra linh khí, cũng toàn bộ biến mất không còn tăm hơi, phảng phất là trong một đêm, Lư Ngọc Lương từ muôn người chú ý thiên tài, đã biến thành liền một võ giả bình thường đều không phải vô dụng.

Hắn cũng thử tu luyện, nhưng là căn bản là không được, sau đó, hắn dần dần bắt đầu sa đọa, đã biến thành trấn trên nổi danh nhất mấy cái công tử bột một trong.

Trong thời gian này, hắn cũng kết qua hai lần hôn, nhưng là hai cái gả cho người đàn bà của hắn, cuối cùng nhưng đều là bị hắn tưới sống dần vật đến chết. Cái khác bị hắn chà đạp nữ nhân càng là nhiều vô số kể.

Nhưng là trước mắt Lư Ngọc Lương, xem ra căn bản là không giống như là một công tử bột, tuy rằng trên mặt của hắn mang theo một bức khiến người ta cảm ghét cao cao trở lên nụ cười, nhưng cẩn thận xem, vẫn cứ có thể từ hai mắt của hắn bên trong, nhìn thấy một luồng tự tin mãnh liệt, cùng với một luồng sắc bén khí.

Một luồng võ giả đặc hữu sắc bén.

Lư Ngọc Lương vừa mới mới vừa xuất hiện, đối diện, Lâm Ngưng lập tức mang theo trong thôn một đám thôn dân tiến lên nghênh tiếp.

"Lư công tử tốt."

Phảng phất là đã sớm tập luyện qua giống như vậy, một đám các thôn dân, cùng kêu lên hướng về Lư Ngọc Lương vãn an, âm thanh vang dội, chính tề.

Lưu Ngọc Lương khuôn mặt anh tuấn thượng, hiện ra sâu sắc về coi thường, giờ tay chỉ vào Lâm Ngưng, nhưng là chỉ vào phía sau một đám thôn dân chán ghét nói: "Đều vây lên tới làm cái gì? Đều cho bọn thiếu gia cút ngay, Lâm Ngưng chính người lưu lại là được."

Chỉ vào Lâm Ngưng, Lưu Ngọc Lương âm thanh vẻ mặt, xem ra chính là cùng gia đình hẳn một người làm đang nói chuyện, trong thanh âm không che giấu nổi toát ra một luồng cao cao tại thượng cảm giác ưu việt.

Lâm Ngưng không thi phần trang điểm nhưng như ánh bình minh ánh Tuyết giống như trắng mịn mặt cười trên khuôn mặt, một đôi đôi mi thanh tú nhất thời vừa nhú, mình và trong thôn tới vẫn an nhưng được hẳn bức này chế nhạo, Lưu Ngọc Lương quá xem thường người, cũng Thiên hung hăng.

Lưu Ngọc Lương quét mắt trên đất bụi bặm, anh tuấn trên mặt, cảm ghét về mặt càng ngày càng nồng nặc: "Ồ nông thôn địa phương chính là ở nông thôn địa phương, liên thô đều như thế tạng, thực sự là hoen ố bọn thiếu gia hai chân. Thiếu gia không muốn ở các người cái chỗ chết tiệt này ở lâu thêm, bọn thiếu gia đến chính là nói cho các người một câu nói, các người thuê địa, bọn thiếu gia sẽ không lại thuê cho các người."

"Cái gì!"

"Lưu Ngọc Lương, ngài làm sao có thể như vậy!"

Lâm Ngưng còn chưa mở miệng, các thôn dân vừa nghe đến Lưu Ngọc Lương, nhất thời gấp kêu to lên.

Lưu Ngọc Lương nhìn này quần gọi kêu la nhượng lão nông, trong mắt căm ghét không che giấu nổi toát ra đến, một đôi mắt thoảng chốc ngưng lại, hẳn lớn tiếng hướng về phía lão nông môn bắt đầu quát mắng: "Lăn, một đám nhà quê, nơi này có các người nói chuyện phân sao? Đều cho lão tử lăn rất xa, nhìn thấy các người liền phiền!"

Một đám lão nông mặt trong nháy mắt đỏ lên, này Lưu Ngọc Lương quá xem thường người, nhưng là bọn họ lại không dám phát tác, làng còn muốn hi vọng Lưu Ngọc Lương hoạt.

Lâm Ngưng một khuôn mặt tươi cười thượng, vẻ chán ghét chợt lóe lên, lập tức nhưng là khôi phục bình thường, nhìn Lưu Ngọc Lương, nàng chậm rãi mở miệng nói: "Lưu Ngọc Lương, này vô duyên vô cớ, tại sao muốn thoát tở đây? Lễ nào là bởi vì năm nay thu hoạch? Ngài yên tâm tuy rằng thôn của chúng ta năm nay nợ thu. Nhưng là ngài yên tâm, thôn của chúng ta đã đi mua lương thực, chúng ta năm nay cho ngài lương thực, không chỉ không thể so với năm rồi ít, còn có thể so với năm rồi càng nhiều."

Lâm Ngưng suy nghĩ hồi lâu, Lưu Ngọc Lương sờ dĩ đến thoát tở, nên cũng là bởi vì Lưu Đại quan nhân nghe nói thôn của chính mình năm nay nợ thu, sợ ảnh hưởng hẳn tiền lời, cho nên mới đề nghị tở đến thoát tở.

"Nhiều cho? Các người nhiều cho có thể cho bao nhiêu?" Lưu Ngọc Lương một đôi so với người bình thường thâm thúy rất nhiều con mắt tràn đầy xem thường quét mọi người một chút, khinh bỉ nói: "Các người này điểm lương thực tính là thứ gì? Ta đã cùng những khác làng đàm luận được rồi, ta địa tở cho bọn họ, chia ba bảy thành, ta có thể nắm ba phần mười, nếu như vậy, ta tại sao muốn phân cho các người bốn phần mười?"

"Ba phần mười?"

Nam lâm thôn các thôn dân, mỗi một người đều có chút sùng sốt, tiếp theo mọi người dồn dập mở miệng.

"Ba phần mười, cái kia quá thiếu, điều này cũng làm cho miễn cưỡng có thể no bụng thôi, nếu gặp phải tai năm cái gì, như vậy có thể hay không chống đỡ xuống đều là cái vấn đề."

"Đến cùng là cái nào làng, sẽ đáp ứng Lưu Ngọc Lương, chỉ cần ba phần mười lương thực? Lưu Ngọc Lương, cũng không nên bị lừa, chúng ta nhưng là hợp tác rồi nhiều năm như vậy."

"Được rồi, các người này quần nhà quê đều câm miệng cho lão tử, các người một đám thấp hèn nông dân, cũng xứng cùng lão tử nói chuyện!"

Lưu Ngọc Lương căm ghét nhìn chúng thôn dân một chút, lập tức hai mắt nhìn phía nơi khác, tựa hồ nhiều hơn nữa xem các thôn dân một chút, con mắt của hắn đều sẽ bị ô nhiễm như thế, lạnh lùng nói với mọi người nói: "Ta ngày hôm nay là đến thông báo các người, không phải thương lượng với các người, ta nói cho các người biết, địa, ta sẽ không lại thuê cho các người. Còn có các người này quần nhà quê, lão tử chẳng muốn nói chuyện với các người, còn dám xen mồm, lão tử đánh chết các người!"

Lâm Nhất Minh đứng ở trong đám người, nghe được, trong lòng dĩ nhiên sáng tỏ, này Lưu Ngọc Lương, là có chuẩn bị mà đến. Thôn của chính mình nói thêm nữa cũng vô dụng.

Ba phần mười tuy rằng ít, nhưng là làng hay là muốn thuê. Nếu không thuê Lưu Ngọc Lương địa, chỉ có thể đi thuê triều đình địa. Lấy bạch thân đi, thuê triều đình địa, vậy cũng là hai tám phần, như vậy, chính là no bụng đều là vấn đề, cùng với như vậy không bằng thuê Lưu Ngọc Lương địa.

Lâm Nhất Minh suy tư một phen, từ trong đám người đi ra, mặt mỉm cười, nhìn Lưu Ngọc Lương nói: "Lưu Ngọc Lương, đã như vậy, chúng ta cũng thuê, chúng ta cũng là cùng người chia ba bảy thành làm sao? Như vậy, chúng ta hợp tác dù sao rất lâu, cũng càng thêm quen thuộc, ngài nên cùng chúng ta tiếp tục hợp tác đi."

Lưu Ngọc Lương nghe tiếng, chuyển qua đầu, quét Lâm Nhất Minh một chút, nhìn đối phương nụ cười, trong lòng nhất thời cảm thấy một trận khó chịu.

Hắn là trong thành đến người, đối với những này người nhà quê, trời sinh thì có có linh cảm, hắn càng là trời sinh xem thường này quần ở nông thôn nhà quê.

Nhưng là ánh mắt của thiếu niên này, dĩ nhiên là một loại bình đẳng ánh mắt, mà không phải tràn ngập sợ hãi ánh mắt, điều này làm cho hắn phi thường khó chịu.

Lưu Ngọc Lương duỗi ra một ngón tay, hầu như muốn chỉ ở Lâm Nhất Minh trên mặt, một mặt hung hăng mở ra liền mắng lên: "Nơi nào đến thằng con hoang, nơi này có phần của ngươi nói chuyện à! Một đám nhà quê, lão tử đến thông báo các ngươi chính là các ngươi Thiên đại tử, còn cùng lão tử cò kè mặc cả, các ngươi cũng xứng!"

"Chờ đã, Lưu công tử chúng ta có chuyện cố gắng nói." Lâm Ngưng mắt thấy Lưu Ngọc Lương nổi giận, một tấm xinh đẹp mặt, trong nháy mắt trở nên mất đi màu máu, liền vội vàng tiến lên một bước kéo Lâm Nhất Minh, quay đầu quay về Lưu Ngọc Lương sâu sắc bái một cái: "Lưu Ngọc Lương, đệ đệ ta hẳn tiểu không hiểu chuyện. Chúng ta đều hợp tác nhiều năm như vậy, này địa nói thế nào không thuê liền không thuê cơ chứ? Ngài có điều kiện gì? Ngài cứ việc nói, chúng ta có thể lại thương lượng."

"Thương lượng? Các ngươi có tư cách này sao? Các ngươi này quần dân quê, các ngươi có cái gì?" Lưu Ngọc Lương trên mặt mang theo cao cao trở lên nụ cười, tiếp theo dưới chân thổ địa độ cao, nhìn xuống trước người Lâm Ngưng huynh muội. Một đôi mắt, càng là làm cảm đánh giá Lâm Ngưng.

"Nữ nhân này đúng là trương không sai, thôn các ngươi, cũng là ngươi nữ nhân này." Lưu Ngọc Lương đột nhiên không đầu không đuôi mở miệng, trong thanh âm, vẫn cứ tràn ngập cao cao trở lên ngữ điệu, thanh âm kia lại như là, một đế vương đối mặt vận mệnh hoàn toàn bị hắn nắm giữ tầng thấp nhất nô lệ.

"Lâm Ngưng, coi như ngươi số may. Cùng lão tử có hôn ước. Đây là phúc phận của ngươi, gả cho ta. Đừng nói thôn các ngươi bốn, sáu phân, coi như là đổi thành năm mươi : năm mươi cũng không có vấn đề. Chỉ là một điểm địa thời, các ngươi xem là bảo bối, sinh mạng. Ở Lưu gia chúng ta, cái kia vốn là như muối bỏ bể."

Lưu Ngọc Lương nói xong, mắt thấy Lâm Ngưng nhưng là một câu nói không trả lời, gương mặt, nhất thời chìm xuống, chỉ vào Lâm Ngưng, lớn tiếng gọi lên: "Làm sao lão tử có thể lấy một mình ngươi thổ nha đầu, vậy là các ngươi gia tổ phần mạo khố xanh, đã tu luyện mấy đời phúc phận. Ngươi còn không mau mau quỳ xuống dập đầu bái tạ?"

Nói thiệt cho các ngươi biết, nếu như không phải đoán mệnh thiên sư nói cho ta, ta ngày sinh tháng đẻ cùng Lâm Ngưng ngày sinh tháng đẻ tối hợp, cưới Lâm Ngưng sau khi, không tới ba năm, ta liền có thể trở thành là vũ tiền sĩ, lão tử mới sẽ không cười như thế một nhà quê.

Nói cho ngươi, ngày hôm nay, muốn các ngươi phải người trong thôn sống tiếp, liền bé ngoan gả cho ta. Mảnh đất kia, lão tử không cần liền không cần, thôn các ngươi từ không còn địa, các ngươi này quần nhà quê còn có thể làm gì? Các ngươi ngoại trừ trồng trọt, sẽ cái gì? Không có địa, các ngươi sẽ chờ chết đói đi.

Đừng nghĩ đi thuê những khác địa, bốn thiếu gia năm nay đem thoại để ở chỗ này, không gả cho ta, các ngươi từ nay về sau, đừng mong muốn thuê một mảnh đất. Chính là các ngươi đi thuê triều đình địa, lão tử cũng có thể cho ngươi môn địa toàn bộ hoang."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Bức hôn (hạ)

Chương 38: Bức hôn (hạ)

Lưu Ngọc Lương nói đến đây, hơi hơi dừng một chút, quay đầu chỉ vào Lâm Nhất Minh, một mặt xem thường cười nhạo nói: "Tiểu tử ngươi, bốn thiếu gia biết ngươi. Ngươi rất biết đánh nhau thật sao? Đừng xem ngươi biết đánh nhau, ngươi lại có thể đánh cũng là cái tử chi phát đạt nhà quê. Ngươi có thể đánh thắng các ngươi mặt trên làng, để bọn họ nương nguyên, nhưng là ngươi biết đánh nhau mấy cái làng?"

Tỷ tỷ của ngươi không gả cho ta, ta liền làm cho cả trên trấn, hết thảy làng đều cùng các ngươi đối nghịch, cũng không cho các ngươi thủy. Thôn các ngươi từ căn bản là đào không ra thủy đến, không có nguồn nước, ta xem các ngươi này quần người nhà quê có thể kiên trì mấy ngày! Đừng nghĩ mua lương thực, lần trước các ngươi mua được lương thực có vấn đề đi. Không sợ nói thiệt cho các ngươi biết, cái kia cửa hàng chính là Lưu gia chúng ta, chỉ cần ta nghĩ, lương thực các ngươi cũng đừng nghĩ mua được."

Lưu Ngọc Lương nói, tiếng nói xoay một cái, phảng phất là bổ thí một con chó như thế, giờ tay chỉ tay Lâm Nhất Minh nói: "Nếu như tỷ tỷ của ngươi gả cho ta, tiểu tử ngươi hãy cùng thom lây đi. Bốn thiếu gia gia đại nghiệp đại, cũng không kém một mình ngươi ăn cơm, thiếu gia sẽ chờ nhiều đường một

tên rác rưởi."

Lâm Nhất Minh đứng ở một bên, một tấm thanh tú mặt mặt thoảng chốc trở nên như băng sương bình thường lạnh giá, nguyên lai mình là người mua được giả lương thực, cũng là hấn giờ trở quý! Đây nơi nào có cái gì mà muốn cùng Lưu Ngọc Lương chia ba bảy món nợ thuê hấn địa, hấn rõ ràng chính là đến uy hiếp tỷ tỷ, gả cho hấn.

Này đó là cầu hôn nào có như vậy cầu hôn, này nói rõ chính là uy hiếp.

Không đề cập tới hấn này hung hăng can quấy, một điểm xem thường nhóm người mình đáng về, không nói tỷ tỷ đi tới, không chắc muốn làm sao bị khinh bỉ, chính là hấn, người nào không biết là cái gì đức hạnh! Cười qua thê tử cũng làm cho hấn tươi sống ngược đãi chỉ tử, muốn để tỷ tỷ của chính mình đi chịu tội, quả thực là vọng tưởng!

Còn có cái kia hôn ước, chính mình làm sao không biết tỷ tỷ của chính mình có hôn ước?

"Chờ đã..." Lâm Nhất Minh nhìn nhin trong lòng căm ghét, nhìn hai hàng lông mày nhìn Lưu Ngọc Lương, mở miệng hỏi: "Người nói người cùng ta tỷ tỷ có hôn ước, này vậy là chuyện gì? Ta cái này làm đệ đệ làm sao không biết tỷ tỷ ta còn có hôn ước?"

"Người không biết, có thể hỏi một hỏi các người cái kia người cha tốt. Nha, đúng rồi, ta nghĩ lên, lão già kia hấn là chết rồi đúng không." Lưu Ngọc Lương khoe miệng lệch đi, lộ ra rõ ràng vẻ trào phúng, cười nhạo nói: "Nói đến, vẫn là các người cái kia chết đi phụ thân, không, phải nói là dưỡng phụ thật tình mắt.

Năm đó ông nội ta bị thương gặp rủi ro đến thôn các người tử, để cho các người dưỡng phụ cứu, sau đó các người dưỡng phụ hãy cùng ông nội ta định ra rồi thông gia tử bé, để con gái của hấn gả cho ta. Nhìn, lão già kia là cỡ nào sẽ hưởng về thượng trèo cao cảnh."

"Người thiếu ở nơi đó nói vậy." Biết năm đó sự tình Trần bá nghe được Lưu Ngọc Lương nói xấu trước trưởng thôn, nhất thời tức giận cũng mặc kệ Lưu Ngọc Lương địa vị, nhảy chân liên kêu to lên: "Chuyện năm đó ta biết, rõ ràng là gia gia người muốn cùng trưởng thôn đính hôn, là vì báo đáp trưởng thôn. Còn có mảnh đất này, cũng là gia gia người báo đáp trưởng thôn ân cứu mạng, tiện nghi cho thuê làng.

Lúc đó, lão thôn trưởng cũng không đáp ứng gia gia người đính hôn, là gia gia người nhất định phải đính hôn, lão thôn trưởng mới đáp ứng. Huống hồ, khi đó Lâm Ngưng cùng Lâm Nhất Minh căn bản cũng không có đến làng, cùng người đính hôn người cũng không phải Lâm Ngưng. Mà là lão con gái của thôn trưởng, chỉ là đáng thương nữ oa kia oa, mới ba tuổi thời điểm liền sinh con bệnh nặng đi tới. Người ngược lại tốt, ngày hôm nay cầm căn bản là không liên quan Lâm Ngưng sự hôn ước tìm đến Lâm Ngưng."

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, thì ra là như vậy, cùng Lưu Ngọc Lương có hôn ước chính là, mình và tỷ tỷ dưỡng phụ, lão con gái của thôn trưởng cũng không phải tỷ tỷ, không trách lão thôn trưởng không có nói ra qua, nhắc tới cũng là, lão thôn trưởng cũng sẽ không vô duyên vô cớ cho tỷ tỷ định ra cái gì hôn ước. Nếu như vậy, tất cả liền đơn giản.

Lần thứ hai bước một bước về phía trước, Lâm Nhất Minh đi tới Lưu Ngọc Lương trước mặt, trên mặt mang theo nụ cười nói: "Sự tình đã rất rõ ràng, nghĩ đến Lưu công tử người trong nhà của người nên cũng biết, hôn ước đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì. Tỷ tỷ ta tự nhiên là sẽ không gả đưa cho người, có điều, nếu hôn ước là chúng ta dưỡng phụ cùng người nhà của người định ra. Dưỡng phụ nữ nhân cũng đã không ở, chúng ta cũng rất xấu hổ. Bởi vậy, chúng ta cũng có thể bồi thường các người, người xem như vậy làm sao?"

"Bồi thường ta?" Lưu Ngọc Lương lại như là nghe được trong thiên hạ buồn cười nhất chuyện cười giống như vậy, hé miệng, không coi ai ra gì cất tiếng cười to lên, một lúc lâu, hấn nụ cười trên mặt dần dần, một luồng tàn nhẫn về từ hấn anh tuấn trên mặt tái hiện ra.

"Các người có cái gì? Bỏ thiếu gia cần các người phải bồi thường? Bỏ thiếu gia cưới tỷ tỷ của người là phúc khí của các người. Các người còn dám không lấy chồng! Ta biết, các người những hương ba lão này đơn giản chính là xem tỷ tỷ của người có mấy phần sắc đẹp, muốn trèo cao cảnh thôi. Tốt, muốn trèo cao cảnh đúng không, bỏ thiếu gia tác thành các người."

Lưu Ngọc Lương trong hai mắt, ném ra một luồng phảng phất mình ta vô địch bình thường thô bạo, cả người, trong nháy mắt phảng phất thành thế giới trung tâm, một luồng cường hấn khí tức từ trong cơ thể hấn lao ra, ở bốn phía khuấy động, một thân hoa lệ cảm bảo càng là Vô Phong tự cổ.

"Vô đạo Linh Tâm bốn tầng..." Lâm Nhất Minh cả người chấn động, Lưu Ngọc Lương không phải đã sa đọa sao? Tại sao lại đã biến thành vô đạo Linh Tâm bốn tầng? Không trách chính mình ngày hôm nay chính mình nhìn thấy hấn thời điểm, cảm giác hấn không hề có một chút nào trong truyền thuyết chán chường, nguyên lai hấn lại khôi phục.

Có thể trở thành là vô đạo Linh Tâm bốn tầng, xem ra này Lưu Ngọc Lương cũng có kỳ ngộ gì!

Lưu Ngọc Lương thoả mãn nhìn trần đầy khiếp sợ mọi người, trên mặt không che giấu nổi lộ ra vẻ tự đắc: "Muốn trèo cao cảnh thật sao? Như vậy đến đây đi, gả cho bỏ thiếu gia, sau đó các người muốn cái gì có cái đó! Bỏ thiếu gia hiện tại chính là trên trấn một trong ba gia tộc lớn Lưu gia tương lai người thừa kế, mà không tốn thời gian dài, thôn trấn ba gia tộc lớn đem sẽ trở thành quá khứ, trở nên chỉ có Lưu gia chúng ta một gia tộc lớn. Mà người chính là Lưu gia Đại thiếu nữ nãi nãi. Như vậy cao cảnh, không phải là các người muốn sao? Còn không mau tới?"

Lâm Nhất Minh trong lòng khiếp sợ Lưu Ngọc Lương lúc này cảnh giới, có thể nghe được Lưu Ngọc Lương, trên trán, một sợi gân xanh nhất thời nhảy một cái, Lưu Ngọc Lương hấn quá si nhục người.

"Xin lỗi, Lưu thiếu gia, lòng tốt của người chúng ta chân thành ghi nhớ, nhưng là người lý giải sai rồi, chúng ta cũng không có trèo cao cảnh ý nghĩ." Lâm Nhất Minh trong lòng tuy rằng căm ghét, có thể trên mặt vẫn là mang theo vẻ tươi cười mở miệng, hấn cũng không muốn đem sự tình làm lớn, như vậy

đôi với làng không tốt.

"Không muốn treo cao cảnh? Các ngươi đây là làm ** lại muốn lập đền thờ, bổn thiếu gia có thể không biết các ngươi này quần nhà quê ý nghĩ à. Xem ra các ngươi đã tâm rất lớn a, liền thôn trấn đều thỏa mãn không được các ngươi, giác đến Lưu gia chúng ta cao cảnh không đủ, như vậy càng to lớn hơn cao cảnh đây?"

Lưu Ngọc Lương so với thường nhân thâm thúy nhiều trong đôi mắt, đột nhiên phóng ra một vết hào quang, cả người trong nháy mắt càng trở nên kiêu khí bốn tứ tung, lại như là một cái xuất khiếu bảo kiếm giống như vậy, để người không cách nào nhìn thẳng.

"Như vậy toàn bộ Đại Bàng Vương triều thì lại làm sao? Bổn thiếu gia hiện tại lại trở về, bổn thiếu gia muốn cho tất cả mọi người biết, bổn thiếu gia vẫn là vị thiên tài kia. Lấy bổn thiếu gia thiên tài, tương lai, bổn thiếu gia nhất định có thể thi đậu vũ tiến sĩ, đều thời điểm, các ngươi liền có thể có hưởng chi bất tận vinh hoa phú quý."

Lâm Nhất Minh nhìn lộ hết ra sự sắc bén Lưu Ngọc Lương, chậm rãi lắc đầu nói: "Lưu công tử, chúng ta đã nói, chúng ta cũng không phải là muốn treo cao cảnh, tỷ tỷ ta là phải gả cho một chân tâm yêu thích nàng, nàng cũng yêu thích người, cho nên đối với không nổi, mặc dù việc nhà của ngươi cho dù tốt, này cùng tỷ tỷ ta có lấy chồng hay không không có quan hệ."

Lưu Ngọc Lương nhìn đối diện trên mặt vẫn mang theo ý cười Lâm Nhất Minh, càng xem trong lòng càng là căm ghét trước mắt tên tiểu tử này, chỉ là cái không từng ya chạm xã hội ở nông thôn tiểu tử thôi, tiểu tử này diện đối với mình nên khúm núm mới là, có thể tiểu tử này dĩ nhiên vẫn mang theo nụ cười như thế, hẳn cho rằng hẳn là ai!

"Không lấy chồng? Ngươi cho rằng các ngươi nói không lấy chồng liền có thể không gả? Có hôn ước tại ngươi, bổn thiếu gia mặc kệ có phải là ngươi Tỷ, là nhà ngươi hôn ước, chính là không lấy chồng cũng đến gả." Lưu Ngọc Lương rốt cục triệt để không nể mặt mũi.

Lâm Nhất Minh tiến lên một bước, ngăn ở tỷ tỷ trước người, lạnh lùng mở miệng. Âm thanh lạnh lẽo, phảng phất là từ xa xôi phương bắc truyền đến dòng nước lạnh giống như vậy, làm người run sợ.

"Có lấy chồng hay không không phải là ngươi định đoạt. Chúng ta hiện tại chính thức nói cho ngươi, hiện tại không phải ngươi không theo chúng ta tục ước đất cho thuê, là chúng ta cùng ngươi thoái tở. Năm nay thu hoạch cho ngươi sau khi, chúng ta sẽ không lại thuê ngươi địa! Còn có ngươi, ngươi đời này cũng đừng nghĩ cưới tỷ tỷ ta! Chúng ta chính thức cùng ngươi từ hôn!"

Lâm Nhất Minh cắn răng, từng cái từng cái tự, lại như là từ trong hàm răng đụng tới giống như vậy, như vậy đã nghĩ cưới tỷ tỷ nàng, muốn cũng không nên nghĩ, quá mức, sau đó hẳn không lại bảo vệ làng, đi trên trấn, cho phòng đấu giá làm chuyên gia giám định, dùng làm chuyên gia giám định tiền mua lương thực, hẳn cũng sẽ không để cho tỷ tỷ thu oan ức. .

Toàn bộ làng mọi người vừa nghe đến Lâm Nhất Minh, toàn bộ há hốc mồm, còn không chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại, Lưu Ngọc Lương lại như là một con bị đoán được đuôi cầu như thế, một hồi xù lông lên, chỉ vào Lâm Nhất Minh chính là lớn tiếng chửi bới lên.

"Một mình ngươi ở nông thôn đã tiểu tử, dám như vậy cùng bổn thiếu gia nói chuyện, ngươi là muốn chết!"

Lưu Ngọc Lương một tiếng dứt lời hạ, vì phối hợp hẳn, phía sau hẳn từng cái từng cái bọn gia đình cũng theo sát cấp tốc tiến lên, nhìn đáng đáp, chỉ cần Lưu Ngọc Lương ra lệnh một tiếng, bọn họ lập tức sẽ không chút do dự xông lên, đánh chết Lâm Nhất Minh.

Nhìn thấy này quần gia đình đáng vẻ, Lâm Nhất Minh phía sau, một đám thôn dân môn cũng cấp tốc xông tới, Trần bá càng là càng nặng mà ra, quay về Lưu Ngọc Lương hô: "Lưu Ngọc Lương, ngươi dám giết người, nhưng là ngươi dám giết chết chúng ta người của toàn thôn sao? Ngày hôm nay, chỉ cần ngươi không giết chết được chúng ta người cả thôn, ngươi sau đó liền chờ xem, ta liền không tin, các ngươi giết chết chúng ta người cả thôn!"

Lưu Ngọc Lương một tấm mặt, bởi vì tức giận, mà nhăn liệt run rẩy, một đám hẳn bình thường ngay cả xem đều chẳng muốn xem nhà quê, một đám tới thấp hèn nhà quê, lại dám như thế nói chuyện với hẳn, thực sự là sống được thiếu kiên nhẫn. Hẳn là địa vị gì, đám người kia, lại là địa vị gì!

Nhưng là để hẳn giết một người, giết là cá nhân đều không có vấn đề, nhưng là tàn sát một làng, chuyện đó liền thật sự làm lớn, trưởng trấn nhất định phải tìm hẳn để gây sự.

Có thể không, không giết này quần nhà quê, nhưng là có thể giáo huấn bọn họ.

"Người đến, cho ta cố gắng giáo huấn một chút bọn họ, để bọn họ biết, bọn họ đều là cái gì cầu vật!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Võ đạo Linh Tâm quyết đấu (thượng)

Chương 39: Võ đạo Linh Tâm quyết đấu (thượng)

Lưu Ngọc Lương ra lệnh một tiếng, nhất thời, phía sau hắn, từng cái từng cái gia đình, la lên hướng về Lâm Nhất Minh mấy người vọt tới.

Nhìn từng cái từng cái rõ ràng đều là võ giả gia đình vọt tới, Lâm Nhất Minh trên mặt lộ ra một vết rõ ràng sát khí, cường bức tỷ tỷ giả cho hắn, mình và người trong thôn không đồng ý, tiếp theo liền muốn đánh người, Lưu Ngọc Lương, thực sự coi trời bằng vung, đừng coi chính mình là chính là dễ ức hiếp.

"Cút!"

Lâm Nhất Minh quát to một tiếng, phảng phất sấm sét nổ vang, trong nháy mắt vọt tới thôn dân phía trước nhất, cứng rắn xông thẳng mà đến hai người, "Chạm chạm" hai quyền đập ra.

Trước mặt hai người chỉ là cảm giác được thấy hoa mắt, lập tức hai cái quả đấm to lớn đã hạ xuống, còn không chờ bọn hắn phản ứng lại, một luồng to lớn, tựa hồ là đá tảng đập xuống bình thường cự lực đã từ trên người truyền đến.

"Răng rắc..." Hai tiếng vang lên giòn giã, hai người rõ ràng nghe được xương ngực gãy vỡ âm thanh, thân thể ở cự lực trùng kích vào, bị đập cho xa xa quảng bay ra ngoài, rơi xuống đất thụp, nhưng là một hồi hôn mê bất tỉnh.

Cái khác một đám gia đình vốn còn muốn động thủ, đột nhiên nhìn thấy bị một hồi đánh ngất đi hai người, một hồi dừng bước, ngơ ngác nhìn trạm ở trước người bọn họ Lâm Nhất Minh.

"Võ giả, hắn dĩ nhiên cũng là cái võ giả, vẫn là Linh Tâm cảnh võ giả!"

"Dĩ nhiên là Linh Tâm cảnh võ giả, mau lui lại..."

Cái khác gia đình đứng ngây ra một lát sau, từng cái từng cái cấp tốc lui về sau, đây chính là Linh Tâm cảnh võ giả, bọn họ căn bản là không phải là đối thủ, đi tới chỉ có bị đánh phần.

"Tiểu tử, hóa ra là cái Linh Tâm cảnh võ giả, không trách như thế can rở, thật không nghĩ tới, xã này hạ địa phương còn có thể xuất hiện như vậy võ giả." Lưu Ngọc Lương trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc về, lập tức biến mất, trên mặt một lần nữa lộ ra cao cao trở lên xem thường: "Nhưng là Linh Tâm cảnh võ giả thì thế nào, lão tử muốn giáo huấn ngươi, chính là muốn giáo huấn ngươi."

Lưu Ngọc Lương chậm rãi chuyển động hắn thân thể, một đôi phảng phất mắt ưng bình thường xem ra dị thường hung ác trong tròng mắt, lộ ra một luồng dị thường tàn bạo về tàn nhẫn: "Ngày hôm nay bốn thiếu gia liền để ngươi biết, đều là võ đạo Linh Tâm chênh lệch."

Cái cuối cùng tự hạ xuống, Lưu Ngọc Lương thân thể đột nhiên một cung, cả người lại như là bị kéo tròn cung giống như vậy, lập tức bỗng nhiên gãy đi ra ngoài, cùng lúc đó, một luồng so với Lâm Nhất Minh bùng nổ ra còn muốn mãnh liệt linh khí, lại như là đá tảng sau khi hạ xuống, đột nhiên gây nên bụi bặm bình thường bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn lao ra.

"Ra tay rồi, Lưu thiếu gia ra tay rồi, tiểu tử này chết chắc rồi."

"Dĩ nhiên khiêu khích Lưu thiếu gia, thực sự là điếc không sợ súng, tuy rằng tiểu tử này là Linh Tâm một tầng, nhưng là Lưu thiếu gia nhưng là Linh Tâm bốn tầng võ giả, hắn sẽ chờ chết đi!"

Từng cái từng cái bị Lâm Nhất Minh dọa lui gia đình môn nhìn thấy Lưu Ngọc Lương ra tay sau, nhất thời hoan hô lên.

"Linh Tâm bốn tầng!"

Lâm Nhất Minh khắp toàn thân, hết thấy bắp thịt thoáng chốc căng thẳng, chính mình trước cũng không có tác dụng lực lượng tinh thần điều tra đối phương cảnh giới, không nghĩ đến người này dĩ nhiên là Linh Tâm bốn tầng võ giả, Linh Tâm bốn tầng, đây chính là so với mình đầy đủ cao ba cái cấp độ.

Chính mình tuy rằng so với một cái Linh Tâm một tầng mạnh hơn rất nhiều, có thể chính mình một tức mười hai khiêu, cũng chỉ là tương đương với Linh Tâm ba tầng thôi, Linh Tâm bốn tầng, thực lực so với mình chỉ cao chứ không thấp hơn.

Có điều, coi như vậy, chính mình cũng sẽ không chịu thua, coi như cảnh giới cao hơn chính mình thì lại làm sao? Ta làm người hai đời, còn có gì đáng sợ chứ à!

Lâm Nhất Minh hai chân uốn cong, đè thấp trọng tâm, trên cánh tay, một nhiều sợi gân xanh nổi lên, trong cơ thể, linh khí điên cuồng chuyển động lên.

"Lại vẫn muốn phản kháng!" Lưu Ngọc Lương mắt thấy Lâm Nhất Minh bày ra công kích động tác, trên mặt nhất thời lộ ra sâu sắc vẻ trào phúng: "Hiện tại, lão tử liền để ngươi xã này ba lão biết, đều là Linh Tâm cảnh, giữa chúng ta cái kia không thể vượt qua chênh lệch."

"Linh miêu biến!"

Lưu Ngọc Lương quát lạnh một tiếng, thân thể tiến lên, càng là quỷ dị vặn vẹo lên, vặn vẹo phạm vi chi lớn, càng giống như thân rắn.

"Là linh miêu biến, đây chính là cơ sở võ học bên trong, cao cấp nhất tồn tại. Đây chính là Lưu thiếu gia sở trường nhất võ học, tiểu tử này thực sự là muốn chết, lại dám làm tức giận Lưu thiếu gia."

"E sợ này nhà quê, cả đời này cũng chưa từng nhìn thấy như thế cao đẳng võ học đi, hần dọa ngốc hã."

"Linh miêu biến, nhìn hần làm sao chặn!"

Từng cái từng cái bọn gia đình, điên cuồng kêu la lên, Lâm Nhất Minh ở trong mắt bọn họ, đã cùng một kẻ đã chết, không khác nhau gì cả.

Trong nháy mắt, Lưu Ngọc Lương đã vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt.

"Cho lão tử ngã xuống."

Quát to một tiếng, Lưu Ngọc Lương hai tay ở trước người hư không múa, hai cánh tay nhanh chóng giao nhau biến hóa, trong lúc hoảng hốt, này hai cánh tay càng phảng phất biến ảo ra từng đạo từng đạo bóng mờ, vô số điều cánh tay lít nha lít nhít chụp vào Lâm Nhất Minh, để người không thể nhận biết, đến cùng cái nào một cái mới thật sự là cánh tay.

Mất thấy đối thủ vùng vẫy đánh tới, Lâm Nhất Minh trong đầu, nhưng duy trì dị thường tỉnh táo, trong cơ thể vô đạo Linh Tâm, trong nháy mắt chìm vào khí hải, đồng thời thân thể lóe lên, lập tức một quyền đập ra.

Đại Bàng quyền pháp, mãnh hổ ra giận.

Một quyền đánh ra, liền ngay cả không khí chung quanh đều sản sinh từng trận run rẩy, một chuỗi tiếng nổ đùng đoàng vang lên, rắn chắc nắm đấm, phảng phất là một chiếc chùy sắt, tầng tầng oanh kích mà xuống.

Lưu Ngọc Lương trong nháy mắt nở nụ cười, một nho nhỏ Linh Tâm một tầng cũng dám cùng chính mình cứng đối cứng, này không phải muốn chết là cái gì! Lần này, không đem tiểu tử này hai tay đánh gãy, lão tử hãy cùng hần tính.

Lưu Ngọc Lương hai tay duy trì động tác bất biến, chỉ một thoáng, vô đạo Linh Tâm chìm vào trong khí hải, điên cuồng loạn động lên. Một tức công phu, hần vô đạo Linh Tâm bỗng nhiên nhảy lên mười chín lần. Từng luồng từng luồng dâng trào linh khí theo kinh mạch, tuôn ra, phảng phất là đột nhiên bạo phát hồng thủy giống như vậy, hướng về trước người Lâm Nhất Minh bao phủ mà đi.

Sau một khắc, song phương hai cái nổi gân xanh, bắp thịt cao cao nhô lên cánh tay bỗng nhiên đánh tới đồng thời, trong dự liệu, Lâm Nhất Minh hai tay gãy vỡ tình hình cũng chưa từng xuất hiện, ngược lại, một luồng to lớn lực cản từ dọc theo cánh tay tràn vào trong cơ thể chấn động hần thân thể run lên.

Chuyện gì thế này?

Lưu Ngọc Lương một hồi bối rối, tiểu tử này dĩ nhiên ngăn cản toàn lực của chính mình một đòn, chính mình nhưng là Linh Tâm cảnh bốn tầng cao thủ, nhưng là so với đối phương cao ba cái cảnh giới, mà đi chính mình vô đạo Linh Tâm nhảy lên số lần, ở cùng cảnh giới bên trong, càng là hầu như là mạnh nhất tồn tại. Làm sao liền như vậy bị tiểu tử kia chặn lại rồi.

Tiểu tử kia linh khí xem ra căn bản là không giống như là một vô đạo Linh Tâm một tầng người, trái lại như là vô đạo Linh Tâm ba tầng bên trong, cao thủ đỉnh cao nhất.

Tuy rằng như vậy hần linh khí vẫn cứ không có chính mình mãnh liệt, nhưng là chân chính đụng với sau, mới có thể cảm giác được, tiểu tử kia linh khí, so với mình linh khí còn tinh khiết hơn rất nhiều rất nhiều, cho nên mới chặn lại rồi sự công kích của chính mình. Thậm chí mơ hồ ước, tiểu tử kia còn chiếm cứ một tia thượng phong, thân thể hần cũng không có lắc.

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao! Tiểu tử kia, hần là làm thế nào đến!

Lâm Nhất Minh một quyền chặn lại rồi Lưu Ngọc Lương công kích, nhìn thấy đối phương lay động thân thể, tâm trạng rất là kinh ngạc, chính mình đã vậy còn quá dễ dàng liền chặn lại rồi sự công kích của đối phương?

Chính mình là vô đạo Linh Tâm một tầng, một tức vô đạo Linh Tâm có thể đạt đến mười hai khiếu, nhưng là đối phương là bốn tầng, một tức bùng nổ ra linh khí tuyệt đối so với chính mình muốn nhiều, có thể chính mình vẫn là chiếm cứ thượng phong, tựa hồ là nhân vì chính mình linh khí.

Lưu Ngọc Lương linh khí xem ra mặc dù nhiều, nhưng là chính mình có thể cảm nhận được, bên trong ẩn chứa tạp chất thực sự quá hơn nhiều, xa còn lâu mới có được chính mình linh khí tinh khiết, vì lẽ đó, trên thực tế, trái lại là chính mình linh khí càng mạnh hơn.

Đúng rồi, linh khí, chính mình hấp thu nhưng là tiên khí, tự nhiên so với đối phương linh khí mạnh hơn.

Chính mình hấp thu vốn là tiên khí, nhưng là nhân vì chính mình cảnh giới quá thấp, đồng thời tiên khí còn muốn ở bên ngoài dừng lại chốc lát, sẽ phải chịu chu vi linh khí ảnh hưởng, bị ô nhiễm thượng một ít tạp chí, chính mình hấp thu tiên khí ở luyện hóa sau, chính mình tiên khí, kỳ thực là tương đương với tiên thiên linh khí.

Lưu Ngọc Lương, hẳn chỉ là võ đạo Linh Tâm, còn đứng lại vào ngày kia.

Chính mình dùng Tiên Thiên chi khí đối kháng ngày kia linh khí, coi như đối phương linh khí nhiều hơn nữa, có thể chính mình linh khí chất càng mạnh hơn, thắng lợi như thế là chính mình.

Nói như vậy, cùng cấp bên trong, mình đã là sự tồn tại vô địch!

Linh Tâm bốn tầng, coi như cao hơn chính mình ba tầng thì lại làm sao? Chính mình có tiên khí có thể dùng, còn có thể sợ hãi!

Lâm Nhất Minh tinh thần chấn động mạnh, tiến lên trước một bước, song quyền uy thế hùng hực, phảng phất dài trông đối mặt một cái trông lớn giống như vậy, điên cuồng luân phiên đập ra.

"Chết tiệt tiểu tử!"

Lưu Ngọc Lương mắt nhìn đối phương dĩ nhiên trái lại công kích chính mình, trong lòng đại hận, chính mình so với đối phương cao ba tầng, trái lại bị đối phương đề lên đánh, vẫn là trước mặt nhiều người như vậy, chuyện này thực sự quá mất mặt, vốn không muốn dùng cái kia một chiêu, xem ra lần này không cần là không xong rồi.

"Địa pháo quyền!"

Đột nhiên, Lưu Ngọc Lương thân thể bỗng nhiên co rút lại, lập tức quyền phong biến đổi, một quyền đập ra, dĩ nhiên dường như sư hổ giống như cương mãnh bá đạo, mang theo một luồng quyết chí tiến lên khí thế, cả người xem ra, so với vừa nãy có vẻ càng thêm ác liệt. .

"Địa pháo quyền, dĩ nhiên là địa pháo quyền!"

Cách đó không xa, quan chiến một đám bọn gia đình tiếng kinh hô lại vang lên.

"Địa pháo quyền, đây chính là cấp thấp võ học, đây là so với vào giai võ học linh miêu thay đổi cường võ học!"

"Lúc nào, Lưu thiếu gia dĩ nhiên học được địa pháo quyền, thực sự là quá thần kỳ."

"Địa pháo quyền, này không phải là trương đẳng Đại sư huynh tuyệt kỹ thành danh sao? Làm sao Lưu thiếu gia cũng sẽ?"

Có mấy cái gia đình còn quay đầu, một mặt kỳ quái nhìn bên cạnh, một cùng bọn họ rõ ràng không giống nam tử.

Nam tử này cảm nhận được ánh mắt của mọi người nhưng về mặt bất biến.

Giữa trường, Lưu Ngọc Lương nắm đấm còn chưa rơi xuống, lạnh lẽo quyền phong trước tiên quát đến, chỉ thời Lâm Nhất Minh gò má đau đớn, phảng phất là bị cái gì sắc bén đồ vật lau mặt xẹt qua.

Cấp thấp quyền pháp...

Lâm Nhất Minh trong đôi mắt, một đôi con ngươi thoáng chốc co rút lại, trở nên như mũi kim một kích cỡ tương đương, đơn giản nhất võ học gọi là cơ sở võ học, chính mình Đại Bàng quyền pháp chính là như vậy võ học.

Lại hơi hơi lợi hại một ít quyền pháp nhưng là vào giai võ học, vào giai võ học bên trên, nhưng là cấp thấp võ học, cấp trung võ học, cùng với cấp cao võ học. Trước mắt Lưu Ngọc Lương sử dụng dĩ nhiên chính là cấp thấp võ học!

Lâm Nhất Minh khẩn nhìn chằm chằm Lưu Ngọc Lương song quyền, thân thể tại chỗ xoay một cái, theo sau lưng xương sống truyền đến một tiếng vang giòn, thu ở bên hông rộng mở đánh ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Võ đạo Linh Tâm quyết đấu (hạ)

Chương 40: Võ đạo Linh Tâm quyết đấu (hạ)

"Đại Bàng quyền pháp, ngẩng đầu Vọng Nguyệt."

Lâm Nhất Minh cùng Lư Ngọc Lương so với, có vẻ nhỏ hơn thượng một vòng nắm đấm đập ra, nhưng không có cứng đối cứng đối với quyền, trái lại là ở song phương cánh tay hướng về giao chớp mắt, thủ đoạn xoay một cái, lập tức cánh tay lập tức một phen.

Theo võ đạo Linh Tâm điên cuồng nhảy lên, từng luồng từng luồng linh khí tuôn ra, mang theo Lư Ngọc Lương cánh tay cũng là hơi động, bốc lên trong nháy mắt, cánh tay càng là hướng lên trên một nắm, phồng bên trong mang lẫn, càng là mang Lư Ngọc Lương cánh tay cao tã mà đi, lại như là ngẩng đầu Vọng Nguyệt.

Một nhìn như động tác đơn giản, nhưng trong nháy mắt, làm ra giao, phiên, phồng, lẫn bốn động tác, hết thấy động tác bắt tay vào làm, như nước chảy mây trôi, trôi chảy phi thường.

Lư Ngọc Lương kinh ngạc cảm giác được cánh tay của chính mình không bị chỉ huy đập hướng thiên không, trong lòng hoảng hốt, chính mình sử dụng nhưng là cấp thấp võ học, tại sao lại bị phá giải?

Còn có, tiểu tử này dùng quyền pháp, chính mình rốt cục nhìn ra nơi nào nhìn quen mắt, này thật giống là Đại Bàng quyền pháp?

Nhưng là Đại Bàng quyền pháp? Điều này có thể sao? Dùng Đại Bàng quyền pháp ngăn trở chính mình cấp thấp võ học công kích?

Chính mình dùng nhưng là lão sư truyền thụ cấp thấp võ học, Đại Bàng quyền pháp lại là cái gì? Đó là tối phổ cập, đơn giản nhất quyền pháp, liền ngay cả trong thôn lão nông đều sẽ quyền pháp, không đúng vậy sẽ không bị gọi là nông phu quyền.

Nhưng dù là này nông phu quyền dĩ nhiên ngăn cản chính mình, lúc nào, nông phu quyền cũng lợi hại như vậy? Chính mình trước đây luyện tập lâu như vậy nông phu quyền, làm sao không cảm giác được nông phu quyền lợi hại? Vừa cái kia một chiêu, đừng nói mình, trong thiên hạ vũ giả bên trong, trong một trăm người có ít nhất chín mươi chín cái sẽ, có thể chưa từng thấy, có người có thể đem Đại Bàng quyền pháp bên trong ngẩng đầu Vọng Nguyệt, dùng thành như vậy.

Lư Ngọc Lương trong lòng kinh hãi thời khắc, càng là nói thầm một tiếng không được, bây giờ trên nắm tay nâng, đây chính là hoàn toàn đem kẻ hồ bọ lộ ra.

Kẻ hồ đại lộ, đối phương chẳng phải là muốn đánh thế nào thì đánh thế ấy!

Hội tụ sức mạnh toàn thân, Lư Ngọc Lương lập tức muốn thu nạp cánh tay, nhưng là cánh tay vừa mới mới vừa có hành động, đối diện, Lâm Nhất Minh nắm đấm đã hạ xuống.

Vô tận linh khí ở trong khoảnh khắc bạo phát.

Chặt chẽ vững vàng một quyền, ở giữa Lư Ngọc Lương thân thể khí hải vị trí, thoáng chốc, một tiếng phăng phất là tảng đá nổ tung bình thường nổ vang, truyền ra.

Lư Ngọc Lương há mồm phun ra một ngụm máu lớn, thân thể lại như là điều đứt dây giống như vậy, thẳng tắp bay về đằng sau, rất xa rơi xuống đất thượng, gây nên một đám lớn bụi bặm, lần thứ hai phát sinh một tiếng vang thật lớn.

"Lư thiếu gia!"

Từng cái từng cái bọn gia đình kinh ngạc thốt lên một tiếng, không thể tin tưởng nhìn xa xa bay ra ngoài Lư Ngọc Lương.

Lư Ngọc Lương lại bị đánh bay, hơn nữa còn là bị một so với thiếu gia muốn thấp ba tầng người đánh bay, đối phương dùng còn giống như là bình thường nhất, hầu như trong thiên hạ, sẽ không có người sẽ không nông phu quyền!

Nông phu quyền có lợi hại như vậy sao?

Thiếu gia nhưng là Linh Tâm bốn tầng tồn tại, thân thể nhưng là mỗi giờ mỗi khắc đều có linh khí bảo vệ.

Tiểu tử này hẳn đến cùng là người vẫn là yêu nghiệt? Linh Tâm một tầng đạt đến Linh Tâm bốn tầng, sự tình như thế sẽ phát sinh sao? Chuyện này quả thật quá hoang đường, nhưng là sự thực liền phát sinh ở trước mắt, bọn họ không tin cũng phải tin.

Rất xa, làng ngoại vi trong rừng rậm, trong rừng chim từ lúc mọi người cãi vã thời gian, cũng đã kinh phi, toàn bộ trong rừng cây, yên tĩnh một cách chết chóc.

Một viên rậm rạp trên cây to, một không đi vào căn bản là phát hiện không được bóng người ẩn giấu ở dưới bóng cây, nhìn Lâm Nhất Minh ánh mắt tất cả đều là vẻ khó tin.

"Võ đạo Linh Tâm một tầng chiến thắng bốn tầng, Lâm Nhất Minh còn thật là khiến người ta không tưởng tượng nổi, đặc biệt là, hắn tựa hồ vừa mới mới vừa đột phá." Bóng người giấu ở đại thụ âm u ra, khiến người ta căn bản không thấy rõ diện mạo, hắn nhìn chằm chằm giữa trường Lâm Nhất Minh, chậm chậm tự nói âm thanh tuy rằng lạnh lẽo, lạnh lẽo bên trong nhưng không che giấu nổi thần phục.

"Có điều thật là quái, Lâm Nhất Minh chỉ là Linh Tâm một tầng, làm sao liền có thể cùng Linh Tâm bốn tầng võ giả chống lại, còn chiếm cứ ưu thế đây?"

Trên người hắn đến cùng có bí mật gì? Còn có quyền pháp của hắn, cái kia phân dân là Đại Bàng quyền pháp, dĩ nhiên có thể phá giải cấp thấp võ học.

Đại Bàng quyền pháp, coi như là ta triển khai lên, cũng không hẳn như vậy tinh khiết, tự nhiên mà thành, tiểu tử này đến cùng là làm sao tu?"

Trên sân mọi người bởi vì Lâm Nhất Minh vượt qua bọn họ đầu óc nhận thức biểu hiện mà kinh sợ, tình cảnh trong lúc nhất thời lạ kỳ yên tĩnh, ngay vào lúc này, đột nhiên một thanh âm lạnh như băng vang lên.

"Tiểu tử, ngươi là muốn chết!"

Mọi người ở đây bởi vì Lâm Nhất Minh vượt qua bọn họ đầu óc nhận thức biểu hiện mà kinh sợ thời khắc, Lưu Ngọc Lương phía sau, một cái khác vẫn không có người xuất thủ đột nhiên từ Lưu Ngọc Lương phía sau đi ra.

Nam tử này, khỏe miệng lệch đi, lộ ra một nụ cười gần, lập tức, trong cơ thể từng luồng từng luồng linh khí mãnh liệt mà ra, trong lúc nhất thời, liền ngay cả hắn trước người trên đất lá rụng, đều cuốn bay lên, không khí chung quanh đều tựa hồ trong nháy mắt này giống như trở nên nặng nề.

"Võ đạo Linh Tâm sáu tầng . ."

Lâm Nhất Minh thấy rõ đối phương bạo phát linh khí sau, một tầng lít nha lít nhít mờ hôi hột ở phía sau bối hiện lên, không khỏi kinh hãi trong lòng, đối phương cũng là võ đạo Linh Tâm, còn vượt xa chính mình, chỉ bằng mượn linh khí này, liền có thể biết, chính mình xa xa không phải là đối thủ, chênh lệch quá lớn.

Chính mình chỉ là võ đạo Linh Tâm một tầng, đối phương nhưng là sáu tầng cường giả, trong lúc này nhưng là có năm tầng chênh lệch, chính mình làm sao đối đầu?

Người này dĩ nhiên là Lưu Ngọc Lương người!

"Cảm nhận được chênh lệch sao? Tiểu tử, lại dám đánh thương Lưu thiếu gia, ngày hôm nay, lão tử liền muốn để ngươi chết!"

Nam tử nắm nắm đầm, từng bước một, chậm rãi hướng đi Lâm Nhất Minh, theo hắn đi vào, Lâm Nhất Minh cảm giác được xông tới mặt áp lực khổng lồ, phía sau, một đám lão nông môn càng là đứng thẳng không được, dường như cuồng phong trong sóng dữ thuyền con bình thường trở nên lao đao đảo đảo.

Nam tử lạnh rên một tiếng, thân thể lóc lên, nhanh như tia chớp vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt, một quyền đập ra.

Nhất thời, gào thét quyền phong vang lên, chỉ là trong nháy mắt công phu, quả đầm của hắn đã rơi xuống Lâm Nhất Minh trước người, thực lực của hắn thực sự cao hơn Lâm Nhất Minh quá nhiều, tốc độ quá mức cấp tốc, Lâm Nhất Minh thậm chí đều không có phản ứng, nắm đầm liền muốn hạ xuống.

Rừng rậm trong lúc đó đại thụ bên trên, một đạo ẩn giấu bóng người nhìn thấy nam tử ra tay, trong lòng nhất thời hơi hồi hộp một chút, không được, Lâm Nhất Minh tiểu tử kia nguy hiểm.

Mất thấy, Lâm Nhất Minh liền muốn bị đánh trúng, đột nhiên, một bên, một vệt bóng đen né qua, ở ai cũng không có thấy rõ thời điểm, bóng đen đã vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt.

Sau một khắc, đối phương đập ra nắm đầm đột nhiên đình ở giữa không trung, tà đàm bên trong một cái tay, vững vàng nắm lấy cái này nắm đầm.

Không biết lúc nào, trên sân lại thêm một người người, chính là người này nắm lấy đối phương nắm đầm.

"Là ngươi!"

Lâm Nhất Minh vừa nhìn thanh người này đáng vẻ, nhất thời giật nảy cả mình, người này dĩ nhiên là, lúc trước tìm đến mình giám định cái kia có tiếng du hiệp Triệu Dong Ly!

Hơn nữa nhìn thực lực của hắn, lúc trước chính mình vẫn là đánh giá thấp hắn, hắn dĩ nhiên là cái Vũ Pháp cảnh cường giả!

"Vũ Pháp cảnh!"

Đối diện, nam tử cảm nhận được phòng đầu giả chấp sự cường hãn mà thực lực khủng bố, trên mặt vẻ kinh hãi không thua kém một chút nào Lâm Nhất Minh.

Cái này nho nhỏ trong thôn, có thể có cái Linh Tâm cảnh võ giả đã đủ làm người giật mình, nhưng là, xuất hiện Vũ Pháp cảnh cường giả, vậy thì không phải khiến người ta kinh ngạc đơn giản như vậy.

Vũ Pháp cảnh, cái kia đã là khắp nơi đều sẽ lôi kéo nhân vật mạnh mẽ, coi như là ở trên trấn, cũng khó khăn nhìn thấy đến một Vũ Pháp cảnh.

Ở cái này năm không gây phân ở nông thôn địa phương, dĩ nhiên sẽ có Vũ Pháp cảnh cao thủ xuất hiện, hơn nữa cái này Vũ Pháp cảnh cường giả, còn giúp tiểu tử kia. Tiểu tử này, vẫn còn có chút lợi lộc.

Nam tử thu hồi nắm đầm, hai mắt một lần nữa quan sát Lâm Nhất Minh một lần, lập tức nhìn phía cái khác Vũ Pháp cảnh cao thủ: "Không trách tiểu tử

này như vậy nông cuồng, nguyên lai có Vũ Pháp cảnh cho làm hậu trường. Nhưng là đừng tưởng rằng có Vũ Pháp cảnh làm cho người hậu trường, liền có thể muốn làm gì thì làm."

Nam tử nói tới chỗ này, quay về Triệu Dong Ly hơi hơi liền ôm quyền nói: "Ta không biết ngài tại sao muốn che chở tiểu tử này, thế nhưng nói vậy ngài không biết, ngày hôm nay tiểu tử này đắc tội chính là ai đi. Chúng ta đều là cuồng phong vô quán người, chúng ta sư tôn lai lịch, nghĩ đến ngài cũng biết.

Chúng ta sư tôn nhưng là ở Tề Vương thư viện trải qua học, tiểu tử này trọng thương những gia đình kia có thể đều là sư đệ của ta. Đa thương sư tôn đồ đệ, sự tình có thể đơn giản không được. Tiểu tử này đắc tội rồi chúng ta vô quán cùng sư tôn, chính là đắc tội rồi Tề Vương thư viện.

Đắc tội rồi Tề Vương thư viện, chính là Vũ Pháp cảnh, tiểu tử này, ngài có phải không muốn bảo đảm, vẫn là phải suy nghĩ cho kỹ."

Triệu Dong Ly chờ nam tử nói xong, một tấm lão thành trên mặt, một đôi lông mày rậm thoáng chốc nhăn lại: "Cuồng phong vô quán, ta đã sớm nghe nói qua các người tên tuổi, vẫn nghe nói vô quán các người thanh danh bất hảo, khắp nơi làm ác, hôm nay xem ra quả nhiên không sai. Trước ta đã sớm đến rồi, chỉ là vẫn ở một bên, xem chuyện này đến cùng là ai đúng ai sai, hiện tại ta dĩ nhiên rõ ràng. Các người bức này kẻ ác, chính là muốn hết mức diệt trừ, miễn cho sau đó khắp nơi làm hại."

Lâm Nhất Minh nhìn đại nghĩa lẫm nhiên Triệu Dong Ly, trong lòng cực kỳ cảm khái, nam tử này bày ra thân phận, hơn nữa còn có thể cùng Tề Vương thư viện dính líu quan hệ, có thể xem Triệu Dong Ly ý tứ, rõ ràng là muốn vì chính mình ra mặt. Minh và Triệu Dong Ly chỉ là mới gặp qua một lần, mà chính mình cũng chỉ là giúp hắn giám định một bảo vật thôi.

Không nghĩ tới, Triệu Dong Ly vậy thì muốn ra tay. Xem ra hắn du hiệp danh tiếng có thể truyền khắp toàn bộ châu, thậm chí là quận bên trong đều đại có danh tiếng, quả nhiên là có đạo lý.

Lâm Nhất Minh đang muốn, trước mắt, Triệu Dong Ly nhưng là đột nhiên xoay đầu lại, hai mắt nhìn Lâm Nhất Minh, đột nhiên mở miệng nói: "Người có phải là rất phiền hai người kia, ta có thể giúp người ra tay giết bọn họ, có điều trước. . ."

Nói, Triệu Dong Ly đột nhiên dừng một chút, sau đó tay vịn sau lưng duỗi một cái, lại như là ảo thuật giống như vậy, đột nhiên ở trên tay lấy ra một tiểu toán bàn đến, sau đó bùm bùm liền đánh lên, cái kia thông thạo đáng vẻ, nghiêm nhiên chính là cái nợ cũ phòng.

Chu vi, tất cả mọi người che mặt, chuyện này. . . Vậy coi như bàn làm cái gì? Bàn tính ra tính sổ ở ngoài, còn có tác dụng nào khác sao?

Mọi người ở đây kinh ngạc, không rõ trong ánh mắt, Triệu Dong Ly rốt cục cũng ngừng lại, liếc nhìn bàn tính con số, hắn xoay đầu lại, cười híp mắt nhìn Lâm Nhất Minh nói: "Cho ta một triệu lượng bạc, ta giúp người giải quyết chuyện này."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Mục tiêu (thượng)

Chương 41: Mục tiêu (thượng)

Lâm Nhất Minh ngây người.

Thôn dân chung quanh cùng gia đình cũng toàn bộ ngây người, liền ngay cả bị Lâm Nhất Minh đánh bay sau, một lần nữa bò lên Lưu Ngọc Lương cũng ngây người.

Chuyện này. . . Cái này, này tính là gì sự, trong thiên hạ còn có như thế kỳ hoa người.

Thật lâu, thôn dân bên trong, một thanh âm vang lên: "Đòi tiền? Người không phải muốn giúp chúng ta không? Người tại sao đòi tiền?"

"Hỏi thật hay." Triệu Dong Ly giờ tay vỗ tay cái đập, uốn một cái ngực tràn đầy tự hào nói: "Ta là một du hiệp, cuộc đời làm chính là bất bình dùm, diệt trừ kẻ ác. Có điều mà. . ."

Nói đến đây, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, trầm giọng nói: "Du hiệp cũng là người a, cũng cần ăn cơm ngủ, không cần tiền, ta nơi nào đến tiền ăn no cái bụng, ăn không đủ no cái bụng, ta làm sao đi diệt trừ kẻ ác, vì lẽ đó, tiền hay là muốn thu. Hơn nữa, nhân gia hậu trường các người cũng nghe thấy, vậy cũng là cuồng phong vô quán, ta giúp các người bãi bình chuyện này, cũng là cần phải bỏ tiền. một triệu lượng bạc, ta đã chỉ là thu một thành phẩm."

Triệu Dong Ly một bộ, ta cho người đại ưu đãi, một điểm tiền không kiếm lời đáng về nhìn Lâm Nhất Minh.

Lâm Nhất Minh ở Triệu Dong Ly nhìn kỹ, chậm rãi lắc lắc đầu: "Một triệu lượng bạc, chúng ta căn bản là không bỏ ra nổi nhiều như vậy tiền đến."

"Không tiền, như vậy ta có thể quản không được, ta cũng không thể cấp lại tiền, giúp người bài bình chuyện này đi. Huống hồ, chính ta cũng không nhiều tiền như vậy." Triệu Dong Ly thở dài một tiếng, quay đầu, nhìn phía một bên, còn đứng ở đối diện nam tử kia cùng với Lưu Ngọc Lương.

"Này, hai người các người, còn đứng ở chỗ này làm gì? Còn muốn làm chuyện xấu? Ta tuy rằng sẽ không giúp hấn bài bình chuyện này, nhưng là ta ở đây, các người còn muốn ở ngay trước mặt ta làm chuyện xấu?"

Nam tử là nhìn ra rồi, cái này sau đó đến Vũ Pháp cảnh cao thủ cũng không quen biết Lâm Nhất Minh, chỉ là hiển nhiên, ngày hôm nay là không cách nào động thủ, hấn hướng về phía Triệu Dong Ly vừa chấp tay, nói rằng: "Hôm nay, ta liền trước tiên cho ngài một bộ mặt, đợi được lần sau, trở lại thời điểm, nghĩ đến, ngài sẽ làm ra quyết định chính xác."

Đối phương nói xong, xoay người bắt chuyện một đám gia đình đi tới Lưu Ngọc Lương phía sau.

Lưu Ngọc Lương từ lâu từ trên mặt đất đứng thẳng lên, đi tới Lâm Nhất Minh trước mặt, quét Triệu Dong Ly một chút, coi như là Triệu Dong Ly không tồn tại như thế, ánh mắt của hấn một lần nữa rơi xuống Lâm Nhất Minh cùng Lâm Ngưng trên người.

"Hai người các người nghe rõ, ta Lưu Ngọc Lương nói chuyện giữ lời, hôm nay, ta đem thoại ở lại chỗ này. Trong vòng năm năm, ta Lưu Ngọc Lương tất nhiên muốn thi vào cuồng phong võ quán, sau đó thi đậu vũ tiến sĩ trở về. Đến thời điểm, ta liệu mạng một thân công danh toàn bộ trung hoà, cũng muốn giết sạch thôn các người tất cả mọi người. Còn các người tỷ đệ hai.

Lâm Ngưng, trong vòng năm năm, ta sẽ cầm thánh chỉ mà đến, để thánh thượng tứ hôn, đến thời điểm ta xem người làm sao từ chối. Người không phải là không muốn gả cho ta không? Vậy ta sẽ tác thành người người, năm năm sau, ta cưới người sau đó, bổn thiếu gia sẽ nuôi nốt lên người, để một mình người một mình trông phòng, cơ khổ sống hết đời, mỗi ngày đối mặt chỉ có vách tường."

Nói, Lưu Ngọc Lương tất cả đều là tàn nhẫn về hai mắt, hoàn toàn đứng lên Lâm Nhất Minh: "Còn có người, bổn thiếu gia sẽ cho người tìm cái kỹ nữ làm vợ, sau đó để cho các người Lâm gia, đòi đòi kiếp kiếp cho bổn thiếu gia làm nô!"

Lâm Nhất Minh nghe lời của đối phương, gương mặt một hồi âm trầm lại, cắn răng giọng căm hận nói: "Người cũng nhớ kỹ, chuyện hôm nay, ta đòi này không quên. Trong vòng năm năm, ta Lâm Nhất Minh nhất định phải nắm sẽ thánh chỉ, để thánh thượng tiêu trừ hôn ước, còn có người, trong vòng năm năm, ta định muốn tự tay chém giết cùng người!"

"Không biết trời cao đất rộng!" Lưu Ngọc Lương cười lạnh một tiếng, xem thường ném câu nói tiếp theo, lập tức rời đi.

Lưu Ngọc Lương mấy người, lúc đi, so với lúc tới nhưng là muốn hơi hơi có vẻ chật vật một ít, cả đám, rất nhanh biến mất ở Lâm Nhất Minh chờ người trong tầm mắt.

Cất bước ở nông thôn uốn lượn trên đường nhỏ, mọi người bên trong, thực lực cao nhất gia đình trầm mặc hồi lâu, đột nhiên mở miệng quay về một bên Lưu Ngọc Lương hỏi: "Lưu công tử, ngài thật sự muốn đi lấy chúng ta cuồng phong võ quán sao? Lấy thực lực của ngài, thi đậu cuồng phong võ quán, đương nhiên sẽ không có một chút vấn đề, xem ra sau này chúng ta có thể làm đồng môn."

"Đồng môn? Không. . . Một nho nhỏ cuồng phong võ quán, kỳ thực ta thi toàn quốc lấy. Ta chân chính muốn thi đậu chính là Tề Vương Thư Viện!"

Lưu Ngọc Lương một mặt ngạo nghễ nhìn phía trước hấn cuộc đời to lớn nhất oan uổng chính là khôi phục tổ tiên vinh quang.

Ở trên, Lưu gia cũng là mấy đến đại tính, như trong thành Mãn Nông cửa hàng, còn có to lớn nhất bố hành, tuy rằng không phải nhà hấn, nhưng ông chủ cũng đều là thuộc về Lưu gia cái này gia tộc lớn.

Nhưng là cùng năm đó, Lưu gia phong quang so với, hiện tại Lưu gia nhưng là sa sút quá nhiều quá nhiều.

Lúc trước, Lưu gia tổ tiên vậy cũng là có công công lao tại người, đó là cớ nào vinh quang, chính là toàn bộ châu, đều là nổi danh gia tộc.

Bây giờ gia tộc nhưng chỉ có thể oa ở một trấn nhỏ từ thượng, hấn nguyện vọng lớn nhất chính là, phục hưng gia tộc. Chỉ cần có thể thi vào Tề Vương Thư Viện, cái kia tất nhiên có thể phục hưng gia tộc.

"Tề Vương Thư Viện. . ." Nam tử nuốt khẩu nước bọt: "Lưu công tử ngài tự nhiên là thiên phú anh tài, nhưng là Tề Vương Thư Viện không phải là như vậy dễ dàng thi vào. Có điều, ta biết, Tề Vương Thư Viện bọn họ vì chuyên môn muốn thi đậu Tề Vương Thư Viện người, chuyên môn làm một chút dự bị Thư Viện.

Mặc dù là dự bị Thư Viện, có thể trong đó có thể được tài nguyên tu luyện, nhưng là những môn phái khác không cách nào so với, thậm chí tình cò còn có thể có Tề Vương trong thư viện lão sư đi giáo sư võ học, chỉ cần có thể tiến vào dự bị Thư Viện, như vậy thi lại vào Tề Vương Thư Viện cơ hội liền có thể tăng cường hứa hơn nhiều. Có điều, này dự bị Thư Viện cũng không tốt thi vào."

"Nếu người người đều có thể thi vào, vậy cũng không phải Tề Vương Thư Viện." Lưu Ngọc Lương nghe tiếng, trên mặt vẫn cứ mang theo vẻ ngạo nghễ nói: "Các người nên đều biết, ta có kỳ ngộ lớn, nhưng là muốn đến các người không biết chính là, bổn thiếu gia từ biến thành một người bình thường, tu luyện nửa đến võ đạo Linh Tâm bốn tầng, chỉ là dùng thời gian ba tháng. Cái kia Tề Vương Thư Viện, bổn thiếu gia, tất nhiên có thể thi vào trong đó."

"Ba tháng. . ." Nam tử trên mặt trở nên hoảng hốt, chỉ dùng thời gian nửa năm, liên tu luyện tới võ đạo Linh Tâm bốn tầng, đây là cỡ nào yêu nghiệt thiên phú, Lư Ngọc Lương kỳ ngộ, so với chính mình tưởng tượng bên trong còn muốn lớn hơn nhiều lắm. Chỉ là này kỳ ngộ, chính mình cũng không thể có bất kỳ chia sẻ chi tâm.

Nhớ tới đã từng có cái so với thực lực mình thật muốn cao người, muốn cướp giật Lư Ngọc Lương kỳ ngộ, kết quả nhưng là bị Lư Ngọc Lương giết chết, chính mình đi cướp, kết cục sẽ chỉ là chết.

Huống hồ, chính mình như vậy theo Lư Ngọc Lương cũng không sai. Bản đến mình dừng lại ở võ đạo Linh Tâm năm tầng vẫn không có đột phá, có thể từ khi gặp phải Lư Ngọc Lương dựa vào sự giúp đỡ của hắn, chính mình không chỉ có đột phá võ đạo Linh Tâm sáu tầng, hiện đang tu luyện tiến triển cũng so với quá khứ nhanh hơn rất nhiều, chính là bảy tầng, chính mình cũng có đột phá tự tin.

Tề Vương Thư Viện a, chính mình liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới chống đối, Lư thiếu gia nhưng là nói như vậy định có thể thi vào, người và người quả nhiên là không giống nhau, có mấy người, trời sinh chính là con cưng của trời. Cái kia người trong thôn bọn họ thực sự là mù mắt.

Nam lâm thôn đầu thôn, so với trước yên tĩnh rất nhiều.

Theo Lư Ngọc Lương chờ người rời đi, cho đến biến mất không còn tăm hơi, Lâm Nhất Minh mới xoay đầu lại, quay về Triệu Dong Ly khom người chào đến cùng, trên mặt càng là lộ ra chân thành vẻ mặt: "Lần này, nhờ có ngài ra tay giúp đỡ, chuyện hôm nay, Nhất Minh chắc chắn ghi nhớ trong lòng."

"Không cần để ở trong lòng, ta nhưng là du hiệp." Triệu Dong Ly nói đến đây, không biết làm sao mặt nhưng đỏ một hồi, lập tức ho khan một tiếng, nhìn Lâm Nhất Minh trầm giọng mở miệng: "Có điều tiểu tử, lần này ngươi thật sự chọc đại sự."

Cuồng phong kia vô quán, hay là ngươi không biết, nhưng cũng là cực không dễ trêu một vô quán. Bọn họ là chúng ta tân bác thành một cái khác trấn, bắc lam trấn to lớn nhất vô quán. Bắc lam trấn là so với phong kiều trấn càng phồn hoa gấp mười lần thôn trấn, càng quan trọng chính là, cái kia vô quán quán trưởng ta cũng đã từng nghe nói, người kia xác thực là ở Tề Vương Thư Viện trải qua học. Hắn muốn giết ngươi, ai cũng ngăn cản không được. Ngươi tránh thoát lần này, có thể lần sau, ngươi nhưng khó né."

"Kính xin dạy ta." Lâm Nhất Minh rõ ràng nghe được, Triệu Dong Ly nói chính là khó trốn, mà không phải tránh không khỏi, khó ý tứ chính là nói, không phải là không có biện pháp, chỉ là rất khó làm.

Triệu Dong Ly nghe Lâm Nhất Minh, trên mặt hiếm thấy lộ ra một vết vẻ tán thưởng, hắn gật đầu một cái nói: "Biện pháp tự nhiên là có, nói thí dụ như, nếu cha của ngươi là Thiên Cảnh bá chủ, hắn tự nhiên có thể bảo vệ ngươi."

"Thiên Cảnh bá chủ?" Lâm Nhất Minh nghe được, lắc lắc đầu, trên mặt nhất thời lộ ra tự giễu vẻ, chính mình từ nhỏ cùng tỷ tỷ sống nương tựa lẫn nhau, cha mẹ chính mình cũng không có ấn tượng, càng không muốn nói chuyện gì phụ thân là Thiên Cảnh bá chủ.

"Như vậy liền chỉ có hai cái lựa chọn." Nhìn thấy Lâm Nhất Minh lắc đầu, Triệu Dong Ly duỗi ra một ngón tay nói: "Một, gia nhập ngươi nguyên lai môn phái. Ta nghe nói qua, ngươi hóa ra là Thủy Diệu Môn người, Thủy Diệu Môn cũng coi như có chút quan hệ. Như vậy, coi như Tề Vương Thư Viện người muốn tìm ngươi phiền phức, nếu như các ngươi môn phái một lòng bảo đảm ngươi, điều này cũng không phải đại sự. Đến thời điểm chỉ cần ngươi môn phái đứng ra hoà giải, sau đó ngươi lại xin lỗi, hay là có thể bảo vệ ngươi."

Nói Triệu Dong Ly lại duỗi ra một ngón tay nói: "Đệ nhị chính là lựa chọn tốt nhất, ngươi muốn thi vào Tề Vương Thư Viện. Ngươi cũng thành Tề Vương Thư Viện học sinh, việc này dĩ nhiên là sẽ biến thành Tề Vương trong thư viện bộ sự tình, coi như là hoàng thượng cũng sẽ không can thiệp."

"Tề Vương Thư Viện?" Lâm Nhất Minh trong lòng lắc lắc đầu, chính mình hiện tại tuy rằng có thể hấp thu Tiên giới linh khí, nhưng là Tề Vương Thư Viện, mình có thể thi đậu độ khả thi cũng là nhỏ bé không đáng kể.

Đại Bàng Vương triều là một rất đặc thù Vương triều, cái này Vương triều xem ra khá giống là chính mình xuyên qua trước Chiến quốc. Toàn bộ Vương triều ngoại trừ Đại Bàng Vương triều ở ngoài, còn có bảy cái phi thường lợi hại phân phong Vương quốc. Đại Bàng Vương triều chính là cái kia Chu vương triều, không giống chính là, Đại Bàng Vương triều thực lực nhưng là muốn so với Chu vương triều cường rất nhiều rất nhiều. Mặt khác bảy cái phân phong Vương quốc, nhất định phải liên hợp lại, mới có thể bảo đảm chờ không bị Đại Bàng Vương triều triệt để chiếm đoạt.

Bảy cái phân phong quốc, trên danh nghĩa thuộc về Đại Bàng Vương triều, đồng thời hàng năm đều sẽ cống lên tiến vào hiến, nhưng là bọn họ ngoại trừ còn kém tự lập xưng là Vương triều ở ngoài, cái khác cùng độc lập quốc gia không có khác nhau.

Mà chính mình vị trí, là tề quốc vị trí.

Tề quốc mạnh nhất Thư Viện chính là Tề Vương Thư Viện, nếu tiến vào Tề Vương Thư Viện, cái kia nhất định là toàn bộ Đại Bàng Vương triều đều sẽ chú ý tồn tại. Nhược là có thể tiến thêm một bước nữa, đại biểu Tề Vương Thư Viện, tham gia mỗi bốn năm một lần, bảy cái phân phong quốc cùng Đại Bàng Vương triều đồng thời cử hành bảy vương hội vũ, cái kia thì càng thêm ghê gớm.

Nhưng là Tề Vương Thư Viện, không phải là như vậy dễ dàng tiến vào. .

Không nói Đại Bàng Vương triều, chính là tề quốc vậy cũng là dị thường rộng lớn, tề quốc nhưng là có bảy cái châu. Bất kể là Đại Bàng Vương triều vẫn là tề quốc phân chia đều là giống nhau, mỗi mười cái làng làm một hương, mỗi bách hương làm một trấn, bách trấn trở thành một thành, bách thành làm một quận, mười quận làm một châu.

Nhiều như vậy rộng lớn thổ địa, hàng năm cũng chỉ có những kia đứng đầu nhất thiên tài mới có thể đi vào Tề Vương Thư Viện.

Huống chi, không phải là chỉ có tề quốc nhân tài sẽ chọn gia nhập Tề Vương Thư Viện, muốn đi vào Tề Vương Thư Viện, quả thực khó vào lên trời, cái kia so với tiến vào kiếp trước Cambridge, Harvard chờ đại học đồng thời thuận lợi tốt nghiệp, còn khó hơn ngàn vạn lần.

Có điều, chính mình hiện tại không cách nào tiến vào Tề Vương Thư Viện, chính mình cũng là có thể tiến vào chính mình quá khứ môn phái. Sự phụ của chính mình, tuy rằng tu vi không cao, thế nhưng địa vị xác thực cực cao.

Huống hồ sự phụ đối với mình tốt như vậy, chính mình cũng phải về môn phái đi chăm sóc sự phụ. Mà sự phụ đối với mình luôn luôn cũng được, chỉ cần mình biểu hiện ra năng khiếu đến, sự phụ cũng sẽ giúp mình tranh thủ đến đầy đủ tài nguyên tu luyện.

Chờ sau này, sự phụ sau trăm tuổi, chính mình lại đi Tề Vương Thư Viện.

Kiếp trước, chính mình chính là một sinh sống ở tầng thấp nhất ** tia, đời này, chính mình có như vậy cường lực lượng tinh thần, có thể trở thành một lợi hại chuyên gia giám định, chính mình càng có thần bí chùy thủ, có thể hấp thu tiên khí, còn có cổ xưa Hoang Linh Cổ Kinh có thể tu luyện.

Có nhiều như vậy điều kiện, chính mình đời này, nhất định phải nỗ lực, muốn nổi bật hơn mọi người, muốn trở thành quy tắc lập ra giả, mà không phải vâng theo, lại chịu đến hôm nay bức này sỉ nhục!

Tề Vương Thư Viện, đời này, sau này mình nhất định phải thi đậu tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mục tiêu (hạ)

Chương 42: Mục tiêu (hạ)

"Đứng rồi..."

Đột nhiên một thanh âm vang lên, lần thứ hai đánh gãy Lâm Nhất Minh tư duy, xoay đầu lại, hắn nhìn thấy chính là đột nhiên mở miệng Triệu Dong Ly.

"Ta trước rất sớm đã đến rồi, vẫn trốn ở một bên. Ta nghe các người nói cái gì nguồn nước, ta lúc này mới nhớ tới đến, ta nhớ tới lần trước khi ta tới, ở thôn các người từ bên trong, cũng không thấy có cái gì giếng nước, thôn các người từ cũng rất khuyết thủy đáng về, nếu như vậy, các người tại sao không múc nước đây?" Triệu Dong Ly rất là hiếu kỳ.

"Ai, không phải chúng ta không muốn đánh thủy." Lâm Nhất Minh rất là bất đắc dĩ lắc đầu thờ dài lên: "Thôn của chúng ta cũng từng thử rất nhiều thứ, ở rất nhiều không giống địa phương đánh tỉnh, nhưng là liền coi như chúng ta đánh tỉnh sâu hơn, so với những khác làng tỉnh thâm hai lần, cũng vẫn cứ không nhìn thấy thủy. Thôn của chúng ta căn bản là đánh không ra nước giếng đến."

"Đánh không ra nước giếng đến, vậy các người sẽ không đi tìm người khác sao?" Triệu Dong Ly sờ trường vũ một cái đầu của chính mình, có vẻ rất là không nói gì: "Thiệt thòi người cũng là một võ giả, người lẽ nào liền không biết, thuật nghiệp có chuyên tấn công sao? Người sẽ không đánh tỉnh, nhưng là người khác nhưng am hiểu. Người đánh không ra, không có nghĩa là người khác đánh không ra. Có người am hiểu luyện đan, có người am hiểu giám định, còn có người am hiểu đánh tỉnh."

Người đi trên phòng đấu giá, tìm bọn họ giúp người tuyên bố cái tin tức, tìm đánh tỉnh người, ta nghĩ đến thời điểm có đánh tỉnh cao thủ tới cho các người đánh tỉnh, đương nhiên người phải cho một bút tiền không nhỏ."

Triệu Dong Ly nói tới chỗ này đột nhiên dừng hạ, sau đó đưa tay tiến vào vào trong ngực tìm tòi một hồi, sau đó lấy ra một túi tiền đến, đưa cho Lâm Nhất Minh: "Nói đến tiền, ta suýt chút nữa đã quên chính sự. Lần này đến thôn các người từ, ta chính là muốn trả tiền lại, đây là lần trước người giúp ta giám định giám định phí. Lần trước, người giúp ta giám định bảo bối, nhưng là giúp ta đại ân. Lần này, ta giúp người ra tay ngăn lại cái kia Linh Tâm cảnh sáu tầng tiền, ta liền không thu người."

Nói, Triệu Dong Ly hướng về Lâm Nhất Minh bên này nhìn lướt qua, cũng không biết làm sao, gương mặt lại đỏ lên.

"Cái này, kỳ thực người không cần trả thù lao, người tiền, Hội Chủ đã cho người phó qua."

Lâm Nhất Minh vừa nói, trong lòng một bên oán thầm, này Triệu Dong Ly rõ ràng xem ra là rất nam nhân một du hiệp, làm sao cùng bé gái như thế, đều

là thỉnh thoảng mặt đỏ.

Bé gái...

Lâm Nhất Minh một hồi lại nghĩ đến tiểu Quả Quả, tiểu nha đầu kia, tựa hồ còn đang ngủ, những ngày gần đây, nàng so với mới vừa quen nàng thời điểm lại càng có thể ăn, lần này đi trấn trên tìm đánh tinh người, thuận tiện cũng đến lại đổi chút lương thực trở về mới được, nha đầu kia, quá có thể ăn.

Lâm Nhất Minh quyết định nghe theo Triệu Dong Ly kiến nghị, đi trấn trên tìm đánh tinh người, đáng tiếc Triệu Dong Ly còn có những chuyện khác không có trở về trấn thượng, Lâm Nhất Minh chỉ được bản thân một người hướng về thôn trấn chạy đi.

Bởi vì là một người, tốc độ xác thực so với lần trước đi thôn trấn phải nhanh rất nhiều, chỉ là bốn ngày, hần liền chạy tới trấn trên.

Quen cửa quen nẻo đi tới phòng đấu giá, hần nhưng là phát hiện, phòng đấu giá người, so với lần trước chính mình đến thời điểm người còn nhiều hơn, xem ra, lại có buổi đấu giá muốn cử hành.

Đi vào trong phòng đấu giá, Lâm Nhất Minh không có dừng lại, trực tiếp đi vào Giám Định Minh.

Mới vừa mở ra giám định môn cửa lớn, từng đạo từng đạo bận rộn bóng người liền đập vào mi mắt bên trong.

Tựa hồ là nghe được cửa lớn mở ra âm thanh, Tần lão ngẩng đầu lên, một đôi mắt nhọc hai mắt nhìn sang, thấy rõ là Lâm Nhất Minh sau khi, trong nháy mắt, hai mắt của hần một hồi trở nên sáng ngời: "Nhất Minh người đến rồi, tới đúng lúc, buổi đấu giá lập tức sẽ cử hành, lần này phòng đấu giá so với ngày xưa muốn lớn không ít, cần giám định bảo vật cũng nhiều, nhanh đến giúp đỡ giám định hạ bảo vật."

"Được." Lâm Nhất Minh rất thẳng thắn đồng ý, vốn là muốn tìm Tần lão hỗ trợ, trước tiên giúp hạ Tần lão tự nhiên không có vấn đề, lại nói, giám định bản thân thì có tiền nắm.

Mắt thấy Lâm Nhất Minh không có từ chối, tần trên khuôn mặt già nua nụ cười càng tăng lên, một mắt mỉm cười lấy ra một khối màu đen nhân hiệu đưa tới, "Nhất Minh, món bảo vật này có chút đặc thù, tính chất không phải vàng không phải mộc, người không cần phải gấp, chậm rãi giám định chính là. Đi, chúng ta trước tiên đi ta gian phòng giám định."

Chuyên gia giám định giám định bảo vật nhất định phải có cái yên tĩnh hoàn cảnh mới được.

Lâm Nhất Minh tiếp nhận Tần lão đưa tới bảo vật, trên tay nhất thời chìm xuống, bảo vật này so với tưởng tượng muốn trầm trọng không ít, chính là đồng dạng thể tích thiết đều không có nặng như vậy.

Cầm nhân hiệu, Lâm Nhất Minh đi vào Tần lão gian phòng, tinh thần xuyên vào nhân hiệu bên trong.

Trong đầu, một đoạn hình ảnh rất nhanh tái hiện ra.

Một toà cổ kính tháp trạng cao lầu trước, một sắc mặt mơ hồ người, lấy ra mộc bài, quay về trông coi ở lầu tháp trước trang phục nam tử đưa tới.

Đối phương khẽ gật đầu một cái, rất nhanh đem nhân hiệu trả lại nam tử, sau đó nam tử đi vào trong lầu tháp.

Ở hần đi vào trong đó thời điểm, có thể nhìn thấy, lầu tháp phía trước, viết hai chữ, quật tháp.

Quật tháp, dĩ nhiên là quật tháp!

Lâm Nhất Minh tinh thần chấn động, trước đây ở Thủy Diệu Môn thời điểm, hần từng ở một quyển sách thượng từng thấy quật tháp giới thiệu.

Quật tháp, vậy cũng lấy một phi thường nơi phi thường nguy hiểm.

Quật tháp là lúc nào tồn tại, từ lâu không cách nào khảo chứng. Ngược lại, quật tháp tồn tại thời gian đã phi thường cửu viễn.

Có người nói, quật tháp là thuộc về một phi thường thần bí tổ chức.

Trước tiên muốn đi vào quật tháp, phải đến cái tổ chức kia đồng ý, mà cái kia tám bảng, dĩ nhiên chính là tiến vào quật tháp bằng chứng.

Quật tháp, căn cứ chính mình từng thấy thư ghi lại, quật trong tháp tràn ngập các loại kỳ ngộ, thậm chí có người nói có người ở bên trong từng chiếm được đỉnh cấp bí tịch, còn có người ở bên trong từng chiếm được đỉnh cấp bảo vật.

Mà mỗi một cái từ quật tháp đi ra người, đều là có thu hoạch lớn, thực lực tăng mạnh. Thậm chí trong truyền thuyết, có một vị cao thủ vẫn không cách nào đột phá trở thành Thiên Cảnh bá chủ, chính là từ quật tháp đi ra khẩu, một lần đột phá, trở thành Thiên Cảnh bá chủ.

Nếu mình có thể tiến vào quật tháp, thực lực của chính mình không biết có thể tăng trưởng đến mức nào!

Có điều, tám bảng này có thể không phải là của mình, hơn nữa, nếu chính mình thật sự tiến vào quật tháp, lấy chính mình thực lực bây giờ, phỏng chừng cũng là một con đường chết.

Quạt trong tháp, tràn ngập kỳ ngộ, càng là tràn ngập nguy hiểm

Lâm Nhất Minh tập trung ý chí, hình ảnh lóe lên, tinh thần lui ra nhãn hiệu bên trong.

Tay cầm nhãn hiệu, Lâm Nhất Minh ngẩng đầu lên, nhìn phía Tàn lão, nhẹ giọng nói: "Tàn lão, ta đã giám định xong."

Một bên Tàn lão nghe tiếng, thân thể bỗng nhiên một trận, coi như ở luy, thế nhưng giám định bảo vật thì cũng sẽ không run ngón tay, bỗng nhiên run lên, trong tay chính cầm một thiết cầu tuột tay mà ra, đi rơi xuống đất thưng, phát sinh chạm một tiếng vang giòn.

"Người nói cái gì? Người giám định xong? Nhanh như vậy liền giám định xong?" Tàn lão không thèm quan tâm đi rơi xuống đất thiết cầu, một mặt không thể tin tưởng nhìn Lâm Nhất Minh.

"Đúng, giám định xong." Lâm Nhất Minh rất chăm chú gật gật đầu, đem nhãn hiệu đưa cho Tàn lão nói: "Cầm tấm bảng này có thể tiến vào một người tên là quạt tháp trong lầu tháp, đây là một cho thấy thân phận nhãn hiệu."

"Quạt tháp nhãn hiệu? Dĩ nhiên là quạt tháp, ta xem một chút..." Tàn lão tiếp nhận nhãn hiệu, nghe hẩn trong lời nói ý tứ, hiển nhiên cũng là biết quạt tháp. Sau đó Tàn lão trở nên trầm mặc, nhìn dáng dấp hiển nhiên là bắt đầu tiến hành giám định.

Qua một lát, hẩn mới ngẩng đầu lên, một đôi mắt bên trong, bỗng nhiên phóng ra vẻ mừng rỡ như điên: "Quả thế, người đã vậy còn quá nhanh liền giám định ra đến rồi, ta đây đẩy đủ tiến vào ba lần, mới giám định ra item, người chỉ là một lần liền giám định ra đến rồi, Nhất Minh, tinh thần lực của người, so với lần trước đến thời điểm càng mạnh hơn! Như vậy thiên phú, ta cả đời này cũng là lần thứ nhất nhìn thấy, người thực sự là trời sinh chuyên gia giám định! Không được, chuyên gia giám định giải thi đấu, người nhất định phải tham gia, nhất định phải tham gia."

Tàn lão lập tức, trở nên lại như là một đứa bé giống như vậy, hưng phấn đều có chút khua tay múa chân đáng yêu: "Nhất Minh, lần này, người nhất định phải đại biểu trấn chúng ta đi tham gia giám định thi đấu. Có người chúng ta trấn lần này nhất định sẽ một tiếng hót lên làm kinh người, chỉ muốn lấy được thật thứ tự, thậm chí được tổng minh thưởng thức, nói không chừng người có có thể được cao cấp hơn lực lượng tinh thần phương thức tu luyện. Cái kia phương thức tu luyện có thể so với chúng ta hiện tại phương thức tu luyện lợi hại hơn nhiều, chính là đối với võ đạo tu luyện cũng có nhiều chỗ tốt."

"Ồ?" Lâm Nhất Minh không nghĩ tới, còn có như vậy phương thức tu luyện, vốn là đối với giám định thi đấu không có hứng thú tâm cũng nhúc nhích một chút. Nhìn Tàn lão, hẩn về mặt thành thật địa gật đầu một cái nói: "Tàn lão yên tâm, ta nhất định về đi tham gia thi đấu. . Đúng rồi, lần này ta đến còn có việc muốn phiền phức ngài, thôn của chúng ta đánh không ra nước giếng đến, ta muốn tìm một ít am hiểu đánh tình người."

"Tìm người? Này đơn giản, chúng ta Giám Định Minh sẽ thả ra tin tức, có điều, lúc nào có thể tìm tới người, vậy thì không nhất định." Hội Chủ gật đầu đáp ứng.

Lâm Nhất Minh cảm ơn Hội Chủ sau khi, cũng không có vội vã rời đi, mà là lại bắt đầu giám định, mãi đến tận giúp Giám Định Minh đem có yêu cầu giám định bảo vật đều giám định xong, này mới rời khỏi Giám Định Minh, lại cầm lương phiếu đi quan phủ thay đổi chút lương thực, lập tức rời đi thôn trấn.

Này bốn, năm nhật, chính là môn phái đến trong thôn chiêu đệ tử tháng ngày, chính mình có thể không thể bỏ qua.

Dọc theo đường đi, Lâm Nhất Minh tăng nhanh chạy đi, đồng thời càng không có quên tu luyện.

Ở lúc tu luyện, hẩn rõ ràng có thể cảm giác được, kể từ cùng Lưu Ngọc Lương một trận chiến sau khi, chính mình tốc độ tu luyện lại có tăng nhanh.

Còn có cái kia cắt ra không gian, hẩn mỗi một lần đều có thể nhìn thấy, cái kia lộ ra trong không gian, tựa hồ là có một bóng người, hơn nữa mỗi một lần bóng người đáng về đều là giống như đúc, bóng người kia lại như là một pho tượng như thế, chưa từng có động tới, nhưng là hẩn rõ ràng có thể xác định cái kia không phải pho tượng mà là bóng người.

Thực sự là kỳ quái, vậy rốt cuộc là cái gì một chỗ, còn có người kia, tại sao vẫn không có động tác qua? Chỉ là hẩn nhìn thấy bóng người thực sự quá mơ hồ, chỉ có thể đại khái nhìn ra là một bóng người đến, cái khác cái gì cũng thấy không rõ lắm.

Sau năm ngày, Lâm Nhất Minh rốt cục chạy về làng, vừa mới vừa tới làng đầu thôn, rất xa, hẩn nhưng là nhìn thấy một mặt màu đỏ đại kỳ, đón gió phấp phới, trên cờ lớn thư ba chữ lớn, vạn kẻ hồ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Trước đồng môn sư huynh đệ

Chương 43: Trước đồng môn sư huynh đệ

"Đây là... Môn phái đến nhận người? Nhưng là, này Vạn Không Môn là môn phái nào? Ta làm sao chưa từng nghe nói, lẽ nào là chỗ khác môn phái đến làng nhận người?"

Lâm Nhất Minh trong lòng sững sờ, tăng nhanh tốc độ hướng về làng đi đến, lại đi mấy bước, dần dần, làng đầu thôn, đại kỳ phía dưới, từng cái từng cái phụ trách chiêu thu đệ tử người tướng mạo đã có thể thấy rõ, thấy rõ người này đáng về sau khi, Lâm Nhất Minh một hồi sững sờ.

"Xảy ra chuyện gì? Ta không có nhìn lầm đi, này không phải chúng ta Thủy Điều Môn người sao? Làm sao bọn họ đứng Vạn Không Môn đại kỳ hạ?"

Lâm Nhất Minh nhảy mất một cái, lần thứ hai cẩn thận xác nhận, mang theo Vạn Không Môn đại kỳ hạ, ngồi ở mấy cái bàn người phía sau, không sai, những người này hẳn đều biết, xác thực đều là hẳn trước đây ở Vạn Không Môn đồng môn sư huynh đệ, hơn nữa mấy người này, vẫn là trong môn phái, khá là khiến người chán ghét ác gia hòa.

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Bọn họ làm sao đều thành chính mình xưa nay chưa từng nghe nói Vạn Không Môn đệ tử? Còn có cái này Vạn Không Môn tại sao muốn đến thôn của chính mình nơi này đến vậy tay đệ tử?

Nói như vậy, khu vực nào là môn phái nào đến vậy tay đệ tử đều là cố định, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?

Lâm Nhất Minh cau mày, một mặt không rõ nhìn sau cái bàn mới, không có việc gì, khắp nơi loạn xem mấy cái đã từng đồng môn sư huynh đệ.

Ngồi ở sau cái bàn mới, mấy người rất nhanh chú ý tới, có người ở nhìn bọn họ, theo ánh mắt nhìn tới, ánh mắt mấy người một hồi dừng lại ở Lâm Nhất Minh trên mặt, trong đó, một mặt một mặt rõ nam tử ánh mắt dừng lại sau khi, thân thể nhưng là nhanh nhẹn nhảy một cái, một hồi từ sau cái bàn diện nhảy đến phía trước, hai bước liền đi tới Lâm Nhất Minh trước mặt.

"Yêu, nhìn đây là người nào đến rồi? Đây không phải chúng ta đã từng đại thiên tài, Lâm Nhất Minh, Lâm đại thiên tài sao? Đại thiên tài? Ngài ngày hôm nay làm sao liền đến?"

Lời của nam tử âm vừa hạ xuống, vừa ngồi ở sau cái bàn mới mấy người, cũng dồn dập hoặc là nhảy qua bàn, hoặc là vòng qua bàn, đi tới.

Nghe được hẳn, một lại cao vừa gầy, lại như là ma cái như thế nam tử nhất thời điều ngẩng đầu lên: "Ai nha, Lục Đào, người lời này hỏi liền không đúng. Ngày hôm nay là ngày gì? Ngày hôm nay là chúng ta đến vậy tay đệ tử tháng ngày, người nói chúng ta đại thiên tài, còn có thể làm cái gì? Đương nhiên là thi về môn phái." Người đàn ông này tuy rằng một cái một thiên tài kêu, nhưng là, chỉ cần không phải kẻ ngu si ai cũng có thể nghe ra hẳn trong giọng nói na du mùi vị.

Vừa nghe đến hẳn, hai người khác đều ha ha lớn tiếng nở nụ cười.

"Vương Lão sư đệ nói đúng, chúng ta Lâm đại thiên tài vậy là ai a, vậy cũng là trong môn phái, trăm năm khó gặp siêu cấp đại thiên tài, mặc dù nói bị chạy về đi, có thể nhân gia là thiên tài a, hơn nữa năm đó công phu chăm học khổ luyện, nói không chừng cũng đã luyện thành võ đạo Linh Tâm." Một cái khác trương tắc đầu thử nào đệ tử cũng lên tiếng phụ họa lên, một đôi roi vào Lâm Nhất Minh trên người con mắt, mang theo không nói ra được trêu chọc.

Lâm Nhất Minh nghe mấy người này trêu chọc, nhân nhật quét mấy người một chút, tâm trạng nhất thời cười gằn lên, mấy tên này, chính mình có thể ký cho bọn họ, Lục Đào còn có cái kia Vương Lão cùng với một cái khác gọi chu phong gia hỏa. Lúc trước chính mình mới vừa mới vừa vào cửa phái thời điểm, là môn phái thiên tài, bọn họ mỗi ngày chạy tới nịnh bợ chính mình, sau đó, chính mình vẫn không có dẫn khí sau khi thành công, dần dần liền bắt đầu xa lánh chính mình, sau đó thậm chí gặp mặt sau đều là nói móc chính mình.

Bọn họ trong ngày thường ở bên trong môn phái, thích nhất việc làm, chính là bắt nạt những kia tân vào môn phái đệ tử, về mặt tu luyện, nhưng là không một chút nào biết bỏ công sức, không biết chịu khổ.

Đều nửa năm, chính mình rời đi môn phái thời điểm, bọn họ tựa hồ chính là linh động, đến hiện tại còn chỉ là Linh Động cảnh, nửa điểm tiến bộ không có.

Lâm Nhất Minh chẳng muốn cùng phế vật như vậy tính toán, hơn nữa, trong lòng hẳn càng thêm quan tâm chính là đến cùng xảy ra chuyện gì, hẳn phải nhanh lên một chút tìm tới cái quen biết người, đi hỏi một chút.

Căn bản không để ý tới mấy người, Lâm Nhất Minh quay đầu đi, liền hướng một mặt khác đi đến, nếu nơi này có thể nhìn thấy, chính mình đã từng đồng môn, như vậy nói không chắc còn có cái khác đồng môn, có thể liền có thể nhìn thấy cùng chính mình quan hệ không tệ người, có thể hỏi thăm một chút, đến tột cùng phát sinh cái gì.

"Ai yêu, đây là làm gì, làm sao liền muốn đi rồi?"

Mấy người vừa nhìn Lâm Nhất Minh phải đi, vội vã từ bốn phía vây lại, Lâm Nhất Minh hẳn muốn như thế đơn giản liền đi? Nào có dễ dàng như vậy, bọn họ hận nhất chính là loại kia năng khiếu thật người.

Dựa vào cái gì đồng dạng là người, bọn họ liền có thể được ông trời lọt mắt xanh, có tốt như vậy năng khiếu? Lúc trước Lâm Nhất Minh chính là người

như vậy, nhưng là hiện tại Lâm Nhất Minh hẳn thì cũng không phải, lần thứ hai nhìn thấy Lâm Nhất Minh không cố gắng si nhục một phen, làm sao có thể xứng đáng, ông trời cho bọn họ, cái này lần thứ hai nhìn thấy Lâm Nhất Minh cơ hội.

"Lâm đại thiên tài, đây là muốn đi sao? Chẳng lẽ thành võ đạo Linh Tâm cao thủ, liền xem thường chúng ta?" Lục Đào ngăn ở Lâm Nhất Minh trước người, một mặt cười quái dị nhìn Lâm Nhất Minh.

Lâm Nhất Minh nhẹ nhàng nhún nhún mày, hẳn không muốn cùng những người này tính toán, nhưng những người này lại vẫn bám dai như đĩa, thật là khiến người ta căm ghét, há mồm ra, hẳn vừa muốn mở miệng, đối diện, mấy người phía sau, một thanh âm nhưng là đột nhiên vang lên.

"Các ngươi đám rác rưởi này ở đây làm gì!"

Âm thanh là hướng về phía Lục Đào ba người phát sinh, hơn nữa phi thường không khách khí, nhưng là Lục Đào ba người nghe được thanh âm này, nhưng bỗng nhiên một cái giật mình, một hồi quay đầu lại, nhìn thấy đám đầu đi tới một ăn mặc giống như chính mình trang phục nam tử, lập tức lại như là chuột thấy mèo giống như vậy, một hồi liền quỳ một chân trên đất, quỳ trên mặt đất.

"Xin chào Tôn Bảo sư huynh." Lộ sư huynh mấy người lại như là vẫy đuôi cầu xin cầu giống như vậy, một mặt lấy lòng ngẩng đầu nhìn đối diện mấy người.

"Phi! Ai là các ngươi sư huynh? Liền các ngươi cũng xứng cùng chúng ta xưng hô là huynh đệ, một đám môn phái bị diệt rác rưởi thôi!" Tôn Bảo không hề có một chút nào đem Lục Đào ba người để vào trong mắt, một mặt kiêu căng quét mấy người một chút, lập tức nhưng là đột nhiên về phía sau chỉ tay, theo động tác của hắn, Lục Đào nhìn thấy bảy, tám cái tuổi choai choai hài đồng.

Môn phái bị diệt?

Lâm Nhất Minh hoàn toàn biến sắc, vừa người kia nói chính mình môn phái bị diệt, chính mình môn phái tại sao lại bị diệt? Xem Lục Đào vẻ mặt của bọn họ, hiển nhiên việc này là thật sự.

Chính mình môn phái, ở phía này trên đất cũng là mấy đến môn phái, nói thế nào bị diệt liền bị diệt? Cũng không biết sư phụ của chính mình lão nhân gia người thế nào rồi?

Có điều xem Lục Đào mấy người có thể sống sót, sư phụ của chính mình võ công càng mạnh hơn, sẽ không có chuyện gì đi. Mặc dù môn phái bị diệt, nhưng là đối phương nên cũng sẽ không đem tất cả mọi người giết.

Lâm Nhất Minh chính suy tư, trong tai, thanh âm của đối phương nhưng lại vang lên.

"Mấy tên phế vật các ngươi, trước là như thế nào cùng lão tử nói, nói nơi này căn bản là không có nhân tài nào, căn bản là không cần hạ xuống xem? Nhưng là các ngươi xem bọn họ, bọn họ người nào không phải ưu tú võ giả thật hạt giống? Cùng bọn họ so với, mấy người các ngươi là cái rơm gì!" Tôn Bảo một mặt tức giận chỉ vào Lục Đào ba người, chửi ầm lên: "May mà lão tử không có nghe các ngươi, không phải vậy chẳng phải là muốn bỏ qua những này hạt giống tốt!"

Lục Đào ba người nghe được đối phương quở trách, không dám cãi lại, chỉ là đem đầu thấp càng sâu.

Lâm Nhất Minh đứng Lục Đào ba người phía sau, hai mắt lướt qua mấy người một hồi rơi xuống đi theo ở chính đang răn dạy chặm đất đào ba người Tôn Bảo phía sau, người kia nói tới nói mấy cái ưu tú võ giả mầm, chính là Tiểu Hồ Nhi mấy người.

Xem ra chính mình khoảng thời gian này khổ cực quả nhiên không có uổng phí, trong thôn hải tử, có thể có bảy, tám cái bị tuyển chọn, đây chính là phi thường phi thường khó được. Năm rồi, trong thôn có thể có một người bị tuyển chọn, vậy thì phi thường khó được.

Theo Lục Đào ba người quỳ xuống, Tiểu Hồ Nhi mấy người cũng nhìn thấy Lâm Nhất Minh, nhất thời, mấy tên tiểu tử cao hứng la lên lên.

"Nhất Minh ca ca."

"Nhất Minh ca ca, ngươi trở về."

Tôn Bảo đột nhiên nghe được, chính mình coi trọng mấy cái hài đồng, đều một mặt mừng rỡ hướng về một tuổi xem ra, cũng là mười sáu, mười bảy tuổi thiếu niên bắt đầu kêu gào, tâm trạng nhất thời có chút kỳ quái.

Một tay kéo bên người, mấy đứa trẻ bên trong lớn tuổi nhất Tiểu Hồ Nhi, Tôn Bảo hiếu kỳ chỉ tay Lâm Nhất Minh hỏi: "Tiểu Hồ Nhi, người này là ai a? Nhìn các ngươi kiểu gì đều cùng hắn rất quen?"

Tiểu Hồ Nhi nghe được Tôn Bảo hỏi mình tôn kính nhất Nhất Minh ca ca, nhất thời đặc ý giương lên đầu, khoẻ mạnh khẩu khinh trên mặt, tạo nên sâu sắc vẻ kiêu ngạo: "Đó là chúng ta làng lợi hại nhất Nhất Minh ca ca, ngươi không phải hỏi chúng ta, là ai dạy chúng ta sao? Người kia chính là chúng ta Nhất Minh ca ca."

"Là hắn." Tôn Bảo một hồi kinh sợ, trước hắn ở đo lường trong thôn bọn nhỏ năng khiếu thời điểm cũng cảm giác được, trong thôn những hải tử này, rõ ràng đều là bị người huấn luyện qua.

Lúc đó hắn còn muốn, đến cùng là cao nhân kia, dĩ nhiên sẽ chạy đến ở nông thôn địa phương, đến huấn luyện đám hải tử này, cũng không định đến,

người kia dĩ nhiên là một trẻ tuổi như vậy thiếu niên.

Thiếu niên này, còn trẻ như vậy, liền như vậy sẽ huấn luyện trong thôn hải đồng, cũng không phải đơn giản.

Tôn Bảo nhìn phía Lâm Nhất Minh ánh mắt mang tới một tia thâm ý.

Đối diện Tôn Bảo Lục Đào rất rõ ràng nhìn thấy Tôn Bảo trong mắt thâm ý, lần này, trong lòng hắn nhất thời quát to một tiếng không được, nếu để cho Lâm Nhất Minh tiểu tử kia bị Tôn Bảo coi trọng, lại trở lại môn phái, có Tôn Bảo làm chỗ dựa, hắn chẳng phải là muốn đem nhóm người mình nguyên bản bắt nạt hắn hết thảy đều trả về đến? Cái này không thể được, không thể để cho hắn bị Tôn Bảo coi trọng, không thể để cho hắn trở lại môn phái.

Nghĩ tới đây, Lục Đào cũng không lại quỳ trên mặt đất, một hồi từ trên mặt đất đứng thẳng lên, một đường tiểu bào đến Tôn Bảo bên cạnh người, hắn nhỏ giọng quay về Tôn Bảo mở miệng: "Sur huynh, cái này Lâm Nhất Minh chúng ta quen biết, hắn nguyên lai chính là chúng ta môn phái người."

Tôn Bảo nghe tiếng, một hồi xoay đầu lại, người này vẫn cùng bị diệt Thủy Diệu Môn có liên hệ? Hắn nhìn Lục Đào, ra hiệu đối phương tiếp tục nói.

Lục Đào mắt thấy Tôn Bảo không có trách cứ chính mình, trong lòng rốt cục thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Tôn Bảo tiếp tục nghe tiếp là tốt rồi, bằng bản lĩnh của chính mình, nhất định có thể làm cho Tôn Bảo không tiếp tục để ý cái kia Lâm Nhất Minh.

Một đôi gian xảo con người đảo một vòng, Lục Đào kể thượng tâm đầu, âm thanh lần thứ hai đè thấp một phần, nằm ngoài Tôn Bảo bên tai nói: "Cái kia Lâm Nhất Minh vừa vào cửa phái thời điểm, cũng là hiếm thấy thiên tài, nhưng là sau đó đại gia mới biết, hắn chính là một tên rác rưởi. Tổng cộng thời gian sáu năm, hắn dĩ nhiên không cách nào hoàn thành dẫn khí, trở thành võ giả, cuối cùng liền bị môn phái căn xuống núi môn. Có điều, lúc trước hắn ở môn phái thời điểm, theo chính là chúng ta môn phái một vị trưởng lão.

Tiểu tử này tuy rằng tu luyện không được, thế nhưng công phu nịnh hót nhưng là lợi hại, từ trưởng lão nơi đó, hắn học không ít thứ tốt. Hắn chính là thôn này người, những hải tử này học đồ vật, không cần hỏi cũng biết, khẳng định là hắn đem trưởng lão cái kia học bản lĩnh, đều giao cho những hải tử này. Phỏng chừng hắn là muốn tiếp theo cơ hội này, một lần nữa trở lại môn phái đi."

"Sáu năm đều không cách nào trở thành võ giả?" Tôn Bảo khòe miệng lệch đi, lộ ra một vết khinh bỉ nụ cười, vốn tưởng rằng đối phương còn là một nhân vật, hiện tại vừa nghe, hóa ra là như vậy một tên rác rưởi. Sáu năm đều không thể thành võ giả, người như vậy, coi như sẽ bồi dưỡng mấy cái hải đồng, cái kia lại là cái rắm gì. Có điều tiểu tử này, đúng là sẽ đầu cơ.

Tôn Bảo một mặt kiêu ngạo nhìn Lâm Nhất Minh, đưa tay ra, nhẹ nhàng gầy gầy trên y phục tro bụi, khinh bỉ nói: "Những đứa bé này đều là người giáo, người người này, đúng là rất sẽ đầu cơ. Có điều, lại sẽ đầu cơ cũng vô dụng. Sáu năm đều không thể tu luyện thành võ giả rác rưởi, chúng ta Vạn Không Môn là sẽ không thu. Có điều, xem ở người còn có thể bồi dưỡng hải tử phần thượng, ta ngược lại thật ra có thể ngoại lệ, để người đến chúng ta Vạn Không Môn làm một người tạp dịch."

Lâm Nhất Minh trên mặt vẫn mang theo ý cười nhàn nhạt, hắn vừa nãy cũng nhìn thấy Lục Đào động tác, cũng biết, nhất định là Lục Đào cùng đối phương nói cái gì, có điều, cũng không đáng kể, Vạn Không Môn hắn căn bản là không muốn đi, hắn muốn đi chính là Thủy Diệu Môn.

Nhẹ nhàng khoát tay áo một cái, Lâm Nhất Minh cự tuyệt nói: "Ta không có đi Vạn Không Môn ý tứ."

"Cái gì? Người còn không vui?" Tôn Bảo trên mặt nhất thời né qua một chút giận dữ: "Để người tiến vào Vạn Không Môn làm tạp dịch là để mất người, người nghĩ rằng chúng ta Vạn Không Môn tạp dịch là ai cũng có thể làm, nếu người tên rác rưởi này như thế không biết phân biệt, vậy thì không nên trách lão tử. Được rồi, thôn này chọn lựa cũng kết thúc, ta cũng nên về môn phái."

Tôn Bảo quay đầu lại nhìn phía bên người Tiểu Hồ Nhi mấy người, âm thanh trở nên ôn hòa rất nhiều: "Đi, chúng ta về môn phái, từ hôm nay trở đi, các người chính là Vạn Không Môn đệ tử."

Tôn Bảo nói, quay đầu liền muốn rời khỏi, nhưng là để hắn vạn vạn không nghĩ tới chính là, Tiểu Hồ Nhi mấy người đứng tại chỗ căn bản cũng không có động, trái lại là một mặt căm ghét chờ hai mắt nhìn hắn.

"Chúng ta không đi, chúng ta không đi Vạn Không Môn!"

"Người mắng Nhất Minh ca ca, chúng ta mới không đi theo người."

"Chúng ta không đi, chúng ta muốn theo Nhất Minh ca ca!"

Tôn Bảo duy trì bước ra bước chân một hồi hình ảnh ngất ngưởng, cả người đều sùng sốt, hắn điều này cũng không phải lần đầu tiên đến phía dưới làng đi chọn đệ tử, nhưng là lần này tình huống hắn vẫn là lần thứ nhất gặp phải, lần thứ nhất có trong thôn bị môn phái coi trọng đệ tử nói không đi môn phái.

Tôn Bảo mặt một hồi trở nên khó xem ra, nếu như là một đứa bé, nói không đến liền không đi đi, nhưng là nhiều như vậy ưu tú hải tử đồng thời không đi, không nói nếu như những hải tử này bị chính mình mang đi môn phái, nếu như sau đó bọn họ biểu hiện được rồi, chính mình cũng sẽ bị môn phái trừng thưởng.

Chỉ nói là bọn họ không đi chỗ hồng, nếu những hải tử này không đi môn phái sự bị người ở phía trên biết rồi, chính mình miễn không được phải bị trách phạt, nếu lại để môn phái cái khác đường người, đem những hải tử này mang đi, phiền phức như vậy liền đánh càng to lớn hơn, sự phụ lão nhân gia người thế tất yếu tăng tăng trừng phạt chính mình.

Tuy rằng đều là một môn phái, nhưng là trong môn phái mấy cái đường trong lúc đó, nhưng là cũng có phi thường kịch liệt cạnh tranh.

Bất luận làm sao, lần này, chính mình cũng phải đem những hài tử này mang đi môn phái, nhưng là ngành mang đi cũng vô dụng, ngành mang sau khi đi, những hài tử này đi tới môn phái chính là không nghe lời, không học võ, cái kia cũng vô dụng, nhất định phải còn muốn cho bọn họ cam tâm tình nguyện theo đi.

Nhưng là thì có biện pháp gì, để bọn họ cam tâm tình nguyện đi đây?

Tôn Bảo cảm giác mình đầu đều lớn rồi.

Tôn Bảo đối diện, Lâm Nhất Minh nghe được Tiểu Hồ Nhi mấy người bởi vì, Tôn Bảo si nhục chính mình, liền không đi môn phái, trong lòng nhất thời một hồi cảm động, nhưng là cảm động quy cảm động, hắn cũng biết, Tiểu Hồ Nhi bọn họ không đi môn phái không thể được, dù sao mình có thể dạy bọn họ cơ sở đồ vật, nhưng là lại sau này đồ vật, chính là việc tu luyện của chính mình đều là tự mình tìm tòi, sao có thể so với đến tới môn phái có kinh nghiệm, chính mình càng không có môn phái tài nguyên. Tiểu Hồ Nhi bọn họ đi môn phái mới là lựa chọn tốt nhất, cũng không thể nhân vì chính mình tri hoãn Tiểu Hồ Nhi bọn họ.

Hiện tại tình huống này, chính mình phải đi khuyên một hồi Tiểu Hồ Nhi bọn họ.

Lâm Nhất Minh vài bước đi tới Tôn Bảo trước mặt, quét Tiểu Hồ Nhi bọn họ một chút, lập tức ánh mắt mới rơi xuống Tôn Bảo trên mặt, vẻ mặt như thường, lại như là đối với một cùng chính mình bình đẳng người giống như vậy, lên tiếng nói: "Ta không có muốn đi vào các ngươi môn phái ý nghĩ, có điều những hài tử này, ta vẫn là hi vọng bọn họ có thể đi các ngươi môn phái, cho ta chút thời gian, để ta khuyên nói một chút bọn họ đi."

Tôn Bảo đột nhiên nghe được đối phương muốn khuyên bảo Tiểu Hồ Nhi bọn họ, trong lòng nhất thời vui vẻ, những hài tử kia cũng là bởi vì trước mắt người này mới khác nhau ý đi môn phái, có người này đứng ra, tự nhiên là tốt nhất.

"Được, vậy ngươi liền đi thôi. Xem ngươi cũng là cái thức thời người, bọn họ tám người, chỉ cần ngươi có thể khuyên một người đi chúng ta môn phái, ta liền cho ngươi một lượng bạc." Tôn Bảo xem ra, đối phương chủ động đưa ra khuyên bảo, tất nhiên là muốn lấy lòng chính mình, xem ra, cái tên này quả nhiên là một am hiểu đầu cơ người.

"Ta không cần ngươi tiền, để bọn họ đi môn phái, chỉ là vì muốn tốt cho bọn họ." Lâm Nhất Minh lắc đầu từ chối Tôn Bảo, lập tức lôi kéo Tiểu Hồ Nhi mấy người kéo sang một bên.

Ánh mắt từng cái từ mấy đứa trẻ trên mặt đảo qua, Lâm Nhất Minh trầm mặc chốc lát, lúc này mới lời nói ý vị sâu xa mở miệng: "Được rồi, các ngươi theo ta thời gian dài như vậy, cũng đều so với cùng tuổi hài tử hiểu chuyện. Như vậy ta và các ngươi nói, các ngươi cũng có thể nghe hiểu. Ta biết các ngươi không muốn đi môn phái nguyên nhân, có thể đây là không đúng.

Thế giới này, là cường giả vi tôn. Hết thảy đều là cường giả định đoạt. Lại như là vừa, bọn họ si nhục ta, các ngươi ở một bên nhìn, ngoại trừ tức giận, các ngươi còn có thể làm cái gì? Có thể như quả thực lực các ngươi đủ cường đại? Các ngươi liền có thể giúp Nhất Minh ca ca giáo huấn đối phương, giúp Nhất Minh ca ca đánh bọn họ.

Còn có chúng ta làng mấy ngày nay chuyện đã xảy ra các ngươi nên cũng đều trở lại, chúng ta làng vẫn không có nước, đây là tại sao? Còn không phải là bởi vì chúng ta làng không thật lợi hại, nếu như các ngươi đều là mạnh mẽ võ giả, các ngươi xem ai còn dám đến bắt nạt chúng ta làng?"

Lâm Nhất Minh một hơi nói một tràng, sau đó đôn một trận, thở một cái khí mới tiếp tục nói: "Muốn muốn trở nên mạnh hơn, các ngươi gia nhập môn phái kia chính là lựa chọn tốt nhất. Không chỉ là như vậy, sau đó vào cửa phái, các ngươi cũng phải nỗ lực tu luyện, trở thành môn phái tốt nhất mạnh nhất. Như vậy các ngươi sau đó mới có thể giúp Nhất Minh ca ca, giúp làng. Các ngươi phải nhớ kỹ, chỉ có các ngươi càng mạnh, chúng ta làng, cùng mọi người trong nhà mới gặp qua càng tốt hơn, các ngươi biết không?"

Lâm Nhất Minh nói những câu nói này, hay là đồng dạng tuổi một ít hài tử sẽ không hiểu, nhưng là làng hài tử vốn là hiểu chuyện sớm, hướng hồ hân những này qua cũng không phải chỉ dạy dỗ võ học, cũng sẽ giáo dục bọn nhỏ một ít những khác tri thức, những hài tử này so với bạn cùng lứa tuổi đều muốn thành thực một ít. .

Nghe được Lâm Nhất Minh, ở Tiểu Hồ Nhi đi đầu hạ, bọn nhỏ đều dùng sức gật gật đầu.

"Nhất Minh ca ca, chúng ta nghe ngươi, chúng ta đi môn phái."

"Đối với chúng ta đi môn phái, chúng ta còn tốt hơn thật tu luyện, sớm ngày vượt qua cái kia tên đại bại hoại, đến thời điểm chúng ta liền giúp ngươi báo thù, cố gắng giáo huấn hắn."

"Này là được rồi." Lâm Nhất Minh vui mừng nở nụ cười, mắt thấy bọn nhỏ cũng đã đáp ứng, hắn mới mang theo bọn nhỏ một lần nữa đi tới Tôn Bảo trước mặt, từ tốn nói: "Được rồi, bọn nhỏ cũng đã đáp ứng gia nhập môn phái."

"Ồ? Xem ra ngươi cũng thật là cái người rõ ràng." Tôn Bảo gật đầu một cái, cũng không muốn nói thêm, vừa chính là nói nhiều, để những hài tử này đều từ chối đi môn phái, hiện tại thật vất vả những hài tử này đáp ứng đi môn phái, nếu như nói thêm nữa, để bọn nhỏ đổi ý vậy thì không tốt.

Quét mắt một bên Lục Đào ba người, Tôn Bảo vênh mặt hást hàm sai khiến chỉ vào mấy người nói: "Mấy người các ngươi, không muốn lại ở đây không làm chính sự, cho ta khắp nơi đi tìm, tìm có tu võ giả mầm đi, ta trước tiên mang theo bọn họ về môn phái, các ngươi cho ta cố gắng ở đây chọn lựa, để ta biết các ngươi có một chút không chăm chú, lão tử bởi các ngươi bị."

Tôn Bảo hung tợn quay về Lục Đào ba người để lại một câu nói, lập tức mang theo Tiểu Hồ Nhi mấy người rời đi, hần chỉ lo chậm, lại có biến cố gì.

Mất thấy Tiểu Hồ Nhi mấy người rời đi, Lâm Nhất Minh lúc này mới quay người lại, rời khỏi nơi này.

Lâm Nhất Minh tiếp tục ở chiêu thu đệ tử Vạn Không Môn phụ cận bắt đầu đi loanh quanh, không bao lâu, hần hai mắt đột nhiên sáng ngời.

Trước mắt, một trong ấn tượng, rất là bóng người quen thuộc đập vào mi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Kinh ngạc nghe (thượng)

Chương 44: Kinh ngạc nghe (thượng)

Lâm Nhất Minh rốt cục ở trước đến thôn của chính mình chiêu thu đệ tử trong đám người nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

"Tổng Lượng sư huynh."

Lâm Nhất Minh bước nhanh đi tới trước người đối phương, cao hứng kêu tên của đối phương, Tổng Lượng sư huynh là trong môn phái, cùng mình quan hệ tốt nhất bấy người một trong. Tổng Lượng là cùng mình cùng một năm gia nhập môn phái, chỉ là thời gian hơi sớm một ít, vì lẽ đó gọi hần là sư huynh. Vừa bắt đầu, chính mình vẫn là thiên tài thời điểm, chính mình liên đới với Tổng Lượng khá quan tâm.

Mà sau đó, chính mình phai mờ với mọi người, thậm chí bị gọi là vô dụng thời điểm, Tổng Lượng sư huynh cũng vẫn nhớ chính mình đối với hần tốt, đối với mình cũng là vẫn chăm sóc rất nhiều.

Không nghĩ tới, chính mình nhưng là vào hôm nay nhìn thấy Tổng Lượng sư huynh.

Tổng Lượng nhìn trước mắt cái này trên mặt mang theo ý cười nam tử, trên mặt thoáng chốc hiện ra sắc mặt vui mừng: "Nhất Minh, là người! Đúng rồi, ta nghĩ lên, người chính là thôn này người, không nghĩ tới, nửa năm sau, chúng ta sư huynh đệ lại gặp mặt."

"Xác thực không nghĩ tới, có điều, Tổng Lượng sư huynh, người đây là. . . Làm sao người cũng gia nhập Vạn Không Môn? Chuyện gì thế này?" Lâm Nhất Minh rất nhanh chú ý tới, Tổng Lượng mặc trên người quần áo cùng Lục Đào còn có Tôn Bảo bọn họ là như thế.

Nghe được Lâm Nhất Minh, Tổng Lượng ánh mắt một hồi âm đạm đi, thờ dài, hần một bên lời kéo Lâm Nhất Minh hướng về không ai địa phương đi, một bên lắc đầu thờ dài nói: "Nói rất dài dòng, chúng ta Thủy Diệu Môn đã không tồn tại."

"Không tồn tại? Có ý gì?"

Tổng Lượng có chút ngậm đen trên mặt một hồi trở nên trầm mặc, hồi lâu hần mới như là cổ sức chân khí tự há mồm ra, thờ dài nói: "Thủy Diệu Môn bị diệt môn, chính là bị Vạn Không Môn diệt. Nói đến, cũng là chúng ta Thủy Diệu Môn xui xẻo. Cái kia Vạn Không Môn là một so với chúng ta Thủy Diệu Môn mạnh hơn rất nhiều môn phái, có người nói, bọn họ môn phái lao tử là một vị Thiên Cảnh bá chủ.

Tựa hồ vị kia Thiên Cảnh bá chủ tuổi thọ sắp đến, vì lẽ đó hần muốn ở chính mình lâm chung trước, cho Vạn Không Môn lại mở rộng một hồi ảnh hưởng cùng tài nguyên. Vì lẽ đó bọn họ Vạn Không Môn liền quay về môn phái chung quanh ra tay, chúng ta Thủy Diệu Môn chính là bọn họ ra tay cửa thứ nhất phái."

"Chuyện này. . ." Lâm Nhất Minh từ lâu nghe được Tôn Bảo nói mình môn phái bị diệt, lúc này nghe được Tổng Lượng chính mồm nói ra, vẫn là một trận thôn thức, Thủy Diệu Môn dĩ nhiên liền như vậy bị diệt môn, chính mình vốn đang định thi vào Thủy Diệu Môn. Có điều, nếu sư phụ còn ở đây. . .

Nghĩ đến đối với mình trước sau như một, vẫn tốt vô cùng sư phụ, Lâm Nhất Minh không khỏi vội vàng hỏi: "Như vậy các người hiện tại ở Vạn Không Môn qua thế nào? Còn có sư phụ của ta đây? Lão nhân gia người ở nơi nào?"

"Chúng ta? Chúng ta chiến bại người còn có thể thế nào? Chúng ta Thủy Diệu Môn ngoại trừ đầu hàng người ở ngoài, chống lại người hầu như đều bị giết chết, mà chúng ta đầu hàng người ở bên trong môn phái càng là không hề có một chút địa vị. Hiện tại môn phái phi thường phi thường loạn. Đại hành kỳ đạo tất cả đều là những kia giỏi về nịnh nọt người.

Ta vốn là một phở thông Nông môn tử đệ, ta tất cả vốn là Thủy Diệu Môn cho ta, ta thẹn với Thủy Diệu Môn. Cái kia Vạn Không Môn là ta diệt môn kẻ thù, ta nhưng gia nhập Vạn Không Môn. Nhưng là, ta cũng không có cách nào, ta không phải là mình một người. Nếu như ta là chính mình một người, không ràng buộc, ngày đó ta từ lâu theo sư phụ người cùng phở chương giáo thoát đi, coi như không thoát đi, ta cũng sẽ không gia nhập vạn không.

Nhưng là ta còn có thôn dân, còn có cha mẹ anh chị em, vì thôn của ta, ta nhất định phải ở Vạn Không Môn bên trong, chỉ có ta ở Vạn Không Môn, thôn của ta mới không sẽ phải chịu những thôn khác từ ức hiếp."

"Điều này cũng không trách người." Lâm Nhất Minh thở dài một cái, hẳn rõ ràng Tổng Lượng tình huống, năm đó bọn họ có thể trở thành là bạn tốt, còn có rất nhiều nguyên nhân là bởi vì hai người bối cảnh tương tự. Giống như hắn, Tổng Lượng cũng là một thôn trang nhỏ người. Trở thành Thủy Diệu Môn đệ tử sau khi, Tổng Lượng làng mới dần dần giàu có lên.

Có thể tưởng tượng, nếu Tổng Lượng rời đi môn phái, như vậy mấy ngày nay, thôn của chính mình trải qua sự, rất có thể sẽ rơi xuống Tổng Lượng làng thượng. Vì lẽ đó, vì làng, Tổng Lượng chỉ có thể lưu ở trong lòng tràn ngập sự thù hận trong môn phái.

Tổng Lượng được Lâm Nhất Minh lý giải, lại một lát sau mới tiếp tục mở miệng nói: "Cho tới sư phụ của người, ngày đó Chương môn bị Vạn Không Môn Thiên Cảnh bá chủ chém giết, sư phụ của người cùng phở chương giáo liều mạng người bị thương nặng, mang theo số ít một ít sư thúc sư bá còn có các sư huynh đệ chạy ra ngoài. Có người nói, bọn họ là muốn rời khỏi, đi quốc gia khác."

Lâm Nhất Minh nghe được sư phụ bị trọng thương nhất thời trong lòng căng thẳng, có thể vừa nghe sư phụ còn sống sót, trong lòng vẫn là thở phào nhẹ nhõm: "Người nói sư phụ bọn họ muốn rời khỏi đi quốc gia khác, có biết là nơi nào?" Lâm Nhất Minh tiếp tục truy hỏi lên.

"Ta đây liền không biết? Nhất Minh lẽ nào người muốn đi tìm sư phụ của người? Đây có thể không hiện thực, người xem biết, chúng ta Đại Bàng Vương triều cỡ nào rộng lớn, không nói Đại Bàng Vương triều, chính là chúng ta đại tề quốc, vậy cũng không phải bình thường rộng lớn. Coi như là người đi, đi tới đến mấy năm người cũng chưa chắc có thể đi ra đại tề quốc, chớ đừng nói chỉ là người cần bản liền không biết, sư phụ người muốn đi nơi nào."

Tổng Lượng than thở: "Nếu ta biết bọn họ đi nơi nào, ta cũng đã sớm theo đi tới, hiện tại môn phái, thực sự quá rối loạn. Đáng tiếc, rộng lớn như vậy đại tề, chúng ta muốn đi nơi nào đi tìm sư phụ người cùng phở chương giáo bọn họ? Ta ngược lại thật ra nghe nói qua, nếu có thể thi vào Tề Vương Thư Viện, ở trong thư viện bộ, có thể mua tin tức, hay là có thể biết sư phụ người bọn họ đi nơi nào. Dù sao, Tề Vương Thư Viện là chúng ta đại tề quốc to lớn nhất Thư Viện, chính là Tề Vương đều muốn chống đỡ Thư Viện. Nhưng là Tề Vương Thư Viện, cái kia kỳ thực chúng ta có khả năng đòi hỏi thi vào địa phương?"

"Tề Vương Thư Viện. . ." Lâm Nhất Minh hai mắt nhìn phía phương xa, Tề Vương Thư Viện, chỉ cần mình có thể thi vào Tề Vương Thư Viện, liền có thể tìm tới sư phụ tung tích của bọn họ, Tề Vương Thư Viện, mình nhất định muốn thi vào trong đó.

Chỉ là Tề Vương Thư Viện, mình lại không biết ở nơi nào. Trong thiên hạ, rất nhiều người đều biết Tề Vương Thư Viện tồn tại, nhưng là biết chân chính Tề Vương Thư Viện ở nơi nào người nhưng không có bao nhiêu.

Theo lý thuyết, Thiên Cảnh bá chủ hẳn là biết Tề Vương Thư Viện, chính mình liền nhận thức một vị Thiên Cảnh bá chủ, vị kia phòng đầu giá hội trưởng chính là Thiên Cảnh bá chủ.

Nhưng là, Thiên Cảnh bá chủ há lại là tự mình nghĩ thấy liền có thể nhìn thấy?

Lúc đó chính mình đi lúc cáo biệt, hội trưởng sẽ không có thấy mình. Hay là, chính mình có thể đi tìm một hồi Giám Định Minh người, Tàn lão bọn họ kiến thức rộng rãi, hay là liền biết Tề Vương Thư Viện vị trí.

Có điều, trước khi đi, chính mình còn muốn trước tiên cùng tỷ tỷ cùng các thôn dân cáo biệt một tiếng.

Lâm Nhất Minh nghĩ xoay người lại, vừa quay đầu lại, lông mày nhưng là lần thứ hai vừa nhíu.

Trước mắt, Lục Đào ba người lần thứ hai xông tới.

"Lâm đại thiên tài, đây là ở đây làm cái gì đấy?" Lục Đào cố ý điều cười một tiếng, phía sau, chu phong lập tức tiếp lời nói: "Còn phải hỏi sao? Lâm đại thiên tài, đây là muốn về chúng ta môn phái. Không sai, ta nói sai là đã từng Lâm đại thiên tài."

"Không sai, là đã từng đại thiên tài, hiện tại rác rưởi, có điều ta xem hiện tại phế vật này vẫn rất có ý nghĩ." Vương Lỗi cười đi tới Lâm Nhất Minh chính vị trí đối diện đứng lại, ôm hai tay, lại như là xem một có thể tùy ý bọn họ trêu chọc phở thông gia cầu giống như vậy, trong hai mắt tràn ngập trêu tức.

"Các người nhìn hắn vẫn ở này không đi, khẳng định là xem chúng ta hiện tại môn phái thay đổi địa vị, so với ban đầu càng lợi hại, cho nên muốn muốn nương nhờ vào lại đây."

"Nói có đạo lý." Chu phong gật gật đầu, có vẻ như thâm trầm nói: "Vạn Không Môn có thể so với quá khứ Thủy Diệu Môn lợi hại hơn nhiều, ta xem Lâm đại thiên tài đã từng là một thiên tài, lẫn nhau là bởi vì một ít nguyên nhân tụt rơi xuống, nói không chắc, gia nhập chúng ta Vạn Không Môn, có bên trong tài nguyên, có thể một lần nữa quật khởi, biến thành quá khứ thiên tài cũng khó nói đấy!"

"Nói có đạo lý, thực sự là quá có đạo lý, Lâm đại thiên tài người có phải là như thế nghĩ tới?" Lục Đào giả vờ thở dài lắc đầu nói: "Có điều đáng tiếc a, hiện tại môn phái không phải là như vậy dễ dàng tiến vào, nhưng mà? Xem ở người đã từng là chúng ta đồng môn phần thượng, chúng ta cũng không thể không giúp người đúng không. Như vậy đi, chỉ cần người từ chúng ta dưới khổ chui qua, sau đó học ba tiếng chó sủa, chúng ta liền đem người dẫn tiến vào môn phái thế nào?"

Lục Đào nói, ba người rất hiểu ngầm cũng trong lúc đó bỏ ra hai chân, tràn đầy trào phúng nhìn Lâm Nhất Minh, cười ha ha: "Nói không chắc, lấy thiên phú của ngươi lần nữa tiến vào môn phái sau khi, còn có thể tu luyện tới võ đạo Linh Tâm đây, đến thời điểm, chúng ta còn muốn hi vọng Lâm sư huynh Quả Quả cho chúng ta xách giày đây. Có điều lúc trước, Lâm đại thiên tài, ngươi muốn học chỗ sửa chùi chúng ta đang mới được."

Lâm Nhất Minh một đôi mắt theo ý cười mặt, dần dần chuyển lạnh, ba người này, coi là thật là quá không ra gì, môn phái bị diệt còn ra đến điều võ dương oai, chính mình bất hòa bọn họ tính toán, còn hung hăng đến đây đưa.

"Hừ, ngươi còn dám nói mình đã từng Thủy Diệu Môn người, còn dám ở trước mặt nhiều người như vậy xuất hiện, ta thật khâm phục dũng khí của các ngươi. Làm người có thể làm được các ngươi như vậy, không hề có một chút tự tôn, không hề có một chút nhục nhã tâm, không hề có một chút lương tâm, còn thật là khó khăn!"

Lâm Nhất Minh một tấm thanh tú trên mặt, hiện ra một tia không dễ phát hiện sát khí, nhìn chăm chăm ba người lạnh lùng nói: "Ba người các ngươi hóa ra là hình dáng gì, chính các ngươi không rõ ràng sao? Các ngươi chỉ là ba cái phổ thông nông thôn đi ra hải tử thôi. Nếu như không có môn phái coi trọng các ngươi, giáo sư các ngươi võ nghệ, các ngươi chẳng là cái thá gì.

Nhưng là môn phái gặp nạn sau khi, mặc dù các ngươi không chết trận, có thể các ngươi đào tẩu hẳn không có vấn đề đi, nhưng các ngươi nhưng lưu lại tới làm tù binh. . Làm tù binh, các ngươi không chỉ có không có cảm thấy nhục nhã, còn trái lại coi đây là hào, ở Vạn Không Môn người trước mặt, một bộ khúm núm cầu nỏ tài đáng đáp, đến bên ngoài liền nghênh ngang nghênh ngang mà đi. Các ngươi người như vậy, căn bản là không xứng đáng làm người.

Cầu thủ còn biết báo ân, cứu chủ, các ngươi liền cầu thủ cũng không bằng! Các ngươi người như vậy ta chẳng muốn cùng các ngươi nhiều lời, ta sợ làm bẩn ta!"

Lâm Nhất Minh dứt lời, xoay người, hướng về trong thôn liền đi đi, người như vậy tra, hẳn thật không muốn cùng đối phương nói nhiều.

"Tiểu tử, thực sự là muốn chết!"

Lục Đào ba người từng cái từng cái trên mặt, sát khí phân tán, dĩ nhiên trước mặt nhiều người như vậy, nói như thế bọn họ, điều này làm cho bọn họ sau đó làm sao ở môn phái hỗn, cái này mặt, để bọn họ sau đó làm sao kiếm về!

"Tiểu tử này, nhất định phải cho hắn một bài học, cho hắn biết ba người chúng ta lợi hại!" Lục Đào chờ Lâm Nhất Minh rời đi bóng lưng, cùng mạnh mẽ mở miệng.

"Đầu chỉ là giáo huấn, ta muốn giết hắn!" Trong ba người, nhất là kích động chu phong hai tay nắm nắm đầm, phát sinh từng trận răng rắc răng rắc vang lên giòn giã.

"Chu phong không nên vọng động, chúng ta hiện tại không thể động thủ, ít nhất không thể để cho người khác biết là chúng ta động thủ." Vương Lỗi nghe tiếng, sợ hãi đến vội vã che chu phong miệng, cẩn thận liếc nhìn bốn phía, lúc này mới nhẹ giọng lại nói: "Thôn của bọn họ vừa có mấy cái đứa nhỏ bị môn phái coi trọng, mang vào trong môn phái, chúng ta cũng không tốt công khai giáo huấn hắn, thế nhưng, lúc không có người, chúng ta muốn làm sao trừng trị hắn, không phải làm sao trừng trị hắn!"

"Được, vậy thì tối hôm nay, chúng ta lặng lẽ lên vào thôn của bọn họ, cố gắng giáo huấn một chút tên tiểu tử này."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lại tới Giám Định Minh (thượng)

Chương 45: Lại tới Giám Định Minh (thượng)

Theo thực lực tăng trưởng, Lâm Nhất Minh chạy đi tốc độ lần thứ hai tăng lên, ba ngày rưỡi thời gian, hắn một đường công lấy Quả Quả đi tới trấn trên, thần kỳ nhất chính là, ba ngày nay thời gian, Quả Quả dĩ nhiên vẫn không có tỉnh lại, xem ra, nàng này ngủ thời gian lại có tăng trưởng.

Trước tiên tìm cái khách sạn, đem ngủ say bên trong Quả Quả thu xếp hạ xuống, Lâm Nhất Minh liền đi vào Giám Định Minh bên trong.

Hôm nay Giám Định Minh, cũng rất là thanh nhàn, bên trong ngoại trừ Giám Định Minh người ở ngoài, nhưng là một người ngoài không có.

"Nhất Minh? Ngươi làm sao đến rồi?" Tàn lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh xuất hiện, trên mặt lộ ra rõ ràng vẻ kinh ngạc: "Nhất Minh, dựa theo thời gian tính ra, ngươi nên vừa mới mới vừa trở lại làng, sau đó lại lập tức chạy về? Lễ nào là xảy ra chuyện gì?" Tàn trên khuôn mặt già nua kinh ngạc sau khi, lộ ra một vẻ quan tâm về.

Lâm Nhất Minh cảm nhận được Tàn lão quan tâm, trong lòng chợt cảm thấy cảm động, Tàn lão cùng mình chỉ từng thấy mấy mặt thôi, nhưng vẫn quan tâm như vậy chính mình, mà chính mình đối với Giám Định Minh quan tâm rõ ràng không đủ, đối với Giám Định Minh mình làm còn chưa đủ.

Trong lòng thờ dài một hồi, Lâm Nhất Minh cười khoát tay áo một cái: "Không chuyện gì, ta lần này đến, là muốn hướng về hội trưởng hỏi thăm một chuyện, không biết, Tề Vương Thư Viện, hội trưởng ngài biết không?"

"Tề Vương Thư Viện, ngươi làm sao đột nhiên quan tâm tới Tề Vương Thư Viện đến rồi?" Tàn lão hai mắt có chút mờ mịt, Lâm Nhất Minh câu hỏi quá đột nhiên.

"Là như vậy, ta muốn thi đậu Tề Vương Thư Viện." Lâm Nhất Minh cũng không ần giấu, nói thẳng ra mục đích của chính mình, chuyện này cũng không có gì thật ần giấu.

"Ngươi muốn thi Tề Vương Thư Viện, cái kia có thể không phải người bình thường liền có thể thi vào, chỉ có chúng ta đại tề quốc nội, ưu tú nhất người mới có thể thi vào Tề Vương Thư Viện." Tàn lão nói, nhìn Lâm Nhất Minh lại đột nhiên nở nụ cười: "Có điều, cũng đúng, lấy ngươi giám định thiên phú, nghĩ đến thi vào Tề Vương Thư Viện cũng là không có vấn đề, ở nơi đó, ngươi cũng có thể học được càng nhiều giám định tri thức cùng với lực lượng tinh thần rèn luyện phương pháp, này ngược lại là chuyện tốt." Tàn lão nói nói, không cảm thấy giờ tay, nhẹ nhàng vuốt ve chính mình trên cằm râu dài.

"Cái này, ta là muốn thi vào Tề Vương Thư Viện đi học võ. . ." Lâm Nhất Minh một hồi lúng túng lên, hẳn cũng đã từng nghe nói, Tề Vương Thư Viện tuy rằng chủ yếu là giáo sư võ nghệ, thế nhưng trong thư viện, cũng sẽ vậy tay một ít đặc thù nhân tài, tỷ như kiếp trước đại học cũng sẽ vậy tay thể dục, nghệ thuật học sinh năng khiếu như thế, Tề Vương Thư Viện cũng sẽ chuyên môn vậy tay một ít, như là chuyên gia giám định, thầy luyện đan, rèn đúc sư chờ đặc thù nhân tài. Có điều, bên trong quan trọng nhất vẫn là lấy võ nghệ thi vào Thư Viện người, vậy cũng là được coi trọng nhất!

"Ngươi muốn học võ?" Tàn lão bị Lâm Nhất Minh một hồi sợ rồi, xoa xoa chòm râu tay một hồi dừng lại: "Nhất Minh, ngươi nghĩ như thế nào? Ngươi biết ngươi ở giám định thượng thiên phú khủng bố cỡ nào sao? Ngươi là ta đã từng gặp, tối có thiên phú chuyên gia giám định, ngươi làm sao có thể từ bỏ giám định đây? Ngươi chính là trời sinh chuyên gia giám định!"

Ngươi biết chuyên gia giám định có cỡ nào quý giá sao? Có bao nhiêu người nỗ lực cả đời, trở thành không được chuyên gia giám định, lại có bao nhiêu thiếu chuyên gia giám định nỗ lực cả đời, cũng không đạt tới ngươi hiện tại độ cao, ngươi có thể không thể từ bỏ giám định a! Ngươi phải biết, thành là chân chính giám định tông sư, giám định thần tượng, coi như là Thiên Cảnh bá chủ, vậy cũng là muốn nể tình, nhìn thấy ngươi cũng sẽ khách khí."

Lâm Nhất Minh nhìn vì chính mình mà lo lắng, hơi có chút chi tiết mài sắt không nên kim đáng về Tàn lão, trong lòng cực kỳ cảm kích, cũng không tốt đánh gãy Tàn lão, vẫn đợi được Tàn lão một hồi nói xong, đợi được đối phương thở dốc thời điểm, lúc này mới sinh ra giải thích lên: "Tàn lão ngài hiểu lầm, ta cũng không phải muốn từ bỏ giám định, ngài yên tâm, ta vĩnh viễn sẽ không bỏ qua giám định học tập."

Tàn lão nghe được Lâm Nhất Minh chính mồm bảo đảm, không buông tha giám định, sắc mặt lúc này mới thoáng đẹp dễ chút, nhưng là trên mặt vẫn cứ mang theo một ít không vui vẻ mặt: "Đang yên đang lành ngươi vì sao nhất định phải đi học võ? Coi như không học võ, chỉ dựa vào ngươi chuyên gia giám định thân phận, cùng với thiên phú của ngươi, sau đó ngươi vẫn cứ sự việc khắp nơi đều kính trọng người? Tại sao nhất định phải học võ?"

"Nhân vì chính mình thực lực của tự thân mạnh, đây mới là then chốt! Người khác kính trọng chuyên gia giám định, đó là cần chuyên gia giám định trợ giúp, nhưng là một khi đối phương cùng chuyên gia giám định sản sinh xung đột, cái kia người khác có thể thì sẽ không kính trọng ngươi, vì lẽ đó, thực lực của tự thân mạnh, đây là quan trọng nhất!" Lâm Nhất Minh trầm giọng nói ra quan điểm của chính mình.

"Chuyện này. . ." Tàn lão muốn phản bác, có thể trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết làm sao mở miệng, trầm mặc chốc lát hẳn mới gật đầu một cái nói: "Ngươi nói có đạo lý, kỹ thực chuyên gia giám định bên trong, cũng là có không ít tu luyện người. Đặc biệt là, ta theo ta được biết, những kia mạnh mẽ trở thành Thiên Cảnh bá chủ chuyên gia giám định, bất kể là bọn họ giám định năng lực, hay là bọn họ vũ lực, ở cùng cảnh giới bên trong, đều là cực kỳ xuất sắc tồn tại. Hay là giám định cùng tu luyện cũng có thể hỗ trợ lẫn nhau cũng khó nói."

Tàn lão nói xong giám định, đột nhiên tiếng nói xoay một cái, còn nói đến Lâm Nhất Minh câu hỏi thượng: "Ngươi nói Tề Vương Thư Viện, ta không biết lại nơi nào, thế nhưng, ta lại biết, Tề Vương Thư Viện phía dưới một tuyển chọn Thư Viện. Cái này tuyển chọn Thư Viện hàng năm đều sẽ vậy tay một ít nhân vật thiên tài, tiến vào Thư Viện, thể hiện xuất sắc, thông qua tuyển chọn tiến vào Thư Viện sau, có thể có cơ hội lại tiến vào Tề Vương Thư Viện.

Cái này tuyển chọn Thư Viện, ở sau ba tháng, sẽ ở thành Ly Hóa chiêu thu Thư Viện, Nhất Minh, ngươi nếu như muốn đi Tề Vương Thư Viện, đến thời điểm đi này tuyển chọn Thư Viện chính là. Có điều, thành Ly Hóa cách chúng ta này cũng không gần, ngươi này một đường đi tới, đặc biệt là tham gia báo danh cùng sát hạch, cũng cần tốn không ít tiền. Ta xem ngươi những này qua, không bằng trước hết không phải đi về, ở chúng ta Giám Định Minh, hỗ trợ làm một hồi chuyên gia giám định, cũng kiếm lấy một hồi lộ phí."

Lâm Nhất Minh gật đầu cười, lộ phí, chính mình đâu chỉ là muốn kiếm lấy lộ phí, chính mình còn muốn cho làng mua không ít đồ vật, chỗ tiêu tiền nhiều hơn nhiều, những này qua thật phải cố gắng kiếm tiền.

Cũng còn tốt, chính mình rốt cuộc biết, đi Tề Vương Thư Viện phương pháp!

"Đã như vậy, như vậy Nhất Minh, ta trước tiên tìm người dẫn ngươi đi giám định phòng khách. Vừa vặn ngày hôm nay có không ít đồ vật cần giám định, bỏ qua ngày hôm nay cơ hội này, ngươi nhưng là phải thiếu kiếm lời không ít tiền." Tàn lão đi ra phòng của mình, đến đến đại sảnh bên trong, hướng về một làm việc vật tuổi trẻ đồng nghiệp vậy tay nói: "Mang vị chuyên gia giám định này đi giám định phòng khách, sắp xếp hẳn tiến hành giám định."

Thanh niên nghi hoặc quay đầu nhìn xem ra so với mình còn trẻ hơn thiếu niên một chút, dẫn hắn đi giám định? Thiếu niên này xem ra so với mình còn nhỏ, cũng đã là chuyên gia giám định? Chuyện này không có khả năng lắm đi, nào có như thế tuổi trẻ chuyên gia giám định!

Vừa người này vừa đến Giám Định Minh rồi cùng Tần lão đơn độc tiến vào gian phòng, hiện tại vừa ra tới, Tần lão liền để hắn đi giám định phòng khách, người tình tường vừa nhìn liền biết, thiếu niên này khả năng cùng Tần lão có tốt vô cùng tư nhân quan hệ.

Sắp xếp hắn đi giám định phòng khách, phòng chừng Tần lão chính là để hắn trưởng trưởng kiến thức.

Thanh niên trong lòng vừa muốn, một bên mang theo Lâm Nhất Minh đi ra ngoài.

Lâm Nhất Minh cùng đối phương đi ra Giám Định Minh đi đang đấu giá hành trang sức xa hoa trên hành lang, có chút ngạc nhiên mở miệng hỏi thăm tới đến: "Chúng ta Giám Định Minh còn có chuyên môn giám định phòng khách? Lần trước ta đến Giám Định Minh thời điểm, ta thấy chúng ta Giám Định Minh cũng có chuyên môn giám định địa phương, làm sao lần này đến bên ngoài?"

Thật là một báo đất!

Thanh niên trong lòng xem thường một tiếng, cũng không quay đầu lại, đi ở phía trước trên đường, tràn đầy tự hào nói: "Chúng ta Giám Định Minh giám định phòng đó là cho chuyên môn đi chúng ta Giám Định Minh người giám định bảo vật. Mà lần này, là chúng ta giúp phòng đấu giá giám định bảo vật, vì lẽ đó phòng đấu giá đương nhiên phải cho chúng ta Giám Định Minh chuẩn bị kỹ càng địa phương, cố gắng hầu hạ thật chúng ta Giám Định Minh người."

Thì ra là như vậy.

Lâm Nhất Minh cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, lập tức không lên tiếng nữa, một đường theo đối phương đi rồi không bao lâu, liền tới đến một trong đại sảnh.

Đây là một phi thường phi thường rộng rãi phòng khách.

Bên trong đại sảnh, lúc này đã xếp đặt chừng mười bàn, phần lớn bàn sau khi, đều có một người tọa ở phía sau trên ghế gỗ, những người này nghĩ đến nên chính là Giám Định Minh chuyên gia giám định. Xem ra, tuổi tác của bọn họ đều không nhỏ, cơ bản đều ở bốn mươi tuổi trở lên, chỉ có một người trong đó người xem ra rất là tuổi trẻ, đại Ước Nhị Thập tuổi vừa ra mặt đáng vẻ.

Tựa hồ là nghe được có tiếng bước chân vang lên, trong đại sảnh mọi người dồn dập ngẩng đầu lên.

Mang theo Lâm Nhất Minh đi vào phòng khách thanh niên phát hiện mọi người nhìn kỹ ánh mắt, trên mặt chỉ một thoáng, lộ ra cung kính lấy lòng nụ cười, xoay người, quay về cung kính nói hướng mọi người nói: "Các vị đại sư, vị này tiểu ca là hội trưởng có ý dạn dò tiểu nhân mang đến, tiến hành giám định người. . "

"Hắn tiến hành giám định?"

Ánh mắt của mọi người tập trung đến Lâm Nhất Minh trên người, trong ánh mắt tràn ngập nghi hoặc cùng không tin nhiệm, như thế tuổi trẻ tiểu tử đến giám định, hắn được không? Có điều vừa này đồng nghiệp nói, đây là hội trưởng để hắn mang đến, hay là chính là hội trưởng để hắn đến trưởng trưởng kiến thức, thuận tiện giám định một ít đơn giản bảo vật, học tập một chút. Một ít vô cùng đơn giản bảo vật, mặc dù năng lực không đạt tới chuyên gia giám định tiêu chuẩn, nhưng là lực lượng tinh thần đầy đủ, vẫn là có thể kiên định.

Nên chính là như vậy, xem tiểu tử này đáng vẻ, liền ngay cả giám định phục đều không có xuyên, phòng chừng còn không phải chuyên gia giám định, ai biết, hắn là tìm quan hệ gì, tìm tới Tần lão.

Một xem ra, như là mọi người bên trong, tới có địa vị một xem ra ngoài năm mươi tuổi lão chuyên gia giám định, giờ tay chỉ chỉ gian phòng tới bên trong góc một vị trí, ngữ khí bình thản nói rằng: "Nếu là hội trưởng dạn dò hạ xuống, vậy ngươi liền làm ở vậy đi, một hồi cố gắng học tập một chút."

Lâm Nhất Minh không có nói nhiều, cất bước liền đi tới đối phương chỉ sau cái bàn diện ngồi vào chỗ của mình. Xem ra, một hồi chính mình liền phải ở chỗ này giám định. Chính mình vẫn là lần thứ nhất cùng nhiều như vậy người đồng thời giám định.

Nếu là quá khứ, chính mình còn thật không dám ở nhiều người như vậy, như vậy không có cảm giác an toàn địa phương giám định. Vạn nhất có người nảy chuyện xấu, cố ý quấy rối chính mình làm sao bây giờ?

Nhưng là hiện tại, theo chính mình tiến vào võ đạo Linh Tâm, lực lượng tinh thần cũng tăng mạnh, mình coi như ngay ở trước mặt nhiều như vậy người giám định, cũng không thể gọi là, tinh thần lực của mình, cũng sẽ không yếu ớt như vậy, như vậy dễ dàng bị quấy rầy.

Chương 46: Lại tới Giám Định Minh (hạ)

Chương 46: Lại tới Giám Định Minh (hạ)

Ngồi ở bàn mặt sau, dần dần, Lâm Nhất Minh phát hiện mình bây giờ thực sự có chút không có việc gì, Tàn lão không phải nói, ngày hôm nay muốn giám định không ít bảo vật sao? Làm sao chính mình cũng làm lâu như vậy rồi, cũng không có nhìn thấy một cái bảo vật đưa ra?

Như thế ở đây ngồi, thực sự quá lãng phí thời gian.

Quay đầu nhìn người khác, trong phòng, còn lại chuyên gia giám định, lúc này đều lẳng lặng ngồi ở sau cái bàn điện, nhẹ nhàng phẩm trên bàn chè thơm, đều là một bộ hồ hững đáng đáp.

Lẽ nào để cho mình cũng giống như bọn họ, ngồi ở chỗ này lãng phí thời gian?

Lâm Nhất Minh lắc lắc đầu, mặc dù mình là đến kiếm tiền, có thể như vậy lãng phí thời gian cũng không được, thời gian của chính mình có thể là phi thường quý giá, ngoại trừ kiếm tiền, mình muốn thi vào Tề Vương Thư Viện, nhất định phải không ngừng tăng cường thực lực của chính mình mới được.

Nhưng là ở đây, chính mình lại không thể tu luyện, xem ra chỉ có thể luyện quyền.

Có câu nói liền nói rất hay, quyền đánh bách khắp cả, công phu trên người.

Nếu hiện ở không có chuyện làm, cái đại sảnh này lại đủ rất rộng rãi, vậy thì luyện quyền đi, chính mình sẽ quyền pháp tuy rằng chỉ có một bộ Đại Bàng quyền pháp. Nhưng là chính mình thời điểm đối địch, nhưng không hề có một chút nào cảm giác được, chính mình Đại Bàng quyền pháp so với người khác quyền pháp kém.

Đơn giản nhất võ học, nhưng có thể hơn được người khác vào giai quyền pháp, cũng là bởi vì, chính mình đối với quyền pháp càng thêm thông thạo.

Lâm Nhất Minh vòng qua bàn, đi tới phía trước phòng khách không đăng chỗ, bày ra tư thế, lập tức một quyền một cước triển khai lên Đại Bàng quyền pháp.

Trong đại sảnh, tất cả mọi người ngồi ở vị trí của mình, hoặc là nhắm mắt trầm tư, hoặc là tay nâng chè thơm, Lâm Nhất Minh đột nhiên đi ra, bắt đầu đánh quyền, lập tức, gây nên chú ý của mọi người.

"Tên tiểu tử này hẳn thực sự là đang làm gì?"

"Đánh quyền? Ở giám định trước, hẳn dĩ nhiên đánh quyền?"

Hết thấy chuyên gia giám định, một hồi ngây người, qua thật lâu lúc này mới phản ứng lại đây, lập tức điều ngừng đầu lên.

Trước nói chuyện nhiều chuyên gia giám định, một đôi từ lâu hoa râu lông mày một hồi cau lên đến, đường đường giám định phòng khách, như vậy trang nghiêm địa phương, một chuyên gia giám định dĩ nhiên cùng sái hầu người như thế, ở đây đánh quyền thành hợp thể thống.

"Tiểu tử đừng đánh." Lão chuyên gia giám định không nhin được mở miệng, hẳn không biết tên của đối phương, chỉ có thể gọi là tiểu tử.

"Tiểu tử, thân là một chuyên gia giám định, nhất định phải giữ được bình tĩnh. Một hồi giám định thời điểm, nhưng là sẽ phi thường tiêu hao lực lượng tinh thần, người muốn sớm nghỉ ngơi dưỡng sức, chữa trị khỏi tinh thần mới vâng."

Lâm Nhất Minh đình chỉ vung quyền động tác, quay đầu nhìn phía nói chuyện lão chuyên gia giám định, khẽ mỉm cười: "Ta biết rồi, có điều, ta hiện tại tinh thần rất tốt, luyện một chút quyền, sẽ không ảnh hưởng một hồi giám định."

Hắn biết, đối phương là hảo ý, có điều, hắn thật sự cũng không muốn trì hoãn lãng phí thời gian.

Lão chuyên gia giám định mắt thấy chính mình nhắc nhở đối phương, đối phương dĩ nhiên không để ý lắm, tâm trạng một chút, cũng không tiếp tục nói nữa, người trẻ tuổi đều là như vậy, luôn cảm giác mình ghê gớm, nghe không được lão nhân nói, một hồi đợi được hắn bị thiết thời, liền biết sai rồi.

Rộng rãi phòng khách lần thứ hai hồi phục yên tĩnh, chỉ là tình cờ truyền ra Lâm Nhất Minh vung quyền thì phát sinh động tĩnh.

Liên tiếp đem Đại Bàng quyền pháp từ đầu tới đuôi đánh đầy đủ mười lần, Lâm Nhất Minh lúc này mới nghe được, cửa đại sảnh, vang lên tiếng bước chân.

Bảy, tám cái trên người mặc phòng đầu giá trang phục đồng nghiệp đi vào trong đại sảnh.

"Các vị đại sư đợi lâu, đây là lần này, phòng đầu giá chúng ta cần giám định bảo vật, đón lấy liền phiền phức các vị đại sư."

Phòng đấu giá đồng nghiệp hướng về mọi người bái một cái, ánh mắt hiếu kỳ ở Lâm Nhất Minh trên người dừng lại một hồi, lập tức mang theo khay thượng từng kiện giám định vật đi tới trước, mở miệng nhắc nhở Lâm Nhất Minh vị chuyên gia giám định kia bên người.

Quét khay thượng giám định bảo vật một chút, ông lão trong lòng nhất thời có chú ý, những này giám định vật đều là một ít vô cùng đơn giản giám định bảo vật. Mặc dù có chút không thích cái kia không nghe chính mình chỉ điểm tiểu tử, có thể tiểu tử kia dù sao cũng là Tần lão dặn dò mang đến, hay là muốn để hắn rèn luyện học tập một hồi, những bảo vật này cho hắn giám định là thích hợp.

Có điều, coi như vậy cũng phải tặng cho hắn một chút giáo huấn, cho hắn biết giám định nghề này gian nan, sau đó thiếu đi một ít đường vòng, cái này cũng là đối xử tốt với hắn.

Theo tay cầm lên một món khác, xem ra cũng không dễ dàng giám định bảo vật, phóng tới một đám phi thường dễ dàng giám định bảo vật bên trong ông lão giờ tay chỉ tay Lâm Nhất Minh vị trí, trầm giọng nói: "Những bảo vật này, cho vị chuyên gia giám định kia giám định."

Phòng đấu giá đồng nghiệp nghe tiếng, lập tức cầm một đồng lớn bảo vật, phóng tới Lâm Nhất Minh trước người. Tuy rằng nghi hoặc cùng trước mắt chuyên gia giám định tuổi trẻ, nhưng hắn vẫn là rất cung kính nói tiếng phiên phức đại sư.

Lâm Nhất Minh không có nhiều lời, theo tay cầm lên một cái cần giám định, xem ra có chút giống là kiếp trước quả đào, nhưng màu sắc nhưng là màu trắng, chỉ có độ lớn bằng quả anh đào một hoa quả.

Người khác loại này trái cây, gọi là hồi khí quả. Đối với võ giả tới nói, cũng là rất thứ hữu dụng. Làm một người tiêu hao hết trong cơ thể chứa đựng linh khí sau khi, trong cơ thể chân nguyên cần lại chậm rãi chuyển hóa thành linh khí, này cần thời gian.

Mà dùng hồi khí quả sau khi, thời gian này sẽ nhanh chóng rút ngắn. Cái này trái cây, muốn giám định chính là nó niên đại, niên đại càng lâu, giá trị liền càng cao.

Mất thấy Lâm Nhất Minh cầm lấy hồi khí quả, một bên, một cái khác chuyên gia giám định há miệng đi, do dự một chút, vẫn là mở miệng nói: "Tiểu tử, món bảo vật này có thể không tốt giám định, ngươi không nên gấp gáp, có thể chậm rãi giám định. Đúng rồi, lão phu Triệu Sùng, là người phúc thẩm chuyên gia giám định."

Hắn là Giám Định Minh lão chuyên gia giám định phụ, giám định kinh nghiệm phi thường phong phú, chỉ là nhìn lướt qua hắn liền nhìn ra, cái này trái cây là hết thấy giám định vật bên trong khó nhất giám định một.

Lâm Nhất Minh cười cợt không hề trả lời, chính hắn là chuyên gia giám định, đối với chuyên gia giám định cũng có một chút hiểu rõ, rất nhiều lúc, giám định đều không phải một người trực tiếp giám định là được, cũng phải cần ít nhất hai cái chuyên gia giám định. Một người trong đó chuyên gia giám định làm lần thứ nhất giám định, một cái khác chuyên gia giám định làm phúc thẩm, tiến hành lần thứ hai giám định, do đó xác định chuyên gia giám định giám định không có sai.

Cầm hồi khí quả, Lâm Nhất Minh trong đầu, lực lượng tinh thần trong nháy mắt điều động lên, không hề lực lượng tinh thần, trong nháy mắt xuyên thấu trái cây vỏ ngoài, tiến vào bên trong.

Trong đầu, một hình ảnh trong nháy mắt nổi lên.

Một viên một người cao trên cây, một trái cây chậm rãi thành thực, sau đó, xuân đi thu đến, bốn mùa biến hóa, chu vi cảnh vật không ngừng tuần hoàn biến hóa, một năm năm qua đi. Ở thứ mười hai cái năm tháng sau, một mơ hồ bóng người xuất hiện, giờ tay lấy xuống cái này trái cây.

"Đây là một mười hai năm phân hồi khí quả." Lâm Nhất Minh không hề lực lượng tinh thần giống như là thủy triều lui bước, cầm trái cây, hắn đưa cho một bên lão chuyên gia giám định.

"Nhanh như vậy liền giám định được rồi?" Triệu Sùng chính bình chân như vại phẩm trong tay chèn thơm, đột nhiên nghe được Lâm Nhất Minh, hắn một hơi dâng lên trên, một hồi ho khan đi ra, rõ ràng là sang.

Một hồi lâu, hắn mới thở ra hơi, có chút già nua mặt, bởi vì còn vẫn mang theo một ít sang sau ửng hồng: "Người nhanh như vậy liền giám định được rồi? Tiểu tử, này cũng không thể nói lung tung, những bảo vật này đều là một hồi muốn ở trên đấu giá hội bán đấu giá bảo vật. Nếu phạm sai lầm, đối với người, đối với buổi đấu giá đối với chúng ta Giám Định Minh danh tiếng đều sẽ có ảnh hưởng. Người vẫn là ở cố gắng giám định một hồi tốt."

"Không cần, ta giám định sẽ không sai." Lâm Nhất Minh rất xác định lắc lắc đầu, như thể đơn giản hồi khí quả, chính mình lại giám định lần thứ hai này không phải lãng phí thời gian sao? Giám định một cái bảo vật cái kia cũng phải cần tiền, chính mình giám định càng nhanh, kiếm được tiền mới sẽ càng nhiều, chính mình hiện tại có thể là phi thường thiếu tiền.

Lâm Nhất Minh đem hồi khí quả đưa cho đối phương sau khi, lập tức cầm lấy cái thứ hai bảo vật bắt đầu giám định.

Triệu Sùng mất thấy đối với liên tục chính mình khuyến cáo, trên mặt lộ ra một tia vẻ không vui, chính mình hảo tâm hảo ý nhắc nhở, tên tiểu tử này dĩ nhiên đem lời của mình coi như gió bên tai, người tuổi trẻ bây giờ, thực sự là càng ngày càng không hiểu chuyện, nhớ lúc đầu, chính mình cái kia đồng lứa người học tập giám định thời điểm, cái nào không phải dựng thẳng lỗ tai, đem lời của sư phụ, vững vàng ký ở trong lòng?

Nhanh như vậy thời gian liền có thể giám định thật hồi khí quả? Coi như là chính mình, cũng không bức này thực lực, tiểu tử này hiển nhiên không phải ở nói bậy, chính là giám định sai rồi.

Nếu hấn không hiểu chuyện, vậy mình liền cẩn thận giám định ra thời gian chính xác đến, làm cho tiểu tử này biết lợi hại, sau đó cố gắng học tập giám định tri thức, đừng tiếp tục như vậy như vậy.

Triệu Sùng cầm lấy hồi khí quả bắt đầu giám định lên, một bên, động tác của hai người đã sớm gây nên những giám định sư khác môn chú ý. .

Một người cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy, lại trẻ tuổi như vậy chuyên gia giám định, làm sao có khả năng không đưa tới chú ý, huống hồ, vừa tiểu tử này vẫn không có nghe khuyên bảo, còn ở giám định trước lãng phí tinh lực đánh quyền, không chú ý hấn mới là lạ.

"Tên tiểu tử này, Tần lão làm sao sẽ làm người như thế tiến vào chúng ta Giám Định Minh đến tiến hành giám định? Nhanh như vậy thời gian liền giám định xong? Hấn làm người khác đều là kẻ ngu si sao? Coi như là Tần lão đều chưa chắc có thể ở đây sao nhanh thời điểm, giám định ra một mười hai năm phân hồi khí quả, hiển nhiên tiểu tử này ở nói hươu nói vượn." Một chuyên gia giám định, nhẹ giọng quay về bên người, đi ra Lâm Nhất Minh ở ngoài, duy một người còn trẻ chuyên gia giám định nói rằng.

"Ta cũng kỳ quái, sư phụ làm sao sẽ nhận thức người như thế. Người này ta trước đây xưa nay chưa từng nhìn thấy, ta cũng kỳ quái, sư phụ hấn là nghĩ như thế nào. Hay là sư phụ nhìn hấn có năng khiếu, muốn bồi dưỡng một chút đi, nhưng là người này, thực sự quá xúc nổi." Tuổi trẻ chuyên gia giám định lắc lắc đầu.

"Đúng đấy, là quá xúc nổi." Một cái khác chuyên gia giám định không có nóng lòng giám định bảo vật, trái lại là tiếp nhận câu chuyện nói rằng: "Tên tiểu tử này, lại là giám định trước đánh quyền, lại liên tục khuyên cáo, một hồi phúc thăm sau khi đi ra, công bố hấn sai lầm đáp án, thì có hấn đẹp đẽ, lần thứ nhất giám định liền phạm sai lầm, sau đó hấn muốn ở chuyên gia giám định nghề này phát triển liền khó đi. Có điều, điều này cũng tại không được người khác, chỉ có thể trách chính hấn không nghe lời của người khác."

Bên trong đại sảnh, mấy cái chuyên gia giám định đều ở khe khẽ bàn luận Lâm Nhất Minh tuy rằng phúc thăm kết quả còn chưa có đi ra, nhưng là bọn họ cũng đã nhận định, hấn đáp án nhất định là sai.

Nhanh như vậy thời gian, bọn họ mới không tin đối phương có thể giám định ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Danh tiếng mới hiện ra (thượng)

Chương 47: Danh tiếng mới hiện ra (thượng)

Triệu Sùng lực lượng tinh thần truyền vào hồi khí quả bên trong, xuyên qua hồi khí quả vỏ ngoài, trong đầu, hình ảnh hiện lên.

"Một năm, hai năm, ba năm. . . Mười hai năm, dĩ nhiên đúng là mười hai năm?"

Triệu Sùng đếm lấy chính mình nhìn thấy hồi khí quả thành thực niên đại, đột nhiên cả kinh, dĩ nhiên đúng là mười hai năm, tiểu tử này dĩ nhiên giám định đúng rồi? Cái này không thể nào chứ?

Không được, chính mình lại muốn giám định một lần, lại xác nhận một hồi, vừa chính mình khả năng là mấy sai rồi.

Triệu Sùng lần thứ hai bắt đầu giám định.

"Chín, mười. . . Mười hai, đúng là mười hai năm!" Triệu Sùng lần thứ hai giám định sau khi kết thúc, nhìn phía Lâm Nhất Minh ánh mắt một hồi đại ra ờ, đúng là mười hai năm, đối phương không có sai.

Nhưng là sao lại có thể như thế nhỉ? Nhanh như vậy thời gian, hấn không thể giám định đối với.

Lừa gạt, đúng, người này hấn nhất định là mù lừa gạt, bịt kín.

Triệu Sùng trong lòng một hồi có đáp án, thấp hơn đầu liếc nhìn trên bàn của chính mình, gần như mười cái chờ đợi phúc thăm bảo vật, trong lòng càng khẳng định chính mình ý nghĩ.

Nhiều như vậy bảo vật, tuy rằng đều là dễ dàng giám định, nhưng là chính mình phúc thăm hai lần thời điểm, liền giám định ra nhiều như vậy bảo vật đến, điều này hiển nhiên là không thể. Huống hồ, giám định bảo vật, vậy cũng là phi thường tiêu hao lực lượng tinh thần, tiểu tử này nơi nào đến nhiều như vậy

lực lượng tinh thần đến giám định nhiều như vậy bảo vật.

Xem ra chính mình đoán không có sai, tiểu tử này chính là mù lừa gạt thời gian, số may lừa gạt đúng rồi.

Này cái tiếp theo, người có thể sẽ không có số may như vậy.

Triệu Sùng vừa muốn, một bên từ lấy ra một tờ tên điều, kẻ sát ở hồi khí quả thượng, bất kể là chủ yếu chuyên gia giám định vẫn là phụ trách xét duyệt chuyên gia giám định, giám định sau khi kết thúc, đều cần dán lên chính mình tên điều.

Vẫn quán triệt hai người này động tác những giám định sư khác, vừa nhìn thấy này, từng cái từng cái một hồi kinh sợ.

"Xảy ra chuyện gì? Làm sao thiếp tên điều?"

"Này thiếp tên điều chính là nói, phụ trách xét duyệt chuyên gia giám định, cũng đồng ý chủ chuyên gia giám định giám định, nói cách khác tiểu tử này hẳn kiên định thành công?"

"Hắn giám định thành công? Cái này không thể nào, như vậy nhanh thời gian, làm sao có thể giám định thành công, chúng ta trong nhiều người như vậy diện, không có một người có thể làm được, này như vậy nhanh thời điểm giám định xong hồi khí quả."

"Ta nói, tiểu tử này có thể hay không là lừa gạt?"

Đột nhiên, một chuyên gia giám định nói ra cái nhìn của hắn, lời nói của hắn vừa rơi xuống, lập tức được cái khác mấy cái chuyên gia giám định phụ họa.

"Không sai, thật là có khả năng là lừa gạt. Mọi người đều biết, hồi khí quả, mười năm phân cùng không tới mười năm, từ bề ngoài là có thể phân ra đến. Chỉ là lại giám định, cụ thể bao nhiêu năm, bề ngoài là không thấy được. Nhưng là tiểu tử này không nhất định biết." Một xem ra, so với những giám định sư khác đều muốn mập một ít chuyên gia giám định suy đoán nói: "Tiểu tử này phỏng chừng trước đây gặp một mười hai năm hồi khí quả, hắn xem lúc này khí quả cùng cái kia hồi khí quả đáng về như thế, liền suy đoán cái này cũng là mười hai năm hồi khí quả. Vẫn đúng là để hắn đoán đúng."

"Nói có đạo lý. Các người nhìn hắn, giám định nhanh như vậy, như thế một chút thời gian, lại giám định xong năm cái bảo vật, tốc độ nhanh như vậy, ngoại trừ lừa gạt, làm sao có khả năng có?"

"Hắn là như vậy."

Mọi người vừa nghe, dồn dập gật gật đầu, này suy đoán nên tám chín phần mười.

Mọi người tiếp tục nhìn phía phụ trách cho Lâm Nhất Minh phúc thẩm chuyên gia giám định. Tiểu tử kia vận may không thể vẫn thật xuống, lại giám định một, hắn sẽ lời.

Triệu Sùng sư theo tay cầm lên một món khác giám định bảo vật, liếc nhìn mặt trên nhãn mác.

"Năm năm cây mun. Nhìn hắn giám định có đúng hay không."

Triệu Sùng lập tức bắt đầu giám định, nhưng là. . .

"Không sai, cái này cũng là năm năm cây mun không có sai. . . Tiểu tử này lại kiên định đúng rồi? Có điều năm năm này cây mun, vẫn là rất tốt giám định. Ta lại nhìn hắn phía dưới giám định."

Triệu Sùng lại cầm lấy một cái giám định bảo vật.

"Sinh trưởng ở cạnh biển nham hỏa thảo, điều này cũng không sai!" Lão chuyên gia giám định một hồi ngậy người, một cái hai cái còn có thể nói là số may, nhưng là liên tục ba cái đều chính xác, vậy thì không phải vận may mà là thực lực.

Tiểu tử này, đúng là cái phi thường lợi hại chuyên gia giám định?

Triệu Sùng quay đầu nhìn về mặt của đối phương, thấy thế nào, như thế diện nộ tiểu tử, cũng không giống như là một phi thường lợi hại chuyên gia giám định a.

Lâm Nhất Minh đem cuối cùng một cái giám định bảo vật giám định xong, dán lên thuộc về mình tên điều, quay đầu nhìn về cái khác phòng đầu giá: "Cái kia, ta giám định xong, có còn hay không bảo vật?"

"Giám định xong?"

Mọi người một hồi phục hồi tinh thần lại, lúc này mới phát hiện, phụ trách phúc thẩm chuyên gia giám định trên bàn, đã chất đầy giám định bảo vật, mà cái kia tuổi trẻ tiểu tử trên bàn, càng nhưng đã không có giám định bảo vật.

Nhiều như vậy bảo vật, như thế chỉ trong chốc lát liền giám định xong? Tốc độ này cũng quá nhanh đi, tiểu tử này chính là lừa gạt, hắn cũng phải chứa đựng đáng về đi.

Đừng nói tốc độ như thế này, trấn trên Giám Định Minh không người nào có thể làm được, chính là có thể làm được, ai có thể lại có nhiều như vậy lực lượng tinh thần có thể tiếp tục chống đỡ?

Tiểu tử này quá không ra gì, hần khi này là chơi nháo sao? Giám định, đây chính là phi thường nghiêm túc sự tình.

Mấy cái chuyên gia giám định không nhìn được liền muốn mở miệng giáo huấn đối phương, coi như là Tần lão giới thiệu cũng không được, tiểu tử này quá không chăm chú, hần không có tư cách tiếp tục đợi ở chỗ này.

Mấy cái chuyên gia giám định vừa muốn mở miệng, phụ trách cho Lâm Nhất Minh phúc thẩm Triệu Sùng đột nhiên lấp ba lấp bắp mở miệng: "Người. . . Người đều giám định xong? Chuyện này. . . Bảo vật đương nhiên là có, ta trước tiên cho người tiếp tục phúc thẩm."

Triệu Sùng chà xát đem trên trán, kinh động ra mồ hôi, vội vã nắm lên một món khác cần phúc thẩm bảo vật tiếp tục thẩm tra lên.

Vừa muốn mở miệng mấy cái chuyên gia giám định một hồi sững sốt, giọng điệu này không đúng lắm a, làm sao nghe tới, giọng điệu này bên trong có chút tôn kính mùi vị?

Đột nhiên, bọn họ bên tai, chuyên gia giám định trẻ tiếng kinh hô vang lên: "Đều đúng, hần giám định bảo vật đều đúng rồi, phúc thẩm chuyên gia giám định tên điều đều dán lên, toàn bộ chính xác!"

"Cái gì?"

Nghe được này kinh ngạc thốt lên, mọi người ngưng mắt nhìn tới, quả nhiên, cái kia ba cái đã phúc thẩm qua giám định vật thượng toàn bộ dán lên tên điều.

"Trời ạ, vận may này cũng quá tốt rồi đi, dĩ nhiên toàn bộ chính xác!" Một chuyên gia giám định kinh ngạc thốt lên lối ra : mở miệng.

Người chuyên gia giám định này tiếng nói vừa mới vừa ra hạ, một cái khác chuyên gia giám định phản bác thanh lập tức hưởng lên: "Không phải vận may đi, liên tục ba cái chính xác, sao có thể có chuyện đó là vận may?"

"Không phải vận may? Người nói hần là thực lực? Không thể, ta xưa nay chưa từng nghe nói chúng ta trấn trên có như thế lợi hại chuyên gia giám định. Coi như là hội trưởng, hần đã là đại chuyên gia giám định, hần cũng không có lợi hại như vậy. Chỉ có thể nói, tiểu tử này số may, liên tục ba cái chính xác."

"Không phải ba cái, là bốn cái. . ." Chuyên gia giám định trẻ âm thanh lại vang lên.

"A? Liên tục bốn cái chính xác?" Chúng chuyên gia giám định trong nháy mắt bị sợ nói không ra lời, này tựa hồ không phải vận may.

"Không được, ta mau chân đến xem, hần giám định đến tốt cùng có đúng hay không!" Một lúc lâu một chuyên gia giám định rời đi chính mình thành tựu, bước nhanh đi tới phụ trách cho Lâm Nhất Minh phụ trách phúc thẩm chuyên gia giám định bên cạnh người, cầm lấy một cái thiết kiểm, liền giám định lên.

Chỉ chốc lát sau.

"Này thiết kiểm cũng đúng, hần giám định không có sai! Đây là huyền sát chế tạo lợi kiểm, hơn nữa còn là hoàn toàn mới, chưa từng có người khác dùng qua, một điểm sai cũng không có."

Một tiếng thét kinh hãi, trong nháy mắt để những người khác hết thấy chuyên gia giám định trong nháy mắt ngây người như phỗng, từng cái từng cái xem ra, lại như là tinh thần có vấn đề kẻ ngu si như thế, hai mắt đờ ra nhìn cái kia tuổi trẻ kỳ cục thiếu niên.

Đối phương giám định không có vấn đề, ít nhất hiện nay xét duyệt qua đều là chính xác.

Này đã không cần tiếp tục xét duyệt xuống, ai cũng biết, đây căn bản không thể là vận may vấn đề, đây chính là nhân gia giám định năng lực cường.

Một mười sáu, mười bảy thiếu niên, dĩ nhiên mạnh đến mức độ này, nếu như là người khác nói cho bọn họ biết, bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng, nhưng là trước mắt, bọn họ nhưng là tận mắt đến đối phương giám định hết thấy quá trình!

Trên đời này, làm sao có thể có giám định thiên phú tốt như vậy người, quả thực quá đáng sợ.

Mọi người ở đây khiếp sợ thời khắc, Lâm Nhất Minh nhưng là quét mắt phụ trách cho mình giám định Triệu Sùng, xem Triệu Sùng sắc mặt tái nhợt, Lâm Nhất Minh dừng lại giám định động tác, quay đầu nhìn quá khứ.

"Triệu lão, ngài trước tiên đình một chút đi. Xem ngài đáng về, ngài đã rất mệt nhọc, nếu như lại tiêu hao lực lượng tinh thần giám định xuống, đây chính là sẽ đối với ngài tinh thần tạo thành thương tích."

Triệu Sùng vốn định nghe tiếng, một hồi đình chỉ phải tiếp tục nắm bảo vật động tác, quay đầu lại nhìn phía Lâm Nhất Minh, trên mặt lộ ra một vết vẻ cảm kích.

Hần là thật sự mệt mỏi, chính hần càng rõ ràng tình huống của chính mình, nhưng là nhân gia chủ chuyên gia giám định không nói lời nào, hần tốt như thế

nào nói mình mệt mỏi?

Xưa nay chưa từng nghe nói, có cái nào phúc thẩm giám định chuyên gia giám định, chủ động đề ra bản thân mệt mỏi thay đổi người đến. Làm phúc thẩm chuyên gia giám định, là không có tiền nạm. Đương nhiên, làm chuyên gia giám định, bình thường cũng đều là chủ chuyên gia giám định cùng phúc thẩm chuyên gia giám định luân đến.

Lần này người làm phúc thẩm chuyên gia giám định, lần sau, nhất định luận đến người làm chủ chuyên gia giám định. Nay ngược lại là, chuyên gia giám định bên trong, quy củ bất thành văn.

Nhưng là, làm phúc thẩm chuyên gia giám định, nếu nói mình mệt mỏi, không xong rồi. Cái kia để cho người khác nhìn người thế nào?

Người xem không tiền nạm, vì lẽ đó không muốn làm sao?

Làm phúc thẩm chuyên gia giám định cũng không thể nói bức này thoải. Vì lẽ đó coi như là thật sự mệt mỏi, hắn cũng chỉ có thể kiên trì.

Cũng còn tốt, Lâm Nhất Minh nói chuyện, như vậy liền sẽ không có người nói cái gì.

Triệu Sùng cảm kích nhìn Lâm Nhất Minh một chút, lập tức nhìn phía bên trong gian phòng những giám định sư khác, âm thanh yếu ớt nói: "Không xong rồi, ta quá mệt mỏi, này quá tiêu hao lực lượng tinh thần, mau tới cá nhân, đổi một hồi ta, ta không chống đỡ được. . "

Triệu Sùng sắc mặt tái nhợt dựa vào trên ghế ngồi, cảm giác mình cả người lại như là bệnh nặng mới khỏi, một điểm sức mạnh cũng không có.

Thực sự quá mệt mỏi, chính mình làm chuyên gia giám định cũng có hai mươi năm, còn chưa từng có như thế lúc mệt mỏi, tới mất mặt chính là, chính mình dĩ nhiên là bởi vì cho người khác phúc thẩm, luy hư thoát.

Nhân gia chủ xét duyệt người, cho mình bảo vật, còn không ngừng tăng cường, nói ra, đây cũng quá mất mặt. Càng mất mặt chính là, chính mình vừa bắt đầu còn xem thường nhân gia, lấy làm người ta là lừa gạt, nhưng là hết thảy chính mình phúc thẩm qua bảo vật, sẽ không có một cái sai lầm.

Nhân gia là thật sự có thực lực, buồn cười, chính mình sớm nhất thời điểm, còn một bộ lão sư giáo dục đáng vẽ học sinh, nói với người ta giáo, thực sự là quá mất mặt.

Ngẫm lại trước đã nói lời nói, hắn liền cảm thấy trên mặt một trận rát, còn đúng là mĩa mai.

Trái lại xem nhân gia, căn bản cũng không có đem mình trước để ở trong lòng, trái lại là rất quan tâm để cho mình nghỉ ngơi một chút.

Chúng chuyên gia giám định nhìn Triệu Sùng dáng dấp yếu ớt, từng cái từng cái diện tướng mạo dòm ngó, trong lúc nhất thời, càng là tập thể ngây người, có thể làm cho phụ trách phúc thẩm chuyên gia giám định, luy hư thoát, tốc độ này cũng quá kinh người.

Còn có tên tiểu tử này, hắn giám định đều không có vấn đề, dĩ nhiên toàn bộ chính xác.

Đây cũng quá biến thái đi, Tần lão nơi nào tìm tới một người yêu nghiệt như thế thiên phú người. Giám định tốc độ nhanh đến không thể nào tưởng tượng được, hơn nữa giám định nhiều như vậy bảo vật, từ trên mặt của đối phương, còn không nhìn ra một điểm mệt nhọc đáng vẽ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Danh tiếng mới hiện ra (hạ)

Chương 48: Danh tiếng mới hiện ra (hạ)

Đột nhiên, hết thảy chuyên gia giám định ở trong, trẻ trung nhất người chuyên gia giám định kia, như là nghĩ tới điều gì giống như vậy, đột nhiên vọt tới Lâm Nhất Minh bên cạnh người, cầm lấy một dán vào tên điều bảo vật, hai mắt nhìn đi tới, sau một khắc hai mắt của hắn dường như chuông đồng giống như vậy, đột nhiên tăng lớn.

"Lâm Nhất Minh, quả nhiên là Lâm Nhất Minh, ta nghĩ lên, sư phụ đã từng nói người!"

"Lâm Nhất Minh? Là hắn? Cái kia đại chuyên gia giám định?"

"Danh tự này, ta cũng nghĩ tới, Tàn lão nói về hán!"

Một đám chuyên gia giám định nghe được chuyên gia giám định trẻ kinh ngạc thốt lên, từng cái từng cái phản ứng lại, thiếu niên này, Tàn lão đã từng nói.

Bọn họ chuyên gia giám định là chia làm hai nhóm công tác, như vậy ở ở tình huống bình thường có thể vẫn bảo đảm Giám Định Minh bên trong chuyên gia giám định có giám định năng lực, không đến nỗi đại gia đều tiêu hao hết lực lượng tinh thần.

Trước một trận, bọn họ nghe được Tàn lão nói với bọn họ, chính là bọn họ này một nhóm người lúc nghỉ ngơi, Giám Định Minh sát hạch thời điểm, đến rồi một phi thường phi thường lợi hại chuyên gia giám định trẻ, còn nhỏ tuổi, nhưng đã trở thành đại chuyên gia giám định.

Hiện tại vừa nghĩ, Tàn lão nói danh tự của người đó không phải là gọi là Lâm Nhất Minh à!

Thiếu niên này một lúc tiến vào, Giám Định Minh bên trong người đã nói, hán là Tàn lão dặn dò đến, khi đó, liền nên nghĩ đến, hán chính là vị thiên tài kia Lâm Nhất Minh.

Trước chính mình những người này còn xem thường nhân gia, chờ xem nhân gia chuyện cười, bây giờ suy nghĩ một chút, nói không chắc nhân gia đem mình những người này cũng làm thành chuyện cười đến nhìn.

Hết thấy chuyên gia giám định ở trong, sắc mặt nhất là lúng túng muốn chúc sớm nhất để Lâm Nhất Minh không muốn đánh quyền, cố gắng dưỡng thần lão chuyên gia giám định, hán đỏ lên gương mặt, hán không thể trên đất có cái khe nứt, có thể làm cho hán lập tức chui vào. Tuy rằng tuổi tác của hán càng to lớn hơn, nhưng là nhân gia là một đại chuyên gia giám định, hán lại vẫn chỉ đạo nhân gia? Thực sự là chuyện cười a!

Nghe được phụ trách cho Lâm Nhất Minh giám định Triệu Sùng nói không được, hán lúc này mới ngẩng đầu lên, lấy hết dũng khí nói: "Được, đã như vậy, như vậy ta đến đây đi."

Lâm Nhất Minh nhìn biểu hiện của mọi người, cười cợt không nói gì, tiếp tục vui đầu giám định lên.

Mà phụ trách cho hán phúc thăm chuyên gia giám định, nhưng là một hồi biến bắt đầu tăng lên.

Đến cuối cùng, cả phòng bên trong, hết thấy chuyên gia giám định, chỉ một mình hán giám định, những người còn lại, những việc làm dĩ nhiên đã biến thành như thế, vậy thì là cho hán phúc thăm

Hết cách rồi, hán giám định tốc độ thực sự quá nhanh, vừa bắt đầu còn đè ép không ít, trừ phi mọi người cùng nhau phúc thăm, không phải vậy căn bản là xét duyệt có điều đến.

Bên trong gian phòng, phòng đấu giá đồng nghiệp thấy cảnh này, cả người đã sớm choáng váng, hết thấy chuyên gia giám định một người giám định, dưới thân toàn bộ phúc thăm, bức này kỷ cảnh, ở Giám Định Minh bên trong vẫn là lần thứ nhất xuất hiện.

Đột nhiên, hán linh cơ hơi động, như là muốn cũng cái gì, bước nhanh rồi đi giám định phòng khách.

Khoảng chừng thời gian một chén trà, đồng nghiệp lần thứ hai trở về, mà lúc này, với hán đồng thời đến còn có một rõ ràng là phòng đấu giá cao tầng đáng đáp người.

"Hả? Không có?"

Lâm Nhất Minh tinh thần toàn bộ tập trung ở giám định bên trong, vừa giám định xong một cái bảo vật, vừa định lấy thêm cái tiếp theo, lúc này mới phát hiện, chính mình dĩ nhiên đem hết thấy bảo vật đều giám định xong.

Hoạt động một chút gân cốt, Lâm Nhất Minh vừa muốn đứng thẳng lên, trước mắt nhưng là tối sầm lại, một xem trang phục, rõ ràng như là một phòng đấu giá quần sự người ông lão nhưng là đi tới trước mặt.

"Vị đại sư này, chào ngài, tại hạ phòng đấu giá đại quần sự, nghe được thủ hạ nói, hôm nay tới một lợi hại người bán đấu giá, vì lẽ đó, tại hạ cố ý tới rồi, hi vọng đại sư ngài có thể giúp một hồi bận bịu." Quần sự nói, dừng lại vỗ tay một cái, phía sau, ba cái phòng đấu giá đồng nghiệp lập tức giờ ba cái chứa đựng ở trên mâm bảo vật đi tới.

"Đại sư, phòng đấu giá chúng ta có ba loại bảo vật, có điều, nhưng vẫn không có người có thể giám định ra đến. Không biết đại sư, có thể không thể giúp một tay, giám định một, hai? Đương nhiên. Giá tiền, chúng ta đương nhiên sẽ không bạc đãi đại sư."

Lâm Nhất Minh nhẹ nhàng gật đầu cười, giám định không có vấn đề, trả thù lao là được. Giờ tay chỉ tay ngoài cùng bên trái một nam tử: "Được, trước hết giám định món bảo vật này đi."

Lâm Nhất Minh lời mới vừa dứt, không cần người khác nói nữa, phòng đấu giá đồng nghiệp, rất có ánh mắt bùng mầm, đặt ở Lâm Nhất Minh trước mặt.

Trên mâm diện, còn che kín một mặt tơ lụa, khiến người ta không thấy rõ bên trong bảo vật.

Không có suy nghĩ nhiều, Lâm Nhất Minh giờ tay liền mở ra tơ lụa, lộ ra bên trong bảo vật, trong nháy mắt, sắc mặt của hán chính là sững sờ.

Bảo vật này dĩ nhiên là một đôi giày, hơn nữa nhìn lên, vẫn là một đôi nữ nhân xuyên giày. Đây chính là mình muốn giám định bảo vật?

Nghi hoặc nhìn quân sự một chút, Lâm Nhất Minh theo bản năng đã nghĩ hỏi, đối phương có phải là nắm sai rồi đồ vật, có thể nhìn đối phương không nói gì, hẳn vẫn là cầm lấy một con giày, trong đầu, lực lượng tinh thần tuôn ra.

"Hả?"

Mãnh liệt lực lượng tinh thần chui vào giày bên trong, nhưng là ngoài ý muốn một ngăn trở, cũng không có trực tiếp tràn vào trong đó.

Này giày cũng thật là không bình thường.

Lâm Nhất Minh gia tăng lực lượng tinh thần, tiếp tục hướng về giày bên trong xuyên đi.

Sau một khắc, trong đầu, một đoạn hình ảnh tái hiện ra.

Này tựa hồ là một người phụ nữ hương khuê, lập tức, một âm thanh lạnh lạnh vang lên: "Nguyệt Thái cô nương, này đôi giày đưa tới, hai trăm năm băng tâm ti làm ra, khảm nạm trăm năm ô kim tia, này đôi giày cùng ngài quả thực chính là tuyệt phối."

Âm thanh hạ xuống, lập tức, một con nữ nhân chân từ đầu óc trong tầm mắt hiện lên, nhẹ nhàng thâm nhập giày bên trong, chân đáng vẻ nhưng là khiến người ta xem thường, chỉ là có thể nhìn ra đây là một người phụ nữ chân.

Xem đến nơi này, Lâm Nhất Minh lực lượng tinh thần như là gặp phải lớn vô cùng trở ngại, đột nhiên như là thủy triều xuống giống như vậy, lui về.

Lâm Nhất Minh mở hai mắt ra, nhìn chung quanh mọi người một vòng, trên mặt hiện ra một nụ cười: "Hừm, bảo vật này là hai trăm năm băng tâm ti làm ra, khảm nạm trăm năm ô kim tia làm giày, là một người tên là Nguyệt Thái cô nương nữ nhân xuyên."

"Nguyệt Thái cô nương?" Quân sự nghe tiếng, cả người lại như là bị hoá đá giống như vậy, một hồi ổn định, trên mặt vẻ mặt càng là không ngừng biến hóa, hồi lâu hẳn mới phục hồi tinh thần lại, lại dặn dò thượng đưa lên cái thứ hai giám định bảo vật.

Lâm Nhất Minh trong lòng âm thầm quái lạ, cái kia Nguyệt Thái cô nương cũng không biết thân phận cỡ nào, để quân sự có biểu lộ như vậy, có điều này đều không phải là mình muốn hỏi.

Liên tiếp ba cái bảo vật, Lâm Nhất Minh không có dừng lại toàn bộ giám định kết thúc, đợi được quân sự quản lý cộng hai trăm lượng bạc rỗng giám định phí đem ra, sau đó rồi đi sau. Lâm Nhất Minh mới cảm giác được một tia mệt mỏi.

Hướng về cái khác mấy cái chuyên gia giám định chấp tay, Lâm Nhất Minh âm thanh so với bình thường cũng thấp hơn mấy phần: "Mấy vị, bảo vật đã giám định xong, chúng ta là không phải có thể đi nghỉ ngơi, giám định nhiều như vậy bảo vật, ta cũng có chút mệt mỏi!"

Người cũng biết lụy!

Nghe được Lâm Nhất Minh, chúng chuyên gia giám định không biết làm sao, tập thể ở trong lòng đưa khẩu khí, cái tên này, còn tưởng rằng hẳn sẽ không lụy đây. Một hồi giám định nhiều như vậy bảo vật, vừa không có nghỉ ngơi, tiếp theo lại giám định ba cái, Giám Định Minh bên trong không người nào có thể giám định ra bảo vật.

Này không không nữa lụy, bọn họ thật muốn xấu hổ chết rồi!

Triệu Sùng nghe được Lâm Nhất Minh nói lụy, nhìn đối phương tám kia tuổi trẻ mặt, trong lòng đột nhiên làm ra một quyết định, từ trên ghế đứng thẳng lên, trên mặt hẳn lộ ra một phần chân thành nụ cười: "Lâm chuyên gia giám định, ngài không phải trấn trên người đi, hơn nữa bình thường ở chúng ta Giám Định Minh cũng không có nghỉ ngơi gian phòng đi, không bằng như vậy, trước tiên đi chỗ của ta nghỉ ngơi một chút?"

Lâm Nhất Minh ngẩng đầu nhìn đối phương tràn ngập nụ cười mặt, trên mặt khẽ mỉm cười: "Vậy thì phiền phức Triệu già rồi." Hẳn xác thực cần nghỉ ngơi một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Giám định Tông sư (thượng)

Chương 49: Giám định Tông sư (thượng)

Theo Triệu Sùng rời đi giám định phòng khách, đi rồi không bao lâu, Lâm Nhất Minh sẽ theo đối phương đi vào ở vào Giám Định Minh bên cạnh một gian nhà bên trong.

Đồng thời cũng có một chút chuyên gia giám định, phân biệt đi vào phụ cận gian phòng.

Xem đến nơi này, Lâm Nhất Minh phát hiện, chính mình vẫn là đánh giá thấp chuyên gia giám định địa vị, hiển nhiên, những này gian phòng đều là phòng đầu giá người chuyên môn cho Giám Định Minh người chuẩn bị.

Đi vào gian phòng sau, Lâm Nhất Minh phát hiện, căn phòng này lại vẫn không nhỏ, gian phòng chia làm, trong ngoài hai gian, bên trong gian phòng bao lớn không nhìn thấy, nhưng chỉ là bên ngoài gian phòng, nên thì có bốn mươi, năm mươi bình phương, gian phòng nhưng là không một chút nào tiêu.

Ngay ở hần đánh giá gian phòng thời điểm, Triệu Sùng nhưng là đi vào bên trong bên trong, sau đó rất nhanh lại đi ra, trong tay nhưng là có thêm một quyển sách, hơn nữa nhìn lên quyển sách này còn có chút không trọn vẹn.

"Lâm chuyên gia giám định, quyển sách này, ngài trước tiên nhìn một chút." Triệu Sùng đi tới, Lâm Nhất Minh trước mặt, đem thư đưa tới.

"Hả?" Lâm Nhất Minh hơi nghi hoặc một chút tiếp nhận thư tịch, quyển sách này, mặc dù coi như bảo tồn rất cẩn thận, nhưng là vẫn cứ có thể từ ổ vàng trang sách bên trong, nhìn ra nó niên đại cũ viễn, đặc biệt là phía trước vài tờ rõ ràng không trọn vẹn rất nhiều.

Lâm Nhất Minh cẩn thận từng li từng tí một mở sách lật, cúi đầu hướng về thiếu hụt không ít tờ thứ nhất nhìn tới. . .

"Chuyên gia giám định, chia làm giám định học đồ, sơ cấp chuyên gia giám định, trung cấp chuyên gia giám định, cao cấp chuyên gia giám định, đại chuyên gia giám định, giám định Tông sư, giám định đại tông sư, thánh chuyên gia giám định, thần chuyên gia giám định. . ."

Trang sách tờ thứ nhất chính là giới thiệu chuyên gia giám định đẳng cấp phân chia, đáng tiếc, đến thần chuyên gia giám định sau khi, nội dung phía sau nhưng là thiếu hụt.

Lâm Nhất Minh tiếp tục nhìn xuống đi, nhưng là phát hiện, mặt sau liên tục thiếu hụt thật nhiều hụt, rốt cục đến một tấm hoàn chỉnh mặt giấy, dĩ nhiên trực tiếp chính là tinh phương pháp tu luyện thần lực.

"Đây là. . . Đây là tu luyện lực lượng tinh thần thư tịch, hơn nữa này phương pháp tu luyện phi thường cao minh, thậm chí có thể tu luyện ra thần thức!" Lâm Nhất Minh nhìn nhìn, đột nhiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, hần mặc dù là một đại chuyên gia giám định, nhưng là tu luyện lực lượng tinh thần phương pháp hần nhưng căn bản thì sẽ không, ở Thủy Diệu Môn thời điểm hần học chỉ là làm sao sử dụng lực lượng tinh thần mà thôi.

Nhưng là có thể tu luyện ra thần thức phương pháp, vậy coi như là khắp nơi bí mật bất truyền, Triệu Sùng lần thứ nhất nhìn thấy chính mình, dĩ nhiên liền ghi chép phương pháp này thư tịch cho mình xem, quả thực quá ra ngoài chính mình dự liệu.

Triệu Sùng nghe được Lâm Nhất Minh kinh ngạc thốt lên, trên mặt cũng né qua một tia tự hào vẻ, có điều rất nhanh, trên mặt hần tự hào vẻ che đậy đi, lộ ra nhưng là sâu sắc hồ thẹn.

"Không sai, đây là tu luyện lực lượng tinh thần thư tịch, hơn nữa là so với tầm thường phương thức, tu luyện càng nhanh hơn càng tốt hơn phương thức. Đây là ta nhạc phụ gia một vị trưởng bối tu luyện thư tịch, vị trưởng bối kia từng chịu qua một vị đồ đệ, cũng không biết nguyên nhân gì, hần chưa hề đem thư tịch truyền cho hần vị kia đồ đệ, sau đó hần cả gia tộc, duy vừa tu luyện lực lượng tinh thần trở thành chuyên gia giám định cũng chỉ có ta, vì lẽ đó vị tiên bối kia đem thư truyền cho ta.

Đáng tiếc, bí tịch này tu luyện lên thực sự quá khó khăn, ta vẫn không cách nào tu luyện thành công. Nhưng là người không giống nhau, người còn nhỏ tuổi thì có bực này năng khiếu, ta tin tưởng người nhất định có thể luyện thành mặt trên phương thức tu luyện. Vì lẽ đó, quyển bí tịch này, còn hi vọng người có thể nhận lấy."

"Chuyện này. . . Này e sợ không tốt sao!" Lâm Nhất Minh hơi hơi lúng túng, đối phương dĩ nhiên đem chính bí tịch đưa cho mình, có thể tu luyện ra thần thức bí tịch, chính mình tự nhiên khát vọng được. Nhưng là, bực này bí tịch, nên đều rất coi trọng truyền thừa, chính mình không tốt tùy tiện nắm

"Người không cần suy nghĩ nhiều, cũng không cần có gánh nặng." Triệu Sùng nhìn thấy Lâm Nhất Minh dáng vẻ, khẽ thở dài: "Lúc trước, vị tiên bối kia đem bí tịch truyền cho ta, kỳ thực liền không phù hợp quy củ, ta không phải hần trực hệ huyết nhục, cũng không phải hần đồ nhi, hần đem bí tịch cho ta, chỉ là vì không muốn để cho bí tịch bị đứt đoạn truyền thừa. Nhưng ta vô dụng, không có luyện thành, này đã là phụ lòng vị tiên bối kia.

Nếu người có thể luyện thành mặt trên công pháp, kéo dài truyền thừa, vị tiên bối kia dưới tuổi vàng có biết tất nhiên sẽ vô cùng mừng rỡ, trái lại sẽ không trách tội cho người. Đối với ta mà nói, cái này cũng là giải quyết xong ta một việc tâm nguyện. Đứng rồi, người trước tiên cảm tới, nhìn có thể hay không tu luyện."

Lâm Nhất Minh bị Triệu Sùng thuyết phục, hai tay tiếp nhận bí tịch, mở ra bí tịch bắt đầu cẩn thận nghiên cứu lên, dần dần, tinh thần của hần chìm vào trong đó.

Trong hoảng hốt, hần cảm giác được, chính mình thần niệm ở trong đầu bắt đầu chậm rãi đi khắp lên, tuy là thần niệm, nhưng phảng phất là một người, hoặc là chính mình, ở vô biên vô hạn bên trong đại dương du lịch, đi tới.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, nguyên lai đầu óc của hắn là rộng lớn như vậy.

Trước đây hắn căn bản là sẽ không lực lượng tinh thần phương thức tu luyện, sẽ chỉ là làm sao sử dụng lực lượng tinh thần, hiện tại mới vừa bắt đầu tu luyện, lại phát hiện, lực lượng tinh thần của hắn tăng trưởng tốc độ thực sự mau kinh người.

"Đây là?"

Đột nhiên, Lâm Nhất Minh phát hiện, ở đầu óc của chính mình nơi sâu xa, dĩ nhiên bên trong có thiên địa, trong đầu, tựa hồ còn bao vây một cái khác đầu óc.

Duy nhất không giống chính là, đầu óc của chính mình là vẫn đang chấn động, mà một cái khác đầu óc, nhưng là vắng lặng như cục diện đáng buồn.

Hai cái. . .

Ta rõ ràng, đây chính là bộ thân thể này, nguyên lai chủ nhân ý thức. Tuy rằng bị chính mình xuyên qua rồi, đầu óc hắn ý thức cũng chết, nhưng là nhưng không có biến mất, hắn ý thức vẫn là tồn tại.

Nếu tồn tại ở trong cơ thể của ta, nói như vậy, này ý thức, ta nên cũng có thể tu luyện luyện hóa mới đúng.

Lâm Nhất Minh trong lòng vui vẻ, không chế tinh thần của chính mình tràn vào nước động giống như vậy, không có nửa điểm gọn sóng mặt khác một mảnh trong đầu.

Theo mãnh liệt lực lượng tinh thần tràn vào, rất nhanh, nguyên bản vắng lặng đầu óc bắt đầu bắt đầu dập dòn, từng cái từng cái phảng phát nước biển bình thường lực lượng tinh thần xoay tròn, hướng về hắn đầu óc của chính mình tuân tới.

"Quả nhiên, thân thể này nguyên lai chủ tinh thần của người ta lực là có thể luyện hóa, còn có những thứ này. . . Những này tựa hồ là ban đầu ta xuyên qua mà đến, trải qua không gian vũ trụ sau, trong đầu sản sinh tinh thần mảnh vỡ, những này như thế có thể luyện hóa."

Lâm Nhất Minh hoàn toàn chìm đắm ở trong tu luyện, dần dần, lực lượng tinh thần của hắn bắt đầu phát sinh biến hóa.

Nguyên bản chỉ là đầy rẫy lực lượng tinh thần trong đầu tâm nơi, hội tụ ở chỗ này lực lượng tinh thần, theo không ngừng luyện hóa, bắt đầu càng ngày càng tinh khiết, chậm rãi hình thành một chỗ cội nguồn.

"Tinh Thần Chi Nguyên, đây là Tinh Thần Chi Nguyên!"

Triệu Sùng cảm nhận được Lâm Nhất Minh trong cơ thể, tỏa ra từng trận mãnh liệt sóng tinh thần, hai mắt đột nhiên một hồi trừng lớn, tràn đầy không thể tin tưởng nhìn trước mắt, tầm này xem ra, rất là gương mặt trẻ tuổi.

Lâm Nhất Minh trong cơ thể dĩ nhiên tỏa ra Tinh Thần Chi Nguyên, Tinh Thần Chi Nguyên, đây là lực lượng tinh thần phát sinh biến hóa sau khi mới sẽ sản sinh.

So với phổ thông lực lượng tinh thần, tinh thần cội nguồn bên trong tuân ra lực lượng tinh thần, càng thêm tinh khiết, rất nhiều tầm thường lực lượng tinh thần làm sao cũng không cách nào xuyên thấu bảo vật, tinh thần cội nguồn nhưng là có thể dễ dàng xuyên thấu.

Lâm Nhất Minh hắn mới tu luyện như thế một hồi, dĩ nhiên tu luyện ra tinh thần cội nguồn.

Thiên tài, đây mới thực sự là thiên tài! Có tinh thần cội nguồn, vậy coi như đại diện cho, trở thành giám định Tông sư!

Trẻ tuổi như vậy giám định Tông sư! Trời ạ, thực sự quá khủng bố!

Triệu Sùng kinh ngạc trong lòng không tên, ngơ ngác nhìn trước người Lâm Nhất Minh, đột nhiên, hắn cảm giác được, ở Lâm Nhất Minh tỏa ra sóng tinh thần hạ, trong cơ thể hắn lực lượng tinh thần dĩ nhiên cũng thuận theo chậm rãi bắt đầu dập dòn, cẩn thận cảm giác một hồi, hắn thậm chí có thể cảm giác được, chính hắn lực lượng tinh thần tăng trưởng.

"Chuyện này. . . Lâm Nhất Minh chỉ là chính mình đang tu luyện, ta ở bên cạnh hắn, căn bản đều không có tu luyện, đều đang có thể chịu ảnh hưởng, lực lượng tinh thần có gia tăng. Này còn chỉ là bên ngoài gọn sóng, đến tột cùng ảnh hưởng đến ta, để tinh thần của ta lực tăng cường cấp tốc như thế, như vậy Lâm Nhất Minh chính hắn, hắn tu luyện muốn nhanh bao nhiêu a!"

Triệu Sùng cả người ngây người như phỗng, hồi lâu mới phản ứng được, cơ hội tốt như vậy, chính mình không tu luyện, vẫn còn ở nơi này tự nhiên chờ ra làm gì!

Khoanh chân làm đi, Triệu Sùng mạnh mẽ ổn định tâm thần, tiến vào trạng thái tu luyện.

Vừa tiến vào tu luyện, hắn thoáng chốc phát hiện, hiện ở tốc độ tu luyện dĩ nhiên so với bình thường nhanh hơn năm phần mười!

Bên trong căn phòng, theo Lâm Nhất Minh tu luyện, sức mạnh tinh thần vô hình gọn sóng không ngừng hướng ra phía ngoài tỏa ra, có điều chỉ chốc lát sau liền vọt ra khỏi phòng, hướng về bên ngoài tuân tới.

"Hả? Thật mạnh sóng tinh thần, này gọn sóng, e sợ tu luyện người, đã tu luyện ra Tinh Thần Chi Nguyên." Bốn phía rèm cửa sổ toàn bộ kéo, hiện ra đến mức dị thường tối tăm trong phòng, yêu điểm Hội Chủ xoa xoa trong tay sợi vàng miếu trắng nõn bàn tay rộng mở dừng lại, hai mắt xuyên thấu qua kéo xuống rèm cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn tới.

Nắm giữ Tinh Thần Chi Nguyên, vậy thì là giám định Tông sư.

Toàn bộ trần trên, tuyệt đối không có giám định Tông sư, lợi hại nhất chuyên gia giám định, chính là Giám Định Minh lão hội trưởng. Không phải xem thường hẳn. Lão hội trưởng đời này là không cơ hội gì trở thành giám định Tông sư.

Huống chi, này gọn sóng, điều này hiển nhiên là có người mới vừa mới tiến cấp giám định Tông sư. Mãnh liệt như thể gọn sóng, không phải là tầm thường lên cấp.

Nghe thủ hạ nói, Lâm Nhất Minh lại trở về trần trên, người này nên chính là hắn!

Lớn như vậy vang động, không biết tiểu tử kia, là lại có kỳ ngộ, vẫn là thế nào? Hiện tại, e sợ Giám Định Minh những lão gia hỏa đó, cũng cảm nhận được tiểu tử kia biến hóa đi.

Hội Chủ yêu điểm không giống nhân loại khuôn mặt thương, lộ ra một vệt cân nhắc nụ cười.

Mạnh mẽ sóng tinh thần ở toàn bộ Giám Định Minh bên trong, không ngừng du dương, tầm thường người, còn có những kia phổ thông chuyên gia giám định mặc dù không cách nào phát hiện, nhưng là Giám Định Minh bên trong, già nhất một đám các lão giả, lại là rất nhanh cảm giác được quái dị này sóng tinh thần. .

"Tần lão. . . Đây là Tinh Thần Chi Nguyên gọn sóng, có người coi là giám định Tông sư!"

Lão hội trưởng trong phòng, hai cái Giám Định Minh bên trong, ngoại trừ Tần lão ở ngoài, tư lịch già nhất, thực lực mạnh nhất hai cái chuyên gia giám định một mặt không thể tin tưởng vọng này Tần lão.

"Là Tinh Thần Chi Nguyên, có người trở thành giám định Tông sư!" Tần lão rộng mở từ ghế ngồi đứng thẳng lên, động tác chi lớn, càng là một hồi đem phía sau cái ghế mang cũng.

Giám định Tông sư!

Toàn bộ Giám Định Minh bên trong, mạnh nhất chính là đại chuyên gia giám định, một là mình còn có một là Lâm Nhất Minh, chính mình hiển nhiên không có trở thành giám định Tông sư, lẽ nào là Lâm Nhất Minh?

Nhưng là, Lâm Nhất Minh hắn mới bao lớn? Mười sáu tuổi thôi, hắn làm sao có khả năng trở thành giám định Tông sư? Có thể ngoại trừ hắn, còn có thể là ai đó?

"Đi, đi xem một chút!" Tần lão hầu như là chạy, mang theo hai ở ngoài hai lão, tìm lực lượng tinh thần gọn sóng, bước nhanh đi tới Triệu Sùng cửa phòng ở ngoài.

"Này không phải lão Triệu gian phòng sao? Sóng tinh thần chính là từ hắn gian phòng truyền đến, chẳng lẽ là lão Triệu trở thành giám định Tông sư?" Một ông già tràn đầy nghi hoặc nhìn phía Tần lão.

"Phải làm không phải lão Triệu, lão Triệu hắn hiện tại chỉ là cao cấp chuyên gia giám định, liền đại chuyên gia giám định đều không phải làm sao có khả năng trở thành giám định Tông sư. Phải làm là có một người khác." Tần lão đứng Triệu Sùng ngoài cửa, lo lắng đi qua đi lại. Hắn tuy rằng trong lòng lo lắng, phi thường muốn xem một chút đến tột cùng là ai trở thành giám định Tông sư, nhưng là hắn cũng biết, hắn không thể tùy tiện tiến vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Giám định Tông sư (hạ)

Chương 50: Giám định Tông sư (hạ)

Mỗi một cái chuyên gia giám định, cùng võ giả như thế, hầu như đều có việc tu luyện của chính mình phương thức, này phương thức tu luyện nhưng là người khác không có thể tùy ý quan sát.

Hướng hồ chuyên gia giám định tu luyện lực lượng tinh thần, cũng là vô cùng nguy hiểm, nếu tùy tiện xông vào quấy rối đối phương, một không được, thậm chí có thể sẽ làm cho đối phương tẩu hỏa nhập ma.

Trong lòng tuy rằng sốt ruột, nhưng là hẳn chỉ có thể ở ngoài cửa chờ.

Cách cửa phòng, Lâm Nhất Minh dần dần, cảm giác được, tinh thần lực của mình tăng trưởng càng ngày càng chậm, hồi lâu, hẳn rốt cục cũng ngừng lại.

"Quá hơn nhiều, thực sự quá có thêm! Tinh thần của ta lực dĩ nhiên tăng lên nhiều như vậy!" Lâm Nhất Minh cảm nhận được chính mình lực lượng tinh thần biến hóa, tâm thần chấn động mạnh, chính mình chỉ là tu luyện một lần, tinh thần lực của mình dĩ nhiên liền tăng lên đầy đủ còn nhiều gấp đôi, càng thêm khiến người ta không nghĩ tới chính là, chính mình dĩ nhiên ngưng luyện ra Tinh Thần Chi Nguyên!

Mình đã trở thành đại chuyên gia giám định!

"Này phương pháp tu luyện. . . Đây tuyệt đối là có thể ngưng luyện ra thần thức phương pháp tu luyện." Lâm Nhất Minh giờ tay lật xem quyển sách trên tay tịch, tu luyện sau khi hẳn cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, tại sao Triệu Sùng không cách nào tu luyện phía trên này phương thức tu luyện.

Quyển sách này cũng không phải hoàn chỉnh, mà là một quyển không trọn vẹn thư. Mà không trọn vẹn bộ phận vừa vặn là từ chuyên gia giám định học đồ mới cho đến cao cấp chuyên gia giám định chờ phương thức tu luyện, hoàn chỉnh bộ phận vừa bắt đầu chính là đại chuyên gia giám định phương thức tu luyện.

Triệu Sùng hẳn không phải đại chuyên gia giám định, dĩ nhiên là không cách nào tu luyện.

"Thần kỳ như thế phương thức tu luyện, Triệu Sùng nhưng vô tư cho ta. Sau đó, ta nhất định phải nghĩ biện pháp hoàn nguyên quyển sách này, để Triệu Sùng cũng có thể tu luyện."

Lâm Nhất Minh nhìn phía một bên cũng từ tu luyện ra tỉnh lại Triệu Sùng, trong đôi mắt tất cả đều là vẻ cảm kích.

Triệu Sùng theo Lâm Nhất Minh đình chỉ tu luyện, chính mình cũng tỉnh táo lại đến, cảm nhận được Lâm Nhất Minh ánh mắt cảm kích, trên mặt của hắn, lộ ra một vết chân thành nụ cười: "Nhất Minh, tu luyện xong? Chúc mừng ngươi, trở thành giám định Tông sư." Tuy rằng tu luyện trước, cũng đã cảm giác được Lâm Nhất Minh trở thành giám định Tông sư, nhưng là tu luyện sau khi, ở đây nói đến cái đề tài này, trong lòng hắn, vẫn là lần thứ hai kinh ngạc sóng to gió lớn.

Hắn nhưng là tận mắt đến Lâm Nhất Minh từ một đại chuyên gia giám định, lên cấp trở thành giám định Tông sư. Cái kia điên cuồng tăng trưởng lực lượng tinh thần, liền ngay cả hắn đều là thụ ích lương đa.

"Triệu lão, tất cả những thứ này, đều nhiều hơn thiệt thòi ngài, nhưng nếu không có ngài, ta tuyệt đối không thể nhanh như vậy trở thành giám định Tông sư." Lâm Nhất Minh đứng thẳng lên, hai tay quay về Triệu Sùng chính là thật dài vái chào.

"Ta chỉ là cho ngươi phương thức tu luyện, then chốt vẫn là chính ngươi. Hướng hồ, ta cũng bởi vì ngươi, đạt được chỗ tốt không nhỏ, vừa tu luyện cái kia một chút thời gian, tinh thần của ta lực nhưng là tăng trưởng có tới vừa thành : một thành!" Triệu Sùng một mặt cảm khái nâng dậy Lâm Nhất Minh, vừa muốn lại mở miệng, ngoài cửa nhưng là vang lên tiếng gõ cửa.

"Lão Triệu, là ngươi có ở bên trong không? Có thể hay không mở hạ môn?" Ngoài cửa, Tàn lão nghe được trong phòng truyền đến nói chuyện thanh, biết bên trong người tu luyện kết thúc, lập tức không thể chờ đợi được nữa giờ tay gõ cửa.

"Là lão hội trưởng." Triệu Sùng trong lòng hơi run run, lập tức phản ứng lại, nhất định là lão hội trưởng cảm nhận được lực lượng tinh thần gọn sóng, tìm tới.

Hai mắt quét Lâm Nhất Minh trước người tu luyện bí tịch một chút, ở Lâm Nhất Minh hiểu ý thu hồi bí tịch sau khi, hẳn lúc này mới hướng đi cửa, mở cửa phòng.

Lâm Nhất Minh trạm ở trong phòng, vừa mới mới vừa nhìn thấy cửa bị mở ra, liền nhìn thấy Tàn lão như là một cơn gió như thế, lôi kéo Triệu Sùng tay liền vọt vào trong phòng, hẳn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, nguyên lai Tàn lão còn có như vậy nhanh nhẹn mạnh mẽ thân thủ.

Tàn lão vọt vào trong phòng, liếc mắt liền thấy trong phòng Lâm Nhất Minh, lại quay đầu liếc nhìn Triệu Sùng, hẳn trong nháy mắt hiểu được.

"Nhất Minh, ngươi? Ngươi trở thành giám định Tông sư?" Tàn lão môi run cảm cấp nhìn phía Lâm Nhất Minh, Lâm Nhất Minh Triệu Sùng trong hai người một trở thành giám định Tông sư, như vậy người kia khẳng định là Lâm Nhất Minh, bởi vì Lâm Nhất Minh là đại chuyên gia giám định.

Lâm Nhất Minh khẽ gật đầu một cái, này không có gì hay ẩn giấu, cũng không cách nào ẩn giấu, vừa động tác của chính mình nhưng là không nhỏ.

Tuy rằng trong lòng sớm đã có chuẩn bị, nhưng là tận mắt đến Lâm Nhất Minh gật đầu, Tàn lão vẫn là kinh sợ đến mức cả người run lên, sau một khắc, hẳn cũng cảm giác được, trái tim của hắn phi thường không chính tề điên cuồng loạn động lên, hầu như muốn từ cổ họng bên trong nhảy ra.

Giám định Tông sư, Lâm Nhất Minh dĩ nhiên thật sự trở thành giám định Tông sư!

Trần trên có giám định Tông sư!

"Giám định Tông sư!"

Hai vị khác theo Tàn lão mà đến lão chuyên gia giám định trong nháy mắt, bị kinh sợ đến mức sững sờ ở tại chỗ, đến nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại.

"Này, chúng ta không phải đang nằm mơ ư! Lâm Nhất Minh dĩ nhiên thật sự thành giám định Tông sư! Đây chính là giám định Tông sư a! Rốt cuộc muốn có thể nào yêu nghiệt thiên phú, muốn làm sao tu luyện, mới có thể ở mười sáu tuổi trở thành giám định Tông sư!"

"Đúng đấy, là giám định Tông sư! Hơn nữa còn là mười sáu tuổi giám định Tông sư! Như thế tuổi trẻ giám định Tông sư, quả thực chưa từng nghe thấy! Còn trẻ như vậy, đến cùng là làm sao tu luyện, dĩ nhiên có thể trở thành là giám định Tông sư! Coi như là trong thành Giám Định Minh hội trưởng. Được xưng trăm năm khó gặp giám định thiên tài, hẳn cũng là mà đứng sau khi, mới trở thành giám định Tông sư.

Hắn đều là trăm năm khó gặp thiên tài, như vậy mười sáu tuổi liền trở thành giám định Tông sư Lâm Nhất Minh đây? Nói như vậy Lâm Nhất Minh chẳng phải là ngàn năm khó gặp thiên tài!"

Hai cái lão chuyên gia giám định nhìn Lâm Nhất Minh, dần dần thậm chí bắt đầu có chút nói năng lộn xộn, trong lòng càng là phức tạp phi thường.

Bọn họ đều phải tốn giáp, vẫn không có trở thành đại chuyên gia giám định. Nhưng là Lâm Nhất Minh, tuổi thượng làm cháu trai của bọn họ đều thừa sức, nhưng đã trở thành giám định Tông sư!

Đây chính là chênh lệch.

Nếu không phải tự mình cảm nhận được, cái kia Tinh Thần Chi Nguyên, bọn họ làm sao đều không thể tin tưởng, một mười sáu tuổi thiếu niên có thể trở thành là giám định Tông sư.

Không chỉ là bọn hắn, e sợ nói ra, không có ai sẽ tin tưởng, một mười sáu tuổi thiếu niên, có thể trở thành là giám định Tông sư. Giám định Tông sư này đã là nhân vật cấp bậc tông sư!

Một bên Tàn lão nghe được lời của hai người, nhưng là phi thường tán thành dùng sức gật đầu: "Ngàn năm không ngàn năm ta không biết, thế nhưng Nhất Minh tuyệt đối là trời sinh chuyên gia giám định, hẳn trời sinh liền nên trở thành chuyên gia giám định! Đây chính là mười sáu tuổi giám định Tông sư a!

Này còn chỉ là mười sáu tuổi mà thôi, Nhất Minh tương lai, ta quả thực không thể nào tưởng tượng được!"

Tàn trên khuôn mặt già nua thán phục về, dần dần biến thành vẻ kích động, nhìn Lâm Nhất Minh, hắn tiếng nói không cảm thấy càng lúc càng lớn: "Giám định Tông sư, đợi được Nhất Minh đi tham gia chuyên gia giám định giải thi đấu, ta xem không hù chết những lão khốn kiếp kia. Để bọn họ xem thường chúng ta phong kiều trấn, hiện tại chúng ta có Nhất Minh. Bọn họ lấy cái gì cùng chúng ta so với! Để bọn họ chuyện cười chúng ta, lần này, xem ta không đi chuyện cười chết bọn họ. . ."

Nói nói, Tàn lão đột nhiên phản ứng lại: "Nhất Minh, người trở thành giám định Tông sư sự tình, trước tiên chớ nói ra ngoài, chuyện này, liền mấy người chúng ta biết. Chúng ta muốn trước tiên ẩn giấu thực lực, đợi được giám định giải thi đấu thời điểm, khi đó ở một tiếng hét lên làm kinh người, một lần để bọn họ biết sự lợi hại của chúng ta."

Lâm Nhất Minh gật đầu lia lịa, Tàn lão đối với mình luôn luôn không sai, mặc kệ là vì Tàn lão vẫn là vì chính mình tương lai, nếu có cơ hội chính mình đương nhiên phải tham gia cái kia giám định giải thi đấu.

Mấy người nói chuyện, cửa phòng lại một lần nữa bị người vang lên.

"Lại có ai đến rồi?" Triệu Sùng nhìn trong phòng mọi người một chút, mở cửa phòng, một vừa nhìn liền rõ ràng không phải Giám Định Minh người, trái lại như là phòng đấu giá người đàn ông trung niên ánh vào mọi người mí mắt bên trong.

"Mấy vị đại sư." Nam tử hai tay buông xuống hai bên người, mặt lộ vẻ cung kính nói: "Hội Chủ muốn gặp một hồi, Lâm Nhất Minh đại sư."

"Hội Chủ?" Lâm Nhất Minh nghe tiếng đầu tiên là hơi run run, trong lòng lập tức phản ứng lại, Hội Chủ nhưng là Thiên Cảnh bá chủ, bản lĩnh Thông Thiên, chính mình ở Giám Định Minh bên trong đột phá, làm sao sẽ giấu giếm được Hội Chủ.

Mà một Thiên Cảnh bá chủ muốn thấy mình, chính mình càng không có lý do cự tuyệt, huống hồ, chính mình sau khi xuống núi mấy ngày nay, mình mới phát hiện, chính mình với cái thế giới này hiểu rõ vẫn là quá ít quá thiếu, thấy Hội Chủ, nhưng là có thể từ hắn nơi đó hiểu rõ không ít.

Nhìn Lâm Nhất Minh theo phòng đấu giá người đi xa bóng lưng, Tàn lão bên cạnh người mấy người không khỏi lắc đầu.

"Ai, này người và người, đúng là không so được. Đồng dạng là chuyên gia giám định, Lâm Nhất Minh hắn mới đã tới chúng ta Giám Định Minh mấy lần, này lại là lần thứ mấy đi gặp phòng đấu giá hội trưởng. Ta nhưng là nghe nói qua, liền ngay cả chúng ta trên trần trường trần, đều chỉ gặp qua hội trưởng hai lần."

"Xem ra Lâm Nhất Minh thiên phú, coi như là hội trưởng, cũng không thể coi thường."

Lâm Nhất Minh theo đối phương, một đường xuyên qua hành lang dài vắng vẻ, lại một lần nữa đi tới hội trưởng cửa, không biết làm sao, lần này,

nhưng là cảm thấy bên ngoài hành lang cũng không có lần trước dài như thế.

Đẩy cửa phòng ra, mắt liền nhìn thấy, ngồi ở đối diện diện cửa sổ bên, rộng lớn trên ghế hội trường.

"Chúc mừng ngươi, lần thứ hai đột phá. Chính là ta, cũng không nghĩ tới, ngươi có thể xuất sắc như thế, trong thời gian ngắn như vậy lần thứ hai đột phá."

Hội trường rất là tùy ý ngồi ở trên ghế, toàn bộ cá nhân nhưng toả ra một loại không nói ra được tao nhã, cao quý, một đôi làm như tuyệt thế Yêu Cơ bình thường hai con mắt chuyển qua, rơi xuống Lâm Nhất Minh trên người, nghe giọng hỏi: "Nếu như ta nhớ không lầm, ngươi năm nay chỉ có mười sáu tuổi, thật sao?"

"Năm nay mười sáu tuổi bán." Lâm Nhất Minh hơi hơi sinh khản thanh âm vang lên, tuy rằng trước mắt hội trường, mấy lần gặp gỡ, mỗi một lần, hẳn xem ra, đều là phi thường lười biếng ngồi, hoặc là nửa nằm, thế nhưng đối mặt hẳn. Không cảm thấy, trong lòng sẽ sản sinh một luồng áp lực.

"Vừa mới mới vừa mười sáu tuổi bán, cũng đã là giám định Tông sư. Bản thân còn là một võ giả. Võ giả tuổi thọ càng dài, ngươi thành tựu tương lai, không thể đo lường. Không biết, ngươi sau này lại có tính toán gì? Chuẩn bị vẫn ở lại chỗ này sao?"

"Không phải." Lâm Nhất Minh không biết hội trường làm sao lại đột nhiên hỏi chính hắn một vấn đề, trong lòng thoáng do dự lại, vẫn là mở miệng ăn ngay nói thật nói: "Kỳ thực ta là muốn thi vào Tề Vương Thư Viện. Hiện tại ở lại bên trong trấn, một là bởi vì không đủ tiền, ta còn muốn kiếm tiền, còn có một cái nguyên nhân là ta chuẩn bị đợi thêm một trận, đi tham gia vũ tú tài cuộc thi, trở thành một vũ tú tài."

"Đi thi lấy vũ tú tài?" Đột nhiên, hội trường lại như là một nghe được chuyện gì buồn cười tiểu nữ nhân giống như vậy, thổi phồng một tiếng nở nụ cười: "Ngươi có biết, vũ tú tài phải như thế nào thi đậu?"

"Tự nhiên. Ta đã từng ở bên trong môn phái từng thấy, liên quan với vũ tú tài giới thiệu. Muốn thi đậu vũ tú tài, tuổi tác muốn ở hai mươi lăm tuổi trở xuống. Nếu tuổi tác vượt qua hai mươi lăm, như vậy liền không thể thi lấy vũ tú tài, chỉ có thể đi thi lấy vũ cử người. Hơn nữa, không có vũ tú tài lại thân, trực tiếp đi thi lấy vũ cử người, cũng phải khó khăn rất nhiều rất nhiều."

Tuy rằng khoảng cách hồi lâu, nhưng là cái kia một đoạn liên quan với vũ tú tài ghi chép, Lâm Nhất Minh nhưng là ký phi thường rõ ràng, không hề có một chút do dự, hẳn mở miệng liền nói lên: "Hơn nữa ta nhớ tới, thư bên trong nói, thi đậu vũ tú tài cũng không phải đặc biệt khó khăn. Chỉ cần thực lực đạt đến võ đạo Linh Tâm, liền cơ bản có thể thi đậu vũ tú tài."

"Võ đạo Linh Tâm?" Hội trường lần thứ hai nở nụ cười, so với vừa nãy cười còn càng lợi hại hơn một ít, duỗi ra một con thon dài êm dịu ngón tay, chỉ vào Lâm Nhất Minh, hội trường khẽ run thân thể cười nói: "Ngươi xem đó là lúc nào diễn tịch? Ngươi nói cái kia đều là lúc khai quốc hậu sự tình. Khi đó, chúng ta Đại Bàng Vương triều vừa mới mới vừa thành lập, quốc gia càng là hoang vắng, có lượng lớn thổ địa. Khi đó, thi đậu vũ tú tài cũng vô cùng đơn giản. Chỉ cần thực lực đạt đến võ đạo Linh Tâm là có thể."

Nhưng là, chậm rãi, muốn thi đậu vũ tú tài càng ngày càng khó. Mãi cho đến hiện tại, muốn thi vũ tú tài, không có đạt đến Bá thể cảnh, càng là liền tham gia sát hạch tư cách đều không có."

"A. . ." Lâm Nhất Minh một hồi há hốc mồm, cả người ngờ ngác đứng tại chỗ, chính mình nhìn thấy diễn tịch, dĩ nhiên chỉ là lúc khai quốc hậu diễn tịch. Không tới Bá thể cảnh đều không có tham gia tư cách, chính mình thậm chí ngay cả tham gia vũ tú tài tư cách đều không có. Vốn còn muốn muốn trở thành vũ tú tài, sau đó sẽ cho trong thôn mua đất, như vậy sau đó chính mình đi Tề Vương Thư Viện cũng có thể yên tâm.

Nhưng là hiện tại, chính mình suy nghĩ căn bản liền không cách nào thực hiện, tham gia cũng không thể tham gia, thì lại làm sao có thể bộc lộ tài năng, trở thành vũ tú tài?

"Rất thất vọng thật sao?" Hội trường âm thanh lại vang lên: "Kỳ thực không chỉ là vũ tú tài, chính là cái kia Tề Vương Thư Viện, lại há lại là như vậy dễ dàng tiến vào? Không nói Đại Bàng Vương triều, chỉ là chúng ta đại tề quốc nội, không biết có bao nhiêu thiên tài. . . Ngươi hiện tại còn chỉ là võ đạo Linh Tâm, muốn đi vào Tề Vương Thư Viện, ngươi hay là muốn tăng lên thực lực của chính ngươi."

Lâm Nhất Minh nghe được thanh âm này, trong lòng nhất thời chấn động, lần trước thời điểm, Hội Chủ nói xong lời tương tự sau khi, sau đó chính mình phải đến Hoang Linh Cổ Kinh. Lần này, chẳng phải là. . .

Lâm Nhất Minh hai mắt sáng quắc nhìn phía Hội Chủ.

Cảm nhận được Lâm Nhất Minh ánh mắt, sau một khắc, Hội Chủ khóe mắt hơi run lên: "Võ đạo Linh Tâm sau khi, từ huyết phách biến sau khi, ta công pháp tu luyện, đều là sư môn độc truyền, vì lẽ đó ta cũng không thể giúp ngươi, tất cả còn cần xem chính ngươi."

"Ây. . ." Lâm Nhất Minh một hồi phục hồi tinh thần lại, chính mình vừa đó là làm sao, muốn muốn trở nên mạnh hơn, vậy sẽ phải y dựa vào chính mình, làm sao có thể hi vọng người khác.

Từ Hội Chủ nơi rời đi, Lâm Nhất Minh bắt đầu rời ở trấn trên sinh hoạt.

Lần thứ hai tu luyện, nhưng không có tăng cường nhiều như vậy.

Lâm Nhất Minh trong lòng rõ ràng, chính mình lần thứ nhất tu luyện, mặc dù có thể tăng trưởng nhiều như vậy, chủ yếu hay là bởi vì chính mình luyện hóa bộ thân thể này chủ nhân cũ ý thức, ký ức xuyên qua mà đến, ở trong hư không hấp thu lấy một ít lực lượng tinh thần.

Hiện tại, những khía cạnh ý thức cùng lực lượng tinh thần toàn bộ luyện hóa, chính mình tu luyện nữa lên, đương nhiên sẽ không lại có thêm như vậy nhanh tăng trưởng tốc độ.

Có điều nhiều là như vậy, dựa theo thư bên trong ghi chép, chính mình tốc độ tu luyện, so với người khác tới, hay là muốn nhanh không ít.

Liền như vậy, Lâm Nhất Minh bắt đầu rồi ở Giám Định Minh làm công tháng ngày.

UU đọc sách hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! UU đọc sách.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ra ngoài giám định

Chương 51: Ra ngoài giám định

Loáng một cái, thời gian một tháng dĩ nhiên quá khứ.

Ngày hôm đó, Lâm Nhất Minh vừa ở giám định phòng khách, giám định vài món bảo vật, nhưng là bị Giám Định Minh một đồng nghiệp gọi đi, nói cho hắn, hội trưởng tìm hắn có việc.

Nhìn đi ở phía trước Lâm Nhất Minh, Giám Định Minh người giúp việc, trong lòng phức tạp vạn phần, nhớ tới lúc trước Lâm Nhất Minh mới vừa tới Giám Định Minh thời điểm, chính là mình mang hắn đây đi giám định phòng khách.

Lúc đó chính mình còn ước ao đối phương so với mình tuổi còn nhỏ, liền có thể được hội trưởng coi trọng, có thể đi giám định phòng khách.

Sau đến mình mới biết ý nghĩ của chính mình là cỡ nào buồn cười.

Chỉ là ngắn ngủi thời gian một tháng, tên Lâm Nhất Minh đã ở toàn bộ trấn trên đều truyền khắp, trên căn bản trấn trên người đều biết rồi, Giám Định Minh bên trong đến rồi một phi thường phi thường lợi hại đại chuyên gia giám định.

Dần dần chính là cái khác trấn trên, cũng thường xuyên có người đến Giám Định Minh, tìm Lâm Nhất Minh giám định bảo vật, Giám Định Minh rốt cục mạnh mẽ ra một cái mặt.

Lâm Nhất Minh tuổi tác của hắn, so với mình còn nhỏ hơn, cũng đã có bực này thành tựu, cũng không biết, sau đó, hắn có thể làm được một bước nào.

Điểm tiêu nhị trong lòng cảm thán không thôi, đi ở phía trước, Lâm Nhất Minh trong lòng cũng đang bí ẩn suy tư, chính mình đến Giám Định Minh đã một tháng, một tháng này, từ khi chính mình tu luyện cái kia bản tu luyện lực lượng tinh thần thư sau khi, tinh thần lực của mình tăng trưởng tốc độ quả là nhanh không cách nào hình dung, thời gian một tháng, tinh thần lực của mình dĩ nhiên tăng vọt gấp đôi.

Hiện tại, phỏng chừng chính là Giám Định Minh bên trong, Tàn lão hơn nữa hết thầy chuyên gia giám định, bọn họ tất cả mọi người đều gộp lại, cũng không có tinh thần lực của mình nhiều. Đồng thời chính mình cũng giám định không ít bảo vật, cũng kiếm lời không ít tiền, thế nhưng còn chưa đủ.

Chính mình là muốn đi thành Ly Hóa, sau đó không lại trong thôn, chính mình nhất định phải cho trong thôn chuẩn bị đầy đủ ứng phó tiền mới được.

Mấy ngày nay tiền mình kiếm được, cho trong thôn bán lương thực, ứng phó cuộc sống sau này tiền, gần như cũng nên được rồi, sau đó coi như mình rời đi làng, các thôn dân cũng có thể cố gắng sống tiếp.

Đặc biệt là cái kia giếng nước, rốt cục mở ra. Triệu Dong Ly nói quả nhiên không có sai, không phải làng đánh không ra tinh đến mà là nhóm người mình sẽ không đánh tinh. Từ Giám Định Minh bên trong tìm người, liền đánh ra tinh, chỉ là xin bọn họ đánh tinh hoa tiền cũng không ít.

Cũng còn tốt, chính mình mấy ngày nay tiền kiếm được có đủ nhiều, đều ứng phó lại đây.

Còn lại chính là kiếm lời lộ phí của chính mình. Còn có việc tu luyện của chính mình.

Chính mình ở trong khoảng thời gian một tháng này, tiến thêm một bước nữa, đã tu luyện tới võ đạo Linh Tâm ba tầng. Mà võ đạo Linh Tâm ở một tốc vận tốc quay, càng là đạt đến kinh người ba mươi lăm thứ. Chính là một ít võ đạo Linh Tâm sáu tầng võ giả, cũng không có chính mình vận tốc quay cao. Mặc dù mình khoảng cách đột nhiên võ đạo Linh Tâm, đến tầng tiếp theo huyết phách biến còn có bốn tầng, có thể chính mình cũng phải sớm làm chuẩn

bị.

Muốn đột phá đến huyết phách biến, nhất định phải có một môn không giống với chính mình hiện đang tu luyện Hoang Linh Cổ Kinh như vậy công pháp pháp môn mới được.

Không có pháp môn, ai cũng không cách nào đột phá đến huyết phách biến.

Huyết phách biến, chính là thân thể huyết mạch phát sinh căn bản biến hóa, này đem trực tiếp ảnh hưởng mỗi một cái võ giả sau đó tu hành.

Liên chính mình biết, trên đời này liền có thật nhiều có tiếng pháp môn, tỷ như tiên hạc Càn Khôn biến, bát hoang ma sư biến, bát diệt kim cương biến.

Nhưng là tự mình biết cũng chỉ có những pháp môn này tên, còn cụ thể tu luyện pháp môn, chính mình nhưng là không một chút nào biết.

Lúc trước ở môn phái thời điểm, nhân vì chính mình không cách nào trở thành võ giả, vì lẽ đó môn phái cũng sẽ không để cho chính mình cái nhìn môn công pháp.

Chính mình cũng nhất định phải phải nghĩ biện pháp thu được một môn pháp môn mới được.

Lâm Nhất Minh một đường nghĩ, bất tri bất giác, đã đi vào Giám Định Minh bên trong, lúc này hắn mới phục hồi tinh thần lại. Giương mắt vừa nhìn, lại phát hiện, tiểu Quả Quả dĩ nhiên cũng ở Giám Định Minh bên trong, hơn nữa trong phòng còn nhiều mấy cái chính mình kẻ không quen biết.

Nhìn thấy Lâm Nhất Minh đi vào gian phòng, Tàn lão hướng về phía này mấy cái Lâm Nhất Minh kẻ không quen biết gật đầu một cái, lên tiếng nói: "Được rồi, đây chính là chúng ta Giám Định Minh bên trong lợi hại nhất chuyên gia giám định, đồng thời hắn cũng là hết thấy chuyên gia giám định ở trong, duy nhất một võ giả. Các ngươi có thể đem điều kiện của các ngươi cùng hắn đàm luận một hồi, nhìn hắn có hứng thú hay không."

"Phiền phức như vậy hội trường." Một trên mặt mang theo một đạo vết dao nam tử quay về Tàn lão đến thanh tạ, lập tức quay đầu nhìn về Lâm Nhất Minh trên mặt lộ ra một vết nụ cười, tuy rằng nụ cười này xem ra vẫn là mang theo từng tia từng tia khùng bố, có thể này dù sao cũng là nụ cười.

"Lâm đại sư, rốt cục nhìn thấy ngài. Lần này mấy người chúng ta đến Giám Định Minh, chính là hướng về phía ngài đến. Sự tình là như vậy, chúng ta đây, ở Nguyên Dương trong núi phát hiện một viên phi thường quý giá, Băng long quả. Thế nhưng bởi vì không biết này Băng long quả niên đại, vì lẽ đó cũng không tốt trích. Vì lẽ đó đặc biệt tìm đến ngài, nhìn ngài có thời gian hay không, cùng chúng ta đi giám định một hồi này Băng long quả.

Đương nhiên, chúng ta cũng sẽ không để cho ngài uống công khổ cực một chuyến. Nghề này, chúng ta tất nhiên sẽ cho ngài một giá vừa ý. Ít nhất sẽ không thiếu với tám trăm lượng bạc ròng. Nếu Băng long quả niên đại đủ cao, chúng ta sẽ cho ngài nhiều tiền hơn."

Lâm Nhất Minh nghe tiếng, trên mặt nhất thời lộ ra một vết vẻ kinh ngạc, Băng long quả hắn đương nhiên biết, cái kia là phi thường phi thường hiếm thấy bảo bối. Có người nói rất nhiều quý giả đan dược, đều cần Băng long quả tới làm luyện chế được liệu, hơn nữa vẫn là không cách nào thay thế được.

Nhưng là những người này cách làm nhưng có chút quái, nói đến, phát hiện Băng long quả bức này kỳ trân tự nhiên tốt nhất là không cần vội vã hái. Tốt nhất sau khi giám định lại hái.

Bởi vì loại bảo vật này, khả năng kém mấy ngày, liền sẽ ảnh hưởng niên đại biến hóa, tạo thành cực tổn thất lớn.

Nói thí dụ như, nếu này Băng long quả đã có chín mươi chín năm lại 359 Thiên. Trích đi, này đến tốt cùng là chín mươi chín năm Băng long quả, lại muộn chờ một ngày, vậy thì là trăm năm Băng long quả, giá trị căn bản không thể giống nhau.

Có thể vấn đề là, ở đã ngoại nhìn thấy kỳ trân dị bảo, đại gia đều là trực tiếp trích đi, người không trích, nói không chắc liền để cho người khác trích đi rồi.

Những người này cách làm quá quái dị.

Lâm Nhất Minh trong lòng rất là kinh ngạc.

Tựa hồ là cảm giác được Lâm Nhất Minh kinh ngạc, nói chuyện nam tử mặt sẹo một hồi nở nụ cười, trong cơ thể một luồng cường hãn khí tức đập vào mặt mà ra, trên mặt càng lộ ra một bộ kiêu ngạo vẻ mặt: "Yên tâm, cái kia Băng long quả vị trí rất khó bị người phát hiện, huống hồ ta chính ở chỗ này làm ta độc môn đánh dấu. Nhìn thấy cái kia đánh dấu người, đều sẽ biết, đó là ta đã coi trọng bảo vật. Toàn bộ trần trên, dám không cho ta Bạch Thông mặt mũi còn không có mấy người. Lần này sẽ không để cho người một chuyến tay không, không biết, Lâm đại sư, có đồng ý hay không?"

Nói, Bạch Thông thân thể bốn phía, nguyên bản liền khuấy động không ngớt khí tức, lần thứ hai bắt đầu biến hóa, từng đạo từng đạo mạnh mẽ kinh khí từ trong cơ thể hân lao ra, ở xung quanh phân tán bay ra.

Trên người hắn, một thân áo bào, Vô Phong tự cổ, trên mặt, một đôi mắt, trong nháy mắt này, càng tựa hồ bốc lên một vết khiếp người ánh sáng.

Dần dần, bóng người của hắn tuy rằng gần ngay trước mắt, có thể lại tựa hồ như lại trở nên mơ hồ lên, một luồng tràn ngập cổ xưa hoang thú khí tức lan tràn cả phòng.

Lâm Nhất Minh cảm thụ đối phương phát sinh mạnh mẽ khí tức, trong lòng kinh hãi, đối phương hơi thở này, đây tuyệt đối là huyết phách biến sau khi cường giả.

Hơi thở này, thực sự quá mạnh mẽ, chính mình chỉ là đối mặt hơi thở này, đều có một loại hô hấp không khoải ào giác. Hơn nữa theo đối phương không ngừng phóng thích khí tức, mơ hồ ước, chính mình cảm giác được, đối mặt mình, tựa hồ không phải một người.

Trong lúc hoảng hốt, tựa hồ có một con, tồn tại trăm nghìn năm thượng cổ ma hầu đứng ở trước mặt mình. Đối mặt với đối phương, Lâm Nhất Minh thậm chí sinh ra, một luồng tựa hồ không cách nào ngang hàng ảo giác.

Hồi lâu, mãi đến tận đối phương thu lại khí tức, Lâm Nhất Minh mới cảm giác được áp lực đột ngột hàng, tâm tư cũng trở về đến đối phương theo như lời nói bên trong.

Đối phương tuy rằng giải thích tìm chính mình nguyên nhân, có điều, tuy rằng nghe xong đối phương giải thích, còn là cảm giác được đối phương cách làm có chút quái dị. Coi như là huyết phách biến cường giả, cũng không thể nói, đối phương nhìn thấy hắc dấu hiệu độc môn liền rời đi đi.

Lại nói, ở vùng hoang dã, đối phương thật muốn lên lút lấy đi, thì lại làm sao đi kém đến để là ai lấy đi đây?

Còn không bằng trực tiếp đem bảo vật mang về.

Đem bảo vật trực tiếp mang về, cái kia giám định chi phí, cũng cần một chuyên gia giám định, đi đi một chuyến tự mình giám định, chi phí khẳng định là không giống nhau.

Huống hồ, trừ phi Băng long quả là qua mấy ngày, tồn tại niên đại liền sẽ phát sinh biến hóa, hoặc là ở chín năm, chín mươi chín năm những này đặc thù niên đại thượng, bằng không, vì để cho Băng long quả nhiều hơn nữa một năm niên đại, nhưng phải nhiều trả giá rất nhiều giám định phí, còn muốn liêu lĩnh Băng long quả có thể sẽ bị người khác trích đi đánh đổi, đây cũng quá không đáng.

Lâm Nhất Minh trong lòng tràn ngập nghi hoặc, nhưng đối phương cho tiền nhưng không ít, tám trăm lạng bạc ròng, chính mình hiện tại khuyết chính là bạc.

Lâm Nhất Minh cắn răng, cuối cùng vẫn gật đầu một cái: "Thật ta đáp ứng các người, không biết lúc nào xuất phát?"

"Sáng sớm ngày mai. Đã như vậy, chúng ta cũng trở về đi chuẩn bị, sáng sớm ngày mai, chúng ta tự nhiên tới đây nơi tiếp Lâm đại sư, Lâm đại sư cứ việc yên tâm, an toàn của ngài, chúng ta sẽ phụ trách." Bạch Thông lại nói câu để Lâm Nhất Minh an tâm, lúc này mới rời đi.

Nhìn đối phương rời đi bóng lưng, Tần lão nhú nhú mày, nhìn về phía Lâm Nhất Minh trong ánh mắt, lộ ra một tia không rõ: "Nhất Minh, ta xem ra đến, người tựa hồ không muốn đi, đã như vậy, người tại sao lại phải đáp ứng bọn họ đây? Nguyên Dương sơn, vậy cũng là cái nơi phi thường nguy hiểm. Huống hồ, nghĩ đến người trong lòng cũng có rất nhiều nghi hoặc, không riêng là người, chính là ta cũng đồng dạng tràn ngập nghi hoặc.

Đối phương có thể không có cần thiết nhất định phải như vậy làm, không nói bọn họ sau khi rời đi, Băng long quả có bị người khác trích đi khả năng. Liền nói cái kia xin người đi, cũng cầm trái cây đến thù lao chênh lệch, đây chính là muốn nhiều phò vài lần tiền thù lao. Mà cái kia trái cây, bọn họ làm sao liền có thể kết luận, là sắp nhiều năm phân biến hóa?

Nếu trái cây là vừa phát sinh niên đại biến hóa, hay hoặc là nói, trái cây còn có hơn nửa năm thời gian mới sẽ nhiều năm phân biến hóa, như vậy bọn họ làm sao bây giờ? Trực tiếp trích đi? Cái kia xin người đi giám định, vô duyên vô cớ dùng nhiều rất nhiều tiền? Bọn họ tất yếu sao?

Nếu là vẫn giữ lại? Như vậy vạn nhất bị người khác trích đi đây? Ta có thể không tin, chỉ là một độc môn ký hiệu, người khác liền không dám động cái kia trái cây. Thời đại này, vì tiền, dám đánh cược mệnh nhiều người. Chẳng lẽ bọn họ muốn an bài người vẫn ở cái kia nhìn? Vậy cũng quá cái được không đủ bù đắp cái mất, trừ phi Băng long quả là vừa lúc ở chín mươi chín năm niên đại, còn có một quãng thời gian liền có thể trăm năm thành một trăm năm, lúc này mới đáng giá chuyên môn sắp xếp người ở cái kia bảo vệ.

Nhưng là chuyện như vậy là như vậy dễ dàng liền đứng với? Nếu là bình thường niên đại, Băng long quả giá trị cách biệt có thể không lớn. Liền biểu hiện tám năm Băng long quả cùng chín năm Băng long quả, kỳ thực giá trị hầu như tương đồng, kém cũng không kém là bao nhiêu tiền.

Đối phương cách làm, ta thực sự cảm thấy quái dị. Hơn nữa, càng to lớn hơn vấn đề là, lai lịch của đối phương, ta cũng không phải mười phần rõ ràng. Bọn họ không phải trấn trên người, nếu bọn họ là trấn trên người, hoặc là trước cùng chúng ta từng có vãng lai người, ta cũng yên tâm, nhưng đối phương, ta là lần thứ nhất thấy, ta thực sự không cách nào yên tâm. Nhất Minh, thực sự không được, chúng ta liền từ chối đi."

Lâm Nhất Minh trong lòng bất đắc dĩ nở nụ cười, Tần lão hắc làm sao không hiểu? Đối phương khắp nơi đều mang theo khiến người ta nghi hoặc biểu hiện, nhưng là hắc thật sự hay là muốn đi một lần.

"Ta là không muốn đi, nhưng là ta thiếu tiền." Lâm Nhất Minh trên mặt lộ ra một vẻ bất đắc dĩ. "Đối với ta mà nói, coi như biết nguy hiểm, nhưng là này tám trăm lạng bạc ròng, ta cũng không cách nào quyết tuyệt. Có điều, việc này còn muốn phiền phức Hội Chủ."

Lâm Nhất Minh nói biến sắc mặt, lộ ra một tia lấy lòng vẻ, quay về Tần lão lấy lòng nói: "Hội trưởng, ta biết, chúng ta Giám Định Minh bên trong có không ít bảo bối, người xem, lần này ta đi như vậy địa phương nguy hiểm, không biết ngài. . ."

Tần lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh cố ý làm ra dáng vẻ, một hồi nở nụ cười: "Tiểu tử người, hóa ra là đánh chúng ta Giám Định Minh chú ý. Cũng được, người cũng là chúng ta Giám Định Minh người, ta cũng không thể nhìn người liền như vậy mạo hiểm. Chúng ta Giám Định Minh bên trong, còn có một cái trăm năm từ trúc da rắn giáp, này xà giáp, tầm thường đao kiếm khó có thể đâm thủng. Lần này, người liền ăn mặc đi thôi."

"Còn có bảo vật này." Lâm Nhất Minh có chút giật mình nói: "Ta bắt đầu muốn nói chính là cái này bách tổ ong."

"Bách tổ ong? Nguyên lai người đánh chính là bảo bối này chú ý, cũng vậy. Bách tổ ong vậy cũng là khó gặp bá đạo ám khí, có thể trong khoảng thời gian ngắn phát động ba lần, mỗi lần phát động, lại như là đàn ong xuất kích. Sẽ phi thường đầy trời kim thép, chính là tám thép đều có thể bắn thủng. Cũng được, bách tổ ong cũng cho người mượn đi."

Tần lão một mặt mỉm cười nói: "Vốn là, lấy Giám Định Minh quy củ, người mượn bảo vật, cũng là muốn thu tiền, nhưng là xem ở người này chút thời gian tới nay, đối với chúng ta Giám Định Minh trợ giúp, ta liền một mình làm chủ không thu người tiền. Mặt khác, chúng ta Giám Định Minh chính mình cũng là có một số võ giả."

Lại như là chúng ta trấn Giám Định Minh, chúng ta đây chính là quanh năm có cái so với huyết phách thay đổi cường thiết cốt biến cường giả, quanh năm bảo vệ chúng ta. Chỉ là hần gần chút thời gian tựa hồ có việc, rồi đi, chúng ta chỉ có thể tìm cái khác cường giả. Ta nhớ tới có cái huyết phách biến võ giả, những này qua vừa vận rảnh rồi. Sáng sớm ngày mai, ta sẽ xin hần bảo vệ người đi vào. Người nhưng là chúng ta Giám Định Minh duy nhất giám định Tông sư, là chúng ta Giám Định Minh bảo bối, người cũng không thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn."

"Nhiều Tạ hội trưởng." Lâm Nhất Minh trong lòng rất là cảm động, Tần lão bản không cần làm những này, hần làm như vậy, hoàn toàn là nằm ở đối với mình bảo vệ.

"Ta cũng muốn đi, ta cũng muốn đi!" Đột nhiên, một bên tiểu Quả Quả thanh âm vang lên.

"Người cũng đi?" Lâm Nhất Minh lắc lắc đầu: "Không được, người đi làm cái gì? Nơi đó nhưng là rất nguy hiểm."

"Quả Quả mặc kệ, Quả Quả liền muốn đi! Người lại muốn đem Quả Quả chính mình thả ở nhà, không ai bồi Quả Quả chơi, một chút cũng vô vị, Quả Quả nhất định phải đi!" Tiểu Quả Quả tràn đầy bất mãn vừa nhú cái mũi nhỏ, tiếp theo như là nghĩ đến cái gì giống như vậy, trên mặt đột nhiên lộ ra cáo nhô bình thường nụ cười: "Người không mang theo Quả Quả, Quả Quả liền chính mình theo đi. . Ngược lại người phát hiện không được Quả Quả."

"Ây. . ." Lâm Nhất Minh một hồi nhớ tới Quả Quả theo chính mình rồi đi làng tình hình, cái tiểu nha đầu này một lòng theo lời của mình, chính mình tựa hồ vẫn đúng là phát hiện không được nàng. Nếu như vậy, cái kia chẳng bằng làm cho nàng theo, ngược lại thực lực của nàng cũng rất tốt. Kỳ thực chính là nàng thực lực bây giờ, chính mình cũng là không thấy rõ.

Cái tiểu nha đầu này thực lực, thấy thế nào đều là võ đạo Linh Tâm một tầng, thế nhưng, thực lực của hần tuyệt đối vượt xa võ đạo Linh Tâm một tầng, thậm chí so với mình lúc trước là võ đạo Linh Tâm một tầng thời điểm, đều lợi hại hơn. Nha đầu này, thực sự là quái lạ khiến người ta xem không hiểu!

Giám Định Minh ở ngoài, Đạo Ba Nam đoàn người rồi đi Giám Định Minh, ở trên đường phố xoay chuyển vài vòng, xác định không có ai theo sau khi, lúc này mới đi vào một phi thường cao to phủ trong viện.

"Sự tình làm tốt?" Phủ viện trong một gian mật thất, mấy người vừa mới vừa đi vào, một thanh âm lập tức vang lên.

"Lưu công tử yên tâm, hần đã đáp ứng rồi." Bạch Thông có chút cung kính nhìn phía đối diện người trẻ tuổi.

Mật thất dưới ánh đèn mờ mờ, ngò ngò có thể nhìn thấy người trẻ tuổi đáng vẻ, đây là một tám anh tuấn khuôn mặt.

"Rất tốt. Lâm Nhất Minh tên tiểu tử kia, vẫn còn có bức này giám định năng lực, nếu nhiên hần như vậy tiếp tục phát triển, ta năm năm sau khi lại đối phó hần, vậy cũng muốn phí chút sức lực. Nói không chừng, để hần trở thành giám định Tông sư, hần có thể mời đến cấp độ kia cùng ta sánh ngang cao thủ ra tay, đã như vậy, vậy sẽ phải sản hần cánh chim không gió thời khác, triệt để diệt trừ hần!"

Lưu Ngọc Lương từ mờ tối đi ra, vỗ vỗ Bạch Thông vai: "Yên tâm, sau khi chuyện thành công, ta sẽ không bạc đãi các người. Đến thời điểm ta sẽ giới thiệu các người nhận thức cuồng phong vô quán quán trưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Ăn cùng người (thượng)

Chương 52: Ăn cùng người (thượng)

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, Lâm Nhất Minh vừa mới mới vừa ăn sáng xong, liền bị Tần lão gọi vào Giám Định Minh.

Thời gian còn còn sớm, Giám Định Minh bên trong, lúc này cũng chẳng có bao nhiêu người, ngoại trừ Tàn lão cùng mấy cái người giúp việc ở ngoài, cũng chỉ có một người đàn ông trung niên.

Nam tử này, Lâm Nhất Minh xưa nay chưa từng nhìn thấy.

"Nhất Minh, vị này tôn Bình Dương, là huyết phách biến cao thủ." Tàn lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh sau khi lập tức mở miệng giới thiệu đến.

Hóa ra là hắn!

Lâm Nhất Minh nghe tiếng, trong lòng nhất thời hiểu được, vị này chính là Tàn lão cho mình tìm cao thủ.

"Tôn đại ca, lần này còn muốn phiền phức ngài." Lâm Nhất Minh phi thường khách khí nhìn phía tôn Bình Dương, đối phương mặc dù là Giám Định Minh người, có thể nhân gia đường đường một huyết phách biến cao thủ, có thể đến giúp mình một người cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy người, hoàn toàn là Tàn lão tới.

"Không cần nhiều lời." Tôn Bình Dương trên mặt một điểm cũng nhìn không ra một huyết phách biến võ giả kiêu ngạo, một tấm xem ra rất phổ thông trên mặt, mỉm cười nói: "Vì là Giám Định Minh làm việc, những thứ này đều là nên."

Lâm Nhất Minh trên mặt mỉm cười càng ngày càng nồng nặc lên, vốn là hắn còn lo lắng, Tàn lão tìm đến cái huyết phách biến võ giả, đối phương sẽ rất cao ngạo, sẽ khó có thể ở chung, bây giờ nhìn lại, đối phương còn là phi thường thật ở chung, như vậy trên đường cũng có thể ung dung không ít.

Còn chưa kịp sẽ cùng tôn Bình Dương trò chuyện vài câu, cửa phòng nhưng lại lần nữa bị người vang lên, một Giám Định Minh đồng nghiệp nhẹ giọng đi tới.

"Hội trưởng, Lâm đại sư, hôm qua người đến rồi, bọn họ nói muốn tiếp Lâm đại sư đi rồi." Điểm tiểu nhị vừa nói, một đôi mắt, tràn đầy ước ao nhìn Lâm Nhất Minh. Đây Lâm đại sư tuổi, so với mình đều nhỏ hơn, nhưng là cũng đã ở trấn trên xông ra to lớn danh tiếng.

Hiện tại ngược lại tốt, đều có người tới đón đi hắn, đi chỗ khác giám định, người và người đứng là không cách nào so sánh được a.

"Bọn họ đứng là đứng giờ." Tàn lão ngữ khí có chút quái lạ nói một tiếng, giờ tay đem Lâm Nhất Minh kéo qua một bên, dùng chỉ có hai người mới có thể nghe được âm thanh nhỏ giọng nói: "Nhất Minh, trên đường người nhất định phải cẩn thận, cẩn thận hơn."

"Nhất Minh rõ ràng." Lâm Nhất Minh tăng tăng gật đầu một cái, đưa tay lặng lẽ sờ sờ trong lòng bách tử ông, đi ra ngoài.

Đi tới phòng đầu giá cửa, Lâm Nhất Minh thoáng ngẩn ra, cái môn này khẩu người so với hắn ngẩng lên còn nhiều hơn một chút, một chút nhìn lại, có ít nhất hai mươi, ba mươi người chờ ở chỗ này.

Vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh xuất hiện, Bạch Thông lập tức tiến lên nghênh tiếp.

"Như thế sớm thời gian, liền để Lâm đại sư đến đây, thật là có lao đại sư. Cái kia Nguyên Dương sơn khoảng cách nơi đây rất xa, đại sư, người xem chúng ta có phải là lập tức chạy đi?"

Lâm Nhất Minh nhẹ nhàng gật đầu, hắn đúng là rõ ràng Nguyên Dương sơn vị trí đại khái, xác thực là phi thường xa xôi, không phải vậy đối phương cũng sẽ không trời vừa sáng liền chạy đi.

Quay đầu lại lại sâu sắc ngắm nhìn phòng đầu giá, Lâm Nhất Minh mang theo rất sớm liền lên, hiện tại còn mơ mơ màng màng tiểu Quả Quả cùng với tôn Bình Dương theo đối phương rời đi.

Bởi vì phải chạy đi, cho nên đối phương lần này có ý chuẩn bị ngựa.

Cười ở cao đầu đại mã bên trên, Lâm Nhất Minh sau lưng là nửa ngủ nửa tỉnh Quả Quả, một bên, đi song song chính là tôn Bình Dương, chu vi nhưng là Bạch Thông chờ người, đoàn người, cười từng con từng con tuần mã, nhanh chóng hướng về Nguyên Dương sơn chạy đi.

Mọi người sáng sớm xuất phát, một đường cười khoái mã, qua đại khái hai canh giờ, Lâm Nhất Minh đã mơ hồ nhìn thấy Nguyên Dương sơn cái bóng.

Dần dần, sơn mạch hình ảnh càng ngày càng rõ ràng.

Rất xa có thể nhìn thấy, từng toà từng toà cao to sơn mạch, phảng phất là nối liền cùng nhau giống như vậy, liên miên không dứt.

Còn chưa tới buổi trưa liền nhìn thấy sơn mạch cái bóng, nhưng là vẫn chạy đến lại ngo, sắp đến chạng vạng vô cùng, mọi người mới đi tới Nguyên Dương sơn dưới chân núi.

"Thật lớn sơn!"

Lâm Nhất Minh ngẩng đầu, nhìn về phía trước liên miên không dứt, một chút căn bản là nhìn không tới phần cuối sơn mạch, tâm thần hoảng hốt, nhiều như vậy sơn, thế này sao lại là sơn mạch, chuyện này quả thật chính là sơn hải, này có thể so với mình kiếp trước, trên địa cầu nhìn thấy những cái được gọi là núi lớn muốn lớn hơn nhiều.

Cùng trước mắt son hải một bút, chính mình kiếp trước nhìn thấy những kia núi lớn, quả thực chính là hòn đá nhỏ, trước mắt đây mới thực sự là núi lớn!

Có vẻ như dùng thư bên trong cách gọi, trước mắt son mạch, phải gọi làm hệ thống núi, do từng toà từng toà son mạch tạo thành hệ thống núi.

Lâm Nhất Minh xưa nay chưa từng nhìn thấy như vậy đồ sộ núi lớn, trong lúc nhất thời, xem có chút sững sờ, thật lâu mới hé miệng, tràn đầy thờ dài nói: "Thiên nhiên thực sự là thần kỳ, có thể làm ra như vậy đồ sộ núi cao."

"Đúng đấy, Nguyên Dương son là không nhỏ." Bạch Thông giục ngựa đi tới Lâm Nhất Minh bên người, nghe tiếng cười phụ họa một câu, lập tức than thở: "Có điều nghĩ đến, Lâm đại sư rất ít đi ra ngoài đi. Nguyên Dương son xem ra là không nhỏ, nhưng là loại này son nhìn nhiều lắm rồi, cũng là như vậy. Ở chúng ta Đại Bàng Vương triều, thậm chí chỉ nói là đại tề quốc nội, so với Nguyên Dương son lớn hơn nhiều son có thể không phải số ít, cùng Nguyên Dương son lớn bằng núi cao, càng là không chỉ phạm mấy."

"Hả?" Lâm Nhất Minh một hồi sững sờ, hai mắt có chút không thể tin tưởng nhìn một bên Bạch Thông, lớn như vậy Nguyên Dương son, ở đại tề quốc nội, vẫn còn có rất nhiều so với Nguyên Dương son còn muốn lớn hơn son? Những kia son đến bao lớn a, này Nguyên Dương son đã là son hải!

"Này Nguyên Dương son thật không tính là gì." Một bên, cười ở trên lưng ngựa tôn Bình Dương cũng mở miệng cười: "Có người nói, chỉ là chúng ta đại tề quốc Tề Vương Thư Viện, một trong thư viện, liền có vô số như là Nguyên Dương son lớn bằng, thậm chí là càng cao to núi cao."

"Một trong thư viện?" Lâm Nhất Minh có chút không dám tin tưởng hỏi ngược lại: "Đây là tin đồn chứ? Tề Vương Thư Viện có thể lớn bao nhiêu? Trong thư viện, có thể có một toà Nguyên Dương son núi lớn như vậy đã rất đáng sợ, còn có vô số, cái kia Tề Vương Thư Viện có thể này phải lớn hơn đến ra sao?"

"Này, ta liền không rõ ràng, có điều này phải làm không phải tin đồn, dù sao vậy cũng là Tề Vương Thư Viện a!" Tôn Bình Dương hai mắt nhìn phương xa, trong ánh mắt tất cả đều là cảm thán, Tề Vương Thư Viện, hẳn đối với bên trong tất cả, cũng chỉ có thể nghe một chút, cả đời này, hẳn là không có cơ hội tiến vào Thư Viện.

"Lâm đại sư xem ra là có chút không tin, kỳ thực liên quan với Tề Vương Thư Viện đồn đại, ta cũng đã từng nghe nói rất nhiều, trong đó rất nhiều đồn đại, chính là ta nghe tới, cũng cảm thấy có chút khuếch đại, nhưng là Tề Vương Thư Viện ở nơi nào, ta cũng không biết, cũng không biết thật giả. Đúng là Lâm đại sư người. . ."

Bạch Thông cười dừng một chút, sau đó mới cười nói: "Lấy Lâm đại sư ngài giám định bản lĩnh, nghĩ đến tương lai là có thể đi vào Tề Vương Thư Viện, đến thời điểm mong rằng Lâm đại sư trở về nhìn thấy chúng ta thời điểm, có thể nói cho chúng ta thật giả."

"Vậy cũng là Tề Vương Thư Viện, ai lại chắc chắn có thể thi vào trong đó đấy?" Lâm Nhất Minh nhìn Bạch Thông cười lắc lắc đầu, dọc theo đường đi, Bạch Thông chờ người biểu hiện cùng chính mình tương tượng rất là không giống, Bạch Thông bọn họ đối với chính hắn một 'Đại chuyên gia giám định' vẫn phi thường tôn trọng, dọc theo đường đi, đại gia càng như là bằng hữu bình thường ở trò chuyện.

Xem biểu hiện của bọn họ, tựa hồ chính mình lúc trước nghĩ tới có chút sai rồi.

Lâm Nhất Minh còn đang cảm thán, bên tai Bạch Thông âm thanh lại vang lên.

Chỉ về đằng trước, dưới chân núi nầy cái tiệm rượu, Bạch Thông ghì lại dưới khó tuần mã, nhìn về phía Lâm Nhất Minh, thương lượng nói: "Lâm đại sư, đại gia đuổi nửa ngày đường, cũng đều đói bụng, người xem, chúng ta ở đây đánh nhón, ăn cơm no nghỉ ngơi một chút làm sao? Bạch Dương son bên trong có thể là phi thường đại, đồng thời càng là tràn ngập nguy hiểm, chúng ta tốt nhất bồi dưỡng đủ tinh thần ở đi vào."

Lâm Nhất Minh vẫn không nói gì, trong lòng, một đường tựa hồ cũng đang ngủ tiểu Quả Quả đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi mắt to bên trong, lộ ra thần sắc hưng phấn: "Muốn ăn cơm? Tốt, tốt, Quả Quả thật đói, chúng ta nhanh lên một chút ăn cơm đi."

Nha đầu này. . .

Lâm Nhất Minh thoáng chốc không còn gì để nói, Quả Quả tiểu nha đầu này, chính mình ngày hôm nay dẫn hắn đến, thật không biết là đúng hay sai, nha đầu đại sáng sớm đồng thời đến, liền vẫn đang ngủ, thần kỳ nhất chính là, nàng cười ngửa còn có thể ngủ, mặc kệ qua cái gì đường, coi như là ở xóc nảy, nha đầu cũng vẫn không có tỉnh lại, ngủ gất gao.

Hiện tại ngược lại tốt, vừa nghe đến muốn ăn cơm, nha đầu này ngay lập tức sẽ lên. Thật không biết, nàng là ở thật ngủ vẫn là ở giả ngủ.

Có điều, sau đó đúng là có gọi nàng rồi giường biện pháp. Ở nàng bên giường hô một tiếng ăn thả, nói không chắc liền có thể đánh thức nàng. Tựa hồ, nàng hai đại ham muốn, ngủ cùng ăn thả ở trong, nàng càng yêu thích ăn?

Nhìn từ ngực mình, một hồi binh nhảy xuống Quả Quả, Lâm Nhất Minh bắt đầu hướng về phía Bạch Thông nở nụ cười, khẽ gật đầu một cái: "Chư vị thường xuyên tới đây, đối với Bạch Dương son, tự nhiên so với ta rõ ràng, ở đây làm nhiên muốn nghe chư vị."

"Lâm đại sư khách khí, cái kia Lâm đại sư, ngài tùy tiện tuyển một nhà tiệm rượu đi." Bạch Thông ra hiệu Lâm Nhất Minh lựa chọn ăn cơm tiệm rượu.

Lâm Nhất Minh giương mắt nhìn lên, phát hiện, chỗ rượu này gia đúng là đều không khác mấy, hẳn đối với ăn cũng không bao nhiêu nghiên cứu, càng không cái gì chú ý, tiện tay liền chọn một nhà xem ra vẫn tính là sạch sẽ tiệm rượu.

Tiệm rượu đồng nghiệp đúng là rất có ánh mắt, vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh mấy người đi tới, lập tức bắt chuyện tiến lên đón.

"Lâm đại sư, ngài trước tiên gọi món ăn, ta đi đem ngựa thốt ký gửi một hồi, những này mã có thể bỏ không được son." Bạch Thông một mặt ý cười ra hiệu Lâm Nhất Minh tùy tiện điểm, lập tức dẫn theo năm người, từng cái khiên qua ngựa dây cương, hướng về tiệm rượu phía sau một mảnh cọc gỗ đi đến.

Hiển nhiên, chỗ rượu này việc nhà nằm ở chỗ này mở cửa tiệm, chuẩn bị phi thường đầy đủ hết, xuyên cọc buộc ngựa cũng là nhiều vô số.

Đi tới từng cái từng cái cọc buộc ngựa trước, quay lưng Lâm Nhất Minh chờ người, Bạch Thông một bên trối lấy ngựa, một bên hạ thấp giọng, nhỏ giọng mở miệng: "Lập tức liền muốn tiến vào Nguyên Dương sơn, chúng ta cũng là thời gian, chuẩn bị động thủ. Có điều, cái kia Lâm Nhất Minh bên người có cái huyết phách biến cao thủ đứng là phiền phức.

Tên kia chỉ là huyết phách biến cấp thấp, thực lực không sánh bằng ta, có điều, vạn nhất hấn ngăn lại chúng ta để Lâm Nhất Minh chạy, phiền phức liền lớn hơn, vì lẽ đó ta nghĩ cái biện pháp, vậy thì là hạ độc. Một hồi trở lại, uống xong đệ một vô rượu sau khi, ta sẽ lại đệ nhị trong vô rượu hạ độc. Các người trở lại nói cho đại gia, đệ nhị vô rượu, là chuyên môn cho Lâm Nhất Minh bọn họ chuẩn bị, để đại gia lại mặt khác nắm những khác cái bình uống."

"Yên tâm đi lão đại, chuyện như vậy chúng ta cũng không phải ngày thứ nhất làm, bảo đảm sẽ không xảy ra vấn đề. Chỉ cần giết chết cái này Lâm Nhất Minh, đến thời điểm, chúng ta liền có thể được Lưu thiếu gia ưu ái, bằng thượng Lưu thiếu gia, chúng ta tương lai nói không chừng cũng có thể trở thành là một phương tiểu bá chủ. " một thủ hạ, trên mặt lộ ra vẻ mơ ước.

"Bá chủ, ta là không muốn, ta chính là muốn Lâm Nhất Minh tiểu tử kia bên người con bé kia, như vậy thủy linh tiểu nha đầu, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy. Lão đại, một hồi giết chết Lâm Nhất Minh, nha đầu kia có thể muốn lưu lại."

"Như thế tiểu nha đầu, đều còn không lớn lên, người cũng đối với hấn cảm thấy hứng thú? Cái kia một đôi cái vú gộp lại, lão tử một nắm tay đều có thể nắm chặt, loại này con nhóc con có cái gì tốt!" Một cái khác nam tử nghe được đồng bạn, nhất thời khịt mũi con thường.

"Người biết cái gì! Tiểu nha đầu có tiểu nha đầu tốt, các người không hiểu!" Trước nói chuyện nam tử nghe tiếng, nhất thời trở nên hơi kích động lên.

"Tiểu nha đầu thật? Nhìn dáng vẻ của người, tựa hồ người trải nghiệm qua?" Một bên, một cái khác vẫn không có nói chen vào nam tử nghe được hai người đối thoại, như là nghĩ tới điều gì giống như vậy, đột nhiên mở miệng hỏi: "Ta nghĩ tới, lần trước, cái kia hắc sơn thôn phát sinh một chuyện. Một chừng mười tuổi bé gái, bị người phát hiện, chết ở trong rừng. Hơn nữa rất rõ ràng, nàng là bị người tiền dân hậu sát. Từ hiện trường đến xem, có ít nhất ba người đối với nàng thi bạo qua. Ta nhớ tới lúc trước người ngay ở hắc sơn thôn, việc này, sẽ không là người làm ra đi!"

"Khà khà, đầu hoa chính là ta thái. Các người không biết, tiểu cô nương kia có cỡ nào thoải mái. Da kia, thủy linh quả thực kỳ cục. Còn có cái kia **, quả thực khả năng có thể giáp người chết. Lão tử cầm xuống đi vào, nàng liền đau nhanh ngắt đi. Các người không biết, cùng tiểu cô nương kia làm lạc thú, quả thực không cách nào hình dung. Đặc biệt là xem tiểu cô nương kia về mặt thống khổ, loại kia tự hào cảm, để lão tử thiếu một chút mấy lần liên chức thương. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ăn cùng người (hạ)

Chương 53: Ăn cùng người (hạ)

Nam tử nói hiển nhiên lại nghĩ đến ngày đó tình hình, trên một gương mặt, nhất thời hiện ra nụ cười dâm đãng. Hấn còn ở không để yên không còn nói, một bên Bạch Thông mặt lộ vẻ vẻ không kiên nhẫn.

"Được rồi, không muốn nghĩ nhiều như thế, trước tiên đem chuyện trước mắt làm tốt. Nha đầu kia, ai muốn, ai liền mang đi!" Bạch Thông trầm giọng nói một câu, đem ngựa thốt từng cái thuyền được, lúc này mới đi rồi trở lại.

Có điều, đi tới một nửa, hấn thân thể dừng lại, hạ thấp giọng, nhưng lại lần nữa phun ra một câu: "Đầu hoa cho lão tử trích!"

Nói xong, Bạch Thông không để ý tới rõ ràng rất là kinh ngạc mọi người, bước nhanh đi vào tiệm rượu.

Nhìn bởi vì món ăn vẫn không có làm tốt, có vẻ rất là không bàn rượu, Bạch Thông nhấc tay vô một cái, một tay tóm lấy một không lồ vô rượu, một hồi mở ra mặt trên cái nắp.

"Đến đến đến, đại gia đều nhìn làm gì? Uống rượu trước, một hồi liền muốn đi vào Nguyên Dương sơn, làm sao có thể không uống rượu đây? Đường

nhien, không muốn uống say."

Nói, Bạch Thông nâng lên cái vò rượu đi tới Lâm Nhất Minh trước mặt.

"Lâm đại sư, chờ tiến vào Nguyên Dương sơn, liền muốn hi vọng ngài giám định thuật, rượu này trước tiên cho ngài đồ đầy." Nói, Bạch Thông liền muốn hướng về Lâm Nhất Minh trước người chén rượu bên trong rót rượu.

"Chờ đã..." Lâm Nhất Minh gờ tay chặn lại rồi Bạch Thông, hai mắt hướng bốn phía liếc mắt một cái, dùng chỉ có phụ cận mấy người mới có thể nghe được âm thanh, nhẹ giọng nói rằng: "Tứ tự nhiên là muốn uống, nhưng là chúng ta ra ngoài ở bên ngoài, vẫn là cẩn thận chút tốt, chờ ta giám định một hồi rượu này có vấn đề hay không, chúng ta lại uống."

Lâm Nhất Minh cười nâng cốc đàn đặt ở trước người, hần kiếp trước xem qua không ít điện ảnh, bên trong rất nhiều cảnh tượng, đều là mấy người ở loại này dã ngoại tiệm rượu uống rượu không chú ý, bị người hạ độc, lúc này ngồi ở chỗ này, hần không biết làm sao, trong đầu đều là sẽ xuất hiện cái nào hình ảnh, không giám định một hồi, hần thực sự không cách nào yên tâm.

Nhìn vò rượu, Lâm Nhất Minh lực lượng tinh thần rất nhanh tiến vào bên trong, trong đầu, xuất hiện từng bức họa, từ rượu bị sản xuất ra, đang đựng vào trong vò rượu, lại bị người đưa đến nơi này.

Tất cả hết thảy đều không hề có một chút vấn đề.

"Tứ, không có vấn đề." Lâm Nhất Minh hướng về phía mọi người gật gật đầu.

Bạch Thông hai mắt không dễ phát hiện hơi co rút lại, cái này Lâm Nhất Minh, hần dĩ nhiên cẩn thận như vậy, còn dùng giám định thuật đến giám định có hay không bị người hạ độc, nếu như đối làm lời của người khác, nhiều nhất là ngăn chận tới thử nghiệm một hồi, nào có hần như vậy.

Có điều, hần có thể giám định một hồi, không thể hết thảy rượu và thức ăn đều giám định đi, đợi đến cuối cùng, hần thả ra lá gan sau khi, khi đó chính là mình hạ độc cơ hội.

"Đừng rồi, Lâm đại sư, ngài giám định thuật lợi hại như vậy, bình thường, ngài sẽ không có cái gì lợi hại bằng hữu mời ngài cùng đi ra đến thám hiểm sao? Lấy ngài giám định thuật, nên nhận thức không ít lợi hại bằng hữu đi." Bạch Thông không chút biến sắc ở chính mình trong ly đồ đầy tứ, một bên uống rượu, vừa cùng Lâm Nhất Minh bắt đầu trò chuyện.

"Lợi hại bằng hữu..." Lâm Nhất Minh trong đầu nhất thời hiện ra, Triệu Dong Ly tầm kia lão thành mặt, nghĩ đến dáng dấp của đối phương còn có tuổi, khóe miệng không cảm thấy liền nở nụ cười: "Muốn nói lợi hại bằng hữu, thật là có một. Tên kia gọi là Triệu Dong Ly, có điều hần không có mời ta cùng hần đồng thời thám hiểm, đúng là giúp ta từng đánh nhau."

"Triệu Dong Ly..."

Bạch Thông trên mặt vẻ mặt đồn lộ ra say mê vẻ: "Nguyên lai Lâm đại sư nhận thức Triệu Dong Ly, du hiệp Triệu Dong Ly danh tiếng, ta cũng là nghe qua nhiều lần, đáng tiếc vẫn vô duyên nhận thức, không nghĩ tới, Lâm đại sư cùng hần dĩ nhiên là bằng hữu."

Ngoài miệng nói như vậy, trong lòng, Bạch Thông nhưng là hiểu được, không trách, Lưu Ngọc Lương muốn để nhóm người mình đem Lâm Nhất Minh lừa gạt đi ra động thủ, hóa ra là nhận thức Triệu Dong Ly.

Triệu Dong Ly ở toàn bộ quận bên trong, đều là xưng tên du hiệp, làm người thật bất bình dùm, đồng thời thực lực càng là sâu không lường được, thậm chí đến nay cũng không người nào biết, hần đến tột cùng mạnh đến mức nào.

Lâm Nhất Minh nhận thức Triệu Dong Ly, hơn nữa nghe tới, hai người quan hệ cũng không tệ lắm, nếu như vậy, chính mình lần này động thủ, liền nhất định phải một đòn giết chết, tuyệt đối không thể để cho Lâm Nhất Minh đào tẩu, bằng không, hần tìm Triệu Dong Ly đến gây sự với chính mình, chính mình là tuyệt đối tránh không khỏi.

Bạch Thông suy nghĩ trong nháy mắt, trước mắt, chịu khó hầu bàn đã bùng một bàn tử món ăn đi lên.

"Vừa cắt gọn thượng hạng kim linh thịt bò, các vị khách quan chậm dùng." Tiểu nhị đem thịt bò thả xuống lập tức thối lui.

Vừa nhìn thấy thịt bò bùng lên, tựa hồ từ lâu đói bụng xấu tiểu Quả Quả, liền chiếc đũa đều không nắm, đưa tay liền muốn nắm, có thể tay mới đến nửa đường, liền bị Lâm Nhất Minh bàn tay nắm chặt.

"Chờ đã, chờ ta giám định được rồi, người ăn nữa." Lâm Nhất Minh lần thứ hai triển khai giám định thuật.

Bạch Thông vì là không thể tra nhú này lại, điều này cũng giám định? Được, ta liền không tin, người cái gì đều giám định, chúng ta, chờ người giám định một hồi, ta lại xuống độc.

Bạch Thông bắt đầu bắt đầu chờ đợi, tiếp đó, hần phát hiện, mỗi một đạo món ăn lên, Lâm Nhất Minh đều sẽ giám định, dần dần, hần càng chờ càng là thiếu kiên nhẫn, càng chờ càng là buồn bực.

Cái này Lâm Nhất Minh cũng quá cẩn thận rồi, lại vẫn thật sự hết thảy món ăn đều giám định, quả thực quá xa xỉ. Giám định có thể là phi thường tiêu hao lực lượng tinh thần, cũng là Lâm Nhất Minh bực này đại chuyên gia giám định, sẽ xa xỉ như vậy lãng phí.

Có điều cũng còn tốt, tiểu nha đầu kia, còn ở ăn.

Nhìn gào to còn muốn bánh màn thầu tiểu nha đầu, Bạch Thông làm sao cũng không nghĩ ra, như thế tiểu nha đầu, làm sao liền như thế có thể ăn đây? Nàng hiện ở một cái người ăn cơm, đều theo kịp phía bên mình năm, sáu cái Đại lão gia ăn cơm.

Cái này Lâm Nhất Minh đến cùng từ nơi nào tìm tới một người như thế quái lạ nha đầu, có thể ăn như vậy, hẳn như thế nào a!

Ăn đi, nhanh ăn đi, ăn càng nhiều càng tốt, lão tử liền không tin, coi như Lâm Nhất Minh hẳn là đại chuyên gia giám định, hẳn có thể vẫn kiên định xuống.

Bạch Thông phi thường hài lòng vung tay lên nói: "Muốn ăn bao nhiêu cũng không có vấn đề gì, mời các người đến giúp đỡ, cơm tự nhiên đến quán no."

Mất thấy một bàn món ăn cùng cơm bùng lên, Bạch Thông nụ cười càng ngày càng rõ ràng, nhưng là, Lâm Nhất Minh nhưng vẫn cứ đang không ngừng giám định, mãi đến tận tiểu Quả Quả vượt cái bụng, giòn tan nói ăn no, cũng không có ở Lâm Nhất Minh trên mặt nhìn thấy một điểm mệt nhọc về.

"Quả Quả thật sao? Thật sự ăn no chưa? Người cũng không nên thật không tiện, nếu như không ăn no liền nói, thúc thúc có tiền, không sợ ăn cùng." Bạch Thông chưa từ bỏ ý định tiếp tục hỏi tiểu Quả Quả.

"Hả? Tốt, Quả Quả thật không ăn no, Quả Quả còn muốn ăn nữa." Tiểu Quả Quả lắc lắc đầu nhỏ, cười híp mắt nhìn Bạch Thông, vị đại thúc này người vẫn đúng là hay, hay cừu không ăn như thế no rồi.

Lâm Nhất Minh nhìn một bên không ngừng ăn tiểu Quả Quả, trong lòng có chút kỳ quái, Quả Quả tự nhiên không có vấn đề gì, nhưng là Bạch Thông thì có chút không bình thường.

Bạch Thông hẳn dĩ nhiên vẫn luôn ở khuyên tiểu Quả Quả ăn nhiều, hẳn rốt cuộc là ý gì? Quả Quả vẫn ăn đi, chính mình liền muốn vẫn giám định.

Chẳng lẽ hẳn muốn tiêu hao hết tinh thần lực của mình?

Hắn nói mang chính mình tới nơi này, nhưng là tìm chính mình hỗ trợ cho hắn giám định đồ vật, tiêu hao hết tinh thần lực của mình, đối với hắn không có lợi đi.

Trừ phi, mục đích của hắn căn bản là không phải để cho mình giám định, mà là có cái khác không thể cho ai biết mục đích.

Muốn tiêu hao hết tinh thần lực của mình, lẽ nào hẳn muốn một hồi hạ độc sao?

Lâm Nhất Minh trong lòng âm thầm đề phòng lên.

Từ trong nhà, từng đạo từng đạo thức ăn không ngừng đã bùng lên, tiểu Quả Quả cúi đầu, cũng mặc kệ người khác ánh mắt quái dị, hung hăng hài lòng ăn.

Bạch Thông trong lòng tràn ngập chờ mong, tiếp tục ăn đi, tiếp tục ăn đi, ta xem Lâm Nhất Minh lực lượng tinh thần có thể chống đỡ tới khi nào.

Trong lòng đang muốn, đột nhiên, bên tai của hắn, tiểu Quả Quả âm thanh lại vang lên.

"Ta ăn xong, có còn hay không cơm?"

"Có, có, đương nhiên là có, muốn ăn bao nhiêu đều không có vấn đề." Bạch Thông nghe tiếng, theo bản năng quay đầu nhìn về một bên điểm tiểu nhị: "Còn có cái gì tốt món ăn thật thịt, cứ việc thượng." "

Điểm tiểu nhị nhưng là không có cử động nữa làm, trên mặt lộ ra một vết áy náy bên trong mang theo sâu sắc kinh ngạc về mặt, khóe miệng lệch đi, lộ ra nghề nghiệp tính mỉm cười: "Chư vị khách quan, thực sự là thật không tiện, bản điểm món ăn cùng thịt đã dùng không còn, chính là cơm cũng toàn bộ bị các người ăn không còn."

"Ăn không còn?" Bạch Thông một hồi há hốc mồm, tự mình biết tiểu nha đầu kia ăn rất nhiều, thế nhưng cụ thể cỡ nào nhiều, cũng không rõ ràng, trong lúc, chính mình cũng đi ra ngoài buông tha mấy lần thủy. Làm sao nha đầu này, liền để người ta một điểm đều cho ăn không còn.

"Vậy thì không còn?" Quả Quả một quyết miệng nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhăn nhó, trong nháy mắt treo đầy vẻ thất vọng, cái kia đáng đáp đáng thương, làm cho người ta muốn đem nàng ôm vào trong ngực cố gắng an ủi một phen.

"Được rồi, Quả Quả cũng ăn bảy, tám phần mười rồi, đại thúc, người đi tính tiền đi." Tiểu Quả Quả quay đầu nhìn về Bạch Thông, nàng theo cách Lâm Nhất Minh ở trấn trên qua một tháng, cũng biết một chuyện, ăn cơm là phải trả tiền, nàng còn biết Nhất Minh ca ca tiền không phải rất nhiều, nàng cùng Nhất Minh ca ca ăn thả thời điểm xưa nay đều là ăn gần như một phần no sẽ không ăn, ngày hôm nay hiếm thấy có khác biệt người trả tiền, nàng có thể muốn ăn cái tốt.

Bạch Thông trong lòng thở dài, cơm nước đều không còn, xem ra, lần này hạ độc là không xong rồi, chỉ có thể lại tìm cơ hội. Cái kia Lâm Nhất Minh, lực lượng tinh thần đã vậy còn quá biến thái, không trách Lưu thiếu gia nhất định phải giết chết hắn, nếu như là chính mình có như thế một đối thủ, chính mình cũng nhất định phải nhanh chóng diệt trừ hắn!

Vừa muốn, Bạch Thông vừa đi đến điểm tiểu nhị trước mặt, theo thói quen lấy ra nhất định bạc, phóng tới hầu bàn trước mặt.

"Tiểu nhị, đến tính tiền!"

"Khách quan, tổng cộng là 362 hai chín mươi tám đồng tiền." Tiểu nhị phi thường nghề nghiệp báo ra Lâm Nhất Minh bọn họ lần này tiêu phí con số.

"Cái gì? Bao nhiêu tiền? Người đang nói một lần? Hơn 300 lượng bạc, làm sao nhiều như vậy?" Bạch Thông một hồi bị dọa cho sợ rồi, hơn 300 lượng bạc, đối với mình tới nói, này không phải là một số tiền nhỏ. Chính mình là huyết phách biến võ giả, có thể chính là bởi vì như vậy chính mình càng cần phải tiền, muốn tăng cao thực lực, chính mình nhưng là phải tốn không ít tiền.

Hơn 300 hai, chính mình này một chuyến ra ngoài tổng cộng cũng chỉ dẫn theo không tới bốn trăm lượng bạc ròng.

"Khách quan, ngài nhưng là đem chúng ta điểm hết thấy món ăn đều ăn không còn, chúng ta này có danh sách, ngài có thể nhìn một chút, nơi này là thịt bò tám mươi cân, cơm tẻ 160 bát..."

Hầu bàn nắm qua danh sách, đặt ở Bạch Thông trước mặt, từng cái từng cái niệm lên.

Bạch Thông càng nghe, gương mặt trở nên càng hắc, nghe được cuối cùng, cả khuôn mặt đen phồng chùng cùng đáy nôi đặt ở cùng một chỗ, đều phân không ra gương mặt đó hắc đến rồi.

Đây chính là hơn 360 lượng bạc, nha đầu kia, hần làm sao liền như vậy có thể ăn đây? Còn có Lâm Nhất Minh tiểu tử này, như thế có thể ăn nha đầu, hần là làm sao nuôi sống? Coi như đại chuyên gia giám định lại có thể kiếm tiền, cũng dường không sống nổi a!

Hơn 300 lượng bạc, chính mình tiếp mười lần chuyện làm ăn đều nhất định có thể kiếm lời về được.

Nếu như cuối cùng, có thể hạ độc, tiền này thanh toán liền nhận, có thể độc còn không hạ, liền như thế trả thù lao, thật hần mẹ uất ức a!

Nhưng là tiền không cho còn không được!

Có thể đến Nguyên Dương sơn dưới chân núi mở cửa tiệm, nhà ai không có đại hậu trường, chính mình tuy rằng lợi hại, thật là muốn không trả thù lao, chính mình có thể không chắc có thể hơn được nhân gia hậu trường. .

Bạch Thông cắn răng, từ trong lồng ngực móc ra 363 lượng bạc đưa cho hầu bàn.

"Đa tạ khách quan, hoan nghênh khách quan lần sau quang lâm." Chút ít hai tiếp nhận tiền, có từ chương quỹ nơi đó lấy ra hai viên tiền đồng, giao cho Bạch Thông trong tay.

"Ừm!" Bạch Thông cắn răng tăng tăng phát sinh một chữ, lần này nếu như là ở trán trên ăn, phồng chùng hai trăm lượng bạc ròng đều dùng không được.

Nhưng là ở Nguyên Dương sơn dưới chân núi, nơi này hết thấy chủ quán đều là giống nhau hắc, hơn nữa, ăn cơm lấy tiền xưa nay đều không mang theo suy giảm, là bao nhiêu chính là bao nhiêu.

Sau đó, mẹ nhà hần ở cũng không ở nơi này ăn thả!

Bạch Thông nhận lấy hai viên tiền đồng, đầu cũng sẽ không rời đi chủ quán.

Bỏ ra nhiều tiền như vậy, trên người hần, còn lại tiền, liền mười lượng bạc cũng không đủ.

Lâm Nhất Minh cùng sau lưng Bạch Thông, nhìn Bạch Thông tẩm kia tái nhợt mặt, trong lòng một trận cười thầm, lần này Bạch Thông nhưng là ăn người cảm thiệt thòi.

Có điều Quả Quả nha đầu kia, theo chính mình thực sự là bị khổ.

Nàng cùng chính mình đồng thời lúc ăn cơm, ăn cũng chỉ có lần này một phần mười nhiều như vậy đi, tiểu nha đầu vẫn ở cho mình tính tiền.

Nha đầu này, ai nói nàng không hiểu chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Yêu thú (thượng)

Chương 54: Yêu thú (thượng)

Núi cao đứng vững, bích thảo Nhân Nhân.

Mọi người sau khi ăn cơm xong, đem Lâm Nhất Minh cùng tiểu Quả Quả hộ vệ ở chính giữa, cùng đi hướng về Nguyên Dương trong núi.

Lâm Nhất Minh nghe nói qua rất nhiều liên quan với Nguyên Dương sơn giới thiệu, hết thầy giới thiệu, đều nói Nguyên Dương trong núi nguy hiểm tàng tàng, nhưng là đi tới Nguyên Dương sơn miệng núi nơi, hẳn phát hiện hết thầy đều rất bình thường.

"Vù vù. . ."

Mất thấy, còn có cự ly trăm mét, là có thể đi vào Nguyên Dương trong núi, đột nhiên, bốn phía, từng trận mãnh liệt kính gió thổi tới, kinh phong chi lớn, thậm chí quát tất cả mọi người có chút không đứng thẳng được.

"Này phong. . . Là từ Nguyên Dương trong núi thổi tới." Lâm Nhất Minh đưa tay che ở trước mặt, che kín thổi vào mặt bụi bặm, hai mắt xuyên thấu qua ngón tay khe hở nhìn về phía trước.

Đột nhiên, liền ở một khắc tiếp theo, một tiếng sắc bén tiếng chim hót vang lên.

Một con to lớn hỏa bóng người màu đỏ từ Nguyên Dương trong núi, bỗng nhiên bay ra. Theo này thân ảnh khổng lồ bay ra, Lâm Nhất Minh cảm giác được, chính mình bốn phía, không khí tựa hồ cũng trở nên nóng rực lên.

Một con cả người hỏa hồng, xem ra, có tới dài mười mấy trượng, xòe hai cánh, càng là tuyệt đối vượt qua hai mươi trượng chim khổng lồ bay ở trên bầu trời, xem dáng dấp kia, có chút giống là gà tây, lại có chút như là quạ đen. Một thân hỏa hồng lông chim thượng, lưu quang dị thái, từng đạo từng đạo hào quang màu đỏ, lúc ẩn lúc hiện.

"Thôn Nhật Hỏa Ô!" Lâm Nhất Minh thấy rõ này con bay đến giữa bầu trời chim khổng lồ dáng vẻ sau khi, không khỏi kinh ngạc thốt lên một tiếng, hẳn ở Thủy Diệu Môn thời điểm, xem qua không ít sách, trong đó có một quyển mới phủ lễ người viết (đại lục dị chí) bên trong, liền giới thiệu qua Thôn Nhật Hỏa Ô.

Bởi vì cả người hỏa hồng, có vẻ như quạ đen, đồng thời, càng yêu thích ở Thái Dương mãnh liệt nhất thời điểm, cùng với mặt trời lặn thời gian, bay đến giữa bầu trời, há mỏ ra quay về Thái Dương phân phương hướng, như là muốn nuốt chửng Thái Dương. Vì lẽ đó, mới có Thôn Nhật Hỏa Ô tên.

Phía kia phủ lễ càng là ở thư bên trong nói, căn cứ nghiên cứu của hắn, Thôn Nhật Hỏa Ô bên trong, có trong truyền thuyết thần thú, Phượng Hoàng huyết mạch. Cũng không biết, lời của hắn nói là thật hay giả, có điều Thôn Nhật Hỏa Ô tuyệt đối là phi thường yêu thú phi thường mạnh mẽ.

"Là Thôn Nhật Hỏa Ô, trong truyền thuyết, Thôn Nhật Hỏa Ô nhưng là có dòng máu Phượng Hoàng. Phượng Hoàng xưa nay đều là không bảo không roi, này con Thôn Nhật Hỏa Ô đột nhiên xuất hiện ở đây, nơi này khẳng định có báu vật!" Bạch Thông bên cạnh người, một nam tử kinh hô một tiếng, trên mặt lộ ra một vệt sắc mặt vui mừng.

"Không sai, tuyệt đối có báu vật, lần này nhưng là chúng ta đại kỳ ngộ. Nói không chừng, số may, này báu vật còn có thể bị chúng ta được, như vậy liền thật sự phát đạt. Có thể bị Thôn Nhật Hỏa Ô coi trọng bảo vật, cái kia giá trị, tuyệt đối cao thái quá!"

Bạch Thông đoàn người, bao quát Bạch Thông ở bên trong, từng cái từng cái sắc mặt mới thôi thay đổi sắc mặt.

Ngay ở mấy người nói chuyện, giữa bầu trời, Thôn Nhật Hỏa Ô bay lên cao cao sau khi, khản đốn lấy, phía sau nó, lại có hai đạo cái bóng cấp tốc thoát ra, trong nháy mắt, bay đến phía sau nó.

"Đó là, ba hành điều. Có điều, ba hành điều, xưa nay đều là ba con đồng thời phi hành, làm sao trước mắt chỉ có hai con đây?" Lâm Nhất Minh bên người, tôn Bình Dương nhìn hai ở ngoài hai con, bay lên trời xem ra, so với Thôn Nhật Hỏa Ô chỉ là nhỏ một điểm chim khổng lồ, mặt lộ vẻ vẻ cổ quái.

"Ít đi đó chỉ là một hành điều." Bạch Thông nhìn lên bầu trời bên trong, cái kia hai con một hỏa hồng, một băng lam chim khổng lồ, có chút suy đoán nói: "Một hành điều lẽ nào bị Thôn Nhật Hỏa Ô cho ăn? Nếu không thì, bất kể là ba hành điều vẫn là Thôn Nhật Hỏa Ô, bọn họ bức này cao đẳng yêu thú, làm sao có khả năng sẽ đến Nguyên Dương sơn khu vực biên giới?"

"Bị ăn?" Lâm Nhất Minh trong lòng hơi động, nhớ tới lúc trước cái kia (đại lục dị chí) bên trong có từng nói, ba hành điều, chỉ cần một đời, liền nhất định là ba con. Ba con phân biệt đối ứng ngũ hành bên trong, mộc, hỏa, thủy.

Mộc sinh hỏa, Thôn Nhật Hỏa Ô là cả người là hỏa, chẳng lẽ, nó thật sự nuốt mộc hành điều.

Ngay ở Lâm Nhất Minh trong lòng nghi hoặc thời điểm, giữa bầu trời, hai con ba hành điều, phảng phất là nhìn thấy sinh tử kẻ thù giống như vậy, vừa nhìn thấy Thôn Nhật Hỏa Ô, lập tức mình kêu một tiếng, mở ra cái kia che kín bầu trời cánh khổng lồ, bỗng nhiên một phiến, từ hai cái phương hướng, vọt lên, nhắm phía Thôn Nhật Hỏa Ô.

"Tê. . ."

Một tiếng lanh lảnh hí tiếng vang lên, âm thanh sắc bén, phảng phất có thể xuyên thấu tầng mây, đâm thủng cự sơn giống như vậy, tiếng hí bên trong, Thôn Nhật Hỏa Ô dừng lại ở tại chỗ, một đôi cánh khổng lồ mãnh liệt kích động lên, theo cánh kích động, giữa bầu trời, từng đạo từng đạo mãnh liệt dường như lốc xoáy bình thường con lốc quét lên, xoay tròn, hướng về bốn phía thổi đi.

Sơn, từng khối từng khối núi đá, ở kinh phong thổi tới hạ, trong nháy mắt vỡ tan, lập tức bị cuốn vào cự trong gió. Kính gió thổi qua, từng viên một đại thụ, nhỏ tận gốc.

Hai con ba hành điều cùng Thôn Nhật Hỏa Ô mặt đối mặt chạm đụng vào nhau.

"Oanh. . ."

Trong nháy mắt, Lâm Nhất Minh cảm giác được, đại địa đều bởi vì song phương va chạm, mà mãnh liệt lay động một cái, trên một gương mặt, thoáng chốc hiện ra vẻ kinh hãi, song phương chỉ là ở trên bầu trời chiến đấu va chạm, chính mình đứng trên mặt đất thượng, đại địa đều có thể vì vậy mà run rẩy, này va chạm sức mạnh, cũng quá lớn.

Đây chính là, trên đời này cường giả chiến đấu cảnh tượng sao?

"Ba hành điều cùng Thôn Nhật Hỏa Ô dĩ nhiên đánh tới đến rồi, cảnh tượng này, chính là ở Nguyên Dương sơn bên trong, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy đi. Chúng ta không tiến vào Nguyên Dương sơn, dĩ nhiên liền nhìn thấy như vậy một màn." Bạch Thông bên người, một xem ra, đại khái hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi nam tử một bên chống đối chu vi kinh phong, một bên là lưỡi liềm hạ mỗi.

"Như thế chiến đấu kịch liệt, song phương một hồi nhất định sẽ đánh da tróc thịt bong, nếu như may mắn, có thể được chúng nó máu tươi, vậy thì liền kiếm bộn rồi. Coi như mình dùng không được, có thể nếu tồn lưu lên, bắt được buổi đấu giá thượng. Không biết, bao nhiêu muốn cho trong nhà con cháu, xung kích đến huyết phách biến thời điểm dùng gia tộc lớn sẽ vì này cướp phá da đầu! Đây chính là yêu thú a! Chỉ đứng sau thần thú yêu thú. Chúng nó đã không phải dị thú!"

"Được huyết dịch của bọn họ, không nên mơ mộng. Này hai con yêu thú, chúng nó nhưng là tương đương với tiên thiên cảnh cao thủ, coi như là tiên thiên cảnh cao thủ một đôi cũng chưa chắc có thể đánh được chúng nó, e sợ chỉ có Thiên Cảnh bá chủ mới chắc chắn có thể chém giết chúng nó. Thực lực của chúng ta, liền coi như bọn họ bị thương, tùy tiện thổi khẩu khí, cũng có thể thuần sát chúng ta." Bạch Thông có chút nghiêm túc răn dạy một câu.

"Huyết? Bọn họ huyết rất lợi hại phải không?" Đứng là tiểu Quả Quả ở một bên, nghe được hai người đối thoại, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng, một hồi lộ ra hải lòng sắc mặt vui mừng, quay đầu hướng về phía Lâm Nhất Minh, nằng lền kêu to lên: "Nhất Minh ca ca, những này thú thú huyết rất lợi hại a, chúng ta vào núi bên trong đi, đi bắt điều đại long, giết đại long huyết, chúng ta liền lợi hại, sau đó ai cũng không thể bắt nạt chúng ta."

"Trào long. . ." Lâm Nhất Minh không còn gì để nói, này tiểu Quả Quả, tại sao lại điên lên, vậy cũng là long, là thần thú, nghe ngữ khí của nàng, cùng trào sâu lòng như thế, thật muốn gặp được long, cái kia sâu lòng có thể chính là mình. Thậm chí ở long trong mắt, chính mình liền sâu lòng cũng không bằng.

"Ha ha, tiểu Quả Quả, bắt được long, không phải là lợi hại nhất." Một bên, tôn Bình Dương nghe được tiểu Quả Quả nói chuyện, há mồm nở nụ cười, hẳn rất yêu thích cái này xem ra, tựa hồ là vĩnh viễn chưa trưởng thành bé gái, lúc này nghe được nàng ngây thơ nụ cười, một hồi nở nụ cười.

"Quả Quả, ngươi biết không? Long chỉ là thần thú, thần thú mặt trên còn có càng lợi hại thần thú vương. Truyền thuyết a, năm đó chúng ta Đại Bàng Vương triều khai quốc hoàng đế, liền đã từng bắt được một cái Đại Bàng thần thú vương. Sau đó đem Đại Bàng thần thú vương huyết mạch cùng hân hải tử huyết mạch dung hợp lại cùng nhau, từ nay về sau, Đại Bàng Vương triều Hoàng tộc, trong cơ thể đều nắm giữ thần thú vương huyết mạch. Lúc này mới khai sáng Đại Bàng Vương triều thịnh thế."

Lâm Nhất Minh nghe tiếng trong lòng nhất thời hơi động, tôn Bình Dương chính là huyết phách biến cao thủ, chính mình đối với huyết phách biến vấn đề, vì là tại sao không hỏi một hồi hẳn đây?

Nghĩ, Lâm Nhất Minh một tay đỉnh ở phía trước, thân thể hướng về tôn Bình Dương đến gần rồi một ít, bởi vì chu vi vang vọng kinh phong, không thể không há mồm ra, có chút giống là gọi lớn tiếng hướng về tôn Bình Dương hỏi: "Tôn đại ca, ngươi là huyết phách biến cao thủ, ta nghĩ hỏi một chút, liên quan với huyết phách biến, đến cùng là tu luyện như thế nào?"

"Huyết phách biến? Huyết phách biến tu luyện then chốt là huyết thống. Giống như vậy, tôi nói, đều là tìm một ít quý giá dị thú, thậm chí là yêu thú dòng máu, tinh huyết, sau đó dùng công pháp đặc thù, hòa vào trong cơ thể chính mình. Sau đó sẽ dùng đặc thù pháp môn tu luyện liền có thể."

Mặc dù nói, huyết phách biến không phải võ giả cuối cùng cảnh giới, thế nhưng, nhưng sẽ ảnh hưởng một võ giả một tiếng, đối với một võ giả tới nói, huyết phách biến cực kì trọng yếu. Vì lẽ đó, rất nhiều người, đến huyết phách biến sau đó, bởi vì không có thích hợp dòng máu, thậm chí sẽ áp chế cảnh giới, vẫn đợi được tìm tới thích hợp dòng máu mới thôi."

Tôn Bình Dương không hề có một chút ẩn giấu, đem tự mình biết liên quan với huyết phách biến sự tình toàn bộ nói ra: "Chỉ ta biết, có rất nhiều lợi hại gia tộc lớn, bọn họ sẽ phái ra trong tộc cao thủ, chờ trong tộc đệ tử thiên tài đến huyết phách biến thời điểm, mang theo trong tộc đệ tử, khắp nơi đi tìm nhằm vào dị thú, yêu thú huyết dịch, còn có chút càng lợi hại gia tộc, trong gia tộc, liền nuôi, cùng gia tộc của bọn họ pháp môn muốn xứng đôi dị thú, yêu thú. .

Bởi vì không giống pháp môn xứng đôi dòng máu là không giống, tỷ như một môn chú ý linh xảo pháp môn, nếu ngươi tìm đến đại ma Kim Cương Viên một loại tu luyện pháp môn đến tu luyện, cái kia nhẹ thì tu luyện không ra ngõ ra khoai, nặng thì tẩu hỏa nhập ma. Còn tu luyện pháp môn, ta chỗ này tự nhiên có. Có điều, này liên quan đến truyền thừa của ta, ta cũng không thể nói cho ngươi.

Đương nhiên, một ít lợi hại trong thư viện, đều sẽ có chuyên môn pháp môn, còn có hàng đầu dòng máu. Lại như là Tề Vương Thư Viện, có người nói, bên trong dòng máu truyền thừa thậm chí là thần thú huyết dịch đều có. Tự nhiên, người muốn thi vào trong đó, còn muốn biểu hiện ra đầy đủ thiên phú đến, Thư Viện mới sẽ cho người bực này huyết dịch truyền thừa."

Lâm Nhất Minh nghe tôn Bình Dương, trong lòng đột nhiên nghĩ đến chính mình cái kia thần kỳ chủ thủ, chủ thủ của chính mình đào ra bầu trời khe hở sau khi, hấp thu chính là tiên khí.

Tiên khí không nghi ngờ chút nào là đến từ Tiên giới, như vậy nói, chính mình đào ra hẳn là đi về Tiên giới đường nối. Như vậy chính mình nhìn thấy cái kia không nhúc nhích người đâu? Cái kia có phải là chính là tiên nhân?

Nghe Tôn đại ca ý tứ, huyết phách biến chính là dẫn bên ngoài dòng máu, sau đó tiến vào tự thân, thay đổi chính mình thân dòng máu, dùng chính mình kiếp trước cái kia khoa học kỹ thuật thể giới lời giải thích, kỳ thực chính là thay đổi chính mình gen.

Nói như vậy, thú loại dòng máu cũng có thể, như vậy tiên nhân dòng máu càng thêm không có vấn đề, hơn nữa tiên nhân các loại mọi người là người, nên càng thêm dễ dàng dung hợp mới đúng.

Nếu mình có thể được tiên nhân huyết dịch, cái kia chẳng phải là so với bọn họ tất cả mọi người tu luyện dung hợp dòng máu đều mạnh hơn nhiều, vậy cũng là tiên nhân a!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Yêu thú (hạ)

Chương 55: Yêu thú (hạ)

Chỉ là. . .

Lâm Nhất Minh nghĩ, tự giễu nở nụ cười, chính mình chỉ là có thể thấy có người mà thôi, chính mình hiện đang đào ra không gian to nhỏ, muốn đào tới đó không biết phải đợi bao nhiêu năm đây? Coi như có thể đào được, có thể hay không cắt ra tiên nhân thân thể, cũng là một khác nói chuyện.

Tự mình nghĩ quá xa. Huống hồ, bực này chuyện tốt, làm sao có khả năng đều sẽ đến phiên chính mình.

Tự giễu một tiếng, Lâm Nhất Minh vừa muốn lại mở miệng, đột nhiên, hẳn cảm giác được, bốn phía, không khí trở nên càng thêm nóng rực lên.

Giữa bầu trời, thôn nhật Kim ô tựa hồ là bị hai con ba hành điều bức bách mất đi tính nhẫn nại, đột nhiên mở ra sắc bén miệng, phun ra một đạo cực nóng hỏa diễm.

Hỏa diễm từ trong miệng nó bay ra, ở trên bầu trời không ngừng lớn lên, trong nháy mắt công phu, ngọn lửa này càng là liền có tới một sân đá banh như vậy rộng.

Hỏa diễm ở trên bầu trời không ngừng lan tràn, trong nháy mắt liền ở trên bầu trời hóa thành một cái biển lửa, phàm là hỏa diễm qua địa, hết thảy tất cả vạn vật, đều bị nhen lửa.

Lâm Nhất Minh đứng trên mặt đất, trong nháy mắt cảm thấy hô hấp căng thẳng, hỏa diễm từ bầu trời xẹt qua, tựa hồ trong nháy mắt lấy sạch không khí chung quanh, khiến người ta hô hấp trở nên khó khăn lên.

"Cơ hội tốt!"

Bạch Thông hợp mắt thoáng chớp sáng ngời, nhìn tôn Bình Dương vị trí, hai chân bỗng nhiên trên đất giẫm một cái, cả người trong nháy mắt bắn ra đi.

Này một tức, trên người hắn, một thân trang phục đột nhiên phá nát ra, từng khối từng khối xem ra, dường như tảng đá bình thường bấp thụp từ phá nát quần áo hạ lộ ra, cả người thân cao vào đúng lúc này, cũng bỗng nhiên cất cao một phần.

Phảng phất là một con sinh sống ở duyên cớ Man Hoang thời đại vượn lớn, mãnh liệt kinh phong căn bản là không cách nào ngăn cản Bạch Thông thân hình, trong nháy mắt công phu hắn liền vọt tới tôn Bình Dương phía sau.

Cảm giác được phía sau, bỗng nhiên quát lên kinh phong, tôn Bình Dương thoáng chốc hiểu được, có người đánh lên, vào lúc này, muốn xoay người căn bản là không kịp, khúc lên cánh tay, tôn Bình Dương vùng vẫy về phía sau ném tới, đồng thời thân thể cấp tốc trước thoán, muốn né tránh đánh lên.

"Còn muốn trốn? Nào có như thế đơn giản!"

Bạch Thông nhanh cười một tiếng, giơ lên một cánh tay thượng, vốn là xem ra, tựa hồ không nên là nhân loại nên có bắp thịt trong nháy mắt lần thứ hai cõ một phần, quay về tôn Bình Dương vùng vẫy khuỷu tay tầng tầng một quyền nện xuống.

Một quyền hạ xuống, ở trên bầu trời ba con yêu thú chiến đấu kinh phong bên trong, vẫn cứ quát lên một đạo rõ ràng kinh phong, gào thét nhiều tiếng bên trong, không khí càng là truyền đến từng trận lạnh lạnh tiếng nổ đùng đoàng. Trên mặt đất, một đồng đá vụn theo kinh phong cuốn lên, bùm bùm đập về phía tôn Bình Dương.

"Chạm!"

Sau một khắc, một tiếng phảng phát là búa lớn gõ ở trống trận thượng nổ vang bỗng nhiên ở mọi người bên tai nổ vang.

Bạch Thông một quyền đập bay tôn Bình Dương, càng trong cùng một lúc, bỗng nhiên nơi này một cây chủy thủ, cắm sâu vào tôn Bình Dương phía sau lưng.

Tôn Bình Dương là bảo vệ Lâm Nhất Minh người, chỉ cần xuất thủ trước trọng thương tôn Bình Dương, một nho nhỏ Lâm Nhất Minh, còn không bắt vào tay!

Trên mặt lộ ra dữ tợn nụ cười, Bạch Thông đánh sẽ chủy thủ, quay đầu nhìn về Lâm Nhất Minh, lập tức thân thể hơi động, nhanh chóng hướng về Lâm Nhất Minh nhào tới.

Lâm Nhất Minh ở Bạch Thông vừa động thủ đánh lên tôn Bình Dương trong nháy mắt liền phản ứng lại, mắt thấy Bạch Thông nhanh chóng vọt tới, giơ tay giơ lên, vội vã thả ra từ lâu chuẩn bị kỹ càng vũ khí.

"Bách tổ ong!"

Lâm Nhất Minh cầm trong tay tổ ong bình thường bảo vật, đưa tay ở phía trên nhấn một cái.

Chỉ một thoáng, một trận như là ong độc ra khỏi tổ bình thường tiếng ong ong vang lên, cảm giác được tay tay, bách tổ ong rõ ràng chấn động, lập tức, vô số nhỏ như bộ lông bình thường màu vàng tế châm, ở đây trời cực nóng bên trong, bỗng nhiên bay ra, roi tới phía chân trời, liền như mưa xối xả bên trong vũ tuyến giống như vậy, che kín phía trước không gian, hướng về Bạch Thông đâm tới.

Lít nha lít nhít tế châm, ít nói cũng có hàng ngàn cây, ở trên bầu trời biên chế thành một cái lưới lớn, hoàn toàn đem Bạch Thông bao phủ ở bên trong.

"Nguy hiểm!"

Bạch Thông một đôi hẹp dài trong ánh mắt, một đôi con ngươi bỗng nhiên co rút lại, nhiều như vậy ám khí, cũng không biết có hay không độc, cũng không thể bị đánh tới, nhưng là muốn muốn trốn, căn bản là không kịp, trừ phi. . .

Liếc nhìn hai bên trái phải thủ hạ, tôn Bình Dương cả hai tay một chảo, một phát bắt được còn chưa kịp phản ứng hai người, một hồi che ở trước người của chính mình.

Sau một khắc, vô số tế châm hạ xuống.

"A. . ."

"Thống!"

Nhất thời, hai người thủ hạ, tiếng kêu thê thảm ở Bình Dương sơn lở vào vang lên, trên người hai người, kiên cố thiết giáp mới vừa cùng tế châm vừa tiếp xúc. Cứng rắn áo giáp, dĩ nhiên trở nên liền đường như giấy giống như vậy, trong nháy mắt bị đâm phá.

Sắc bén nhọn đâm đâm vào hai người trong cơ thể, cả cây đâm vào trong đó.

Thiết giáp mặc dù không cách nào hoàn toàn ngăn cản tế châm, nhưng là dù sao có thể tạo được chống đối tác dụng, nhưng là, trên người hai người, không có áo giáp bao vây bộ phận, bị sắc bén tế châm đâm vào trong đó, thân thể chỉ một thoáng bị tế châm đâm thủng, lưu lại một đạo nhỏ bé vết máu.

Chỉ là mới vừa tiếp xúc, trên người hai người, dĩ nhiên lít nha lít nhít bị đâm vô số lỗ máu, lỗ máu mặc dù coi như không lớn, có thể lít nha lít nhít che kín hai người toàn thân. Trên người bị đâm xuyên vị trí, không ngừng hướng ra phía ngoài phun từng đạo từng đạo bé nhỏ máu tươi.

Phía sau hai người, Bạch Thông tuy rằng dùng hai người chống lại rồi không ít nhọn châm công kích, nhưng là vẫn cứ có vô số tế châm xuyên thấu đến thân thể người nọ, đâm lại đây.

"Ma viên vật thể!"

Bạch Thông mãnh mẽ một hơi, trong cơ thể một đạo linh khí rộng mở thoát ra, cả người thân thể vào đúng lúc này, lần thứ hai tăng vọt một phần, trên người từng khối từng khối bắp thịt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được càng là như cùng sống giống như vậy, nhuyễn nhũc nhích một chút.

Sau một khắc, từng cây từng cây nhọn châm hạ xuống.

Có thể dễ dàng xuyên thấu thiết giáp kim thép đâm vào Bạch Thông xem ra dường như nham thạch bình thường bắp thịt thượng, càng như là bắn ra đến cứng rắn thâm hậu tẩm thép thượng giống như vậy, càng là phát sinh từng trận kim loại va chạm tiếng vang, có mấy cây bắn ra đến Bạch Thông thân thể cứng rắn bộ phận nhọn châm thậm chí trực tiếp đi rơi xuống đất thượng.

Mà đại đa số nhọn châm, nhưng là trực tiếp xen vào Bạch Thông bắp thịt trong đó.

Theo nhọn châm xen vào, Bạch Thông bắp thịt cấp tốc héo rút xuống, trong nháy mắt, liền đã biến thành độ lớn ban đầu.

Chỉ là một tiếp xúc, Bạch Thông trên người đã cảm đầy sắc bén té châm, từ xa nhìn lại, lại như là một con khổng lồ con nhím giống như vậy, chỉ là đâm là ngược lại.

"Thật ác độc ám khí, đây là Giám Định Minh bách tổ ong!"

Bạch Thông cảm giác được thân thể tê dại, nhìn giữa bầu trời lần thứ hai hạ xuống kim thép, quét hai người thủ hạ một chút, giờ tay đem hai người lăng phí lạ kỳ, giờ tay, lần thứ hai nắm lấy hai người thủ hạ, đồng thời thân thể bắp thịt lần thứ hai một luồng.

Vốn đã héo rút xuống bắp thịt, trong nháy mắt nhô lên, xuyên ở trên người hấn từng cây từng cây nhọn châm càng là cũng trong lúc đó bị đánh bay ra ngoài.

"Đây chính là huyết phách biến cường giả, thật là cường ngạnh thân thể!"

Lâm Nhất Minh tận mắt nhìn Bạch Thông chống đối trong tay mình bách tổ ong một màn, trong lòng hoảng hốt, bách tổ ong nhưng là liền cương cũng có thể mặc thấu, có thể Bạch Thông dĩ nhiên ngạnh dựa vào thân thể máu thịt của hấn chống lại rồi bách tổ ong công kích. Thân thể của hấn so với cương còn muốn càng thêm cứng rắn, tuy rằng hấn tiếp được hai người thủ hạ, có thể này đã đầy đủ kinh người.

Mình tuyệt đối không phải là đối thủ!

Thừa dịp Bạch Thông lùi về sau cơ hội, Lâm Nhất Minh cấp tốc chạy qua một bên kéo tôn Bình Dương: Tôn đại ca, đi mau!"

"Không, ngươi đi, ta đến cho ngươi đoạn hậu!" Tôn Bình Dương lay động đầu, cự tuyệt nói: "Ta là hộ vệ của ngươi, tự nhiên phải làm bảo vệ ngươi an toàn, ngươi đi mau, ta đến đoạn hậu. Ngươi mau tránh vào Nguyên Dương trong núi, Nguyên Dương trong núi địa hình phức tạp, ngươi chỉ cần đi vào trong đó, bọn họ không nhất định có thể tìm tới ngươi. Như vậy ngươi liền an toàn."

"Không muốn tiếp tục tranh chấp, Tôn đại ca, thời gian có hạn, chúng ta hiện tại đi mau đến tới kịp, nếu ngươi không đi, ta cũng sẽ không đi, ngươi là đồng bạn của ta, ta Lâm Nhất Minh có thể không làm được bỏ lại đồng bạn mặc kệ sự tình!"

Lâm Nhất Minh một mặt giám định lôi kéo tôn Bình Dương. Tôn Bình Dương hiện đang lựa chọn chạy, Bạch Thông bọn họ không chắc sẽ ngăn lại hấn, nhưng là hấn nhưng phải đoạn hậu, tôn Bình Dương như vậy có tình có nghĩa, hấn làm sao có thể thả xuống hấn mặc kệ!

"Tôn đại ca, đi nhanh đi." Lâm Nhất Minh nhìn tôn Bình Dương vẫn là bất động, ngồi xổm người xuống một cái vác lên tôn Bình Dương: "Tôn đại ca Nguyên Dương son nguy hiểm, ngươi cũng là biết đến. Ta chưa từng có đi vào, chính ta trốn vào đi vậy là cái chết, do ngươi theo ta, ta sống sót cơ hội mới về càng to lớn hơn, vì lẽ đó bất luận làm sao, chúng ta vẫn phải là cùng đi!"

Nói, Lâm Nhất Minh không nói lời gì, vác lên tôn Bình Dương, kéo lại Quả Quả, hướng về Nguyên Dương trong ngọn núi liền vọt tới.

Tôn Bình Dương nằm ngoài Lâm Nhất Minh trên lưng, trong lòng thở dài, Lâm Nhất Minh nói cũng đúng, vậy mình tạm thời theo Lâm Nhất Minh, đợi được Bạch Thông bọn họ đuổi theo thời điểm, khi đó chính mình lại đoạn hậu cũng không muộn. .

Dựa vào Bạch Thông ngăn cản bách tổ ong trong nháy mắt, Lâm Nhất Minh chờ người cấp tốc lùi vào Nguyên Dương trong núi.

Mà lúc này, Bạch Thông vừa mới mới vừa chống lại rồi bách tổ ong công kích.

Vì ngăn cản bách tổ ong một lần công kích, hấn đã cầm lấy theo chính mình đến hơn hai mươi cái thủ hạ, toàn bộ ngăn cản một lần, lúc này, này một đám thủ hạ, từng cái từng cái cũng không đủ sức nằm trên đất, khắp toàn thân, từng cái từng cái mắt thường khó có thể nhìn thấy bé nhỏ lỗ tròn không ngừng hướng ra phía ngoài giữ lại máu tươi.

Bọn họ biết vừa là lão đại bọn họ đang lợi dụng bọn họ, thậm chí một không được, cái mạng nhỏ của bọn họ liền muốn qua đời ở đó. Nhưng là thực lực của bọn họ so với lão đại đến kém quá nhiều quá nhiều, trong lòng cố nhiên bất mãn, có thể trên mặt cũng không dám có một chút biểu hiện.

"Đại ca. . . Bọn họ chạy, làm sao bây giờ?" Một chỉ là ở thời khắc cuối cùng, bị Bạch Thông Chop tới ngăn cản một hồi, thương nhẹ nhất một thủ hạ nhìn đi xa Lâm Nhất Minh thân ảnh của ba người, có vẻ hơi lo lắng.

"Làm sao bây giờ, tự nhiên là truy. Có điều, không cần truy quá gấp." Bạch Thông bởi vì vừa nãy không ngừng vận dụng linh khí, mang theo mồ hôi hột

cùng một nhọc trên mặt lộ ra một vết tàn nhẫn về."Hắn dùng ám khí ta nhận ra, là bách tổ ong, chỉ có thể phóng ra ba lần.

Vừa hắn đã phóng ra một lần, hắn còn có hai lần cơ hội. Nguyên Dương trong núi nhưng là khắp nơi nguy hiểm, chúng ta theo sau từ xa hắn chính là. Không cần chúng ta ra tay, hắn gặp lại nguy hiểm sớm muộn dùng bách tổ ong, chờ hắn dùng hết hai lần cơ hội sau khi, lại giết hắn! Lâm Nhất Minh, hắn ngày hôm nay chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Thú triều (thượng)

Chương 56: Thú triều (thượng)

Lâm Nhất Minh ba người vừa nhận cơ hội nhảy vào Nguyên Dương trong núi, còn chưa kịp quan sát tình hình chung quanh, dưới bàn chân, từng trận phảng phất chấn động kịch liệt liên từ xa đến gần truyền đến, chấn động Lâm Nhất Minh thân thể đều là loáng một cái.

"Địa chấn?"

Lâm Nhất Minh ý nghĩ trong lòng vừa mới vừa mới bốc lên, trước mắt trong tầm mắt, nhưng là xuất hiện tối om om một đám lớn.

Bởi khoảng cách xa, căn bản là không thấy rõ này tối om om một mảnh đến tột cùng là cái gì, xem ra cũng như là một đám mây đen rơi xuống đất thượng, đang theo gió nhanh chóng di động.

Này đen kịt một màu tốc độ di động phi thường nhanh, chỉ là trong chớp mắt, cũng đã đi tới rất nhiều, Lâm Nhất Minh mơ hồ có thể nhìn thấy, tựa hồ có vài con dị thú hỗn tạp ở trong đó.

"Không được, gặp phải thú triều!" Tôn Bình Dương quanh năm ở bên ngoài trải qua hiểm, kinh nghiệm phong phú cực kỳ, chỉ là một chút, hắn liền nhìn ra trước mắt là tình huống thế nào, lập tức, sắc mặt của hắn trở nên khó xem ra.

"Thú triều!" Lâm Nhất Minh cũng hiểu được, hắn đã có thể thấy rõ, xa xa cái kia tối om om một đám lớn, toàn bộ đều là dị thú.

Không trách mặt đất sẽ như vậy chấn động, nhiều như vậy dị thú chạy trốn, mặt đất không chấn động mới là lạ. Chính mình vận may cũng quá tốt rồi đi, mới mới vừa tiến vào Nguyên Dương sơn, dĩ nhiên liền gặp phải thú triều.

Nhiều như vậy dị thú, liếc mắt một cái, căn bản là không nhìn thấy bờ, đợi được những này dị thú xông lại, coi như là Vũ Pháp cảnh cường giả, cái kia cũng chỉ có một con đường chết, càng không cần phải nói chính mình ba người.

Thật vất vả mới né tránh Bạch Thông bọn họ, trốn Nguyên Dương trong núi, trong nháy mắt, nhưng là gặp phải muốn nguy hiểm ngàn vạn lần thú triều.

Hiện tại chính là muốn chạy, cũng chạy không được, những này dị thú tốc độ di động rõ ràng so với người phải nhanh rất nhiều rất nhiều, chẳng lẽ cái mạng nhỏ của chính mình, liền muốn như vậy ngấm rồi?

Lâm Nhất Minh trong lòng căng thẳng, trong đầu vẫn không có suy tư kế sách ứng đối, nhưng là đột nhiên cảm giác được trên người căng thẳng. Quay đầu nhìn lại, một bên tôn Bình Dương càng là duỗi ra một cái tay đến xem, nắm lấy eo chính mình.

"Nắm chặt."

Bên tai truyền đến tôn Bình Dương thanh âm nghiêm túc, Lâm Nhất Minh nghi hoặc nhìn phía tôn Bình Dương, nhưng là kinh ngạc phát hiện tôn Bình Dương giờ tay hướng về phía cách đó không xa một gốc cây xem ra dị thường cao to, có tới kiếp trước chừng mười tầng lầu cao như vậy một cây đại thụ hơi vung tay cánh tay.

Một đạo hào quang màu bạc từ cánh tay của hắn bên trong tránh ra, thẳng tắp hướng về phía đại thụ chạc bay đi, một hồi quán quanh ở chạc bên trên.

Sau một khắc, Lâm Nhất Minh đột nhiên cảm giác được thân thể chính mình bay lên, ở tôn Bình Dương mang theo hạ, một hồi bay đến đại thụ bên trên.

Lúc này hắn mới nhìn rõ, nguyên lai tôn Bình Dương vứt ra chính là một cái màu bạc móc sắt, móc sắt thượng cột một cái thật dài dây thừng.

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, tôn Bình Dương là dựa vào vật này, đem mình cùng Quả Quả mang tới trên cây. Vật như vậy, chính mình ở kiếp

trước rất nhiều phim bên trong đều từng thấy, đây là những kia bọn đạo tặc chuyên dụng Thần khí, không nghĩ tới, đến tôn Bình Dương trong tay, dĩ nhiên thành chính mình ba người cứu mạng đồ vật.

"Thật là không có nghĩ đến, Tôn đại ca ngươi vẫn còn có như thế một tay." Lâm Nhất Minh tràn đầy khâm phục nhìn về phía tôn Bình Dương.

"Này không có gì, quanh năm ở bên ngoài thám hiểm, đương nhiên phải chuẩn bị thêm một tay. Chờ ngươi sau đó trải qua hiểm hơn nhiều, chính ngươi cũng sẽ chuẩn bị kỹ càng những này xem ra vật không ra gì." Tôn Bình Dương không thèm để ý lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn phía phía dưới.

Từ nhìn thấy thú triều, đến bay đến trên cây, cũng chỉ là ngắn ngắn thời gian ngắn ngủi thôi. Nhưng là dưới chân, nhưng là này thời gian ngắn ngủi, thú triều bên trong, phía trước nhất dị thú cũng đã vọt tới trước mắt.

Lâm Nhất Minh đi tới thế giới này thời gian mười mấy năm, này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy thú triều.

Mặc dù là hiện tại, đứng này đại thụ bên trên, hắn vẫn cứ không nhìn thấy thú triều một bên, từng con từng con thân thể khổng lồ dị thú qua lại mà qua, chấn động mặt đất hò hét vang vọng, mặc dù là đứng Cao Thụ bên trên, hắn cũng có thể cảm giác được, trên mặt đất truyền đến chấn động.

"Đây chính là thú triều sao?" Lâm Nhất Minh ngờ ngác nhìn dưới người của chính mình, những này dị thú thực sự quá hơn nhiều, hắn hiện tại cuối cùng cũng coi như rõ ràng, mặt tình hình trước mắt tại sao bị mọi người gọi là thú triều.

Nhiều như vậy dị thú, có thể không tựa như là đại dương mênh mông thủy triều. Hơn nữa những này dị thú đều là ở quá tốt đẹp lớn hơn, hầu như tùy tiện một con dị thú liền so với trên địa cầu quái vật khổng lồ voi lớn đều đại rất nhiều.

Chính mình đứng thẳng đại thụ nhìn ra bên dưới, hai mươi người trưởng thành cũng chưa chắc có thể hợp lại ôm lấy, này đại thụ quả thực đều sắp muốn cùng tiểu thổ to bằng núi. Nhưng là ở này thú triều trùng kích vào, mặc dù những dị thú kia không có vọt thẳng kích đại thụ, có thể đại thụ đều bị chấn động lay động lên. Âm âm tiếng vang, chấn động người hai lỗ tai đau nhức, màng tai tựa hồ cũng muốn bị đánh nát.

"Gào gừ. . ."

Đột nhiên, một tiếng bi thảm thanh âm vang lên. Ngay ở đại thụ một bên, một con hầu như có dài ba trượng cao một trượng, như là tê giác như thế dị thú, ở chạy trốn bên trong, dùng hắn cái kia cứng rắn một sừng, một hồi đỉnh trúng rồi phía trước một con đáng sợ quái dị dị thú. Nó thân thể cùng chuột tui tương tự, nhưng mọc ra một con cùng thân thể cực kỳ không phối hợp, như là Bá Vương long như thế đầu.

Này con dị thú hình thể ở thú triều trong đại quân dị thường dễ thấy, bởi vì hắn quá nhỏ. Chỉ có trên địa cầu, sư tử to nhỏ, thế nhưng ở trước mắt thú triều bên trong, nó nhưng hầu như là ít nhất dị thú.

Bị tê giác dị thú một hồi đỉnh bên trong, này con dị thú phát sinh một tiếng kêu rên, lập tức nhưng là xoay đầu lại, cường tráng mạnh mẽ hai cái chân trên đất dùng sức giẫm một cái, lập tức lại như là bay lên đến giống như vậy, một hồi nhào tới tê giác dị thú trên người.

Lập tức, nó hai con sắc bén chân trước ở tê giác dị thú trên người dùng sức một trảo, xem ra, thô dày phi thường, chính là dùng đao kiếm chém phòng chừng chém thương nửa canh giờ đều chưa chắc có thể chém xuyên tê giác dị thú da dẻ, vào đúng lúc này, nhưng là hiện ra đến mức dị thường yếu đuối, chỉ là một hồi liền bị đâm xuyên.

Dựa vào hai cái chân trước treo ở tê giác dị thú trên người, đáng sợ quái dị dị thú, há mồm ra, lộ ra một cái sắc bén hàm răng, miệng rộng một tấc, một hồi cắn ở tê giác dị thú trên cổ.

Nhất thời, từng luồng từng luồng máu đỏ tươi lại như là vỡ đê nước sông giống như vậy, mãnh liệt phun ra.

Huyết dịch chảy ra, bốn phía, vài con như là lang vừa giống như là con báo bình thường dị thú, nghe thấy được mùi máu tanh, một hồi ngừng lại thân thể, trong nháy mắt nhào tới tê giác dị thú trên người.

Lập tức, chu vi càng ngày càng nhiều dị thú chạy như bay đến.

Chỉ là trong chớp mắt, khổng lồ tê giác dị thú, càng là bị mạnh mẽ cắn xé thành từng khối từng khối thịt nát.

Lâm Nhất Minh đứng chạc trung ương, xem trong lòng một trận trong lòng run sợ, nếu chính mình hạ xuống phía dưới, kết cục tất nhiên là như thế.

Há miệng đi, đến nửa ngày, Lâm Nhất Minh mới bính ra một câu: "Này Nguyên Dương sơn cũng Thiên khùng bố, này còn chỉ là Nguyên Dương sơn ngoại vi, dị thú liền mạnh mẽ như thế, nếu thâm nhập hơn nữa, cái kia dị thú lợi hại hơn đến cỡ nào trình độ!"

"Không ngươi sai rồi! Này không chỉ là ngoại vi dị thú." Tôn Bình Dương nghe tiếng, này con phía dưới dị thú cái chính nói: "Thú triều là bởi vì, cái kia thôn nhật Kim ô cùng ba hành điều chiến đấu gọi ra. Bọn họ đều là phi thường cao đẳng yêu thú, bọn họ bản hân là Nguyên Dương sơn đuổi ra yêu thú, hiện tại nhưng xuất hiện ở Nguyên Dương sơn ngoại vi chiến đấu. Bởi vì bọn họ chiến đấu gọi ra cái khác dị thú khùng hoảng, vì lẽ đó sản sinh thú triều. Mà bọn họ tựa hồ là một đường từ Nguyên Dương sơn nơi sâu xa đánh tới ngoại vi, vì lẽ đó sản sinh khùng hoảng không chỉ là ngoại vi dị thú."

Nói xong, tôn Bình Dương cắn răng, như là hạ quyết tâm tự, trầm giọng nói: "Nhất Minh, ta hiện tại đã không xong rồi, không thể lại liên lụy các ngươi. Một hồi, ta sẽ nhảy xuống, không có ta, ở này Nguyên Dương trong núi, ngươi nhất định phải cẩn thận."

"Cái gì? Ngươi muốn đi chịu chết!" Lâm Nhất Minh vừa nghe đến tôn Bình Dương, một hồi kích động lên, cả khuôn mặt đều đỏ lên, hướng về phía tôn

Bình Dương lớn tiếng kêu lên: "Chúng ta thật vất vả trốn vào, hiện tại ở này trên cây to cũng rất an toàn, ngại tại sao một lòng yêu cầu chết!"

"Ta cũng là người, có thể sống, ta khẳng định không muốn chết, nhưng là hiện tại ta chết, là lựa chọn tốt nhất. Vừa con kia dị thú, nó bởi vì chảy máu, bị cái khác dị thú nghe thấy được mùi máu tanh, những dị thú kia ở trong con kinh hoảng, theo bản năng liền đem nó cho giết chết. Mà trên người ta cũng chảy máu!"

Tôn Bình Dương giờ tay so sánh cùng mặt đất khoảng cách nói rằng: "Hiện tại, bởi vì chúng ta cách xa mặt đất xa, dị thú đều đang sợ hãi bên trong, vì lẽ đó không có bị chú ý tới. Một hồi, nếu có giữa bầu trời dị thú bay qua, nghe thấy được này mùi máu tanh. Đến thời điểm, con kia chết đi dị thú kết cục chính là kết quả của chúng ta."

"Người nếu bị thương, vậy thì cầm máu. . ." Lâm Nhất Minh âm thanh lớn vô cùng, hắn không thể không nói chuyện lớn tiếng, bởi vì phụ cận, dị thú chạy trốn âm thanh thực sự quá lớn, không lớn tiếng, chính là khấn sát bên, phỏng chừng tôn Bình Dương cũng không nghe thấy lời của hắn nói.

"Không được, cầm máu cũng là cần quá trình cùng thời gian, nếu vào lúc này bên trong, có cái khác phi hành dị thú bay tới làm sao bây giờ! Ta chết rồi đối với đại gia đều tốt!" Tôn Bình Dương lớn tiếng nói ra bản thân lo lắng, hắn không muốn hại Lâm Nhất Minh cùng bên người tiểu Quả Quả.

"Người đó chỉ là giả thiết, hiện tại không muốn lãng phí thời gian, trước tiên cầm máu lại nói." Lâm Nhất Minh rất quả đoán khoát tay chặn lại nói: "Tôn đại ca, chúng ta nếu là đồng thời đến, như vậy chúng ta liền muốn đồng thời trở lại. Nếu như người nhảy xuống, ta sẽ theo sát người nhảy xuống. Vì lẽ đó, không nên nghĩ nhiều như vậy, trước tiên cầm máu đi."

"Người. . ." Tôn Bình Dương nhìn Lâm Nhất Minh quả quyết mặt, trong lòng không hoài nghi chút nào Lâm Nhất Minh nói, trong lòng cảm động bên dưới, hắn vội vã lấy ra thuốc cầm máu, bắt đầu cầm máu.

Có thể thấy, tôn Bình Dương bình thường không ít cho mình trị liệu thương thế sự, hắn cầm máu động tác xem ra phi thường thông thạo, cuối cùng càng là ở trên y phục xé một cái kéo một cái, kéo xuống một cái không điều, coi như băng vải, trói chặt vết thương.

Tôn Bình Dương huyết ngừng lại, nhưng là ba người sắc mặt rất khó coi.

Đại thụ tuy rằng tráng kiện cao to, nhưng là ở những này to lớn dị thú chạy trốn, vô ý đánh trúng, đại thụ cũng là chậm rãi bắt đầu lay động, thậm chí bắt đầu dần dần nghiêng.

"Lần này phiền phức, đại thụ khả năng bị va hỏng rồi, cứ theo đà này, lại bị va chạm mấy lần, đại thụ đều muốn ngã xuống, thụ đổ ra, chúng ta đều phải chết!" Tôn Bình Dương đỡ cành cây, mặt trầm như nước.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Thú triều (hạ)

Chương 57: Thú triều (hạ)

Lâm Nhất Minh cũng biết phiền phức, có thể hiện tại có thể làm thế nào? Nhìn phía dưới tựa hồ không có phần cuối dị thú, trong lòng hắn không ngừng suy tư.

Đột nhiên. . . Nhìn thấy mi mắt bên trong, xuất hiện con kia to lớn dị thú, Lâm Nhất Minh trong lòng hơi động.

"Mau nhìn con kia Kim Mao Tượng!" Lâm Nhất Minh đột nhiên giờ tay chỉ tay, từ đằng xa nhanh chóng chạy tới một con, cùng trên địa cầu, châu Phi tượng trường đến gần như giống nhau, thể nhưng khắp toàn thân khoác lòe lòe toả sáng màu vàng lông dài, có tới tám thương voi lớn bảy tám lần lớn như vậy, bắt đầu chạy, lại như là một toà sẽ di động pháo đài bình thường voi lớn.

"Này con voi lớn, chúng ta nhảy tới, cười ở trên lưng của hắn đi, như vậy chúng ta còn có thể có còn sống khả năng, không phải vậy ở lại trên cây chỉ có thể là muốn chết!" Lâm Nhất Minh chỉ vào này con voi lớn nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Hả? Đoạn nha kim tượng! Đây chính là Nguyên Dương sơn tới gần nơi sâu xa dị thú, ở những này dị thú bên trong, cái này cũng là dị thường dị thú mạnh mẽ, tám thương voi lớn căn bản là không dám trêu chọc. Được, chúng ta liền nhảy tới. Nó ở trong khủng hoảng, không hẳn có thể phát hiện chúng ta."

Tôn Bình Dương cũng là sáng mắt lên, mắt thấy đoạn nha voi lớn đã sắp tốc chạy trốn đến dưới người của bọn họ, tôn Bình Dương hô to một tiếng: "Khiêu!"

Ba người đồng thời nhảy xuống, rơi xuống kết thúc nha kim thân voi thượng.

Mãnh liệt thú triều, vẫn cứ không có đỉnh chỉ xu thế, thậm chí càng diễn càng liệt, liền ngay cả Nguyên Dương sơn bên ngoài, đều có thể cảm nhận được mặt đất chấn động.

"Đây là thú triều! Lâm Nhất Minh bọn họ dĩ nhiên vào lúc này trốn vào Nguyên Dương sơn, thực sự là chính mình muốn chết, ai cũng không ngăn được." Bạch Thông nhìn Nguyên Dương sơn phương hướng, đột nhiên cất tiếng cười to lên, đây chính là thú triều, coi như là Vũ Pháp cảnh cường giả, nếu không chạy, cũng khó có thể tiếp tục sống sót thú triều, Lâm Nhất Minh bọn họ gặp phải thú triều, bọn họ chắc chắn phải chết!

"Thú triều, nói đến tuy rằng nguy hiểm, có thể cái này cũng là hiếm thấy phát tài cơ hội. Không biết bao nhiêu ở Nguyên Dương trong núi mạo hiểm người, sẽ chết ở thú triều bên trong, bọn họ trên người gì đó, dị thú cũng sẽ không cảm thấy hứng thú, đợi được thú triều kết thúc, chúng ta đi vào, có thể phát một bút không nhỏ của cái người chết. Còn có những dị thú kia, trên người bọn họ có thể đều là bảo bối, thú triều bên trong, tất nhiên sẽ có không ít dị thú chết đi. Đây chính là chúng ta phát tài cơ hội." Bạch Thông hai mắt càng ngày càng nóng rực lên.

Nguyên Dương trong núi, mãnh liệt dị thú đại quân hướng về một phương hướng, không ngừng chạy vội, dần dần, những này dị thú chạy trốn phương hướng, nhưng là dần dần phát sinh ra biến hóa, có hướng về bên trái chạy, lại xác thực hướng về mặt khác một bên chạy đi.

Theo thú triều phân lưu, dần dần, qua hồi lâu, Lâm Nhất Minh nấy trong mắt người dị thú số lượng bắt đầu kịch liệt giảm xuống.

Mắt thấy thú triều liền muốn yên ổn, trên bầu trời, một tiếng lạnh lạnh tiếng kêu to, đột nhiên vang lên.

Theo tiếng kêu to hạ xuống, xa xa, phía chân trời, một con to lớn chim bay lên.

"Đây là. . . Con kia một con chưa từng xuất hiện mộc hành điều." Tôn Bình Dương ngồi ở đoạn nha kim tượng trên người, một chút nhận ra này con đột nhiên bay lên to lớn loài chim: "Nguyên lai mộc hành điều một con không có bị ăn đi, còn tưởng rằng nó đã bị nuốt nhạt Kim ô nuốt lấy."

Tôn Bình Dương tiếng nói vừa mới vừa ra hạ, xa xa, mộc hành điều vị trí cái kia một mảnh trời tể đột nhiên bị nhuộm đỏ, phía kia bầu trời, lại như là đột nhiên chuyển đổi giống như vậy, một hồi liền trở thành hỏa hồng một mảnh, khắp nơi tràn ngập này cực nóng hỏa điểm, toàn bộ thế giới đã biến thành một cái biển lửa.

Coi như ở cách xa xa, Lâm Nhất Minh vẫn là cảm giác đột nhiên xuất hiện cực nóng, thiêu đốt da dẻ đau nhức, cái cảm giác này, lại như là trạm đang đánh thép lò lửa thượng.

Mộc hành điều chịu đến biển lửa ảnh hưởng, động tác một hồi chậm lại, lập tức, đầy trời trong biển lửa, hết thấy hỏa điểm, lấy mộc hành điều vì là tâm, kịch liệt xoay tròn mà đi, trong khoảnh khắc toàn bộ nhảy vào mộc hành điều trong cơ thể.

Sau một khắc, giữa bầu trời, thôn nhạt Kim ô thân ảnh không lồ hiện lên, há mồm ra, đột xuất một con hỏa cầu thật lớn.

Quả cầu lửa bay ra, đập xuống đến mộc hành điều trên người. Chỉ một thoáng, toàn bộ bầu trời một hồi biến đến mức dị thường sáng sủa, chỉ ít so với vừa này sáng sủa gấp mười lần có thừa.

Vào đúng lúc này, Lâm Nhất Minh càng là cảm giác được, quanh thân nhiệt độ lần thứ hai lên cao, mình tựa như là một hồi rơi xuống thiêu hồng các thiết thượng, toàn thân da dẻ đều trong nháy mắt bị thiêu đốt đỏ chói!

Bầu trời xa xăm bên trong, mộc hành điều ở trong ngọn lửa, thân thể hóa thành đầy trời mưa máu, hướng về phía dưới phun mà đi, vô số trong huyết dịch, càng có một giọt, cách đến rất xa, đều có thể thấy rõ dị thường dễ thấy giọt máu.

Thôn nhạt Kim ô hai cánh một tấm, một hồi bay đến giọt máu này phía trước, một cái đem giọt máu này nuốt vào.

"MAX chung cực đại chiêu a! Mịa nó, quá khủng bố, này mẹ nhà hần, yêu thú nguyên lai cũng có đại chiêu a!" Lâm Nhất Minh không cảm thấy há mồm nói ra một đoạn văn đến.

"Cái gì chết khát? Cái gì đại chiêu? Món đồ gì?" Tôn Bình Dương một hồi bị Lâm Nhất Minh làm bị hồ đồ rồi.

"Ây. . ." Lâm Nhất Minh một theo bản năng đến tự mình nói nói lộ hết, nói ra kiếp trước lời nói, vừa muốn giải thích thế nào, dưới thân vốn là tốc độ chạy trốn dần dần chậm lại đoạn nha kim tượng, nhưng như là chịu đến kích thích giống như vậy, lần thứ hai điên cuồng bắt đầu chạy, tốc độ so với có lúc đều nhanh.

Đoạn nha kim tượng đột nhập lên biến hóa, suýt nữa đem Lâm Nhất Minh lắc đi, chờ hần ổn định thân thể, trong tai, truyền đến nhưng là tôn Bình Dương tràn đầy đáng tiếc ước ao âm thanh.

"Thực sự là đáng tiếc, vậy cũng là mộc hành điều, là yêu thú. Dòng máu của nó quý giá bậc nào. Vậy cũng đều là bảo vật vô giá, cái nào thể lực được huyết dịch này, không phải là mình trân ái đi, giữ lại dùng. Đối với huyết phách biến võ giả tới nói, yêu thú dòng máu, vậy thì là trong thiên hạ, tối bảo vật quý giá.

Ta hiện tại tuổi cũng lớn hơn, cũng đã tiến vào huyết phách thay đổi, được những này huyết dịch cũng không có tác dụng gì. Nhưng là nếu người được mộc hành điều dòng máu, chỉ cần người vừa tiến vào huyết phách biến, sau đó đem mộc hành điều dòng máu hòa vào. Người gặp lại Bạch Thông, chém

giết hấn, dường như giết gà bình thường đơn giản. Đáng tiếc, chúng ta khoảng cách quá xa, những này huyết dịch cũng không chiếm được."

Tôn Bình Dương nhìn về chân trời, tràn đầy thờ dài nói: "Con kia thôn nhật Kim ô, nó càng là nuốt vào một hành điều tinh huyết. Thực lực tất nhiên tăng mạnh, mặt khác hai con ba hành điều, sớm muộn cũng phải bị nó nuốt vào."

Lâm Nhất Minh không nói gì, thôn nhật Kim ô cũng được, ba hành điều cũng được, khoảng cách hấn đều quá xa, trước mắt hấn quan tâm chính là tự thân an nguy.

Đoạn nha kim tượng lại như là phát điên giống như vậy, một đường đầu đá lung tung, lại như là một chiếc to lớn xe ủi đất giống như vậy, cũng mặc kệ phía trước có cái gì, chính là một đường thẳng, một đường đẩy ngang mà đi.

Bất kể là cao to cây cối, vẫn là to lớn tảng đá, ở đoạn nha kim tượng xông tới hạ, vỡ nát tan tành. Thậm chí, có một viên xem ra, so với bọn họ bắt đầu dùng lại đại thụ, chỉ là nhỏ một điểm đại thụ, tương tự bị đoạn nha kim tượng một hồi va nát.

Những kia ở đoạn nha kim tượng phía trước dị thú, tương tự bị va bay ra ngoài, thậm chí có chút nhỏ yếu dị thú, bị tại chỗ va bạo, hóa thành từng mảng từng mảng mơ hồ huyết nhục.

Có điều đoạn nha kim tượng này một phát phong, mang theo bọn họ một đường đầu đá lung tung, đúng là dần dần cùng cái khác dị thú tách ra, thoát ly thú triều phạm vi.

"Thoát ly thú triều, chúng ta cũng thật là gặp may mắn. Gặp phải này con đoạn nha kim tượng, không có cái khác dị thú có thể đối kháng khiêu chiến nó, bằng không chúng ta vẫn đúng là chạy không ra." Tôn Bình Dương nhìn phía xa thú triều, trên mặt lộ ra một vết sắc mặt vui mừng, cười quay đầu nhìn về Lâm Nhất Minh, nhưng hấn mặt mới chuyển tới giống như vậy, sắc mặt lại một lần đại biến.

Ba người bát ngời ở đoạn nha kim tượng trên người, chỉ cảm thấy một trận kinh phong từ một bên bỗng nhiên thổi qua, lập tức một con to lớn mãnh hổ đột nhiên thoát ra, một hồi cắn ở đoạn nha kim tượng hai con to lớn lỗ tai phụ cận nơi cổ.

"Không được, là bạch bối liệt hổ, đi mau." Tôn Bình Dương rộng mở kinh hãi, kinh ngạc thốt lên một tiếng, Lâm Nhất Minh cũng ý thức được không được, ôm tiểu Quả Quả, từ đoạn nha kim thân voi thượng bỗng nhiên nhảy một cái, hướng về một bên nhảy xuống.

Ngay ở ba người khiêu cách đoạn nha kim tượng chớp mắt, đoạn nha kim tượng chịu đến tập kích, thân thể to lớn bỗng nhiên run lên, hướng về một bên bỗng nhiên sảy đi.

To lớn vung vẩy lực lượng, một hồi liền đem xem ra, chỉ là so với hấn nhỏ đi một chút, có thể vẫn cứ dị thường to lớn bạch bối liệt hổ văng ra ngoài.

Tuy rằng bị vẩy đi ra, có thể bạch bối liệt hổ xem ra, tựa hồ không hề có một chút nào bị thương tổn, tại chỗ nhảy một cái, xem ra, có đoạn nha kim tượng hai phần ba to nhỏ bạch bối liệt hổ, hai cái tráng kiện mạnh mẽ chân trước ở trước, một hồi nhào lên đoạn nha kim tượng.

Lâm Nhất Minh vừa mới vừa roi xuống đất thượng, cũng cảm giác được, trước mắt, một trận mãnh gió thổi qua, trực thổi hấn đều đứng thẳng không được thân thể, về phía sau rút lui hai bước mới ngừng lại thân thể.

Trong nháy mắt, trong đầu của hấn bính ra một từ.

"Uy thể hùng hực."

Hấn hiện tại cuối cùng cũng coi như rõ ràng, tại sao mọi người sẽ làm ra cái từ này đến rồi, bạch bối liệt hổ chỉ là bỏ một cái bên dưới, chính mình khoảng cách có mười mấy mét, có thể vẫn cứ cảm giác được cuồng gió thổi tới.

Này bỏ một cái thực sự quá mạnh!

Đối mặt bạch bối liệt hổ tấn công, đoạn nha kim tượng nhưng là không lùi một phân, càng là cùng bạch bối liệt hổ giống như vậy, hai con sau đề đứng thẳng trên mặt đất, đứng lên, hai con càng thêm tráng kiện gộp lại thậm chí cùng bạch bối liệt hổ eo người đều có so sánh móng trước giờ lên, đón bạch bối liệt hổ liền đập tới.

"Ầm!"

Hai con to lớn dị thú, móng trước chạm vào nhau, nhất thời, càng là phát sinh một tiếng, còn như son nhạc đồ nát, đại địa gãy vỡ bình thường nổ vang.

Bạch bối liệt hổ trước trong lòng bàn tay, lợi trào đâm ra, mà một mặt khác, đoạn nha kim tượng móng trước bên trên, dĩ nhiên cũng sinh ra lợi trào.

"Con này bạch bối liệt hổ, thật lớn sức mạnh cùng đoạn nha kim tượng liều mạng, có điều, con cộp đều là phi thường giao hoạt, làm sao này con như vậy cương liệt." Lâm Nhất Minh có chút kỳ quái nhìn phần lưng trắng như tuyết liệt hổ, hổ tuy rằng lợi hại, nhưng là bọn họ rất ít sẽ cùng đối phương liều mạng.

"Cũng là bởi vì bạch bối liệt hổ không giống, cho nên mới phải bị gọi là liệt hổ." Tôn Bình Dương cũng không phải cảm thấy kỳ quái, hấn đã tới Nguyên Dương sơn mấy lần, đối với Nguyên Dương trong núi dị thú, so với Lâm Nhất Minh quen thuộc hơn nhiều.

"Thì ra là như vậy." Lâm Nhất Minh gật gật đầu, lại hướng bốn phía liếc nhìn, hạ thấp giọng quay về tôn Bình Dương nói: "Hiện tại này hai con dị thú đánh

tới đến rồi, ta nhìn bọn họ trong thời gian ngắn cũng đánh không xong. Chúng ta nơi này khoảng cách thủ triều cũng xa, này vừa vặn là chúng ta đào tẩu cơ hội tốt, chúng ta nhanh lên một chút chạy đi."

"Chạy? Chạy cái gì! Cơ hội tốt như vậy làm sao có thể chạy đây!" Tôn Bình Dương nghe tiếng, một hồi trở nên kích động lên: "Như thế hai con lợi hại dị thú, coi như là Vũ Pháp cảnh cường giả đến rồi, cũng giết chỉ bắt tử, bọn họ hiện tại đánh một mất một còn, đây là nhiều cơ hội tốt a. . Một hồi chờ bọn hắn trong đó một con chết rồi, chúng ta phát tài cơ hội liền đến. Này cũng không thể chạy."

Lâm Nhất Minh thống khổ vỗ một cái đầu của chính mình, chính mình làm sao liền không nhìn ra đây, tôn Bình Dương còn có bức này ý tưởng ngây thơ.

Hắn cho rằng đây là tiểu thuyết đây? Hai con dị thú mạnh mẽ liều một mất một còn, cuối cùng chính mình lượm tiện nghi, trong thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy.

Lâm Nhất Minh muốn đi, nhưng là bất đắc dĩ, tôn Bình Dương nhất định phải lưu lại, liền ngay cả tiểu Quả Quả cũng ở một bên nhảy nhót nhót hồ muốn lưu lại.

"Cố lên, cắn nó, dùng sức cắn nó. Đúng, chính là như vậy cắn. Ai nha. . . Ngươi con này bốn con cạp, làm sao bị đập bên trong. Thực sự là so với đại bốn hùng còn bốn! . . . Voi lớn nhanh, đập nó. . ." Tiểu Quả Quả đứng rất xa trong rừng cây, nhìn hai con triển đấu cùng nhau dị thú, sốt ruột vung vẩy quả đấm nhỏ, một hồi cho bạch bối liệt hồ cố lên, một hồi cho đoạn nha kim tượng cố lên, một điểm cũng nhìn không ra sợ sệt đến.

"Nha đầu, nhỏ giọng một chút, đừng một hồi đem bọn họ trêu chọc đến, khi đó, chúng ta cũng chỉ có khóc phần." Lâm Nhất Minh nhìn nhảy lên Quả Quả, trên trán bốc lên một giọt mồ hôi lạnh, nha đầu này, sinh sợ người ta phát hiện không được nằng đứng không.

"Quả Quả mới không sợ chúng nó đây? Chúng nó đến rồi, bé ngoan liền đập chúng nó." Nói, Quả Quả tựa hồ là phát hiện nằng cùng giữa bọn họ hình thể cách biệt quá lớn, đập khả năng là đập bất động, lại bổ sung: "Quả Quả còn có thể cắn chúng nó."

"Cắn. . ."

Lâm Nhất Minh ước lượng lại Quả Quả miệng nhỏ, lại nhìn một chút hai con dị thú, trong lòng chỉ muốn cùng tiểu Quả Quả nói, liền ngươi cái kia miệng nhỏ, đều không nhân gia nha lớn, còn cắn. . .

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nuốt chứng Yêu Linh

Chương 58: Nuốt chứng Yêu Linh

Xa xa, hai con dị thú chiến đấu càng ngày càng kịch liệt.

Nhân vì chúng nó chiến đấu, vùng này bên trong, hết thảy cây cối, hòn đá cũng đã bị thanh không, trên mặt đất, càng là che kín từng khối từng khối hổ lớn, thậm chí có nhiều chỗ, đại địa đều bị đập cho nứt ra.

Đột nhiên, trong tầm mắt đoạn nha kim tượng đồng thời nó càng là duỗi ra thật dài mũi, hướng về bạch bối liệt hồ bỗng nhiên một quyền.

Vừa to vừa dài mũi, như một cái to lớn măng xà, một hồi đem bạch bối liệt hồ cuốn lên, lập tức cao cao đem bạch bối Lý Hồ quyền đến trên bầu trời, tầng tầng hướng phía dưới mới đập ra ngoài.

Bạch bối liệt hồ thân thể to lớn rơi rơi xuống đất, càng là như thiên thạch vũ trụ rơi rụng giống như vậy, phát sinh một tiếng nổ vang rung trời, trên mặt đất, thoáng chốc bị đập ra một to lớn viên khanh.

Đập rơi xuống đất sau khi, bởi vì mãnh liệt lực xung kích, bạch bối liệt hồ khuấy động lên một mảnh phẳng phát đám mây hình nắm nỏ tung giống như bụi bặm đồng thời, thân thể càng là từ sâu sắc viền trong hổ, bởi vì quán tính, bắn ra đến, lần thứ hai đập đến trên mặt đất, sau đó sẽ bắn lên, lại hạ xuống. Như vậy nhiều lần ba lần sau khi, này mới ngừng lại. Hồ bối bên trên, một thân bộ lông màu trắng từ lâu không nhìn thấy màu trắng tia sáng, trong đó một đoạn lớn da hổ đều lật lên, thậm chí nó một cái chân sau, đều có thể thấy được rõ ràng biến hình.

Lâm Nhất Minh đứng ở đằng xa, hai mắt lộ ra sâu sắc vẻ hoảng sợ, lực lượng này, quả thực quá mạnh mẽ, chỉ là xem đều cảm giác được khiếp đảm, này một suất, nếu đổi lại là người, coi như là huyết phách biến cao thủ, thậm chí Bá thể cảnh cao thủ, phỏng chừng đều phải bị đập thành bánh thịt, cũng là bạch bối liệt hồ bức này dị thú, mới có thể chịu trụ.

Có điều, lần này, bạch bối liệt hồ khẳng định bị thương không nhẹ. Hơn nữa trước bụng của nó sớm đã bị thương, bị ngà voi xuyên qua một lần, lại suất như thế một hồi, phỏng chừng lành ít dữ nhiều.

Đoạn nha kim tượng trí tuệ hiển nhiên không thấp, trầm trọng bạch bối liệt hồ bị đập bay cơ hội, nó đột nhiên biểu diễn ra cùng nó thể tích rõ ràng không hợp linh xảo, khắp toàn thân, mang theo từng cái từng cái thật dài vết máu nó giống như một tòa mô hình nhỏ pháo đài giống như vậy, nhanh chóng vọt tới còn nằm trên đất, rõ ràng thương rất nặng bạch bối liệt hồ trước mặt, dốc hết sức, giơ lên hai vó câu tăng tăng đập xuống.

Mất thấy so với những kia cao to cung điện ở ngoài, chống đỡ lấy cung điện trụ đá còn lớn hơn tượng chân liền muốn đập ở bạch bối liệt hồ trên người.

Trên mặt đất, xem ra thương rất nặng bạch bối liệt hồ nhưng là đột nhiên một lần, một hồi tránh thoát đoạn nha kim tượng công kích. Đồng thời trên lưng hầu như cùng thân thể bình thường trường đuôi càng là một hồi banh trực, phảng phất roi thép giống như vậy, tăng tăng đánh ở kết thúc nha kim tượng đứng thẳng một chân thượng.

Đoạn nha kim tượng vừa công kích đã dùng hết sức mạnh, đột nhiên chịu đến bạch bối liệt hồ một đòn toàn lực, thân thể càng là một hồi mất đi cân bằng, thân thể lệch đi, một hồi ngã trên mặt đất.

Một tiếng phảng phất núi cao sụp đổ tiếng nổ lớn bên trong, mặt đất tùy theo bỗng nhiên run lên, bạch bối liệt hồ phảng phất mãnh hổ hạ sơn, một hồi nhào ở trên mặt đất đoạn nha kim tượng trên người. Hai cái chân trước dùng sức bài đoạn nha kim tượng hai con so với thân thể nhỏ hơn rất nhiều màu trắng hàm răng thượng, một tám to lớn răng nanh xi nhưng là vững vàng cắn ở đoạn nha kim tượng nơi cổ.

Tình cảnh trong nháy mắt xoay chuyển, vốn là toàn diện chiếm cứ ưu thế đoạn nha kim tượng trong nháy mắt toàn diện rơi vào hạ phong. Từng đạo từng đạo dòng máu đỏ thấm từ đoạn nha kim tượng vết thương chảy ra, nó thân thể cao lớn không ngừng giãy giữa, muốn; muốn đứng thẳng lên, nhưng là trên người bạch bối liệt hồ nhưng là gắt gao đè lên nó, để nó làm sao cũng không cách nào đứng thẳng lên.

"Con này bạch bối liệt hồ có chút không bình thường, tầm thường bạch bối liệt hồ hẳn là không sức mạnh lớn như vậy mới đúng. Sức mạnh của hắn thật lớn, so với bình thường bạch bối liệt hồ đại quá hơn nhiều, bình thường bạch bối liệt hồ không phải là đoạn nha kim tượng đối thủ." Tôn Bình Dương âm thanh đột nhiên hưởng lên.

"Không chỉ là sức mạnh lớn, con này con cộp càng là giáo hoạt tàn nhẫn. Ta nhìn hắn vẫn luôn ở bày ra hiện tại tình cảnh, thậm chí bị suất cái kia một hồi, nó cũng còn lâu mới có được xem ra thương như vậy trường, này đều là nó cố ý, vì là chính là cơ hội này." Lâm Nhất Minh âm thanh dị thường thâm trầm, hắn rốt cục lần thứ nhất đã được kiến thức dị thú trí tuệ.

Theo thời gian trôi qua, huyết dịch trôi đi, đoạn nha kim tượng gãy dựa càng ngày càng yếu, cuối cùng rốt cục đình chỉ gãy dựa, ngã vào một bên.

Bạch bối liệt hồ lúc này mới buông ra hai trảo của nó, hai trảo đưa tới, đoạn nha kim tượng một đôi ngắn nhỏ nha nhưng là một hồi rụng xuống.

Vừa ở nó quái lực hạ, này đôi răng dĩ nhiên sống sờ sờ bị bài đi.

Tựa ở đoạn nha kim tượng một bên, bạch bối liệt hồ nghỉ ngơi hồi lâu, lúc này mới một lần nữa đứng thẳng lên, quay về đoạn nha kim tượng thân thể cắn xé lên.

Thô ráp tượng bì lúc này ở bạch bối liệt hồ hàm răng bên dưới, hiện ra đến mức dị thường yếu đuối, có điều thời gian ngắn ngủi, liền bị hoàn toàn xé rách ra.

To lớn hồ khẩu ở đoạn nha kim tượng trong cơ thể một trận loạn khanh, bởi vì thân thể to lớn ngăn cản, Lâm Nhất Minh cũng không thấy rõ bạch bối liệt hồ đều ăn gì đồ, lại đây khoảng chừng bán chén trà nhỏ công phu, bạch bối liệt hồ lúc này mới giơ lên thân thể, cũng không thèm nhìn tới Lâm Nhất Minh mấy người phương hướng, qua một chân, hướng về xa xa chạy đi.

Mất thấy bạch bối liệt hồ ở trong tầm mắt biến mất, Lâm Nhất Minh lúc này mới đưa khẩu khí, vừa hắn thực sự là sợ bạch bối liệt hồ đột nhiên quay người lại đây.

"Phát đạt, thực sự là phát đạt! Nhất Minh, chúng ta lần này kiếm bọn rồi!"

Lâm Nhất Minh vừa mới mới vừa đưa khẩu khí, tôn Bình Dương không che giấu nổi tràn ngập thanh âm hưng phấn liền hưởng lên: "Nhất Minh, đoạn nha kim tượng, trong cơ thể hắn bộ phận thậm chí tinh huyết khẳng định đều bị cái kia bạch bối liệt hồ cho ăn, nhưng là nó một đôi hàm răng bị lưu lại.

"Đoạn nha kim tượng, đừng xem hàm răng của hắn phi thường ngắn, thậm chí bị người nói là đoạn nha, kỳ thực vậy cũng là đoạn nha kim tượng khắp toàn thân quý giá nhất trân bảo! Dùng nó nhưng là biết đánh nhau tạo thành không gì không xuyên thủng thân binh lợi khí, cái kia nhưng là chân chính thần binh! Còn có càng quan trọng, trong truyền thuyết, đem đoạn nha kim tượng hàm răng mặc thành phần, dùng đặc thù thủ pháp luyện chế sau khi uống, càng là có thể thay đổi thân thể xương cốt, khiến người ta trở nên xương cốt cứng cỏi, lực lớn vô cùng! Đây chính là giá trị vạn cân bảo bối."

Tôn Bình Dương hai tay nắm lên đoạn nha kim tượng hai cái hàm răng, từ phía sau lưng lấy ra một màu xám túi vải, cẩn thận cầm lấy hai cái răng vàng, hướng về bỏ bên trong túi nhét đi.

Àm àm!

Hai cái răng vàng vẫn không có nhét vào bỏ trong túi, giữa bầu trời, đột nhiên một tiếng vang thật lớn truyền ra. Thanh âm cực lớn, phảng phất là thiên

ngoại lõi đình rơi rụng.

Theo bản năng, Lâm Nhất Minh ba người, ngẩng đầu lên, hướng về phía chân trời nhìn tới.

Giữa bầu trời, một cái hào quang màu đỏ rực, đột nhiên phóng lên trời, nhưng là liền ở một khắc tiếp theo, một tiếng lạnh lạnh tiếng kêu to vang lên, thôn nhật Kim ô thân ảnh không lồ hiện lên, triển khai hai con cánh khổng lồ, cấp tốc hướng về cái kia hào quang màu đỏ rực lao đi.

Nhìn thấy thôn nhật Kim ô, cái kia hào quang màu đỏ rực, lại như là nhìn thấy miêu con chuột giống như vậy, thật dài ánh sáng, bỗng nhiên bắt đầu xoay tròn, xoay quanh, hướng về hướng ngược lại liền muốn trốn đi.

Có thể vẫn không có trốn xa hơn, thôn nhật Kim ô thân ảnh không lồ đã bay tới.

Lâm Nhất Minh lần thứ nhất phát hiện, thôn nhật Kim ô miệng càng là như vậy to lớn, há mồm ra, thôn nhật Kim ô lại như là một con, phát hiện sâu điều giống như vậy, há to miệng, quay về bắt được hào quang màu đỏ rực, một cái tấp tới.

Một luồng khổng lồ sức hút từ thôn nhật Kim ô trong miệng phát sinh, lại như là từ thể giống như vậy, vững vàng hút lại đạo kia hào quang màu đỏ rực, nhưng do đối phương làm sao gãy dựa, nhưng vẫn bị hấp một chút hướng về nó miệng tới gần.

"Đây là yêu linh khí, không trách thôn nhật Kim ô, sẽ xuất hiện ở đây, hóa ra là hướng về phía này Yêu Linh đến. Phượng Hoàng nhưng là không bảo không rơi, có dòng máu Phượng Hoàng thôn nhật Kim ô cũng giống như vậy. Còn có trước, thôn nhật Kim ô cùng ba hành điều ác chiến, e sợ cũng là bởi vì này Yêu Linh, ta hết thấy đều rõ ràng." Tôn Bình Dương nhìn về chân trời.

Phía chân trời bên trong, đang hướng về thôn nhật Kim ô chậm rãi tới gần yêu linh khí, trong giây lát khoảng cách gãy dựa lên, quyền giữa bầu trời, cuốn lên từng trận nổ tung kinh phong, trong tiếng gió, càng là truyền đến từng trận vang vọng tiếng nổ.

Đột nhiên, yêu linh khí chu vi, không khí lại như là bị đánh nát pha lê bình thường trong nháy mắt phá nát, yêu linh khí một hồi tránh thoát thôn nhật Kim ô khổng lồ, hướng về phía trên, nhanh chóng bay đi.

Mất thấy, yêu linh khí liền muốn bay đi, thôn nhật Kim ô lần thứ hai phát sinh một tiếng so với trước, đều muốn vang dội mấy lần kêu to, khắp toàn thân, tựa hồ phủ thêm một đạo hỏa diễm áo khoác, từng đạo từng đạo cực nóng hỏa diễm, ở trên người nó đột nhiên hiện lên, cấp tốc lưu chuyển.

Chỉ một tức, toàn bộ thôn nhật Kim ô càng trở nên như là một cái biển lửa giống như vậy, hùng lực chí diễm bên trong, một đạo hào quang màu vàng óng tránh ra.

Chỉ một thoáng, giữa bầu trời, phát sinh một đạo chói mắt cực kỳ ánh sáng, ánh sáng bắn thẳng đến Lâm Nhất Minh ba người hai mắt càng là xuất hiện ngắn ngủi mù.

Chờ hai mắt khôi phục thị lực, xuất hiện ở trước mắt mọi người, nhưng là, giữa bầu trời, đạo kia màu đỏ rực Yêu Linh phá nát trong nháy mắt.

Nguyên bản xem ra, có ít nhất dài năm trượng to lớn Yêu Linh, một hồi vỡ vụn thành vài đoạn, bởi vì to lớn quán tính, hướng về phương hướng khác nhau bay xuống mà đi.

Thôn nhật cánh kim ô bằng một phiến, một hồi bay đến to lớn nhất một đoạn Yêu Linh trước mặt, và miệng một thôn, một hồi đem một đoạn này, thấy thể nào cũng có dài hơn bốn trượng Yêu Linh hút vào trong cơ thể.

Còn lại cái khác mấy chục đoạn Yêu Linh, nhưng là hướng về phương hướng khác nhau, từng người bay ra mà đi.

Lâm Nhất Minh nháy mắt một cái, thích ứng vừa ngắn ngủi mù sau khi thị lực, hai mắt vừa mới mới vừa nháy một cái, trước mắt, một đạo màu đỏ rực hào quang bỗng nhiên từ đằng xa bắn nhanh mà tới.

"Không được!" Lâm Nhất Minh thoáng chốc kinh hãi, này hào quang tựa hồ chặn đánh bên trong chính mình.

Dưới sự kinh hãi, Lâm Nhất Minh cuống quýt muốn lùi về sau, nhưng là còn chưa kịp động tác, trước người, màu đỏ rực hào quang, dĩ nhiên giống như một cái lợi kiếm, một hồi xen vào hần trước người trên mặt đất. Một luồng lực xung kích cực lớn, theo mặt đất truyền đến, nhất thời đem Lâm Nhất Minh chấn động thân thể loáng một cái, cùng lúc đó, một luồng trước nay chưa từng có cực nóng cảm từ hần trước người trong không khí truyền đến, cái cảm giác này, lại như là, đưa thân vào một tòa thật to lò lửa bên trong giống như vậy, khiến người ta sinh ra một loại, thân thể của chính mình có phải là sẽ bị trong nháy mắt bị hòa tan ý nghĩ.

Này đạo lợi kiếm bình thường hào quang, vừa mới vừa mới cắm vào mặt đất, sau một khắc, này đạo hào quang lập tức bắt đầu chấn động, chu vi mặt đất tùy theo lộ ra từng đạo từng đạo mạng nhện bình thường rạn nứt.

"Nó muốn chạy!"

Lâm Nhất Minh trở mắt nhìn, nhìn người xuống, một hồi nhào tới. Này đạo hào quang, khẳng định chính là vừa đạo kia Yêu Linh.

Đây chính là Yêu Linh, hơn nữa còn là thôn nhật Kim ô cùng ba hành điều đều muốn tranh cướp Yêu Linh, mà trước mắt, một đoạn phá nát Yêu Linh liền lạc ở trước mắt, làm sao có thể trở mắt nhìn nó lần thứ hai bay đi.

"Không nên cử động!" Lâm Nhất Minh bên cạnh người tôn Bình Dương nhìn thấy Lâm Nhất Minh động tác, nguyên bản bình tĩnh trên mặt, chỉ một thoáng lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh kêu to lên, nhưng là Lâm Nhất Minh đã nhào tới.

Lại như là khi còn bé, đôi Quắc Quắc giống như vậy, một đôi tay, một hồi đem trước người phá nát sau khi Yêu Linh vững vàng nắm ở trong tay.

"Xong, triệt để xong!"

Tôn Bình Dương nhìn thấy Lâm Nhất Minh song tay nắm lấy màu đỏ rực yêu linh khí, nhất thời lại như là mất hồn giống như vậy, một hồi mềm ra ở trên mặt đất, trong miệng không ngừng tự lầm bầm: "Lâm Nhất Minh hần làm sao liền không nghe ta, thấy cái gì đồ vật, đều muốn nắm, lần này được rồi, lần này chết chắc rồi. . ."

"Đại ca ca, hần làm sao. . ." Quả Quả mơ mơ hồ hồ cảm giác được, hiện tại, đại ca của nàng ca tựa hồ phi thường không được, một tâm tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, treo đầy vẻ lo âu.

"Ai. . ." Tôn Bình Dương thở thật dài một tiếng, nhìn sắc mặt dần dần trở nên đỏ chót Lâm Nhất Minh, trong thanh âm, tất cả đều là hối hận, vẻ ảo não: "Đại ca của ngươi ca, hần vừa nắm lấy đồ vật gọi là Yêu Linh, tuy rằng chỉ là một Yêu Linh gãy vỡ sau khoai chiên, có thể vậy cũng không phải tùy tiện tiện người nào đều có thể trao."

Ta đã là huyết phách biến tồn tại, có thể coi là ta không có bị thương ở trạng thái đỉnh cao, ta cũng không dám tùy tiện đi tới vô lấy này Yêu Linh. Thậm chí, so với ta càng lợi hại thiết cốt biến, thậm chí Bá thể cảnh cao thủ, bọn họ đều chưa chắc dám như đại ca của ngươi ca như thế, tới liền đi bắt cái kia Yêu Linh."

Tôn Bình Dương một hơi nói rồi rất nhiều, nói xong, đột nhiên nhớ tới, chính mình là cùng một còn không lớn lên bé gái đang giải thích những này, hơi hơi dừng một chút diện, hần một lần nữa mở miệng giải thích: "Yêu Linh tuy rằng lợi hại, nhưng là vậy cũng không phải ai đều có thể hấp thu. Yêu Linh đều là có linh tính, chúng nó sẽ bản năng tự chủ công kích muốn hấp thu, hàng phục chúng nó người. Muốn hàng phục, hấp thu Yêu Linh, nhất định phải có đủ thực lực chống đỡ mới được. ."

Lâm Nhất Minh hần hấp thu tuy rằng chỉ là một đoạn Yêu Linh, có thể này dù sao cũng là thôn nạp Kim ô đều coi trọng Yêu Linh, lần này thật sự xong đời."

Tiếng nói vừa mới vừa ra hạ, tôn Bình Dương bên tai, một tiếng thét kinh hãi đột nhiên nổ vang.

"A, Đại ca ca, Đại ca ca trên người hần cháy, chúng ta nhanh lên một chút đi giúp hần." Quả Quả tuy rằng vẫn nghe tôn Bình Dương nói chuyện, nhưng là hai mắt nhưng vẫn đều là rơi vào Lâm Nhất Minh trên người. Đột nhiên, nàng nhìn thấy Lâm Nhất Minh khắp toàn thân, đều bốc lên ngọn lửa, lại như là cháy giống như vậy, cuồng quát kêu to lên.

"Không muốn qua đi." Tôn Bình Dương lần thứ hai cả kinh, kinh hoàng bên trong kéo lại Quả Quả, một bên vội vàng nói: "Không thể đi. Hần lòng đang chỉ có thể dựa vào chính mình, ngươi hiện tại quá khứ, đó là hại đại ca ca ngươi, cũng là hại ngươi. Ngươi không chỉ có không giúp được đại ca ca ngươi, và thân ái sẽ đem chính ngươi cũng liên lụy. Chúng ta bây giờ có thể làm chỉ có chờ chờ."

Vừa nói, tôn Bình Dương lại lắc đầu, chờ đợi, chờ đợi còn có thể có thứ hai kết quả sao? Xem hiện tại Lâm Nhất Minh trên người tình huống khác thường, cái kia Yêu Linh cũng có thể làm cho hần bốc cháy lên, hiển nhiên, Yêu Linh so với chính mình tưởng tượng còn lợi hại hơn rất nhiều. Đừng nói Lâm Nhất Minh, coi như là toàn thắng trạng thái chính mình, mạnh mẽ hấp thu này Yêu Linh đều là một chữ "chết".

Chính mình chờ đợi, nhiều nhất chỉ là có thể mạng đi Lâm Nhất Minh thì thể trở lại thôi.

Mang theo thi thể trở lại, đến thời điểm, chính mình là cùng hoàn chỉnh Lâm Nhất Minh đến, trở lại, nhưng phải mang một thi thể, chính mình sau khi trở về phải như thế nào báo cáo kết quả? Làm sao cùng Tàn lão bàn giao!

Lâm Nhất Minh, hần vẫn là quá tuổi trẻ, quá kích động. Một nho nhỏ võ đạo Linh Tâm, huyết thống đều không có phát sinh biến hóa, làm sao có khả năng chống lại Yêu Linh!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Diên cuồng đột phá

Chương 59: Diên cuồng đột phá

Lâm Nhất Minh nằm trên mặt đất, còn duy trì, sớm nhất tư thế.

Hắn mới một trào trụ Yêu Linh, lập tức, một luồng cực nóng khí tức, từ song trong tay truyền tới, theo trong cơ thể kinh mạch, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân các nơi, hơn nữa này cỗ cực nóng trình độ còn đang không ngừng tăng mạnh.

Cái cảm giác này, quả thực chính là ngồi ở cháy hừng hực trong lò lửa, hơn nữa người bên ngoài, còn không ngừng đi vào trong thêm cháy.

Thậm chí, dần dần, ngọn lửa kia tựa hồ còn xông vào trong thân thể, thân thể mỗi một tác da thịt, mỗi một khối xương cốt, mỗi một tế bào đều bắt đầu cháy rừng rực.

Loại này cực nóng, thực sự không phải người có khả năng chịu đựng. Lâm Nhất Minh há mồm ra, muốn cao giọng gào lên đau đớn, lại phát hiện, chính mình đừng nói há mồm, chính là muốn động đậy ngón út đều động không được.

"Hà?"

Đột nhiên, Lâm Nhất Minh phát hiện, cái kia từng đạo từng đạo chui vào trong cơ thể cực nóng khí lưu đi tới phương hướng, đột nhiên, trở nên thông nhất lên, thông nhất hướng về khí hải phương hướng phóng đi.

Khí hải, chính là một võ giả, chỗ máu chốt nhất, nếu như khí hải bị hao tổn, bất kể là người võ giả nào, này một đời nhưng là phá hủy!

Muốn đi vào khí hải, đây tuyệt đối không được!

Lâm Nhất Minh tâm trạng chìm xuống, võ đạo Linh Tâm trong nháy mắt chìm vào trong khí hải, lập tức bỗng nhiên nhảy lên lên.

Từng đạo từng đạo tinh khiết linh khí theo võ đạo Linh Tâm nhảy lên, liền phảng phất là bị đè ép mà ra lòng đất suối phun giống như vậy, từ trong khí hải bỗng nhiên thoát ra, chính diện đón lấy cực nóng Yêu Linh.

Hai đạo khí tức vừa mới vừa mới tiếp xúc, tinh khiết linh khí dĩ nhiên không chống đỡ được, bị xung kích dần dần lùi về sau lên.

"Thật là bá đạo linh khí!"

Lâm Nhất Minh trong lòng cả kinh, chính mình linh khí có thể chính mình hấp thu tiên khí luyện hóa sau sản sinh, lại vẫn không chống đỡ được này Yêu Linh khí tức, nếu đổi lại người khác, cái kia linh khí chẳng phải là vừa tiếp xúc liền muốn bị trùng tan tác.

Chỉ dựa vào linh khí căn bản là không cách nào ngăn cản này Yêu Linh khí tức, chớ đừng nói chi là hàng phục, hấp thu. Xem ra chỉ có thể sử dụng Hoang Linh Cổ Kinh.

Cái kia Hoang Linh Cổ Kinh nhưng là chuyên môn dùng để hấp thu yêu linh khí, sau đó phụ trợ công pháp tu luyện.

Lâm Nhất Minh vận chuyển lên Hoang Linh Cổ Kinh, khổng chế linh khí lần thứ hai nhắm phía trong cơ thể yếu linh khí tức.

Song phương lần thứ hai tiếp xúc, ngoài ý muốn tình hình xuất hiện.

Bị linh khí tiếp xúc bộ phận, Yêu Linh khí tức dĩ nhiên trở nên càng thêm nóng rực lên, tựa hồ trong cơ thể, mỗi một tế bào đều bị người cắt, sau đó điền tiến vào cực nóng thiêu đốt dùng không tắt hỏa điểm.

Thiêu đốt đau đớn cảm, mặc kệ kích thích đại não, khiến người ta muốn tan vỡ.

Trong hoảng hốt, Lâm Nhất Minh cảm giác mình tựa hồ là từ miệng núi lửa rơi vào, rơi vào dung nham bên trong, vô tận uy thế nương theo cực nóng từ đầu óc nơi sâu xa kéo tới...

"Không được, phải sống, chống đỡ lại!"

Lâm Nhất Minh quan trọng hàm răng, gắt gao chống đỡ lấy, nguyên chuyển Hoang Linh Cổ Kinh, tiếp tục hướng về yêu linh khí vây quanh mà đi, hắn có một loại cảm giác, này yêu linh khí sở dĩ trở nên mãnh liệt như vậy, là bởi vì sợ, là cảm nhận được uy hiếp.

Vì lẽ đó, chỉ phải kiên trì lên, mình nhất định có thể thắng!

"Ta vẫn không có thành vì thiên hạ chú ý cường giả, ta còn có tỷ tỷ, có làng muốn chăm sóc, còn có sư phụ không có nhìn thấy, ta vẫn không có để hãm hại ta Lưu Ngọc Lương chịu đến trừng phạt, ta phải kiên trì lên!"

Theo Hoang Linh Cổ Kinh vận chuyển, Lâm Nhất Minh trong cơ thể, tinh thần lực lượng cũng thuận theo điên cuồng chuyển động lên.

Lâm Nhất Minh trong cơ thể, linh khí đi khắp càng nhanh, Yêu Linh khí tức phản kháng cực nóng cũng thuận theo càng ngày càng mãnh.

Dần dần, Lâm Nhất Minh y phục trên người, đều mãnh liệt bốc cháy lên, hắn vị trí mặt đất, chu vi bãi cỏ, từng viên một lục thảo đầu tiên là trở nên khô héo, theo nhiệt độ lên cao, tùy theo lại bốc cháy lên.

Lúc này, Lâm Nhất Minh động tác đã trong lúc vô tình đã biến thành hai chân khoanh lại mà ngồi, từ xa nhìn lại, hần lại như là một trái cầu lửa thật lớn.

"Nhất Minh ca ca!" Quả Quả nhìn thấy hoàn toàn bốc cháy lên Lâm Nhất Minh, trong tiếng kêu ầm ỉ, đã mang tới nghẹn ngào tiếng, nhìn thấy nàng Nhất Minh ca ca chịu đựng thống khổ, nàng cảm giác được, tựa hồ chính mình cũng ở gặp đồng dạng thống khổ, nàng muốn đi tới giúp Nhất Minh ca ca, nhưng là bên cạnh người kia còn nói, đi tới động Nhất Minh ca ca, chỉ có thể hại Nhất Minh ca ca, nàng lại không thể động!

Mắt thấy hỏa thế càng lúc càng lớn, từng tia lửa thiêu đốt sau cùng khói xanh từ trên cổ phát lên, trùng tới bầu trời sau đó tung bay. Quả Quả cũng chịu không nổi nữa, giương mắt vừa nhìn bên cạnh một toà cần ba cái thành niên nam nhân vây kín mới có thể ôm lấy đại thụ, nàng một bước nhảy tới, hai tay một hồi nắm lấy thô ráp thân cây, hai con óng ánh long lanh trắng mịn cánh tay hướng lên trên nhấc lên, một hồi đem cả viên đại thụ miễn cưỡng nâng lên.

Ở man lực Tira hạ, dưới cây lớn mới, từng cây từng cây to dài rễ cây bị mạnh mẽ kéo đoạn. Quả Quả hai cái tay, từng cây từng cây ngón tay xen vào đại thụ bên trong, cầm lấy so với nàng lớn hơn không biết bao nhiêu lần, vẫn mang theo ướt át bùn đất cao to cây cối, xoay người hướng về phía Lâm Nhất Minh bên người mặt đất chính là quét qua.

Treo đầy lá cây cành cây đảo qua, thiêu đốt mặt đất hỏa điểm lập tức một tức, sau một khắc, hỏa điểm lần thứ hai bay lên, hỏa điểm nhiệt độ thực sự quá cao, lâu dài thiêu đốt hạ, liền ngay cả thổ địa đều bị một hồi nhen lửa. Nhưng là tiểu Quả Quả căn bản là mặc kệ, hai tay cầm lấy thô to thân cây, không ngừng ở Lâm Nhất Minh chu vi quét, muốn cho Lâm Nhất Minh quét dọn một càng tốt hơn hoàn cảnh đến.

Một bên quét, nàng còn nhô lên quai hàm giúp, hướng về phía Lâm Nhất Minh phương hướng, không ngừng ăn khí.

"Cái này tiểu Quả Quả, nàng... Nàng nơi nào đến khí lực lớn như vậy." Tôn Bình Dương nhìn ôm đại thụ, không ngừng quét tiểu Quả Quả, kinh sợ đến mức một hồi tọa ngã trên mặt đất, lớn như vậy thụ, coi như đối lại chính mình, muốn ngạnh từ mặt đất nhổ ra, còn như vậy ôm quét tới quét lui, chính mình cũng sẽ không ung dung, tiểu cô nương này nàng dĩ nhiên ngồi vào.

Chính mình nhưng là huyết phách biến cao thủ, mà trước mắt tiểu Quả Quả, nàng còn chỉ là một đứa bé, một cũng là hai mươi ba, thậm chí còn khả năng càng ít hài tử thôi.

Nàng nơi nào đến khí lực lớn như vậy. Còn có hơi thở của nàng, nàng khoảng cách Lâm Nhất Minh cũng không gần, có thể cổ đủ khí thổi sau khi đi ra ngoài, nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được, trong không khí, một trận gió lạnh thổi qua.

Tiểu cô nương này, nàng thực sự quá thần bí, cũng không biết, Lâm Nhất Minh từ nơi nào tìm tới đây dạng một nha đầu, có điều, có thể thấy, nàng phi thường phi thường lưu ý Lâm Nhất Minh.

Nhưng là, này thì phải làm thế nào đây, coi như nàng sẽ giúp Lâm Nhất Minh, mặc dù là nàng có thể tìm đến vô số hàn băng đặt tại Lâm Nhất Minh chu vi, thậm chí là tìm đến Hàn Ngọc giường để Lâm Nhất Minh nằm trên đó, cũng vô dụng. Lâm Nhất Minh một ba tầng võ đạo Linh Tâm liền đám hấp thu Yêu Linh chi khí, coi như đến rồi Thiên Cảnh bá chủ, cũng không cứu sống được hắn.

Ai...

Tôn Bình Dương trong lòng thở dài một tiếng, Lâm Nhất Minh một trẻ tuổi như vậy thiên tài, bằng chừng ấy tuổi liền trở thành đại chuyên gia giám định, như bởi vậy tuổi trẻ liền luyện thành võ đạo Linh Tâm thiên tài, liền muốn chết đi như thế, thực sự đáng tiếc, quá đáng tiếc!

Nhìn tiểu Quả Quả bởi vì không ngừng dùng sức, mà luy đầu đầy mồ hôi khuôn mặt nhỏ, tôn Bình Dương không nhịn được lên tiếng khuyên nhủ: "Được rồi, Quả Quả, không muốn lại đi chuyển, người Nhất Minh ca ca... Như người vậy cũng không giúp được hắn."

Tiểu Quả Quả, rõ ràng nghe được tôn Bình Dương, nàng nhỏ gầy thân thể hơi dừng lại một chút, không chỉ có không có dừng lại, hai tay trái lại vung vẩy càng mau đứng lên, loại này vung vẩy bên trong, mang theo một loại điên cuồng.

Dần dần, cũng không biết vung vẩy thời gian bao lâu, vẫn ngồi dưới đất tôn Bình Dương đột nhiên phát hiện, Lâm Nhất Minh ngọn lửa trên người càng ngày càng yếu.

"Đây là muốn kết thúc rồi à? Nhất Minh liền muốn đi tới sao?" Tôn Bình Dương nhớ tới nhận thức Lâm Nhất Minh này ngăn ngắt một đường, còn có không quản lý mình bị thương, có phải là sẽ trở thành phiên toái, đều vẫn nói, ba người đồng thời đến liền muốn ba người cùng rời đi Lâm Nhất Minh, trong lòng không khỏi cảm thấy từng trận khổ sở.

Hỏa điểm yếu đi!

Lâm Nhất Minh cảm nhận được trong cơ thể, Yêu Linh khí tức đang điên cuồng một trận sau khi, tựa hồ là phát hiện chiến thắng không được chính mình, liền bắt đầu dờ dỉ, hướng về bên ngoài bắt đầu đi khắp.

"Xem không phải là đối thủ, liền muốn chạy, nào có chuyện tốt như vậy." Lâm Nhất Minh cười lạnh một tiếng, không chế linh khí sẽ tiến vào trong cơ thể Yêu Linh khí tức hoàn toàn bao vây, từng điểm từng điểm từ ở ngoài đến bên trong, đè ép mà đi.

Bên trong thân thể, nguyên bản tràn ngập ở các nơi yêu linh khí bắt đầu hướng về một chỗ tập trung, cuối cùng hoàn toàn tập trung làm một điều.

Tựa hồ là phát hiện hoàn toàn không phải là đối thủ của chính mình, này điều yêu linh khí, càng là không đang chủ động chung quanh xuất kích, mà là yên tĩnh ở tại trong cơ thể, một cái chủ yếu trong kinh mạch, chậm rãi ngọ nguyệt.

"Hà? Không ở nhúc nhích?" Lâm Nhất Minh cảm thụ trong cơ thể yêu linh khí tình hình, nhưng trong lòng là một hồi khó làm lên, Hoang Linh Cổ Kinh bên trong chỉ nói là, hấp thu yêu linh khí, có thể phụ trợ tu luyện, có thể cụ thể làm sao cái phụ trợ tu luyện cũng không có nói, càng không có nói làm sao mới xem như là hoàn toàn hàng phục, nói chung lại như là hiện tại như vậy, để yêu linh khí, dừng lại ở trong kinh mạch là khả năng không được.

Chỉ dừng lại ở trong kinh mạch, đối với mình có ích lợi gì? Không chỉ có không có tác dụng, chính mình còn muốn lo lắng nó, lúc nào, lại sẽ tạo phản, này ngược lại sẽ là một phiền toái.

Dựa theo đạo lý tới nói, Yêu Linh kỳ thực cũng là tức giận một loại, hay là muốn tiến vào khí hải, mới có thể tạo được tác dụng. Nhưng là để này yêu linh khí tiến vào khí hải sau, vạn nhất, tái tạo phản, cái kia việc vui nhưng lớn rồi.

Chờ chút...

Không đúng, chính mình khí hải bên trong, khí tức là đang không ngừng lưu động.

Một mặt, khí hải là trong cơ thể mình mấu chốt nhất vị trí một trong, khí hải một khi bị hao tổn, chính mình này một tiếng liền xong, nhưng là ở một phương diện khác, khí hải hà thường không phải là mình trong cơ thể, khí tức mạnh nhất địa phương.

Chính mình trải qua lần thứ nhất cùng cơ thể Yêu Linh giao thủ, lần thứ hai cùng Yêu Linh giao thủ, cũng có kinh nghiệm, sẽ không lại giống như lần thứ nhất như vậy, luống cuống tay chân.

Lại nói, lại Hoang Linh Cổ Kinh dưới sự phối hợp, lại là ở trong cơ thể chính mình bên trong, chính mình lại sợ cái gì!

Trước chính mình cũng dám trực tiếp tới bắt này Yêu Linh, đối mặt lớn như vậy nguy hiểm. Lẽ nào hiện tại, đem Yêu Linh trao như trong cơ thể, lại tạm thời hàng phục, chính mình lại muốn lo lắng sao!

Lâm Nhất Minh cắn răng một cái, dùng linh khí bao vây này một cái Yêu Linh khí tức, hướng về trong cơ thể khí hải dời đi.

Vừa mới vừa mới động, Lâm Nhất Minh một hồi vui vẻ, trước thời điểm, có chính mình chống đỡ, này yêu linh khí, vậy còn là hung hăng liền muốn xông vào chính mình trong khí hải. Hiện tại được rồi, chính mình không đỡ, không chỉ có không đỡ, chính mình còn muốn giúp đỡ này yêu linh khí tiến vào khí hải bên trong, này yêu linh khí một hồi lại không vui, lại vẫn muốn ra bên ngoài chạy.

Không chế linh khí, phế bỏ đến nửa ngày công phu, Lâm Nhất Minh lúc này mới đem yêu linh khí thác đến trong cơ thể khí hải lối vào. Vừa muốn không chế linh khí, dùng lại một cái kính, còn chưa kịp dùng sức, này yêu linh khí nhưng là khác thường trong nhảy mắt nhảy vào trong khí hải.

"Không tốt..."

Lâm Nhất Minh thoáng chốc giật nảy cả mình, này yêu linh khí không phải vẫn không muốn vào vào tiến vào chính mình khí hải sao, làm sao đến khí hải khẩu, không cần chính mình, chính nó liền vọt vào? Chẳng lẽ, này yêu linh khí, vẫn liền muốn tiến vào chính mình khí hải, trước phát hiện không phải là đối thủ của chính mình sau khi, sau đó làm bộ chìm nổi, hiện tại đến cửa, dĩ nhiên là không cần giả bộ, nó muốn đi vào chính mình khí hải quấy rối!

Ý nghĩ mới một bốc lên, Lâm Nhất Minh vừa muốn vận chuyển Hoang Linh Cổ Kinh, lại phát hiện, sự tình cùng chính mình tưởng tượng bên trong căn bản liền không giống nhau.

Yêu linh khí tiến vào chính mình khí hải sau khi, cảm giác kia, dĩ nhiên lại như là một tìm tới yêu mến nhất món đồ chơi hải tử, hoặc là càng như là, một ở trên bờ biển, nhảy lên nửa ngày, rốt cục trở lại hải con cá trong nước.

Cả một con yêu linh khí, ở khí hải bên trong, càng là vui vẻ du chuyển động.

Du a du, trực tiếp bơi tới chính mình trong khí hải, lần trước chính mình hấp thu sau khi, vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa tiên khí nơi, lập tức, trong cơ thể mình tiên khí, càng là trong nhảy mắt bỗng nhiên một trận co rúm, này điều Yêu Linh bên trong.

"Thâu lão tử tiên khí!"

Lâm Nhất Minh một hồi cuồng lên, chính mình tiên khí, vậy cũng đều là thật vất vả từ Tiên giới thâu đến, không, là đào đến. Một lần cũng chỉ có thể đào như vậy một chút xiu, lần này còn để này yêu linh khí đoạt, như vậy sao được!

Lâm Nhất Minh trong lòng sốt sắng, nhưng là cái kia yêu linh khí cướp giật tiên khí tốc độ thực sự quá nhanh.

Chỉ là trong chớp mắt, Lâm Nhất Minh còn chưa kịp động tác, trong cơ thể cái kia còn lại một điểm tiên khí đã đều bị hấp thu một tịnh.

Hấp thu xong tiên khí, yêu linh khí một hồi ngừng lại, nhìn ra, nó rõ ràng cũng là ở luyện hóa này tiên khí. Cùng lúc đó, càng có một luồng dị thường tinh khiết khí tức, từ yêu linh khí trung phi ra, ở khí hải bên trong xoay chậm chậm lên.

Lâm Nhất Minh rõ ràng cảm giác được, theo luồng hơi thở này chuyển động, chính mình trong biển, hết thảy linh khí đều tùy theo bỗng nhiên chuyển động lên.

Không lo được suy tư bất thành linh biến hóa, Lâm Nhất Minh vội vã nhắm mắt bắt đầu tu luyện lên.

Chậm rãi, Lâm Nhất Minh rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể mình, khí hải bắt đầu dần dần mở rộng, linh lực trong cơ thể càng ngày càng phát dồi dào, mà chính mình đồng thời cũng biến thành càng ngày càng tinh khiết.

"Kỳ quái!"

Vẫn chú ý Lâm Nhất Minh tôn Bình Dương mặt lộ vẻ về cổ quái, Lâm Nhất Minh hiện tại bộ dáng này, xem ra, không phải là ở chịu đựng thống khổ gì đây vò, hẳn lúc này tình hình, hơi có chút mất thấy người liền có thể nhìn ra, hẳn là đang tu luyện.

Đang tu luyện!

Lâm Nhất Minh chợt bắt đầu tu luyện, trừ phi hẳn hàng phục Yêu Linh.

Có thể điều này có thể sao? Vừa cái kia Yêu Linh phát uy tình hình, chính mình nhưng là nhìn thấy phi thường rõ ràng, coi như là chính mình, muốn hàng phục này điều Yêu Linh, kết quả cũng chỉ có một, vậy thì là chết.

Lâm Nhất Minh hẳn một vừa mới mới vừa võ đạo Linh Tâm ba tầng võ giả, hẳn tuyệt đối không thể hàng phục cái kia Yêu Linh.

Có thể không hàng phục Yêu Linh, cái kia lại là tình huống thế nào? Hay hoặc là nói, này Yêu Linh cũng không có xem ra lợi hại như vậy? Trên đời này, đúng là xác thực có một ít Yêu Linh, xem ra không một chút nào mạnh, kỳ thực nhưng lợi hại cực kỳ, nói như thế, rất có thể chính là trước mắt tình huống này.

Lâm Nhất Minh tiểu tử này cũng thật là vận may, dĩ nhiên đụng tới nhảy một cái nhỏ yếu Yêu Linh.

Có điều, lần sau hẳn có thể sẽ không có như thế vận may, chờ hẳn tu luyện xong, nhất định phải cố gắng giáo dục giáo dục hẳn, cho hẳn biết vừa đến cùng có nguy hiểm cỡ nào.

Vậy cũng là Yêu Linh!

Một tức công phu, tôn Bình Dương trầm nghĩ rất nhiều rất nhiều, nhưng trong lòng nhiều nhất vẫn là vui sướng, vì là Lâm Nhất Minh không ngại mà cảm thấy cao hứng.

Không chỉ là bởi vì, Lâm Nhất Minh sống sót, hẳn trở lại sau đó có thể hướng về Giám Định Minh, hướng về lão hội trưởng báo cáo kết quả, càng nhiều chính là, ngăn ngăn tiếp xúc sau khi, hẳn phát hiện, Lâm Nhất Minh là một tốt vô cùng tiếp xúc, phi thường đáng giá kết giao, càng là có thể tín nhiệm đồng bọn. .

Lâm Nhất Minh ở thời khắc mấu chốt vẫn không muốn vứt bỏ hẳn, hẳn lại không phải người có tâm địa sắt đá, ở trong lòng, hẳn làm sao sẽ không có cảm động? Rất sớm đã không đem Lâm Nhất Minh cùng hẳn coi như là phổ thông thuê quan hệ.

"Hô..."

Trong tu luyện, Lâm Nhất Minh đột nhiên thật dài thờ dài ra một hơi.

Tu luyện kết thúc, còn có cái kia Yêu Linh. Nhìn dáng dấp nó cũng đã kết thúc luyện hóa, lúc này chính đang chính mình khí hải bên trong, chậm rãi bồi lợi.

Hắn hiện tại đều có chút không làm rõ được, cứu lại chính mình có hay không hàng phục này điều Yêu Linh.

Mặc dù nói, Yêu Linh hiện tại ngay ở trong cơ thể hẳn, nhưng là này điều Yêu Linh sở dĩ ở đây, tám chín phần mười là nhân vì chính mình khí.

Chính mình khí, là trực tiếp hấp thu đến từ tiên khí của tiên giới, tuy rằng không sánh được yêu linh khí, có thể cái kia so với bình thường khí tức còn tinh khiết hơn rất nhiều hứa hơn nhiều.

Yêu linh khí, kỳ thực cũng là muốn tu luyện.

Bình thường yêu linh khí, hấp thu e sợ đều là trong thiên địa phổ thông khí tức, coi như so với bình thường khí được, có thể khẳng định là không cách nào cùng mình tiên khí so với, chính mình tiên khí đối với nó tới nói, đây chính là đại bổ, nó làm sao có khả năng không thích.

Nhân vì chính mình khí, hẳn ở lại trong khí hải, cũng không biết, mình muốn vận dụng hẳn thời điểm, lại sẽ là như thế nào một bộ tình hình.

Có điều tuy rằng không rõ ràng Yêu Linh mình có thể không có thể sử dụng, thế nhưng, có một chút chính mình nhưng là phi thường phi thường khẳng định, cái kia chính là cảnh giới của chính mình.

Vừa ở yêu linh khí kích phát hạ, chính mình tu luyện qua sau, thực lực đầy đủ tăng cao hai cái cảnh giới, đạt đến võ đạo Linh Tâm năm tầng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Thương sí Yêu Linh (thượng)

Chương 60: Thương sí Yêu Linh (thượng)

Từng toà từng toà quần sơn liên miên một mảnh, như to lớn sơn hải bình thường Nguyên Dương trong núi.

Lâm Nhất Minh hai chân khoan lại ở địa, tinh tế cảm thụ trong cơ thể dồi dào linh khí. Hắn chỉ là hấp thu một đoạn bị đánh tan linh khí, tự thân cảnh giới dĩ nhiên liền một lần tăng lên hai cái cảnh giới, một lần nhảy đến võ đạo Linh Tâm năm tầng mức độ.

Yêu Linh, dĩ nhiên mạnh như thế, đó chỉ là một cái Yêu Linh bị đánh tan thành vô số đạo sau khi, trong đó phi thường không đáng chú ý nhỏ vô cùng một đoạn ngắn Yêu Linh thôi.

Nhưng dù là như thế một đoạn ngắn, dĩ nhiên chính mình trong khoảng thời gian ngắn ngủi, dĩ nhiên liền tăng lên hai cái cảnh giới. Không trách, mỗi điều Yêu Linh xuất hiện môn đều sẽ khiến cho từng trận gió tanh mưa máu, để vô số cao thủ vì đó tranh cướp không ngớt.

Này còn chỉ là như thế một đoạn ngắn Yêu Linh, nếu chính mình được một cái hoàn chỉnh Yêu Linh, sau đó chậm rãi hàng phục, vậy mình lại có thể đột phá đến cỡ nào trình độ?

Lâm Nhất Minh thân thể bốn phía, mịt mờ khí tản đi, đình chỉ tu luyện rộng mở đứng thẳng lên.

"Hả? Đây là... Võ đạo Linh Tâm năm tầng! Ta võ đạo Linh Tâm vận tốc quay, ở một tức dĩ nhiên đạt đến sáu mươi lăm thứ."

Lâm Nhất Minh phía sau, tôn Bình Dương nhìn mịt mờ khí tản đi Lâm Nhất Minh, hai mắt trong nháy mắt tròn lên tròn trịa, gương mặt, lại như là quái đản.

"Nhất Minh ca ca!" Theo một tiếng âm thanh lạnh lạnh vang lên, một đạo nhỏ gầy bóng người từ một bên bỗng nhiên đánh tới, một hồi nhào vào Lâm Nhất Minh trong lòng.

"Nhất Minh ca ca, ngươi rốt cục sống, Quả Quả liền biết, Nhất Minh ca ca sẽ không chết. Nhất định là Quả Quả vừa giúp Nhất Minh ca ca, thật sao?" Tiểu Quả Quả ở Lâm Nhất Minh trước người, nắm lên quả đấm nhỏ, một mặt đắc ý nói: "Quả Quả quả nhiên là lợi hại nhất!"

Lâm Nhất Minh có chút sững sờ, hắn còn thật không biết, vừa chính mình ở cùng Yêu Linh đối kháng thời điểm, Quả Quả đều làm chuyện gì, nhưng hắn kinh ngạc sau khi, vẫn là tràn đầy yêu thương đưa tay ra, ở tiểu Quả Quả, tầm kia mang theo từng đạo từng đạo hồi đen tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nhẹ nhàng xoa xoa: "Đúng, Quả Quả là lợi hại nhất."

"Đương nhiên, Quả Quả không chỉ có lợi hại, còn thông minh đây, Quả Quả có thể so với hắn thông minh hơn nhiều." Quả Quả giơ tay chỉ tay tôn Bình Dương phượng hướng.

Theo Quả Quả ngón tay, Lâm Nhất Minh hai mắt nhìn quá khứ.

Đối diện, tôn Bình Dương nhìn trước người xem ra còn có chút khuôn mặt non nớt, run rẩy đôi môi, có chút không làm chi tâm mở miệng hỏi: "Nhất Minh... Ngươi, ngươi tăng lên hai tầng?"

"Đúng, không nghĩ tới cái kia yêu linh khí, lợi hại như vậy, ta một lần liền tăng lên hai cái cấp độ." Lâm Nhất Minh nhẹ nhàng cười cợt.

"Chuyện này... Có thể trong nháy mắt tăng lên ngươi hai tầng Yêu Linh, này Yêu Linh không phải là bình thường cường!" Tôn Bình Dương một hồi có chút không phản ứng kịp, hắn vừa bắt đầu nhìn thấy Lâm Nhất Minh có thể tiếp tục chống đỡ, còn cho rằng Lâm Nhất Minh hấp thu này điều Yêu Linh không phải rất mạnh. Có thể bây giờ nhìn lại, hắn muốn sai rồi, vẫn là mười phần sai.

Có thể trong thời gian ngắn như vậy, kích thích một võ giả nhanh chóng đột phá tăng lên hai cái cấp độ, hiển nhiên này điều Yêu Linh không chỉ có không yếu, hơn nữa còn phi thường cường!

Nhưng là mạnh như thế Yêu Linh, Lâm Nhất Minh hắn...

"Nhất Minh, ngươi... Ngươi là làm thế nào đến? Ngươi làm sao có thể hàng phục mạnh như thế Yêu Linh đây! Ngươi trước đó, còn chỉ là võ đạo Linh Tâm ba tầng. Như vậy cường Yêu Linh, võ đạo Linh Tâm ba tầng võ giả, e sợ vừa mới vừa mới gặp phải Yêu Linh xung kích, trong cơ thể linh khí sẽ tan vỡ, ngươi dĩ nhiên có thể hàng phục này điều Yêu Linh, này quả khó mà tin nổi."

Tôn Bình Dương nhìn Lâm Nhất Minh trên mặt tất cả đều là mê vè nghi hoặc, không hiểu, hẳn thực sự là không nghĩ ra, Lâm Nhất Minh đến cùng là làm thế nào đến.

Coi như là lợi hại đến đâu, cao đến đâu thiên phú, có thể võ đạo Linh Tâm chính là võ đạo Linh Tâm, như vậy cường Yêu Linh võ đạo Linh Tâm võ giả là cũng không thể ngăn cản, chớ đừng nói chi là hàng phục.

Lâm Nhất Minh nhìn tôn Bình Dương tầm kia không thể tin tưởng mặt, cười thầm trong lòng, hàng phục Yêu Linh, mình tới hiện tại đều còn không biết, cứu lại chính mình có hay không hàng phục cái kia Yêu Linh, có điều, cái kia Yêu Linh xác thực không phải là đối thủ của chính mình.

Xác thực nếu như là lời của người khác, bên trong cơ thể của bọn họ linh khí, xác thực là không cách nào ngăn cản Yêu Linh. Có thể trong cơ thể mình linh khí là do Tiên giới khí luyện hóa mà đến.

Tiên khí tất nhiên là muốn so với phổ thông khí càng thêm tinh khiết, tự nhiên có thể ngăn cản trụ yêu linh khí, huống chi mình còn có thể Hoang Linh Cổ Kinh. Hoang Linh Cổ Kinh bên trong, nhưng là có chuyên môn đối phó Yêu Linh phương pháp. Huống chi mình vẫn là một giám định Tông sư, Yêu Linh loại kia bản năng trời sinh trong công kích, mang theo tinh thần ảnh hưởng, đối với mình căn bản cũng không có một chút tác dụng.

Tiên khí, Hoang Linh Cổ Kinh còn có lực lượng tinh thần.

Này ba điểm, nếu như mình thiếu hụt bất kỳ một điểm, đều tuyệt đối không cách nào ngăn cản Yêu Linh, có thể chính mình một mực nắm giữ này ba điểm, vì lẽ đó chính mình chiến thắng Yêu Linh.

Có điều, tuy rằng tôn Bình Dương người này xem ra vô cùng tốt, nhưng là này đều là chính mình bí mật lớn nhất, đặc biệt là chính mình tiên khí!

Lâm Nhất Minh trong đầu hơi một suy tư, trên mặt cố ý lộ ra một vết ý tứ sâu xa ý cười nói: "Tôn đại ca, ngươi có thể không nên quên, ta nhưng là một cái đại chuyên gia giám định."

"Đại chuyên gia giám định... Nguyên lai hàng phục Yêu Linh cùng lực lượng tinh thần cũng có quan hệ, nhưng là..." Tôn Bình Dương nghe tiếng trên mặt vẫn cứ mang theo sâu sắc mê vè nghi hoặc, có thể thoải vừa cũng muốn hỏi lời ra : mở miệng, hẳn nhưng là một hồi dư vị lại đây. Chính mình thực sự là hỏi không nên hỏi đồ vật, Lâm Nhất Minh có thể hàng phục Yêu Linh, vậy dĩ nhiên là có chính hắn thủ đoạn đặc thù, loại thủ đoạn này sao đều là người khác bí mật lớn nhất, chính mình làm sao có thể tùy tiện hỏi đây.

Chính mình cũng là cái tay già đời, nhưng sẽ hỏi ra thấp như vậy cấp vấn đề, xem ra, chính mình thực sự là bị Lâm Nhất Minh vừa biểu hiện cho kinh sợ đến mức có chút choáng váng.

Có thể, này thật giống điều này cũng không có thể tự trách mình, ai bảo Lâm Nhất Minh việc làm quá vượt qua người khác ngấm lại, đổi lại là ai nhìn thấy Lâm Nhất Minh việc làm, e sợ cũng sẽ cùng chính mình một ý nghĩ, đều sẽ hỏi ra câu nói kia.

Võ đạo Linh Tâm liền hấp thu như vậy cường Yêu Linh, thế này sao lại là người có thể làm ra đến sự!

Tôn Bình Dương dùng sức quơ quơ đầu, đem lưng ta lưng tung ý nghĩ đều tung não ở ngoài, vừa muốn mở miệng hỏi Lâm Nhất Minh đón lấy muốn làm gì, bên tai nhưng trước tiên vang lên Lâm Nhất Minh âm thanh.

"Tôn đại ca, thương thế của ngươi đã khá hơn nhiều ba , ta nghĩ không cần Yêu Linh khí tức, cùng ngài luyện một hồi tay nhìn ta thực lực bây giờ. Không biết có được hay không?" Lâm Nhất Minh vẻ mặt thành thật mở miệng, hẳn có thể cảm giác được, trong cơ thể mình Yêu Linh ẩn chứa mạnh mẽ khí tức. Hẳn lại là vừa được Yêu Linh, nếu có thể sử dụng, hẳn cũng không chế không được, hẳn vẫn đứng là sợ dùng ra yêu linh khí sau, sẽ thương tổn được tôn Bình Dương.

"Luyện tập?" Tôn Bình Dương một hồi nở nụ cười, Lâm Nhất Minh dĩ nhiên muốn cùng mình luận bàn, chính mình nhưng là huyết phách biến cường giả, xem ra Lâm Nhất Minh vừa được đến yêu linh khí, tự tin tăng mạnh a.

Nếu là hắn đạt đến võ đạo Linh Tâm đỉnh cao bảy tầng, chính mình phải cẩn thận ứng phó, hay hoặc là hắn hiện tại hay dùng yêu linh khí, chính mình cũng phải cẩn thận, nhưng là không cần yêu linh khí, chính mình nhưng là huyết phách biến, hẳn liền thế nào khiêu chiến chính mình, vậy thì có chút không tự lượng sức.

Có lòng tin là chuyện tốt, có thể tin tâm quá độ bành trướng, đã biến thành tự phụ, vậy coi như không tốt. Xem ra chính mình tất yếu muốn cho hắn tỉnh táo một chút, để hắn nhận rõ thực lực của hắn. Cái này cũng là vì muốn tốt cho hắn.

Tôn Bình Dương hai mắt ở quét mắt nhìn bốn phía, đột nhiên gió tay chỉ tay một bên một khối, có chừng tầm thường ghé cao như vậy hình vuông tảng đá, cười nói: "Được, ta ngày hôm nay bị thương, đứng cùng ngươi đánh cũng không tiện, ta liền ngồi ở khối đá này thương, cùng ngươi đến đánh."

"Ngồi ở trên tảng đá?" Lâm Nhất Minh há miệng đi, tôn Bình Dương cũng quá bất cần đi.

Tôn Bình Dương một chút nhìn ra Lâm Nhất Minh ý nghĩ, sang sảng nở nụ cười, hẳn một cái tát xếp hạng đang ở trên tảng đá, cất cao giọng nói: "Đừng tưởng rằng ta ngồi ở trên tảng đá, ngươi là có thể tất thắng. Ta ở đây có thể nói cho ngươi, hai người chúng ta sau khi giao thủ, ta dưới thân khối đá này vẫn cứ sẽ hoàn hảo không chút tổn hại. Tảng đá kia, ta nhìn cũng không tệ, ta còn muốn ở phía trên ngồi nữa một trận."

Lâm Nhất Minh nghe được tôn Bình Dương nói như vậy, cũng không tiếp tục nói nữa, hai chân một trước một sau, đứng thẳng ở tôn Bình Dương đối

diện.

Đột nhiên, hần nửa người dưới chống đỡ trực chân phải, theo chân phải trên mặt đất, tầng tầng một tháp, toàn bộ chân phải một nửa khuyết điểm xuống mặt đất bên trong, lập tức cả người như một cái, phát hiện con mồi sau, phát động tấn công báo săn một nửa, thân thể bỗng nhiên xông về phía trước ra, cùng lúc đó, đôi bàn tay từ hai chân hai bên giờ lên.

Lâm Nhất Minh thân thể nhanh chóng từ mặt đất vọt qua, như như gió tốc độ thổi qua, trên mặt đất lướt trên một đạo màu vàng đất tro bụi, tro bụi tung bay bên trong, ở thân thể hần vọt tới tôn Bình Dương trước người thời khắc, đôi bàn tay vừa vận nhắc tới thân thể ngược hai bên, thuận thể bỗng nhiên đẩy ra.

Chỉ một thoáng, trong cơ thể, võ đạo Linh Tâm chìm vào trong khí hải, tùy theo bỗng nhiên nhảy lên lên.

"Tùng tùng tùng..."

Một trong nháy mắt, võ đạo Linh Tâm bằng tốc độ kinh người, bỗng nhiên nhảy lên sáu mươi lăm thứ.

Sôi trào mãnh liệt linh khí từ trong cơ thể hần thoát ra, phảng phất là thủy triều thời gian sóng biển bình thường điên cuồng dâng tới tôn Bình Dương.

"Tiểu tử này, cảnh giới so với ta thấp, dĩ nhiên lựa chọn cùng ta liều mạng, thực sự là quá tuổi trẻ!" Tôn Bình Dương thấy rõ Lâm Nhất Minh động tác sau, trong lòng lay động đầu, không có làm ra một điểm né tránh động tác, hai chân dùng sức chống đỡ trên mặt đất, cái miệng hơi nhắc cách thạch diện, giờ hai tay lên, hơi rút lại cánh tay sau, hai cái giống như cương gỗ làm bằng sắt giống như vậy, tràn ngập sức mạnh hai tay rộng mở đẩy ra.

"Hô..."

Tôn Bình Dương song chưởng vừa mới vừa mới đẩy ra, chu vi nhất thời vang lên một trận, kinh phong vũ vu thanh.

Trong lúc nhất thời, ô ô tiếng vang, ở trong rừng vang lên, vang vọng, phảng phất là hai con hùng ưng, ở chỗ này giương cánh chém giết. Trên mặt đất, từng mảnh từng mảnh lá cây theo gió cuốn lên, ở kinh phong tập kích hạ, trước mặt hướng về hai người thổi tới mà đi.

Nháy mắt sau khi, mãnh liệt chưởng phong thổi tới mà tới, đã thổi đến trước người hai người từng mảnh từng mảnh lá cây, ở chưởng phong hạ, hướng về trung gian đè ép mà đi, trong nháy mắt, càng là ở giữa hai người, đè ép thành một cái vòng tròn cầu hình.

Sau một khắc, tay của hai người chưởng xuyên phá trung gian lá cây, bỗng nhiên va chạm đến cùng một chỗ.

Bàn tay bằng thịt tấn công, nhưng là phát sinh một tiếng phảng phất là kim loại giao hàng thì mới phát sinh vang lên, tiếng vang bên trong, từng mảnh từng mảnh lá cây tạo thành viên cầu âm âm nổ tung, từng mảng từng mảng vốn cũng không lớn lá cây bị oanh kích phá nát ra, phảng phất là sẽ không phát sáng khói hoa giống như vậy, nổ bay đến giữa bầu trời đi. .

Trên mặt đất, Lâm Nhất Minh song chưởng cùng tôn Bình Dương va chạm sau, hai cánh tay vì là không thể tra hơi run lên, cánh tay căn bản là không giống như là bắn trúng bàn tay bằng thịt, mà là đánh vào một mặt muôn vàn thứ thách qua tinh cương bên trên giống như vậy, cùng lúc đó, một luồng mãnh liệt lực phản chấn càng là dọc theo cánh tay truyền tới, chấn động hần thân thể liên tiếp lui về phía sau hai bước, lúc này mới ổn định thân thể.

Ngẩng đầu hướng về đối diện nhìn tới, tôn Bình Dương ở đỡ lấy một chưởng sau khi, thân thể chỉ một thoáng chìm xuống, đặt miệng ngồi xuống.

"Chạm!"

Tôn Bình Dương dưới thân tảng đá trong nháy mắt vỡ vụn hướng bốn phía tán đi, mà tôn Bình Dương nhưng là đặt miệng ngồi trên mặt đất.

"Ha ha... Thật bốn a!" Quả Quả nhìn thấy tôn Bình Dương đáng vẻ chật vật, nhất thời không hề bận tâm cười to lên, lạnh lạnh thanh âm dễ nghe truyền vào tôn Bình Dương trong tai, nhưng là để tôn Bình Dương mặt một hồi đỏ lên.

Vừa hần nói cái gì, hần hoà giải Lâm Nhất Minh đánh, đánh xong, tảng đá đều không có chuyện gì. Lần này được, chính mình không chỉ có một hồi đem tảng đá tọa nát, còn đặt miệng tồn ở trên mặt đất, thực sự là mất mặt ném lớn.

Nhưng ai có thể muốn đều, Lâm Nhất Minh một võ đạo Linh Tâm năm tầng, dĩ nhiên có thể bùng nổ ra mạnh mẽ như vậy sức mạnh đến.

Nghĩ đến Lâm Nhất Minh vừa bùng nổ ra khổng lồ linh khí, tôn Bình Dương trong lòng kinh hãi phi thường, vừa trong nháy mắt đó, Lâm Nhất Minh bạo phát sức mạnh coi như là võ đạo Linh Tâm bảy tầng đỉnh cao người, cũng bạo không phát ra được, còn có hần linh khí, càng là so với mình linh khí đều còn tinh khiết hơn.

Chương 61: Thương sí Yêu Linh (hạ)

Chương 61: Thương sí Yêu Linh (hạ)

Càng là cùng Lâm Nhất Minh tiếp xúc, mới càng thêm phát hiện, Lâm Nhất Minh tên tiểu tử này, dĩ nhiên có thể vẫn làm cho người ta kinh hi, làm cho người ta chấn động, chỉ là võ đạo Linh Tâm năm tầng tồn tại, dĩ nhiên có thể cùng mình đánh ngang tay!

Tên tiểu tử này, hẳn là làm sao có thể có như thế cường linh khí, hẳn đến cùng tu luyện công pháp gì?

"Lợi hại, thực sự là vượt qua sự tưởng tượng của ta!" Tôn Bình Dương đứng thẳng lên, tràn đầy cảm khái nhìn phía Lâm Nhất Minh: "Người hiện tại liền có thể cùng ta đánh ngang tay, chờ người lại tăng lên một tầng thực lực, đến võ đạo Linh Tâm sáu tầng thời điểm, khi đó, ta nhưng là không phải là đối thủ. Huống hồ người vẫn không có dùng người Yêu Linh, nếu người vận dụng Yêu Linh, ta tất nhiên không phải là đối thủ của người. Còn có Quả Quả, vừa người hàng phục Yêu Linh thời điểm, Quả Quả sót ruột bên dưới, nhưng là cầm một cây đại thụ, đang không ngừng cho người quạt gió. Cái kia sức mạnh, không phải là tầm thường võ đạo Linh Tâm có khả năng nắm giữ."

"Ồ?" Lâm Nhất Minh quay đầu nhìn Quả Quả một chút, trong lòng tràn ngập cảm động, mặc dù nói Quả Quả luôn là một bộ chưa trưởng thành đáng vẽ, nhưng là rất nhiều lúc, năng nhưng là phi thường hiểu chuyện. Còn Quả Quả thực lực, chính là mình, hiện tại cũng không thấy rõ Quả Quả thực lực mạnh như thế nào.

Thậm chí, chính mình xem ra, Quả Quả cảnh giới chỉ là võ đạo Linh Tâm một tầng, có thể Quả Quả thực lực tuyệt đối không phải như thế đơn giản, có thể khẳng định chính là, Quả Quả khẳng định so với bình thường võ đạo Linh Tâm võ giả lợi hại hơn rất nhiều rất nhiều.

Lâm Nhất Minh đối diện, tôn Bình Dương như là đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như vậy, giọng nói vừa chuyển nói: "Đúng rồi, Nhất Minh, người hấp thu Yêu Linh đến tốt cùng là thế nào, cho chúng ta xem một chút đi."

"Đúng đấy, Nhất Minh ca ca, nhanh lên một chút cho chúng ta nhìn." Quả Quả nghe được tôn Bình Dương, cũng theo phụ họa lên.

"Ta thử xem. . ." Lâm Nhất Minh cũng sớm muốn thử một chút, chính mình đến tốt cùng có thể hay không sử dụng trong cơ thể Yêu Linh.

Trong cơ thể, từng đạo từng đạo linh khí ở Lâm Nhất Minh vận chuyển hạ bắt đầu chuyển động lên, cùng lúc đó, Lâm Nhất Minh tìm tới trong cơ thể cái kia Yêu Linh vị trí, dựa theo bỗng nhiên một trào.

Chỉ một thoáng, một luồng cực nóng khí tức theo kinh mạch lưu chuyển mà ra, chỉ là trát mất thời gian cũng chưa tới, Lâm Nhất Minh chỉ một thoáng, cảm giác được, chính mình khắp toàn thân, tựa hồ lần thứ hai như là đều bị ngọn lửa đốt. Chỉ là cùng lần trước không giống chính là, lần này thiêu đốt cảm xa còn lâu mới có được lần trước kịch liệt, hơn nữa tựa hồ đối với thân thể của chính mình cũng không có tổn thương gì.

Cảm giác được, này cỗ cực nóng khí tức đã cùng linh khí như thế, đồng thời tụ tập đến hai tay bên trên, Lâm Nhất Minh hai tay dùng sức hướng ra phía ngoài ý tứ thổi, song chưởng đánh mà ra.

Một luồng cực nóng khí tức ở trong rừng đột nhiên bay lên, lập tức, một to bằng nắm tay dường như thu nhỏ lại vô số lần mặt trời nhỏ bình thường, màu đỏ vàng viên cầu từ Lâm Nhất Minh bàn tay thoát ra, hướng về đối diện bắn nhanh mà đi.

Màu đỏ vàng mặt trời nhỏ hình cầu từ trong không khí lự qua, vẽ ra trên không trung một đạo, nhiều thiêu đốt hỏa diễm đuôi, thậm chí không có cùng nó tiếp xúc, mặt đất cỏ xanh thượng, đều lưu lại một đạo, thiêu đốt dấu vết, lập tức đập xuống ở đối diện một viên xem ra có tới dài năm, sáu trượng đại thụ bên trên.

Nhất thời, phảng phất là hỏa được nổ tung giống như vậy, ầm ầm một tiếng vang thật lớn vang lên, cao to đại thụ, thật giống là bị người ở bên trong lấp kín hỏa được giống như vậy, bỗng nhiên vỡ ra được. Từng khối từng khối kiên cố thân cây bị nổ bay lên trời, sau đó xa xa quăng bay ra ngoài, rơi xuống đất thượng, uy gió thổi qua, thân cây thoáng chốc hóa thành một đồng thiêu đốt qua đi tro tàn.

Tuy là tro tàn, có thể tiếp xúc được trên đất hoa cỏ, này tro tàn vẫn cứ cực nóng bốc cháy lên.

Nằm ở trong đại thụ đã không bao giờ tìm được nữa một điểm cái bóng, chỉ còn lại hạ một đồng chính cháy hừng hực ngọn lửa hừng hực.

"Sùng súc. . ." Tôn Bình Dương nhìn đại thụ biến mất chống đối, nhắm miệng nuốt khẩu nước bọt, uy lực này, quả thực cường kỳ cực, vừa cái kia viên thụ, Lâm Nhất Minh hay là không quen biết, nhưng là chính mình lại biết, cái kia thụ được cho là Nguyên Dương sơn đặc hữu một loại thụ, vậy cũng là chuyên môn dùng để chế tạo cửa lớn, hoặc là xà nhà, trường thương. Không chỉ có kiên cố, càng là tràn ngập tính dai, có thể như vậy, vẫn bị một hồi thiêu một điểm không dư thừa!

Này nếu như vừa Lâm Nhất Minh đem này một chiêu dùng ở trên người mình, chính mình chắc chắn phải chết, căn bản là không cách nào chống lại, chính là muốn tránh tránh, cũng không tránh thoát.

Mới vừa từ cái kia màu đỏ vàng Thái Dương bình thường Yêu Linh khí tức bay ra, đến hạ xuống, cũng chỉ là trong chớp mắt, nhanh như vậy, nơi nào có

thể tránh né!

Lâm Nhất Minh cũng có chút há hốc mồm, hắn cũng không nghĩ tới, này Yêu Linh dĩ nhiên lợi hại đến trình độ này, có thể uy lực mạnh, này Yêu Linh tuy nhiên đủ tiêu hao linh khí.

Nhìn thả ra Yêu Linh, Lâm Nhất Minh nhấc tay vỗ một cái, đem Yêu Linh khí tức lần thứ hai thu lại rồi.

Phát sinh công kích, lại tới thu hồi lại, chỉ là hai cái động tác, nhưng hắn lại phát hiện, trong cơ thể hắn linh khí, càng nhưng đã đầy đủ tiêu hao một phần ba.

Nói cách khác, này một chiêu, hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể dùng ba lần, sau đó trong cơ thể linh khí liền muốn tiêu hao hết.

"Thương sĩ Yêu Linh!" Đột nhiên, tôn Bình Dương như là nghĩ tới điều gì giống như vậy, đứng ở một bên kêu lên sợ hãi.

"Hả? Tôn đại ca, ngươi vừa nãy tên gì? Thương sĩ Yêu Linh, ngươi biết này điều Yêu Linh?" Lâm Nhất Minh hai mắt tràn đầy chờ mong nhìn phía tôn Bình Dương, đối với trong cơ thể Yêu Linh, hắn giải căn bản không bao nhiêu, thậm chí ngay cả tên hắn cũng không biết.

"Không sai, là thương sĩ Yêu Linh, ta nhận ra ngươi Yêu Linh, Nhất Minh, ngươi lần này kiếm bọn rồi, mạng ngươi quả thực quá tốt rồi!" Tôn Bình Dương xác nhận chính mình không có nói sai sau khi, đột nhiên thần sắc kích động lớn tiếng bắt đầu kêu gào, nhìn đáng vẻ của hắn, lại như là rơi vào điên cuồng.

"Thương sĩ Yêu Linh, đây chính là vạn cổ Yêu Linh bảng bên trong Yêu Linh!" Tôn Bình Dương âm thanh lại cao một đường.

"Vạn cổ Yêu Linh bảng cái kia lại là cái gì?" Lâm Nhất Minh vẫn là mơ mơ màng màng, có điều ta lại biết một chuyện, chính mình hấp thu Yêu Linh, nên rất nổi tiếng.

"Vạn cổ Yêu Linh bảng, có người nói là trong thiên hạ, đối với Yêu Linh nghiên cứu sâu nhất một vị kỳ nhân thu lục, trong thiên hạ, hết thảy ở thời kỳ Hoàng cổ, liền tồn tại hơn vạn năm Yêu Linh. Sau đó căn cứ Yêu Linh mạnh yếu, phân ra một phần bảng danh sách. Phàm là có thể đi vào vạn cổ Yêu Linh bảng Yêu Linh, cái kia đều là toàn bộ trên đại lục, mạnh nhất Yêu Linh." Tôn Bình Dương trong thanh âm, căn bản là không che giấu nổi trong đó ẩn chứa kích động.

"Nhất Minh, ngươi còn chỉ là một võ đạo Linh Tâm võ giả, nhưng là ngươi nhưng được vạn cổ Yêu Linh bảng bên trong Yêu Linh, coi như chỉ là trong đó một đoạn ngắn, có thể ngươi vận may này, cái này cũng là Thiên đại tạo hóa! Ngươi biết ngươi thương sĩ Yêu Linh xếp hạng bao nhiêu không? Là thứ ba mươi tám!"

Tôn Bình Dương duỗi ra hai tay một tay khoa tay một ba, một tay khoa tay một tám, cao giọng nói: "Nếu ngươi được chính là Yêu Linh khác, ta còn không chắc nhận ra được, có thể ba mươi tám vị Yêu Linh, ta vừa vận nhận ra."

Nói tới chỗ này, tôn Bình Dương trên mặt cũng lộ ra một vết đến sắc: "Ta đã từng là xem qua một quyển Yêu Linh phổ, đó là một lần vô tình. Ta cũng không có xem toàn, chỉ là từng thấy mặt trên vạn cổ Yêu Linh bảng bên trong hai mươi vị đến năm mươi vị Yêu Linh, ngươi thương sĩ Yêu Linh chính là thứ ba mươi tám vị.

Yêu Linh, vậy cũng là trong thiên hạ cường giả, đều sẽ vì thế điên cuồng tranh cướp tồn tại. Ta thậm chí nghe nói qua, Thiên Cảnh bá chủ vì tranh cướp Yêu Linh mà tồn lạc sự tình. Ngươi nhưng có thể vận may được như vậy một cái Yêu Linh, vận may này, quả thực cường cái gì cũng không ngăn nổi."

Tôn Bình Dương nói, lại quét mắt vừa Lâm Nhất Minh vị trí, cái kia mảnh, hết thảy cây cối hoa cỏ cũng đã đốt cháy một tận, lại như là bị dầu hỏa thiêu qua bình thường sau, liền đất vàng đều mang theo cực nóng khí tức thổ địa, về mặt đột nhiên, lại là biến đổi nói: "Có điều, Nhất Minh, sau đó ngươi cũng không nên lại vọng động như vậy.

Ngươi phải biết, ăn đồ ăn không có sai, thế nhưng tùy tiện loạn ăn đồ ăn, không thể được. Lần này, là ngươi số may, ngươi chống lại rồi Yêu Linh, nhưng là lần sau đây? Ngươi có thể bảo đảm ngươi liền có thể ngăn cản được này Yêu Linh sao? Vậy cũng là Yêu Linh! Coi như ngươi muốn cướp giật, ngươi cũng phải trước tiên giám định một hồi, sau đó sẽ quyết định có phải là cướp giật!"

Lâm Nhất Minh tăng tăng gật đầu một cái, nhưng không có lên tiếng. Hắn biết, tôn Bình Dương nói nhiều như vậy là vì tốt cho hắn, nhưng là dựa theo tôn Bình Dương nói, trước tiên giám định, lại trào Yêu Linh, sao có thể đơn giản như vậy.

Lại như lần này, chính mình nắm lấy thương sĩ Yêu Linh, nếu chính mình không can tóm chặt lấy hắn, hơi hơi do dự một chút, Yêu Linh liền muốn bay đi.

Thời gian ngắn như vậy, nơi nào tới kịp giám định, còn không giám định xong, Yêu Linh đã sớm bay đi.

Vì lẽ đó vì là càng tốt hơn tăng lên, nhìn thấy Yêu Linh, căn bản lại không thể có do dự. Hơn nữa, chính mình cũng cùng người khác không giống nhau. Chính mình linh khí là tiên khí, có thể so với người khác linh khí tinh khiết nhiều lắm, sẽ không xuất hiện người khác như vậy, linh khí trong nháy mắt bị đánh tan tình huống.

Huống chi mình còn có Hoang Linh Cổ Kinh, lực lượng tinh thần, càng là đã đạt đến giám định Tông sư cảnh giới.

Chính mình hấp thu Yêu Linh trái lại so với người khác đều muốn đơn giản.

Nhìn thấy Lâm Nhất Minh gật đầu, tôn Bình Dương cũng yên lòng, hoạt động một chút, đã từng bị thương thân thể, hẳn lúc này mới nhìn Lâm Nhất Minh hỏi: "Nhất Minh, thương thể của ta đã tốt hơn rất nhiều, người xem, chúng ta đón lấy có phải là chuẩn bị đi trở về?"

"Trở về? Không, hiện tại không phải là lúc trở về. . " Lâm Nhất Minh nghe tiếng đột nhiên nở nụ cười, hơn nữa nụ cười ở tôn Bình Dương xem ra, có chút hèn mọn, không quá như là Lâm Nhất Minh bình thường nụ cười.

"Hiện ở đây sao cơ hội hiếm có, làm sao có thể trở lại. Cái kia một cái hoàn chỉnh thương sĩ Yêu Linh nhưng là bị nuốt nhạt Kim ô đánh tan. Ngoại trừ một cái lớn nhất bị nuốt nhạt Kim ô ăn, ta chiếm được như thể một đoạn ngắn ở ngoài, còn có thật nhiều phân tán Yêu Linh rơi vào bốn phía. Trong đó, có một ít, ta có thể cảm giác được, đã bị những khác dị thú hoặc là yêu thú được, thể nhưng còn có một chút Yêu Linh, từ khi phi rơi xuống sau khi, bọn họ vẫn không có di động, nói cách khác chúng nó vẫn không có bị phát hiện."

Lâm Nhất Minh nhìn phương xa nói: "Chúng ta liền đi tìm những kia không có bị phát hiện Yêu Linh, ta muốn hấp thu càng nhiều Yêu Linh."

"Đi tìm Yêu Linh!" Tôn Bình Dương nhất thời bị sợ hết hồn: "Nhất Minh, làm người cũng không thể lòng tham không đáy. Ta cũng biết, này thương sĩ Yêu Linh quý giá. Nhưng là, được thương sĩ Yêu Linh có thể không chỉ có một mình người, cái kia thôn nhạt Kim ô cũng là được thương sĩ Yêu Linh, người được một phần thương sĩ Yêu Linh, người muốn lại đi cướp đoạt cái khác thương sĩ Yêu Linh, cái kia thôn nhạt Kim ô khẳng định cũng giống như vậy muốn có được cái khác thương sĩ Yêu Linh."

"Không sai, nó khẳng định muốn có được cái khác thương sĩ Yêu Linh, có thể vấn đề là, nó hiện đang không có không. Ta có thể cảm nhận được, cái kia to lớn nhất thương sĩ Yêu Linh vẫn không có di động, hơn nữa cũng không có bị luyện hóa. Bắn vào chúng ta mới chịu thừa dịp, hiện tại thôn nhạt Kim ô không có công phu thời điểm, mau mau hành động. Bắn không, chờ hẳn luyện hóa xong, ta cũng chỉ có thể chạy trốn." Lâm Nhất Minh nói, nhấc chân liền bước đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Hậu trường hắc thủ (thượng)

Chương 62: Hậu trường hắc thủ (thượng)

Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng.

Lâm Nhất Minh ba người ở Nguyên Dương trong núi đi rồi một ngày nhiều thời giờ, ở Lâm Nhất Minh dẫn dắt đi, đi tới một tòa núi cao bên trên, theo cao hơn mặt biển không ngừng lên cao, nhiệt độ chung quanh cũng thuận theo càng ngày càng thấp.

"Này cao hơn mặt biển độ cao e sợ đến có sáu, bảy ngàn mét đi. Này vẫn là chỉ là Nguyên Dương trong núi, một toà phi thường phổ thông ngọn núi thôi. Trong núi, cao hơn này son, thì có vài nơi."

Lâm Nhất Minh hướng về ngọn núi dưới đáy liếc mắt một cái, lập tức tiếp tục bò lên phía trên mà đi, có điều thời gian nửa nén hương, ba người đã đi tới ngọn núi đỉnh.

Trọc lốc ngọn núi trên đỉnh, một đạo màu đỏ vàng, như lợi kiếm giống như vậy, cắm trên mặt đất ánh sáng dị thường chói mắt.

"Thương sĩ Yêu Linh, hơn nữa so với ta trước được thương sĩ Yêu Linh, càng to lớn hơn!"

Lâm Nhất Minh một chút nhìn thấy, trên mặt đất thương sĩ Yêu Linh. Tuy rằng nhìn thấy thương sĩ Yêu Linh, nhưng là hẳn cũng không có vội vã quá khứ. Chính là bởi vì nơi này đầy đủ yên lặng không có ai, một không có cái khác dị thú vì lẽ đó này một đạo bị cắt đứt thương sĩ Yêu Linh mới vẫn ở đây, không có thoát đi.

Thế nhưng một khi nhóm người mình tùy tiện tới gần, này đạo thương sĩ Yêu Linh tất nhiên sẽ chạy trốn. Lấy thương sĩ Yêu Linh tốc độ phi hành, mình muốn đuổi theo, vốn là không thể.

Trước mình có thể nắm lấy thương sĩ Yêu Linh, đó là bởi vì số may, vừa vịn rơi vào lòng bàn chân của chính mình hạ.

Lần này, muốn phải bắt được thương sĩ Yêu Linh, còn muốn lợi dụng trong cơ thể mình thương sĩ Yêu Linh mới được.

Một vệt kim hồng ánh sáng từ Lâm Nhất Minh trong tay hiện lên, hẳn cẩn thận từng li từng tí một thả ra thương sĩ Yêu Linh.

Theo hào quang màu đỏ ánh vàng nhảy lên, từng trận cực nóng khí tức hướng bốn phía lan truyền tung bay đi, không qua một chút thời gian, cũng đã bay tới thương sĩ Yêu Linh phụ cận.

Hắn là cảm giác được đồng dạng khí tức, xuyên trên mặt đất thương thương sĩ Yêu Linh nhất thời phát sinh một trận "Ong ong" run rẩy, từ trên mặt đất rộng mở bay ra, hướng về Lâm Nhất Minh trên tay liền bay qua.

"Bị lừa rồi."

Lâm Nhất Minh sắc mặt vui vẻ, giờ tay cầm lấy thương sĩ Yêu Linh hướng về bay tới thương sĩ Yêu Linh vô một cái đi.

Hai tay vừa mới vừa mới lấy ra thương sĩ Yêu Linh, Lâm Nhất Minh lập tức cảm giác được, một luồng cực nóng khí tức truyền đến, mà trong cơ thể chính mình, căn bản cũng không cần tự mình động thủ, mặt khác một luồng cực nóng khí tức cũng tiến lên nghênh tiếp.

Hai cỗ khí tức âm âm chạm đụng vào nhau.

"Hà? Đây hai cái thương sĩ Yêu Linh, xem ra, tựa hồ là ở công kích lẫn nhau." Lâm Nhất Minh rất nhanh thấy rõ, trong lòng yên tâm lại, vốn đang đau đầu, sợ sệt hai cái thương sĩ Yêu Linh hội hợp đến một chỗ sau khi, công kích chính mình, hiện tại được rồi chính bọn hắn đánh tới đến, chính mình thu phục lên, vậy thì quá đơn giản có điều.

Lâm Nhất Minh không chế chính mình linh khí lao ra, trợ giúp trong cơ thể mình thương sĩ Yêu Linh áp chế hướng về phía mặt khác một cái thương sĩ Yêu Linh. Hai người giáp công hạ, điều thứ hai càng to lớn hơn thương sĩ Yêu Linh rất nhanh bại lui, mà nguyên lai điều thứ nhất thương sĩ Yêu Linh nhưng là một hồi đáng tới.

Dần dần, hai cái thương sĩ Yêu Linh quán quyết ở cùng nhau, sau đó chậm rãi dung hợp thành một cái tân yêu linh khí, thể tích, so với quá khứ, lớn hơn còn nhiều gấp đôi.

Hai cái yêu linh khí dung hợp sau khi, lập tức chìm vào Lâm Nhất Minh trong khí hải, mà cùng lúc đó, Lâm Nhất Minh cũng bắt đầu vận chuyển công pháp.

Đại sau khoảng nửa canh giờ, Lâm Nhất Minh từ trên mặt đất rộng mở đứng thẳng lên, cùng lúc đó, một luồng mãnh liệt khí tức từ trong cơ thể hắn tản ra, chấn động dưới chân của hắn, từng khối từng khối tảng đá bay lên, hướng bốn phía tung toé mà đi, phát sinh từng trận đùng đùng tiếng vang.

"Võ đạo Linh Tâm bảy tầng! Chỉ là được hai cái Yêu Linh, lần thứ nhất, từ võ đạo Linh Tâm ba tầng tăng lên tới năm tầng, lần thứ hai trực tiếp từ năm tầng tăng lên tới bảy tầng! Tốc độ này cũng quá đáng sợ! Năm đó ta từ võ đạo Linh Tâm ba tầng tăng lên tới bảy tầng, nhưng là dùng thời gian mười lăm năm. Mà ngươi, ngươi chỉ là dùng hai ngày thôi, trong này nhiều thời gian hơn, ngươi hay là dùng đến bước đi tiến lên! Không trách trong thiên hạ, tất cả mọi người điên cuồng truy tìm Yêu Linh, này Yêu Linh thực sự quá lợi hại!"

Tôn Bình Dương lắc đầu thở dài một tiếng, hắn phát hiện kể từ cùng Lâm Nhất Minh nhận thức tới nay, hắn thở dài số lần càng ngày càng nhiều, người và người thật sự không cách nào so sánh được!

Có điều, hắn tuy rằng ước ao Lâm Nhất Minh, đến không đến nỗi đó kị. Càng sẽ không bởi vì Lâm Nhất Minh được Yêu Linh mà lòng sinh bất mãn. Hắn biết, cái kia Yêu Linh nếu để cho hắn đi hàng phục, kết cục của hắn nhất định cực thảm, hắn có thể hàng phục không được thương sĩ Yêu Linh.

Lâm Nhất Minh nhưng trong lòng rất rõ ràng, cảnh giới của chính mình sở dĩ tăng lên nhanh như vậy, cùng công pháp của chính mình, Hoang Linh Cổ Kinh là không thể tách rời, Hoang Linh Cổ Kinh chính là chuyên môn nhằm vào muốn hưng đồng công pháp.

Hơn nữa, hấp thu Yêu Linh sau khi, mặc dù không sử dụng yêu linh khí, vận chuyển Hoang Linh Cổ Kinh sau, chính mình linh khí cũng biến thành so với trước cường một chút.

Càng quan trọng chính là, chính mình hiện tại là võ đạo Linh Tâm bảy tầng, võ đạo Linh Tâm càng là có thể ở một tức đạt đến khủng bố chín mươi sáu chuyển! Không biết, chính mình hiện tại một quyền uy lực mạnh bao nhiêu!

Lâm Nhất Minh hơi suy nghĩ, trong cơ thể linh khí đã nhảy lên tới đỉnh điểm, Lâm Nhất Minh lập tức hô to một tiếng, một quyền đánh ra ngoài.

Đấm ra một quyền, đối diện trên vách núi, một đạo ngón cái rộng vết rách nhất thời tái hiện ra, tùy theo vết rách chu vi, hiện ra từng đạo từng đạo đường như lưng rùa thượng, quy văn bình thường bé nhỏ vết rách, sau đó, chính diện không vách tường âm âm sụp đổ!

"Thật mạnh uy lực. Uy lực này, mặc dù ngươi không cần yêu linh khí, ta cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi." Tôn Bình Dương một mặt thần phục nhìn đối diện vách núi, bức này uy lực, coi như đối lại là hắn, một đòn toàn lực, cũng không cách nào tạo thành bức này hiệu quả.

"Nhất Minh, thực lực của ngươi bây giờ, nếu như ngươi sử dụng nữa ngươi yêu linh khí, như vậy ngươi... Ngươi hiện tại yêu linh khí đã so với trước lại tăng lên hơn hai lần đi, ngươi hấp thu Yêu Linh so với trước kia Yêu Linh phải lớn hơn, vậy ngươi toàn lực làm sau, không cần nói huyết phách biến võ giả, chính là thiết cốt biến võ giả đều chưa chắc là đối thủ của ngươi, e sợ chỉ có Bá thể cảnh cường giả, ngươi mới thất bại đi.

Đúng rồi, Nhất Minh, ta còn không biết ngươi tu luyện chính là quyền pháp gì."

Lâm Nhất Minh đột nhiên nở nụ cười: "Quyền pháp? Ta tu luyện quyền pháp là Đại Bàng quyền pháp."

"Đại Bàng quyền pháp, đó là... Cái gì, người nói người tu luyện chính là Đại Bàng quyền pháp!" Tôn Bình Dương sững sờ một chút, lập tức tựa hồ là phản ứng lại, có chút trách cứ: "Đừng nghịch, ta đương nhiên biết người tu luyện qua Đại Bàng quyền pháp, chúng ta Đại Bàng Vương triều người, lại có mấy cái không có tu luyện qua Đại Bàng quyền pháp. Ta hỏi chính là, người hiện đang tu luyện quyền pháp gì."

"Chính là Đại Bàng quyền pháp a!" Lâm Nhất Minh phi thường chính kinh trả lời.

"Người hiện tại luyện Đại Bàng quyền pháp?" Tôn Bình Dương lần thứ hai sững sờ, có điều rất nhanh lại phản ứng lại, tựa hồ cũng không có gì, rất thật lợi hại võ giả, bọn họ tình cờ cũng sẽ đánh một trận Đại Bàng quyền pháp, dù sao đó là trụ cột nhất quyền pháp, tình cờ luyện tập một hồi vẫn có chỗ tốt. Lâm Nhất Minh hiện tại nên chính là ở tình cờ luyện tập Đại Bàng quyền pháp, tiểu tử này, cũng thực sự là, hẳn nên rõ ràng, chính mình hỏi không phải vấn đề này, chính mình là muốn biết hắn mạnh như thế nào.

Tôn Bình Dương bất đắc dĩ lay động đầu, nghĩ đến một hồi, lại thay đổi cái hỏi pháp, hỏi: "Ta hỏi chính là, người lợi hại nhất quyền pháp là quyền pháp gì."

"Chính là Đại Bàng quyền pháp a!" Lâm Nhất Minh cũng cảm thấy bất đắc dĩ, tôn Bình Dương thông minh, làm sao đột nhiên liền như thế thấp.

"Ta nói rồi, Đại Bàng quyền pháp, Đại Bàng quyền pháp, người nhất định phải ta nói bao nhiêu lần? Ta tu luyện chính là Đại Bàng quyền pháp, hiện tại luyện cũng là Đại Bàng quyền pháp, lợi hại nhất cũng là Đại Bàng quyền pháp, ta sẽ quyền pháp liền Đại Bàng quyền pháp một loại." Lâm Nhất Minh một hồi nói xong này rất nhiều, thậm chí sinh ra một loại, chính mình đang nói nhiều khẩu lệnh ảo giác.

"Người sẽ quyền pháp liền Đại Bàng quyền pháp một loại.. Một loại?" Tôn Bình Dương cũng bị Lâm Nhất Minh trong nháy mắt, hàng loạt pháo bình thường, nhiều có chút ngất, dừng lại một trận, hắn mới phản ứng được: "Người nói người sẽ Đại Bàng quyền pháp này một loại quyền pháp, người đừng đùa. Người nhưng là võ giả, vẫn là võ đạo Linh Tâm võ giả, người làm sao có khả năng chỉ có thể Đại Bàng quyền pháp này một loại trụ cột nhất quyền pháp." Tôn Bình Dương không tin, hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, một vũ đạo Lâm chương mới võ giả cũng chỉ sẽ Đại Bàng quyền pháp, loại này nông phu đều sẽ đánh nông phu quyền!

"Thật sự, ta thật cũng chỉ sẽ Đại Bàng quyền pháp này một loại quyền pháp, ta chưa từng học qua những khác quyền pháp, ta lừa người làm cái gì." Lâm Nhất Minh nói như thế, trong đầu nhưng là đột nhiên nhớ tới, Quả Quả truyền thụ cho chính mình cái kia một chiêu tuyệt kỹ.

"Người dĩ nhiên chỉ có thể Đại Bàng quyền pháp bộ quyền pháp này, chuyện này không có khả năng lắm đi." Tôn Bình Dương vẫn là không cách nào tin tưởng, lại hỏi Lâm Nhất Minh hỏi lâu, ở Lâm Nhất Minh luôn mãi bảo đảm không có lừa hắn sau khi, hắn mới tin tưởng, Lâm Nhất Minh thật sự chỉ là biết cái này một loại quyền pháp.

"Nhất Minh, người hiện tại nhưng là võ đạo Linh Tâm bảy tầng đỉnh cao cường giả. Người cũng có thể tu luyện quyền pháp của hắn võ học, người cũng không thể cải vận sử dụng Đại Bàng quyền pháp đi, cái kia nhưng là sẽ ảnh hưởng thực lực của người. Nếu như người có một môn lợi hại một điểm quyền pháp, như vậy người ở võ đạo Linh Tâm, liền có thể đối kháng thiết cốt biến cảnh, người bức này nhân vật, ta tôn Bình Dương vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy! Đương nhiên, nếu người gặp phải Bá thể cảnh cường giả, vậy cũng chỉ có chạy phần. . "

Tiếng nói vừa hạ xuống, giữa bầu trời, một trận vang vọng tiếng xé gió truyền đến.

Lâm Nhất Minh nghe tiếng ngẩng đầu nhìn tới, rất nhanh, ở chân trời bên trong nhìn thấy một con to lớn kền kền bình thường dị thú, dị thú bên trên, càng ngồi một không phải rất rõ ràng bóng người, này một người một thú tốc độ cực nhanh, chỉ là chỉ chớp mắt công phu liền từ trước mắt biến mất không còn tăm hơi.

"Giá dị thú mà đi, đây là Vũ Pháp cảnh cường giả!" Lâm Nhất Minh quay đầu nhìn tôn hòa mắt một chút, hắn đột nhiên phát hiện, tôn Bình Dương tựa hồ có hơi miệng xui xẻo uy lực.

Tựa hồ cũng nhiều lần, nói cái gì đến cái gì. Lần trước, tôn hòa mắt còn nói đoạn nha kim tượng lợi hại, thật giống cũng là dứt tiếng thời điểm, bên cạnh liền lao ra một con bạch lân liệt hổ, cuối cùng ba đoạn nha kim tượng giết chết.

Hiện tại nói chuyện Vũ Pháp cảnh cường giả, giữa bầu trời lại có Vũ Pháp cảnh cường giả xuất hiện. Chỉ cần có dị thú, hầu như ai đều có thể làm cho mình dị thú mang theo chính mình phi hành, thế nhưng cao như vậy khoảng cách, như vậy nhanh tốc độ, chỉ có Vũ Pháp cảnh cường giả mới có thể điều khiển dị thú như vậy phi hành. Bằng không thực lực không bằng Vũ Pháp cảnh, mặc dù là dị thú cũng không thể phi hành nhanh như vậy. Mà Vũ Pháp cảnh cường giả là có thể thông qua thực lực của chính mình, để dưới thân dị thú bay ra tốc độ nhanh hơn.

Nguyên Dương sơn, bản thân ẩn chứa nguy hiểm, đồng thời cũng ẩn chứa kỳ ngộ, ở đây gặp phải Vũ Pháp cảnh cường giả không cái gì kỳ quái, sợ là sợ này Vũ Pháp cảnh cường giả là hướng về phía thương sĩ Yêu Linh đến.

Giữa bầu trời xuất hiện một Vũ Pháp cảnh cường giả, rất nhanh, thứ hai Vũ Pháp cảnh cường giả, người thứ ba, thứ tư Vũ Pháp cảnh cường giả từ phía chân trời xuất hiện, những này Vũ Pháp cảnh cường giả hầu như đều là giả hạc mà đi.

Mãi cho đến thứ năm Vũ Pháp cảnh cường giả xuất hiện.

Chương 63: Hậu trường hắc thủ (Trung)

Chương 63: Hậu trường hắc thủ (Trung)

"Thật lớn, đây là hư không vân chu, lại có Vũ Pháp cảnh cường giả xuất hiện, hơn nữa còn là loại thực lực đó rất mạnh Vũ Pháp cảnh cường giả." Lâm Nhất Minh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời bên trong, cái kia chiếc xem ra, có bốn năm tầng lầu phòng cao, dài đến vài chục trượng, bề rộng chừng năm, sáu trượng cùng thuyền chu như thế pháp bảo, hư không vân chu.

Liên hần biết đến, các cường giả phi hành, trên căn bản, không phải điều khiển dị thú, chính là cưỡi loại này to lớn hư không vân chu. Đương nhiên, so với hạc giấy đến, loại này to lớn thuyền chu, không thể nghi ngờ muốn quý giá rất nhiều rất nhiều. Phàm là mạnh mẽ Vũ Pháp cảnh cường giả, hầu như đều là lái xe hư không vân chu.

Lại như mình nguyên lai vị trí Thủy Diệu Môn lão tổ, hần thì có một chiếc to lớn hư không vân chu, nghĩ đến lão tổ chết đi sau, sự phụ cùng phó chương giáo bọn họ thoát đi thì, dùng cũng là cái kia chiếc hư không vân chu đi.

"Đi thôi, chúng ta xem trước một chút, không có cơ hội liền trở về đi." Lâm Nhất Minh thở dài một tiếng, một lần đến rồi nhiều như vậy Vũ Pháp cảnh cường giả, hiển nhiên là hướng về phía Yêu Linh đến, đã như thế chính mình là không cơ hội gì, hơn nữa làm không cẩn thận, còn có thể đem mình liên lụy.

Ba người theo khi đến con đường, đi về phía chân núi.

Vừa mới mới vừa đi tới sườn núi nơi, phía trước đường xuống núi thượng, từng con từng con chó đất xuất hiện ở ba người trước mặt.

"Chó đất? Làm sao ở Nguyên Dương trên núi còn có chó đất? Coi như là phổ thông bày sói, ở Nguyên Dương trong núi, đều rất khó sinh tồn, làm sao nơi này xuất hiện chó đất?" Tôn Bình Dương hơi nhướng mày, tay lặng lẽ chộp vào bên hông vũ khí thượng.

Theo tôn Bình Dương âm thanh hạ xuống, con đường một bên, mấy viên Cao Thụ phát sinh từng trận run rẩy, sau đó mấy bóng người xuất hiện.

"Ha ha, nguyên lai người cũng không phải như vậy phé mà, có điều nói đều là phí lời, lại cầu tự nhiên là có người mang đến." Một xem ra có chút quen mắt nam tử cười ha ha đi ra, một đôi thâm độc con mắt ở Lâm Nhất Minh ba trên thân thể người đảo qua, lộ ra từng tia một vẻ kinh ngạc: "Các người ba tên này, đúng là số may, dĩ nhiên có thể vẫn sống đến hiện tại. Có điều, các người vận may cũng là tới hôm nay mới thôi."

Nam tử nói một tiếng, quay đầu nhìn về một bên cuối cùng từ trong rừng cây đi ra Bạch Thông, một tấm xấu xí trên mặt bỏ ra sâu sắc nịnh nọt vẻ nói: "Vẫn là Bạch Thông Lão Lâm thần cơ diệu toán, từ bên ngoài trong thôn mang những này câu đến, không phải vậy còn thật nếu để cho đám người kia chạy mất."

Nam tử về mặt trong giọng nói, biểu hiện phi thường xem thường Lâm Nhất Minh mấy người, thế nhưng ngoài miệng nói như vậy, nhưng hần khoảng cách Lâm Nhất Minh mấy người khoảng cách nhưng là đầy đủ xa, hần nhưng là nhớ tới rất rõ ràng, cái kia Lâm Nhất Minh trong tay cái kia ám khí uy lực.

Bạch Thông gương mặt lạnh lùng, hướng về hai bên phải trái khoát tay chặn lại, chờ một đám thủ hạ đem Lâm Nhất Minh ba người bao vây vào giữa, lúc này mới bước nhanh đi về phía trước, một đôi hung ác trên mặt, tất cả đều là vẻ đùa cợt: "Mấy người các người, không phải rất có thể chạy sao? Làm sao không chạy?"

Một bên đi về phía trước Bạch Thông ánh mắt rơi xuống tôn Bình Dương trên người: "Lão tử muốn giết người không phải người, người hiện tại có thể lẫn, lẫn rất xa, lão tử cho một mình người sống sót cơ hội."

Tuy rằng hần so với tôn Bình Dương lợi hại hơn, có thể tôn Bình Dương dù sao cũng là một huyết phách biến cao thủ, nếu như tôn Bình Dương cuốn lấy hần, ở đó Lâm Nhất Minh sử dụng ám khí, cũng sẽ tạo thành chút phiền phức.

Có phiền phức liền có thể sẽ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, vì không có gì bất ngờ xảy ra, hần mới để tôn Bình Dương rời đi trước.

Tôn Bình Dương khoe miệng cong lên, tràn đầy xem thường cười gằn một tiếng: "Chạy? Ta là tới bảo vệ Lâm Nhất Minh, người nghĩ rằng ta và người môn những người này như thế, gặp phải nguy hiểm, gặp phải càng mạnh hơn người sẽ chạy trốn!"

Tôn Bình Dương để Bạch Thông mặt một hồi trở nên tái nhợt, tầng tầng hừ một tiếng, hần gợn tay chỉ vào tôn Bình Dương, cả người lộ ra một loại như là bị yết vết sẹo sau sự phẫn nộ: "Nếu tiểu tử người muốn chết, vậy thì không nên trách lão tử lòng dạ độc ác. Muốn làm anh hùng thật sao? Lão tử vậy thì để người biết làm anh hùng kết cục."

Bạch Thông nói cúi đầu đưa tay sờ sờ trước người một con chó đất đầu, sắc mặt dữ tợn nói: "Vừa vặn ta những này câu nhi còn không biết thịt người tư

vị, ngày hôm nay liền cho chúng nó mở khai trai. Tôn Bình Dương ngơoi là muốn như anh hùng như thế, đến cùng lão tử quyết chiến, vẫn là chờ lão tử chính mình qua đi thu thập ngơoi?"

"Thật sự coi ta sẽ sợ ngơoi sao?" Tôn Bình Dương bị Bạch Thông khiêu khích, lập tức vừa nhấc chân liền muốn về phía trước nghênh chiến, có thể chân vừa mới bước ra một bước, bên người hấn, một cái tay nhưng kéo hấn lại.

"Tôn đại ca, ngơoi trước tiên không cần lên sân khấu, để ta trước tiên với hấn tỷ thí một chút. Nếu như ta không phải là đối thủ của hấn, ngơoi lại ra tay." Lâm Nhất Minh đi tới tôn Bình Dương trước ngơoi, cái này Bạch Thông là tới đối phó hấn, đương nhiên là muốn do hấn để giải quyết.

"Yêu, tiểu tử, lại dám đến cùng lão tử đánh, xem ra ngơoi ở này trong núi mấy ngày, có không ít tiến bộ, là chiếm được kỳ ngộ gì đi. Tiểu tử ngơoi vận may đúng là đủ tốt, có điều ngơoi thật xa cũng là đến hôm nay." Bạch Thông trên mặt, thật dài vết đao bỗng nhiên vừa kéo: "Lão tử giết chết ngơoi, cơ may của ngơoi, vậy thì là lão tử. Còn có bên cạnh ngơoi cái này tiểu tiểu mỹ nhân, lão tử sẽ giúp ngơoi cẩn thận chăm nom nâng, lão tử còn không chơi đùa như thế tiểu nhân tiểu mỹ nữ, ngày hôm nay lão tử cũng phải mở khai trai!"

"Chết..." Lâm Nhất Minh sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng từ trong hàm răng bỏ ra một chữ "chết", cong ngơoi xuống, lập tức bỗng nhiên bắn ra đi.

Trong cơ thể, nguyên bản như là nhân nhĩ nằm ở trong nước biển trời nổi ngơoi như thế thương sĩ Yêu Linh đột nhiên bơi lội lên, theo võ đạo Linh Tâm nhảy lên, toàn bộ xích điểm Yêu Linh từ trong biển du ra, tại ý thức sự khống chế, theo cánh tay kinh mạch, bỗng nhiên thoán đến đôi bàn tay bên trên.

"Tiểu tử, tốc độ đúng là nhanh!" Bạch Thông hai mắt chết nhìn chòng chọc Lâm Nhất Minh hai tay, hấn biết, Lâm Nhất Minh là có bách tổ ong, cái này cũng là hấn duy nhất kiêng kỵ địa phương.

Bạch Thông phía sau, một đám thủ hạ cũng vèn vèn nhìn chăm chăm Lâm Nhất Minh, bọn họ đã chuẩn bị kỹ càng, một khi Lâm Nhất Minh thả ra ám khí, bọn họ ngay lập tức liền muốn trốn đến mặt sau đi, loại kia phảng phất bị trăm ngàn con ong độc liên tục triết bên trong cảm giác, bọn họ cũng không muốn lại cảm giác lần thứ hai.

Ánh mắt của mọi người đều rơi vào Lâm Nhất Minh trên tay, nhưng là trong nháy mắt, Lâm Nhất Minh đã kích động Bạch Thông trước mặt, hai tay của hấn cũng đã tụ ở trước ngơoi, trên tay của hấn trống trơn, căn bản cũng không có nắm bắt kỳ ám khí.

"Tiểu tử này thế nhưng không dùng ám khí của hấn, hấn thật sự cho rằng, hấn ở đây đợi hai ngày, liền có thể cùng Bạch Thông lão đại chống lại, thực sự là điếc không sợ súng."

"Hiện tại không cần ám khí, như vậy hấn liền không nên nghĩ lại có cơ hội dùng ám khí."

"Bạch Thông lão đại nhanh giết chết hấn!"

Bạch Thông phía sau, mấy cái tiểu đệ sắc mặt vui vẻ, bọn họ không cần lại lo lắng gặp cái kia ám khí dẫn vật.

"Tiểu tử ở trong núi đến cùng được chỗ tốt gì, dĩ nhiên có lòng tin theo ta chính diện giao thủ?" Bạch Thông một đôi dị thường thô đen lông mày hơi nhíu lại, có thể lập tức nhưng có giãn ra, hấn sợ cái gì? Hấn nhưng là huyết phách biến đỉnh cao cao thủ, Lâm Nhất Minh chỉ là cái tiến vào võ đạo Linh Tâm không bao lâu tiểu tử thôi, coi như lại có thêm kỳ ngộ, có thể lợi hại tới trình độ nào, làm sao có thể uy hiếp đến hấn.

Lần trước để tiểu tử này chạy, lần này, không thể lại gặp sự cố, nhất định phải một đòn giết chết, giết chết tiểu tử này, sau đó trở lại tìm Lưu công tử lĩnh thưởng.

Bạch Thông liếc nhìn cùng Lâm Nhất Minh trong lúc đó khoảng cách, thân thể hơi một hồi trầm, lập tức bỗng nhiên thẳng tắp thân thể, trong lúc hoảng hốt, thân thể hấn ở thẳng tắp chớp mắt, tựa hồ trở nên càng thêm kiên cường, cao to, một luồng phảng phất là Cao lão Man Hoang hung thú đặc hữu hung tàn khí tức từ thân thể của hấn tản ra.

Không khí chung quanh, trong nháy mắt này, tựa hồ là tùy theo động lại rất nhiều.

Đột nhiên, Bạch Thông quát lên một tiếng lớn, hai cánh tay, rộng mở duỗi thẳng, chụp vào Lâm Nhất Minh đầu. .

"Đừng, đừng..."

Cánh tay ở ngoài, Bạch Thông hai cái ống tay áo, lại như là trùng khí quá nhiều sau, nổ tung khí cầu như thế, đột nhiên nổ tung, lộ ra hai cái trắng kiện, không giống nhân thân cánh tay.

Trên cánh tay trắng kiện, bắp thịt trát kết, từng cái từng cái cao cao nhô lên trong kinh mạch, giống như từng cái từng cái rết, nằm ngoài Bạch Thông trên cánh tay.

"Chết!"

Bạch Thông mở ra năm ngón tay, toàn bộ vốn là có vẻ đặc biệt trường cánh tay, vào đúng lúc này, dĩ nhiên lần thứ hai trường dài ra một phần, hai tay chỉ thượng, từng cây từng cây trên ngón tay, hiện ra một đạo như ẩn như hiện ánh sáng màu đen, bàn tay hạ xuống càng là cuốn lên một trận âm phong.

Âm gió thổi qua, liền ngay cả phụ cận mọi người, đều cảm thấy trong lòng một trận phát toát.

"Lại là loại này khiến người ta run sợ cảm giác."

"Bạch Thông Lão Lâm, đây là dùng chính hấn lợi hại nhất tuyệt kỹ."

"Tôi hay dùng lợi hại nhất tuyệt kỹ, Bạch Thông Lão Lâm thực sự là để mắt Lâm Nhất Minh a."

"Chết ở Bạch Thông Lão Lâm tuyệt kỹ bên dưới, Lâm Nhất Minh hấn coi như đến âm tào địa phủ, cũng có thể cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào."

Bạch Thông một đám tiểu đệ cất tiếng cười to, bọn họ lấy hiện tại không một chút nào lo lắng, bọn họ Lão Lâm đã sử dụng tuyệt kỹ, hiện tại Lâm Nhất Minh coi như là muốn sử dụng ám khí, cũng không có thời gian, bọn họ thắng định.

"Lâm Nhất Minh có lão đại giải quyết, chúng ta liền đi giải quyết cái kia tiểu muội muội." Một gia hỏa đột nhiên bốc lên một câu nói, lập tức mọi người khả khả cười dâm dâm, hướng về Quả Quả cùng tôn Bình Dương bao vây lại.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Hậu trường hắc thủ (hạ)

Chương 64: Hậu trường hắc thủ (hạ)

Trên sơn đạo, Tôn Bình Dương nhìn, Bạch Thông trở nên hơi khùng bố đáng sợ ngón tay liền muốn cùng Lâm Nhất Minh tiếp xúc, lại liếc nhìn vì tới được mọi người, trong lòng không khỏi cười thầm lên, một hồi người sẽ biết tay, còn muốn cướp Lâm Nhất Minh kỳ ngộ, nếu như thật làm cho người biết Lâm Nhất Minh kỳ ngộ, không dọa phá lá gan của người mới là lạ.

Còn có những người này, chính mình trước hết cố gắng giáo huấn một chút bọn họ.

Bạch Thông mất thấy tay của chính mình ** cách Lâm Nhất Minh cái cổ càng ngày càng gần, khoe miệng dĩ nhiên bắt đầu uốn lượn, giết chết tiểu tử này, chính mình liền có thể dựa vào Lưu công tử.

Nhưng là, một luồng thiêu đốt cực nóng cảm, đột nhiên truyền đến, lại như là thân thể không khí chung quanh hết mức đều bị nhen lửa.

Hai mắt của hấn trong nháy mắt động lại, đối diện, Lâm Nhất Minh hai cánh tay, tựa hồ trong nháy mắt này, bỗng nhiên nổi lên hỏa, chưa kịp hấn phản ứng lại, xảy ra chuyện gì, trong tầm mắt, hai cái phảng phất là thiêu đốt cánh tay đã đập xuống, theo vung vẩy mà gây nên kinh phong, có vẻ thiêu đốt càng ngày càng dữ dội.

Hừ lạnh một tiếng sau khi, Lâm Nhất Minh trong cơ thể linh khí trong khoảnh khắc, hoàn toàn bộc phát ra, một tức, võ đạo Linh Tâm chín mươi sáu thứ nhảy lên hạ, phảng phất là cụ như gió dâng trào mãnh liệt linh khí ở trong người xoay tròn một tuần lễ sau, hướng về Bạch Thông trút xuống mà đi.

"Đùng!"

Một tiếng vang trầm thấp.

Hai người hai tay đối lập va chạm một chỗ, mãnh liệt kinh khí, khuấy động phân tán mà đi.

Chỉ một thoáng, Lâm Nhất Minh cánh tay chấn động, hấn có thể cảm giác được, từ đối diện Bạch Thông trên tay tuôn ra linh khí bất kể là chất vẫn là lượng thượng đều không có chính mình linh khí sung túc, nhưng là Bạch Thông linh khí vẫn như cũ ngưng tụ, căn bản không có bị chính mình linh khí tách ra.

Lâm Nhất Minh đối diện, Bạch Thông tâm thần run lên, trên mặt lộ ra sâu sắc kinh ngạc vẻ, đối diện Lâm Nhất Minh truyền đến sức mạnh rất lớn, đại hoàn toàn vượt quá tưởng tượng.

Lâm Nhất Minh hấn không phải mới vừa tiến vào võ đạo Linh Tâm không lâu sao? Có thể nhìn hấn hiện tại bạo phát sau tình hình, đây rõ ràng là võ đạo Linh Tâm bảy tầng tình hình.

Không phải là võ đạo Linh Tâm bảy tầng người, cũng không có uy lực lớn như vậy cùng như vậy sung túc linh khí, chỉ là so với linh khí, chính mình cũng không có Lâm Nhất Minh linh khí đủ!

Là tình báo sai lầm, vẫn là Lâm Nhất Minh lại tăng lên? Còn có, Lâm Nhất Minh linh khí có thể nào tinh khiết như thế còn như vậy mãnh liệt.

Như vậy mãnh liệt linh khí, coi như là chính mình cũng thích không thả ra được. Nếu không phải là bởi vì chính mình tiến vào huyết phách biến, huyết dịch so với đối phương mạnh mẽ quá nhiều, chỉ là lần này, chính mình liền muốn thất bại.

Bạch Thông nói thầm một tiếng may mắn.

Đối diện, Lâm Nhất Minh khẽ cau mày, song chưởng lần thứ hai bỗng nhiên phun một cái, song chưởng bên trong, thương sĩ Yêu Linh thoáng chốc nhảy một cái, từ trong bàn tay rộng mở lao ra, hướng về Bạch Thông một phương đánh tới.

Nghệt thở, cuồng nhiệt khí tức trong nháy mắt trải rộng bốn phía, hào quang màu đỏ ánh vàng lóe lên một cái rồi biến mất, nhảy vào Bạch Thông trong cơ thể.

"Xi . . ."

Bạch Thông rõ ràng nghe được trước người, truyền đến một trận tựa hồ là hỏa điểm thiêu đốt thì mới có thể phát ra tiếng vang. Lập tức một luồng cực nóng khí tức tràn vào, bản còn có thể chống lại đối phương tự thân linh khí phảng phất bị bốc hơi lên đi một nửa, trong nháy mắt tan vỡ!

Chuyện này. . . Đây là cái gì khí tức!

Bạch Thông tâm thần hoảng hốt, hần cảm giác được rõ ràng một luồng mạnh mẽ vô cùng cự lực trong nháy mắt tràn vào toàn thân, trực tiếp đem đau đánh bay ra ngoài, cự lực bên trong, còn nương theo một luồng quái dị cực nóng khí lưu, theo khí lưu tràn vào, toàn thân các nơi tựa hồ trong nháy mắt bị nhen lửa, ngũ tạng lục phủ bên trong, từng cái từng cái bộ phận, trong nháy mắt, tựa hồ bị thiêu đốt hóa.

Rất xa rơi xuống đất, Bạch Thông bị đánh trúng nửa người thượng, hộ thân thiết giáp trong nháy mắt đã bị hoá táng đi, dưới nhiệt độ, càng có thật nhiều sắt lá ở nóng chảy sau khi cùng trên người hần bấp thịt, gắt gao thiếp ở cùng nhau.

Ở trên người hần, cùng có tầng lớn tầng lớn da thịt, đã hoàn toàn bị thiêu, hoàn toàn mơ hồ, từng mảng từng mảng thiêu đốt sau dấu vết, liền thành một vùng.

Đặc biệt là ở hần bụng dưới, trên bụng, bấp thịt đã hoàn toàn thiêu không, một đoạn ruột từ bên trong lộ ra.

"A . . ."

Khấp toàn thân từ trên xuống dưới, đau đớn kịch liệt, đề Bạch Thông thống ngã trên mặt đất, mặc kệ rít gào, từ xa nhìn lại, lại như là vẫn đun sôi con tôm.

Hần không nghĩ ra, Lâm Nhất Minh không phải mới mới vừa tiến vào võ đạo Linh Tâm thời gian không lâu sao, có thể nào liền lợi hại như vậy? Vừa Lâm Nhất Minh cái kia một đòn, xem chung quanh hần trạng thái, hần rõ ràng đã trở thành võ đạo Linh Tâm bảy tầng tồn tại.

Mà sức mạnh của hần, vậy hiển nhiên là so với tầm thường võ đạo Linh Tâm lợi hại hơn quá nhiều quá nhiều.

Đơn thuần lấy sức mạnh tới nói, coi như là hần cũng chưa chắc có sức mạnh lớn như vậy, càng thêm muốn đòi mạng chính là, Lâm Nhất Minh trên tay mang theo cực nóng khí tức, phảng phất có thể đốt sạch thể gian tất cả.

Hần không nghĩ ra, Lâm Nhất Minh làm sao đột nhiên phải đến bậc này kỳ ngộ, hần một huyết phách biến đỉnh cao cường giả, chỉ đơn giản như vậy thua với Lâm Nhất Minh, thua với một võ đạo Linh Tâm tiêu võ giả, hần thật sự không nghĩ ra.

Lâm Nhất Minh nhìn hai tay của chính mình, hơi có chút dờ ra, này Yêu Linh sức mạnh dĩ nhiên mạnh đến mức độ này,

Chính mình vừa cái kia một chưởng, kỳ thực cũng chưa hề hoàn toàn sử dụng ra Yêu Linh uy lực, chỉ là đơn thuần sử dụng Yêu Linh đến công kích người khác. Nếu lúc nào, Yêu Linh khí tức cùng mình linh khí còn có thân thể của chính mình, có thể hợp lại làm một, nghĩ đến uy lực ít nhất có thể tăng gấp đôi thậm chí là phiên vài lần.

Ở Lâm Nhất Minh suy tư thời điểm, một mặt khác, vây quanh Quả Quả cùng Tôn Bình Dương mấy người cũng toàn bộ đều há hốc mồm, Bạch Thông Lão Lâm thất bại? Thua với cũng thay cái cảnh giới càng thấp hơn người? Người này bắt đầu bắt đầu nhìn thấy Bạch Thông Lão Lâm, đánh liên tục đều không đến đánh, ngay lập tức sẽ muốn chạy trốn chạy người, làm sao mới một hai ngày, Lâm Nhất Minh liền biến lợi hại như vậy?

Hần ngọn lửa kia như thế đồ vật, là cái gì?

Bạch Thông Lão Lâm đều thất bại, bọn họ còn để lại đến, cái kia không phải muốn chết sao?

Một loại thủ hạ rút lui thân thể, liền muốn chạy xuống núi.

"Muốn chạy? Các ngươi người không phải muốn vây quanh chúng ta môn, hiện tại đánh không lại muốn chạy? Các ngươi chạy sao?" Tôn Bình Dương đột nhiên phi thân đánh về phía đối phương, những người này, đều là không chuyện ác nào không làm gia hỏa, lưu lại bọn họ, bọn họ sớm muộn còn muốn gieo vạ người khác, đã như vậy, vậy thì tổng rất sớm diệt trừ bọn họ.

Tôn Bình Dương nhảy vào Bạch Thông một đám thù hạ ở trong, nhất thời như lang vào dương quần, giết Bạch Thông thủ hạ, một trận tán loạn.

Lâm Nhất Minh nhưng cũng là đã đi tới Bạch Thông bên cạnh đồn đi.

"Ta biết ngươi hiện tại rất thống khổ, muốn phải nhanh lên một chút kết thúc thống khổ này, vậy thì nói cho ta, tại sao muốn tới đối phó ta."

"Thà ta, thà ta, ta cho ngươi biết. . ." Bạch Thông tuy rằng chỉ là bị đánh một chương, nhưng là khi nói chuyện, nhưng là uể oải, hiện ra nhưng đã là hít vào nhiều, thở ra ít.

"Ngươi hiện ở không có tư cách nói điều kiện với ta, ngươi không nói cho ta, tự nhiên có khác biệt người nói cho ta, ngươi cái kia chút tiểu đệ môn , ta nghĩ bọn họ rất tình nguyện nói cho ta." Lâm Nhất Minh hướng về phía nằm trên đất Bạch Thông cười lạnh một tiếng, đứng thẳng lên, trong lòng đồng thời cảm thán không thời, nhân sinh xác thực là thế sự vô thường.

Chính mình bản không phải là đối thủ của Bạch Thông, có thể cũng là bởi vì chính mình đến Yêu Linh, thực lực tăng mạnh, hiện tại cũng có thể trực tiếp nghiền ép đánh bại Bạch Thông.

Bạch Thông vừa nhìn Lâm Nhất Minh muốn đi hỏi người khác, sợ hãi đến cuồng quít mồm miệng, hắn thật sự không muốn lại chịu đựng loại này cả người bị thiêu đốt, thân thể trả lại vết thương còn không ngừng chảy máu thống khổ.

"Là Lư công tử, Lư Ngọc Lương công tử, là hắn để cho ta tới giết ngươi. Hắn nói ngươi như thể tuổi trẻ liền trở thành đại chuyên gia giám định, tương lai có thể sẽ trở thành tâm phúc của hãn hạ lớn, vì lẽ đó để cho ta tới giết ngươi!" Bạch Thông một hơi nói ra Lư Ngọc Lương mục đích. .

"Là hắn!" Lâm Nhất Minh hai mắt ngưng lại, một con lửa giận tự trong bụng vọt lên, mình và nhà mình, thôn của chính mình vẫn luôn không có trêu chọc hãn, vẫn luôn là hãn ở trêu chọc nhóm người mình, bức bách tỷ tỷ của chính mình gả cho hãn, đã thương người trong thôn, khiến người ta cho làng đoạn thủy, hiện tại lại muốn giết chết chính mình.

Muốn giết chính mình, được, vậy lão tử liền đi giết chết ngươi!

Lâm Nhất Minh chăm chú nắm lên nắm đấm.

Bạch Thông nhìn thấy nắm lên nắm đấm, một tấm nguyên bản thanh tú trên mặt, hiện ra vẻ dữ tợn Lâm Nhất Minh nhất thời sợ hết hồn.

"Đừng có giết ta, ta đã nói cho ngươi, hết thấy đều là bởi vì Lư Ngọc Lương. Oan có đầu nợ có chủ, ngươi muốn báo thù, liền đi tìm Lư Ngọc Lương đi, những việc này kỳ thực theo ta là không có quan hệ, ta chỉ là giúp Lư Ngọc Lương làm việc." Bạch Thông vất vả ngẩng đầu lên, một mặt lấy lòng nói với Lâm Nhất Minh: "Ta là người của Bạch gia, ngươi giết ta, cũng sẽ đắc tội Bạch gia, đối với ngươi căn bản cũng không có chỗ tốt. Lư ta một mạng, ta sẽ nhớ kỹ ân tình của ngươi, sau đó, có thể sử dụng ta nhất định sẽ giúp ngươi."

"Cùng ngươi không có quan hệ? Như vậy ngươi biết rõ, ta cùng ngươi không có quan hệ, ngươi còn muốn giết ta? Ngươi muốn giết ta, ngươi cảm thấy ta sẽ lưu lại ngươi à!" Lâm Nhất Minh lạnh lùng một tiếng, một chương vỗ ở Bạch Thông trên đầu.

Theo một tiếng vang giòn, Bạch Thông đầu ở Lâm Nhất Minh mạnh mẽ sức mạnh trùng kích vào, ầm ầm phá nát, óc cùng máu tươi pha tạp vào huyết dịch, từ phá tan đầu bên trong chậm rãi chảy ra.

"Lư Ngọc Lương, cái kẻ tiếp chết chính là ngươi. Ngươi không phải là muốn ta chết sao? Vậy ta liền đi trước hết giết chết ngươi, bằng vào ta thực lực bây giờ, ta xem là ngươi, vẫn là bên cạnh ngươi cái kia thủ hạ có thể ngăn được ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: 1 lên trâu (thượng)

Chương 65: 1 lên trâu (thượng)

Lâm Nhất Minh cùng Tôn Bình Dương giết chết Bạch Thông một nhóm người sau, thậm chí đều không đi chôn đối phương thi thể, trực tiếp chạy về phong kiều trấn.

Tuy rằng trong lòng vội vã muốn giết chết Lư Ngọc Lương, nhưng là Lâm Nhất Minh vẫn là trước tiên trang bị Tôn Bình Dương trở lại Giám Định Minh, để Tôn Bình Dương phục mệnh, lại nói, hãn chính là muốn giết Lư Ngọc Lương cũng không thể quang minh chính đại đi giết Lư Ngọc Lương,

cũng là phải chờ tới buổi tối, lại lên lút lên vào tiến vào Lưu phủ.

Hôm nay Giám Định Minh, nhưng là có vẻ rất là quanh quẩn.

Lâm Nhất Minh ba người vừa mới mới vừa đi tới Giám Định Minh cửa, nhưng một chút nhìn thấy đứng cửa, rõ ràng mang theo vẻ lo lắng nhìn chung quanh lão Hội Chủ Tần lão.

"Nhất Minh, các người trở về? Quá tốt rồi, có thể an toàn trở về là tốt rồi." Tần lão nhìn thấy Lâm Nhất Minh ba người an toàn trở về, trên mặt vẻ lo lắng trong nháy mắt bị vẻ vui thích thay thế.

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, Tần lão đây là chuyên môn chờ ở bên ngoài chính mình ba người, chính mình ba người lúc đó cũng không biết lúc nào có thể trở về, càng không muốn thời điểm tần già rồi.

Nói cách khác, Tần lão vì chờ ba người, mấy ngày nay khả năng đều vẫn ở cửa. Tần lão nhưng là Giám Định Minh hội trưởng, vì mình, nhưng vẫn chờ ở cửa.

Lâm Nhất Minh trong lòng bởi vì Tần lão mà tức giận cảm động, trong lòng, bởi vì Lưu Ngọc Lương mà vẫn kìm nén tức giận tách ra không ít.

Theo Tần lão hướng về Giám Định Minh bên trong đi đến, vừa mới mới vừa đi rồi ba bước, Tần lão âm thanh lại hướng lên: "Nhất Minh, nói đến từ khi người đi rồi sau khi, ta vẫn luôn rất hối hận, không nên đồng ý cho người đi. Người muốn kiếm tiền ta cố nhiên lý giải, có thể đây cũng quá nguy hiểm, sau đó vẫn là không muốn làm bức này nguy hiểm giám định."

"Tần lão yên tâm đi, sau đó sẽ không lại có thêm bức này nguy hiểm giám định!" Lâm Nhất Minh vừa bởi vì đối với Tần lão cảm động, mà hơi hơi có chậm lại đối với Lưu Ngọc Lương sự thù hận lần thứ hai bay lên, nhìn một bên Tần lão, Lâm Nhất Minh đột nhiên thấy, nghĩ đến một đối phó Lưu Ngọc Lương càng tốt hơn chủ ý, cái kia Lưu Ngọc Lương có thể tìm người đối phó hắn, hắn tự nhiên cũng có thể tìm người đối phó Lưu Ngọc Lương.

"Tần lão, ta nghĩ phiền phức ngại một chuyện, chúng ta Giám Định Minh không phải có thể tuyên bố nhiệm vụ sao? Ta nghĩ phiền phức ngại, sẽ giúp ta tuyên bố một cái nhiệm vụ." Lâm Nhất Minh một mặt nghiêm túc mở miệng.

"Nhiệm vụ gì, Nhất Minh người cứ việc nói liền vâng." Tần lão dừng lại bước chân tiến tới, ra hiệu Lâm Nhất Minh mở miệng.

"Giết người, ta muốn giết Lưu gia Lưu Ngọc Lương. Ta muốn lấy giám định thân phận của Tông sư thả làm nhiệm vụ đi, chỉ cần ai có thể giúp ta giết chết Lưu Ngọc Lương, như vậy ta sẽ giúp đối phương giám định ba cái item, nếu cái kia item ta hiện tại giám định không được, mãi đến tận có một ngày ngoài cửa có thể giám định đạt được, ta vẫn cứ sẽ giúp đối phương lần thứ hai giám định, mãi đến tận giám định ra đến mới thôi. Hơn nữa đối phương giúp ta giết chết Lưu Ngọc Lương, ta cũng sẽ nợ đối phương một ân tình, sau đó nếu như có thể giúp đối phương, ta cũng sẽ tận lực giúp trợ."

Lâm Nhất Minh lạnh lùng mở miệng, tìm Tần lão tuyên bố nhiệm vụ hắn cũng không sợ Tần lão sẽ đắc tội Lưu gia, Tần lão hoặc là nói Giám Định Minh chỉ là tuyên bố nhiệm vụ thôi, nhiệm vụ gì cùng bọn họ không có quan hệ, cũng sẽ không có người đi gây sự với bọn họ, còn sẽ có hay không có người tới nhận chức vụ, hắn càng không sợ.

Quá khứ, tất cả mọi người đều cho rằng hắn chỉ là một đại chuyên gia giám định, hiện tại hắn nhưng phải lấy giám định thân phận của Tông sư tuyên bố nhiệm vụ. Hắn chỉ là mười sáu tuổi, trẻ tuổi như vậy giám định Tông sư hứa hẹn, ai cũng có thể đoán được tương lai của hắn có cỡ nào quang minh, hắn hứa hẹn, tuyệt đối có thể hấp dẫn chúng hơn cao thủ đi hoàn thành nhiệm vụ này!

Tần lão râu mép gặm một cái, hai cái hoa râu lông mày hướng lên trên vẫy một cái, tràn đầy không rõ nhìn phía Lâm Nhất Minh: "Người làm sao đột nhiên muốn tuyên bố nhiệm vụ giết Lưu Ngọc Lương, các người chẳng lẽ có mâu thuẫn gì?" Hắn vẫn đứng là chưa từng nghe nói, Lâm Nhất Minh cùng Lưu Ngọc Lương có cái gì cừu.

"Ta cùng hắn cừu vậy cũng lớn." Lâm Nhất Minh trên mặt lạnh phảng phất là trời lên một tầng sương lạnh: "Lưu Ngọc Lương trước đây đối với thân của ta bên trong từng làm rất nhiều chuyện, những này tạm lại không nói, chính là lần này. Tần lão ngài e sợ không biết đi, kỳ thực căn bản cũng không có cái gì giám định bảo vật, hết thảy đều là giả. Cái kia Bạch Thông, kỳ thực chính là Lưu Ngọc Lương tìm đến, muốn giết ta. Bởi vì ta cùng trước hắn có cừu oán, hắn sợ ta sau đó báo thù, vì lẽ đó muốn trăm phương ngàn kế giết chết ta!"

"Cái gì, còn có sự tình như thế, các người lần này, tiến vào Nguyên Dương sơn đến tốt cùng đều chuyện gì xảy ra, Nhất Minh người nhanh nói nghe một chút." Tần lão lần thứ hai cả kinh.

"Ngày đó chúng ta một..." Lâm Nhất Minh biến mất chính mình hấp thu Yêu Linh cùng Tôn Bình Dương thu được đoạn nha kim ngà voi xỉ sự tình không có đề, dù sao tài không lộ ra ngoài, nơi này nhiều người nhiều miệng, đề hữu tâm nhân nghe thấy khó tránh khỏi phiền phức. Còn lại, hắn đơn giản đem lần này ở Nguyên Dương trong núi tình lực nói một lần, thậm chí ngay cả mang đem mình gia cùng Lưu Ngọc Lương mâu thuẫn cũng nói một lần.

"Nguyên lai đều là cái kia Lưu Ngọc Lương giờ trò quỷ, cái này phía sau lưng, thực sự là quá coi trời bằng vung. Người khác không muốn gả cho hắn, liền uy hiếp người, còn phái người ám hại người, phát nhiệm vụ, nhiệm vụ này nhất định phải tuyên bố, ta vậy thì đi tuyên bố nhiệm vụ." Tần lão nghe được Lâm Nhất Minh sau khi, tức giận râu mép đều thoi lên, nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ so với Lâm Nhất Minh đều tức giận hơn!

Tần lão vội vã liền muốn đi tuyên bố nhiệm vụ, lúc này, một bên, một thanh âm nhưng là hướng lên.

"Hội trưởng, ngài vẫn là không muốn đi tuyên bố nhiệm vụ, Lưu Ngọc Lương hắn đã không ở trần chúng ta từ lên."

"Không lại trấn trên? Hẳn là khi nào thì đi, đi nơi nào?" Tàn lão hướng về âm thanh truyền đến địa phương nhìn tới, thấy rõ người nói chuyện chính là Giám Định Minh đối một chuyên gia giám định, cũng là Giám Định Minh bên trong tin tức linh thông nhất một chuyên gia giám định.

"Hẳn là ngày hôm qua trời vừa sáng, Lưu gia Lưu Ngọc Lương cũng đã xuất phát, nghe nói hẳn là đi tới thành Ly Hòa đi chuẩn bị tham gia tuyển chọn Thư Viện sát hạch."

"Lưu Ngọc Lương đi rồi?" Lâm Nhất Minh nhất thời cả kinh, tên khốn kia đi còn thật là đúng lúc, thành Ly Hòa, xem ra hẳn cũng là muốn muốn đi Tề Vương Thư Viện.

Nếu ở đây không thấy được hẳn, vậy ta liền đi thành Ly Hòa đi giết hẳn!

Lâm Nhất Minh ngẩng đầu nhìn mắt sắc trời, phát hiện sắc trời đã rất muộn, do dự một chút, vẫn là mở miệng nói: "Sắc trời đã tối, Lưu Ngọc Lương là ngày hôm qua trời vừa sáng liền đi, ta coi như hiện tại truy, cũng không đuổi kịp hẳn. Cũng không nóng lòng ngày hôm nay một đêm, đợi được ngày mai, ngày mai ta tái xuất phát, đi thành Ly Hòa. Một là tìm Lưu Ngọc Lương báo thù, mặt khác ta cũng muốn đi thi đậu Tề Vương Thư Viện."

Nói, Lâm Nhất Minh hướng về phía Tàn lão sâu sắc vái chào, khẩn cầu nói: "Tàn lão, ta đi rồi sau khi, hi vọng Tàn lão ngài có thể giúp Nhất Minh chăm sóc một hồi tỷ tỷ của ta cùng thôn của chúng ta."

"Yên tâm!" Tàn lão một đôi xem ra cũng không phải cỡ nào sáng sủa trong đôi mắt, bỗng nhiên lộ ra một đạo tinh quang: "Chỉ cần ta tần ưng ở phong kiều trấn một ngày, liền bảo đảm người nhà của ngươi cùng người vị trí làng không việc gì!"

Lâm Nhất Minh không nghĩ tới, Tàn lão dĩ nhiên như vậy trịnh trọng nói ra như vậy một câu, lập tức cảm động không biết như thế nào cho phải, chỉ hai tay thả ở trước người, quay về Tàn lão liền muốn cúi đầu, có thể tay còn không thả xuống, liền bị Tàn lão đỡ lấy.

"Được rồi, Nhất Minh, chúng ta trước không cần nói như thế rất nhiều. Cảm thấy, đến Tề Vương Thư Viện sau muốn trường viết thư trở về, chúng ta cũng thường giữ liên lạc. Ngươi cần phải nhớ, ngươi là đã đáp ứng ta sau đó, ngươi nhưng là phải tham gia ta sao ngươi Giám Định Minh tổng mình cử hành chuyên gia giám định giải thi đấu."

"Đúng, Tàn lão, ngài yên tâm, ta sẽ không quên, ta nhất định phải đại biểu trấn chúng ta tử tham gia chuyên gia giám định thi đấu, để những kia xem thường chúng ta Giám Định Minh gia hỏa, biết sự lợi hại của chúng ta. . "

Lâm Nhất Minh cùng Tàn lão còn nói rất nhiều, lúc này mới mang theo tiểu Quả Quả rời đi, cùng rời đi còn có Tôn Bình Dương.

"Tôn đại ca, ngài có chuyện gì sao?" Lâm Nhất Minh có chút kỳ quái vương cùng Tôn Bình Dương, từ khi trở lại trấn trên sau khi, rõ ràng nhìn ra, Tôn Bình Dương là có chuyện muốn nói.

"Là có một số việc." Tôn Bình Dương do dự một chút, tựa hồ là ở trong đầu làm cái gì đấu tranh, sau một hồi lâu, hẳn mới ánh mắt kiên định nhìn Lâm Nhất Minh nói rằng: "Nhất Minh, không biết ngươi cần tùy tùng sao? Ta muốn theo ngươi."

"A, theo ta?" Lâm Nhất Minh có chút không phản ứng kịp, mang theo một chút mê hoặc nói: "Tôn đại ca, lần này ta sau khi trở về, hẳn là sẽ không lại như vậy dễ dàng gặp phải nguy hiểm, để ngươi bảo vệ ta. Hơn nữa lần này, ta cũng là muốn đi Tề Vương Thư Viện, không cần bảo vệ."

"Không, ngươi nghe không hiểu, ta nói chính là tùy tùng." Tôn Bình Dương nói: "Ta muốn đi Tề Vương Thư Viện, từ ta bắt đầu học võ thời điểm, cha của ta liền vẫn cho ta truyền vào một tư tưởng, Tề Vương Thư Viện là tốt nhất võ học Thánh địa, hết thấy học võ người đều nên tiến vào Tề Vương Thư Viện. Ta cũng luôn luôn ham muốn tiến vào Tề Vương Thư Viện."

"Đã như vậy, Tôn đại ca, ngươi liền đi thi hạch a." Lâm Nhất Minh càng ngày càng bị hồ đồ rồi.

"Ta cũng muốn thi Tề Vương Thư Viện, nhưng là, quá khứ ta là thực lực không đủ, chờ ta trở thành huyết phách biến sau khi, ta tuổi tác đã vượt qua Thư Viện yêu cầu. Vì lẽ đó ta đi không được Tề Vương Thư Viện, ta duy nhất có thể đi vào Tề Vương Thư Viện phương thức cũng chỉ có một, trở thành người khác tùy tùng."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: 1 lên trâu (hạ)

Chương 66: 1 lên trâu (hạ)

Tôn Bình Dương tự giễu nở nụ cười, giải thích: "Hết thầy Tề Vương Thư Viện chính thức học sinh cũng có thể có tùy tùng. Trở thành người khác tùy tùng, liền mang ý nghĩa mất đi nhân thân tự do, ta cũng không muốn theo liền trở thành người khác tùy tùng, mãi đến tận ta biết người muốn thi Tề Vương Thư Viện. Trở thành người khác tùy tùng, ta rất khó nói phục chính ta, nhưng là ta cái mạng này, có thể nói là người cứu."

Nói nói, Tôn Bình Dương trong thanh âm có thêm một phần vẻ kích động: "Lúc trước ở Nguyên Dương sơn thời điểm, coi như chính ta đưa ra, để người bỏ lại ta, nhưng là hai lần, người đều không có bỏ lại ta. Trong đó càng là dùng ám khí, từ Bạch Thông thủ hạ cứu ta một mạng. Đây cái mạng này có thể nói, có một nửa là người, vì lẽ đó làm người tùy tùng, ta sẽ không khó có thể tiếp thu. Hơn nữa, tương tự trọng yếu chính là, ta cũng rất yêu quý người, lấy thiên phú của người cùng kỳ ngộ, ta cho rằng người có cơ hội thi vào Tề Vương Thư Viện."

Lại nói, người người này cũng không phải loại kia kẻ hẹp hòi. Lại như là cái kia ngà voi, ta rõ ràng đã nói qua, cái kia là phi thường quý giá bảo bối. Có thể từ khi ta lấy đi ngà voi sau khi, mãi cho đến hiện tại, người cũng không có dùng ta để ngà voi sự tình. Đương nhiên, người không đề cập tới, ta cũng sẽ đem ngà voi phân người một nửa. Ta cảm giác theo người, cũng sẽ không làm sao mê, huống hồ, lần này, theo người đi rồi một lần Nguyên Dương sơn, mơ hồ ước, ta còn cảm giác được, chính mình có chút tiến bộ. Vì lẽ đó, ta muốn làm người tùy tùng, người sẽ không không vui đi."

"Cái này, có thể đến giúp Tôn đại ca, ta tự nhiên sẽ không cự tuyệt, có điều ta là từ nông thôn đi ra hải tử, ta có thể không quen có người chăm sóc cái gì. Tôn đại ca, chúng ta càng lấy trải qua sinh tử, bình thường cùng nhau, chúng ta vẫn là như hiện tại như vậy lẫn nhau xưng hô là tốt rồi." Lâm Nhất Minh không cách nào từ chối.

"Nhất Minh ca ca, người phải đi sao? Không cho phép bỏ lại ta, ta cũng muốn đi!" Quả Quả vẫn lẳng lặng nghe xong lời của hai người sau, lập tức nắm lấy Lâm Nhất Minh cánh tay, một đôi ánh mắt sáng ngời điểm đậm đáng yêu nhìn chăm chăm Lâm Nhất Minh, cái kia tiểu mô dạng, gần làm cho người ta không cách nào từ chối.

"Người cũng muốn đi. . ." Lâm Nhất Minh thân tay sờ xoạc Quả Quả đầu nhỏ thượng đèn thui sợi tóc, suy nghĩ lên. Tiểu Quả Quả cũng là cái vấn đề, nàng tuy rằng thực lực không sai, vừa ý trí tổng khiến người ta cảm thấy có chút vấn đề. Bất kể là đem nàng ở lại trong thôn vẫn là Giám Định Minh, cũng làm cho người không thể yên tâm lại, nàng cũng không nhất định sẽ nghe lời của người khác, bé ngoan lưu lại, vạn nhất nàng ở lên đi ra ngoài, tìm chính mình, gặp phải người xấu, vậy thì phiền phức. Nàng còn như vậy có thể ăn, người bình thường cũng dường như không được nàng a!

Cùng với như vậy, còn không bằng mang đi nàng, ngược lại nàng thực lực cũng không kém. Thực sự không được, coi như đến thời điểm nàng thi không lên Tề Vương Thư Viện, mình có thể thi đậu Thư Viện, vậy hãy để cho nàng cho mình làm tùy tùng chính là, Tề Vương Thư Viện sẽ không chỉ cho phép mang một tùy tùng đi.

Lâm Nhất Minh nghĩ tới đây, rốt cục khẽ gật đầu một cái: "Được, ca ca có thể dẫn người đi, có điều, người ở trên đường có thể muốn nghe thoại."

"Đương nhiên, Quả Quả là tối nghe lời." Quả Quả một đôi mắt to híp thành uốn cong đáng yêu trắng lười lười, thân thể nhỏ nhỏ dường như ngoan ngoan mèo bình thường ôm chặt lấy Lâm Nhất Minh,

Lâm Nhất Minh cảm thụ Quả Quả kiều tiểu mềm mại trên thân thể, truyền đến như tơ lụa nhẵn nhụi, mềm nhẵn, thoải mái đều trực muốn rên rỉ một tiếng, cái cảm giác này thực sự quá mỹ diệu.

Quả Quả tiểu nha đầu này, còn chỉ là như thế một điểm nhỏ, thật không biết lớn rồi, muốn mê người thành cái gì đáng đáp.

Thoải mái nheo mắt lại, con mắt dư quang, nhưng là ở trong lúc lơ đãng, Lâm Nhất Minh nhưng nhìn thấy, một bên Tôn Bình Dương chính tựa như cười mà không phải cười, đang nhìn mình.

Ach. . .

Lâm Nhất Minh nét mặt già nua nhất thời một đỏ, bị phát hiện, còn bị hiểu lầm thành quái thú thú.

"Cái kia, Tôn đại ca, thời gian không còn sớm, chúng ta sớm một chút đi về nghỉ ngơi đi, sáng mai, chúng ta xuất phát." Lâm Nhất Minh vội vã mở miệng, che giấu chính mình lúng túng.

"Hừm, đúng, đúng. Thời gian không còn sớm, là nên nghỉ sớm một chút. Ngày mai sẽ phải bắt đầu chạy đi, nhất định phải sớm nghỉ ngơi, đừng quá chậm, ta liền không quấy rầy người. Chú ý bồi dưỡng đủ tinh thần a!" Tôn Bình Dương trong đôi mắt, không hề che giấu chút nào lộ ra bốn chữ, chú ý thân thể.

Lâm Nhất Minh khóe mắt vừa kéo, chính mình lời này nói, chuyện này căn bản là là càng miêu càng hắc mà! Là, tiểu Quả Quả là rất tinh xảo, rất đáng yêu, là một siêu cấp đại mỹ nhân bại hoại. Ân, mò lên cũng rất thoải mái, có thể nàng mới bao lớn! Chính mình là loại người như vậy sao? Chính mình muốn thực sự là loại người như vậy, cái kia không phải là cùng Bạch Thông chờ người như thế.

Thực sự là. . .

Thôi, lão tử như vậy thuần khiết một người, xem thường với cùng hán giải thích, vẫn là mang theo tiểu Quả Quả về đi ngủ đi.

Trở lại Giám Định Minh, Lâm Nhất Minh đem Quả Quả sắp xếp ngủ đi, lúc này mới lên lút chạy ra ngoài, tìm một chỗ yên tĩnh, lấy ra vẫn cất giấu trong người chùy thủ. Trước ở Nguyên Dương trong núi nhưng là ít có gián đoạn, dùng chùy thủ trộm lấy tiên khí tu luyện.

Tuy rằng đáng tiếc, có thể vậy cũng là chuyện không có biện pháp. Vậy cũng là Nguyên Dương sơn, dị thú mạnh mẽ yêu thú vô số kẻ, càng có vô số cao thủ ở trong núi tu luyện.

Thực lực mình không mạnh, ở Nguyên Dương trong núi, trộm lấy tiên khí, thực sự quá nguy hiểm, một tiết lộ hoặc là bị người phát hiện, chính mình chắc chắn phải chết. Để cho an toàn, chỉ có thể ngưng hẳn tu luyện, bây giờ trở lại trần trên, đương nhiên phải tiếp tục tu luyện.

Tiên giới góc tường muốn mỗi ngày đào mới được.

Luôn mãi xác nhận phụ cận không có người khác, Lâm Nhất Minh lúc này mới cầm chủy thủ, ở trước người một đao đâm vào, chính cây chủy thủ đi vào trong đó.

"Thật sâu, thời điểm trước kia, ta chưa từng có một đao đâm sâu như thế."

Lâm Nhất Minh cầm chủy thủ lại đi không gian một mặt khác, trong tiên giới chọc chọc dao, phát hiện đâm đao bất động sau khi, lúc này mới cầm lấy chủy thủ dùng sức vạch một cái.

"Xệt xệt. . ."

Một tiếng như là mỡ bò chỉ bị lưỡi dao sắc cắt ra nhẹ vang lên truyền ra, trước người trong không khí, một đao dài hơn hai thước vết nứt lộ ra, cùng lúc đó, càng là mơ hồ ước có thể nhìn thấy, một đứng thẳng bất động mơ hồ bóng người.

"Tê. . ."

Lâm Nhất Minh hít vào một hơi, chính mình này một đao, dĩ nhiên đào sâu như thế, chỉ là một đao, dĩ nhiên liền làm đến quá khứ Tam Dao mới có thể làm đến sự tỉnh, dĩ nhiên có thể nhìn thấy, cái kia mơ hồ bóng người, hơn nữa nhìn so với lúc trước vừa nhìn thấy bóng người thì, xem còn muốn hơi hơi rõ ràng như vậy một điểm, xem đến thực lực của chính mình quả nhiên là tăng mạnh!

Lâm Nhất Minh vừa thán phục một tiếng, đột nhiên cảm giác được, trong cơ thể chính mình, vẫn như là một cái ngủ đông con rắn nhỏ như thế, cuộn mình ở tại trong biển, nửa ngày mới nhuyển động dậy thương sĩ Yêu Linh, một hồi xông ra ngoài. Quả thực lại như là một con động dục trâu đực gặp phải tiêu bò cái chết, tốc độ nhanh không thể nào tưởng tượng được. Vừa mới mới vừa cảm giác được, nó có động tác, sau một khắc, nó đã lao ra trong cơ thể.

Thương sĩ Yêu Linh một hồi vọt tới Tiên giới trong cái khe, sau đó điên cuồng hút một cái, nhất thời, tinh khiết tiên khí chảy ra, hướng về thương sĩ Yêu Linh dâng tới.

"Nó dĩ nhiên chính mình còn có thể hấp thu tiên khí."

Lâm Nhất Minh ăn nhiều đã, đồng thời cũng phản ứng lại, không trì hoãn nữa, vận chuyển công pháp, ở trước người hút một cái, nhất thời, khiến người ta thoải mái không nhịn được rên rỉ tinh khiết tiên khí chảy ra, chảy vào Lâm Nhất Minh trong cơ thể, trong giây lát này, cảm giác lại như là thanh triệt nước chảy, ở trong người gội rửa mà qua, khắp toàn thân, vì đó thư thái không ngớt.

"Hô. . . Thật cảm giác thoải mái. Đây tiên khí, so với ta quá khứ hấp thụ tiên khí, muốn càng thêm tinh khiết." Lâm Nhất Minh cảm thụ trong cơ thể tiên khí, hay là bởi vì thương sĩ Yêu Linh chính nó liền có thể đã hấp thu tiên khí duyên cớ, nó cũng không có như lần trước như thế, cướp giật chính mình sau khi hấp thu, cũng chưa kịp luyện hóa tiên khí.

Nhất thời, Lâm Nhất Minh yên lòng, đuổi ra chủy thủ, quay về trước người không khí lần thứ hai một đao cắt xuống. Hiện tại hẳn thực lực tăng mạnh, một đao liền so với quá khứ Tam Dao kết thúc đều muốn hoa đến thâm, điều này làm cho hắn nhìn thấy hi vọng, nhìn thấy đào toàn thân trước không gian, đứng tới đối diện, cái kia đứng bất động bóng người hi vọng.

Đao thứ hai cắt xuống, lần này Lâm Nhất Minh vận dụng trong cơ thể linh khí, đao thứ hai qua đi, trước người vết nứt trở nên càng thêm sâu hơn, nhưng là, xem ra, khoảng cách bóng người kia vẫn cứ cực xa, người trước mắt ánh, vẫn là mơ hồ.

"Ta liền không tin, đao thứ ba sau, vẫn là bộ dáng này."

Lâm Nhất Minh một bên lấy ra tiên khí, đồng thời lần thứ ba, trực tiếp vận dụng yêu linh khí cùng mình linh khí, quay về không khí lần thứ hai một đao cắt xuống.

Này một đao, hẳn rõ ràng cảm giác được, trên tay chủy thủ, dĩ thường rõ ràng đi tới, này một đao, càng phảng phất là, đâm rách, cái kia đứng thẳng bất động bóng người trước người một vệt băng gạc, mơ mơ hồ hồ, hẳn có chút có thể thấy rõ bóng người kia đáng đáp, hẳn thậm chí đã có thể phán đoán ra, đây là một người đàn ông, hơn nữa người này động tác, dường như là ở đánh quyền, hơn nữa cú đấm này bên trong, tựa hồ còn ẩn chứa sâu sắc không cam lòng, một luồng muốn muốn tránh thoát ràng buộc, tránh thoát tất cả, muốn cùng Thiên ganh đua cao thấp khí thế!

"Thật quen thuộc động tác, một quyền này của hắn, tựa hồ là Đại Bàng quyền pháp bên trong cuối cùng một quyền, Đại Bàng gương cánh hạn Thiên thấp!"

Lâm Nhất Minh nhìn trong khe hở, người kia động tác, không biết làm sao trong lòng đột nhiên có một ý nghĩ, chính mình đánh ra Đại Bàng gương cánh hạn Thiên thấp cũng không phải chính xác, cái kia không thấy rõ dáng vẻ mơ hồ bóng người, đánh ra cú đấm này, mới thật sự là Đại Bàng gương cánh hạn Thiên thấp!

Rất tự nhiên, dựa theo người kia động tác, một quyền đánh ra!

Chỉ một thoáng, một luồng mãnh liệt kinh phong, theo Lâm Nhất Minh nắm đấm bỗng nhiên quất lên, trước người không khí càng là vào đúng lúc này phát sinh một chuỗi kinh người tiếng nổ đùng đoàng.

Một quyền đánh ra, Lâm Nhất Minh đột nhiên có một loại cảm giác, chính mình cú đấm này, dường như có thể phá tan phía chân trời! Đồng thời cú đấm này đánh ra, trong cơ thể hắn linh khí càng là trong nháy mắt tiêu hao mông lớn.

"Thật mạnh một quyền, uy lực của một quyền này, thậm chí so với Quả Quả truyền thụ cho ta sóng to gió lớn đều mạnh hơn nhiều! Bóng người kia, hắn rốt cuộc là ai? Làm sao ta chỉ là dựa theo tư thế của hắn, đánh ra cú đấm này, cú đấm này liền có thể mạnh đến mức độ này!"

Lâm Nhất Minh triệt để kinh sợ, cái kia rốt cuộc là ai, hắn vì sao lại vẫn duy trì động tác này?

"Có điều, cú đấm này uy lực tuy rằng mạnh, nhưng là tiêu hao linh khí cũng đủ rất khủng bố."

Lâm Nhất Minh suy nghĩ một chút, lần thứ hai lấy ra tỷ thí, hắn muốn nhìn một chút có phải là có thể cắt ra đệ tứ đao, hiện tại, hắn nhưng là thực lực tăng mạnh, tiến vào võ đạo Linh Tâm đỉnh cao.

Nhưng là, đệ tứ đao hạ xuống, hắn lại phát hiện, này đệ tứ đao, bất luận hắn dùng sức thế nào đều không thể đâm vào đi. Xem tới vẫn là thực lực không đủ. .

"Hay là đã thất bại, không biết lúc nào, ta mới có thể đâm vào này đệ tứ đao!"

Lâm Nhất Minh thu cẩn thận chủy thủ, trong lòng có chút tiếc nuối, càng có kinh hãi.

"Trong cơ thể ta Yêu Linh, hắn dĩ nhiên có thể ở ta cắt ra không gian thời điểm, ở ta không có khống chế tình huống, liền hấp thụ tiên khí, chuyện này quả thật quá làm người ta bất ngờ."

Lâm Nhất Minh yên lặng suy tư lên, Yêu Linh cũng là muốn tu luyện, có điều đại đa số Yêu Linh, đều là tìm kiếm một chỗ khí tức tinh khiết nơi tu luyện.

Có thể hiện tại, chính mình Yêu Linh tu luyện, sử dụng nhưng là tiên khí!

Phổ thông khí tức cùng tiên khí, làm sao có thể so với, như vậy há không phải nói, trong cơ thể mình Yêu Linh, tu luyện lên, muốn so với Yêu Linh khác nhanh nhiều lắm. Hắn sẽ càng ngày càng mạnh, đồng thời, tuy rằng nó chỉ là lấy ra nó tiên khí, dùng để cung chính nó tu luyện. Nhưng là nó ở lấy ra trong quá trình, vẫn là sẽ nhiều dẫn một ít tiên khí đến phụ cận, những này tiên khí, nhưng là toàn bộ tiện nghi chính mình!

Không nghĩ tới, thực sự là không nghĩ tới, được một cái Yêu Linh, ở trộm lấy tiên khí lúc tu luyện, vẫn còn có bất ngờ chỗ tốt.

Thực lực, chính mình hay là muốn mau chóng tăng cao thực lực.

Thực lực mình càng mạnh, trộm lấy tiên khí mới có thể càng nhiều, càng tinh khiết hơn. Như vậy chính mình hấp thụ tiên khí càng nhiều, càng tinh khiết hơn, tốc độ tu luyện cũng có thể càng nhanh hơn, đồng thời chính mình Yêu Linh được tiên khí cũng nhiều hơn càng tinh khiết, Yêu Linh trưởng thành tốc độ cũng càng nhanh, chính mình Yêu Linh càng cường đại, thực lực của chính mình cũng càng mạnh, thực lực mình càng mạnh, chính mình trộm lấy tiên khí càng nhiều. . .

Chuyện này quả thật chính là thuận tụy tốt tuần hoàn, tăng cao thực lực, nhất định phải điên cuồng tăng cao thực lực!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Xui xẻo tên Béo (thượng)

Chương 67: Xui xẻo tên Béo (thượng)

Tiếng chân từng trận, bụi bặm tung bay, uốn lượn khúc chiết trên đường nhỏ, cùng Tôn Bình Dương Quả Quả, ba người hai kỵ, hướng về thành Ly Hỏa xuất phát. Còn nhớ lần thứ nhất nhìn thấy tiểu Quả Quả thời điểm, nàng chính là cười ở ngựa thượng. Cái tiểu nha đầu này rõ ràng sẽ cười ngựa, nhưng là đồng thời lúc ra cửa, nhưng dù sao là thích cùng Lâm Nhất Minh cùng cười một ngựa.

Hai tay cầm lấy cương ngựa, vờn quanh ở Quả Quả trước người, đem nàng tiểu thân thể ôm vào trong ngực, Lâm Nhất Minh nhìn hai bên đường lớn, ở trước mắt lui về sau từng viên một không tính là tráng kiện cao to cây cối, phát hiện, có Tôn Bình Dương như vậy một, quanh năm ở bên ngoài thám hiểm

người ở bên người, thực sự là chỗ tốt nhiều.

Lại như là đi thành Ly Hòa, hẳn căn bản liền không biết đi như thế nào, nếu như là chính hắn cùng Quả Quả, bọn họ chỉ có thể một bên hỏi đường, vừa đi, thiếu không được cũng đi không ít đường vòng.

Nhưng là có Tôn Bình Dương, không cần đi chẳng đường oan uổng không ít, một đường đi còn đều là những kia, người bình thường căn bản liền không biết đường nhỏ. Những kia bí mật đường nhỏ, cũng không biết, Tôn Bình Dương hẳn là làm sao nhớ kỹ.

Coi như là có Tôn Bình Dương dẫn đường, có thể Lâm Nhất Minh ba người sao vẫn là đi rồi hai mươi ngày, mới chạy tới thành Ly Hòa.

Đáng tiếc duy nhất chính là cảnh giới của chính mình hiện đang tăng lên tốc độ nhưng trở nên chậm chậm lên.

Dựa theo đạo lý tới nói, chính mình hấp thu chính là tiên khí, tiên khí là cỡ nào tinh khiết, hơn nữa thực lực của chính mình vẫn đang tăng lên, thực lực càng là tăng lên, chính mình hấp thu tiên khí liền càng nhiều, không chịu có thể sẽ xuất hiện, thực lực tăng trưởng quá chậm tình huống.

Có thể hiện tại, chính mình hấp thu tiên khí sau khi, chỉ là có thể cảm giác được, tiên khí đang chậm chậm ôn dưỡng tăng cường chính mình bì, thịt, cốt, trong cơ thể mình tiên khí lượng đang chậm chậm tăng cường, cái khác nhưng không có tăng lên.

Võ đạo Linh Tâm nhảy lên tốc độ, cũng vẫn không có tăng cao.

Tình huống như thế hiển nhiên là chính mình gặp phải bình cảnh, chính mình hiện tại thân thể, gần giống như là một hồ thủy vại, vại nước liền lớn như vậy, có thể chứa thủy liền nhiều như vậy. Muốn nhiều hơn nữa đựng nước, trừ phi lại ở phía trên dài hơn thêm rộng, những kia thể gia đại tộc hay là có thể làm được cho gia tộc của bọn họ bên trong trọng yếu đệ tử dài hơn thêm rộng. Mà chính mình, kỳ thực chính mình cũng đã mạnh hơn người khác hứa hơn nhiều.

Chính mình cho tới nay, hấp thu có thể đều là tiên khí, tiên khí độ tinh khiết kỳ thực cái khác khí có thể so với?

Chính mình võ đạo Linh Tâm ở nháy mắt nhảy lên tốc độ, đều chưa chắc có thể có người so với đạt được chính mình.

Thực lực của chính mình muốn khôi phục lại trước đây loại kia tăng lên tốc độ, trừ phi đánh vỡ cảm cố, đột phá bình cảnh, tiến vào huyết phách biến, thế nhưng làm sao mới có thể đi vào huyết phách biến?

Chính mình căn bản liền không biết tiến vào huyết phách biến phương pháp, xem ra chỉ có thể đi vào tuyển chọn Thư Viện.

Thành Ly Hòa Nam thành ở ngoài, một toà xem ra không hề bắt mắt chút nào ngọn núi tọa lạc với này.

Bên dưới ngọn núi, lúc này đã tụ tập hơn bốn mươi người. Lâm Nhất Minh ba người không có vào thành, mà là đi thẳng tới nơi này.

Vừa mới mới vừa cười ngửa dám đến, Lâm Nhất Minh lập tức nghe được, xa xa trong đám người, truyền đến vài tiếng mang theo hưng phấn tiếng gào: "Rốt cục lại có người đến rồi, chúng ta còn kém ba người, liền có thể tập hợp đủ xuất phát đội ngũ."

Nghe xa xa truyền đến tiếng nói, Lâm Nhất Minh hơi kinh ngạc, xuất phát? Không phải nói, nơi này là báo danh địa phương sao, tại sao không có thấy Tề Vương Thư Viện người?

Mang theo nghi hoặc Lâm Nhất Minh ba người một đường đi tới bên dưới ngọn núi.

Dưới chân núi, một to lớn một bài đứng ở một bên, một bài thượng, còn viết một đoạn rất dễ thấy đại tự —— đủ năm mươi người có thể xuất phát. Trong vòng năm ngày, thông qua phía trước rừng cây, đến trên đỉnh ngọn núi, có thể báo danh tham gia tuyển chọn Thư Viện sát hạch.

"Báo danh điểm này trên núi?"

Lâm Nhất Minh xem xong một bài thượng tự sau, ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn tới.

Trước người, là một mảnh rừng rậm, rừng rậm sau khi, có thể nhìn thấy một toà cũng không phải đặc biệt cao, ở thế giới này, thậm chí có thể nói rất là thấp bé núi nhỏ.

Này một khoảng cách, xem ra phi thường ngắn, thậm chí dùng không được thời gian nửa ngày, liền có thể đi tới. Cái kia một bài thượng tự, lại nói có năm ngày đã đến giờ đạt. Hiển nhiên, đoạn đường này chắc chắn sẽ không đơn giản.

"Báo danh địa phương còn cần chính các người đi tìm, xem ra đây chính là tuyển chọn Thư Viện tiến hành cái thứ nhất sát hạch." Tôn Bình Dương từ tìm cái thuyền mã trang, đem hai nhóm mã thuyền thật sau, đi tới Lâm Nhất Minh bên người, nhẹ giọng nói rằng: "Nhất Minh, ta là tùy tùng không cách nào tham gia, chính người phải cần thận."

"Yên tâm đi, này cái thứ nhất sát hạch, đầu tiên tiến vào sẽ là rừng rậm, này đối với ta mà nói, nhưng là có lợi. Trước, ở Nguyên Dương trong núi, người nhưng là mang theo ta đi không ít rừng rậm. Ta nghĩ so với rất nhiều người tới nói, ta nên so với bọn họ càng quen thuộc rừng rậm hoàn cảnh, càng rõ ràng nên làm sao ở bên trong sinh tồn." Lâm Nhất Minh giơ tay chỉ vào trước mắt rừng rậm, muốn lên núi, trước tiên cần phải thông qua này một mảnh rừng rậm khu vực.

Tôn Bình Dương theo Lâm Nhất Minh ngón tay nhìn tới, khẽ gật đầu, nói rằng: "Xác thực, cánh rừng rậm này đối với người mà nói vẫn có lợi, có điều người một không thể khinh thường. Người phải biết, hết thấy rừng cây, bởi vì cây cối cùng địa hình không giống, sinh tồn kỹ xảo cũng là không giống nhau. Ở bên trong, hay là muốn tùy cơ ứng biến."

Vừa nói, Tôn Bình Dương hai mắt còn thỉnh thoảng từ trên người mọi người đảo qua.

"Một, hai ba. . . Bốn mươi tám, bốn mươi chín. Nhất Minh, nếu như tính luôn người cùng Quả Quả, các người đã tập hợp đủ bốn mươi chín người, dựa theo một bài thượng lời giải thích, các người còn kém một người là có thể xuất phát." Tôn Bình Dương rất nhanh đếm rõ người ở chỗ này đây.

"Nhìn dáng dấp, chúng ta đến rất là thời điểm a. Có điều. . ." Lâm Nhất Minh ở giữa sân trên người mọi người quét qua, hơi hơi kinh ngạc nói: "Ta xem những người này dáng vẻ, lẫn nhau trong lúc đó, dường như có mấy cái quen thuộc, nhưng là cũng không nhiều. Xem ra, nơi này căn bản cũng không có những kia loại cỡ lớn gia tộc người."

"Đương nhiên không có người của đại gia tộc, những đại gia tộc kia người, bọn họ cũng có thể trực tiếp tham gia chính thức sát hạch, chính thức sát hạch, còn chưa đạt tới Bá thể cảnh căn bản cũng không có thi vào hi vọng." Một thanh âm từ Lâm Nhất Minh phía sau vang lên.

Quay đầu đi, một xem ra, so với hần tựa hồ lớn hơn một hai tuổi nam tử đi tới. Nam tử này hướng về phía Lâm Nhất Minh phi thường thân mật nở nụ cười, chỉ vào xa xa ngọn núi nói: "Ngọn núi kia mặc dù coi như gần, thế nhưng chúng ta có mấy cái bằng hữu thảo luận qua, tuyển chọn Thư Viện không sẽ an bài đơn giản sát hạch, càng là xem ra đơn giản sát hạch, hay là càng là khó khăn. bằng vào chúng ta có mấy người thương lượng sau khi, quyết định lâm thời tạo thành đội ngũ, đồng thời tiến hành sát hạch, lớn như vậy gia tỷ lệ thành công cũng cao hơn một ít.

Ta tên hàn cảm, là huyết phách biến cấp trung võ giả. Trừ ta ra, chúng ta còn có hai cái võ đạo Linh Tâm năm tầng, một võ đạo Linh Tâm sáu tầng cùng một bảy tầng võ giả. Không biết bằng hữu có bằng lòng hay không gia nhập chúng ta?"

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, không trách, người này tốt như vậy trong lòng đến, liền cho mình giải thích, hóa ra là tìm chính mình tổ đội đến rồi.

Nhìn hai bên một chút, không chỉ là trước mắt người này, lúc này toàn bộ trong đội ngũ, còn có mấy người, ở lẫn nhau lôi kéo. Quả nhiên, tới tham gia sát hạch, cũng đều là người thông minh, biết nhiều người sức mạnh lớn đạo lý, không ít người đều ở lẫn nhau tổ đội.

Đương nhiên, có thể có thể thấy, vẫn là có mấy người, không có đáp ứng tổ đội, những người này, hầu như đều là huyết phách biến võ giả. .

Lần thứ hai đánh giá trước mắt cái này tự xưng gọi là hàn cảm người một chút, Lâm Nhất Minh chậm rãi lắc đầu nói: "Huynh đài hảo ý chân thành ghi nhớ, ta vẫn là muốn chính mình thử một lần."

Tổ đội, là một thông minh cách làm, có thể vấn đề là, ai biết những người này có phải là có mục đích gì. Bọn họ nhiều người, ai biết có thể hay không ở trên đường hại người.

"Đã như vậy, vậy thì không quá rầy." Hàn cảm không có cưỡng cầu, cười cợt sau khi xoay người rồi đi.

Hàn cảm đi rồi không bao lâu, Lâm Nhất Minh có gặp phải hai lần sóng trước tới mời hần tổ đội người, Lâm Nhất Minh cũng trước sau từ chối.

Lại đợi không bao lâu, một trận tiếng vó ngựa vang lên, ba cái xem ra tuổi cũng không lớn nam tử sóng vai cười ngựa đi tới.

"Ngũ ngày. . . Khảo hạch này cũng quá đơn giản, bức này khoảng cách, ta toàn lực triển khai, hai canh giờ liền có thể đến." Trong ba người, một nam tử sạch sẽ lưu loát nhảy xuống ngựa đến, đi vào trong đám người, còn lại hai người, cũng trước sau nhảy xuống.

Người rốt cục tập hợp, mọi người lập tức xuất phát.

Theo đoàn người, Lâm Nhất Minh cùng Quả Quả đi vào trong rừng rậm.

Trong rừng, cây cối đúng là không có đặc biệt gì, ở phong kiều trấn, Lâm Nhất Minh cũng từng thấy loại này thụ.

Hơn năm mươi người, xem ra không ít, có thể đi vào trong rừng sau khi, không bao lâu, đại gia liền từng người đi tản ra.

Ở giữa núi rừng, Lâm Nhất Minh cùng Quả Quả đi tới đi tới, ở chuyển qua một đường nhỏ khẩu sau khi, phía trước trên đường nhỏ, nhưng nhìn thấy một nằm trên mặt đất, gian nan di động nam tử.

P/S: Đã bằng tác giả... các bạn đội chương của tác giả nha....Thanks

Chương 68: Xui xẻo tên Béo (Trung)

Chương 68: Xui xẻo tên Béo (Trung)

"Giúp một chút ta, giúp một chút ta!" Trên đất nam tử gian nan ngẩng đầu lên, duỗi ra một cái tay, nâng muốn Lâm Nhất Minh cùng Quả Quả phương hướng, xem ra, như là muốn đề cho hai người đem hắn kéo đến.

"Giúp một chút ta, ta bị thương." Nam tử vừa nói, còn dùng cả tay chân trên đất trượt một đoạn ngắn khoảng cách, Lâm Nhất Minh chú ý tới, chân trái của hắn thương, quần đầy mạt đàng, tựa hồ là bị trong rừng món đồ gì thương tổn được.

Người này nếu để cho mình gặp phải, vậy thì giúp một chút đi

Lâm Nhất Minh cất bước đi ra ngoài, mới vừa mới đi ra đi một bước, phía sau, tiểu Quả Quả âm thanh đột nhiên vang lên.

"Thật thú vị, cố gắng chơi, hầu tử còn có thể nói tiếng người, quá tốt chơi."

"Hầu tử?"

Lâm Nhất Minh nghe tiếng, dưới chân động tác nhất thời dừng lại, Quả Quả nói, trước mắt đây là một hầu tử? Đây không phải là người? Lâm Nhất Minh trong lòng rất là không rõ, đây rõ ràng chính là cá nhân, vẫn là người bị thương.

"Oa, bị phát hiện, bị phát hiện!"

Ngay ở Lâm Nhất Minh còn buồn bực thời điểm, đối diện, cái kia xem ra thương rất là lợi hại, nằm trên đất bất động nam tử, một hồi nhảy lên một cái, động tác nhanh nhẹn, căn bản là không nhìn ra hắn được qua thương đến.

Đứng thẳng đến mặt đất sau khi, nam tử thân thể nhanh chóng biến hóa, chỉ là một hô hấp công phu, nguyên lai một khuôn mặt người thương, càng là sinh ra lít nhít bộ lông, đã biến thành một con khỉ đáng ghét.

"Chuyện này. . . Lại vẫn thực sự là một con khỉ, hắn còn có thể nói tiếng người, còn có thể biến hóa!" Lâm Nhất Minh giật nảy cả mình.

"Bị nhìn thấu, bị nhìn thấu." Hầu tử rít gào hai tiếng, hai chân trên đất giẫm một cái, một hồi nhảy lên, một hồi nhảy đến phụ cận trên một cây đại thụ. Hai tay linh hoạt ở trên nhánh cây một trảo, thân thể rung động, ăn mặc quần áo nó, lại như là một con Tarzan giống như vậy, rất xa bay đến mười mấy mét ở ngoài mặt khác trên một cây đại thụ, mấy lần công phu, con khỉ này đã trốn không thấy hình bóng.

Lâm Nhất Minh há hốc mồm, thế này sao lại là hầu tử, chuyện này quả thật chính là Tôn Ngộ Không mà! Cái này rừng rậm quả nhiên không đơn giản, vừa nếu như không phải Quả Quả nhắc nhở, chính mình tùy tiện tiến lên, nhất định sẽ bị con kia đã đào tẩu hầu tử ám hại.

"Quả Quả, người là làm thế nào thấy được, đó là con khỉ." Lâm Nhất Minh rất là kỳ quái quay đầu lại nhìn phía Quả Quả.

"Bởi vì Quả Quả nhận thức a. Quả Quả nhận thức đó là huyền hầu, là một loại, có thể biến thành người đáng ghét, nói tiếng người hầu tử. Nó còn i có học tập năng lực, có điều, chỉ có thể cùng nhìn thấy người học, nó nhìn thấy người, chưa từng làm sự tình, nó là làm không được." Quả Quả một hơi sau khi nói xong, đặc ý vùng lên khuôn mặt nhỏ: "Quả Quả lợi hại không!"

"Hừm, lợi hại!" Lâm Nhất Minh trong lòng âm thầm cảm thấy quái lạ, tiểu Quả Quả bình thường xem ra, như là linh trí có vấn đề như thế, có thể rất nhiều lúc, rồi lại hiểu được rất nhiều hơn mình không biết sự tình, lại như này huyền hầu. Nàng nói vừa nãy những câu nói kia thời điểm, có thể không giống như là một không lớn lên hài tử.

Có lúc ngẫm lại, Quả Quả đứa nhỏ này, đến cùng là lai lịch ra sao, có thể nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra.

Lâm Nhất Minh lắc đầu, đem trong đầu lung ta lung tung ý nghĩ vứt ra não ở ngoài.

"Quả Quả, chúng ta đi thôi." Lâm Nhất Minh bắt chuyện Quả Quả một tiếng, cất bước rời đi. Vừa mới mới vừa đi rồi không bao xa, hai mắt của hắn, nhưng là một hồi rơi xuống một bên trên một cây đại thụ.

Cây đại thụ này mặt trên, cột một, xem ra phi thường mập tên Béo, tên Béo dưới thân, một vòng một vòng quần quít lấy thô thô dây thừng. Trên mặt, miệng bị một khối vải rách tái chặt chẽ, trên mặt càng là có thể thanh một khối từ một khối, hiển nhiên chỉ trước đây không lâu, bị người mạnh mẽ đánh qua.

Vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh cùng Quả Quả xuất hiện, cái tên mập mạp này, tuy rằng miệng bị người tắc lại, không cách nào nói chuyện, vừa vịn từ nhưng có thể liêu mạng gãy dựa, ở đại thụ phía trước nứ đến vịn vẹo. Xem ra, rất giống một chuyên nghiệp Diêm Vũ người biểu diễn, còn là một tròng khẩu vị.

"Là huyền hầu!"

Lâm Nhất Minh vừa nhìn thấy mập mạp này, giờ lên nắm đấm, liền muốn xông tới.

"Này không phải huyền hầu." Quả Quả vậy vậy chính mình đầu nhỏ.

"Không phải huyền hầu, cái kia đây chính là cá nhân." Lâm Nhất Minh nhất thời ý thức được chính mình sai lầm, giờ lên nắm đấm buông lỏng, bước nhanh đi tới trước mặt đối phương, đưa tay ở buộc chặt đối phương thân thể thượng, dùng sức lôi kéo, còi đây.

Dây thừng một được còi ra, người kia lập tức làm chuyện thứ nhất, chính là đem ngoài miệng rách nát cho nắm đi.

"Con kia chết huyền hầu, lại dám gạt mập gia, chờ mập gia nhìn thấy nó, nhất định phải làm cho nó biết, nó mập gia thù đoạn. Liền mập gia cũng dám nhạ, không muốn lần lộn! Còn dám trói mập gia, trói liền trói đi, còn dùng màu đỏ dây thừng. Này cùng dây đỏ tử, mập gia lưu lại, lần sau, mập gia hay dùng này cùng dây thừng, trói lấy nó, mỗi ngày làm cầu như thế lưu, chuyên môn ở mẫu huyền hầu phía trước lưu."

Cái tên mập mạp này mới đem ngoài miệng nát bỏ lấy xuống, miệng lại như là hàng loạt pháo giống như vậy, đồ đồ đồ nói cái không để yên, chính hắn ở tại chỗ, thả nửa ngày lời hung ác, cái tên mập mạp này, mới thật giống là phản ứng lại, chuyển qua đầu, nhìn Lâm Nhất Minh, trong ánh mắt, tất cả đều là vẻ cảm kích.

"Huynh đệ, thực sự là thật cảm ơn ngươi, nếu như không phải ngươi, ta còn không biết cũng bị trói tới khi nào đây."

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì. . ." Lâm Nhất Minh khoát tay áo một cái, bước chân lùi về sau một bước, cái tên mập mạp này, mặc dù mình biết, đó là ánh mắt cảm kích, có thể ánh mắt này cũng quá ân tình đưa tình đi.

Lùi về sau một bước sau khi, Lâm Nhất Minh lúc này mới hỏi: "Đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, ngươi tại sao lại bị người trói đến trên cây."

"Không phải người, là con khi!" Tên Béo cắn răng, một mặt tức giận nói: "Ta vừa bắt đầu ở trên đường lúc đi, nhìn thấy có một người bị thương, lòng tốt đi tới giúp hắn. Ai biết, mới một tới gần hắn, người kia liền ném ra một đồng lớn mê phấn, đem ta cho mê cái đầu óc choáng váng. Chưa kịp mập gia thanh tân lại đây, người kia liền đã biến thành hầu tử, cũng không biết từ nơi nào tìm đến dây thừng, đem mập gia băng ở trên cây điện."

Sau đó, nó không chờ mập gia nói chuyện, quay về mập gia tám này anh tuấn tiêu sái mặt chính là một trận đánh. Chết tiệt hầu tử, chẳng lẽ không biết đánh người không làm mất mặt sao, hắn đánh mập gia mặt, mập gia sau đó dựa vào cái gì ăn cơm! Đánh xong mập gia, con hầu tử kia, còn từ mập gia trên người, cướp đi mập gia trên người hết thảy tiền!"

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, cái này xui xẻo tên Béo, ở chính mình trước, gặp phải chính mình gặp được con kia huyền hầu. Chính mình vận may, có Quả Quả ở, không có bị lừa, cái tên mập mạp này liền không như vậy gặp may mắn.

Tên Béo đem mình tao ngộ sau khi nói xong, lần thứ hai nhìn phía Lâm Nhất Minh, nguyên bản một tấm tràn ngập phần nộ mặt, lại như là trở mặt giống như vậy, lập tức lại chất đầy mỉm cười: "Huynh đệ, ngươi cũng là tham gia luận võ sát hạch sao?"

"Đúng, chúng ta đều là tham gia sát hạch, ngươi cũng là tham gia sát hạch? Nhưng là, ngươi xem ra tựa hồ không quá như là võ giả đi." Lâm Nhất Minh tràn đầy không tin nhìn trước mặt tên Béo, hắn đúng là có thể nhìn ra, cái tên mập mạp này vẫn có chút thực lực, là cái võ đạo Linh Tâm một tầng võ giả.

Có thể vấn đề là, cái tên mập mạp này hình thể, thực sự làm cho người ta không cách nào tin nổi, hắn là một võ giả.

Hắn không phải là không có gặp vóc người mập mạp võ giả, có thể nhân gia mặc dù nói mập, kỳ thực, có thể nói là tráng. Có thể trước mắt cái tên mập mạp này, lại như là, hắn khi còn bé xem qua tranh châm biếm bên trong cha an tây huấn luyện viên như thế, động tác một đại, trên mặt thịt, đều sẽ chiến thượng như vậy mấy lần. .

Xem mập mạp này vóc người có thể là phi thường ải, nhưng hắn thể trọng phỏng chừng cũng phải có ba trăm cân. Còn có cái kia trắng trẻo non nớt thịt, thấy thế nào, làm sao không giống như là một võ giả.

"Vẫn là huynh đệ ngươi thật tình mắt a!" Ra ngoài Lâm Nhất Minh dự liệu, tên Béo nghe được Lâm Nhất Minh nói hắn không phải võ giả, cái tên mập mạp này mặt phi nộ thượng, một há to mồm đại đại mở ra, phát sinh một chuỗi khiến người ta nghe xong liền không nhìn được, muốn mạnh mẽ đánh hắn một trận làm người ta sợ hãi tiếng cười.

"Mặc dù nói, mập gia là cái võ giả, có thể mập gia, thật không muốn làm võ giả. Đáng tiếc, hết cách rồi, trong nhà ép buộc mập gia đến thi, mập gia chỉ có thể đến rồi. Có điều, mập gia là muốn thi vào Thư Viện, học tập cơ quan thuật, mập gia là đến thi cơ quan sư. Huynh đệ, ngươi không thể nào không biết, Tề Vương Thư Viện ngoại trừ học võ ở ngoài, còn có thể học cơ quan thuật, giám định thư, thuật luyện đan chờ rất nhiều thứ đi."

Lâm Nhất Minh đột nhiên một hồi nghĩ tới, đúng, Tề Vương Thư Viện là có thể học rất nhiều thứ, chính mình chỉ muốn võ học, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên là quên.

Lâm Nhất Minh vừa muốn mở miệng nói tiếp, nhưng là chưa kịp hắn mở miệng, một bên tiếng của tên béo lại vang lên.

"Đúng rồi, chúng ta đều đang là tham gia sát hạch, không phải vậy chúng ta cùng đi chứ?"

Lâm Nhất Minh nghe tiếng nghĩ một hồi, đồng ý hạ xuống. Mập mạp này, nhìn vẫn là rất thú vị, thêm một mình hắn cũng không sao. Trước, không muốn cùng người khác đồng thời tổ đội, là những người kia sớm liền ở cùng nhau, nói không chừng tổ đội chính là chuyên môn tìm bia đỡ đạn dò đường cái gì.

Cái tên mập mạp này một người, đương nhiên không lo lắng, hẳn chơi những kia trò gian.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Xui xẻo tên Béo (hạ)

Chương 69: Xui xẻo tên Béo (hạ)

"Được, vậy chúng ta liền cùng đi đi. Đúng rồi, ta tên Lâm Nhất Minh, không biết người gọi. . ."

"Ta tên Chu Lộ Bản!" Tên Béo rất đặc ý nói ra tên của chính mình, sau đó quay đầu lại, nhìn một bên tiểu Quả Quả, một đôi không cần mị, đều cơ hồ không nhìn thấy mắt nhỏ một hồi thả ra một tia sáng, ngời xôm xuống mập mạp thân thể, tiến đến Quả Quả trước mặt, đè ép một bộ quái thúc thúc đặc hữu hèn mọn khuôn mặt tươi cười, cười hỏi: "Tiểu muội muội, người tên là gì."

"Ta tên Quả Quả." Quả Quả có chút gờ lên khuôn mặt nhỏ, đột nhiên không có dấu hiệu nào cái gì ra tay, một phát bắt được tên Béo Chu Lộ Bản mặt, dùng sức xoa nhẹ một vò.

"Cố gắng chơi!" Quả Quả lời tên Béo mặt, tả lắc lắc lại lắc lắc, búp bê sứ bình thường tinh xảo trên mặt, lộ ra nụ cười xán lạn, hoàn toàn chính là một tìm tới chơi vui món đồ chơi đùa nhỏ.

Chu Lộ Bản mặt một hồi cứng lại rồi, mập gia cũng không phải món đồ chơi, tiểu nha đầu này, làm mập gia là dễ ức hiếp?

Thân thể dùng sức lùi lại phía sau, Chu Lộ Bản thoát đi tiểu Quả Quả ma trảo, một đôi mắt một hồi trừng lớn, cố ý làm bộ hung tợn chờ Quả Quả, đuổi ra vừa thô có đại hai tay, ở Quả Quả trước mặt, nắm nắm nắm nắm: "Tiểu nha đầu, người đem người Chu đại gia nắm đau, người Chu gia hiện tại rất tức giận."

Quả Quả không nhìn Chu Lộ Bản nắm lên nắm nắm, trái lại là lần thứ hai đuổi ra tay nhỏ, nắm lấy Chu Lộ Bản mặt.

"Chơi vui, chơi thật vui!" Tiểu Quả Quả cười dị thường hài lòng.

"Buông tay, nhanh lên một chút cho Chu gia buông tay, ai nha. . . Người khinh một điểm. Chu gia thật sự tức giận, lại không buông tay, Chu gia liền ăn đi người!" Chu Lộ Bản một hai bàn tay thả tại thân thể hai bên trái phải, trên mặt làm ra một bộ đáng sợ hung ác đáng đáp.

"A. . ."

Chu Lộ Bản vốn là vừa bị huyền hầu đánh sưng mặt sưng mũi, hiện tại lại làm ra hung ác đáng đáp, xem ra thì càng thêm đáng sợ, một hồi, hẳn càng là đem Quả Quả sợ hết hồn.

Quả Quả rít gào hô một tiếng, buông ra cầm lấy Chu Lộ Bản mặt tiểu nộn tay, kêu sợ hãi, một hồi nhảy đến Lâm Nhất Minh phía sau, lộ ra một đầu nhỏ, một bộ run rẩy đáng đáp nhìn hung ác Chu Lộ Bản.

"A. . . Ha ha, nguyên lai người cái tiểu nha đầu này, nhất gan. Chu gia rất cuộc biết người nhược điểm." Chu Lộ Bản chính mình cũng bị tiểu Quả Quả vừa đột nhiên nhanh chóng động tác sợ hết hồn, lại nhìn tới Quả Quả đáng vẻ, hẳn cấp tốc phản ứng lại, cái tiểu nha đầu này nhất gan.

"Đề người vừa trảo Chu gia mặt, xem Chu gia làm sao dọa người." Chu Lộ Bản giương nanh múa vuốt hướng về tiểu Quả Quả nhào tới.

"Ai. . ." Lâm Nhất Minh thông khổ đưa tay ra, vỗ đầu một cái, cái này gọi Chu Lộ Bản tên Béo, hẳn cũng cùng tiểu Quả Quả như thế không có lớn lên sao?

Lớn như vậy một người, vẫn cùng tiểu Quả Quả như vậy nháo, thú vị sao?

Mập mạp này, thực sự là cực phẩm

Quả Quả mắt thấy Chu Lộ Bản đến trước mặt, sợ hãi đến vội vã nhảy đến một bên, kêu to không cho Chu Lộ Bản quá khứ, khỏe như nàng kêu gào càng lớn tiếng, Chu Lộ Bản liền càng mạnh hơn, hung hăng truy này tiểu Quả Quả chạy tới.

"Mau tránh ra, mau tránh ra." Tiểu Quả Quả mắt thấy không thể tránh khỏi, tựa ở một thân cây trước, vung vẩy mềm mại tay nhỏ, để Chu Lộ Bản ở cách xa một điểm.

"Chu gia đến rồi, Chu gia muốn ăn tiểu Quả Quả!" Chu Lộ Bản đưa tay cầm lấy mặt của mình, hai mắt thượng phiến, lộ ra nhãn cầu màu trắng, làm ra một bộ đáng sợ mặt quỷ, dùng hướng về Quả Quả trước mặt.

"A. . ."

Tiểu Quả Quả kinh hô một tiếng, mắt thấy không có chỗ có thể lui về sau nữa, một tấm trắng mịn tay nhỏ đột nhiên nắm chặt thành quyền, một quyền nện ở dựa vào tới được trên mặt.

"Chạm!"

Lâm Nhất Minh rõ ràng nghe được một tiếng vang trầm thấp phát sinh, trong tầm mắt, Chu Lộ Bản thân thể mập mạp ầm ầm sau ngã, cũng không biết là bởi vì Quả Quả dùng sức quá lớn, hay là bởi vì thân thể của hắn quá mức vĩ đại, ngã trên mặt đất sau khi, hắn lại vẫn vừa giống như sau lần một vòng, sau đó mới ngừng lại.

"Chơi vui, chơi vui!" Quả Quả lập tức không có hoảng sợ, nhảy vỗ tay, cao hứng kêu to lên.

Chu Lộ Bản tuy rằng ngã chổng vó rất hoa lệ, có thể xem ra, cũng không có thương đến cái gì, chỉ là hơi hơi hoãn một hồi, hắn liền ngẩng đầu lên, lộ ra đầu to lớn, cùng với trên mặt, chảy xuôi mà xuống hai mắt máu mũi.

"Nói rồi đừng đánh mặt, Chu gia là dựa vào mặt ăn cơm, còn đánh Chu gia mặt." Chu Lộ Bản hai tay bung mũi, một tấm phi phi trên mặt, vừa có huyền hâu đánh vết thương cũ lại có Quả Quả thêm đi tới tân thương, thực sự là muốn nhiều thâm có bao nhiêu thâm.

"Chơi vui a. . ." Quả Quả căn bản là không nhìn Chu Lộ Bản, mắt thấy Chu Lộ Bản lại trạm dừng đứng lên, quát to một tiếng, một mặt hưng phấn đuổi ra hai tay ở trước, hướng về Chu Lộ Bản liền vọt tới, nhìn đáng đập nàng phát hiện càng tốt hơn đồ chơi, muốn sẽ đem Chu Lộ Bản cho đây ngã.

"Lại nghĩ đến? Chu gia nói thể nào cũng là cái võ đạo Linh Tâm một tầng cao thủ, vừa Chu gia là không có chuẩn bị, hiện tại Chu gia đứng bất động, để người đẩy, người đẩy một năm, có thể đẩy Chu gia rút lui một bước, Chu gia liền gọi người cô nãi nãi!" Chu Lộ Bản ngẩng đầu ưỡn ngực, hai chân chìm xuống, một luồng linh khí từ trong cơ thể chảy ra.

Sau một khắc, Quả Quả vọt tới trước mặt hắn, tay nhỏ ở hắn trước người, căng tròn trên bụng dùng sức đẩy một cái.

Chu Lộ Bản cái bụng rõ ràng hướng phía trong ao hăm xuống, nhưng là thân thể nhưng vẫn cứ nguy nhưng bất động, ngược lại là Quả Quả bởi vì Chu Lộ Bản bụng lớn lực đàn hồi, bị đạn về phía sau rút lui một bước.

Chu Lộ Bản một hồi vui vẻ: "Mập gia quả nhiên uy mãnh, đây chính là thực lực chênh lệch, ha ha ha!"

Lâm Nhất Minh lẳng lặng nhìn đùa giỡn hai người, trong lòng không còn gì để nói, cái này cực phẩm tên Béo, hắn lẽ nào liền không nhìn ra, tiểu Quả Quả tâm trí có chút vấn đề? Còn cùng tiểu Quả Quả tích cực, còn thực lực chênh lệch, hắn đều lớn như vậy một người, thực lực so với tiểu Quả Quả như vậy bé gái mạnh, lẽ nào là rất uy phong một chuyện?

Huống hồ, tiểu Quả Quả thực lực, không phải là trong mắt hắn yếu đuối như vậy.

Lâm Nhất Minh đã có thể tưởng tượng đến, tiếp đó, Chu Lộ Bản kết cục.

"Hanh. . ." Quả Quả không chỉ không có đây ngã đối phương, trái lại suýt chút nữa bị đối phương chấn động suýt nữa ngã xuống, nhất thời tức giận miệng nhỏ một cổ, lần thứ hai đưa tay ra, hướng về Chu Lộ Bản trên bụng đẩy một cái, đồng thời, một luồng linh khí theo cánh tay của nàng tuôn ra.

Chu Lộ Bản một mặt dào dạt đắc ý cúi đầu nhìn Quả Quả, đột nhiên, trên người mát lạnh, cúi đầu vừa nhìn, một hồi sợ hãi đến nhảy lên, một luồng dâng trào linh khí từ Quả Quả trên tay lưu chuyển mà ra, phảng phất là con sóng thần bình thường dừng lại đây.

"Võ đạo Linh Tâm!"

Chu Lộ Bản sợ hãi đến xoay người là được chạy, đáng tiếc đã chậm.

Dâng trào linh khí giống như thủy triều, trong khoảnh khắc bài đánh vào hắn rộng rãi trên lưng.

Thoáng chốc, Chu Lộ Bản thẳng tắp bay ra ngoài, lập tức ầm ầm một tiếng vang trầm thấp truyền đến.

Lâm Nhất Minh rõ ràng cảm thấy, dưới chân thổ địa một trận lay động, Chu Lộ Bản cả người hiện đại tự hình, bò ở trên mặt đất, lần này, nhưng là đến nửa ngày không có đứng dậy.

Một lát, ngay ở Lâm Nhất Minh bắt đầu lo lắng, Chu Lộ Bản có phải là xảy ra vấn đề gì thời điểm, mập mạp này mới cùng một cái vòng tròn bóng cao su giống như vậy, ục ục trên đất một lần, một hồi đứng thẳng lên, sau đó, trong nháy mắt nhảy đến Lâm Nhất Minh phía sau, đuổi ra nửa cái đầu nhìn chậm rãi đi tới Quả Quả.

"Lão Lâm, nhanh, nhanh tới cứu ta, cái tiểu nha đầu này, chính là cái tiểu ma nữ, Lão Lâm mau mau cứu ta." Dáng dấp kia, Lâm Nhất Minh thấy thế nào, làm sao như là, vừa bắt đầu Chu Lộ Bàn dọa tiểu Quả Quả thời điểm, tiểu Quả Quả đáng vẻ.

Lâm Nhất Minh không nói gì.

"Đừng a, Lão Lâm, người cứu ta, không thể cho lại tơ mắt nhìn ta đi chết đi." Chu Lộ Bàn mắt thấy Lâm Nhất Minh không động tác, nhất thời hoảng rồi, một cái rút ra cái kia màu đỏ dây thừng, giơ lên Lâm Nhất Minh trước mặt, lẩm nhẩm nói: "Nếu Lão Lâm người không giúp ta, vậy người một lần nữa đem ta trôi trở về đi thôi."

Lâm Nhất Minh lần thứ hai há hốc mồm, này kỳ hoa tên Béo.

Mất thấy tiểu Quả Quả lại chạy tới, tựa hồ đúng là muốn phải tiếp tục đẩy Chu Lộ Bàn, Lâm Nhất Minh vẫn là kéo Quả Quả, Quả Quả cái tiểu nha đầu này, động lên tay đến, nhưng là không nhẹ không nặng, một không được, liền Chu Lộ Bàn này điểm tiểu thực lực, cho hắn làm cái thương tàn liền không tốt.

Nhìn thấy Lâm Nhất Minh đem tiểu Quả Quả kéo, Chu Lộ Bàn mới yên tâm nhích lại gần, cẩn thận từng li từng tí một nín Quả Quả một chút, sau đó tràn đầy sùng bái nhìn phía Lâm Nhất Minh: "Lão Lâm, Tiểu Bàn phục rồi ngài, ngài từ nơi nào tìm tới đây dạng một lợi hại tiểu nha đầu? Có còn hay không giới thiệu?"

Lâm Nhất Minh nghe phía trước, còn không cái gì nghe đến phía sau, sắc mặt trực tiếp tối sầm lại, chuyển hướng một mặt khác. .

"Lão Lâm, đừng không nói lời nào a. Ta rất chính kinh, ai, lần này thật sự rất chính kinh. Lão Lâm, tiểu Quả Quả nàng là cảnh giới gì, ta chỉ là có thể nhìn ra, hắn là võ đạo Linh Tâm, có thể cụ thể cảnh giới gì, ta nhưng không thấy được." Chu Lộ Bàn đầy mặt phiền muộn nhìn tiểu Quả Quả, vừa bắt đầu hắn chỉ là xem cái tiểu nha đầu này, rất là đáng yêu, muốn cùng cái tiểu nha đầu này làm ồn ào. Hắn này vừa không có thiết như vậy sai, dù là ai nhìn thấy như thế đáng yêu tiểu nha đầu đều muốn chọc làm một phen.

Có thể ai có thể nghĩ tới, cái tiểu nha đầu này, xem ra tâm trí tựa hồ không quá kiện toàn, có thể thực lực khủng bố thành dáng dấp như vậy, còn nhỏ tuổi, chính là võ đạo Linh Tâm, hơn nữa còn có thể đem đồng dạng là võ đạo Linh Tâm hắn đập bay ra ngoài.

"Người không cần biết, nàng là võ đạo Linh Tâm mấy tầng, người chỉ dùng biết nàng so với người lợi hại rất nhiều là được." Lâm Nhất Minh nói một tiếng, xoay người, không tiếp tục để ý Chu Lộ Bàn.

Không phải hắn không muốn nói cho Chu Lộ Bàn tiểu Quả Quả đến cùng là võ đạo Linh Tâm mấy tầng, mà là, hắn căn bản là không thấy rõ tiểu Quả Quả là võ đạo Linh Tâm mấy tầng.

Hắn cũng không biết, hắn nói thế nào.

Lúc trước tiểu Quả Quả tiến vào võ đạo Linh Tâm thời điểm, hắn cũng chỉ là nhìn ra tiểu Quả Quả tiến vào võ đạo Linh Tâm, lúc đó liền chắc hắn phải vậy cho rằng, Quả Quả là võ đạo Linh Tâm một tầng.

Dù sao mới vừa tiến vào võ đạo Linh Tâm, không phải một tầng có thể là mấy tầng.

Nhưng là hiện tại, hắn đều võ đạo Linh Tâm bảy tầng, lại nhìn tiểu Quả Quả, lại phát hiện, hắn vẫn là chỉ có thể nhìn ra Quả Quả là võ đạo Linh Tâm, cụ thể mấy tầng, hắn thật sự không thấy được.

Tên tiểu tử này, căn bản là không thể dùng lẽ thường đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Thiết cốt biến

Chương 70: Thiết cốt biến

Có Chu Lộ Bàn, dọc theo đường đi, Lâm Nhất Minh trong lúc vô tình, nhưng là trở nên hoan nhanh hơn. Ba người một đường cất bước, đi tới, đi tới, con đường phía trước thưng, một bóng người xuất hiện.

Một nam tử một chân thương quần quít lấy dây leo, nằm trên mặt đất, một bộ thương thể rất nặng đáng vẻ. Nghe được có tiếng bước chân truyền đến,

hắn ngẩng đầu lên, gian nan duỗi ra một cái tay, khoe miệng chậm rãi đóng mồm: "Giúp một chút ta, giúp một chút ta..."

Tất cả những thứ này tất cả, xem ra là như vậy nhìn quen mắt.

Lâm Nhất Minh một hồi hiểu được, trước mắt nên không phải huyền hầu, con kia huyền hầu nhưng là hướng về hướng ngược lại chạy, trong thời gian ngắn như vậy, nó không thể chạy nữa đến chính mình mấy người trước mặt.

Nếu như không phải huyền hầu, như vậy chỉ có một khả năng.

Huyền hầu động tác đều là theo một người học, như vậy người này, còn có thể là ai!

Lâm Nhất Minh chẳng muốn bóc trần đối phương, xoay người, hướng về một mặt khác liền đi tới.

Nằm trên đất nam tử vừa nhìn Lâm Nhất Minh căn bản không để ý tới hắn, lập tức cuống lên: "Vị bằng hữu này, giúp đỡ, ta bị thương, giúp một chút ta."

Một bên, Chu Lộ Bản tựa hồ cũng động lòng trắc ẩn, gơ tay lôi Lâm Nhất Minh một cái, nói: "Nhìn đáng vẻ của hắn thật thâm, chúng ta giúp một chút hắn đi."

"Giúp hắn?" Lâm Nhất Minh một mặt đau đầu nhìn trước mắt tầm kia thanh một khối từ một khối mặt béo, thật muốn gõ mở đầu của đối phương, nhìn bên trong có phải là đều là thủy, này cái gì đầu óc, người này rõ ràng là lừa người, còn đi cứu hắn! Cái này Chu Lộ Bản đầu óc, thực sự là trì độn đủ có thể.

"Ta còn phải cấp tốc đi báo danh, ta cũng không có thời gian dư thừa làm chuyện khác." Lâm Nhất Minh từ chối một tiếng, hướng về một bên liền đi tới.

"Người tại sao có thể như vậy chứ! Người quả thực quá lãnh huyết!" Chu Lộ Bản nhìn Lâm Nhất Minh đi ra, đột nhiên, không có dấu hiệu nào một hồi bạo phát, chỉ vào Lâm Nhất Minh liền lớn tiếng trách cứ lên: "Đại gia đều là đại tề quốc người, đều là tới tham gia sát hạch người, có thể ở đây nhìn thấy mặt, đây chính là duyên phận. Làm sao người khác gặp nạn, mà không đi cứu đây! Người nếu muốn nghỉ, nếu như sau đó, chính người gặp phải chuyện như vậy, người bị thương, để cho người khác cứu người, người khác không đi cứu người, người thì như thế nào!"

Chu Lộ Bản vừa nói Lâm Nhất Minh, một bên hướng về nằm trên đất nam tử kia đi tới.

Nam tử nhìn thấy Chu Lộ Bản càng đi càng gần, trên mặt cũng rốt cục nổi lên nụ cười, đáp lời nói: "Nói quá đúng rồi, chúng ta có thể gặp phải chính là có duyên, nhìn thấy người khác gặp nạn, tự nhiên trợ giúp lẫn nhau mới vâng."

Ngoài miệng nói như thế, nam tử nhưng trong lòng âm thầm đắc ý, lại có người đưa tới cửa.

Nam tử giấu ở thân thể phía dưới, làm bộ bị thương không thể động dậy tay lạng lẽ nắm chặt mê phần, trong lòng âm thầm tính toán khoảng cách của song phương.

"Mười, chín, tám, bảy... Ba, hai" trong tay nam tử mê phần càng nắm càng chặt, mắt nhìn đối phương tên Béo kia đã sắp muốn bước vào phạm vi công kích, sẽ chờ sau một khắc, người mập mạp kia đi tới, là có thể ném ra mê phần, nhưng là sau một khắc, trước mắt của hắn, một tấm to lớn lưới đột nhiên bay lên, từ đối diện rơi xuống.

"Tiểu tử, muốn lừa người mập gia, lại đi luyện thượng mười năm đi!" Chu Lộ Bản đột nhiên đứng ở mê phần phạm vi công kích ở ngoài, bàn tay ở trong quần áo một trao, bỗng nhiên lấy ra một tấm như là lưới đánh cá như thế màu đen lưới, ném về trên đất nam tử.

Tuy rằng chỉ là một chường lưới, nhưng là tấm võng này ở trên bầu trời, tốc độ phi hành nhưng dị thường nhanh tốc.

Trước một khắc, còn chỉ là nhìn thấy Chu Lộ Bản lấy ra tấm võng này, sau một khắc, lưới đã bộ ở trên mặt đất nam tử trên người.

Lâm Nhất Minh bỗng nhiên tỉnh ngộ, ta liền nói mập mạp này có chút quá ngốc hử, như thế rõ ràng cũng không thấy? Nguyên lai mập mạp này là đã sớm rõ ràng, đây là một tên lừa đảo, cố ý muốn âm đối phương.

Xem ra mập mạp này không phải ngốc, mà là rất khôn khéo.

Trên mặt đất, nam tử vừa bị vương tử bọc lại, trong lòng cũng hiểu được, tuy rằng không biết, chính mình là điểm nào lòi, nhưng là đối phương đã nhìn thấu chính mình, đã như vậy, cũng không có cần thiết tiếp tục nguy trang xuống.

Vốn định không cần sức mạnh tuyệt đối liền kiếm lời chút tiền tài, có thể bây giờ nhìn, vẫn phải là dùng võ lực.

"Uống!"

Nam tử quát lên một tiếng lớn, hai tay hướng lên trên tạo ra, cầm lấy như là lưới đánh cá như thế màu đen lưới, dùng sức hướng ra phía ngoài lôi kéo, nhưng mà, hắn ngấm lại bên trong, lưới phá nát tình hình cũng chưa từng xuất hiện.

Hơi nhúng mảy, nam tử kinh ngạc phát hiện, này lưới không chỉ có là không bị chính mình xé rách, trái lại càng chặt đem chính mình bao vây ở bên trong, hơn nữa còn đang không ngừng co rút lại.

"Cho rằng một tấm phá võng liền có thể nhốt lại lão tử?" Nam tử nằm trên mặt đất bên trong thân thể, từng đạo từng đạo tinh khiết linh khí tuôn trào ra, mạnh mẽ kinh khí, trên mặt đất, cuốn lên từng đạo từng đạo khí lưu, từng tầng từng tầng tro bụi bị quét trôi cao tể, hai bên đường lớn, từng viên một trên cây to cành cây tùy theo đung đưa liên tục.

"Thật mạnh khí tức, đây là... Thiết cốt biến cao thủ!" Lâm Nhất Minh hai mắt thoáng chốc tròn tròn, tràn đầy kinh ngạc nhìn quá khứ, thiết cốt biến cao thủ, này vẫn là hấn tiến vào nơi này sau khi, gặp phải thực lực mạnh nhất võ giả. Những võ giả khác, mạnh nhất cũng chỉ là huyết phách biến thôi.

Nam tử này, thân là thiết cốt biến võ giả, như thế cường thực lực, dĩ nhiên nghĩ ra loại này thấp hèn chiêu số lừa người, hấn là nghĩ như thế nào đây?

Lâm Nhất Minh có chút không hiểu, đồng thời, trong cơ thể, linh khí cũng âm thầm tụ tập lên, thiết cốt biến võ giả, nghĩ đến Chu Lộ Bản tấm kia phá lưới là giữ không nổi đối phương, một hồi thiếu không được cũng cùng đối phương đánh một trận.

Bên này, Lâm Nhất Minh đã làm một hồi lâu cùng đối phương giao thủ chuẩn bị, một mặt khác, Chu Lộ Bản nhưng phảng phất không nhìn thấy đối phương tỏa ra thực lực giống như vậy, trái lại là đề sát vào đối phương, run rẩy trên người thịt mỡ một hồi ngời xôm ở khoảng cách đối phương khoảng một mét địa phương, một mặt nghiêm túc mà nhìn đối phương kêu lên: "Cố lên, lại dùng điểm lực, lại dùng điểm lực, ngươi liền có thể phá tan rồi. Nhanh lên một chút, ngươi sắp thành công rồi..."

"Ai nha, làm sao vẫn không có mở ra, ngươi thật vô dụng. Nha đúng rồi, ta nhìn ra rồi, ngươi chỉ là thiết cốt biến võ giả, thực sự là đáng tiếc." Chu Lộ Bản một mặt tiếc hận quay về đối phương nói rằng: "Ngươi mập gia vừa nói ngươi thiếu một chút mỡ ra lưới, là sai ngươi chơi. Liền ngươi này tiểu vô dụng, còn muốn phá tan ngươi mập gia làm gì đó, làm giấc mộng đẹp của ngươi đi thôi. Chu gia tấm võng này, chính là Bá thể cánh võ giả đều không nhất định có thể xé ra, chớ đừng nói chi là ngươi cái này thiết cốt thay đổi."

Chậm rãi nói, mắt thấy nam tử đã bởi vì lưới co rút lại, đều triển không ra tay chân, Chu Lộ Bản sắc mặt đột nhiên biến đổi, đứng thẳng đứng dậy từ, hai chân dùng sức giẫm một cái, mập mập thân thể ở giữa không trung, bay một đoạn ngắn khoảng cách, một hồi đặt ở lưới bên trong nam tử trên người.

"Mập gia để ngươi không học được, mẹ ngươi không có dạy qua ngươi, lừa người là không tốt sao? Để ngươi ám hại người khác lừa gạt tiền, để hầu tử học được, đi ám ngươi mập gia. Ngày hôm nay ngươi mập gia, liền mang con kia bị ngươi dạy hư huỷ hấu cha mẹ, cố gắng giáo huấn một chút ngươi. Để ngươi không giáo người khác được!" Chu Lộ Bản cười ở nam tử trên người, giờ lên nắm nắm, quay về nam tử một trận loạn đập, mục tiêu toàn bộ là nam tử mặt. Hiện nhiên, hấn đem huỷ hấu đối với thương tổn của hấn, còn tới nam tử trên người.

"Tên béo đáng chết, ngươi lại dám đánh lão tử. Ngươi cho lão tử chò, chò ta đi ra, xem ta không lột da của ngươi ra!" Bị vây ở trong lưới nam tử, phần nộ lớn tiếng kêu gào theo, hấn lúc nào được qua như vậy khí, một nho nhỏ võ đạo Linh Tâm một tầng, dĩ nhiên cười ở trên người hấn.

"Thực sự là đáng thương." Lâm Nhất Minh thu hồi trong cơ thể linh khí, trong lòng vì là nam tử kia tiếc hận, đường đường một thiết cốt biến cao thủ, lại bị một nho nhỏ võ đạo Linh Tâm một tầng võ giả kị ở trên người, như vậy sỉ nhục, nhìn lại một chút Chu Lộ Bản tấm kia có thể tức chết người mặt, nam tử kia không bị tức chết đã rất không dễ dàng.

"Chờ ngươi? Nhà ngươi mập gia rất bận rộn, không công phu chờ ngươi, ngươi cho rằng ngươi là mỹ nữ sao? Còn báai ngươi mập gia bì, xem mập gia trước tiên lột da của ngươi ra!"

Chu Lộ Bản một bên đập một bên không ngừng mà mắng, chỉ là chỉ trong chớp lát trên mặt đã tràn đầy mồ hôi, tiện tay ở trên mặt một vết, sau đó đem mồ hôi hết mức sấy ở nam tử trên mặt, hấn lúc này mới đứng thẳng lên.

"Mệt chết mập gia, nhớ kỹ, sau đó cũng không nên làm chuyện xấu." Chu Lộ Bản miệng lớn thở một hơi, duỗi ra mập mập hai tay, thâm nhập nam tử trên người, một trận tìm tòi. Đến nửa ngày, hấn mới rút ra hai tay.

"Liền chút tiền như vậy, còn không mập gia bị cướp đi nhiều tiền, thật không chuyên nghiệp." Chu Lộ Bản ở nam tử trên người lục soát một lần, đem trên người đối phương vật đáng tiền toàn bộ thu vào trong lòng.

Lưới bên trong, nam tử gương mặt lúc này đã cùng trở nên tái nhợt tái nhợt, ở Chu Lộ Bản đem hấn vật đáng tiền nắm sau khi đi, hấn một đôi mắt, lạnh lẽo phảng phất có thể hoài nghi đông nứt thế gian vạn vật, không ả chứa một điểm tình cảm của nhân loại, trực đem Chu Lộ Bản sợ hãi đến suýt nữa đặt mộng ngồi dưới đất.

Chu Lộ Bản lập tức cảm giác được mắt nhắm nhắm lớn hơn, giờ chân lên, một cước đá vào nam tử trên người, hấn tức giận nói: "Nhìn cái gì, ngươi mập gia đây là muốn tốt cho ngươi. Vì để cho ngươi có thể hấp thụ giáo huấn, sau đó một làm chuyện xấu, đã nghĩ tới hôm nay. Mập gia đây là ở làm việc tốt, ngươi muốn cảm tạ mập gia biết không!"

Chu Lộ Bản vừa nói, còn một bên lấy ra cái kia đã từng bó qua hấn màu đỏ dây thừng, kéo ở lưới ở trong không cách nào nhúc nhích nam tử, đi tới một bên phía sau đại thụ.

"Ai yêu, nơi này còn có người." Chu Lộ Bản mới một mới vừa đi tới phía sau cây, lập tức hưng phấn kêu một tiếng.

"Nhất Minh ca ca, chúng ta mau đi xem một chút." Quả Quả nghe tiếng không nói lời gì, lôi kéo Lâm Nhất Minh liền chạy đến phía sau đại thụ.

Phía sau đại thụ, một xem ra, so với Lâm Nhất Minh đều muốn nhỏ hơn một chút thiếu niên bị chặt chẽ vững vàng bó ở sau cây.

"Này, huynh đệ, ngươi cũng là bị hấn trói đến đi, đừng lo lắng, ta tới cứu ngươi." Chu Lộ Bản tiện tay đem trong lưới nam tử ném xuống đất, vòng tới trên cây thiếu niên sau lưng, ngón tay ở thẳng kết thượng nhẹ nhàng vẩy một cái, Lâm Nhất Minh đều không có thấy rõ động tác của hấn, thiếu niên soi

dây trên người đã tự động bóc ra.

"Như thế nào, Lão Lâm, ta này một tay, mạnh hơn ngươi có thêm đi." Chu Lộ Bân rất là khoe khoang quét Lâm Nhất Minh một chút, lúc này mới giờ lên, xem ra rất là phi chán mạnh tay trùng vỗ vào bả vai của thiếu niên thượng: "Ta nói, ngươi chính là bị hấn hại, muốn làm sao trả thù hấn, chính ngươi nhìn làm là được."

Thiếu niên bị Chu Lộ Bân vỗ một cái bên dưới, bị cứu sau khi đi ra, vẫn cứ có chút lợm khộm thân thể bỗng nhiên một trận run rẩy, đáng dấp kia, lại như là ở vùng hoang dã nhìn thấy quý thiếu nữ giống như vậy, run rẩy đã lâu, hầu như nhỏ đến mức không nghe thấy được âm thanh mới từ hấn trong miệng truyền ra: "Không, không, không cần. Tạ... Tạ các ngươi."

Chu Lộ Bân gương mặt trong nháy mắt kéo xuống, đáng dấp kia lại như là, phé bỏ bán ngày thời gian, đem sát vách nữ nhân gia nam nhân lừa đi ra ngoài. Sau đó mang dây chờ mong trùng vào trong nhà, vừa cời quần xuống, lại nghe được nói đến chuyện tốt. Thất vọng bên trong mang theo khổ bức.

"Ta nói, hấn nhưng là đem ngươi đánh cho một trận, lại cướp đi ngươi tiền, ngươi liền như vậy quên đi?" Chu Lộ Bân ôm bả vai của thiếu niên, một mặt chính kinh nói rằng: "Ta ngược lại thật ra không đáng kể, đúng là ngươi, ngươi làm sao có thể hấn? Ta không phải gây sự ngươi, có thể việc này đặt ở ai trên người, muốn ai, ai chịu đến? Ngược lại ta là không chịu được, ta thật không phải gây sự ngươi, ta chính là lời nói thật lời nói thật."

"Không, không có chuyện gì, ta được, được. Xin lỗi." Thiếu niên cúi đầu, nhìn mũi chân của chính mình, lại như là một bị ủy khuất cô dâu nhỏ như thế, khúm núm mở miệng.

"Thật khiến người ta thất vọng!" Chu Lộ Bân một cái buông ra thiếu niên, nắm lên trong lưới nam tử, lấy ra dây thừng, ở nam tử trên người buộc chặt lên.

Lâm Nhất Minh trong lòng hơi có chút kỳ quái, thiếu niên này mặc dù coi như tuổi trẻ, thể nhưng thực lực nhưng là so với Chu Lộ Bân còn mạnh hơn một chút, thiếu niên này là võ đạo Linh Tâm hai tầng võ giả. Ở hấn ở độ tuổi này, võ đạo Linh Tâm hai tầng, nên cũng không sai, làm sao thiếu niên xem ra, là như vậy nhất gan.

Quay đầu nhìn về phía Chu Lộ Bân chỉ nhìn thấy Chu Lộ Bân một đôi tay nhanh chóng trên dưới tung bay, không một chút thời gian, nam tử đã bị Chu Lộ Bân vững vàng quán vào trên cây, trước ngực, trả lại hấn buộc lại một cái to lớn nơ con bướm.

Trói xong một cái Chu Lộ Bân vẫn chưa yên tâm, cầm trước cái kia giúp thiếu niên dây thừng, ở một mặt khác, lại trói lại một lần, lúc này mới lấy đi hấn tấm kia màu đen lưới. Lại quay đầu lại nhìn một chút, súc ở một bên, đứng đi cũng không phải, không đi cũng không phải thiếu niên, Chu Lộ Bân đột nhiên mở miệng hỏi: "Này, ngươi còn không nói cho chúng ta, ngươi tên là gì."

"Ta tên Âu Dương ngạo đình." Thiếu niên lần này đúng là không có lại giống như trước như vậy nói lắp.

"Âu Dương ngạo đình, tên này khí lên thực sự là thô bạo." Chu Lộ Bân xoạch xoạch miệng, sau đó duỗi ra ngón tay cái chỉ mình liền nói nói: "Tiểu tử ta cứu ngươi, nếu như ngươi không biết đi như thế nào, vậy hãy cùng ta đi thôi. Bởi vì ta cứu ngươi, sau đó ngươi liền muốn gọi lão Đại ta. Còn có bên kia..."

Chu Lộ Bân lại chỉ tay Lâm Nhất Minh nói: "Hấn cứu ta, ta là lão đại ngươi, hấn cũng là lão đại ngươi biết không?"

"Vâng, lão đại." Thiếu niên hướng về phía Chu Lộ Bân cung cung kính kính kêu một tiếng Lão Lâm, lập tức lại xoay người, quay về Lâm Nhất Minh, tương tự cung kính cực kỳ kêu lên: "Lão đại!"

"Rất tốt, sau đó, ngươi hãy cùng ta cùng Lão Lâm hấn đi, yên tâm, theo chúng ta, sau đó tuyệt đối không có ai sẽ bắt nạt vậy ngươi. " Chu Lộ Bân phi thường hài lòng thiếu niên biểu hiện, vỗ vỗ bả vai của thiếu niên, biểu thị cổ vũ.

"Ta đây?" Quả Quả đầu nhỏ đột nhiên từ một bên xông ra: "Ta cũng phải, ta cũng phải, ta là ngươi cô nãi nãi, hấn liền muốn gọi ta lão cô nãi nãi."

Chu Lộ Bân vừa nhìn thấy Quả Quả, trên người thô bạo trong nháy mắt tiêu tan không còn một mống, hấn phi thường thẳng thắn đem Âu Dương ngạo đình duệ đến trước người: "Nhanh, cái này là lão cô nãi nãi."

"Vâng, lão cô nãi nãi." Âu Dương ngạo đình giống nhau vừa mới giống như cung kính.

"Được rồi, đừng bắt nạt ngươi, chúng ta tiếp tục xuất phát." Lâm Nhất Minh thực sự không nhìn nổi, đánh gãy Chu Lộ Bân, mang theo ba người tiếp tục tiến lên mà đi.

Hấn có thể thấy, Chu Lộ Bân tên tiểu tử này, tâm địa vẫn là rất tốt, không phải vậy, hấn tại sao muốn dẫn thượng Âu Dương ngạo đình? Hấn là sợ Âu Dương ngạo đình như vậy tính cách, chịu thiệt ăn chết, mới mang tới đi.

"Đúng rồi, tên Bé, ngươi liền như vậy đem người kia cho trói lên, ngươi liền không sợ, ngươi đến sau gia tìm ngươi trả thù sao?" Đi trên đường, Lâm Nhất Minh đột nhiên nghĩ đến tên Bé Chu Lộ Bân đối với cái kia thiết cốt biến võ giả dân vật, có chút ngạc nhiên hỏi thăm tới đến.

"Ta chính là sợ hấn trả thù, cho nên mới đem hấn trói lại đến." Chu Lộ Bân chuyện đương nhiên nói rằng: "Nếu như ta không trói hấn, hấn thi vào Thư Viện sau khi, khẳng định báo lại phục ta. Có thể trước tiên hiện tại ta đem hấn giúp lên, hấn khẳng định thi không lên Thư Viện, thi không lên, hấn làm sao trả thù ta."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Đầm lầy (thượng)

Chương 71: Đầm lầy (thượng)

Một nhóm bốn người, hướng về phía trước tiếp tục tiến lên.

Dần dần, đi tới đi tới, Lâm Nhất Minh mũi nhẹ nhàng hơi dựng ngược lên, trong không khí, phía trước trong không khí, truyền đến một trận mục nát mùi hôi thối, loại này mùi vị, trước hán từng ở Nguyên Dương trong núi nghe thấy được qua, đó là một mảnh đầm lầy địa.

Lại đi về phía trước một trận, quả nhiên, một đạo đầm lầy địa xuất hiện ở mấy người trước mặt.

Này một mảnh đầm lầy địa, xem ra, phải có ba dặm bao xa. Trong đó, khoảng cách gần nhất cái kia một mảnh đầm lầy trên đất, đã cắm đầy các loại rõ ràng đánh dấu, hiển nhiên là đã dò xét qua mặt đất.

Ở đầm lầy địa nơi sâu xa, có sáu cái nam tử trạm ở một cái màu đỏ đánh dấu mặt trên, mấy cái khác người, ngoài ra, còn có bảy, tám người, tựa hồ là bị món đồ gì liên với, ở không hề có một chút đánh dấu trong vùng đầm lầy, một người cầm một cây côn gỗ chung quanh thăm dò.

Sau lưng bọn họ, còn có một nam tử đứng đã rõ ràng thăm dò qua địa phương, trên tay như là nắm món đồ gì giống như vậy, tựa hồ đang chỉ huy mấy người.

"Cái kia màu đỏ đánh dấu đánh dấu địa phương, đều là chỗ an toàn, đại gia theo chỗ an toàn đi." Lâm Nhất Minh ở trong vùng đầm lầy nhìn một hồi, liền nhìn ra đầu mối, bắt chuyện đại gia một tiếng, đem tiểu Quả Quả bồi ở trên lưng, mang theo Chu Lộ Bản cùng Âu Dương ngạo đình, đi vào trong vùng đầm lầy.

Tuy rằng, lúc trước ở Nguyên Dương trong núi, Tôn Bình Dương đã từng đã nói với hán, làm sao ở đầm lầy địa cất bước, có thể hiện tại, có sẵn có an toàn đánh dấu, hán cũng sẽ không đi phiền phức.

"Chúng ta liền như vậy sinh đi tới?" Chu Lộ Bản rất là không xác định nhìn Lâm Nhất Minh, tràn đầy lo lắng mở miệng nói: "Lão Lâm, này địa rõ ràng là bọn họ dò xét. Còn có người xem những người kia, tay chân của bọn họ đều bị nối liền cùng nhau. Ta đoán không lầm, những người này nên cũng là sát hạch học sinh. Bọn họ vì thông qua mảnh này đầm lầy, liền đến nơi bắt người, sau đó để cho người khác đi dò đường. Chúng ta nếu như cứ như thế trôi qua, ta sợ, chúng ta cũng bị tóm lấy, dùng để dò đường."

"Không có chuyện gì, đi là được." Lâm Nhất Minh trong lòng ung dung nở nụ cười, suất đi ra ngoài trước.

Mất thấy Lâm Nhất Minh đi một chút qua, Chu Lộ Bản chỉ có thể đuổi tới, còn Âu Dương ngạo đình, hán là kém nhất chú ý, người khác đi, hán liền đi.

Một nhóm bốn người, theo màu đỏ an toàn đánh dấu, một đường đi tới.

Đi tới đi tới, rốt cục, bốn người đi tới một con đường lại ở xa xam nhất màu đỏ an toàn đánh dấu thượng mấy người trước mặt.

Chỗ xa hơn, cái kia trong tay cầm một sợi dây thừng, sau đó sẽ liên tiếp mấy người khác một nam tử, một duệ trong tay dây thừng, cao giọng quay về, chính đang trong đầm lầy thăm hiểm mấy người gọi lên: "Được rồi, mấy người các người, trước tiên nghỉ ngơi một chút. Một hồi lại đi thăm." Nói xong, hán hơi vung tay bên trong xiềng xích, đem xiềng xích tóa đến một bên một cái cắm ở trong ao đầm thiết trụ bên trên, lúc này mới quay đầu đi, hướng về đứng an toàn điểm mấy người đi đến.

Một lát sau, hán cùng mấy người khác hiệp, lập tức mấy người này hướng về Lâm Nhất Minh mấy người đi tới.

"Bọn họ đi tới." Chu Lộ Bản lặng lẽ kéo Lâm Nhất Minh quần áo, thấp giọng ở Lâm Nhất Minh bên tai nói: "Ta còn có loại dự cảm xấu, bọn họ là đến làm phiền chúng ta."

"Có lẽ vậy." Lâm Nhất Minh mắt tập trung trả lời Chu Lộ Bản, hai mắt nhưng là ở trên người của đối phương từng cái đảo qua.

Này một đám bảy người, thực lực đúng là đều không thấp, thực lực kém cỏi nhất cũng là võ đạo Linh Tâm năm tầng, tổng cộng hai cái. Còn lại năm người, còn có một võ đạo Linh Tâm sáu tầng, ba cái võ đạo Linh Tâm bảy tầng, cùng với một huyết phách biến cao thủ.

Đối diện bảy người ánh mắt cũng là rất nhanh ở Lâm Nhất Minh ba trên thân thể người đảo qua, đặc biệt là nhìn thấy Lâm Nhất Minh trên lưng Quả Quả thì, bảy người này ánh mắt đều là sáng ngời.

Bảy người, đi tới Lâm Nhất Minh bốn người trước mặt hiện hàng rồi phân tán ra đến, đem bốn người bao vây vào giữa.

"Bốn người các ngươi, các ngươi đúng là rất thông minh a, mấy người chúng ta nhọc nhằn khổ sở liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng dò đường, các ngươi ngược lại tốt, trực tiếp dựa theo chúng ta họa đánh dấu liền đi. Mấy người các ngươi trải qua cho phép à!" Bảy người bên trong, một người đáng đáp có vẻ đặc biệt hung ác nam tử lại cẩn thận đi về phía trước một bước, chỉ vào Lâm Nhất Minh bốn người, mạnh mẽ mở miệng.

Chu Lộ Bàn nghe tiếng, con ngươi ừng ực xoay một cái, từ trong lồng ngực một hồi móc ra một thỏi bạc, lấy lòng nói: "Cái này, chúng ta cũng không biết a. Cái này đường, chúng ta cũng đã đi rồi, không phải vậy chúng ta cho các ngươi tiền, coi như là cho các ngươi mua lộ phí, làm sao?"

"Tiền? Liền mấy người các ngươi như vậy, có thể có bao nhiêu tiền? Ngươi xem đại gia như là người thiếu tiền sao?" Đối phương xi cười một tiếng, một bên cao giọng hỏi ngược lại, bình thường hướng về Lâm Nhất Minh mấy người tiếp tục áp sát.

Cùng lúc đó, chu vi còn lại sáu người cũng phối hợp tiếp tục áp sát.

"Cái kia tự chúng ta lại lui về, chúng ta vậy thì lui về." Chu Lộ Bàn cẩn thận từng li từng tí một lui về phía sau.

"Trở về? Nếu đến rồi ngươi cho rằng các ngươi về đi không?" Đối phương ở trong ba tên võ đạo Linh Tâm bảy tầng võ giả ở trong một cất tiếng cười to lên: "Nói cho các ngươi, hiện tại, các ngươi chỉ có một con đường có thể tuyến, vậy thì là giống như bọn họ."

Đối diện một nam tử quay đầu lại chỉ tay những kia trạm đứng nghiêm một bên, nghi ngại mấy người nói: "Giống như bọn họ, đi cho chúng ta dò đường."

"Dùng người đi dò đường, thiết thời các ngươi nghĩ ra được." Lâm Nhất Minh chỉ vào phụ cận mặt đất tức giận nói: "Đây chính là đầm lầy địa, cũng không ai biết, mảnh đất kia diện có thể khuyết điểm xuống. Nếu như người khác cho các ngươi dò đường, không cẩn thận khuyết điểm xuống làm sao bây giờ? Các ngươi đây là buộc người khác chịu chết."

"Khuyết điểm xuống, chúng ta tự nhiên sẽ cứu tới. Chúng ta đều là người rất hiền lành." Đối phương võ đạo Linh Tâm bảy tầng nam tử mở miệng lần nữa.

Lâm Nhất Minh một hồi nở nụ cười, trên mặt tất cả đều là vẻ trào phúng: "Cứu người, nói thật dễ nghe. Nếu là những kia chậm rãi rơi vào trong đầm lầy địa phương, các ngươi đúng là có thể cứu người tới. Có thể có rất nhiều nơi, người rơi vào tốc độ mau kinh người. Chỉ cần chân một giẫm đi vào, trong nháy mắt sẽ đi vào, các ngươi căn bản cũng không có thời gian cứu người."

"Như vậy chỉ có thể nói người kia xui xẻo rồi." Đối diện, nam tử thiếu kiên nhẫn khoát tay chặn lại, lại đi trước đi tới vài bước: "Ít nói nhảm, bốn người các ngươi người, ngoại trừ cái tiểu cô nương kia, ba người các ngươi, cho lão tử lại đây xếp thành hàng."

"Nếu như ta nói không đây!" Đột nhiên, Chu Lộ Bàn rất là thô bạo đi ra.

Hắn này đột nhiên biểu hiện, để Lâm Nhất Minh đều là chấn động, không nghĩ tới, Chu Lộ Bàn còn có như thế thô bạo một mặt.

"Hừ, không? Vậy trước tiên đánh các ngươi một trận, đánh phục rồi, lại bé ngoan cho lão tử làm việc. Có điều, các ngươi yên tâm, chúng ta là rất nhân từ. Chúng ta còn cần các ngươi đi dò đường, bằng vào chúng ta sẽ không đem các ngươi đánh chết." Đối diện nam tử nở nụ cười dần dần trở nên dữ tợn lên.

Chu Lộ Bàn ở đối phương dứt tiếng chớp mắt, sắc mặt đột nhiên biến đổi, từ vừa cực kỳ thô bạo, trong nháy mắt đã biến thành một bộ nịnh nọt lấy lòng đáng đáp: "Cái kia, các ngươi xem ta hình thể, ta quá nặng, không thích hợp dò đường, các ngươi vẫn là trước tiên tìm người khác đi."

Lâm Nhất Minh không nói gì quét vừa nói, còn một bên lạng lẽ lui về sau Chu Lộ Bàn một chút, mập mạp này, vừa còn cảm thấy hắn thô bạo, nhân gia một câu uy hiếp, liền biến thành bộ này tưng dạng, thực sự là mất mặt.

Không lại đi xem Chu Lộ Bàn, Lâm Nhất Minh nhìn đối diện lạnh lùng nở nụ cười "Các ngươi để cho người khác cho các ngươi có vẻ như dò đường, nói các ngươi thiện lương, đánh người lại là nhân từ, trong thiên hạ còn có đạo lý như vậy?"

"Không sai, lão tử không giết ngươi, vậy thì là nhân từ biểu hiện, tiểu tử thú, hiện tại nhanh lên một chút bỏ tới đây cho lão tử." Nam tử lần thứ hai hướng về phía Lâm Nhất Minh mấy người khoát tay chặn lại.

"Là như vậy phải không? Đã như vậy, như vậy ta lần này cũng nhân từ một lần." Lâm Nhất Minh đem tiểu Quả Quả từ trên lưng để xuống.

Nhìn thấy Lâm Nhất Minh động tác, đối diện, bảy người cũng trong lúc đó nở nụ cười.

"Ha ha, đại ca, mau nhìn tiểu tử này, hắn dĩ nhiên muốn muốn khiêu chiến chúng ta."

"Muốn muốn khiêu chiến người của chúng ta, hắn cũng không phải cái thứ nhất, huynh đệ chúng ta mấy người ở đây liền thủ, bắt người cho chúng ta dò đường, gặp phải phản kháng cũng có sáu, bảy cái, nhưng là như hắn như vậy phản kháng người vẫn là lần thứ nhất gặp phải. Hắn cũng không nhìn một chút bên cạnh hắn cái kia hai người đồng bạn, hai người kia, sợ hãi đến đều không dám nói chuyện, còn đang lui về phía sau, chính hắn một người liền dám khiêu chiến chúng ta, đây là nhiều sao đại can đảm a." Đối phương chỉ vào vẫn rụt rè ở phía sau Âu Dương ngạo đình cùng với bắt đầu hơi lùi về sau Chu Lộ Bàn, không hề che giấu chút nào lớn tiếng trêu đùa.

"Đại ca, để ta đi giáo huấn một chút tiểu tử kia." Một võ đạo Linh Tâm năm tầng nam tử nói xong một tiếng sau khi, cũng không chờ đại ca của hắn trả lời, đột nhiên hướng về Lâm Nhất Minh liền vọt tới.

Đây là ở đầm lầy trên đất, nhưng là nam tử nỗ lực lên tốc độ, so với ở trên đất bằng chậm không được bao nhiêu, hiển nhiên, nam tử này đối với này một mảnh đầm lầy phi thường quen thuộc.

Chỉ lát nữa là phải vọt tới Lâm Nhất Minh trước mặt, đối phương nhưng không có lập tức xông lên, mà là thân hình hơi dừng lại một chút, một cái chân thác trên đất, dùng sức quét qua.

Đầm lầy trên mặt đất, một mảnh ướt át bùn đất bay lên, gào thét hướng về Lâm Nhất Minh vị trí bay đi. .

Bùn đất sau khi, nam tử trên mặt đất nhẹ nhàng một thấp, xác nhận dưới chân thổ địa không có bất cứ vấn đề gì sau khi, toàn thân vào đúng lúc này, mới hoàn toàn phát lực.

Một luồng nồng đậm linh khí, tự trong cơ thể hắn lưu chuyển mà ra, tụ tập đến song quyền bên trên, quay về Lâm Nhất Minh đầu, đập ầm ầm hạ.

Cú đấm này hạ xuống, càng như một cái búa lớn đập xuống mà xuống, mang theo một trận ô ô hô khiếu chi thanh.

"Lưu sư đệ, này một chiêu thực sự là càng ngày càng thuần thực luyện."

"So với lần trước, Lưu sư đệ tiến bộ nhưng là càng to lớn hơn, còn tiếp tục như vậy, nghĩ đến không được bao lâu thời gian, Lưu sư đệ liền có thể như phá."

"Lưu sư đệ thiên phú còn là phi thường cao, chỉ là hơi có chút lười biếng, nếu chăm chỉ tu luyện, thành tựu đương nhiên sẽ không thấp." Đối phương mấy người còn lại không có tiến lên hỗ trợ, trái lại là nhìn Lưu sư đệ, rất là thoải mái gật đầu.

Lâm Nhất Minh nhìn trước mắt từng đạo từng đạo tung toé mà đến bùn đất, trên mặt lộ ra một tia vẻ kinh ngạc, tuy rằng trước từ đầm lầy trên đất đi qua, nhưng hắn còn thật không có ở đầm lầy trên đất chiến đấu qua.

Đối mặt bay tới bùn đất, theo bản năng, Lâm Nhất Minh liền muốn trốn qua một bên đi, nhưng là thân thể vừa mới vừa mới động, trong lòng hắn cấp tốc phản ứng lại.

Không đúng, đây là ở đầm lầy trên đất.

Tuy rằng hiện tại chính mình đứng thẳng địa phương không có vấn đề, nhưng ai biết, bên cạnh mặt đất có vấn đề hay không. Vạn nhất di nhúc nhích một chút, vừa vặn đi động đến địa phương, có thể khiến người ta lồm vào làm sao bây giờ?

Vì lẽ đó ở đầm lầy trên đất, có thể không đi động vẫn là không nên đi động tốt.

Không thể đi động, vậy cũng chỉ có thể chặn trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Đầm lầy (Trung)

Chương 72: Đầm lầy (Trung)

Lâm Nhất Minh giơ hai tay lên, trạm bùn đất đã bay đến trước mặt, hắn thậm chí có thể nghe thấy được trong đất bùn, đặc hữu đầm lầy địa tanh hôi chi vị.

Trong cơ thể võ đạo Linh Tâm trong nháy mắt chìm vào khí hải, cùng lúc đó, một luồng cuộn trào linh lực, từ trong cơ thể tuôn ra, từ song trong tay bỗng nhiên lao ra.

Mãnh liệt linh khí ở trong không khí thổi qua, thoáng chốc thổi bay một trận càng thêm mãnh liệt kinh phong, trước mặt bay tới từng đạo từng đạo bùn đất ở kinh phong thổi tới hạ, nhất thời thay đổi trước phi hành phương hướng, hướng về phía sau rút lui bay đi.

Công kích một người khác nam tử trên người, tóc gáy thoáng chốc đứng thẳng lên, võ đạo Linh Tâm bảy tầng, đối thủ của hắn dĩ nhiên là một võ đạo

Linh Tâm đỉnh cao cường giả, linh khí còn có thể mạnh đến mức độ này, lần này nguy rồi.

Trong con người, từng đạo từng đạo bùn đất không ngừng phóng to, nam tử run lên trong lòng, vội vã nhắm hai mắt lại. Nhắm hai mắt lại, chỉ là ngăn ngừa không nhìn thấy đồ vật, thế nhưng nếu hai mắt tiến vào bùn đất, như vậy trừ phi tìm tới thanh thủy thanh tẩy, bằng không tâm mắt liền muốn vẫn chịu ảnh hưởng.

Hai người lựa chọn, không thể nghi ngờ lựa chọn ngăn ngừa không nhìn thấy càng thêm sáng suốt. Nam tử nhắm hai mắt lại.

"Ồ trong chiến đấu nhắm mắt, chuyện này quả thật chính là muốn chết." Lâm Nhất Minh trong lòng cười lạnh một tiếng, giờ tay một phát bắt được đối phương, thủ đoạn vung một cái, trực tiếp đem đối thủ ném ra ngoài.

Nam tử phản lưng hướng phía dưới, tăng tăng té rớt mà xuống, lực xung kích cực lớn va chạm hạ, dưới người của hắn, từng mảng từng mảng mang theo tanh hôi chỉ vị nước bùn hướng bốn phía tung toé mà lên.

Nam tử thân thể trầm xuống phía dưới, lập tức hướng về Lâm Nhất Minh vẫy đi ra địa phương, nhanh chóng trượt đi ra ngoài.

Lâm Nhất Minh hai mắt khẩn nhìn chăm chăm trượt ra đi nam tử, hắn chính là muốn dùng đối với thả đến tham tra một chút này một mảnh đầm lầy địa, nơi nào càng an toàn một ít. Rất rõ ràng, đối phương đối với này một mảnh đầm lầy địa là hết sức quen thuộc, trên căn bản nơi nào là an toàn, nơi nào là nguy hiểm, đối phương đều rõ ràng.

Dưới tình huống như thế giao thủ, hắn quá chịu thiệt, vì lẽ đó hắn muốn trước tiên tham tra một chút mới được.

Cũng không biết là Lâm Nhất Minh vận may quá tốt, vẫn là tên kia vận may quá tốt, ở về ra một khoảng cách sau, mãi cho đến quán tính biến mất dừng lại, người kia dĩ nhiên vẫn luôn không có rơi vào nước bùn bên trong.

"Không được, Lão Thất nguy hiểm."

"Vô đạo Linh Tâm đỉnh cao, tên kia là vô đạo Linh Tâm đỉnh cao vô giả."

Đối diện, đối phương mấy người đồng bạn nhưng là kinh hãi.

"Vô đạo Linh Tâm đỉnh cao vô giả, sư đệ tuyệt đối không phải là đối thủ, nhanh đi cứu sư đệ."

Sáu người đồng thời kinh ngạc thốt lên một tiếng, hướng về Lâm Nhất Minh liền vọt tới.

"Hừ, tuy rằng người kia không có rơi xuống, nhưng cũng là cho ta dò ra một cái an toàn đường." Lâm Nhất Minh hai mắt quét qua, ánh mắt trong nháy mắt tập trung đối diện, đối phương bên trong thực lực mạnh nhất cái kia huyết phách biến vô giả.

Nhấc chân trên đất giẫm một cái, trong cơ thể linh khí ầm ầm bạo phát, Lâm Nhất Minh chỉ một thoáng, dường như mũi tên rời cung giống như vậy, bỗng nhiên lao ra ngoài.

"Tốc độ thật nhanh."

Huyết phách biến vô giả trong lòng kinh hãi, tốc độ này thực sự quá nhanh, chỉ là hai cái hô hấp công phu, đối phương dĩ nhiên cũng đã vọt tới trước mặt chính mình.

Bực này tốc độ, coi như là chính mình toàn lực bạo phát đều không đạt tới.

Tiểu tử này nhất định là tu luyện cái gì tăng tăng tốc độ bí kỹ, hoặc là có cái gì đặc thù pháp bảo, pháp môn.

Có điều, tiểu tử này tuyển ai không được, nhất định phải tuyển chính mình.

Nếu tên tiểu tử này tìm cái khác mấy cái sư đệ, hắn hay là có thể trọng thương các sư đệ, sau đó tuyển một con đường đào tẩu, có thể tuyển chính mình, mà.

Chiến đấu không chỉ có riêng là tốc độ nhanh là được. Coi như tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, cũng chỉ là một vô đạo Linh Tâm vô giả, mà chính mình là huyết phách biến cường giả.

Cùng chính mình một chọi một, tiểu tử không phải muốn chết là cái gì!

Nam tử mắt thấy Lâm Nhất Minh đã vọt tới trước mặt hắn, trên mặt lộ ra âm trầm cười gằn, đôi bàn tay dĩ nhiên trong nháy mắt trở nên dường như một con to bằng quạt hương bồ, lập tức hai chương hướng về trung gian vỗ một cái.

"Vù..."

Một tiếng dường như chiêng đồng vang lên bình thường âm thanh từ nam tử giữa hai tay lao ra, trong nháy mắt, trong không khí, một đạo mất trần có thể thấy, dường như trong nước gợn sóng bình thường sóng gợn hướng bốn phía rung động mà đi.

"Là lão đại Âm Ba công!"

"Vừa mới mới vừa còn có chạm mặt, lão đại dĩ nhiên hay dùng am hiểu nhất Âm Ba công, thực sự là để mất tiểu tử kia."

Chu vi, mấy người khác thấy cảnh này, nhất thời nở nụ cười.

"Cho lão tử ngã xuống!"

Nam tử phát sinh một tiếng tiếng vang kỳ quái sau khi, cười gần duỗi ra hai tay, chụp vào đối phương hai vai, người trước mắt này là cái võ đạo Linh Tâm đỉnh cao võ giả, dùng hấn đến dò đường nhưng là phải cẩn thận, tốt nhất phế bỏ hai vai của hấn.

Lâm Nhất Minh nhìn một đôi to lớn, dường như ung trảo bình thường móng vuốt, trong lòng buồn cười, vừa tên trước mắt này phát sinh âm thanh quái dị là muốn ảnh hưởng chính mình đi, đáng tiếc a, muốn dùng loại thanh âm này ở tinh thần thượng ảnh hưởng chính mình, này không phải không được. Chỉ là dựa vào hấn còn kém quá nhiều quá nhiều. Chính mình nhưng là một cái giám định Tông sư, lực lượng tinh thần là như vậy dễ dàng bị ảnh hưởng sao?

Trước mắt, sự công kích của đối phương xem ra, càng tất cả đều là kẻ hờ.

Mắt xem tay của đối phương trảo sắp sửa rơi xuống chính mình trên bả vai, Lâm Nhất Minh hai mắt hơi co rút lại, thân thể đột nhiên hướng về một bên lắc đi.

"Cái gì!"

Huyết phách biến nam tử thoáng chốc giật nảy cả mình, đối phương làm sao còn năng động đây? Lẽ nào hấn không có chịu đến chính mình âm lân công kích ảnh hưởng? Sao có thể có chuyện đó!

Huyết phách biến nam tử ánh mắt hoảng sợ bên trong, Lâm Nhất Minh tránh thoát sự công kích của đối phương, đồng thời eo người lần thứ hai nình trở về, khuỷu tay, trứu nhọn như đao, thuận thể một khuỷu tay tầng tầng đánh mà ra.

Trong cơ thể, võ đạo Linh Tâm trong nháy mắt này, điên cuồng nhảy lên lên, nháy mắt công phu, võ đạo Linh Tâm đầy đủ nhảy lên chín mươi sáu hạ.

Võ đạo Linh Tâm mỗi khiêu động đây, lại như là, máy bơm, bơm nước giống như vậy, đem lượng lớn linh khí từ khí hải bên trong rút ra, liên tục không ngừng mà năm mươi lần nhảy lên sau khi, bằng bạc đường như linh khí khuấy động mà ra.

"Răng rắc..."

Một tiếng vang giòn, nam tử thậm chí không có nhìn rõ ràng đối diện Lâm Nhất Minh động tác, nơi ngực, một trận kịch liệt đâm nhói đã truyền đến, phảng phất là bị sắc bén chùy thủ đâm trúng giống như vậy, đau nhức cực kỳ.

Lập tức sau một khắc, vô tận linh khí vội vàng xông đến, linh khí chỉ mãnh liệt, dĩ nhiên để hấn sinh ra một loại, phảng phất là đứng dưới thác nước, tiếp thu, phi lưu trực hạ thác nước điên cuồng xung kích.

Chỉ là trong nháy mắt công phu, trong cơ thể hấn chấn động động, ngực một ngọt, một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra, thân thể càng bị đánh trực bay ra ngoài, trực tiếp té rớt đến thì trên đường.

Vốn là an toàn đầm lầy địa, có thể bởi vì mạnh mẽ lực xung kích, sau khi hạ xuống, hấn dĩ nhiên lại như là rơi xuống có thể lún xuống nước bùn bên trong giống như vậy, thân thể cấp tốc chìm xuống phía dưới đi.

Nam tử trong lòng kinh hãi, vội vã vận chuyển trong cơ thể linh khí, hai tay dùng sức trên đất một loạt, muốn tránh thoát lồm vào nước bùn.

Song chương đập động, lực xung kích cực lớn hướng phía dưới kéo dài mà đi, tăng lớn nước bùn, từ mặt đất vung lên, hướng về hai bên trút xuống mà đi. . Hấn muốn mượn mạnh mẽ xông lên lực lượng, từ nước bùn bên trong tránh ra, nhưng là một đòn bên dưới, hấn không chỉ có không có tránh thoát mà ra, trái lại lấy tốc độ nhanh hơn, hướng về nước bùn phía dưới, tiếp tục lồm vào mà đi.

"Không..." Nam tử phát sinh sợ hãi một tiếng, thân thể ở nước bùn bên trong liều mạng gẫy gữa, nhưng là thân thể hấn ở nước bùn bên trong, càng gãy dựa, nhưng lồm vào càng thêm nhanh chóng.

"Không, lẽ nào ta liền muốn như vậy chết ở chỗ này? Chết ở cái này võ đạo Linh Tâm đỉnh cao võ giả trong tay!" Nam tử hai mắt xuyên thấu qua đã che lại một phần hai mắt nước bùn, nhìn xa xa cái kia bóng người mơ hồ.

Người kia, hấn không hiểu, đối phương đến tốt cùng là làm sao né qua chính mình âm lân công kích, hấn âm lân công kích, xưa nay đều là thuận buồm xuôi gió, đừng nói một võ đạo Linh Tâm đỉnh cao võ giả, chính là là so với hấn mạnh hơn huyết phách biến cường giả, hấn cũng dùng này một chiêu đã đánh bại sáu cái.

Ngày hôm nay, đối mặt một võ đạo Linh Tâm võ giả, dĩ nhiên thất bại. Hấn thật không nghĩ ra đối phương là làm thế nào đến. Còn có đối phương cái kia linh khí, cấp độ kia tinh khiết linh khí, so với hấn linh khí đều còn tinh khiết hơn nhiều lắm, mà đối phương linh khí càng nhiều mãnh liệt không một chút nào như là võ đạo Linh Tâm võ giả nên nắm giữ trình độ.

Thật không biết, người kia, hấn liền tiến vào là làm sao tu luyện.

Nam tử thân thể không ngừng chìm xuống chỉ là ngăn ngăn thời gian ngăn ngủi, thân thể hắn đã hoàn toàn rơi vào nước bùn bên trong.

"Đại ca!"

"Lão đại!"

Còn lại năm người từng cái từng cái, lại như là rơi nước bùn bên trong bị hoá đá giống như vậy, ngờ ngác nhìn rơi vào nước bùn bên trong, không tìm được bóng người Lão Lâm, trong hai mắt, một bên mê man.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Đàm lầy (hạ)

Chương 73: Đàm lầy (hạ)

Bọn họ Lão Lâm rõ ràng là một huyết phách biến cường giả, như thế chỉ đơn giản như vậy bị đánh đổ?

Đối phương cái kia võ đạo Linh Tâm đỉnh cao cường giả, dĩ nhiên lợi hại đến trình độ này!

Trong lúc nhất thời, năm người đứng thẳng ở tại chỗ, không dám lên trước một bước. Tuy rằng bọn họ còn có năm người, trong đó, càng là có ba người là võ đạo Linh Tâm bảy tầng đỉnh cao tồn tại, nhưng bọn họ thật không dám cùng đối phương giao thủ.

Liên ngay cả huyết phách biến cường giả, đều có thể bị một chiêu đánh bay ra ngoài, đối thành bọn họ, kết quả chỉ có thể càng kém.

Đối phương tên kia, chuyện này quả là liên không phải người!

"Lão Lâm, hắn cũng quá lợi hại đi." Chu Lộ Bản hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm Lâm Nhất Minh, hắn vừa chỉ là chạy vài bước liền ngừng lại, sau đó nhìn thấy song phương giao thủ toàn bộ quá trình.

"Võ đạo Linh Tâm đỉnh cao có thể đánh bại huyết phách biến cường giả, này vượt qua cảnh giới mà chiến, vốn là hiếm thấy, ta sống những năm này, cũng chưa từng nghe nói, mấy cái có thể vượt qua tu vi cảnh giới đối địch người. Chớ đừng nói chỉ là Lâm Nhất Minh như vậy, vượt qua tu vi cảnh giới đối địch, còn một chiêu đánh bại đối phương." Chu Lộ Bản cả người, đều mộng rơi mất.

Xa xa, mấy cái tay chân bị nối liền cùng một chỗ, bị ép tiến hành dò đường người, hai mắt phụ trách nhìn giữa trường, xem ra còn có chút gầy yếu, có chút non nớt thiếu niên.

Thiếu niên này, hắn đúng là võ đạo Linh Tâm, mà không phải huyết phách biến hoặc là càng mạnh hơn võ giả? Võ đạo Linh Tâm võ giả làm sao có thể lực lợi hại đến đáng sợ như vậy!

Thiếu niên này, một hồi chờ hắn đánh bại những kia tên ghê tởm, lại không biết sẽ làm sao đối phó nhóm người mình, là thả nhóm người mình, vẫn để cho nhóm người mình tiếp tục dò đường đây?

Đoàn người thấp thỏm trong lòng bất an.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đàm lầy địa hoàn toàn yên tĩnh.

Yên tĩnh cũng không có duy trì mấy giây, chỉ là mấy thuấn công phu, một âm thanh lạnh lạnh đột nhiên hưởng lên.

"Đánh chết các ngươi tên bại hoại này!" Tiểu Quả Quả không biết vào lúc nào, chạy đến đối phương một võ đạo Linh Tâm sáu tầng võ giả trước người, nhảy lên đến, một cái tát liền vỗ xuống đi.

Thuộc về võ đạo Linh Tâm võ giả đặc hữu khí tức, từ Quả Quả trong bàn tay tản ra.

Võ đạo Linh Tâm sáu tầng võ giả, cảm nhận được luồng hơi thở này, trong lòng thoáng chốc cả kinh, lần này, nhóm người mình gặp phải này đều là một nhóm người nào a.

Một võ đạo Linh Tâm bảy tầng võ giả, so với mình Lão Lâm còn lợi hại hơn, trước mắt, lại đi ra như thể tiểu một cô bé, dĩ nhiên cũng là võ đạo Linh Tâm võ giả.

Có điều, như thể tiểu một tiểu nha đầu, coi như là võ đạo Linh Tâm, có thể lợi hại tới trình độ nào.

Một ý nghĩ đột nhiên từ trong lòng hần bay lên, trước cái kia đánh bại Lão Lâm người, là công lấy cái tiểu nha đầu này, có thể thấy, người kia nhất định rất thương cái tiểu nha đầu này. Nếu có thể bắt được cái tiểu nha đầu này, người kia tất nhiên sẽ sợ ném chuột võ đồ, như vậy liền an toàn.

Nghĩ tới đây, nam tử này trên mặt nhất thời lộ ra một vệt sắc mặt vui mừng, giờ lên song chưởng, một chưởng đón lấy đối diện đập tới quả đấm nhỏ, cái tay còn lại chưởng thì lại tóm tới.

Một nắm đấm, khéo léo mềm mại, mặt khác một nắm nhưng là dày rộng thô ráp bàn tay lớn, song phương so sánh dị thường rõ ràng, nhưng là sau một khắc, làm song phương chạm vào nhau sau khi, thô dày bàn tay lớn nhưng là trong nháy mắt rơi xuống.

Xem ra, đều sắp phải có Quả Quả chân bình thường độ lớn cánh tay, lại như là bẻ gãy giống như vậy, một hồi rơi xuống, phía dưới, mặt đất càng là tùy theo hướng phía dưới bỗng nhiên một khuyết điểm, nam tử một đôi chân, hầu như trong cùng một lúc, theo mặt đất tằm tích, mà đi vào nước bùn bên trong, trong hai mắt, càng tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

Cặp mắt kia, xem ra, lại như là như là gặp ma.

Một xem ra mới mười hai mười ba tuổi bé gái, bùng nổ ra sức mạnh, nhưng là so với hần đều mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Đặc biệt là nhất làm cho hần không nghĩ ra chính là, tiểu hài này vọt tới lĩnh khí xem ra, tựa hồ cũng không cường đại cỡ nào.

Nhưng là sau khi giao thủ, hần nhưng kinh ngạc phát hiện, hần lĩnh khí cùng lực lượng hoàn toàn đều không phải địa phương đối thủ.

Xem ra tựa hồ là như thể tinh khiết, thậm chí hần lĩnh khí càng thêm sung túc mãnh liệt, có thể song phương va chạm sau khi, hần lĩnh khí nhưng là trong nháy mắt bại lui, hoàn toàn không phải đối thủ của đối phương.

Hần không hiểu, tại sao lại có bức này tình huống xuất hiện.

Chỉ là một đòn, tiểu Quả Quả trực tiếp đem đối phương đập vào mặt đất bên trong.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, thời đại này, liền bé gái này lợi hại như vậy?

Chu Lộ Bản nhớ tới trước, vừa nhìn thấy tiểu Quả Quả thời điểm, chính mình còn ** nhân gia, toàn bộ phía sau lưng nhất thời hiện ra một tầng mồ hôi lạnh, dường như phụ nữ có thai bình thường đầy bụng lớn, bỗng nhiên chiến hai chiến. Cũng còn tốt, chính mình đủ sáng suốt.

"Quả Quả thực lực này. . ." Lâm Nhất Minh nháy mắt một cái, ánh mắt có chút đại ra, hần vẫn liền biết, tiểu Quả Quả thực lực là rất lợi hại. Đặc biệt là lần trước, Tôn Bình Dương càng là đã nói, Quả Quả sức mạnh không phải lớn một cách bình thường, tuyệt đối không phải phổ thông võ đạo Linh Tâm liền có thể nắm giữ.

Nhưng hần làm sao cũng không nghĩ tới, Quả Quả lợi hại đến trình độ này.

"Những người này, cũng đến cho bọn họ một bài học." Lâm Nhất Minh xoay người, nhìn phía còn đứng đứng thẳng mấy người, bước nhanh về phía trước, vừa tên kia biểu hiện để hần ý thức được một chuyện, hần không sợ bọn họ, có thể một hồi bọn họ lúc đi, những người này đối phó Chu Lộ Bản tiểu tử kia, Chu Lộ Bản nhưng là xui xẻo rồi.

Vẫn là trước tiên đem những người này đánh ngã, đều thu thập qua một bên an toàn chút.

Có điều chỉ chốc lát sau, từng tiếng thống khổ tiếng kêu rên vang vọng mà lên, mấy người liền tiếp bị đánh ngã xuống đất.

Ngay ở Lâm Nhất Minh chuẩn bị, tìm chỗ : cái đồ vật, đem những người này đều trói lúc thức dậy, phía sau, một đạo siêu giọng nói lớn tiếng vang lên,

"Chờ đã, tránh ra, tránh ra, cũng làm cho mờ." Chu Lộ Bản từ phía sau kêu to, lấy hần tốc độ nhanh nhất hướng về đối phương ngã xuống địa phương, chạy như điên tới. Cái kia phi thân thể, không bước một bước, đều muốn dẫn tới chu vi nước bùn một trận tung toé, khiến người ta không khỏi lo lắng, sau một khắc, Chu Lộ Bản có thể hay không trực tiếp rơi vào nước bùn bên trong.

Cảm thụ dưới bàn chân truyền đến chấn động, Lâm Nhất Minh phi thường phi thường sáng suốt nhanh chóng hướng về một bên trốn đi.

Vừa mới mới vừa né tránh, hần liền cảm nhận được một cơn gió, từ bên tai thổi qua, không phải Chu Lộ Bản tốc độ quá nhanh, mà là Chu Lộ Bản thể tích đủ lớn.

"Dám mắng người mập gia, xem người mập gia lợi hại." Chu Lộ Bản một bên chạy, một bên cao giọng hô to một tiếng: "Xem mập gia tuyệt chiêu, cự sơn ép đỉnh!"

Hô to một tiếng, Chu Lộ Bản chạy lấy đà sau, ra sức nhảy một cái, phăng phất một cơn không trung phi trụ, đang bay ra đại khái tiếp cận một trượng khoảng cách sau, tăng tăng nện xuống đất trên người một người, trực tiếp đập cho đối phương một hồi hôn mê bất tỉnh. .

Lâm Nhất Minh nhìn không ngừng chân động mặt đất, còn có bay đầy trời tiền nước bùn, âm thầm đau đầu, hẳn thật không biết, Chu Lộ Bản tên Béo kia nghĩ như thế nào, hẳn liền không sợ xung kích quá lớn, một hồi rơi vào trong nước bùn điện. Chính mình mang theo như vậy một kỳ hoa, tựa hồ là một rất quyết định sai lầm.

Chu Lộ Bản đập xuống sau khi, ở nước bùn bên trong lại bát hồi lâu, lúc này mới chậm rãi đứng thẳng lên, này vừa là một thân vốn là xem ra rất sạch sẽ quần áo, từ lâu biến thành một thân hôi hắc.

"Lão Lâm, ngươi quá lợi hại, một người liền đem bọn họ đều đánh đổ, quá lợi hại!" Chu Lộ Bản một mặt sùng bái chạy đến Lâm Nhất Minh trước mặt, điểm không biết tu nịnh nọt lên: "Lão Lâm, ta liền biết, ngươi nhất định có thể đánh đổ bọn họ, quả nhiên không sai."

"Thật sao?" Lâm Nhất Minh hỏi ngược lại một tiếng, hẳn là phát hiện mập mạp này da mặt thật không phải đây, nhìn chăm chăm Chu Lộ Bản, hẳn nhàn nhạt hỏi ngược lại: "Như vậy, trước ngươi chạy cái gì?"

"Ta. . ." Chu Lộ Bản một hồi nghẹn ứ, đến nửa ngày, hẳn đột nhiên giơ tay chỉ tay trên đất bị đánh đổ mấy người, lớn tiếng nói: "Lão Lâm, chúng ta còn muốn chạy đi, những người này, bọn họ không phải là muốn để chúng ta cho bọn họ dò đường sao? Nếu như vậy, chúng ta cũng là để bọn họ cho chúng ta dò đường, bọn họ cũng trải nghiệm một hồi dò đường sinh hoạt."

"Không cần, ta biết làm sao ở đầm lầy địa cát bước." Lâm Nhất Minh lắc lắc đầu, Chu Lộ Bản đúng là sẽ nói sang chuyện khác, có điều chính mình cũng không có ý định cùng hắn tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Thật ngu tên Béo (thượng)

Chương 74: Thật ngu tên Béo (thượng)

Rời đi đầm lầy địa, Lâm Nhất Minh mấy người đi rồi không bao lâu thời gian, sắc trời liền đã tối xuống.

"Được rồi, chúng ta trước tiên đình một hồi chung quanh đây tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm đi, đợi được ngày mai sẽ lên đường." Lâm Nhất Minh dừng bước, lúc trước ở Nguyên Dương sơn thời điểm, Tôn Bình Dương liền nói với hắn, buổi tối tốt nhất không muốn ở chính mình chưa quen thuộc địa phương chạy đi.

"Ở này nghỉ ngơi? Lão Lâm ý của ngươi là nói tối hôm nay chúng ta liền ở ngay đây trụ sao?" Chu Lộ Bản một mặt khuếch đại chỉ vào phụ cận lớn tiếng kêu lên: "Nói như vậy, Lão Lâm ngươi là muốn muốn chúng ta ngủ ngoài trời? Nơi này liền sơn động đều không có, ở bên ngoài ngủ ngoài trời nhưng là rất nguy hiểm, vạn nhất chúng ta ngủ sau đó, sẽ gặp phải những khác đã thú tập kích, cái kia chẳng phải là thảm, chết cũng không biết là chết như thế nào."

"Vậy thì đốt đuốc lên đem." Lâm Nhất Minh nhú nhú mày, vẫn là trả lời Chu Lộ Bản.

"Đốt đuốc lên đem? Vậy vạn nhất đem người khác đưa tới, ra tay đánh lén ám toán chúng ta, chẳng phải là càng thêm nguy hiểm." Chu Lộ Bản rút cổ một cái nói: "Mập gia ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa."

"Điều này cũng không được, vậy cũng không được, vậy ngươi nói, làm thế nào." Lâm Nhất Minh lông mày dần dần nhăn lại, Chu Lộ Bản tên Béo kia nói vẫn có đạo lý.

"Đương nhiên là có biện pháp, xem mập gia được rồi." Chu Lộ Bản phi thường phong tao vung một cái, còn mang theo trong vùng đầm lầy nước bùn tóc dài, trùng Lâm Nhất Minh cười đắc ý, ở xung quanh quay một vòng, đi tới một viên cao lớn nhất dưới cây lớn mới, hướng lên trên chính là nhảy một cái.

Lâm Nhất Minh kinh ngạc phát hiện, hẳn cái kia thân thể mập mạp treo ở trên cây sau khi, dĩ nhiên bén nhảy dị thường, không mấy lần, Chu Lộ Bản chỉ sợ đến ngọn cây đại thụ.

Nhiều là Chu Lộ Bản cái kia thân thể mập mạp, trạm ở phía dưới xem ra, đều xem không rõ lắm, có thể thấy được này viên thụ cao hơn nhiều bình thường. Chỉ là không biết, Chu Lộ Bản bò đến trên cây muốn làm gì.

Lâm Nhất Minh trong lòng kỳ quái bên trong, trong tầm mắt, lại phát hiện, Chu Lộ Bản rất nhanh có bò đến cành cây bên trên, đưa tay lòi một cái cành cây, sau đó đã nghĩ biện pháp đồ vật giống như vậy, nhanh chóng biến chế lên.

Có điều thời gian ngắn ngủi, một to lớn, như là ổ chim thứ tầm thường xuất hiện ở trên đỉnh cây.

Sau đó, Chu Lộ Bản lại liên tục biến chế ba cái gần như giống nhau ổ chim, lúc này mới ở trên đỉnh cây, hướng về phía mọi người vẫy vẫy tay: "Mau lên đây đi, đêm nay liền ngủ ở, mập gia điều trong phòng đi."

Lâm Nhất Minh rất nhanh bò đến trên cây, tùy tiện chọn một Chu Lộ Bản trong miệng điều ốc, nằm tiến vào. Vốn tưởng rằng này điều ốc, hẳn là sẽ không thoải mái, nhưng là nằm sau khi đi vào, Lâm Nhất Minh mới phát hiện, càng là dị thường thoải mái, lại như là ai ở trên giường.

Từ bên trong lộ ra một cái đầu đến, Lâm Nhất Minh hướng về phía Chu Lộ Bản phượng hướng thụ một ngón tay cái, tán dương: "Tên Béo, thật không nhìn ra, ngươi còn có như thế một tay. Ta thực sự là phục rồi, ta hiện tại có chút tin tưởng, tầm kia màu đen lưới, là chính ngươi làm."

Lâm Nhất Minh chân thành khen, loại này tay khéo, thật không phải người bình thường có thể làm được.

Chu Lộ Bản nghe được Lâm Nhất Minh khen, đầu to lớn nhất thời cũng theo đưa ra ngoài, một mặt dương dương đắc ý nói: "Đó là, ngươi cũng không nhìn một chút mập gia là ai. Còn hoài nghi mập gia lưới không phải là mình làm, ngươi xem một chút mập gia này đôi tay khéo."

Chu Lộ Bản nói duỗi ra một đôi lại phi lại dày ngón tay, ở dưới ánh trăng khoảng chừng : trái phải lật tới lật lui: "Ngươi xem một chút, đôi tay này là cỡ nào thon dài là cỡ nào mềm mại. Không phải mập gia thôi, liền mập gia đôi tay này, khẽ động, liền có thể làm cho kỹ viện bên trong kỹ nữ trực phàn **!"

"Phốc. . ."

Lâm Nhất Minh gương mặt một hồi chợt đỏ bừng, một cái phun ra ngoài, còn đồng thời Chu Lộ Bản mập mập này muốn làm sao khoác lác đây, ai biết, hẳn dĩ nhiên trực tiếp đến rồi một câu như vậy, một đôi tay. . . Hẳn làm sao bắt dứt khoát gọi Katou bản.

"Lão Lâm, ngươi đây là về mặt gì a!" Chu Lộ Bản nhìn thấy Lâm Nhất Minh dửng dưng, nhất thời rất là khó chịu gọi lên: "Lão Lâm ngươi đừng không tin, ta mập gia những khác không được, đôi tay này vẫn là rất lợi hại. Chính là. . ."

"Được rồi, đừng nói, ta biết, ngươi tay phi thường lợi hại, ngươi so với Gia Đằng Ứng đều lợi hại." Lâm Nhất Minh vội vã đánh gãy Chu Lộ Bản.

"Gia Đằng Ứng là ai? Rất lợi hại cơ quan sư sao? Ta làm sao chưa từng nghe nói người này." Chu Lộ Bản rất là nghi hoặc nhìn phía Lâm Nhất Minh, Gia Đằng Ứng? Thực sự là thật kỳ quái tên

"Ân, đúng, Gia Đằng Ứng là một rất lợi hại cơ quan sư, hẳn còn có thể dùng rất nhiều rất khéo léo, đều là có thể khiến người ta run rẩy không ngớt cơ quan bảo vật." Lâm Nhất Minh lau mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng âm thầm nói với tự mình, ta điều này cũng không tính là dao động, đúng là rất nhỏ, rất tinh xảo đồ vật.

"Có thể làm người ta chấn động, này không tính là cái gì tinh xảo." Chu Lộ Bản nghe tiếng, mặt phi nộ thượng nhất thời lộ ra sâu sắc xem thường: "Ngươi nói những thứ đó, mập gia tuy rằng không biết, thế nhưng mập gia biết, mập gia nhất định có thể làm được. Ngươi biết mập gia lý tưởng sao?"

"Lý tưởng gì?" Lâm Nhất Minh nghe được Chu Lộ Bản muốn nói thâm ảo như vậy vấn đề, nhất thời hứng thú.

"Mập gia lý tưởng, chính là mỗi ngày ngủ ở trên giường lớn. Mập gia đói bụng, đánh một hường chỉ, thì có mỹ nữ người máy, đem đủ loại mỹ thực cho mập gia đưa ra. Mập gia muốn rửa ráy, có mỹ nữ cơ quan sư, giúp mập gia nấu nước, cho mập gia xoa bóp. Mập gia muốn ra ngoài, có mỹ nữ cơ quan sư, giờ lên mập gia ra ngoài, mập gia nghỉ. . ."

Chu Lộ Bản vừa nhắc tới lý tưởng của hắn đến, nhất thời nói rồi cái không đề yên không còn, hồi lâu hắn mới nói xong, sau đó hai hàng lông mày khản khản nhìn chăm chăm Lâm Nhất Minh hỏi: "Lão Lâm ngươi có thể nghe hiểu ý của ta không? Ngươi nói lý tưởng của ta có thể thực hiện sao?"

Lâm Nhất Minh nhìn Chu Lộ Bản tầm kia tràn đầy chờ mong mặt, thực sự thật không tiện đã kích hắn, cuối cùng che giấu lương tâm gật gật đầu, rất là khẳng định nói: "Ta tin tưởng ngươi có thể!"

"Vẫn là Lão Lâm ngươi thật tinh mắt! Lão Lâm ngươi yên tâm, ngươi là ta Lão Lâm, đợi được một ngày kia, ta cũng sẽ cho ngươi đồng dạng mỹ nữ người máy." Chu Lộ Bản tiếp tục rơi vào tự yêu mình bên trong.

"Cái này ta liền không hi vọng." Lâm Nhất Minh nghe tiếng, dùng mình mới có thể nghe được âm thanh đích thì thầm một tiếng, Chu gia lý tưởng thực sự quá vĩ đại, hẳn cái kia ở đâu là người máy, quả thực chính là người máy à.

Chính là mình kiếp trước sinh hoạt Địa cầu, khoa học kỹ thuật đã phát đạt đến trình độ đó, cũng không đạt đến Chu Lộ Bản lý tưởng cuộc sống như thế, chỉ có thể nói, Chu gia lý tưởng không phải người bình thường có thể nghĩ tới.

Nhìn một chút còn ở tự yêu mình không ngớt tên Béo, Lâm Nhất Minh không muốn tiếp tục nghe Chu Lộ Bản tiếp tục tự yêu mình, chỉ được đành hoàng hoàng trịnh trọng mở miệng đánh gãy hắn, nói: "Tên Béo, ta phát hiện, kỳ thực ngươi vẫn là rất thông minh. Ngươi nếu thông minh như vậy, tại sao không dùng nhiều một ít thời gian đi luyện võ đây? Thực lực mình mạnh, dù sao mới là quan trọng nhất."

"Đúng đấy, thực lực mình cường mới là quan trọng nhất." Chu Lộ Bản rất là tán thành gật gật đầu, biểu hiện của hắn để Lâm Nhất Minh trong lòng cũng là vui vẻ, có thể Chu Lộ Bản câu nói tiếp theo, để Lâm Nhất Minh suýt nữa một con từ thụ oa bên trong trồng xuống đến.

"Vấn đề là, chính mình mạnh, không nhất định phải vũ lực cường a." Chu Lộ Bản thật là nói thật: "Ta tại sao muốn luyện vũ? Rất nhiều chuyện, ta không cần dùng võ lực, như thế không có thể làm được, dùng những khác thủ đoạn, càng thêm dùng ít sức, nhưng vẫn cứ có thể đánh bại người khác, có thể hại người. Dùng cơ quan thuật liên có thể làm được sự tình, ta còn nhọc nhằn khổ sở đi luyện võ làm cái gì!"

Dứt lời, Chu Lộ Bản như là đột nhiên nghĩ tới điều gì, hần một mặt chờ mong nhìn Lâm Nhất Minh hỏi: "Lão Lâm, ta đã nói rồi lý tưởng của ta nguoi, nguoi vẫn không có nói lý tưởng của nguoi đây."

"Lý tưởng của ta?" Lâm Nhất Minh nghe tiếng ngừng đầu nhìn phía xa xa, trầm giọng nói: "Lý tưởng của ta rất đơn giản, ta nghĩ trở nên càng mạnh hơn, có thể để bảo vệ thật chính mình, bảo vệ tốt bằng hữu của ta, ta người nhà, còn có thôn của ta. Để tỷ tỷ của ta trải qua ngày thật tốt, để người trong thôn đều trải qua ngày thật tốt."

Vừa dứt tiếng hạ, Chu Lộ Bản trên mặt, nhất thời lộ ra một vết vẻ phức tạp đến nửa ngày, hần mới mở miệng nói: "Thật đơn giản lý tưởng. Có điều Lão Lâm, nhìn ra, nguoi cùng người nhà của nguoi, còn có thôn của nguoi người, đều rất thân thiết."

"Đây là tự nhiên, ta từ nhỏ đã cùng tỷ tỷ sống nương tựa lẫn nhau, người trong thôn cũng vẫn luôn đang chăm sóc chúng ta, đại gia đối với chúng ta tốt, ta vẫn luôn nhớ tới." Lâm Nhất Minh đây mặt mỉm cười nở nụ cười, nhìn Chu Lộ Bản nhưng là tiếng nói xoay một cái nói: "Làm sao ta nghe ý của nguoi, tựa hồ nguoi cùng trong nhà của nguoi quan hệ không phải rất tốt?"

"Ai. . . Ta cùng trong nhà quan hệ liên nói rất dài dòng." Chu Lộ Bản nghe được Lâm Nhất Minh hóa sau, một hồi trầm mặc, xem trọng đáng vẻ là rơi vào trầm tư bên trong, đến nửa ngày hần mới chậm rãi mở miệng

"Gia tộc của ta tính ra, ở chúng ta cái kia một vùng cũng coi như là gia tộc lớn. Đặc biệt là trấn chúng ta từ thượng, gia tộc chúng ta, cùng hai gia tộc khác, đồng thời cũng xưng phải trấn trên ba gia tộc lớn." Chu Lộ Bản chậm rãi mở miệng, trong thanh âm ít đi mấy phần bình thường tiếng nói bên trong đẹp đẽ, nhiều hơn mấy phần trầm trọng vẻ.

"Trăm năm qua, ba người chúng ta gia tộc, vẫn luôn muốn tiêu diệt hai gia tộc khác, trở thành trấn trên mạnh nhất gia tộc. Nhưng là người nào gia tộc cũng không có làm được qua. Mãi đến tận gia tộc chúng ta ngoại trừ một thiên tài."

Chu Lộ Bản nói tới chỗ này, rõ ràng dừng một chút, nửa ngày sau mới chậm rãi mở miệng nói: "Tiểu tử kia trước cũng nhìn không ra cỡ nào lợi hại. . . Xem ra cũng là rất phổ thông một tiểu tử, nhưng là đến sau đó, cũng không biết hần ở bên ngoài có kỳ ngộ gì, dĩ nhiên đột nhiên biến dị thường mạnh mẽ. Hần càng là dẫn dắt gia tộc chúng ta, đánh bại hai vị hại cái gia tộc, trở thành trấn chúng ta thượng đệ nhất gia tộc."

"Ồ? Như vậy không phải rất tốt sao? Nguoi nên cao hứng mới đúng." Lâm Nhất Minh một mặt quái lạ nhìn Chu Lộ Bản nói rằng: "Chẳng lẽ, giữa các nguoi có mâu thuẫn?"

"Chúng ta là có mâu thuẫn, trước đây ở hần còn không trở nên mạnh mẽ thời điểm, ta là từng bắt nạt hần, có điều quan hệ này không lớn!" Chu Lộ Bản mặt giả đồ unction, trầm ngâm một chút, giải thích: "Ta là khó chịu hần, có điều đó là bởi vì, ta cảm thấy hần quá ích kỷ. Từ khi hần biến thành thiên tài, đặc biệt là mang theo gia tộc chúng ta, tiêu diệt hai gia tộc khác sau khi, trong nhà trên căn bản chính là hần định đoạt. Tên kia ở bên ngoài, luôn là một bộ vì gia tộc được, hết thấy đều là vì gia tộc đáng vẻ. Nhưng hần mới là tối ích kỷ."

Chu Lộ Bản càng nói càng là tức giận, âm thanh cũng càng nói càng đại: "Trong gia tộc tất cả mọi người biết, hần tu luyện võ học căn bản là không phải gia tộc võ học, cái kia võ học so với gia tộc võ học lợi hại hơn rất nhiều rất nhiều, hần vì gia tộc được, làm sao không đem võ học lấy ra chia sẻ cho gia tộc?"

Còn có ta đã từng từng thấy hần dùng tu luyện dùng đan dược, cái kia đan dược cùng gia tộc chúng ta chính mình đan dược cũng không giống nhau, hần vì gia tộc được, làm sao không đem phương pháp luyện đan chia sẻ đi ra? Hần vốn là cái ích kỷ quý, tiêu bằng chính hần cỡ nào vĩ đại. Ngoại trừ tiêu diệt hai gia tộc khác, ta không nhìn thấy hần cho gia tộc cống hiến bảo bối gì. Chính là diệt hai vị hại cái gia tộc, đến đến đúng lúc nơi cũng đều để một mình hần lấy đi. Đúng là gia tộc hết thấy tài nguyên hầu như đều nghiêng đến trên người hần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Thật ngu tên Béo (hạ)

Chương 75: Thật ngu tên Béo (hạ)

Lại như là gia tộc chúng ta, ngoại trừ hần bên ngoài, gia tộc chúng ta còn có thật nhiều thiên tài, nhưng là lần này, hần nói, hần muốn đi vào Tề Vương Thư Viện. Thế nhưng hần rồi lại nói, chúng ta cao thủ của gia tộc không thể toàn bộ đều rời đi, muốn lưu lại người đến bảo vệ gia tộc. Lần này liên chính

hắn một người đến thi Tề Vương Thư Viện là tốt rồi. Gia tộc chúng ta Thiên khác mới, chỉ có thể lưu ở trong gia tộc."

"Vì lẽ đó, người liền chạy đến, tham gia Tề Vương Thư Viện?" Lâm Nhất Minh rốt cục mở miệng hỏi thăm tới đến.

"Không, bởi vì hắn ở trước khi đi, hắn trực tiếp tìm tới ta, để ta cho nhà chuyên môn luyện chế các loại cơ quan, còn nói đây là vì gia tộc tốt. Ta phi! Vì gia tộc được, vậy hắn làm sao cái gì cũng không làm! Dựa vào cái gì, tất cả mọi người đều muốn quay chung quanh hắn chuyển." Chu Lộ Bản tràn đầy tức giận nói: "Đừng tưởng rằng liền chính hắn có thể thi vào Tề Vương Thư Viện, mập gia ta cũng là có thể đi vào Tề Vương Thư Viện. Không chỉ có tiến vào Tề Vương Thư Viện, chờ ta sau đó thực lực mạnh, ta nhất định phải lần thứ hai về đến nhà."

"Ân, ta ủng hộ người." Lâm Nhất Minh từ thụ oa bên trong đưa tay ra, vỗ xuống Chu Lộ Bản vai.

"Ta nhất định phải trở lại, chỉ cần chờ ta trở lại." Chu Lộ Bản gương mặt lạnh lùng, hung hăng nói: "Ta trở lại sau đó, nhất định phải nghĩ biện pháp, đem trong nhà cái kia Yêu Linh cho để cho chạy."

"Nhà các người còn có Yêu Linh!" Lâm Nhất Minh nhìn Chu Lộ Bản ánh mắt một hồi thay đổi, một trán trên gia tộc nhưng có Yêu Linh, xem ra Chu Lộ Bản vị trí gia tộc so với mình muốn trước tiên còn lợi hại hơn.

"Cái kia Yêu Linh là nhà chúng ta lão tổ, không biết dùng thủ đoạn gì thu được." Chu Lộ Bản rất là khó chịu nói: "Từ khi nhà ta cái kia ích kỷ tiểu tử quật khỏi sau, lão tổ liền nói, cái kia Yêu Linh là phải cho tên tiểu tử kia dùng. Ta trở lại, nhất định phải đem cái kia Yêu Linh trộm đi, chính là thù không đội trời chung, ta cũng phải đem Yêu Linh thả ra."

Lâm Nhất Minh nhất thời không nói gì, tình nguyện ai cũng không chiếm được cũng phải để cho chạy Yêu Linh, mập mập này thực sự là một phá sản ngoạn ý.

Đêm dần dần sâu hơn, ngọn cây thượng lần thứ hai khôi phục yên tĩnh, chỉ còn dư lại vài tiếng trùng minh

Lâm Nhất Minh mấy người trước sau ngủ, đột nhiên, yên tĩnh trong bóng đêm, từng tiếng tiếng đánh nhau vang lên, quấy nhiễu lên chính đang say ngủ Lâm Nhất Minh.

Từ thụ oa bên trong đưa đầu ra ngoài, Lâm Nhất Minh dựa vào trên đỉnh đầu nguyệt quang, cúi đầu vừa nhìn, ngay ở chỗ ở mình dưới cây đại thụ, bốn bóng người khoảng chừng : trái phải bốc lên.

"Có người ở giao thủ, hơn nữa còn đều là cao thủ."

Lâm Nhất Minh chỉ là nhìn qua đã nhìn ra, phía dưới giao thủ song phương là hai cái huyết phách biến võ giả cùng hai cái võ đạo Linh Tâm đỉnh cao võ giả.

Nhất làm cho người cảm thấy kỳ quái chính là, cái kia hai cái võ đạo Linh Tâm võ giả dĩ nhiên rõ ràng chiếm cứ thượng phong, hai cái huyết phách biến võ giả, trên người đã có nhiều chỗ vết thương, tiếp theo ánh trăng, có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo chói mắt dòng máu, chính theo thân thể của bọn họ, không ngừng chảy xuôi mà ra.

Dưới cây lớn mới, hai cái huyết phách biến võ giả hoàn toàn đẩy vào tuyệt cảnh, hai người quay lưng đại thụ, liếc mắt nhìn nhau sau, một người trong đó đột nhiên mở miệng quay về phía trước hai người nói: "Hà thị huynh đệ, các người cần gì phải hùng hổ dọa người đây. Huynh đệ chúng ta lần này nhận ngã xuống. Đại gia coi như thì không đánh nhau thì không quen biết làm sao? Mục đích của chúng ta đều là tiến vào tuyển chọn Thư Viện, chúng ta một hồi có thể đồng thời liên thủ. Ta nghĩ chúng ta bốn người liên thủ, không người nào có thể ngăn cản chúng ta, chúng ta nhất định có thể đi vào Thư Viện."

"Liên thủ? Huynh đệ chúng ta hai người có thể không cần cùng các người phế vật như vậy liên thủ." Hà thị hai huynh đệ người bên trong một người lạnh giọng nở nụ cười: "Xưa nay đều là huynh đệ chúng ta hai người đi cướp người khác, chúng ta không cướp các người thủy, liền coi như các người gặp may mắn, hai người các người còn muốn cướp huynh đệ chúng ta thủy. Người nào không biết, phía trước sa mạc ít nói cũng có thượng khoảng cách trăm dặm. Trong sa mạc khô ráo cực kỳ, bên trong càng là không hề có một chút thủy. Chung quanh đây, cũng chỉ có một chỗ nguồn nước. Nào còn có vô số hung mãnh phi thường dị thú quái ngư nhìn. Huynh đệ chúng ta này thủy, là dùng quý giá mẽ được, mẽ hoặc những dị thú kia, lúc này mới nhân cơ hội mang tới."

Tất cả mọi người đều biết, thủy chính là quý giá nhất tài nguyên. Hai người các người công nhiên cướp hai huynh đệ chúng ta thủy, chúng ta liền như vậy qua người, người khác chẳng phải là đều sẽ cảm thấy hai huynh đệ chúng ta dễ ức hiếp? Muốn muốn chúng ta buông tha các người, nằm mơ!"

Quát lạnh một tiếng. Hà thị hai huynh đệ người về phía trước áp sát một bước.

"Chờ đã, chuyện gì cũng từ từ." Hai cái huyết phách biến võ giả một bên mượn cơ hội miệng lớn thở hổn hển, một bên vội vàng mở miệng nói: "Chúng ta tiếp tục tiếp tục đánh, các người cũng không có gì hay nói. Hai huynh đệ chúng ta cũng đã từng nghe nói các người tên gọi, các người là bạch hà hương người, chúng ta là bên trong khâu hương người. Nhà chúng ta là trong thôn đệ nhất gia tộc lớn, đã thống nhất trong thôn. Sau đó gia tộc của chúng ta có thể cùng gia tộc của các người tiếp tục hợp tác, lẫn nhau lớn mạnh. Chuyện này với chúng ta gia tộc cùng gia tộc của các người đều là mới có lợi."

"Nghe nói qua huynh đệ chúng ta tên tuổi, còn dám tới có ý đồ với chúng ta, xem ra là huynh đệ chúng ta tên gọi còn chưa đủ vang dội a." Hà thị huynh đệ bên trong, trước mở miệng người kia tiếp tục mở miệng nói chuyện, âm thanh vẫn lạnh lẽo.

"Bên trong khâu hương, chúng ta sớm muộn cũng sẽ tiêu diệt toàn bộ bên trong khâu hương, các người phế vật như vậy không xứng hợp tác với chúng ta. Ngày hôm nay, các người hẳn phải chết!"

Hà thị hai huynh đệ người lại như là thương lượng được rồi giống như vậy, hai bên trái phải cũng trong lúc đó vọt ra ngoài, thân hình pháp phù ở đêm đen hạ, dường như hai con quỷ mị giống như vậy, dưới cây lớn hai người thậm chí cũng không kịp chống đối, Hà thị huynh đệ đã đồng thời nắm lấy cổ hai người.

"Răng rắc, răng rắc. . ."

Bất ở trên đỉnh cây, Lâm Nhất Minh cũng nghe được hai tiếng vang dội vang lên giòn giã, không cần nhìn cũng biết, khẳng định là Hà thị huynh đệ bài đứt đoạn mất cái kia hai cái huyết phách biến vỡ già cái cổ.

"Còn dám có ý đồ với chúng ta, thực sự là chính mình muốn chết." Hà thị huynh đệ ở trong, một hồi cùng đối phương nói chuyện người kia tràn đầy xem thường chửi bới một tiếng, lập tức nắm lên thân thể hai người, tìm kiếm lên.

"Thực sự là quý nghèo, dĩ nhiên một điểm thủy cũng không có!" Phát hiện không có thủy sau khi, nam tử không hết hận lại một cước đá vào đã chết đi trên người hai người.

"Được rồi tiểu đệ, không có nước, liền không có, hai người chúng ta tình lướt nước dùng, vẫn là có thể xuyên qua sa mạc." Mặt khác từng cái chỉ không nói gì ca ca rốt cục mở miệng nói: "Cái kia mảnh sa mạc có chừng 100 dặm, bởi vì thực sự quá mức cực nóng, người sẽ cấp tốc mất nước. Những khác vỡ già ta không có đẩy ra đoạn, thế nhưng huyết phách biến vỡ già, đại khái có thể ở bên trong kiên trì đi ba mươi dặm địa. Hai huynh đệ chúng ta, lẽ ra có thể đi năm mươi dặm. Còn lại thủy, tiết kiệm sử dụng, đầy đủ."

"Được, ta đều nghe đại ca. Khảo hạch này, cũng không biết là nghĩ ra được, dĩ nhiên như vậy dần vật người. Cái kia sa mạc thật không phải là người có thể đi." Đệ đệ hùng hùng hồ hồ nói thảm một tiếng, theo ca ca tấn nhanh rời đi.

Ngọn cây thượng, Lâm Nhất Minh ở hai người sau khi rời đi, rõ ràng nghe được một tiếng, thật dài tiếng thở dốc, theo âm thanh nhìn tới, Chu Lộ Bàn gương mặt mập kia lập tức đập vào mi mắt bên trong.

"Thực sự là xui xẻo, dĩ nhiên gặp phải hai người này sát Tinh, may mà không bị bọn họ phát hiện."

Chu Lộ Bàn giờ tay vỗ sợ ngực, một bộ lòng vẫn còn sợ hãi đáng về nói: "Vừa cái kia hai cái Hà thị huynh đệ, ta nghe nói qua danh hiệu của bọn họ. Bọn họ hương cùng gia tộc chúng ta vị trí thôn trấn, cùng thuộc về với một toà thành. Gia tộc của bọn họ sớm đã thống nhất bọn họ hương, này một đôi sinh đôi huynh đệ càng là gia tộc của bọn họ nổi danh nhất hai người, bọn họ là xưng tên lòng dạ độc ác, phạm là cùng bọn họ làm người thích hợp, chưa từng có sống sót. Bọn họ hung danh thậm chí đều truyền tới trấn chúng ta từ thượng. Chỉ là, không nghĩ tới, bọn họ lợi hại như vậy. Ngoại trừ Lão Lâm ngoại bất ngờ, vẫn còn có có thể vượt qua tu vi cảnh giới mà chiến tồn tại."

Lâm Nhất Minh một đôi lòng mảy mềnh nhằng nhằng, vượt qua tu vi cảnh giới mà chiến, vốn là cho rằng chỉ có mình có thể làm được điểm này, ai nghĩ đến, tới tham gia tuyển chọn Thư Viện sát hạch, ngày thứ nhất, dĩ nhiên liền gặp phải bực này nhân vật. Chính mình thực sự là không thể nhỏ xem người trong thiên hạ vật, có kỳ ngộ người, không chỉ là chỉ có chính mình một.

"Lão đại. . ."

Lâm Nhất Minh cùng Chu Lộ Bàn đối thoại, bên cạnh, một tiếng mang theo rõ ràng khiếp ý âm thanh hưởng lên.

Âu Dương ngạo đỉnh hai tay dùng sức nắm thụ oa hai bên cành cây, ngẩng đầu lên, phảng phất là lấy hết dũng khí giống như vậy, nhọc nhọc mở miệng nói: "Vừa ta nghe bọn họ nói, phía trước là sa mạc, nơi đó rất khô táo, cần thủy. Chúng ta thật giống không có thủy."

"Đúng, thủy!" Lâm Nhất Minh nghe tiếng đột nhiên cả kinh, mới vừa từ mấy người đối thoại bên trong, hẳn cũng nghe được, phía trước là một mảnh phi thường khó đi sa mạc khu vực, không có thủy nhưng là nửa bước khó đi.

"Những phiền toái này, chung quanh đây căn bản cũng không có thủy, chúng ta thủy cũng hầu như dùng hết. Nghe hai người bọn họ nói, phụ cận liền một chỗ nguồn nước, nào còn có phi thường lợi hại dị thú nhìn. Cũng không biết, cái kia dị thú lợi hại đến cái gì mô dạng." Lâm Nhất Minh nói, trong lòng thở dài trong lòng một tiếng, tuy rằng chưa từng thấy, nhưng nhìn Hà thị huynh đệ, lấy thực lực của hai người bọn họ đều muốn sử dụng thủ đoạn, đã lừa gạt dị thú, lại đi mang nước.

Bởi vậy là có thể đoán được, cái kia dị thú là cỡ nào khó có thể đối phó, chính mình không chắc liền có thể đối phó đạt được những dị thú kia.

"Này có cái gì tốt phiền phức." Chu Lộ Bàn rất là không đáng kể bĩu môi: "Muốn thủy, còn không đơn giản sao, chung quanh đây đâu đâu cũng có nguồn nước."

"Hả?" Lâm Nhất Minh một hồi kinh sợ, quay đầu hướng bốn phía nhìn lại, liên tục nhìn hai vòng, hẳn cũng không có nhìn ra nơi nào có thủy.

"Lão Lâm, đừng tìm, chúng ta thân thể phía dưới không phải là nguồn nước sao? Lão Lâm, ngoại xem trọng." Chu Lộ Bàn cười đắc ý, oạch một hồi từ thụ oa bên trong chui ra, lướt xuống đến thụ dưới đáy, một đôi tay ở sau lưng tìm tòi một trận, lấy ra một cái xem ra, có chút giống là móc bình thường sắc bén đồ vật, một hồi xen vào một bên đại thụ bên trong.

Lâm Nhất Minh còn không hiểu rõ, Chu Lộ Bàn phải làm gì, sau một khắc, liền nhìn thấy, Chu Lộ Bàn nắm, trong tay mặt khác một đoạn lấy tay, dùng sức chuyển lên.

Theo lấy tay chuyển động, xen vào trong thân cây diện mốc cũng thuận theo chuyển động lên, phát sinh từng trận, cơ quan chuyển động đặc hữu tiếng vang.

Lâm Nhất Minh lúc này mới chú ý tới, ở lấy tay phía dưới, còn chứa một trong suốt chiếc lọ, dần dần, hẳn có thể thấy rõ ràng, từng đạo từng đạo thanh thủy chậm rãi từ phía trên cơ quan bên trong chảy ra, rơi vào trong bình.

"Mẹ kiếp, điều này cũng có thể tạo thủy!" Lâm Nhất Minh bị chấn động, thô khẩu trực tiếp liền bạo đi ra. Mập mạp này, quả thực quá lợi hại đi. Trực tiếp như vậy từ trên cây mang nước, thật giống cuộc sống mình kiếp trước, khoa học kỹ thuật phát đến đến trình độ đó, đều không cách nào làm được như vậy!

Chu Lộ Bán, hẳn là làm thế nào đến, chuyện này quả thật thái thái quá thiên tài!

Không bao lâu công phu, Chu Lộ Bán ngừng chuyển động, đem mốc từ trên cây đánh đi, lập tức đưa cái này cơ quan giắt vào hông, một đường như là một con đã hoài thai mẫu hầu từ giống như vậy, nhanh nhẹn bỏ sẽ thụ oa bên trong. .

"Lão Lâm, này không phải là thủy à! Đến, cho ngươi ném thử, này thủy có thể mới mẻ." Chu Lộ Bán cực kỳ đặc ý đem bình nước cỡi xuống đến đưa tới Lâm Nhất Minh trong tay.

Lâm Nhất Minh há mồm ra, uống một hớp lớn, nhất thời, một luồng thoáng mang theo ngọt ngào chi vị mát mẻ xẹt qua.

"Rất tốt, này cùng thủy không khác nhau gì cả, hơn nữa tựa hồ so với bình thường thủy còn muốn càng uống ngon một ít, tên Béo, ngươi làm thế nào đến?" Lâm Nhất Minh nhìn phía Chu Lộ Bán trong ánh mắt, tất cả đều là chấn động, hẳn là thật sự đối với Chu Lộ Bán nhìn với cặp mắt khác xưa, này các thứ đều có thể làm ra đến, đây là tuyệt đối nhân tài.

Mập mạp này, vách cheo leo trâu bò!

Chu Lộ Bán được khích lệ, bạch mập trên mặt, có vẻ đặc biệt đen Tiểu Hồ Từ nhất thời hướng lên trên nhếch lên: "Cũng không nhìn một chút mập gia là ai, này quá đơn giản. Cùng cái kia mấy cái ngây ngốc tự, vì thủy liền đánh chết làm công, đó là thuần ngốc cầu. Không chỉ là thụ, hết thủy thực vật bên trong đều có chỗ vô ích, chỉ cần có thể tìm tới những thực vật này bên trong hoa văn, liền có thể từ bên trong lấy ra thủy đến, còn có thể không ảnh hưởng thực vật sinh trưởng. Mặc dù coi như rất phiền phức, thế nhưng, chuyện này đối với mập gia tới nói, lại đơn giản có điều."

Chu Lộ Bán nói, một mặt đặc ý duỗi ra một hai bàn tay, lưng lay thô thô ngón tay nói: "Nhìn đôi tay này, liền mập gia đôi tay này, hai ba lần liền có thể làm cho kỹ viện bên trong đầu bảng cô nương một tiết như chú, mập gia đôi tay này, đây chính là thiên hạ tối linh xảo tay, mập gia đôi tay này. . ."

Lâm Nhất Minh đã tiến vào thụ oa bên trong, mập mạp này, liền không thể để cho hắn đặc ý, không phải vậy, hắn lại muốn khen hắn cặp kia tay, hắn cũng không nhìn một chút hắn cặp kia tay là cỡ nào thô dày, còn linh xảo. . .

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Cường hãn đệ tử (thượng)

Chương 76: Cường hãn đệ tử (thượng)

Vừa nhìn vô tận màu vàng óng trong sa mạc, hoang vu cực kỳ, ngoại trừ vài cây thỉnh thoảng sẽ xuất hiện cây xương rồng, cùng sa ngoài động, chỉ có thể nhìn thấy tím năm tím ba đám người.

Lâm Nhất Minh một nhóm bốn người chậm rãi đi tới, mỗi bước một bước, chân đều sẽ thâm nhập sâu sắc tầng cát bên trong, ở phảng phất gần đây lên đỉnh đầu Thái Dương thiêu đốt hạ, từng viên một hạt cát đều phảng phất bị thiêu đốt hầu như lên.

"A . . A . ."

Chu Lộ Bán gian nan di chuyển thân thể mập mạp, mỗi đi một bước, đều muốn phát sinh một tiếng phảng phất là bị người bạo cú bình thường kêu thảm thiết.

Người khác một cước hạ xuống, hạt cát chỉ là sờ qua chân nhỏ thôi, nhưng hắn một cước hạ xuống, hạt cát hầu như đều muốn không đến đầu gối.

"Mập gia là đến thi cơ quan sư, không phải đến thi vô giả, tại sao để mập gia như vậy bị tội!" Chu Lộ Bán cầm lấy từ cây xương rồng thượng hấp thụ

thủy, rầm rầm liền quán ba ngưng lớn, một đôi mắt tràn đầy ước ao nhìn trước người, xem ra một điểm đều không có chịu đến lưu sa ảnh hưởng, lại như là ở bình địa như thể cất bước, còn thỉnh thoảng nhảy lên mấy lần, thân thể nhưng căn bản thì sẽ không lồm vào một điểm tiêu Quả Quả. Trong hai mắt, tràn đầy hữu duyên vẻ, mặt gia lễ nào liền như thể trầm à!

Thở một cái khí thô, đuổi ra đã tạng dếp lê để gần như từng loại sắc ống tay áo, lau trên đầu mồ hôi hột, Chu Lộ Bản tràn đầy oan ức hô: "Cô nãi nãi, Lão Lâm, các người chậm một chút đi, chúng ta thời gian đầy đủ."

Nhớ tới, vừa bị mấy người vượt qua đi đội ngũ, Chu Lộ Bản trong lòng một trận tiếc nuối, cái kia trong đội ngũ nhưng là có một phát dục tốt vô cùng mỹ nữ, hẳn là bởi vì quá nóng, mỹ nữ kia nhưng là trực tiếp đem quần áo đều thoát, mặt trên liền mặc một bộ cái yếm, thân thể nóng bỏng bốc lửa.

Hắn lúc đó đã nghĩ đi theo mỹ nữ kia phía sau, sau đó chờ mỹ nữ không nước uống, cho mượn mỹ nữ lút nước, sau đó sẽ đến điểm cấp độ sâu giao lưu, đáng tiếc, còn lại mấy tên, không một chút nào hiểu phong tình, không biết thương hương tiếc ngọc, không biết tú sắc khả xan, liền như thể siêu quá khứ đi rồi.

"Thực sự là đáng tiếc, mặt gia còn muốn nhìn một chút, mỹ nữ kia chờ lại nhiệt một ít, có thể thoát thành hình dáng gì. Hiện tại, cũng không có cơ hội." Chu Lộ Bản thở dài một tiếng, giờ chân lên, vừa muốn hướng về trước bước một bước, trước người Âu Dương ngạo đình đột nhiên một hồi xoay người lại, trên một gương mặt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

"Nhanh lên một chút chạy, chúng ta nhanh lên một chút trở lại, phía trước muốn tới bão cát."

Ngoại trừ còn một mặt hải lòng cảm thấy đi lên cực kỳ tốt chơi tiêu Quả Quả, Lâm Nhất Minh cùng Chu Lộ Bản một hồi đều sững sốt.

"Nhanh lên một chút chạy a, bão cát liền muốn đến rồi, không đi nữa, sẽ chết a." Âu Dương ngạo đình mắt thấy Lâm Nhất Minh cùng Chu Lộ Bản không phản ứng, nhất thời gấp hờn như muốn nhảy lên đến, dần dần cùng đại gia quen thuộc sau khi, hắn nói chuyện cũng không lại giống như vừa gặp mặt thì như vậy nói lắp.

"Đầu óc người hồng rồi?" Chu Lộ Bản giờ tay vẫn trên đỉnh đầu bầu trời, tràn đầy cười nhạo nói: "Người xem một chút ngày này, đây là cỡ nào sáng sủa, người nói ngày này phải có bão cát, vậy thì là muốn quét gió to. Đây giống như là muốn quét phong Thiên sao?"

"Bão cát thật muốn đến rồi!" Âu Dương ngạo đình lo lắng bên dưới, trên trán, một giọt nhỏ mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu đều nhỏ rơi xuống: "Các người tin tưởng ta, ta bản lĩnh khác không có, nhưng là thoát thân vẫn là rất am hiểu. Vừa chúng ta đi ngang qua địa phương có một sa động, chúng ta trốn đến sa trong động liền an toàn."

"Sa động? Còn muốn đi quay đầu lại đi?" Chu Lộ Bản mở trừng hai mắt: "Người là có ý tiêu khiển người mặt gia đi, ngược lại mặt gia là không trở về đi."

Chu Lộ Bản nói xong, nhưng là phát hiện, Âu Dương ngạo đình đã xoay người, hướng về khi đến phương hướng chạy như điên, tốc độ so với lúc tới không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Một bên chạy, hắn còn một bên không ngừng mà lớn tiếng kêu gào: "Tin tưởng ta, nhanh lên một chút chạy, nếu không chạy liền không kịp."

"Tên tiểu tử này, đúng là điên rồi mất." Chu Lộ Bản rất là đồng tình nhìn về phía Lâm Nhất Minh, một bộ Âu Dương ngạo đình đã không cứu đáng về.

Lâm Nhất Minh không nói gì, mà là hơi nhắm hai mắt lại, nguyên bản hắn cũng không cảm thấy cái gì, nhưng là ngay ở vừa Âu Dương ngạo đình bắt đầu chạy trốn sau khi, mơ hồ ước, trong lòng hắn nhưng có sinh ra một loại trực giác, hắn cảm giác, theo Âu Dương ngạo đình đi là đúng.

Liếc nhìn bầu trời trong trẻo bầu trời, Lâm Nhất Minh đột nhiên quay đầu lại nói: "Ta cảm thấy chúng ta thà rằng tin có, không thể tin không, ngược lại cũng không xa, chúng ta liền đi vào trước trốn một hồi đi, coi như không có bão cát cũng không có tổn thất."

"Cái gì? Lão Lâm, người không phải chứ! Người cũng tin tưởng tiểu tử kia, cái gì gọi là không xa, cái kia sa động cách nơi này rõ ràng rất xa mới là. . . Lão Lâm, người đừng chạy a, người chờ ta một chút." Chu Lộ Bản còn đang nói, nhưng nhìn thấy Lâm Nhất Minh đã quay người, truy hướng về Âu Dương ngạo đình, mau mau ngừng lại nói chuyện, hướng về Lâm Nhất Minh liền đuổi theo.

Hắn vũ lực có thể không mạnh, vẫn là theo Lão Lâm an toàn.

Một nhóm bốn người, quay người hướng về sa mạc một phe khác chạy như điên, không bao lâu, liền gây nên trong sa mạc, cái khác tham gia sát hạch đệ tử chú ý.

"Hả? Mấy người này, bọn họ đây là muốn làm gì? Làm sao hướng ngược lại chạy?" Một xem ra, tuổi tựa hồ so với Lâm Nhất Minh đều nhỏ hơn thiếu niên rất là không rõ nhìn nhanh chóng từ bên cạnh người rồi đi bốn người.

"Cái này, hay là bọn họ không thủy đi."

"Không có nước, vậy cũng không thể chạy nhanh như vậy đi. Chờ chút, các người nghe, bọn họ còn ở hô cái gì."

Lâm Nhất Minh mấy người nhanh chóng chạy, đặc biệt là Âu Dương ngạo đình một bên chạy, còn một bên lớn tiếng la lên: "Bão cát muốn tới, đại gia chạy mau a. Nhanh lên một chút chạy đi!"

"Tiểu tử thái này, còn hiểm không đủ mắt mặt, còn lớn tiếng hét to!" Chu Lộ Bản tràn đầy khó chịu ở phía sau cùng một bên chạy, một tiếng tháp giọng chửi bới.

"Ồ, là cô gái đẹp kia." Chạy chạy, Chu Lộ Bản sáng mắt lên, cái kia bởi vì khí trời cực nóng, mà thoát chỉ còn dư lại một cái màu đỏ rực cái yếm mỹ nữ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Nhìn thấy mỹ nữ này, Chu Lộ Bản cũng không biết chính mình nghĩ như thế nào, đột nhiên câu nói đầu tiên bính đi ra: "Nhanh lên một chút chạy, bão cát muốn tới."

"Loại này ngày tới bão cát?" Trên người chỉ một cái cái yếm, đem nóng bỏng vóc người hoàn toàn triển lộ ra mỹ nữ như là xem kẻ ngu si như thế, nhìn Chu Lộ Bản một chút, lập tức quay đầu đi.

"Ha ha, người này điên rồi sao, tốt như vậy khí trời, hắn nói muốn tới bão cát! Thực sự là cười chết người."

"Không riêng là hắn, người xem một chút hắn cái kia mấy người đồng bạn, mỗi một người đều sợ đến như vậy, còn trở về chạy. Ta xem, bọn họ đều là nhiệt điên rồi, có thể làm cho Thái Dương sưởi điên rồi, thực sự là hiểm thấy a!"

Mỹ nữ bên người, hai người khác không coi ai ra gì lớn tiếng cười nhạo lên, bọn họ phi thường khó chịu, trước mắt tên Béo cặp kia xem chính mình thân trăm năm mỹ nữ ánh mắt bỉ ổi.

Âu Dương ngạo đình còn đang không ngừng hét to, nhưng hắn hét to đối lấy nhưng là càng ngày càng nhiều tiếng cười nhạo, đối mặt những này cười nhạo, hắn nhưng như là không nghe thấy giống như vậy, vẫn cứ không ngừng mà kêu gào.

"Chạy mau, sa. . ." Đột nhiên, Âu Dương ngạo đình miệng, lại như là bị món đồ gì một hồi ngăn chặn giống như vậy, âm thanh im bặt đi.

Mấy người đối diện, một nam tử độc bộ mà đi.

Đối mặt cực nóng Thái Dương nướng, nam tử phảng phất không có chịu đến một điểm ảnh hưởng, một tấm củ ấu rõ ràng trên mặt, thậm chí không nhìn thấy một giọt mồ hôi, gánh vác một cái dài nhỏ bảo đao, nam tử sắc mặt lạnh lùng, căn bản không bị cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, chậm rãi đi tới.

Âu Dương ngạo đình nhìn thấy nam tử này, không biết làm sao, tiếng nói một hồi dừng lại, trong lòng không tự chủ được sinh ra một luồng cảm giác sợ hãi, trong giây lát này, hắn phảng phất có một loại ảo giác, hắn đối mặt không phải một người, mà là một sát thần.

Tựa hồ là nghe được Âu Dương ngạo đình trước tiếng gào, nam tử ngẩng đầu lên, phảng phất chìm ung bình thường sắc bén hai mắt nhàn nhạt quét Âu Dương ngạo đình một chút, lập tức thu hồi ánh mắt, tiếp tục lấy bất biến tần suất đi tới, hắn mỗi một bước đều rất giống dày công tính toán qua giống như vậy, tần suất một màn như thế.

Âu Dương ngạo đình chỉ là bị nhìn lướt qua, trong nháy mắt, nhưng cảm giác được, chính mình cổ phảng phất tiếp xúc gần gũi đến Tu La sát thần lợi phủ giống như vậy, khắp toàn thân mạnh mẽ trận run cầm cập. Ánh mắt của đối phương, phảng phất là một cái sắc bén chủy thủ, xuyên thẳng vào hắn buồng tim. . Run rẩy thân thể, hắn xoay người, một tháp người, chui vào sa trong động.

"Người này, thật mạnh khí tức." Lâm Nhất Minh sắc sắc nhìn cái này một mình cất bước người một chút, theo tiến vào sa trong động.

Sa động ở bên ngoài xem ra cũng không lớn, thế nhưng tiến vào bên trong bên trong, lại phát hiện, này sa bên trong động có động thiên khác, bởi vì rơi vào dưới đáy, cho nên mới cảm giác rất nhỏ, nhưng bên trong không gian, đừng nói dồn xuống bốn người bọn họ, coi như ở đến bảy, tám người như thế có thể chứa hạ.

Chu Lộ Bản đầu đầy mồ hôi ở cuối cùng tiến vào sa trong động, vừa tiến vào sa động, hắn một cái liền tóm chặt Âu Dương ngạo đình cổ áo, đem đối phương thu đến trước mặt mình.

"Hại người mập gia luy thành như vậy, tiểu tử ta cho người biết, một hồi nếu như vẫn không có bão cát, người sẽ chờ mập gia dùng này đôi linh xảo tay, để người đục tiên đục tử đi!"

Chu Lộ Bản lời Âu Dương ngạo đình mạnh mẽ uy hiếp, tựa hồ là cảm giác cường độ không đủ, hắn còn giơ lên quả đấm của hắn.

Ngay ở Chu Lộ Bản nắm đấm giơ lên trong nháy mắt, mọi người trên đỉnh đầu, một trận gào thét tiếng ô ô, đột nhiên quát lên.

"Thanh âm này là?" Chu Lộ Bản buông ra lời Âu Dương ngạo đình tay, giương mắt xuyên thấu qua sa động lỗ nhỏ, hướng ra phía ngoài nhìn tới, đập vào mắt, nhưng là nhìn thấy xa xa, thiên địa đụng vào nhau địa phương, một đám lớn phảng phất là to lớn màn che màu xám đen, lấy tốc độ cực nhanh thổi lại đây, nguyên bản bầu trời trong trẻo bầu trời, cũng không biết vào lúc nào, trở nên mây đen dày đặc.

"Ô ô. . ."

Mọi người trên đỉnh đầu, phong thanh càng lúc càng lớn. Bầu trời đen nhánh, tiếng gió gầm rú, khiến người ta sinh ra một loại, lúc này là ở nghĩa địa quần chúng, chu vi tất cả đều là thê thảm gào thét oan hồn ảo giác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Cường hãn đệ tử (hạ)

Chương 77: Cường hãn đệ tử (hạ)

Xa xa màu xám đen càng ngày càng gần, lúc này, mọi người đã có thể thấy rõ, cái kia rõ ràng chính là bị cuốn lên cát bụi.

Vô tận cát bụi ở cuồng phong hạ, không ngừng xoay tròn tụ tập cùng nhau, tạo thành một đạo hầu như có một ngọn núi nhỏ như vậy sai, đều không nhìn thấy cao bao nhiêu, chẳng qua là cảm thấy đã cao đến cùng Thiên độn vào nhau mức độ lưu sa gió xoáy.

Từng đạo từng đạo lưu sa gió xoáy lại tạo thành một đạo càng thêm đại gió xoáy, bên trong đất trời, vào đúng lúc này, tất cả đều là không ngừng thổi tới lưu sa.

Đứng sa trong động, nghe bên ngoài cuồng phong cùng lưu sa, không ngừng đánh ở sa ngoài động diện, truyền đến đùng đùng thanh, Chu Lộ Bàn sờ soạng đem mồ hôi lạnh trên trán, ôm chặt lấy Âu Dương ngạo đình, trực đem Âu Dương ngạo đình sợ hãi đến cả người run lên.

"Lợi hại a, lần này thực sự là may mà tiểu tử ngươi, không nghĩ tới, tiểu tử ngươi những khác không được, này chạy trốn nhưng là nhất tuyệt." Chu Lộ Bàn ôm Âu Dương ngạo đình, đại lực đánh người sau vai: "Lần này thật đúng là nguy hiểm, nếu như không phải nghe xong ngươi, chậm hơn một bước đi vào, chúng ta ca mấy cái sẽ phải thảm. Bên ngoài những người kia, đáng đời bọn họ không nghe chúng ta, chính là đáng tiếc cô gái đẹp kia."

Tiếng nói vừa hạ xuống, Chu Lộ Bàn một đôi mắt đột nhiên động lại, xuyên thấu qua sa động khe hở, bọn họ mơ hồ nhìn thấy, một đạo màu đỏ rực cái yểm theo cuồng phong, phiêu về phía chân trời.

"Thật buồn thảm, cái yểm đều thổi không còn, tiện nghi cái kia hai người đàn ông." Chu Lộ Bàn chớp chớp miệng, đột nhiên lại như là phát hiện cái gì thần kỳ đồ vật giống như vậy, chỉ về đằng trước lớn tiếng kêu lên: "Các ngươi mau nhìn, nào còn có cái kẻ ngu si! Lại vẫn nhìn chăm chăm bão cát ở cái bước."

"Còn có người ở bên ngoài đi?" Mọi người tất cả giật mình, vội vàng hướng ở ngoài nhìn tới, gấp phải đột nhập lên bão cát, tất cả mọi người thất kinh, hoặc là là ngã xuống, hoặc là tìm đồ vật che giấu thân thể.

Nhưng là vào lúc này, vẫn cứ có một người, nhìn chăm chăm cuồng bạo cát bụi, bước tựa hồ là vạn năm bất biến bước chân, chậm rãi đi tới.

"Là hắn, là người đàn ông kia!" Lâm Nhất Minh chỉ nhìn bóng lưng của người này một chút, trong đầu, nhất thời hiện ra một tấm gương mặt lạnh lùng.

Ở chính mình mấy người tiến vào sa động trước nhìn thấy người đàn ông kia, tuy rằng chỉ là nhìn người đàn ông kia một chút, thế nhưng dáng vẻ của người kia, nhưng vững vàng khắc ở trong đầu của hắn. Tên kia thực sự quá lạnh lùng, coi như là lúc trước đang đấu giả hành, nhìn thấy cái kia hai cái đã trở thành Vũ Pháp cảnh cường giả chấp sự, khuôn mặt bọn họ đã đủ rất lạnh lùng, có thể cùng người đàn ông này so sánh, bọn họ mặt tựa hồ có thể dùng ôn nhu để hình dung.

Lúc này, người đàn ông này ở cuồng trong gió, tuy rằng cất bước gian nan, có thể vẫn cứ đang chậm chậm đi tới.

Sa trong động, khe hở rất nhanh bị cuồng thổi mà đến cát bụi che lại.

Lâm Nhất Minh mấy người cũng lại không nhìn thấy tình hình bên ngoài, chỉ là có thể nghe được, bên ngoài tiếng gió gầm rú bên trong, có phải là truyền đến hai, ba phần mười, nhân loại kêu thảm thiết, âm thanh nữ có nam có.

Cuồng phong không ngừng thổi tới, cũng không biết qua bao lâu, nói chung thời gian nên rất lâu, phong thanh mới dần dần bắt đầu yếu bớt.

"Chúng ta có thể đi ra ngoài."

Núp ở sa động một góc, sợ sệt sa động cũng không chống đỡ được bão cát, mà lẫn nhau trao cùng nhau mấy người bên trong, một thanh âm vang lên.

"Hiện tại liền đi? Bên ngoài bão cát còn không kết thúc, chúng ta hiện tại đi ra ngoài, không phải chịu chết sao?" Chu Lộ Bàn nghe được Âu Dương ngạo đình âm thanh, lập tức dùng sức điều ngẩng đầu lên: "Chờ một chút, lại chờ một lát, chờ bão cát hoàn toàn ngừng, chúng ta lại đi liền vâng."

"Không có chuyện gì, ta có thể xác định, hiện tại bão cát đã không đã thương được chúng ta, hơn nữa, hiện tại vẫn là thuận gió, chúng ta còn có thể đi càng mau một chút." Âu Dương ngạo đình trầm mặc đứng lên.

"Thuận gió, vậy còn chờ gì, đi nhanh đi." Chu Lộ Bản bỗng nhiên nhảy lên, bước chân, nhanh chân xông ra ngoài, khăn đón lấy, một trận rầm tiếng vang lên.

Dường như bọt nước bình thường lưu sa một lần sóng một lần sóng chảy vào sa trong động, đem Chu Lộ Bản thân thể che lấp ở bên trong. Vừa bão cát, lưu sa đã sớm ngăn chặn cửa động, Chu Lộ Bản không ý thức được vấn đề này, trùng quá nhanh một hồi bị kịch.

Cũng còn tốt, lưu sa chảy vào sa động một phần liền ngừng lại, mọi người không làm sao khó khăn liền đem Chu Lộ Bản cứu ra, lập tức đi ra sa trong động.

Quả nhiên đường như Âu Dương ngạo đỉnh nói như vậy, bên ngoài vẫn cứ mang theo phong, nhưng là phong đã rất nhỏ, phong phương hướng cũng đã biến thành thuận gió.

Theo phong, mọi người cất bước đi về phía trước, tốc độ xác thực so với trước nhanh hơn một chút.

Dần dần, phong càng ngày càng nhỏ, mây đen cũng dần dần tản đi, cực nóng Thái Dương dần dần lộ ra, bốn phía, tầm nhìn cũng càng ngày càng cao.

Còn đi rồi không bao xa khoảng cách, mọi người đã nhìn thấy mấy khối đá toán vãi vụn mảnh, bao vây, thậm chí còn có ẩm nước cùng đào kiếm.

"Mau nhìn phía trước."

Theo tầm mắt càng ngày càng rõ ràng, mọi người đột nhiên phát hiện, ở phía xa, một bóng người, chậm rãi tiến lên, rất xa, thậm chí có thể nhìn thấy, phía sau hần hai đạo tha thật dài vết chân.

"Là tên kia, khoảng cách xa như vậy, hần vừa dĩ nhiên vẫn luôn không có dừng lại, vẫn luôn ở đi!" Chu Lộ Bản kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Bá thể cảnh!"

Hầu như là cũng trong lúc đó, ngoại trừ Quả Quả ở ngoài, ba người khác đồng thời kinh ngạc thốt lên một tiếng. Ngoại trừ Bá thể cảnh, không có ai thân thể có thể ngăn cản trụ bão cát.

"Bá thể cảnh, lúc này mới tới tham gia sát hạch người ở trong, quả nhiên là Tăng Long Ngọa Hồ, trước gặp phải Hà thị huynh đệ, vốn cho là bọn họ đã phi thường lợi hại. Ai nghĩ, hiện tại lại xuất hiện một Bá thể cảnh cường giả."

Lâm Nhất Minh cảm giác được sâu sắc áp lực, tuy rằng Tôn Bình Dương đã nói, hần được hai cái Yêu Linh, là có thể cùng Bá thể cảnh một trận chiến. Có thể vậy cũng chỉ là suy đoán, đối mặt Bá thể cảnh cường giả, hần không hề có một chút chiến thắng nắm.

Bá thể cảnh, cái kia cùng huyết phách biến cùng thiết cốt biến hoàn toàn không phải một khái niệm tồn tại. .

Chỉ cần không tới Bá thể cảnh mặc dù là mạnh hơn võ giả, cũng là không cách nào cùng Bá thể cảnh võ giả giao thủ. Thậm chí, cho tới nay đều có một câu nói, vậy thì là không vì là Bá thể chung vì người yếu! Chính là mạnh hơn, lại thiên tài thiết cốt biến thiên mới võ giả đều không có có can đảm khiêu chiến Bá thể cảnh, hai người chênh lệch căn bản là không có cách cân nhắc.

Không nói này cường hần để người không thể khiêu chiến Bá thể cảnh, chính là thiết cốt biến hần cũng không biết, chính mình là không phải có thể tất thắng, dù sao hần vẫn không có cùng chân chính thiết cốt biến cao thủ từng giao thủ.

"Đi thôi, không cần lo người khác."

Mọi người tiếp tục vui đầu cất bước, thật vất vả mới ra sa mạc, thế nhưng, mọi người lại phát hiện, khoảng cách đến đỉnh núi, thật giống còn rất xa rất đường xa đồ.

Hai ngày, tiếp đó, mọi người lại dùng hai ngày, thêm vào đến sa mạc trước một ngày, mọi người từ sau khi xuất phát, tổng cộng đến ngày thứ tư mới đến trên đỉnh ngọn núi, này còn nhờ vào Âu Dương ngạo đỉnh.

Rất nhiều lúc, tất cả mọi người cảm thấy đi thẳng tắp là gần nhất, nhưng là Âu Dương ngạo đỉnh nhưng hết lần này tới lần khác nói cái kia không phải gần nhất con đường, trái lại là chỉ vào những kia xem ra rất đường xa, nói đó là gần đường.

Nằm ở trước bão cát phát sinh thời điểm, Âu Dương ngạo đỉnh xuất sắc cảm giác, tất cả mọi người tin tưởng hần, vẫn do Âu Dương ngạo đỉnh dẫn đường.

Dần dần, đại gia phát hiện, Âu Dương ngạo đỉnh còn thật không có sai, hần mang đường không chỉ có xác thực là càng gần hơn, càng mấu chốt chính là không có cái gì đại nguy hiểm.

Dọc theo con đường này, mọi người nhưng là từng thấy không ít, y phục trên người lam lũ dường như ăn mảy giống như vậy, trên người tất cả đều là vết thương người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Báo danh (thượng)

Chương 78: Báo danh (thượng)

"Rốt cục đến, không dễ dàng a." Chu Lộ Bản thở hồng hộc trạm ở trên đỉnh núi, hai tay chống nạnh, từng ngum từng ngum thở hổn hển, một đôi mắt, càng là không ngừng ở trên đỉnh núi nhìn quét.

Tuy là trên đỉnh ngọn núi, nhưng là diện tích cũng không nhỏ.

Lúc này, trên đỉnh núi, đã có không ít người, có điều hầu như là tất cả mọi người, vừa nhìn liền biết không phải tham gia sát hạch người, mà càng như là Thư Viện người.

"Oa, đại mỹ nữ a!" Đột nhiên, Chu Lộ Bản một đôi mắt, một hồi hip lại, trong mắt càng là thả ra phảng phất cao thủ tuyệt thế bình thường cực nóng hào quang, hai mắt trát cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm phía trước nhìn.

Tiếng của tên béo bên trong kích động, hưng phấn ý vị thực sự quá mức nồng nặc, Lâm Nhất Minh cũng không khỏi theo tên Béo ánh mắt nhìn về phía trước, hần rất tò mò, ra sao mỹ nữ, có thể làm cho tên Béo kích động thành như vậy.

"Ồ? Quả nhiên là mỹ nữ."

Lâm Nhất Minh đột nhiên một trận kinh diễm, ở trước người một đám vừa nhìn chính là Thư Viện trong đám người, đứng một tuổi tác xem ra muốn nhỏ rất nhiều, cũng là cùng chính mình một kích cỡ tương đương, gánh vác trường kiếm mỹ nữ.

Tuy rằng chỉ là có thể nhìn thấy tên thiếu nữ này mặt bên, thế nhưng chỉ xem mặt bên, đã có thể nhìn ra, đây tuyệt đối là một trăm phần trăm không hơn không kém đại mỹ nữ, là loại kia nghiêng nước nghiêng thành mỹ nhân tuyệt sắc.

Đi tới thế giới này lâu như thế, hần vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như vậy mỹ nhân, còn tiểu Quả Quả, cái kia còn là một tiểu nha đầu, không tính là là nữ nhân.

Đặc biệt là, thiếu nữ trước mắt cái kia một đôi áp sát vào nàng cái kia một thân bó sát người trang phục hạ, thon dài đùi đẹp. Xuyên thấu qua quần áo bao vây đường viền có thể rất rõ ràng nhìn ra, này một cặp chân dài tươi đẹp, êm dịu đầy đặn, nhưng không chút nào có vẻ mập mạp mập mạp.

Đây là một đôi, có thể làm cho bất kỳ nam nhân vì đó điên cuồng đùi đẹp, đáng tiếc duy nhất chính là, này đôi chân ẩn giấu ở quần áo bên dưới, không biết có hay không cái gì vết tích, càng không biết, có hay không trắng mịn, có điều xem nữ nhân này da thịt, hần là rất trắng mịn.

Lâm Nhất Minh âm thầm gật gật đầu, nữ nhân này thả ở kiếp trước, tuyệt đối là hàng đầu chân mô. Hai mắt lại nhìn lên, roi xuống nữ tử trước ngực, Lâm Nhất Minh nhưng là hơi khê chau mày mao, vỗ vỗ bả vai của mập mạp nhẹ giọng nói rằng: "Xác thực là đại mỹ nữ, đặc biệt là cái kia một đôi chân, tuyệt đối đỉnh cấp chân ngọc, đáng tiếc, chính là ngực tựa hồ nhỏ một chút."

"Ngực tiểu? Lão Lâm, ngươi không có lầm chứ! Này còn nhỏ, này bao lớn a!" Chu Lộ Bản nam cao âm nam cao âm đột nhiên vang lên, dẫn tới người chung quanh, dồn dập chú ý lại đây, hần nhưng không cần thiết chút nào, trái lại là một mặt khước đại nhìn Lâm Nhất Minh: "Lão Lâm ngươi xem một chút, cái kia bao lớn ngực a, đó là cỡ nào hùng vĩ, cỡ nào cứng chắc, ngươi làm sao có thể nói nàng tiểu đây? Dựa theo yêu cầu của ngươi, này đều là tiểu nhân, cái kia nhiều đại tài xem như là đại a? Chẳng lẽ muốn cùng ta đầu lớn bằng mới xem như là đại? Vậy cũng quá đáng sợ!"

Cùng đầu của ngươi lớn bằng!

Lâm Nhất Minh liếc nhìn Chu Lộ Bản đầu, trong lòng một trận phát tõm, vậy cũng quá lớn, quá khủng bố. Cười mắng đầy Chu Lộ Bản một cái, Lâm Nhất Minh chỉ vào Chu Lộ Bản bộ ngực trần đầy nghi ngờ nói: "Ta cũng không nói bao lớn a, thế nhưng nàng quả thật có chút tiểu là được rồi, ta xem trọng như đều không có ngươi ngực đại đi."

"Cái gì? Không ta ngực lớn, Lão Lâm ngươi ở đùa gì thế, ngươi nói chính là cái nào mỹ nữ? Ta nói đại mỹ nữ, là cái kia!" Chu Lộ Bản chỉ lo người khác không chú ý hần tự, quát to một tiếng, giơ tay chỉ về giữa đám người, lại thấp một ít địa phương.

Theo Chu Lộ Bản ánh mắt, Lâm Nhất Minh hai mắt rộng mở sáng ngời, ở phía xa trong đám người, dĩ nhiên ẩn giấu đi một đại mỹ nhân! Vừa hần nhìn thấy cái kia mỹ nhân chỉ có thể nhìn thấy một gò má, thế nhưng Chu Lộ Bản chỉ người phụ nữ kia, nhưng là có thể một chút nhìn thấy đối phương chính mặt.

Mỹ!

Chỉ nhìn nữ nhân này một chút, Lâm Nhất Minh trong lòng chỉ có thể sinh ra một chữ như vậy đến.

Chỉ là rất xa đứng ở nơi đó, tựa hồ chu vi hết thấy ánh sáng đều hội tụ đến trên người nàng, làm thật là đẹp điểm tuyệt luân.

Mà Chu Lộ Bản nói tới bộ ngực, cái kia xác thực là lớn vô cùng, phi thường đầy đặn, ở nữ nhân này phụ cận, cũng có một cô gái ăn mặc giống như nàng trang phục, hay là vậy thì là Tề Vương trong thư viện người nên xuyên tương tự đồng phục làm việc quần áo.

Có thể người phụ nữ kia quần áo mặc lên người, không nhìn thấy một điểm lộ ra bộ ngực, mà Chu Lộ Bản nói tới mỹ nữ, trước ngực nhưng là lộ ra một vết rõ ràng khe, đây chính là rõ ràng chênh lệch, cái kia xác thực là Chu Lộ Bản so với không được.

"Lão Lâm, như thế nào, mỹ nữ này đủ đẹp để đi. Đặc biệt là cái miệng đó, dày đặc môi, thực sự là quá có mùi vị, mập gia lựa chọn Tề Vương Thư Viện, thật là không có có chọn sai." Chu Lộ Bản hèn mọn âm thanh ở Lâm Nhất Minh bên tai lại vang lên.

"Lão Lâm, người xem, nàng tựa hồ là nhìn sang, hẳn nhất định là chú ý đến mập gia thân thể hùng tráng, bị mập gia sâu sắc hấp dẫn." Chu Lộ Bản âm thanh đột nhiên, trở nên trở nên hưng phấn.

Lâm Nhất Minh trong lòng tuy rằng không đồng ý mỹ nữ kia ở xem Chu Lộ Bản, nhưng là hẳn tựa hồ cũng cảm giác được, mỹ nữ kia nhìn sang. Lại sâu sắc nhìn người phụ nữ kia vài mắt, Lâm Nhất Minh hai mắt nhìn phía nơi khác, xem này nhìn, hẳn tựa hồ phát hiện kỳ quái địa phương.

"Thật kỳ quái, đây chính là Tề Vương Thư Viện tuyển chọn Thư Viện, còn có nơi này những người này, này đều là phụ trách tiếp đợi chúng ta báo danh người đi, làm sao ta xem, những người này đều là một ít người bình thường đây?"

Lâm Nhất Minh rất là kỳ quái nhìn chu vi những người kia, mà những người này, từ khi bọn họ lên núi sau khi, cũng vẫn không nhúc nhích, lại như là không nhìn thấy bọn họ.

"Này có gì đáng kinh ngạc." Chu Lộ Bản bởi vì xem mỹ nữ bị quấy rầy, có vẻ rất là bất mãn, hai mắt trừng trừng nhìn phía xa mỹ nữ, khoe miệng thậm chí còn mang theo một vết ngum nước, hẳn cũng không quay đầu lại không nhìn được nói: "Người muốn a, chân chính cao thủ lợi hại hoặc là là vội vàng tu luyện, hoặc là là vội vàng chung quanh thám hiểm tìm kiếm bảo vật, làm sao có thời giờ đến quản chúng ta. Những người này a, khẳng định đều là trong thư viện làm việc người. Đặc biệt là cái kia đại mỹ nữ, ta đoán địa vị của nàng cũng cao không tới nơi nào, ta quyết định, chỉ cần vừa tiến vào Thư Viện, ta liền muốn theo đuổi nàng. Chuyện này quả là chính là nữ thần!"

Lâm Nhất Minh không nhìn thẳng Chu Lộ Bản mặt sau, trong lòng đúng là cảm thấy Chu Lộ Bản phía trước lời nói đến mức đúng là rất có chút đạo lý.

Hai mắt tiếp tục ở trong đám người đảo qua, rất nhanh, ánh mắt của hắn lần thứ hai dừng lại.

"Là hắn!"

Lâm Nhất Minh một chút nhìn thấy cái kia khuôn mặt lạnh lùng nam tử, mặc dù là ở trên đỉnh núi, xem này có thể nam tử vẫn cứ một người hai tay ôm, rõ ràng so với dài một tác đao muốn té dài hơn nhiều vỏ đao, nhắm hai mắt, cái bụng đứng ở một góc.

So với lần thứ nhất nhìn thấy hắn, lúc này, y phục trên người hắn từ lâu tổn hại không ra hình thù gì, nửa người trên thậm chí trực tiếp là **, lộ ra từng khối từng khối phảng phất tảng đá bình thường cứng rắn bấp bấp thịt thượng, ngang dọc gọi là vết thương. Những này vết thương, hiển nhiên đều là tân thương.

Liên tưởng đến, lúc trước đối mặt bão cát thì, biểu hiện của người đàn ông này, Lâm Nhất Minh cả người chấn động.

Người anh em này, hiển nhiên là một đường như là xe tăng giống như vậy, đầu đá lung tung mà đến, thực sự là quá mạnh.

Dần dần, Lâm Nhất Minh mấy người phía sau, trên ngọn núi, không ngừng có tham gia sát hạch đệ tử đi lên. Trên ngọn núi càng ngày càng chen chúc, thế nhưng, nam tử kia đứng thẳng địa phương, vẫn cứ trống rỗng không có một người dám tới gần.

Theo trên núi nhân viên tăng cường, trên đỉnh ngọn núi cũng thuận theo trở nên náo nhiệt, toàn bộ trên đỉnh ngọn núi âm âm, rất giống một chợ bán thức ăn. Nhưng là trên núi, những Thư Viện đó người vẫn cứ không có thời gian để ý.

Nhiều loạn bên trong, quát to một tiếng đột nhiên vang lên, ở hỗn độn trên đỉnh ngọn núi bên trong, này tiếng quát to vẫn có vẻ cực kỳ rõ ràng.

"Tên béo đáng chết!"

Đơn giản ba chữ, mỗi một chữ cũng giống như là từ trong hàm răng đựng tới giống như vậy, mỗi một chữ ở trong, đều ẩn chứa rồi khỏi sự phẫn nộ.

"Thanh âm này làm sao cảm giác thấy hơi quen tai?" Chu Lộ Bản có chút kỳ quái quay đầu lại, vào mắt, nhưng là một nhìn thấy một rất là quen thuộc mặt.

"Là ngươi! Ngươi, ngươi không phải là bị trói lại đến rồi, ngươi làm sao đi ra!" Chu Lộ Bản thấy rõ trước người người đáng đáp, sợ hãi đến một hồi nhảy lên.

Tên trước mắt, này không phải là trước ở trong rừng cây, bị chính mình trói lại đến thiết cốt biến người kia sao? Chính mình cũng đem hắn trói lại đến rồi,

hắn lại vẫn có thể một đường chạy tới!

Đây chính là thiết cốt biến người, không phải đùa giỡn.

Chu Lộ Bân oạch một hồi lên đến Lâm Nhất Minh phía sau, một mặt căng thẳng nhìn nam tử đối diện.

"Tên béo đáng chết, lại dám trối lão tử, ngươi còn nhớ lão tử đã nói sao?" Nam tử trước mắt tên Béo ở ngày đó đối với hắn làm tất cả, gương mặt từ lâu đã biến thành một mảnh tái nhợt.

"Tên béo đáng chết, ta nói rồi sẽ làm ngươi đẹp đẽ, ngươi không phải yêu thích trối người sao? Đến Thư Viện sau đó, ta sẽ cố gắng cùng ngươi vui đùa một chút!" Thiết cốt biến võ giả trên người, tỏa ra từng trận hàn khí.

"Thiết cốt biến! Đây là thiết cốt biến võ giả."

"Dĩ nhiên là thiết cốt biến võ giả!"

Chu vi một đám đến đây sát hạch đệ tử cảm nhận được nam tử tỏa ra khí tức, từng cái từng cái, nhất thời chú ý lại đây, tới tham gia tuyển chọn Thư Viện võ giả vẫn là lấy võ đạo Linh Tâm võ giả cùng huyết phách biến võ giả làm chủ, thiết cốt biến võ giả, vậy tuyệt đối là thuộc về cường giả. .

"Người mập mập kia đắc tội rồi thiết cốt biến võ giả, lần này xui xẻo rồi."

"Đúng đấy, vậy cũng là thiết cốt biến cường giả, bằng chừng ấy tuổi liền trở thành thiết cốt biến, có thể thấy được thiên phú cao. Tiến vào Thư Viện sau khi, cường giả sẽ càng mạnh hơn, sau đó cái tên mập mập này có chịu."

"Này có thể không chắc, mập mập này có thể đắc tội thiết cốt biến võ giả, thực lực phải làm nếu không."

"Chỉ là một võ đạo Linh Tâm một tầng võ giả thôi. Nhìn lại một chút hắn thân trăm năm mấy người kia, một cô bé, một sợ hãi rụt rè đứng ở nơi đó, liền còn có một bình thường, xem ra cũng không giống như là cái gì cường giả. Nhân dĩ quần phân ngư tửm ngư, mã tầm mã, ba người này đều như vậy, người kia phỏng chừng cũng lợi hại không đến mức nào."

Trong lúc nhất thời, Chu Lộ Bân thành toàn bộ trên đỉnh núi tiêu điểm, mãi đến tận sau một khắc, một bóng người từ trên đỉnh ngọn núi hạ, một bước bay vọt đến trên đỉnh ngọn núi, cùng lúc đó, một luồng cường hàn khí tức từ trên đỉnh ngọn núi lan tràn ra.

"Thật mạnh khí tức." Trên đỉnh núi, mọi người từng cái quay đầu, nhìn phía bay vọt đến trên đỉnh núi nam tử.

Đây là một xem ra so với bọn họ lớn hơn đại khái hai ba tuổi nam tử, nam tử một mặt cương nghị rơi xuống trên núi, cả người đứng ở nơi đó, liền dường như một ngọn núi cao đứng sừng sững giống như vậy, như lưỡi đao giống như sắc bén hai con mắt đảo qua, chúng tâm thần người đều là run lên, loại cảm giác đó lại như là đối mặt một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Báo danh (hạ)

Chương 79: Báo danh (hạ)

"Ồ?" Nam tử hai mắt ở trong đám người đảo qua, nhưng là ánh mắt tụ tập tới, rất là bất ngờ rơi xuống trong đám người, hai tay ôm kiếm, sắc mặt lạnh lùng nam tử trên người.

"Là ty kế triệu sư huynh, ca ca ta cũng là Thư Viện người, hắn đã từng mang theo ta đã thấy ty kế triệu sư huynh, ty kế triệu sư huynh, vậy cũng là Thư Viện ở trong được xếp hạng hào đại nhân vật!" Trong đám người, một người đáp đáp cũng không tệ lắm thiếu nữ đột nhiên phát sinh một tiếng thét kinh hãi tiếng.

Nghe được thiếu nữ tiếng kinh hô, phụ cận một cái vóc người hầu như có thể cùng Chu Lộ Bân không kém cạnh tên Béo cũng là giật nảy cả mình: "Hắn dĩ nhiên chính là ty kế triệu sư huynh, chúng ta lần này thực sự là gặp may mắn, mang theo chúng ta đi người dĩ nhiên là hắn."

"Có ý gì?" Mọi người xung quanh nghe được cái tên mập mập này, lập tức đều đưa ánh mắt xoay chuyển quá khứ.

Tên Béó cảm nhận được ánh mắt của mọi người, trên mặt lập tức lộ làm ra một bộ được lợi đáng đáp, rất là đắc ý nói: "Trở lại Thư Viện trước ta đã dò nghe. Chúng ta Thư Viện báo danh phương thức là rất đặc biệt, mỗi 100 người, toàn một đội ngũ sau đó xuất phát, mặc kệ trước sau, chỉ cần có thể trong vòng năm ngày đến nơi này là có thể báo danh tiến vào Thư Viện. Thế nhưng chúng ta trong thư viện, lại chia làm năm cái Thư Viện."

Chúng ta đi tới nơi này báo danh sau khi, là muốn do Thư Viện học sinh cũ mang theo chúng ta phân biệt đi chúng ta thư viện của chính mình, hiện tại ty kế triệu sư huynh xuất hiện, hiển nhiên dẫn dắt chúng ta đi Thư Viện người chính là ty kế triệu sư huynh, vì lẽ đó ta nói chúng ta rất may mắn. Nếu như có thể cùng ty kế triệu sư huynh dính líu quan hệ, như vậy chúng ta sau đó ở trong thư viện cũng coi như có người bảo trợ."

"Ồ? Ty kế triệu sư huynh rất lợi hại?" Bên cạnh có người thân thiết hỏi thăm tới đến.

"Ty kế triệu sư huynh đâu chỉ là lợi hại." Không chờ tên Béó mở miệng, bên cạnh nhưng là có người cướp trước một bước mở miệng nói: "Chúng ta Thư Viện là Tề Vương Thư Viện Ly Hóa phân viện, mà chúng ta trong thư viện, thì có một bảng gọi là Ly Hóa Long Môn bảng. Bảng thượng phái ra chính là chúng ta Thư Viện, đệ tử xếp hạng. Chúng ta Thư Viện phạm là có thể thi vào, cái nào không phải vạn dặm không một nhân vật thiên tài. Mà có thể đi vào Ly Hóa Long Môn bảng, cái kia càng là thiên tài trong thiên tài."

Mọi người đều biết, chúng ta Thư Viện là phân viện, sau đó chúng ta hay là muốn thi chính thức Tề Vương Thư Viện. Có người nói, phạm là có thể đi vào Ly Hóa Long Môn bảng người, nếu như không có bất ngờ, đó là đều là có cơ hội thi vào chính thức Tề Vương Thư Viện. Mà ty kế triệu sư huynh không chỉ có là Ly Hóa Long Môn nhân vật trên bảng, càng là trong đó xếp hạng đệ ngũ nhân vật!"

"Xếp hạng đệ ngũ!" Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, này không phải là nói, trước mắt vị này ty kế triệu sư huynh là toàn bộ trong thư viện, thực lực đệ ngũ cường người.

Quả nhiên là ngu người a, chỉ cần có thể nịnh bợ thủ trưởng kế triệu sư huynh, vậy sau này ở trong thư viện, vậy tuyệt đối là có thể thẳng tắp sống lưng bước đi.

Mọi người thấy ty kế triệu, từng cái từng cái ở trong lòng đánh tới tiểu toán bàn.

Trên đỉnh ngọn núi trung ương, vẫn bị Chu Lộ Bàn chú ý mỹ nữ, đang nhìn đến ty kế triệu sau khi xuất hiện, hướng về bên trái một đầu.

Trên đỉnh ngọn núi một bên, một bắp thịt cả người trắng hán lập tức cầm lấy một búa lớn, tầng tầng đánh ở một mặt chiêng đồng bên trên.

"Vù. . ."

Đột nhiên xuất hiện âm thanh để cả tòa sơn một hồi yên tĩnh lại.

"Được rồi, người đã đến đủ, hiện tại chính thức bắt đầu báo danh." Chu Lộ Bàn vẫn chú ý mỹ nữ chờ trên đỉnh ngọn núi hoàn toàn yên tĩnh sau, tiến lên một bước, cao giọng nói: "Bản thân Cung Uyển Thu, phụ trách các người báo danh. Phía dưới, ta điểm đến người lại đây ta này. Cái thứ nhất, chính là người."

Cung Uyển Thu chỉ về trên đỉnh ngọn núi một cước, vẫn một thân một mình đứng thẳng lạnh lùng nam tử.

Nam tử bị điểm đến, vẫn cứ mặt không hề cảm xúc, đi ra.

"Cung Uyển Thu, tên thật đẹp, danh tự này xứng với nàng người." Chu Lộ Bàn một mặt say mê nhìn về phía trước, âm thanh buồn nôn khiến người ta hầu như muốn nôn da gà. Có thể xem đến phần sau nam tử đi ra, sắc mặt của hắn một hồi liền thay đổi: "Người nam này, thực sự là có thể trang. Nhìn thấy như thế đẹp để đại mỹ nữ gọi hắn, còn chậm rì rì đi tới."

Mặc dù là ở chú ý của mọi người hạ, lạnh lùng nam tử vẫn cứ lấy đặc hữu bước chân, chậm rãi đi tới Cung Uyển Thu trước mặt.

"Người tên là gì?" Cung Uyển Thu một bên nhìn nam tử, một bên cầm lấy một nhánh bút lông.

"Phan Vô Ngân." Lạnh lùng nam tử lạnh lùng trả lời.

Cung Uyển Thu đối mặt phan Vô Ngân ý lạnh, không chút phật lòng, ở trong thư viện, lại quái người hắn đều gặp, nàng không bị ảnh hưởng tiếp tục hỏi: "Tuổi tác, cảnh giới."

"Mười bảy, Bá thể cảnh một tầng!"

Một tiếng dứt lời hạ, toàn bộ trên đỉnh ngọn núi, thoáng chốc trở nên yên tĩnh cực kỳ, nghe được cả tiếng kim rơi.

Một hồi lâu sau, từng tiếng tiếng kinh hô, từ bốn phương tám hướng vang lên.

"Cái gì?"

"Bá thể cảnh! Dĩ nhiên xuất hiện Bá thể cảnh, vốn tưởng rằng thiết cốt biến chính là mạnh nhất, vẫn còn có Bá thể cảnh cường giả!"

"Ta không có nghe lầm chứ, hắn dĩ nhiên là Bá thể cảnh cường giả, cái tên này mới mười tám tuổi, chính là Bá thể cảnh!"

"Còn không tiến vào Thư Viện cũng đã Bá thể cảnh, tiến vào Thư Viện sau đó, còn đến mức nào!"

"Bá thể cảnh, chỉ cần là tiến vào Bá thể cảnh, đây mới thực sự là cường giả, không có tiến vào Thư Viện, hẳn đã là này nhóm cường giả!"

Toàn bộ trên đỉnh ngọn núi, nghe hiểu phan Vô Ngân báo ra cảnh giới sau, tất cả mọi người đều kinh sợ. Mới có mười bảy tuổi Bá thể cảnh, vẫn không có tiến vào Thư Viện cũng đã là Bá thể cảnh, nhân vật như vậy, coi như tiến vào Thư Viện sau, cũng nhất định không trở về đi bình thường, tương lai thành tựu càng là không thể đo lường.

Ánh mắt của mọi người đều một hồi tập trung đến phan Vô Ngân trên người.

Trong đám người, bị Lâm Nhất Minh hiểu lầm cho rằng là Chu Lộ Bản nói tới mỹ nữ chân dài xoay người, một đôi liễu diệp bình thường loan long mây, hơi tức khí.

"Thú vị, thật là có ý tứ." Ty kế triệu mặt lộ vẻ vẻ trầm tư, Bá thể cảnh, chỉ muốn trở thành Bá thể cảnh đã có thể xưng là cường giả!

Cung Uyển Thu rất rõ ràng, kinh ngạc một hồi, hoa như học trò mặt cười thương, ô châu nhìn quanh, một đôi phong phú môi đỏ nhẹ nhàng một mân, loan ra một vệt mê người độ cong, đôi môi khẽ mở: "Như vậy, ngươi có thể am hiểu kỹ năng?"

Phan Vô Ngân vẫn không chút biểu tình trên mặt, đột nhiên lộ ra một tia ánh sáng: "Giết người "

"Được." Cung Uyển Thu khẽ mỉm cười, trong lòng có chủ ý, giờ tay ở trước người trên tờ giấy trực tiếp viết: Phan Vô Ngân, nam, mười bảy tuổi, Bá thể một tầng, kiến nghị vào thiết huyết đồng viện.

Viết xong, nàng giờ tay chỉ tay ty kế triệu vị trí nói: "Quá khứ đi, sau đó tất cả mọi người, giới thiệu xong chính mình, đều trực tiếp quá khứ tìm hấn."

Dứt lời, Cung Uyển Thu giờ lên lòng bàn tay kích cỡ tương đương mặt cười, chỉ tay trong đám người, kẻ nắm giữ một cặp chân dài thiếu nữ: "Ngươi tới."

Thiếu nữ không do dự, từ trong đám người đi ra ngoài.

"Ồ, lại là một mỹ nữ, không, siêu cấp đại mỹ nhân." Chu Lộ Bản lúc này mới chú ý tới người mỹ nữ này, ánh mắt từ trên xuống dưới nhìn quét thiếu nữ một lần, lúc này mới đập ba đập ba miệng: "Mập gia lần này thực sự là ra tầm mắt, mập gia cả đời này sống đến hiện tại, này vẫn là lần thứ nhất, một ngày liền nhìn thấy hai cái bọc này đại mỹ nhân. Đặc biệt là người mỹ nữ này, chỉ là luận tướng mạo, nàng so với ta trước nhìn thấy đại mỹ nhân còn muốn đẹp hơn mấy phần. Có điều nữ nhân này mỹ là đẹp, đáng tiếc không phải mập gia món ăn."

Chu Lộ Bản đuổi ra thô thô ngón tay, chỉ chỉ thiếu nữ một cặp chân dài, tràn đầy chua xót nói rằng: "Ngươi nói một chút nàng, không có chuyện gì tương như thế một cặp chân dài làm gì? So với nam nhân đều cao, nữ nhân như vậy, áp lực quá lớn. Còn có, ngươi nhìn nàng cái kia bộ ngực, rồi cùng ngươi nói như thế, còn không mập gia ta đại. Cũng là so với tiểu Quả Quả lớn một chút, không nữ nhân vị, vẫn là cung đại mỹ nhân nhi càng có mùi vị. Ta biết rồi. . ."

Chu Lộ Bản đột nhiên phản ứng lại đây: "Ta nói Lão Lâm a, ngươi vừa bắt đầu nói mỹ nữ, chính là nàng đi."

"Là hấn." Lâm Nhất Minh một bên ứng phó Chu Lộ Bản, ánh mắt nhưng là vẫn rơi vào phan Vô Ngân trên người. Mười bảy tuổi Bá thể cảnh, chỉ lớn hơn mình một tuổi, chờ mình cùng hấn lớn như vậy thời điểm, chính mình có thể đến cảnh giới gì?

Trong tầm mắt, phan Vô Ngân đã đi tới ty kế triệu trước mặt, hai người đã mở ** nói đến đến. Tuy rằng không nghe thấy hai người nói, nhưng nhìn ty kế triệu vẻ mặt, có thể thấy, ty kế triệu hiển nhiên rất là coi trọng phan Vô Ngân.

Vẫn đợi được mỹ nữ chân dài đi tới Cung Uyển Thu trước mặt, Lâm Nhất Minh ánh mắt mới xoay chuyển quá khứ.

Nữ nhân này cùng phan Vô Ngân đều là ở tại bọn hấn trước liền đi tới nơi này, chỉ là không biết, nữ nhân này xuất phát thời gian là so với bọn họ sớm vẫn là so với bọn họ muộn.

"Tên, tuổi tác, cảnh giới." Cung Uyển Thu câu hỏi so với lần trước càng thêm trực tiếp.

"Diễn chiêu dễ, ruộng đồng diễn. Mười sáu tuổi, thiết cốt biến cấp thấp." Mỹ nữ chân dài chỉ nói ra chính mình dòng họ, mặt sau hai chữ trực tiếp không đề, ngược lại người khác vừa nghe, cũng sẽ biết là cái nào hai chữ.

"Như vậy một yêu điệu nữ nhân dĩ nhiên là thiết cốt biến!"

Trong đám người, lần thứ hai phát sinh từng tiếng kinh ngạc thốt lên, tiếng hô bên trong thậm chí vang lên mấy tiếng huyết sáo thanh.

Một người phụ nữ, đặc biệt là một chỉ là một chút liền khiến trái tim người ta âm âm nhảy loạn siêu cấp mỹ nữ, lại có bọc này thực lực, tất nhiên là dẫn khí mọi người quan tâm.

Cung Uyển Thu bút lớn vung lên một cái, loạch xoạch viết đến vài chữ, tiếp tục hỏi: "Am hiểu."

Tiếng nói vừa dứt, Cung Uyển Thu trước mặt, một đạo màu bạc tia sáng bỗng nhiên né qua, trực giác một trận lạnh lẽo gió lạnh, từ nàng mềm mại gò má thổi qua, lập tức, "Đang đang cheng" liền tiếp vang lên giòn giã vang lên.

Tiếng vang qua đi, hàn quang lùi lại, phát sinh "Cheng" một thanh âm vang lên, Cung Uyển Thu nhìn thấy, chỉ có thiếu nữ trước mắt thu kiếm động tác.

Cung Uyển Thu kiều mị dung nhan thương, thoáng chốc dần hiện ra sâu sắc về kinh hoàng, hầu như là theo bản năng, nàng xòe bàn tay ra, sờ về phía gò má cùng lỗ tai, luôn mãi xác nhận chính mình không có sau khi bị thương, trên mặt vẻ mặt mới thoáng chậm lại.

Trên đỉnh núi, mọi người toàn bộ choáng váng, nữ nhân này, quá điên cuồng, đại gia đều là võ giả đều nhìn ra, nàng là xuất kiếm, nhưng là nàng xuất kiếm mục tiêu dĩ nhiên là phụ trách sát hạch lão sư, hay là dùng kiếm đâm lão sư vòng tai, nàng là điên rồi sao?

Có điều, kiếm kia thực sự là thật nhanh!

"Thật nhanh kiếm!"

Lâm Nhất Minh nhìn trên mặt đất, nữ nhân này ở gần gần chốc lát tổng cộng đâm ra bảy kiếm, đệ nhất kiếm đem vòng tai đâm thành hai đoạn, kiếm thứ hai, cùng kiếm thứ ba, nhưng là phân biệt đem vòng tai tóc ngắn bộ phận lần thứ hai đâm nát, kiếm thứ tư, đến kiếm thứ bảy, đồng thời lại mỗi mảnh vụn thương đâm một chiều kiếm.

Như thế ngắn công phu nơi này bảy kiếm, này đã phi thường hiếm thấy, càng thêm hiếm thấy là vòng tai vốn là tiểu, mỗi lần đâm nát sau khi, đều sẽ trở nên càng nhỏ hơn, có thể nàng mỗi một kiếm đều có thể đâm trúng một mảnh vụn. Nhưng là tăng thêm sự kinh khủng chính là, nữ nhân này đâm xong sau khi, rơi trên mặt đất vòng tai mảnh vỡ, to nhỏ hình dạng đều là giống như đúc.

Công lực cỡ này, chỉ có thể dùng đáng sợ để hình dung.

Phan Vô Ngân lạnh lùng trên mặt, chim ưng bình thường con mắt biên giới, khoe mắt hơi nhảy một cái, lập tức quay đầu đi.

Một bên, ty kế triệu trong hai mắt, rộng mở lộ ra một vết kinh sắc, lập tức trên mặt nhưng là hiện ra vẻ đáng tiếc, tên thiếu nữ này còn nhỏ tuổi, đối với kiếm năng lực quản lý nhưng khủng bố như vậy, ngoại trừ chăm học khổ luyện ở ngoài, càng thiếu không được thiên phú.

Đây là một trời sinh liền nên luyện kiếm người, đáng tiếc. . .

Trên đỉnh ngọn núi trung ương nơi.

Cung Uyển Thu còn duy trì một tay phủ mặt động tác, trên mặt vẻ mặt nhưng không hề che giấu chút nào lộ ra vẻ giận dữ, ngạo nhân bộ ngực mềm càng là không ngừng trên dưới phập phồng, lộ ở bên ngoài trắng mịn, tạo nên từng làn từng làn tươi đẹp.

Thẳng tắp nhìn chăm chăm điện chiều để nhìn có tới mười mấy thuần công phu, nàng mới quay đầu đi, quay về Lâm Nhất Minh phương hướng chỉ tay: "Ngươi tới." Âm thanh tuy rằng dễ nghe, nhưng là trong đó sự phẫn nộ tâm ý nhưng một chút cũng không che giấu nổi.

Lâm Nhất Minh không có quá nhiều biểu thị, trực tiếp đi tới, phía sau, Chu Lộ Bàn cùng Quả Quả rất tự giác đuổi tới, Âu Dương ngạo đình nhưng là không có chủ kiến đuổi tới Chu Lộ Bàn.

"Bốn người các ngươi là đồng thời?"

Quét Lâm Nhất Minh phía sau mấy người một chút, Cung Uyển Thu âm thanh rõ ràng so với trước hỏi phan Vô Ngân cùng điện chiều để thì, lạnh nhạt rất nhiều

"Đúng, chúng ta bốn người là đồng thời đến." Lâm Nhất Minh khẽ cười đáp lời, hần đột nhiên ý thức được một vấn đề, bốn người bên trong, thật giống chỉ có hần đến nói chuyện thích hợp. Chu Lộ Bàn cái kia hèn mọn tên Béo, nói chuyện quá vô căn cứ, Quả Quả liền dừng hy vọng, còn còn lại Âu Dương ngạo đình, cái kia người nhất gan nhất gan gia hỏa, hi vọng hần cùng người xa lạ nói chuyện sao? Chỉ có thể do chính mình đến rồi.

"Há, bốn người các ngươi người, có thể đồng thời đến, xem ra cũng là có chút lẫn nhau bổ sung trợ giúp lẫn nhau, vậy cũng là là một loại năng lực." Cung Uyển Thu sắc mặt rốt cục hơi hoãn, hơi loan một hạ thân tử, nàng đề bút trên giấy viết: Am hiểu hợp tác.

Bởi vì khom lưng động tác, Cung Uyển Thu trước người, trắng mịn êm dịu Ru phòng, trong lúc nhất thời nhưng là lại lộ ra không ít.

Chu Lộ Bàn đứng Cung Uyển Thu chính vị trí đối diện, hai mắt thậm chí có thể thấy rõ ràng nửa cái trắng mịn nhũ cầu, trong lúc nhất thời, xem hần trọn cả mắt lên lên. Ai ya, cũng thật là lớn, khoảng cách gần xem so với rất xa xem ra, lực xung kích lớn hơn không biết bao nhiêu lần!

Lâm Nhất Minh một đôi mắt, rất một cách tự nhiên theo Cung Uyển Thu động tác, nhìn đi tới, trong lòng âm thầm làm cái cái đánh giá, tựa hồ thật sự thật lớn, nếu như dùng chính mình kiếp trước tiêu chuẩn đến cân nhắc, chuyện này làm sao cũng có cái D, còn có thể hay không đạt đến E, lấy công lực của chính mình đúng là không thấy được.

Bốn chữ, không phí công phu gì thế, Cung Uyển Thu đã viết xong, ngồi thẳng lên, vừa đứng lên, ngay lập tức sẽ chú ý tới Chu Lộ Bàn một đôi tặc mắt, trong đôi mắt đẹp, nhất thời lộ ra sâu sắc về chán ghét, liên đới, quay về Lâm Nhất Minh âm thanh cũng lần thứ hai trở nên lạnh nhạt, so với trước còn muốn càng thêm lạnh. .

"Tên của ngươi, tuổi tác, cảnh giới."

"Lâm Nhất Minh, hai mắt Lâm, một tiếng hét lên làm kinh người Nhất Minh, mười sáu tuổi. Cảnh giới là võ đạo Linh Tâm bảy tầng." Lâm Nhất Minh không chút nào ẩn giấu nói ra cảnh giới của chính mình.

Dứt tiếng, chu vi từng trận tiếng bàn luận vang lên.

"Mới võ đạo Linh Tâm bảy tầng, ta còn tưởng rằng thật lợi hại đây."

"Đã rất lợi hại, đừng quên hần mới mười sáu tuổi."

"Đúng đấy, võ đạo Linh Tâm đỉnh cao ở chúng ta ở trong, tuy rằng không coi là cái gì, nhưng là hần tuổi tác có ưu thế, hần mới mười sáu tuổi. Chỉ là đáng tiếc, trước mặt hai người đều quá kinh diễm, vì lẽ đó, đại gia mới sẽ cảm thấy."

Cung Uyển Thu một tấm trên mặt xinh đẹp, hào không gọn sóng, chú ý không đi khom lưng, một bên tiện tay viết Lâm Nhất Minh tin tức, một bên cũng không ngừng đầu lên hỏi: "Có am hiểu sao?"

"Có, ta là chuyên gia giám định."

"Ồ? Là giám định học đồ, vẫn là sơ cấp chuyên gia giám định?" Cung Uyển Thu thoáng ngẩng đầu lên, trên mặt lộ có ngoài ý muốn vẻ, trong lòng thoáng nhắc lên một chút hứng thú, chuyên gia giám định, này là phi thường ít ỏi nghề nghiệp, trở thành chuyên gia giám định điều kiện, cũng phi thường hà khắc. Ở mười sáu tuổi, coi như trở thành giám định học đồ, vậy cũng không tính rất kém cỏi, nếu thành là sơ cấp chuyên gia giám định, vậy thì thực là không tồi.

"Giám định Tông sư!" Lâm Nhất Minh thanh thanh thần thần trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Mập gia đôi tay này (thượng)

Chương 80: Mập gia đôi tay này (thượng)

Ly Hòa Thư Viện, kiểm tra trên đỉnh núi, lúc này mặc dù người người nhốn nháo, nhưng là chu vi nhưng là lạ kỳ yên tĩnh.

Chẳng ai nghĩ tới, ở người thứ nhất là Bá thể cảnh cao thủ sau khi, thứ hai xuất hiện thiết cốt biến sử dụng kiếm cao thủ. Mà người thứ ba, nhưng là càng khiến người ta kinh ngạc.

"Răng rắc!"

Cung Uyển Thu bút trong tay rộng mở bề gãy, sững sờ nhìn thiếu niên ở trước mắt, trong đôi mắt đẹp, tất cả đều là vẻ kinh hãi.

Toàn bộ trên đỉnh ngọn núi, trong nháy mắt trở nên vắng lặng một cách chết chóc, mọi người, vào đúng lúc này đều bốc lên một ý nghĩ, chính mình có phải là nghe lầm, thiếu niên này nói hần là giám định Tông sư!

Giám định Tông sư, đó là cao quý bao nhiêu tồn tại!

Điền chiêu dễ bỗng nhiên quay đầu lại, như kiếm bình thường ánh mắt sắc bén đột nhiên co rút lại, nắm lợi kiếm tay, không dễ phát hiện khe run lên.

Trên đỉnh ngọn núi một góc, Phan Vô Ngân rộng mở tròng lớn hai mắt, trên mặt tất cả đều là vẻ kinh ngạc.

Ty kế triệu vừa còn đang nói chuyện miệng lại như là bị người một hồi nhét vào món đồ gì giống như vậy, một hồi ổn định, duy trì mở ra động tác, rất giống nhìn thấy quái vật gì giống như vậy, muốn há mồm kêu to, rồi lại không phát ra được thanh đến.

"Vù vù. . ."

Một trận gió lạnh thổi qua, cuốn lên từng mảnh từng mảnh lá rụng, thổi bay trên trán mấy sợi tóc đen.

Cung Uyển Thu tâm thần chấn động hoảng hốt, chỉ là phổ thông gió mát, có thể từng tia từng tia cảm giác mát mẻ nhưng phảng phất là đến từ phương bắc dòng nước lạnh, thổi tới mà qua, trong rừng vang sáo sạt phong thanh, thoáng như mây đen nằm dày đặc trong mưa đêm, không ngừng vang lên sấm

sét, từ xa đến gần, càng lúc càng lớn, trong lòng không ngừng vang vọng.

Thật lâu, nàng vẫn cứ không có phục hồi tinh thần lại, càng là quý thần xui khiến nói ra một câu nói: "Người lập lại lần nữa, người là cái gì chuyên gia giám định?"

"Giám định Tông sư!" Lâm Nhất Minh về mặt hồ hững, nếu như là lúc trước hắn vừa trở thành giám định Tông sư thời điểm, hắn có lẽ sẽ không nhận được, kích động lớn tiếng trả lời, có thể hiện tại hắn trở thành giám định Tông sư đã rất lâu, tâm cũng đã sớm hồ hững. Huống chi, hắn càng thêm coi trọng chính là tự thân võ đạo thực lực.

"Người thực sự là giám định Tông sư!" Cung Uyển Thu vẫn là không vững tin lần thứ hai lớn tiếng hỏi lên, thoại vừa mới mới vừa hỏi ra lời, trong lòng nàng lập tức ảo não lên, chính mình đây là làm sao. Trước chính mình cũng hỏi hai lần, nhân gia cũng nói rồi, là giám định Tông sư. Chính mình còn hỏi lần thứ ba làm gì.

Nhưng là. . . Nếu như đổi lại người khác, e sợ so với mình còn không bằng. Thiếu niên này nhưng là chỉ có mười sáu tuổi a, mười sáu tuổi giám định Tông sư, quả thực quá đáng sợ.

Đây chính là giám định Tông sư!

Chuyên gia giám định, cho tới nay đều là phi thường được tôn trọng cùng rất có địa vị tồn tại, đối với võ giả mà nói, bọn họ đều là sẽ có chuyện nhờ trợ với chuyên gia giám định thời điểm.

Thậm chí những gia thực lực mạnh mẽ Vũ Pháp cảnh các cường giả, hầu như mỗi một cái, đều sẽ kết giao một ít lợi hại chuyên gia giám định, này không chỉ là vì giám định bảo vật, còn có thám hiểm.

Trên thế giới, có vô số thần bí nơi nguy hiểm, đi chỗ đó các nơi, mặc dù là Thiên Cảnh bá chủ, đều là bị hư hỏng lạc nguy hiểm. Bởi vì không biết lúc nào, nguy hiểm liền lại đột nhiên nhỏ ra.

Nhưng là nếu có thể mang cái trước lợi hại chuyên gia giám định, rất nhiều nguy hiểm đều có thể ở chuyên gia giám định giám định hạ phòng ngừa. Nàng liền biết, có thật nhiều đại danh鼎鼎 Vũ Pháp cảnh cường giả, muốn yêu xin bọn họ đi thám hiểm, thì có một tối thiểu yêu cầu, vậy thì là trong đội ngũ ít nhất cũng phải có một mạnh mẽ chuyên gia giám định. Mà giám định Tông sư đã thỏa mãn bức này yêu cầu.

Nói cách khác, Lâm Nhất Minh hắn thân là một giám định Tông sư đã có thể được Vũ Pháp cảnh cường giả coi trọng.

Mà ngoại trừ trợ giúp võ giả giám định cùng với thám hiểm, thậm chí liền ngay cả triều đình ở rất nhiều lúc đều muốn dùng đến chuyên gia giám định, tỷ như phủ nha xử án.

Ở toàn bộ Đại Bàng Vương triều bên trong, chuyên gia giám định đều là phi thường chịu đến tôn trọng tồn tại, mặc dù là vương công quý tộc môn, đối với chuyên gia giám định cũng sẽ khách khí, thậm chí, ở Đại Bàng Vương triều trong âm thầm có như vậy một loại thuyết pháp, chỉ muốn trở thành đại chuyên gia giám định, vậy thì đại diện cho, người đã trở thành quý tộc.

Giám định Tông sư, ở chuyên gia giám định bên trong, cái kia đã là có địa vị nhất định tồn tại. Huống chi, trước mắt cái này giám định Tông sư vẫn là như vậy tuổi trẻ.

Vén vén mười sáu tuổi giám định Tông sư, coi như là nàng, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy trẻ tuổi như vậy giám định Tông sư. Thậm chí trước Phan Vô Ngân cùng Điền Chiêu đề đều không thể cùng hắn khá là.

Đến nửa ngày, Cung Uyển Thu mới phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt tám tuổi trẻ quá đáng mặt, vẫn là không cách nào tin tưởng, đây chính là một giám định Tông sư.

Ngẩng đầu nhìn lại một chút toàn bộ trên đỉnh ngọn núi người, người nào không phải ngây người như phỗng, mặc dù đến hiện tại, trên đỉnh ngọn núi vẫn cứ hoàn toàn yên tĩnh. Tĩnh có thể rõ ràng nghe được tiếng tim mình đập.

Nhìn một chút đã bẽ gãy bút lông, Cung Uyển Thu một lần nữa cảm lấy một cây bút đến, tiễn như nước hai con người, lộ ra ôn nhu hiếm thấy vẻ, ôn nhu hỏi: "Nói như thế, người là phải làm một tên chuyên gia giám định?"

Ngẫm lại đến kỳ học Trung Viện Viện Trưởng biết được, như vậy một vị thiên tài sẽ tiến vào Thư Viện sau về mặt, nàng một hồi nở nụ cười, không biết kỳ học Trung Viện Viện Trưởng có thể hay không cao hứng điên mất.

Qua nhiều năm như vậy, toàn bộ Thư Viện cũng chưa từng có thu được, xuất sắc như thế chuyên gia giám định học sinh.

Cung Uyển Thu một bên hỏi dò, trên tay nhưng không có đình chỉ, cảm lấy tân bút lông, nàng căn bản là không lo nổi chú ý không đi khom lưng, đề bút loạch xoạch trên giấy viết lên: Giám định Tông sư, mãnh liệt đề cử đi kỳ học bên trong. . .

Cái cuối cùng tự vẫn không có viết xong, Lâm Nhất Minh âm thanh đã hưởng lên.

"Chuyên gia giám định? Không, ta là một tên võ giả, ta muốn thi chính là thuần túy võ giả, ta thư đến viện là muốn tới tu luyện ta võ nghệ!" Lâm Nhất Minh sinh ra cái chính Cung Uyển Thu ý nghĩ.

"Cái gì? Ngươi phải làm một võ giả? Ngươi không phải đang nói đùa chứ!" Cung Uyển Thu ngẩng đầu lên, nhìn thiếu niên đối diện trong mắt xác định ý vị, một hồi kêu lên sợ hãi: "Ngươi điên rồi sao? Ngươi có biết, ngươi giám định năng khiếu có cỡ nào xuất sắc. Ta xưa nay đều không có nhìn thấy ngươi như thế xuất sắc chuyên gia giám định. Ngươi mới mười sáu tuổi, ngươi sau đó thậm chí có cơ hội, trở thành vĩ đại nhất thần giám sư. Ngươi làm sao có thể không đi làm chuyên gia giám định!" Cung Uyển Thu kích động đều hồng lên.

"Không, ta hết thảy đều rất rõ ràng, thế nhưng, ta chính là muốn học tập võ nghệ!" Lâm Nhất Minh âm thanh lộ ra chỉ trước nay chưa từng có kiên định.

"Ngươi. . ." Cung Uyển Thu còn muốn lại muốn khuyên, nhưng là nhìn Lâm Nhất Minh kiên định khuôn mặt, nàng đã biết biết, lại khuyên cũng không được.

"Được, nếu ngươi kiên trì, như vậy ta sẽ như thực chất đăng báo." Cung Uyển Thu âm thanh trong lúc vô tình lần thứ hai chuyển lạnh, trước mắt tên tiểu tử này quá không biết phân biệt, chính mình hảo tâm hảo ý khuyên hấn, hấn còn không nghe. Một lòng muốn tập võ, muốn tu luyện, tốt lắm, chính mình sẽ tác thành hấn, sớm muộn có hấn hồi hận thời điểm.

"Đa tạ." Lâm Nhất Minh nói tiếng cảm ơn, xoay người hướng về ty kế triệu đi tới.

Theo một tiếng tạ hạ xuống, vốn là vô cùng yên tĩnh trên đỉnh núi, thanh tiếng thốt lên kinh ngạc thượng chỉ một thoáng vang lên, lại như là đem lạnh lẽo nước lạnh trút xuống đổ vào nóng bỏng trong chảo dầu giống như vậy, một hồi vỡ tổ. .

"Tên tiểu tử kia, hấn gọi Lâm Nhất Minh đúng không, hấn có phải là điên mất rồi! Hấn võ đạo thực lực mặc dù coi như vẫn được, đã là võ đạo Linh Tâm đỉnh cao tồn tại, nhưng là cái kia làm sao có thể cùng hấn giám định năng khiếu so với!"

"Mới mười sáu tuổi liền trở thành giám định Tông sư, như vậy tuổi trẻ tuổi, nếu như hấn tiếp tục tu luyện, hấn chuyên gia giám định cảnh giới làm sao cũng có thể lại tăng lên hai cái cấp độ, vậy thì là thánh giám sư, là cao quý cỡ nào tồn tại a!"

"Nếu như ta là hấn, ta nhất định sẽ lựa chọn tiếp tục học tập tu luyện giám định, mà không phải như hấn như vậy, hấn chuyện này quả thật chính là đang lãng phí hấn năng khiếu, tiêu xài trời cao đối với sự quan tâm của hấn."

"Mới mười sáu tuổi, vẫn là quá tuổi trẻ, chờ hấn sau đó, hấn thì sẽ biết, hiện tại lựa chọn có cỡ nào sai lầm."

"Có điều, coi như như vậy, tên của hấn chỉ sợ cũng phải rất nhanh truyền khắp toàn bộ Thư Viện đi, đây chính là giám định Tông sư a!"

"Truyền khắp Thư Viện? Ngươi đang nằm mơ sao? Vì sao lại truyền khắp Thư Viện? Ai ngốc a, nói cho người khác biết hấn là giám định Tông sư! Ngươi yên tâm, hấn là giám định Tông sư, chỉ có thể chúng ta người nơi này biết, sẽ không có người truyền đi. Ở trong thư viện, ai biết đại gia đều là bằng hữu? Nói ra hấn là giám định Tông sư đối với đại gia không có lợi, ngược lại không nói ra, đối với chúng ta mới có lượng lớn chỗ tốt!"

"Không sai, chúng ta không nói ra đi, người khác không biết hấn là giám định Tông sư, đến thời điểm đi trêu chọc hấn, vậy thì có đẹp đề. Càng quan trọng chính là, nói ra hấn là giám định Tông sư, tất cả mọi người cũng phải đi tìm hấn thấy sang bắt quàng làm họ, khi đó còn có chúng ta chuyện gì a!"

Trên ngọn núi, mọi người không ngừng nghị luận, trong thanh âm, có tiếc hận, có cảm thán, càng có cười trên sự đau khổ của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Mập gia đôi tay này (hạ)

Chương 81: Mập gia đôi tay này (hạ)

"Lão Lâm, ngươi lại vẫn là chuyên gia giám định, ta làm sao không biết!" Chu Lộ Bàn từ phía sau mạnh mẽ một cái tát vỗ vào Lâm Nhất Minh trên lưng.

Lâm Nhất Minh quay đầu lại, một mặt xem thường nhìn về phía Chu Lộ Bàn, ném câu nói tiếp theo, xoay người rời đi.

"Ngươi cho rằng ta là ngươi sao?"

Chu Lộ Bàn hai mắt trong lúc nhất thời có chút choáng váng, sau một chốc hấn mới phản ứng được, hấn bị khinh bỉ, Lâm Nhất Minh nói hấn yêu thích khoe khoang, thực sự là oan uổng, hấn khi nào khoe khoang qua, hấn chính là một đôi linh xảo tay mà!

Lâm Nhất Minh sau, Quả Quả rất tự nhiên đi theo.

"Họ tên, tuổi tác, cảnh giới." Nhìn khả ái như thế bé gái, Cung Uyển Thu âm thanh không khỏi nhu hòa hạ xuống.

"Ta tên Quả Quả, ta. . ." Quả Quả ta nửa ngày, cuối cùng quay đầu đi, ôm chặt lấy Lâm Nhất Minh cánh tay, giọng lên đầu giong thanh hỏi: "Nhất Minh ca ca, ta năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Cái này. . ." Lâm Nhất Minh gãi gãi đầu, Quả Quả cũng không biết bản thân nàng bao lớn, chính mình làm sao sẽ biết, có thể trước mắt báo danh, lại nhất định phải nói, xem ra chỉ có thể biên một.

Nhìn một chút Quả Quả khuôn mặt nhỏ, Lâm Nhất Minh nghĩ một hồi rồi đáp: "Quả Quả năm nay mười hai tuổi."

"Ồ." Tiểu Quả Quả cao hứng đáp một tiếng, lập tức một mặt hưng phấn chạy đến Cung Uyển Thu trước mặt, kêu lớn: "Ta mười hai tuổi."

Cung Uyển Thu bị Quả Quả đáng đáp khả ái, một hồi đầu cười, giọng tay nắm miệng, tiếng cười của nàng truyền ra: "Như vậy cảnh giới của ngươi đây?"

"Cảnh giới?" Quả Quả lần thứ hai quay đầu lại, nhìn phía Lâm Nhất Minh: "Nhất Minh ca ca, ta là cảnh giới gì a?"

Một câu hỏi, mọi người chung quanh lần thứ hai tuôn ra một trận tiếng cười, tiểu cô nương này, đều mười hai tuổi, cũng không nhỏ, thấy thế nào lên, như là một bốn, năm tuổi hài tử đâu? Nữ hài tử này sẽ không linh trí có vấn đề đi!

"Quả Quả, ngươi là võ đạo Linh Tâm một tầng!" Lâm Nhất Minh rất xác định trả lời một tiếng, Quả Quả cảnh giới tu vi, hắn cũng thấy không rõ lắm, có điều thật giống là võ đạo Linh Tâm một tầng không sai.

"Mười hai tuổi liền võ đạo Linh Tâm một tầng, không sai." Cung Uyển Thu khinh gật đầu một cái, không sai cũng vền vẹn là không sai thôi ghi chép xong Quả Quả tin tức, nàng tiếp tục hỏi: "Được rồi, bây giờ nói nói, ngươi có cái gì am hiểu?"

"Am hiểu?" Quả Quả một mặt làm khó dễ nhướng mày lên, suy tư một lúc lâu, lúc này mới khổ gương mặt, nhìn Cung Uyển Thu nhỏ giọng hỏi: "Ta có thể ăn có tính hay không?"

Cung Uyển Thu đầu cúi một cái, thẳng tắp nhìn Quả Quả, đại não xuất hiện trong nháy mắt đường ngắn, nàng làm sao cũng không nghĩ ra, dĩ nhiên có thể được loại này đáp án.

Từ khi Tề Vương Thư Viện rời đi, đi tới Ly Hòa Thư Viện phụ trách Thư Viện báo danh tới nay, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe được loại này quái dị trả lời.

Quả Quả âm thanh tuy rằng không lớn, nhưng là lời nói của hắn nhưng là truyền vào mọi người xung quanh trong tai.

"Ăn? Đây xem như là cái gì sở trường?" Một cái vóc người thon thả thiếu nữ che miệng lại, nhẹ giọng nở nụ cười.

"Ăn cũng coi như là sở trường sao? Như vậy, ta cũng có sở trường!" Một bên một cái vóc người so với Chu Lộ Băng còn muốn to mọng rất nhiều nam tử mặt lộ vẻ vui mừng.

"Ngươi là gốc đi, điều này có thể toán sở trường sao?" Bên cạnh một quần áo so với người chung quanh có vẻ muốn hoa lệ một ít nam tử đầy mặt xem thường nhìn tên Béo một chút.

Cung Uyển Thu nghe phía dưới hỗn độn âm thanh, một mặt buồn cười nhìn Quả Quả, cười tiếp tục hỏi: "Như vậy ngươi lại cỡ nào có thể ăn đây?" Mặc dù đôi phương sở trường rất buồn cười, nhưng là làm phụ trách báo danh người, nàng hay là muốn tiếp tục hỏi thăm đi.

"Quả Quả là rất có thể ăn, có thể ăn rất nhiều rất nhiều." Quả Quả trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lộ ra sâu sắc vẻ đắc ý.

Tiểu Quả Quả vừa dứt lời hạ, phía dưới, một thanh âm vang lên: "Vậy tiểu muội muội, rất nhiều nhiều là bao nhiêu a?"

"Đúng đấy, tiểu muội muội ngươi cái bụng, mới như thế một chút xíu, ngươi một bữa cơm có thể ăn một con gà sao?"

Trong đám người, từng tiếng tiếng cười vang lên, Quả Quả đáng đáp khiến người ta không nhịn được đã nghĩ đùa một hồi nàng.

Quả Quả nghe tiếng, miệng một kiểu, giọng lên một con quả đám nhỏ, ở trước người dùng sức quơ quơ: "Mới không phải, Quả Quả là rất có thể ăn. Nhất Minh ca ca, ngươi nói cho bọn họ biết, Quả Quả có phải là rất có thể ăn."

Lâm Nhất Minh vừa nghe đến Quả Quả, đầu lập tức dùng sức điểm lên: "Xác thực, Quả Quả là rất có thể ăn. Hắn một bữa cơm lượng cơm ăn, có thể dễ dàng ăn hai con thành niên ngừ."

Nói xong, nhớ tới Quả Quả xưa nay đều là ăn cái mấy phần no, Lâm Nhất Minh cảm giác, tự mình nói lượng đều nhỏ. Có thể nghe được lời nói của hắn sau, chu vi, cười vang lại vang lên.

"Hai con thành niên ngừ, chính là một tiểu trâu nghé, nàng cũng ăn không được."

"Đúng đấy, các ngươi biết hai con ngừ lớn bao nhiêu sao? Nàng thân thể mới bao lớn, hai con ngừ, nàng có thể hướng về nơi nào thịnh!"

Mọi người căn bản cũng không tin Quả Quả có thể ăn hai con thành niên đầu, này quá khuếch đại.

"Ta xưa nay không lừa người." Lâm Nhất Minh kéo lại Quả Quả, âm thanh so với hướng về thì tăng cao một phần cao giọng nói: "Ta là một giám định Tông sư!"

Một câu nói hạ xuống, bốn phía, hết thấy tiếng âm ỉ, trong nháy mắt biến mất. Nhân gia nói như vậy, chính là nói, câu nói kia là dùng giám định thân phận của Tông sư nói, đem thanh danh của chính mình đều mang tiến vào. Này phỏng chừng giả không được, đừng nói một giám định Tông sư. Coi như là một sơ cấp chuyên gia giám định, hẳn nói ra, người khác cũng rất ít hoài nghi là đang nói dối.

Bởi vì chuyên gia giám định nghề nghiệp tính đặc thù, vì lẽ đó đặc biệt chú ý thanh danh của chính mình.

"Ăn, ăn cũng có thể xem như là một loại sở trường." Cung Uyển Thu ở tên Quả Quả mặt sau viết đến đặc biệt có thể ăn bốn chữ, lập tức lại hỏi: "Như vậy trừ ăn ra, người còn có cái khác sở trường sao?"

"Ngủ có tính hay không?" Quả Quả nghe đối phương nói ăn toán sở trường, lập tức hai mắt sáng ngời hỏi lên.

Lâm Nhất Minh thấy rõ ràng, theo Quả Quả hỏi ra vấn đề này, Cung Uyển Thu trên trán lộ ra một giọt mồ hôi lạnh.

"Ngủ liền không tính, được rồi, cái kế tiếp đi." Cung Uyển Thu hướng về bên cạnh chỉ tay, tiện tay chỉ đến Âu Dương Ngao Đình.

"Ta, ta tên Âu Dương Ngao Đình, kiều ngao ngao, lỗi đình đình, ngày hôm nay cũng là mười sáu tuổi, cảnh giới là vô đạo Linh Tâm hai tầng." Âu Dương Ngao Đình ở Cung Uyển Thu vẫn không nói gì thời điểm, coi như trước tiên giới thiệu xong chính mình.

"Sở trường, có sao?" Cung Uyển Thu nói rằng sở trường hai chữ, mềm mại mặt cười hơi vừa kéo, người này cùng phía trước bé gái là đồng thời, sẽ không lại tới một người quái dị sở trường đi.

"Ta. . . Không biết sẽ chạy trốn có tính hay không sở trường." Âu Dương Ngao Đình cẩn thận từng li từng tí một mở miệng nói: "Ta là gan đặc biệt tiểu, vì lẽ đó, ta đặc biệt am hiểu chạy trốn."

"Được, chạy trốn cũng coi như sở trường." Cung Uyển Thu nhanh chóng cho Âu Dương Ngao Đình ghi chép xong, Thiên Thiên Ngọc duỗi tay một cái, chỉ về Chu Lộ Bàn: "Cái tên mập mạp này, người đến."

Chu Lộ Bàn bị người chỉ vào gọi tên Béo không chỉ có không có một điểm sinh khí, trái lại như là cỡ nào vinh hạnh tự, chất đầy khuôn mặt tươi cười, run rẩy trên người thịt mỡ, hùng hục chạy đến Cung Uyển Thu trước mặt.

"Này, các người nói, mập mạp này muốn nhiều có thể ăn." Phía dưới, trong đám người, một thanh âm đột nhiên vang lên: "Vừa như vậy tiểu nhân một cô bé đều có thể ăn hai con ngư, mập mạp này, mập thành như vậy, nếu có thể ăn bao nhiêu ngư?"

"Một bữa com ít nhất mười con ngư đi!" Phụ cận có người cười khê lên.

"Tên, tuổi tác, cảnh giới." Cung Uyển Thu sắc mặt bản vẫn tính bình thường, có thể gặp phải Chu Lộ Bàn, không biết làm sao, sắc mặt liền kéo xuống.

"Mập gia gọi Chu Lộ Bàn. Đồ thăm chu, đôi môi chu." Chu Lộ Bàn một đôi mắt trừng trừng nhìn Cung Uyển Thu cặp kia khiến người ta mê say môi đỏ, nhếch một cái miệng ba, cả khuôn mặt không nói ra được hèn mọn, thoải cũng càng nói càng là tục tĩu: "Chu gia con đường, là uốn lượn đường nhỏ, lấy lợi đường nhỏ con đường, bản là nhỏ nhà lễ độ bản, mập gia là cái quân tử."

Tuổi tác, năm nay mười sáu, chính là thân phú lực mạnh, tinh lực dồi dào tuổi tác. Cảnh giới mà, không dài cũng không ngắn, chính vừa vặn thật vô đạo Linh Tâm một tầng, đây là là thích hợp."

Cung Uyển Thu sắc mặt càng ngày càng khó coi, trước mắt cái tên mập mạp này, thật cho là lời của hắn nói, chính mình nghe không hiểu sao?

Khoát tay chặn lại, trực tiếp đánh gãy xem ra còn muốn tiếp tục nói Chu Lộ Bàn, nàng lạnh lùng nói: "Được rồi, nói, có hay không sở trường."

"Sở trường a, Chu gia đương nhiên là có sở trường." Chu Lộ Bàn một hồi trở nên mặt mày hớn hờ lên, duỗi ra một đôi thô cùng móng heo như thế tay ở Cung Uyển Thu trước mặt quơ quơ: "Mỹ nữ, người xem một chút đôi tay này, liền mập gia đôi tay này. . ."

"Xi xi. . ."

Lâm Nhất Minh vừa nghe thấy lời ấy, trong lòng lập tức hiểu được, Chu Lộ Bàn muốn nói gì thoải, một cái miệng, xi một hồi bật cười.

"Đây là cỡ nào hoàn mỹ, cỡ nào tinh tế, cỡ nào hoàn mỹ một đôi tay a."

Chu Lộ Bàn lay động hai tay của chính mình, hai mắt lại như là xem yêu tha thiết tình nhân giống như vậy, nhìn trước mắt Cung Uyển Thu: "Liền mập gia đôi tay này, vậy tuyệt đối có thể cho người dục hỏa đốt người, dục tiên dục tử, muốn ngừng mà không được, một tiết vào chú, để người trải nghiệm đến cái gì là làm nữ nhân vui sướng. Liền mập gia đôi tay này, hai ba lần liền có thể làm cho kỹ viện bên trong đầu bảng leo lên vui sướng đỉnh cao. . ."

Cung Uyển Thu bị Chu Lộ Bàn một hồi nói bối rối, mãi đến tận Chu Lộ Bàn càng nói càng quá đáng, nói nướ bọt bay ngang, thậm chí một giọt nướ bọt

roi xuống trên mặt của nàng, nàng này mới phản ứng được.

"Lăn, cho lão nương cút!"

Cung Uyển Thu trong chớp mắt, lại như biến lại như một giới phụ, chỉ vào Chu Lộ Bân mũi, lớn tiếng chửi bới lên, âm thanh cao, chấn động phụ cận Lâm Nhất Minh đều cảm giác được, hai lỗ tai bên trong một trận ong ong.

"Ta chỉ là ăn ngay nói thật thôi. . ." Chu Lộ Bân mặt oan ức.

"Cút!" Cung Uyển Thu giơ tay hướng phía ngoài chỉ tay, trắng mịn mặt từ lâu biến thành tái nhợt một mảnh, một đôi mắt cứng nhắc ngực lớn kịch liệt trên dưới chập trùng, cái tên mập mạp này, thực sự là thật là to gan, dám đảm nhận : dám ngay ở diện ** lão nương, lão nương lập tức liền để bọn họ biết ** lão nương hậu quả!

Cúi đầu nhìn đã sớm ghi chép tốt trang giấy, Cung Uyển Thu nắm lên bút lông, ở Lâm Nhất Minh bốn người mỗi người ghi chép mặt sau, đánh tới một cái to lớn X, lập tức ghi chép nói: Bốn người này, đều là kỳ hoa, Phong tử, đi luyện ngục tây viện!

"Cái kế tiếp, người. . ." Ghi chép thật tất cả, Cung Uyển Thu tiện tay chỉ về cái kế tiếp người. .

Chu Lộ Bân lưu luyến đi ra.

"Ai, thực sự là đáng tiếc, liền như thế đi rồi, Lão Lâm, người không nhìn thấy, vừa đại mỹ nhân nhi tức giận thời điểm, đôi kia ngực to từ, cái kia khiêu, thực sự là quá đẹp, vậy thì là hai cái thịt heo cầu. Còn có nàng quật khỏi miệng nhỏ, mê người, thực sự là mê người, mập gia nhất định phải đuổi theo nàng."

Nhìn Lâm Nhất Minh cùng Chu Lộ Bân mấy người rời đi bóng người, trên đỉnh ngọn núi, từng tiếng tiếng cười không ngừng vang lên.

"Cười ha ha người chết, bọn họ bốn người này, bọn họ là đến khôì hài sao?"

"Đúng đấy, thực sự là cười ta không xong rồi, bốn người này, quả thực chính là bốn cái kỳ hoa."

"Nói được lắm, bốn người này cũng thật là không có một bình thường. Cái thứ nhất xem ra bình thường liền Lâm Nhất Minh."

"Không muốn bởi vì Lâm Nhất Minh là giám định Tông sư, liền nói hán lời hay, yên tâm, đại gia đều đang cười, Lâm Nhất Minh coi như muốn báo thù, cũng không tìm được người. Ta hán xem Lâm Nhất Minh mới tới không người bình thường."

"Không sai, các ngươi nhìn, Lâm Nhất Minh hán một giám định Tông sư, bày đặt khỏe mạnh giám định không đi học, nhất định phải đi chuyên tâm học võ, này không phải đầu óc hỏng rồi là cái gì! Còn có còn lại ba người, một là ngây ngốc, liền bao lớn, cảnh giới gì cũng không biết, chỉ có biết ăn thôi. Còn có một người nhất gan quý, chỉ biết chạy trốn, cái cuối cùng tên Béo, đó là tới kỳ hoa, hán am hiểu chính là ** nữ nhân sao? Hơn nữa còn là Thư Viện nữ lão sư."

"Bốn người, không có một bình thường, này đều là những người nào a!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: 5 đại phân viện (thượng)

Chương 82: 5 đại phân viện (thượng)

Lâm Nhất Minh, mang theo tiểu Quả Quả bốn người hướng về Ti Kế Triệu đi đến.

Vừa nhìn thấy Lâm Nhất Minh đi tới, Ti Kế Triệu nhưng là trước tiên tiến lên đón, biểu hiện này, so với vừa chiều để đi tới thì muốn khách khí quá hơn nhiều, chiều để đi tới thời điểm, Ti Kế Triệu chỉ là nhàn nhạt hỏi thăm một chút thôi.

"Ha ha, Lâm sư đệ." Ti Kế Triệu chủ động tiến lên, kéo lại Lâm Nhất Minh, nhiệt tình chào hỏi: "Lâm sư đệ thật đúng là tuổi trẻ tài cao, nhìn thấy sư đệ, sư huynh có thể muốn tự ti mặc cảm "

"Sư huynh nói giỡn." Lâm Nhất Minh khiêm tốn nở nụ cười.

"Chính là a, sư huynh, ngài nếu như tự ti mặc cảm, chúng ta chẳng phải là muốn tự sát tự ái." Chu Lộ Bản không biết lúc nào tiến đến Ti Kế Triệu trước người, một mặt sùng bái nhìn Ti Kế Triệu nói: "Sư đệ nhưng là nghe nói, sư huynh người nhưng là trong thư viện, xếp hạng đệ ngũ tồn tại. Huống hồ, ngày hôm nay ta xem sư huynh người như vậy khiêm tốn, nghĩ đến cũng là cố ý biết điều, nếu không thì, sư huynh xếp hạng tất nhiên sẽ càng cao hơn."

"Nơi nào nơi nào, một chút hư danh thôi." Ti Kế Triệu nhàn nhạt nở nụ cười, trên mặt tuy rằng chỉ là khiêm tốn vẻ, thế nhưng vẫn là có thể từ khoe miệng hấn tác động bắp thịt bên trong nhìn ra, đối với Chu Lộ Bản, hấn phi thường được lợi.

"Đương nhiên, ở sư huynh trong mắt đây chỉ là hư danh thôi, nhưng là ở chúng ta những tiểu nhân vật này trong mắt, đây chính là cầu đầu cầu không được tiếng tăm." Chu Lộ Bản nhìn Ti Kế Triệu trong đôi mắt, tràn ngập ước ao.

"Sớm muộn đều có cơ hội." Ti Kế Triệu triển lộ ra một bức mồm ra phong độ, cổ vũ Chu Lộ Bản. Cái tên mập mạp này, hấn vốn không muốn nhiều đề ý tới, có điều, xem ở mập mạp này nói chuyện vẫn tính nhọt gáy vị, liền tạm thời cùng hấn nói hai câu đi. Lại nói, mập mạp này cũng là bạn của Lâm Nhất Minh, làm sao cũng phải cho Lâm Nhất Minh mấy phần mặt mũi.

Lâm Nhất Minh, chờ hấn tiến vào Thư Viện sau, coi như mấy năm sau, hấn không cách nào lấy hấn vũ lực thi vào Tề Vương Thư Viện, hấn vẫn cứ có thể lấy hấn giám định Tông sư thân phận tiến vào Tề Vương Thư Viện.

Hào nói không khuếch đại, thậm chí chính là so với thân là Bá thể cảnh chính mình càng mạnh hơn Âm Dương cảnh, thậm chí là cường hấn hơn Vũ Pháp cảnh cường giả nhìn thấy giám định Tông sư, đều sẽ cho mấy phần mặt mũi. Càng không có người sẽ dễ dàng đắc tội giám định Tông sư, dù sao ai cũng có chuyện nhờ người chuyên gia giám định thời điểm.

Mà như là Lâm Nhất Minh như vậy tuổi trẻ giám định Tông sư, đại gia cho mặt mũi của hấn vậy thì càng to lớn hơn, càng không ai đồng ý chủ động trêu chọc hấn, trẻ tuổi như vậy giám định Tông sư, ai cũng biết, tương lai của hấn có cỡ nào quang minh.

Ti Kế Triệu vốn chỉ là thuận miệng khách khí một câu, không nghĩ tới, lời nói của hấn vừa rơi xuống, Chu Lộ Bản lập tức đánh rần thượng cơn, thờ dài một tiếng, mở miệng nói: "Ai, chúng ta là không hi vọng có cơ hội, sợ là chúng ta đời này cũng không có cơ hội, như sư huynh ngài như vậy, leo lên Ly Hòa Long Môn bảng. Sư huynh năng khiếu, chúng ta có thể so với không được a."

"Hừ, nịnh nọt tinh!" Một bên, vẫn lẳng lặng đứng thẳng không nói gì Phan Vô Ngân lạnh rên một tiếng, phun ra ba chữ, lập tức quay đầu đi, không lại nhìn Lâm Nhất Minh bên này.

Hấn vừa bắt đầu chỉ là bởi vì Lâm Nhất Minh là một giám định Tông sư cho nên đối với bọn họ có quan tâm, ai nghĩ đến, nhưng vẫn nghe được tên béo đáng chết kia, ở một bên đập Ti Kế Triệu nịnh nọt, hấn thực sự là không chịu được, trên đời này, làm sao có thể có như thể buồn nôn như thể da mặt dày người!

Ti Kế Triệu sắc mặt thoáng chốc một đỏ, hấn cái này Phan Vô Ngân sư đệ, thực lực là mạnh, thiên phú cũng đầy đủ xuất sắc, đáng tiếc, nhưng không hiểu đối nhân xử thế chi đạo.

Hấn làm sao không biết, Chu Lộ Bản là ở nịnh hót, có thể bởi vì Lâm Nhất Minh quan hệ, hấn cũng phải cho mấy phần mặt mũi. Lần này được rồi, thoái vừa nói như vậy, đại gia trên mặt đều không qua được. Xem ra, chờ tiến vào Thư Viện sau khi, hay là muốn cố gắng giáo dục một hồi người sư đệ này.

Ti Kế Triệu vội ho một tiếng, chỉ có thể làm như không nghe thấy Phan Vô Ngân, theo Chu Lộ Bản tiếp lời nói: "Các người tiến vào Thư Viện sau, cũng không nhất định phải thi cái kia Ly Hòa Long Môn bảng. Ở chúng ta trong thư viện, vẫn có rất nhiều bảng. Ngoại trừ Ly Hòa Long Môn bảng, trong thư viện còn có võ đạo Linh Tâm bảng, huyết phách bảng, thiết cốt bảng, Bá thể bảng cùng với cuối cùng Ly Hòa Long Môn bảng.

Mỗi một cảnh giới đều nhằm vào một bảng danh sách. Nhất Minh, người hiện tại là võ đạo Linh Tâm đỉnh cao, người hoàn toàn có thể đi dựa vào võ đạo Linh Tâm bảng."

Ti Kế Triệu nhẹ giọng đề cử Lâm Nhất Minh, dần dần, phụ cận đã có cái khác báo danh kết thúc võ giả, nhưng là diện đối với những người này, Ti Kế Triệu nhưng là căn bản cũng không có để ý tới, trái lại là vẫn cùng Lâm Nhất Minh cùng với Phan Vô Ngân đứng chung một chỗ.

"Còn có võ đạo Linh Tâm cảnh liền có thể tham gia tranh cướp bảng danh sách, thực sự là quá tốt rồi!" Chu Lộ Bản hai mắt đột nhiên sáng ngời, như là nghĩ tới điều gì giống như vậy, vội vàng hỏi: "Sư huynh, như vậy tham gia tranh cướp bảng danh sách này, có đặc biệt gì hạn chế không có."

"Có, bảng danh sách tranh cướp cũng chỉ có một cái hạn chế, vậy thì là cảnh giới cao người, không tham ngộ cùng thấp cảnh giới bảng danh sách tranh cướp. Tỷ như một huyết phách biến người, như vậy hấn liền vĩnh viễn còn lâu mới có thể tranh cướp võ đạo Linh Tâm cảnh bảng danh sách tranh cướp, đây là điều kiện duy nhất hạn chế."

Ti Kế Triệu nói, tựa hồ là nhớ tới lúc trước hấn tranh cướp bảng danh sách thì tháng ngày, trên mặt lộ ra một vết quái lạ ý cười: "Cái khác, các người đều có thể lấy dùng sức thủ đoạn, chỉ cần có thể thắng. Coi như người đầu độc, dùng ám khí, thậm chí dùng mỹ nhân kế đều không có vấn đề."

"Liền mỹ nhân kế cũng có thể dùng? Có điều, vạn nhất không thành công, cái kia thật đúng là bồi lớn." Chu Lộ Bản khoe miệng chảy ra một đạo trong suốt thủy dịch: "Cái này quy tắc, mập gia yêu thích, như vậy, mập gia cũng không phải là không có cơ hội. Đến thời điểm, sẽ chờ xem mập gia thủ đoạn đi. Đúng rồi, cái kia bảng danh sách đều là có bao nhiêu người có thể lên bảng?"

"100 người."

"100 người, này rất nhiều a." Chu Lộ Bản đuổi ra thô mập cánh tay, một cái nắm ở Lâm Nhất Minh vai: "Lão Lâm a, như thế nào, hai người chúng ta đến thời điểm đồng thời tham gia võ đạo Linh Tâm bảng tranh cướp thể nào?"

"Cái này, chính người đi chính là, ta đối với những này bảng danh sách không có hứng thú." Lâm Nhất Minh khe khẽ lắc đầu, được những này bảng danh sách, chỉ là được một ít hư danh thôi, vì sao phải đi tranh cướp cái này, có thể gian này, còn không bằng hay đi tu luyện.

"Nhất Minh, người này có thể sai rồi." Ti Kế Triệu giơ tay chỉ vào bốn phía, càng tụ càng nhiều đám người nói rằng: "Nhất Minh người xem một chút, nhiều người như vậy, đến thời điểm, hầu như tất cả mọi người muốn đi tranh cướp mỗi cái bảng danh sách. Không chỉ vì vì là, tiến vào bảng danh sách này bên trên, sẽ người người khác biết người, càng nhiều chính là bởi vì tu luyện tài nguyên.

Tiến vào Thư Viện người, Thư Viện đều sẽ cho các người cung cấp nhất định tài nguyên tu luyện, thế nhưng đại gia thiên phú không giống, tiến triển không giống, tự không thể cung cấp như thể tài nguyên tu luyện. Huống chi, mặc dù là Thư Viện, có chút tài nguyên cũng là có hạn, càng không thể cung cấp cho mọi người. Cho nên mới có Thư Viện mỗi cái bảng danh sách."

Lâm Nhất Minh nghe được lần này thức tỉnh, thụ trực lỗ tai, biểu hiện chăm chú nhìn phía Ti Kế Triệu.

Ti Kế Triệu nhìn thấy Lâm Nhất Minh chú ý ánh mắt, cười thầm trong lòng, chính mình vậy cũng là là kết một thiện duyên, tuy rằng Lâm Nhất Minh sớm muộn cũng sẽ biết những này, có thể chính mình sớm nói ra, nhưng lại là một chuyện khác.

Ở trong lòng tổng kết một hồi ngôn ngữ, Ti Kế Triệu mới tiếp tục mở miệng nói: "Phàm là tiến vào mỗi cái bảng danh sách người, cũng chính là 100 người đứng đầu, bọn họ được tài nguyên đều sẽ vượt xa không lại tiến vào bảng danh sách người. . Thậm chí có một ít quý giá đan dược, cùng với công pháp, bảo vật các loại, chỉ có tiến vào bảng danh sách nhân tài có tư cách được, bảng danh sách ở ngoài người là không có tư cách được.

Mà đồng dạng là bảng danh sách bên trong, không giống xếp hạng, thu được tài nguyên cũng không giống, đương nhiên, xếp hạng càng cao, thu được tài nguyên càng nhiều."

Lâm Nhất Minh nghe đến đó trong lòng hơi động, vẫn luôn nói Tề Vương trong thư viện, tài nguyên đông đảo, như vậy chính mình đột phá huyết phách biến. . .

"Sur huynh , ta nghĩ hỏi một chút, trong thư viện có thể có đột phá vào huyết phách biến bí pháp, nếu như có, có cái gì khác nhau chứ?" Lâm Nhất Minh trong lòng có chút lo lắng, hẳn đã bị vây ở võ đạo Linh Tâm đỉnh cao có hơn hai mươi Thiên thời gian.

"Này tự nhiên là có. Chỉ cần người giúp học viện làm có đủ nhiều sự tình, người cũng có thể đi đổi lấy tương ứng bí pháp. Còn có một biện pháp chính là đi đánh bảng danh sách." Ti Kế Triệu đề nghị: "Nhất Minh người đã là võ đạo Linh Tâm đỉnh cao, cũng là muốn xung kích huyết phách biến. Ta kiến nghị là, đi xung kích bảng danh sách. Bảng danh sách bên trong bí pháp, là so với người vì là Thư Viện làm việc, được bí pháp thân thiết."

"Như vậy mạnh nhất tiến vào huyết phách biến bí pháp muốn thế nào mới có thể được?"

"Trở thành võ đạo Linh Tâm bảng người thứ nhất." Ti Kế Triệu không có suy tư liền nói ra đáp án.

"Được, như vậy ta muốn đi đánh cái này võ đạo Linh Tâm bảng!" Lâm Nhất Minh nắm nắm nắm đấm, hẳn tu luyện dùng chính là tiên khí, bí pháp cũng phải dùng tốt nhất mới được.

Mấy người nói chuyện, chu vi tham gia báo danh sát hạch người, cũng đều đã báo danh kết thúc, một Thư Viện người cầm một đại điệp chỉ đi tới đưa cho Ti Kế Triệu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: 5 đại phân viện (hạ)

Chương 83: 5 đại phân viện (hạ)

Ti Kế Triệu kết quả trang giấy, nhẹ nhàng tự trong tay vỗ vỗ, quay đầu nhìn về mọi người nói: "Được rồi, hết thầy người cũng đã báo danh kết thúc, phía dưới, ta mang theo đại gia đi từng người Thư Viện."

"Từng người Thư Viện, chúng ta không phải ở một cái Thư Viện sao?" Chu Lộ Bản có chút kỳ quái.

"Đương nhiên, tuy rằng chúng ta Thư Viện chỉ là Tề Vương Thư Viện ở thành Ly Hóa một phân viện, có thể học viện chúng ta bên trong, cũng phân làm đông, tây, nam, bắc, bên trong năm cái Thư Viện." Ti Ké Triệu vừa chạy ra ngoài, một bên hướng về Lâm Nhất Minh giới thiệu mấy người: "Chúng ta Thư Viện năm cái Viện Trưởng đại nhân, cái kia cũng cũng có thể ở Tề Vương Thư Viện tổng viện làm lão sư giáo sư học sinh, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, bọn họ đi tới chúng ta Thư Viện. Năm vị Viện Trưởng, tuy rằng đều là Viện Trưởng, thế nhưng bởi vì tính cách không giống, cũng tạo thành năm cái Thư Viện không giống."

Ti Ké Triệu nói tới chỗ này, đưa tay chỉ chính mình nói: "Lại như ta, ta là Thiết Huyết Đông Viện người. Chúng ta Viện Trưởng, từ khi trở thành võ giả thời điểm, chính là lấy thiết huyết nghe tên. Mà chúng ta Thư Viện chú ý cũng là thiết huyết này hai chữ. Đồng thời chúng ta Thư Viện cũng là hết thầy phân trong viện, yêu cầu nghiêm khắc nhất Thư Viện, càng là huấn luyện gian khổ nhất Thư Viện."

"Thật là lợi hại Thư Viện, nếu như ta cũng có thể đi vào Thiết Huyết Đông Viện là tốt rồi."

Chu Lộ Bản nở nụ cười than thở một câu, trong lòng thì lại âm thầm cầu khẩn, chính mình tuyệt đối không nên bị tuyển tiến vào Thiết Huyết Đông Viện, chỉ là nghe thiết huyết tên, tiền biết, cái kia Thư Viện tuyệt đối là phi thường tàn khốc địa phương, nơi như thế này, chính mình là không thích hợp đi. Vẫn là như lạnh lùng ca người như vậy thích hợp nơi đó.

Chu Lộ Bản lặng lẽ nín phan Vô Ngân một chút, lập tức dời hai mắt, trong tai, Ti Ké Triệu âm thanh cũng tiếp tục vang lên.

"Cùng chúng ta đông viện đối lập chính là tiêu dao Bắc viện, Bắc viện Viện Trưởng là hết thầy Viện Trưởng bên trong tiêu dao nhất một, hẳn xưa nay không cưỡng ép yêu cầu học sinh của hắn làm cái gì. Hết thầy đều nhìn hắn học sinh ý nguyện của chính mình, bình thường càng là không chủ động quản lý học sinh, chỉ là để trong các đệ tử mấy người cao thủ thay mặt quản lý. Có điều, cũng chính bởi vì loại này quản lý phương thức, tạo thành bọn họ Thư Viện tình huống đặc biệt."

"Cái gì tình huống đặc biệt?" Chu Lộ Bản rất đúng lúc chen vào một câu thoại.

"Mạnh yếu chênh lệch đại!" Ti Ké Triệu đánh một hướng chỉ nói: "Bọn họ Bắc viện cường giả vẫn là không ít, lại như là xếp hạng thứ sáu so với ta chỉ thấp một thứ tự vị kia, hẳn chính là Bắc viện người. Nhưng là người yếu mà, phải nói là toàn bộ Thư Viện bên trong, người yếu nhiều nhất một Thư Viện."

Ti Ké Triệu nói, lại giơ tay hướng về mặt nam phương hướng chỉ tay nói: "Nam viện nhưng là các đệ tử bên trong, nhất là cân bằng một học viện. Lại như là chúng ta đông viện, bởi vì chúng ta bình thường tu luyện quá gian khổ, sẽ có một ít người không chịu được, sau đó tự giận mình, tự mình trục xuất người. Thế nhưng bọn họ nam viện người như thế nhưng là ít nhất."

Bọn họ Viện Trưởng, là hết thầy Viện Trưởng bên trong hòa ái nhất một. Hắn kiên trì chính là làm cho tất cả mọi người đều có thể ở Tề Vương Thư Viện bên trong được tăng lên. Hắn vừa sẽ không giống chúng ta Thư Viện Viện Trưởng như vậy, chú ý thiết huyết, thế nhưng hắn cũng sẽ không tha Nhâm học sinh. Ở vài phương diện khác thậm chí có thể nói, hắn cùng chúng ta Viện Trưởng tính cách cũng là đối lập với nhau. Bởi vì hắn theo đuổi chính là ôn hòa phương thức tới quản lý Thư Viện.

Hắn từ sẽ không bỏ qua bất luận cái nào học sinh, ta khác không rõ ràng, thế nhưng có một chút nhưng là toàn bộ Thư Viện tất cả mọi người công nhận, vậy thì là, hắn là tới được Thư Viện học sinh hoan nghênh Viện Trưởng. Hơn nữa, vị viện trưởng này đặc biệt am hiểu dạy dỗ không được coi trọng võ giả. Hiện tại Ly Hóa Long Môn bảng thượng, thứ chín võ giả, liền xuất từ nam viện."

Ti Ké Triệu tựa hồ là biết mấy người sẽ có ý nghĩ, vội vã nói bổ sung: "Đừng xem hắn xếp hạng thứ chín, nhưng hắn nhưng là gần nhất trong vòng một năm, thoan thăng tốc độ nhanh nhất võ giả. Ta nhớ tới hắn ở mới vừa tiến vào Thư Viện thời điểm, đó là bất kỳ bảng danh sách liền tiến vào không được. Nhưng là một năm sau, hắn lại đột nhiên quật khởi, đầu tiên là giết vào thiết cốt bảng bốn mươi người đứng đầu, nửa năm sau, lại vào Bá thể bảng hai mươi người đứng đầu. Đến sau khi lại nửa năm, hắn trở thành thời đó Bá thể bảng số một, chỉ nửa năm sau cũng chính là một năm trước, hắn bắt đầu chiến Ly Hóa Long Môn bảng."

Ngắn ngắn thời gian một năm, hắn từ vừa có thể đi vào người thứ 100, thậm chí thỉnh thoảng sẽ bị đào thải ra khỏi 100 người đứng đầu, nhưng một lần giết vào mười người đứng đầu. Bực này đi tới tốc độ, chấn động tất cả mọi người. Hiện tại, mười người đứng đầu người, nhưng là người người tự nguyện, chính là ta cũng đang lo lắng, hắn lúc nào từ phía sau vượt qua ta."

Chu Lộ Bản nghe đến đó âm thầm gật gật đầu, cái này người thứ chín là lợi hại! Cái này Thư Viện nghe tới cũng rất tốt đáng về. Không giống như là đông viện kinh khủng như vậy, cũng không giống như là vừa Bắc viện như vậy nhược. Tuy rằng Ti Ké Triệu nói thật dễ nghe, nhưng hắn làm sao nghe, đều cảm giác, cái kia Bắc viện là yếu nhất Thư Viện, mạnh yếu chênh lệch đại không nói, cao thủ lợi hại nhất cũng mới xếp tới người thứ sáu.

Vẫn là cái này nam viện được, Viện Trưởng dễ tính không nói, còn am hiểu dạy dỗ người, đây là một nơi đến tốt đẹp, hi vọng mình bị phân tới đó.

Chu Lộ Bản cười, trong lúc vô tình nhưng là nhìn thấy một bên Âu Dương Ngao Đình, nhìn thấy Âu Dương Ngao Đình cặp kia tràn ngập ánh mắt mong chờ, Chu Lộ Bản một hồi nở nụ cười, xem ra có người so với mình còn chờ mong tiến vào hiền giả nam viện a.

Có điều, còn sót lại hai cái Thư Viện, không biết cái kia hai cái Thư Viện như thế nào.

Chu Lộ Bản tiếp tục nghe tiếp.

"Cái kẻ tiếp nói kỳ học bên trong Thư Viện."

"Hả?" Chu Lộ Bản nghe được một câu nói này, trong lòng hơi sững sờ, ở tình huống bình thường một phải nói tây viện, bình thường trung ương, vậy hẳn

là đều là lợi hại nhất, không phải vậy sẽ không chạy đến trung gian, lợi hại nhất nên cuối cùng nói mới đúng, làm sao trước tiên nói trung ương Thư Viện, lẽ nào còn lại tây viện là lợi hại nhất?

"Nếu như nói đến thực lực, kỳ học Trung Viện Viện Trưởng hay là năm vị Viện Trưởng bên trong yếu nhất một, thế nhưng, kỳ học Trung Viện Viện Trưởng đại nhân cũng là bác học nhất một vị."

Ti Kê Triệu trầm giọng nói: "Đại gia hẳn phải biết, chúng ta Thư Viện không chỉ là có thể học tập võ nghệ, còn có thể học tập cái khác tài nghệ. Tỷ như cơ quan thuật, giám định thuật, thuật luyện đan, thậm chí là cảm kỳ thư họa lục nghệ đều có, những này chúng ta Thư Viện thống nhất gọi là kỳ học. Thư Viện bên trong chín phần mười kỳ học giả đều là ở trung ương Thư Viện. Đương nhiên đừng tưởng rằng bọn họ là kỳ học liền dễ ức hiếp, vậy cũng là ngũ đại phân viện bên trong, đệ nhị không thể đắc tội Thư Viện."

"Mới đệ nhị không thể đắc tội, nói như vậy, đệ nhất không thể đắc tội nên chính là ty sư huynh các ngươi đông viện." Chu Lộ Bản rất đúng lúc vỗ một câu nhỉnh nốt.

"Không phải!" Ti Kê Triệu mặt một hồi đỏ lên, bọn họ đông viện xếp hạng có thể không cao như vậy, mặc dù coi như, Thiết Huyết Đông Viện xác thực rất lợi hại, có thể vấn đề là, Thiết Huyết Đông Viện người đều là thắng thần người, làm cái gì đều là công khai đến, vì lẽ đó trái lại đại gia không một chút nào sợ đắc tội Thiết Huyết Đông Viện người. .

"Đáng sợ nhất, công nhận tôi không thể đắc tội người, là Luyện Ngục Tây Viện người." Ti Kê Triệu rất là trịnh trọng việc nói đến.

"Há, nói như vậy, Luyện Ngục Tây Viện rất lợi hại?" Chu Lộ Bản một hồi hứng thú, những người khác cũng dồn dập xoay đầu lại.

"Có thể nói như vậy." Ti Kê Triệu sắc mặt một hồi trở nên ngưng trọng nói: "Luyện Ngục Tây Viện là năm cái trong thư viện, bình quân sức chiến đấu mạnh nhất phân viện."

"Lợi hại a." Mọi người một mặt hâm mộ gật gật đầu.

"Luyện Ngục Tây Viện là tối đoàn kết phân viện, bọn họ đánh nhau xưa nay đều là cùng tiến lên." Ti Kê Triệu nói tiếp.

"Rất tốt a." Mọi người tiếp tục gật đầu.

"Luyện Ngục Tây Viện là cao thủ nhiều nhất phân viện, Ly Hóa Long Môn bảng thượng, xếp hạng thứ nhất, đệ nhị cao thủ đều là Luyện Ngục Tây Viện người." Ti Kê Triệu âm thanh không hề có một chút biến hóa.

"Này quá lợi hại! Quá mạnh mẽ!" Mọi người kinh bắt đầu ước mơ nếu chính mình tiến vào Luyện Ngục Tây Viện tình hình.

"Luyện Ngục Tây Viện mỗi một năm thi Tề Vương Thư Viện tổng viện thời điểm, còn có đệ tử tốt nghiệp thời điểm, đều là tỷ lệ thành công cao nhất!" Ti Kê Triệu về mặt cũng không có thay đổi.

"Thật ngu Thư Viện!" Trong lòng mọi người đều có muốn tiến vào Luyện Ngục Tây Viện ý nghĩ.

"Đương nhiên, Luyện Ngục Tây Viện hàng năm thi vào Tề Vương Thư Viện người, còn có thuận lợi tốt nghiệp người cũng là năm cái phân trong viện ít nhất." Ti Kê Triệu đột nhiên tà tà nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Luyện Ngục Tây Viện (thượng)

Chương 84: Luyện Ngục Tây Viện (thượng)

"Lợi hại. . ." Mọi người hầu như tiềm thức khen một tiếng, nhưng là sau một khắc, đại gia đều cảm giác được chỗ không đúng.

"Ty sư huynh, ngươi không phải nói, Luyện Ngục Tây Viện là tỷ lệ thành công cao nhất phân viện sao? Làm sao thành thi vào nhân số ít nhất?" Mọi người đều là cảm thấy lẫn lộn.

"Này không cái gì xung đột đi, tỷ lệ thành công cao nhất, là bởi vì bọn họ phân viện nhân số ít nhất." Ti Kê Triệu mở ra hai tay, một bộ ta có thể không lừa gạt đáng dấp của các ngươi nói rằng: "Lại như ta nói bọn họ là tối đoàn kết Thư Viện, là bởi vì, bọn họ đối ngoại thời điểm đoàn kết, thế nhưng ở đối

ngoại trước, bọn họ đều là sẽ trước tiên giải quyết thật chính mình bên trong mâu thuẫn, mạnh mẽ thống nhất bên trong. Mỗi người, mỗi một lần loại cỡ lớn quần chiến đều phải tham dự, không tham dự, liền sửa chữa đến tham dự mới thôi."

"Như thế tàn nhẫn!" Mọi người sắc mặt biến đổi.

"Bọn họ bình quân sức chiến đấu mạnh, là bởi vì hết thầy người yếu, hoặc là chết rồi, hoặc là không chịu được đuổi học!" Ti Ké Triệu âm thanh trong lúc vô tình trở nên âm trầm lên.

"Khùng bố như vậy?" Mọi người sắc mặt lại biến.

"Đây căn bản không tính là cái gì." Ti Ké Triệu đầy vẻ khinh bỉ nói: "Chỉ có chân chính tiến vào Luyện Ngục Tây Viện người, mới biết, đó là khủng bố bao nhiêu địa phương. Biết tại sao tên Luyện Ngục Tây Viện gọi là cái này sao? Bởi vì vậy thì là một nhân gian luyện ngục. Luyện Ngục Tây Viện là chúng ta phân trong viện, tên nhiều nhất Thư Viện.

Ngoại trừ tối thường dùng Luyện Ngục Tây Viện ở ngoài, nó sẽ bị kêu là thổ phi tây viện, lưu manh tây viện, ác ôn tây viện, bỏ mạng tây viện, biến thái tây viện chờ chút rất nhiều rất nhiều. Luyện Ngục Tây Viện chính là hết thầy Thư Viện bên trong, tối loạn một phân viện! Tiêu dao Bắc viện Viện Trưởng chú ý vô vi mà trị, có thể ít nhất còn có thể để học viện mấy người cao thủ học sinh thay mặt quản lý một hồi. Nhưng là Luyện Ngục Tây Viện. . ."

Ti Ké Triệu tha dài ra âm thanh, bán đủ cái nút này mới nói: "Luyện Ngục Tây Viện Viện Trưởng không chỉ có mặc kệ học sinh, càng là cổ vũ học sinh, lẫn nhau tranh đấu, cổ vũ học sinh dùng các loại phương pháp công kích, tính toán. Ở Luyện Ngục Tây Viện, người làm bất cứ chuyện gì cũng không tính là phạm sai lầm, chỉ cần người có thể sống sót, có thể vẫn ở lại Thư Viện bên trong, bất luận người dùng thủ đoạn gì, người đều là ưu tú."

"Làm chẳng đáng là gì phạm sai lầm, như vậy cường gian đây?" Trong đám người, một thanh âm vang lên, nếu như là nghe âm thanh này đặc biệt lạnh lạnh, Lâm Nhất Minh thật muốn cho rằng đây là Chu Lộ Bản tên Béo kia hỏi ra vấn đề.

"Người có thể thử xem." Ti Ké Triệu nhìn câu hỏi phương hướng nói: "Nếu như người muốn biết Luyện Ngục Tây Viện Viện Trưởng lợi hại, liền đi thử một chút. Cường gian đó là Luyện Ngục Tây Viện duy nhất kiêng kỵ, ngoài ra, người làm cái gì đều không sẽ phải chịu trừng phạt. Cũng bởi vì như thế, Luyện Ngục Tây Viện thành trở thành hết thầy Thư Viện bên trong tối loạn một phân viện. Đồng thời cũng là ở thi đậu Tề Vương Thư Viện tổng viện trước tỉ lệ đào thải cao nhất Thư Viện. Thậm chí rất nhiều người vẫn không có tốt nghiệp liền không chịu được lui ra.

Kỳ thực coi như là tiến vào chúng ta Ly Hỏa phân viện, có thể bởi vì đủ loại nguyên nhân, vẫn sẽ có mấy người lui ra Thư Viện, thế nhưng Luyện Ngục Tây Viện liền không giống nhau. Hàng năm tiến vào Luyện Ngục Tây Viện người mới, sẽ có tám phần mười trở lên người, hoặc là không chịu được, rồi đi Thư Viện, hoặc là chết đi. Đồng thời lão nhân số lượng cũng sẽ xuất hiện nhất định giảm thiểu."

Mọi người xung quanh nghe tiếng, trong lòng run lên, đây chính là Tề Vương Thư Viện phân viện, có thể tiến vào cái này Thư Viện là khó khăn cỡ nào. Rốt cuộc muốn thế nào tàn khốc, mới có thể làm cho nhiều người như vậy đều không chịu được rồi đi Thư Viện.

Ti Ké Triệu căn bản không nhìn sắc mặt của mọi người, tự mình tự tiếp tục nói: "Phần lớn người hoặc là ở ở bên trong phân tranh bên trong chết đi, hoặc là rời đi, cuối cùng còn có thể ở lại Luyện Ngục Tây Viện người, không phải thực lực siêu cường, chính là tinh thông tính toán, hay hoặc là là giỏi về bảo mệnh. Ngược lại lưu lại mỗi người, cái kia đều là phi thường khó chơi tồn tại. Đây chính là Luyện Ngục Tây Viện. Hiện tại, ngũ đại phân viện các người nên cũng đã rõ ràng đi."

"Hiểu rõ." Chu Lộ Bản dùng sức gật gật đầu, lập tức thiển cái bụng lộ ra một tấm lấy lòng khuôn mặt tươi cười hỏi: "Su huynh, không biết chúng ta tiến vào cái nào Thư Viện, có phải là phân đến thư viện của người?"

"Các người không biết sao?" Ti Ké Triệu nghe được Chu Lộ Bản sau, có vẻ rất là kinh ngạc.

"Không biết a, vừa không có người nói cho chúng ta." Mấy người một mặt mê hoặc.

"Các người chính là bị phân tiến vào Luyện Ngục Tây Viện, các người thậm chí vẫn không biết." Ti Ké Triệu giờ tay chỉ chỉ phía tây phương hướng.

"Luyện Ngục Tây Viện!" Chu Lộ Bản kinh hô một tiếng, một bên, Âu Dương Ngạo Đình mặt một hồi liền đổi xanh, chu vi, mọi người nhìn phía bốn người ánh mắt tất cả đều là vẻ đồng tình.

"Tại sao, tại sao chúng ta cũng bị phân vào Luyện Ngục Tây Viện, ta nên bị phân vào kỳ dị Trung Viện mới đối với, ta là cơ quan sư." Chu Lộ Bản khóc tang gương mặt, có vẻ đặc biệt đáng thương.

"Bởi vì người đắc tội rồi một người phụ nữ, mập gia, người cấp kia tay. . ." Ti Ké Triệu nhớ tới trước mắt cái tên mập mập này lúc đó đã nói, trên mặt bấp thập vừa kéo, suýt nữa cười phun ra ngoài.

Chu Lộ Bản kinh hãi, kinh ngạc há to mồm: "Liên nàng? Nàng không phải là một điểm danh đưa tin người sao? Nàng có lớn như vậy quyền lợi?"

"Người cho rằng ai cũng có thể phụ trách đưa tin sao? Chờ sau này, người có cơ hội, người thì sẽ biết người phụ nữ kia lợi hại. Nói chung, đi tới tây viện, chỉ có thể trách người đắc tội người phụ nữ kia, còn có các người trước nữ hài, nàng giống như các người, đều là tiến vào tây viện. Nguyên nhân như thế, đều là đắc tội rồi người phụ nữ kia." Ti Ké Triệu lắc đầu thờ dài.

Lâm Nhất Minh rốt cuộc biết chính mình tiến vào học viện, chỉ là không nghĩ tới, chính mình tiến vào phân viện, dĩ nhiên là bởi vì Chu Lộ Bản, mà quyết định.

"Người nói người, ai. . . Người cái miệng này a!" Lâm Nhất Minh giờ tay mạnh mẽ chỉ vào Chu Lộ Bàn.

"Điều này cũng không có thể trách ta, ai bảo người phụ nữ kia dễ giận như vậy, huống hồ, tiến vào Luyện Ngục Tây Viện, đây chính là chuyện tốt a. Đó là cường đại cỡ nào phân viện!" Chu Lộ Bàn nỗ lực biện giải cho mình: "Rất nhiều người muốn tiến vào Luyện Ngục Tây Viện e sợ còn không làm được đây."

Nói một tiếng, hắn đột nhiên lại dòi đi đề tài: "Đúng rồi, ty sư huynh, ngài có thể hay không cùng chúng ta giảng giải một chút, ở cái này Thư Viện bên trong, có hay không đặc biệt không thể trêu chọc người?"

"Cũng còn tốt. Các người tiến vào Thư Viện sau, có thể đề tên của ta, người bình thường còn có thể cho ta mấy phần mặt." Ti Kê Triệu trên mặt lộ ra một phần vẻ ngạo nghễ, làm sao hắn cũng là Ly Hỏa Long Môn bảng thượng xếp hạng đệ ngũ cao thủ.

"Đương nhiên, vẫn là có mấy người các người muốn đặc biệt chú ý, cái thứ nhất chính là, các người Ly Hỏa Long Môn bảng thượng, xếp hạng thứ hai cao thủ. Nhớ tới, ngàn vạn không nên đi trêu chọc hắn, bởi vì đó là một ra tay vô tình tàn nhẫn, xưa nay không để ý hậu quả gia hòa. Vì lẽ đó, chớ trêu chọc người kia."

"Xếp hạng thứ hai người, cái kia xếp hạng thứ nhất cá nhân đây?" Chu Lộ Bàn lộ ra một ít nghi hoặc hỏi: "Chẳng lẽ nói, xếp hạng thứ nhất vị kia, tính tình của hắn tốt vô cùng?"

"Tính tình của hắn thật?" Ti Kê Triệu nhất thời nở nụ cười: "Đây một vị, nhưng là rất được Luyện Ngục Tây Viện Viện Trưởng coi trọng, làm việc càng là không kiêng dè gì, chỉ là các người bình thường không thấy được hắn là được rồi. Nói đến, vậy cũng là chúng ta Thư Viện truyền kỳ. Kỳ thực, từ lúc hai năm trước, hắn chính là Ly Hỏa Long Môn bảng thượng đệ nhất cao thủ!

Các người có biết, vì sao gọi là long môn bảng? Long môn là lấy lý cá vượt Long môn ý tứ, chính là nói, tiến vào Ly Hỏa Long Môn bảng sau khi, cơ bản chẳng khác nào cá vượt Long môn, có thì vào Tề Vương Thư Viện tổng viện cơ hội. Mà xếp hạng thứ nhất cao thủ, càng là hầu như có thể nhất định có thể đi vào Tề Vương Thư Viện tổng viện. Nhưng là hắn nhưng vẫn ở lại Thư Viện.

Kỳ thực, hắn cũng là muốn đi vào tổng viện, cũng là bởi vì tính tình của hắn, để hắn vẫn ở lại nơi này. Năm thứ nhất, cụ thể chuyện gì xảy ra, ta không rõ ràng. Thế nhưng lần trước sự tình, ta nhưng là rõ ràng rành rành."

Ti Kê Triệu sắc mặt ngưng trọng nói: "Lần trước, hắn đi tham gia Tề Vương Thư Viện tổng viện sát hạch, đương nhiên địa điểm không phải ở chúng ta phân viện nơi này. Cụ thể địa phương ta hiện tại cũng không thể cùng các người nói, nói chung lúc đó nơi đó hội tụ mỗi cái Tề Vương Thư Viện tuyển chọn phân viện học sinh. Ngay ở sát hạch không có bắt đầu trước, không biết làm sao, hắn cùng một cái khác phân viện học sinh phát sinh ngôn ngữ xung đột.

Vốn là cũng không tính được chuyện lớn gì, nhưng ai biết, hai người bọn họ đều là loại kia không sợ trời không sợ đất người, sảo sảo hai người liền động lên tay đến. Có thể vào lúc đó đều dám động thủ, một cái khác thí sinh tự nhiên cũng sẽ không đơn giản. Người kia là một cái khác Thư Viện đệ nhất cao thủ, đồng thời, càng là một vị tướng quân nhi tử!

Hai người đại chiến một trận, cuối cùng chúng ta Thư Viện vị này vẫn là trọng thương đối thủ, đạt được thắng lợi. Có thể chính hắn cũng không khá hơn chút nào, hắn cái kia trạng thái, phỏng chừng tham gia một hồi sát hạch đều là vấn đề. Nhưng hắn vẫn cứ phải kiên trì tiếp tục tham gia sát hạch. Nhưng còn không thì, hắn liền bị tổng viện người cho chạy ra. Bởi vì hắn không tuân thủ quy củ, ở đây hạ động thủ. Sát hạch quy củ là, ở trước khảo hạch, cấm chỉ bất luận người nào động thủ.

Trái với Thư Viện quy củ, bất luận người nào, bất luận cái gì thân phận, coi như là vương tử đều phải bị trừng phạt. Vì lẽ đó liền như vậy, hắn lại trở về chúng ta phân viện."

Ti Kê Triệu nói xong, tràn đầy thờ dài nói: "Tuy rằng vị kia đã rất lâu không có ra tay rồi, cũng vẫn không có tiến vào Tề Vương Thư Viện tổng viện, nhưng là mọi người chúng ta đều nhất trí cho rằng, coi như tiến vào tổng viện, hắn cũng sẽ là cấp độ kia ưu dị tồn tại. . Có điều, các người không cần quá quan tâm vị này. Vị này quanh năm không lộ diện. Ngược lại là, Ly Hỏa Long Môn bảng thượng, một cái khác gia hòa cần các người phải chú ý, vậy thì là xếp hạng thứ mười gia hòa."

"Cái gì? Mới người thứ mười! Ty sư huynh, người rõ ràng là xếp hạng đệ ngũ cao thủ, chúng ta báo ra danh hiệu của người đến, hắn còn dám động thủ?" Chu Lộ Bàn rất là không rõ.

"Hắn tại chỗ hay là không sẽ động thủ, nhưng là sau đó, hắn nhất định sẽ trả thù các người." Ti Kê Triệu trên mặt dĩ nhiên lộ ra một vết đau đầu vẻ nói: "Người kia có một bí danh, gọi là phúc xà. Chính là chỉ, bị hắn nhìn chăm chăm, lại như là bị rắn độc nhìn chăm chăm giống như vậy, hắn sẽ ở người không nghĩ tới thời điểm, người không nghĩ tới địa điểm, dành cho người một đòn trí mạng. Hắn đối mặt thực lực không bằng hắn người, xưa nay đều là trực tiếp phái thủ hạ ra tay, hoặc trực tiếp tự mình động thủ. Những kia thực lực mạnh hơn hắn người, hắn sẽ vẫn chờ đợi.

Đã từng Ly Hỏa Long Môn bảng thượng, xếp hạng thứ bảy cao thủ, liền đã từng trước mặt mọi người đánh bại nhục nhã qua phúc xà. Sau đó, phúc xà cũng vẫn không có trả thù. Mọi người chúng ta, đều cho rằng phúc xà nhịn xuống, nhưng ai có thể tưởng đến. Ngay ở thứ bảy cao thủ, lập tức liền muốn đi tham gia tổng viện sát hạch thời điểm, lại bị phúc xà cho âm. Phúc xà ở thời điểm mấu chốt tìm tới hắn, liều mạng mình đã bị trọng thương, cũng trọng thương cái kia vị cao thủ. Tuy rằng phúc xà thương thể càng nặng, nhưng đối với phúc xà không có ảnh hưởng, hắn chỉ cần dưỡng thương là tốt rồi. Mà đối phương nhưng là muốn tham gia sát hạch.

Đó là đối phương cuối cùng một năm, liền bởi vì phúc xà, đối phương bởi vì thương thể bỏ qua sát hạch. Sau khi, bởi vì tuổi tác vượt qua hạn định, đã

từng xếp hạng thứ bảy cao thủ, liền như vậy rồi đi phân viện. Mà sau khi, tất cả mọi người cũng đều biết phức xà khó chơi. Vì lẽ đó, đối với người này các người nhất định phải cẩn thận."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Luyện Ngục Tây Viện (hạ)

Chương 85: Luyện Ngục Tây Viện (hạ)

Đôi mắt Ti Kê Triệu nhắc nhở hầu như tất cả mọi người, đều là tăng tăng gật đầu một cái.

"Đúng rồi, ty sư huynh, cái này phức xà là cái nào phân viện người?" Trong đám người, lập tức có người quan tâm hỏi.

"Như vậy kẻ nham hiểm, các người cảm thấy ngoại trừ Luyện Ngục Tây Viện, hẳn còn có thể là cái nào phân viện người!" Ti Kê Triệu chuyện đương nhiên trả lời.

"Lại là Luyện Ngục Tây Viện người!" Chu Lộ Bản cảm giác được, bên người mình, Lâm Nhất Minh cùng Âu Dương Ngạo Đình toàn bộ đều nhìn lại, có thể này lại không phải là mình sai.

Cảm nhận được hai người trong ánh mắt oán hận, Chu Lộ Bản mau mau nói sang chuyện khác, một bước chạy đến Ti Kê Triệu bên cạnh người, một mặt nịnh nọt nói: "Ty sư huynh, thực sự là muốn cảm tạ ngài, nói với chúng ta nhiều như vậy, sau đó ở trong thư viện, kính xin ngài chăm sóc nhiều hơn a."

Vừa dứt tiếng hạ, chu vi một tân vào Thư Viện học sinh tràn đầy xem thường nhìn quá khứ, ngựa này thí tinh. Dọc theo con đường này liền đang không ngừng thúc ngựa thốt, quả thực một điểm hạn cuối cũng không có. Thật hoài nghi, người như vậy là làm sao tiến vào Thư Viện.

"Nơi nào." Ti Kê Triệu hai mắt lướt qua trợ lực tuyền, nhìn phía Lâm Nhất Minh khoát tay nói: "Đúng là Nhất Minh, sau đó ở trong thư viện giao thủ thời điểm, các người có thể còn nhiều hơn ở thêm tay a."

"Hả? Sư huynh ngài nói gì vậy, chúng ta làm sao có thể là đối thủ của ngài đây!" Chu Lộ Bản lập tức một câu ngựa hòa vỗ tới.

"Không phải, ta chỉ không phải chúng ta lẫn nhau giao thủ, mà là mỗi cái phân viện trong lúc đó lẫn nhau chiến đấu." Ti Kê Triệu vẻ mặt nghiêm túc không một chút nào như là đang nói đùa.

"Chúng ta tuy rằng đều là một Thư Viện người, nhưng là năm cái phân viện trong lúc đó, nhưng là thường thường sẽ phát sinh tranh đấu. Mà ta ở chúng ta Thiết Huyết Đông Viện bên trong, còn có mấy phần sức hiệu triệu cùng danh tiếng, loại này chiến đấu là nhất định phải tham gia. Đến thời điểm, chúng ta chỉ sợ cũng sẽ đấu với nhau rồi. Phải biết, các người Luyện Ngục Tây Viện là hết thấy năm cái phân trong viện, tiến hành loại cỡ lớn phân viện chiến nhiều nhất phân viện. Trong vòng một năm, các người Luyện Ngục Tây Viện ít nhất cũng sẽ bốc lên chừng hai mươi trận chiến này đấu."

"Mới hơn hai mươi thứ, thật giống không coi là nhiều đi." Chu Lộ Bản hơi nghi hoặc một chút, hẳn còn tưởng rằng hơn 100 thứ đây.

"Hai mươi lần còn không nhiều?" Ti Kê Triệu trợn to hai mắt chờ Chu Lộ Bản nói: "Đây là một phân viện cùng một cái khác phân viện chiến đấu, không phải là mấy người, mấy chục người chiến đấu. Một năm hai mươi lần chiến đấu, bình quân hạ xuống, gần như chính là một tháng hai lần loại cỡ lớn chiến đấu. Người nếu muốn, ở chiến đấu trước, các người còn cần chính mình bên trong học viện bộ trước tiên chinh hợp được rồi."

Các người toàn bộ học viện người đều là một đám người điên, đều là lẫn nhau không phục, muốn toàn bộ thống nhất lên, chỉ là chính các người liền không biết cần đánh mấy ngày. Ngay ở năm ngoài thời điểm, có đến vài lần, chỉ là các người Thư Viện chính mình bên trong chinh hợp, liền đánh một tuần nhiều thời giờ. Thật vất vả các người chinh hợp được rồi, chính các người đánh xong phải đường thương đi. Này lại cần thời gian.

Chờ người của các người cũng chinh hợp được rồi, thương cũng đường cho tốt, rốt cục đấu võ. Có thể đánh cũng không phải nói đánh xong liền biết đánh nhau xong, sau đó đánh sau khi xong, đại gia cũng đều sẽ bị thương cũng cần đường thương. Này lại cần thời gian, tới tới lui lui này trước tiên bao nhiêu thời gian. Huống chi lẽ nào đại gia liền không cần tu luyện sao? Đại gia còn cần rèn luyện. Như vậy xem ra, người còn sẽ cảm thấy hơn hai mươi thứ thiếu sao?" Ti Kê Triệu đây mặt ý cười nhìn lại Chu Lộ Bản.

"Không ít, không ít, thật không thiếu." Chu Lộ Bản một to mọng đầu to, lại như là tiểu gà mổ thóc giống như vậy, không ngừng gật.

"Hai mươi mấy lần là không ít, nhưng là nhiều thời điểm, các người phân viện một năm có thể tiến hành hơn bốn mươi tràng loại cỡ lớn phân viện trong lúc đó chiến đấu, các người Luyện Ngục Tây Viện người đều là một đám người điên." Ti Kê Triệu tựa hồ là nghĩ đến lúc trước cùng Luyện Ngục Tây Viện

lúc giao thủ tình hình, trên mặt đều có một phần lòng vẫn còn sợ hãi đáng về.

Mấy người trò chuyện, đã đi tới bên dưới ngọn núi.

Lại như là ban đầu ở bên ngoài xem thời điểm, ngọn núi này xem ra cũng không lớn, nhưng là chân chính đi vào trong đó sau khi mới phát hiện ngọn núi này, đến tốt cùng là cỡ nào đại!

Mà đi tới bên dưới ngọn núi sau khi, Lâm Nhất Minh phát hiện, nơi này dĩ nhiên có động thiên khác. Hiện ở tại bọn hắn vị trí, căn bản là không phải chân núi, mà là phía trên ngọn núi!

Nhưng là, bọn họ rõ ràng là mới vừa từ trên núi đi xuống, tại sao lại như vậy?

"Rất kinh ngạc thật sao? Ta lần thứ nhất nhìn thấy cảnh này thời gian, cũng là giống như các ngươi." Tỉ Ké Triệu cười chỉ tay phía dưới nói: "Phía dưới, các ngươi hết thấy nhìn thấy địa phương chính là chúng ta Thư Viện. Kỳ thực, đây chỉ là một phép che mắt, mục đích chính là không muốn để cho quá nhiều người bên ngoài tiến vào chúng ta Thư Viện, quấy rối chúng ta tu luyện."

Lâm Nhất Minh đã bị trước mắt thế giới kinh sợ, hắn hiện tại ở trên núi điện, có thể đi xuống miễn nhìn tới, vẫn cứ không nhìn thấy bên dưới ngọn núi cái kia một mảnh địa vực phần cuối.

Này một vùng thực sự quá to lớn, lớn đến đáng sợ. Hắn đi qua to lớn nhất địa phương mặc kệ là Thủy Diệu Môn cùng phong kiều trấn, cùng trước mắt Ly Hóa Thư Viện so với, đều nhỏ quá nhiều quá nhiều.

Thủy Diệu Môn vẫn là một môn phái, có thể cũng chính là chiếm cứ một ngọn núi thôi. Nhưng là trước mắt Ly Hóa Thư Viện, Thư Viện bên trong, thì có một toà so với lúc trước Thủy Diệu Môn vị trí son còn muốn càng to lớn hơn son mạch. Mà son mạch này, còn chỉ là chiếm cứ Thủy Diệu Môn bên trong một mảnh nhỏ.

Này nơi nào như là một toà Thư Viện, quả thực chính là so với một toà đại thành, đều muốn tới đại!

Toàn bộ trong thư viện, ngoại trừ một toà uốn lượn ngoài dãy núi, vẫn còn có một cái sông lớn bao la Giang Lưu lưu lững lờ trôi qua, ngoài ra, càng có hồ nước, sa mạc, đầm lầy, rừng rậm

Trong thư viện, dĩ nhiên có từng khối từng khối phụ trách địa hình, mà vừa nhìn bên dưới, những này tự nhiên tồn tại son hà càng là đem toàn bộ Thư Viện chia làm đông, tây, nam, bắc, bên trong ngũ bộ phận.

Có thể thấy, ngũ đại phân viện, tức là do những này thiên nhiên địa hình phân ra đến.

Đoàn người, ngoại trừ mang đội Tỉ Ké Triệu cùng với đông đảo báo danh đệ tử ở ngoài, còn có một chút Thư Viện phổ thông công nhân viên, hướng về xa xa đi đến.

Mọi người chính cất bước, đối diện, bốn, năm cái tuổi tác xem ra cùng bọn họ xê xích không nhiều nam nữ đám đầu đi tới, rõ ràng là tràn ngập sức sống tuổi, có thể mấy người này đi chung với nhau căn bản không có bất kỳ giao lưu, tất cả đều không nói một lời.

Ở mọi người thấy bọn họ đồng thời, này mấy cái cái kia nữ cũng cùng trong lúc đó phát hiện Tỉ Ké Triệu mấy người, nhất thời, mấy người một đường tiêu bào, nhanh chóng chạy tới.

"Sur huynh!" Mấy cái cái kia nữ tràn đầy cung kính quay về Tỉ Ké Triệu hành lý vấn an.

Mấy người trung gian người kia, mang theo một mặt kiêu ngạo quét Tỉ Ké Triệu phía sau Lâm Nhất Minh mấy người một chút, lập tức cung kính nhìn phía Tỉ Ké Triệu: "Sur huynh, ngài đây là tự mình dẫn người đi Thư Viện đưa tin sao?"

Tỉ Ké Triệu đối mặt mấy người nhiệt tình, hơi gật đầu một cái, nhìn phía mấy người bên trong, đi ở bên trong cái kia, xem ra rất là thành thực thận trọng nam tử: "Ly sư đệ, sư huynh mấy ngày trước vẫn luôn ở thành Ly Hóa, hôm nay đây là vừa trở lại Thư Viện. Chúng ta Thư Viện báo danh bắt đầu, cũng đã nhiều ngày. Ta không ở này chút thời gian bên trong, Thư Viện nhưng là chiêu thu đến nhân vật tài giỏi gì?"

"Xuất sắc người mới xác thực là có một, hơn nữa người này sự tích, ở chúng ta năm cái phân viện đều truyền khắp. Hắn mới mới vừa tiến vào Thư Viện ngày thứ nhất, dĩ nhiên liền khiêu chiến võ đạo Linh Tâm bảng, càng là trực tiếp đánh tới võ đạo Linh Tâm bảng mười người đứng đầu. Hơn nữa, người kia còn chỉ có mười sáu tuổi." Ly sư đệ thở dài một tiếng, có vẻ hơi phẫn uất nói: "Lần này thực sự là tiện nghi tiêu dao Bắc viện người, thật không biết, tại sao muốn đem hắn phân chia đến tiêu dao Bắc viện đi."

"Ồ? Tiến vào tiêu dao Bắc viện? Bọn họ tiêu dao Bắc viện, lần này đúng là vận may, có điều so với chúng ta Thiết Huyết Đông Viện đến, bọn họ vẫn là không kém xa lắm." Tỉ Ké Triệu sang sảng nở nụ cười, vỗ một cái Ly sư đệ vai, chỉ vào bên người Phan Vô Ngân tràn đầy đắc ý nói: "Bên cạnh ta vị này Phan Vô Ngân, mới có mười bảy tuổi, cũng đã là Bá thể cảnh cao thủ!"

"Cái gì!"

Ly sư đệ mấy người thoáng chốc kinh hãi, trước mắt người này, còn không tiến vào Thư Viện cũng đã là Bá thể cảnh cao thủ! Mấy người bọn họ ở trong, cũng chỉ có Ly sư đệ chính mình một người là Bá thể cảnh tồn tại, chính là toàn bộ trong thư viện, cũng có thật nhiều tiến vào Thư Viện học sinh cũ, nhiều năm sau, cảnh giới còn chỉ là huyết phách biến cùng thiết cốt biến. .

Người này, lại vẫn không có ở tiền vào Thư Viện thời điểm, liền tu luyện tới Bá thể cảnh, bức này tuổi, hiển nhiên đây là một tuyệt thể thiên tài.

Bá thể cảnh, cái kia cùng huyết phách biến cùng với thiết cốt biến là hoàn toàn hai cái cấp độ tồn tại, là tuyệt tuyệt đối đối với cường giả!

Trong lúc nhất thời, Lý sư đệ mấy người nhìn phía Phan Vô Ngân ánh mắt không lại giống như là ban đầu thời điểm, như vậy xem thường cùng cao cao trở lên.

"Phan sư đệ đã xác nhận là muốn gia nhập chúng ta Thiết Huyết Đông Viện, các người cũng coi như là sớm nhận thức các người sư đệ." Ti Kê Triệu trên mặt ý cười không che giấu nổi toát ra đến.

Tuy rằng Lâm Nhất Minh là một giám định Tông sư, thế nhưng chỉ xem võ đạo thực lực tu vi cùng tiềm lực, không thể nghi ngờ Phan Vô Ngân là trong mọi người ưu tú nhất cái kia.

"Tiến vào chúng ta thiết huyết Thư Viện!" Lý sư đệ mấy người nghe tiếng từng cái từng cái trên mặt nhất thời hiện ra vẻ vui mừng.

"Mấy ngày nay, tiêu dao Bắc viện cái kia mấy cái nghèo túng không ít ở trước mặt chúng ta, nói khoác bọn họ mới gia nhập người kia là làm sao thiên tài, lần này được rồi, chúng ta có Phan sư đệ gia nhập, ta nhìn bọn họ như thế nào đi nữa tiêu dao!"

"Võ đạo Linh Tâm cùng Bá thể cảnh sự chênh lệch cỡ nào chi lớn, này không phải là ngăn ngắn thời gian một năm là có thể đuổi kịp, mình mắt vừa nhìn liền biết ai càng xuất sắc."

Lý sư đệ mấy người đơn giản cũng theo Ti Kê Triệu mấy người cùng mọi người đồng thời cất bước mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Đại Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.